Cordoue

A 64

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 19/b.

Anonymer
Commentar (Thora)

1

[illegible]

בחייהם ובשמותם חיר ומעלן לאחר מיתתן להודע חבתן שנמשלו
שמוליאן במספר ומכניסן במספר בשמותם שנ׳ המוליא במספר
צבאם והמשילן לבבבים פליאה ובהכנסה לומ׳ שהצדקים אינם מתים אלא
לפי הנראה שלפי האמת חיים הם ונפשיתם צרורות בצרור החיים והם
הבבבים שאינם נעבהם בים אלא למרח: כי אדם ואמ׳ ואה כוא מוסיף
עלבנין ראשון מה כתי לישל וירא יוסף לאפרים כני שלשים וכו׳ לימד שהיו
נ׳ בצדקים שמות מלמד שלא שינו את שמם פאמ׳ להם יוסף אעפ׳ ששינו את
שמי אתם לא תשנו את שמכם כי ישראל הוכיח בלשון שרה וכבוד פ׳ בבואם
היו בשרה וכבוד אבלעבשו שהם נכנסים לגלות ונלמסים תחת עקב המצרים
אמ׳ את יעקב פ׳ דרך הסתובים להקהם שם יעקב ואח׳ כ שם ישראל כמו שנא׳
הקבלו ושמעו כני יעקב ושמעו אל ישראל ובמדרש יצחק נקרא ישראל שנ׳ אה

(1) fotage!

כיר ג׳

חוסף על שאתה עשיר
וקנה לבבוד שמיר
[illegible]
ואמרו כלי מעשיר
אלה חנוך ופלון
מרוס כון מרוס כון
לעם מלון מלוס כון

כיר ב׳

יה קשב נא אל שבוני
ואבור עניי ובלוני
ועקור שמתם שלני
בוריה לאבלון
מרוס כון מלוס כון

כיר ב׳

אנא לעשיר כלה
אל בנגלה בין בסנה
ולירושלים בבנה
ואת בברא אלון
מרוס כון מלוס

כיר ב׳

ויצר בהם ובוצאבות
לאמרוהם [illegible] כוח
אמור ואינך כבח
ונבה כאיש מלון
מלוס כון

M. A. ... KÖNYVTÁRA TARA

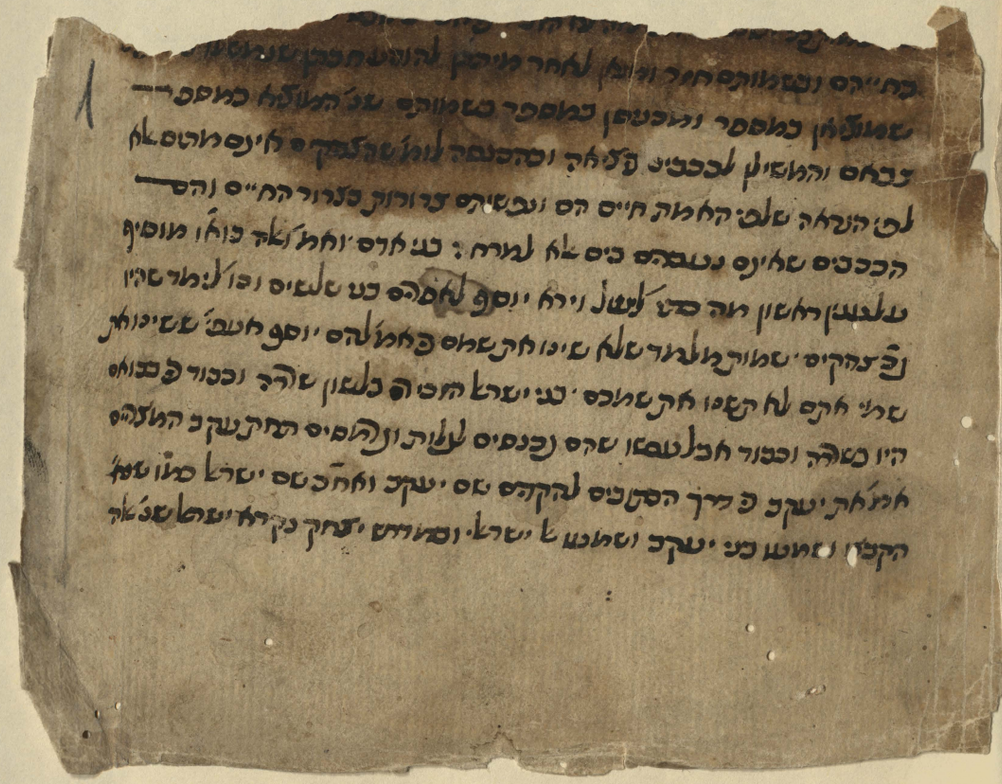

ישראל כרו שלח העם ויעשו להם. וישרצו הנה חמורתי. חד חמ׳ לעקון שבשרצים תחת
מצרים תחתם הרחם שקרבה ילדה שהן ואחר חמ׳ לעבול שבשרצים תחת מדרגה תחתם הוא
שבכרמי ילדה ששה בכרם תחת והמצא ישרצו כענין שנאמר ושרצו ולעשות
לחיות בארץ. יכול נתוספו הלך וירבו ועשקוהו. יכול להלשים הלך ויעצמו. כשאתה קושר
הזה. מאחר שהלכ. ושיר כאחד כאן ויפשו פרישונה כי שם רחישונה. יפשו. ויקם
מלך חדש רב שמועל חד חמ׳ חדש ממש ואחר חמ׳ שעתחדש עליהן הוחיל ולא שם שם
ויעלך ושנה שלאו כאן לא ידעתה. ופף מכאן ואילך כלהקבור כמו שהוא שלא פרי
לפוף הוא כופר כעופרן שלמקום שעמד לא ידעתי אתה. והמצא כמקרא זה לא
חוהיות ונשארה תיבות רמוז לאו שכבר ביוסף ובחבריו ובלוהן. אלי נאני לא חוהיו
רמוז שלא אחר שהיה למ׳ והוא לא ידעתיאתה ה׳. דמ׳ ויקם מלך חדש אקשה
מצרים שלא קראו חדש אחר חיפו מוצרע המלכה ולמה לא ידעתיוסף. ויאל שחפני
השר הקימוהו עליהם למלך ם לא רצו להמלך מוצרע המלכה כי היה בלבם
עליהם שם שהמליכו אותו וסף ולמה אחרו לחיות אחריו. והמצא החלך הסבל
ם ופוסו ם במטען שם עליהם. חדש חד ודש אחת ישראל. ולבן אחר שפרת מלבותו לא
היתה שלא משביל זה. ויאמרש אמו שהיו כולם מספיקים עמו והוא התחיל
בעצה ושכך לקה התלה שנ׳ ונסה וכעמך וכלשבתך וכו׳ הנה עם בני ישראל
אמ׳ שאו ישלהם נפשות משפיות להשחית בלהשלם החחת היותם בני ישראל
מלמהם מצפים ומחחבולת ובכר ידעתם מה שעשה לאחיו ונח כענין ת׳ליש
שאו ונעשם מהם החבדו שכם ועוד שהם כוללם ובאו כאחיהם ומבריהו. הכ
היותם רבים מאריבה כאחיהו רב ונעלם ורואו כמלת היה למעינם עשלה
פעולה ם רבות והפסוק מתחיל ואתפיים בואו ויש בו ג׳ היבות להוא שהם יכ
שבעים ואין כאם שלשאתם בלאחיכים שלא ש׳ ההריה. והלה. והם עצומים שנ׳
ותמלא הארץ אתם לאחיכים מן יפיה ואת אמ׳ בן ירמה. ויקראו מאשר בני ישראל קראו מ״ה
ומאדמה אתם לאחיהם מן יפיה ואת אמ׳ בן ירמה. ויקראו מאשר בני ישראל קראו מ״ה
שראשון ראשון ם ההוס בולשם ולבך הקרא ולה. בן ירמה ומן יפרו בן רוטה ומן טכן
הקרי לבל שנ׳ וישבירו מצאתם את בני ישראל כפך כהרגומו פקשין. והמצא כפך נחלק בין

מלבי כנען ונוסף בן הוא שלשעליהו ונמצא ונוסף לבמפורש הכא ואידך ו
שלהן המעה. ויש מפרי ונוסף שר שאת מרון המצאתם שיבשו אותן מן האדון ונוסף
שלהן שיקיאו כל האדון והכה אמ׳ים מפרי ונוסף שר אתם רוסם לשרים ונוסף
שר שלהם כהם לפף פשוטים. ושלה מן האדון כאן אמ׳ ושלחו מרוס שמקל שמעו
והולה קלליהו כאחתם. אזלל ושלה מן האדון שמוסר אותנו כיד שונאים והם שלפי
כמתוכם ובכפתם. ומאדרש הכה שהחפיר לו להם העשו שהשלח הסבוב שהורן
מושיעם אם שרשם שם אחיהם שנשלל מבבשן האש. שהדף הם בני נצח הרן
שנשלמן האדיר. נפקלם שהבשם הם בני ישקב שהשלה מאבן שנא משם רושה אחבן
ושרשל את שלשם למים שבבר שבבע שלח יכיח מבול לשלשה להם לא ידעו שנל
כל השלה אינו מביא אחכל״ם כאים ופופלם לתובן ולזה הטביעם כמים שנ׳
כי בדבר אשר זדו עליהם כהקבדל שבלו פה בקבעלו ובהיו כאותה עצה בלשם ואחוב ו׳
ויהיו. בלשם שיהן נקדנ׳אוב ששהק עדון טיפוהן. ותרו שפה יבו כעו וישבו בלשם שהן הע׳
ושלה מן האדון כל זמן שישראל בהיה ההתחנה הם שלשם שנ׳ ושלה מן האדון. נבן אמ׳ דוד
דבקה לאדון נעמך. ובבי שהלה קומה שלהה לנו. ואמ׳ וישימו עלינו שה מפים שהם שונאי
מהם האם ואוב הוא האם שיכנו עה מפכנות והיה מרחה להם כי אין זה מצר אויב
כי כן דרך מלבי האדון להטיל למם שלחוש״ים. ומאדרש וישימו עלינו על פרשה שהלא נו
מלבן בפוחדו. וכלמי שאומר אויבים אינם אחת מן אומ׳ לא בלשם אינם אחת מפרשה.
למען שנות פרשה בהכלה מלהם. ובבדוס שעשו אותו יום ערבו עלינו כלהימים. ויבן
שה מפכנות לא אוצרות כמו לך אם הפון ורחל אמרו עקרלו מפכנות שממפכנו
אחת כשלשה אם שמפכנות אחת בשלשה. אחת מהם רב ושמוא אחד אמ׳ מהם שהה
ועקרלה השמאפם שרחשון ראשון מהתחפם. ואחד אמ׳ השמאפם שמה ועקרלה מ הוס
שרחשון ראשון מ ההוס בולשם ולבך הקרא ולה. בן ירמה ומן יפרו בן רוטה ומן טכן
ומאדרש אחם לאומהם מן יפיה ואת אמ׳ בן ירמה. ויקראו מאשר בני ישראל קראו מ״ה
הקרי לבל שנ׳ וישבירו מצאתם את בני ישראל כפך כהרגומו פקשין. והמצא כפך נחלק בין

[illegible] כלומר על מלאכות היו ששים להם, וזהו על מלאכתי תעשיך לבן כדכתיב
[illegible] ועבדתי כי עבד היית מה שם על מלאכתך כשכתבן. והטעם כי
[illegible] פעמים מצוך לעשות שיהיו שוכחים שהם עבדים ובלבד. וימכרו לחייהם והיו
[illegible] הנעשה המרכיבה שהיה חייו העשוי שהוא חיי העשוי כדין בלשון
[illegible] לו כדי. כשבודה קשה בתחלה מחומר ובלבנים והיה שבודה קשה שהשפרעה
לי[illegible]הם כמנין חומר שהוא חסר ולבסוף בכל שבודה כשדה בה שלח יחזו מי ש
[illegible]יחם עליהם וקרו עליהם שהחמישים, לשון משדך ונהנשיב כשיר למשכן מסהה
[illegible]וכיה. וחמ[illegible] חת כל שבודתם חת הנפלחת החבל ובידות בו והכל חמרו שהיו מחלפ
[illegible]וכפרם המכה של לבנים ולמד שלה חשיב. וישבידו מלבנים והה פרשה
השש כאן בכלבו השניים כה שלח יפרו וירבו להיש כמן ולמה שלח הושלכ
כהקשבו צוה שלהם ההגה. וירעו כושלרצה להרגם היה חיפשר לזה תכלה יהה
[illegible]חת בעיה נילה שמלך להרוג חת הנשים ולה לח רצה להרגם מהבסיות שלח
שהתחכמו שתלה ולה קחו לחיילדות שכן שרות של כל המלכות ש"מ
שיקרון כל הזכרים ילדהם והנידו לנו שמות של המילדות לדרוש שמותן הל
שפרה והיח יוכבד עש שמשפרת חת הולד. רלי שפרו ורבו וישרל פחיה.
רלי שפרו מעשיך לבני הל. ופושה זו מהם שפושה שלה ותשקרת
והיתה הולכת שם חתיך ולה היה לה שלח ל' שנים שלח הכן לילו מחשיב
נ"ש שם ההל נם כמשלנו יתנכר נשר ונ"ל רלי פושה שהיתה כרוח
הקדש ותודיע שבודה חתי שלה כן המושיע חת ישרל. רלי מכט ש"
שהיתה פושה וכוכה על חתיה ומפט שהחזק בהנייה שמוכן חזר ותמר
פעם שניה ויחמר ונ"ל נרחיבן על החנפש כתרגומו מתנכרת והוח המשנר
שבורשות שם לילי ועקרת חנפש לפי שירבו והיה שלי ועדת מלשונו
ולה יהיה מעכבת לילד ולה יהיה לה שלח ל' שנים שלח הכן לילו
ויחמר ונ"ל נרחיבן על החנפש כתרגומו מתנכרת והוח המשנר
שבורשות שם לילי ועקרת חנפש לפי שירבו והיה שלי ועדת מלשונו
ולה יהיה מעכבת לילד ולה יהיה לה שלח ל' שנים שלח הכן לילו
ויחמר ונ"ל נרחיבן על החנפש כתרגומו מתנכרת והוח המשנר
שבורשות שם לילי ועקרת חנפש לפי שירבו והיה שלי ועדת מלשונו
ולה יהיה מעכבת לילד ולה יהיה לה שלח ל' שנים שלח הכן לילו
ויחמר ונ"ל נרחיבן על החנפש כתרגומו מתנכרת והוח המשנר
שבורשות שם לילי ועקרת חנפש לפי שירבו והיה שלי ועדת מלשונו
ולה יהיה מעכבת לילד ולה יהיה לה שלח ל' שנים שלח הכן לילו

כנים. והטפחה ההלי ירחוץ למה שחחזל שהיו ולחות שעה כשרפה
וזהו הלי כנים. וירחוץ עוד למקום הכנים שהיה ה' רחשונה שכנסו. חם
כן הוח והמהכן לוהו כספרי שלח ונרחיבן ונ"ל חפר לקן כן פעון למע
שה כניה למטלה כדרך הקמוישן ולח היה מקטיר חלח שלהחפם ש"
שחמרו ע"ה החצמנים שהקדוש עלי כן המושיע חותם. וכמרום חרוחם
הרשעים שמהשקיעים כעצות על ישרל ובלחחר חומר עצהי מעלך
פרשה חחר שנעה היה עשו שחמ' יקדבו ימי חבלחבי ולח היה יורש
שחחין כרך וכבה כתי חבין חבלחני לין ששה כך עד רחמנן רביכין
התוק בורש"ח רחמהכן מחיות להורכה לחם כן הוח והמהכן חוהו המן
חמ' שנעה היה פרשה ולח היה ורש שהכנות נשחות למעשים חבל חני
לין שנעה כך לחה להשמיד להרוג ולהכד. נק ומנק שהיה הם למ' שנעים
היו הרחשנים שלח היו ידעים שיש להם פעון כשמים שהבלה חזדוק
לפרעה ולחכ להם ההל עלה כקדמיתה והדר על מעשיהן. והנער ש
שהמילדות נפרד שלהם וירחץ שמים מירחץ כשר ודם שעל הבלעמי
נל יהדנחון מעה ונע"ש. ולח עשו כמשר דבר לילן מלך מלהם לבן
לח נחמר לחה לילן מהלן שקבלן לבר עבידה ולח עקבע. והחין לחה ה'
הילהם לח ה שלח עשו מה שנזה חותם לחה היו מספקות לבן חזון"
וכבר יש מהם שרחוים לנחת חנפש חן פעמים חו כשלי חומין וישחפ
שרחויים למוה כשעה. לפחבן חו חמן לפבן כם ולחותחחי יפחבן והיו
עומדות ומהפלנה שיצח הולד לשלם ולח יהיה כו מום ולח ימותו חמותה
כה שלח יחמרו הן עשו להם כך חוקן מקנו להרנם והכה שומע הפלבן לפ
והחין לחה הילהם. והחין שו החמהות הילהם הילהם מחמת. וחמ' שקרחם
המלך ושוהו כי לח כשעים ונ"ל כי חיות הנה כקיחות כמילדות הרעם
מילדתחי יהה. ורש"ל דרשו הה קן חשולת כחיות הנדה שחינן נה כות
מילדתה והיכן חשולה כחיות ער לחה יהודה. פעמן יחה ערף. כבוד

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

שורו. נכתבו חילה. ואני שלח סהדו כן הה הסהד כלום כני חמך מה חמך לבחיה
עלי נמי חיות כקיחות וחהפוה ואינם סהדות כמצהות והרי ניהו כמה
שנחחחיהו ונחחרו הלח דכר הוח ולח כלו שד שנלח חחחהו והעחרו
עחח שלח חחרו העוכה זו כפעם הרחשונה, וחמ' ויי טב שהים למיגרות
כגיך העוכה שהעיבו לבעם והיו חפסקות להם חזון ומה היח העוכה
ויירב העם וישלמו מחר והיו מרוויחים הרבה. וכגיך ירחת שמים שנגיך
עליהם מירחתך כי חמ' ויעש להם פרים והם סכ כהונה ועיך סהונה מ'
מיובכי ומלבות מחהם. ושכ' הפעטו ויעש להם פרשך פרים לישרל כלמ'
שהועיב שוחהם והעמיד כיך מלבה חחד כין שש כהים של ישרל כה
שלח יובלו להפחד מהם היללם. ונשטוייחהי שפיר דקחמ' עליהן ולח קחמ'
להן. ויצטרעה לפל עשו חף עליהם עד יום שנולד משה חמרו חז"ל
היום נולד מושיעם של ישרל ואין חנו יודעים חם מחלפה חם מישרל'
ורוחים חנו שפוטו לקוות כמוים עכ' עד חוהו היום חף עלהמלפה עכ'
כלהן הילוד ולח נחמ' הילוד לעלפה והם לח היו יודעים שפוטו לקוות
על מי מהפה. וכל הפה תחיין להיוהן לעשים שו ושלפחוה: ועלך חיש
כה' הרחמ' חוכ היהה כשר חחרת פ כשלפה רכים היו ישרל וכלן ע'
יקיחו חרן דשולפם. והמלכן ילפה' כי כפל מוזרין לעשות שלן מחו
יחורכן. ועלך רחובן ניעבכ חת כלהה. ועלך ויקח חת עחר. לבו ועלכיו
לשמעלים. ורקל חמרו שהלך כשלה כיו ומה שלח הזכיר שלם כ'
כשבור שיצעיך ליחפם ושפטו ידבר עכ עיה המושיע ועחכ
ייחפנם שחר השבטים כשבועו. הל לפי שבעשה הלך נפעלך פמ'
הנעל לפרשה השעבוד להורות שהעתין הכה רפואה לעוכה. והעלה ועלך
חיש כ כמשפוחיה הכה ועיך ועלך חיש מעיית לשם יהודה ט שי הלשה
מה נעל ושי לחוהה הקיבה מה נעל שהוח משיח בן דוד. ויקח חת סלי. ועם
היח בעעשה חמרה לבך לח הזכיר שמה. ושלישה רקל שמין לקוחין אלו

ובמשפוחיה ירחים ל הכה ועיך נפש ירחים. במספר. ירחים ל. יש הפטר
לו החלה נשומין שהה עולה לחקין קודם משה שלח פרעה היה מחנה מכבי ל
עיירי פרשה והחזירה ושעיה כה לקוחין עניים ועם היח עהפיה עמי שהיה
לביך קורח חוהה כה דכה הקלשעים היהה שנחח' חשר יעיה חוהה לני המוכים
עיהה כמלכים ועין הוכהה כמלכים ועשה עבדו כמלכים כדלו שנים וכשיצחו
היה משה בן פשעה נמלכהה בעיולהו היהה כה הקל. ושכ' הפעטו לקוחיאלו
היו החלה נשומין ועין מוקדים ומחוחר כהוריה כי היה זה קודם עיהה פעמה.
ויעיה מהם ועקין ומחכ כעיר עד כרשה כלהכן הילוד ענ' והקוריה לח הזפיה עלהם
כי לח ההחרש כה דכר. והרח חוהו כי עוכ הוח חפ' היה כשוב דיך החם
להם שלכהה ושמרו מן הפכיה שלח מחי ט עוכ הוח שנולד מקול. דמ'
שעהמלח הכיהחורה כרמ' ניירח שלהים חת החור כי עוכ ועוח חוכ הבוריה
שקיים השלם כהמרהו כרמ' והורה חור ועין כוכ שלח הורה שנ' כי טוב עוכ
עהיה לכם. והורה כחשכין קעין שלה עוכ והלל והרח חוהו כי עוכ חכל
הוסיף מלה הוח ירחוח לשכיעה כרמ' הוח שנאנו ולח חנחינו. חני ה' הורח
שמי. וכן חמ' והצפעהו ולח והצבנו ירחוח לשכיעה והורה שבעלפה
כהמ' מה יה עוכך חשר צעקה לפהיך ענ' ירחים כעיך מחרש קשלשי. נעמך
כני ישרל. והקיח לו קיסה ועלח כעיך חרון המהה שהיה מצוטה מביה ועחון
לפי שיש הורה גלה ונפהה פעמי וחיצון ועהו והחחורה כחחר ובוטה"
ועקים כפוף כ"הרחוק לפ' הורות: ס"ם מספרות: ועשה סמין. כ' הטעה שפ'
ולח כמקה. שלשפה"ה יחור. ירחוח להורה שנקרחה כחר חיים. ושכ' הפעטו
ולח יכלה שור הצפיו לחוזק חקירה המלכים ורקל לחמרו שחנו לה המלפים
חיים שהחיירה והיח יעהן לפ' חרשים ויום לח והם כלים כ' כחדר והמלפים
המהו לבוף ט"חרשים שכלים כ' סמין ולפ' ירחים לפי שהם חרשי הלבנה
שהם ל' חפלים ולח חלה שעלים פה. וס ועה יופל כ' כסמין. יום שעטנה כו
הורה ולפי לח יכלה שור הצפיו מחור הורה ובו כיום הושלך ליחור.
ובמספרה ירחים ל הכה ועיך נפש ירחים. במספר. ירחים ל. יש הפטר

ירתום המלחמה. כלומר שאנו לה המצדים נ' חדשים מיום שהחזירה והיא
עשרה נ' חדשים קודם שנישאו וזהו נרע ירחים ולפי הספור יהי' המלחמה
כבר שידעו שרה. כמספר ירחים צ"ל ולא יכלו לעשות. וכן לא יכלה
כ' כמספרה הכת ואחיך ולא יכלה תרן מעשיהם שחפי' החרקש חפצו
תחתו. היכה נמחו מין שק למחר. ניח שהוא נמי ועשיו מחזו ספיגות
קעקוה ונוטרין חומס. והחזרה לא חטק הא ואולי עשתה שלא תחתם
בחתר וכוסה זכר מכחון ועיני מעטים כב שלא יפה חוהו צדיק הא לפ
שלוסה. והעוה בחתר שניה. ושיש שם מחומר ויחים שלחומר מיס רגיס
הוא לשון חנם מיס שעלים בו קנים ודומה לו קנה וסוף קמלו וחבשה
והחבולה. והשם כסוף חבשה והחבולה עשתה שהניחו על שפת היאור
כב עירחו מלעשיש פרשה ויחזרו כחר הושלך המושיע ביאור וינדו
לפרשה ויבעלו הנגידה ט לא יחקרו חם ימות תחת השלחן לאחור חם
לאו וכך היה כיון שהושלך למים כמלא הנגידה וזע כחש מחוה שלף רגל
חמ משה לשראל כשבילי נצלחם כולכם. והמלחמה כאוקיאנוס זה עב חוהו
כניך עם בן עב שעלב מן החפר ושם הפסוק עולים עב כאמצע חבשה.
וכן כפסוק והבדל כתך פרעה וש עלאוהיות וירמוזן של חור החבשה שהפיר
חוהו כפתחי כעופיה כעופיה הקורה שהיה נוכלת חבשה שלחה וכחש ע
שרעו רחל והצבצב כלו של עם שכיפה שהיה החבשה. והצבצב ויפח ה
ויהי צב. אחוהו אחור לחבשה אחותי חב. מרחוק מרחוק ה שיחה לי
לעשה נפתי כי ל ישראל. מה מה ה שוע מעשיך. ישעה כה ישעה ה
לו ויקחת לו ה שלם. והמלחמה כאוקיאנוס זה עשה תיבות וכה חוהו ושלק
הכתו כשקלהיך מלשוער שכיפה מחדשעה לו להלחו וסביבי וכה חוהו
ועשם חת הילד הזה שהיחתה לה כל חייהו ואחריה לו הזהה שהחזיקו
ל שלם. העלעה שהלבה כזהזות בעולם. רק שה שלעשה הדעם ולא חשק
שהיה אחזו. הילחי אחת הילד כאו הולכי ושבעה ולא ישה מה נתבאה
הי שלחי. והשקיהו נו לעדו ולא אחר שאו מכאן פחך לעה שאזל מי

וזהו ושרותיה הולבות לל הלבות לעות חזלת היחור. והשלח אחתחתה שעשיה
לה והקחהו. ואמסורת ב' ושרותיה הכח וחיך והקם רעה ושרותיה וישע
וחת נשרותיה. מלמד שעשה אחתה ועשה מעשה החתהוה וכח החולך
כה שידעו שת שרה. כמספר ירחים צ"ל ולא יכלו לעשה. וכן לא יכלה
כ' כמספרה הכח וחיך ולא יכלה תרן מעשיהם שחפי' החרקש חפצו
אחתו. היכה נמחו מין שק למחר. ניח שהוא נמי ועשיו מחזו ספיגות
קעקוה ונוטרין חומס. והחזרה לא חטק הא ואולי עשתה שלא אחתם
כאחר וכוסה זכר מכחון ועיני מעטים כב שלא יפה חוהו צדיק הא לפ
שלוסה. והעוה בחתר שניה. ושיש שם מחומר ויחים שלחומר מיס רגיס
הוא לשון חנם מיס שעלים בו קנים ודומה לו קנה וסוף קמלו וחבשה
והחבולה. והשם כסוף חבשה והחבולה עשתה שהניחו על שפת היאור
כב עירחו מלעשיש פרשה ויחזרו כחר הושלך המושיע ביאור וינדו
לפרשה ויבעלו הנגידה ט לא יחקרו חם ימות תחת השלחן לאחור חם
לאו וכך היה כיון שהושלך למים כמלא הנגידה וזע כחש מחוה שלף רגל
חמ משה לשראל כשבילי נצלחם כולכם. והמלחמה כאוקיאנוס זה עב חוהו
כניך עם בן עב שעלב מן החפר ושם הפסוק עולים עב כאמצע חבשה.
וכן כפסוק והבדל כתך פרעה וש עלאוהיות וירמוזן של חור החבשה שהפיר
חוהו כפתחי כעופיה כעופיה הקורה שהיה נוכלת חבשה שלחה וכחש ע
שרעו רחל והצבצב כלו של עם שכיפה שהיה החבשה. והצבצב ויפח ה
ויהי צב. אחוהו אחור לחבשה אחותי חב. מרחוק מרחוק ה שיחה לי
לעשה נפתי כי ל ישראל. מה מה ה שוע מעשיך. ישעה כה ישעה ה
לו ויקחת לו ה שלם. והמלחמה כאוקיאנוס זה עשה תיבות וכה חוהו ושלק
הכתו כשקלהיך מלשוער שכיפה מחדשעה לו להלחו וסביבי וכה חוהו
ועשם חת הילד הזה שהיחתה לה כל חייהו ואחריה לו הזהה שהחזיקו
ל שלם. העלעה שהלבה כזהזות בעולם. רק שה שלעשה הדעם ולא חשק
שהיה אחזו. הילחי אחת הילד כאו הולכי ושבעה ולא ישה מה נתבאה
הי שלחי. והשקיהו נו לעדו ולא אחר שאו מכאן פחך לעה שאזל מי

ובדוב חיותיו נשבח הדבר ושלח עליהם. ויצא אחיהן ורוח בסבלותם ו׳
פי ראותו שלמרשה על שהסלבך מלבוש מחלצותו כאוזכר בדבריהם ו׳
שתיהן מרשה שלטיהן ועשה ויצא אחיהן יתבן שהיה משה בפוש וחפוש
ואחקדוסים אל המלבוש. ואחר וינקל שני פעמים בפר אחל שזהו עדות משלה
ואחקדוסים אל המלבוש. ואחר וינקל שני פעמים בפר אחל שזהו עדות משלה
המקום כי זה השם הוח כלה ופודו השם ונבן לא ירש אחיש אחר קבורתו ו׳
ומשה הה׳ מעמדין שר הכוסים והוח שבה מחשבנן מעמדין והוח רחוץ מחלך
השלם כאחרו מחבנן שבהו השניח ומבין שש הקרובים הה׳ משה ואחל
מבאן אחיה למד שבהן שלו ונמלו חסד שאחם שהיה ונו לא ו׳
עקבש נושם שהרה שלא פאוהו שקראהו שהיה ואף הכה לא קיאו כשם
אחר כי אין המים משיביהן והיה לה לקיומו משני כאו קני אין קשוהן ״
בגוי אין פשיהן כי משה כשקל קונה פונה אבל אחרו שש זה נזדמן לה
אין השאים לפי שהוח יהיה משה אחר ישראל מנלוהם. ויהי בימים הרבים
הקם רשו שהיה ו׳ ונשר בימים הקם ומהו זה הוח שאחר וירח אישראל מבה
אישי שבה. ומהו הטאה שבה כי יתלך ונ׳ ולא שיר שלא מאחיו ומאש פאהבו ו׳
ואקדוסים אל המלבוש. ואחר וינקל שני פעמים בפר אחל שזהו עדות משלה
המקום כי זה השם הוח כלה ופודו השם ונבן לא ירש אחיש אחר קבורתו ו׳
ומשה הה׳ מעמדין שר הכוסים והוח שבה מחשבנן מעמדין והוח רחוץ מחלך
השלם כאחרו מחבנן שבהו השניח ומבין שש הקרובים הה׳ משה ואחל
מבאן אחיה למד שבהן שלו ונמלו חסד שאחם שהיה ונו לא ו׳
עקבש נושם שהרה שלא פאוהו שקראהו שהיה ואף הכה לא קיאו כשם
אחר כי אין המים משיביהן והיה לה לקיומו משני כאו קני אין קשוהן ״
בגוי אין פשיהן כי משה כשקל קונה פונה אבל אחרו שש זה נזדמן לה
אין השאים לפי שהוח יהיה משה אחר ישראל מנלוהם. ויהי בימים הרבים
הקם רשו שהיה ו׳ ונשר בימים הקם ומהו זה הוח שאחר וירח אישראל מבה
אישי שבה. ומהו הטאה שבה כי יתלך ונ׳ ולא שיר שלא מאחיו ומאש פאהבו ו׳
משאישי קולאשם כך ישראל שם הפוד. ורחוי היה משה משיח
יאי כראשיה להרוג אחר המלה לפי שהוח רוחו שלקין שהוח מצד העומד
ואוב אחרו שחיעה בבה עבלה ומעמאוב מעשה כי העומאוב מצד
רוחו. וקבור שיצא ביום השש ורוב שש חנשים שבהם והם והבן ואחם
ואעפי שעשיהם ששים מאי הוחיל ורוב אחר נפב שלאפרו הוטחן

להבלותם ונלאור מבאן שבלאחרם שיעלה לעילה צבך להושל שבם ולשים
שיון עליהם לעוסה כאו עשה משה ולא היה היה העילה לו לשאו ונזה ויהי
כסבלותם אל שראוב שזה הסבלה קשה להם והושל סראייהו ואחל למלך
מדוע אי שיש לו שבהם צבך לבה להם הוח יום בשבוע ושאר להם ופי השבת
כראייה כמודש ונהן ישראל משה כמהנה אלקן ונ׳ וכמודש ויהי כסבלה
שהיה רוחה נבוכה ואחומר הבל לו שלכם אי יהן מוהי עלכם והיה נוכן
כרבו ואפי״ט לבל׳ נא׳ וירח איש מצה לבי שהיה איש מצה אינו צבך
ההבלה אל מוהבה ושאחר. וכן כה ובה רוחה בדוח הקדש משה עשה לו
כח אחרם כשלה של שלאחיה היה ואה ששה לו בשרה שהיה מבהן שלה
חאם כבבו אל אפי שהרגש בן שנה על אחשהו אחל ורוחי חיי מיהה
הוח מבל צר משר ויך אח המלה ומבאן חזל״נו שהכה אחרשראל חיי
מיהה. ועל הפשע ניתן כה ובה כאשאש. וירח ף אין איש שאי עשר ויהו
שאחאין לאבל״ש עשר ויהו שאחאי בפוף אבן נודעהדבר בה׳ נשר. והה׳
אלה אבל עשר ויך אח המלה הכוחה שהכיט כאבותיו ואבותי
אבותיהן ובזרעו ובזרעזרעו ולא רוחה בהם איש הען שרואי זה להעבל פ׳
כיבעבו ויהו עשם וינתן כה ובה. ויך אח המלה הכוחה זו בלשון היהה
כי המיה לאוהו ברוח שבהין ובן ויהש רואל שהרגן בשם האשרש בשם
בן אב ויש בפהוב ההשרוה של זה. ויעאניהו כאולם לא פחד אחאין
העבהם שיעדו דבר כזה אחר ששם עצאו בפבעה להושלהם ויהו שאחאו
ויעאניהו כאול אל ישראל שבראשהי אחרזרעך כאולהים אוה החולאין מ׳
משאישי קולאשם כך ישראל שם הפוד. ורחוי היה משה משיח
יאי כראשיה להרוג אחר המלה לפי שהוח רוחו שלקין שהוח מצד העומד
ואוב אחרו שחיעה בבה עבלה ומעמאוב מעשה כי העומאוב מצד
רוחו. וקבור שיצא ביום השש ורוב שש חנשים שבהם והם והבן ואחם
ואעפי שעשיהם ששים מאי הוחיל ורוב אחר נפב שלאפרו הוטחן

וחמ"ל נמה הבה רשך חשש שהוח השש כמוכך וכלוך יורך שלש שנ
המשלה שהיך חיש החוזה וקטני. לשם ומדלת סרי הפיך לרשות לכהה
יך לבד עקרת השש. וימחר מי שמך לחיש ושכן תהה נשר וכשלשה
לקח שעריך שפ' והחיש משה שנו מחד, שר כחר חפרוך שהם. שופט
וישב משה לשפוט חת העם וכשיתך נצוכו וכשיתך נעשך שופט שפ'
ושה המשפטים חשר הציש. ועשם תהה לומ' לל"חושב ודומהו חמלכי
חש כלפי ורלל לחמרו מכחן שהדין בשם כן מכ ונחכ מי הנשר לו סל"ה הבן
לל חוכל"סמך. ידו שלו ניקלקלו בשם ה' ונהכן ניך. לחכן פורש כמשמעו
ומדרשו נודע"ל הדכר שה"י הנשה שלנו מוך חשמו ישרל מכל שלחומו
להיותם כשבורת כדך לחכל רוחך לח שלה שהם רחוים לבך. וישמע
כרשה הם השיגוהו. ויסקש להרוג מוסרו לך נסמיוכ להורך ולח ש שנה
בו חרכ ונהן שעל ויפלני מחרב כרשה. ויסרח מלפני פרשה הנרשה ליך
כורח מחוקום למקום ושמח. ימים רבים מהחלה ומהבכר מעיכ לי.
ונחכ כח למכן ונהשכב שם ונה עשם וישב כחרן מכן פ הלל ויך מל
יתי. וכי לים ישר לבשר ורם לשברוח מן המלבות חת כשלך שהכסו מ'
משה ות"יכוהו ירד מלחך ושמחך להם כרחות משה והכשו המלחך ובל
משה. וישב עלכחר למר מישקך שנוד ונך לי סה זוע של כחר ומשום
לכתה זמני לח קויח חזקך ושמר שהמשלך הל' היה מלכה שם שנה ~
ובוכל לומ' שלח משלך זה המשלך חת כשבור לים מחכיו הזפר
המשלך השני שהין שלקם שבהם ות שם' כן לחמש עלמו מלהוסף
לוקם והשר לנו זה המשלך הלחרון להשר לנו שהיה לים הלחרשם
ולנכי הלחות כל לחקים שנין ולחשפ' שבולם נהם מלל שלחוה הלחיות
מכם כלל כי חם הלחם לחשר הוח חוכל מיד רלהה שמיך כנפוך וקילחהו
והטיך קנרך כשלוך זה. ומדרש שלח לחמך שלשם המים זה משה שנ'
ט חן המים חשיהיהן. כי כרוב הימים הלמלוהו הוח שם. ויכח משה וכל
יקח ישרל לחבול להם וע' ולחמ' ויולל משה לשכת לחת הלים שנ שהיה לים

והכלוה לל רשלל לחכין הוח לחכי לחכין כמו שי לחכ לחכים ולחרלל שפי'
נו מעכ ונבוהו מלחלם. ונלח הקשי מעכו שלמשה שלחורו שנעשם
מי ולחר שנ פ עכ לל כבל מלבושם ועלולפם והוח כמו עכ שהיה זרה ל"
ויכלו הרושים ויעשם מפני הערבי. ויהכן עמ' כי זה היה דרכם כשלמו
כי כבלים ניום לחשר הלבוה הקבוה להשקות עלן לחכין כלחשר ומלחו ה'
הרקעים יכלו הרושם ויעשם וישקו לת עלנם כרקעים לחשר מלך הכוה
ולחר שישלמו להשקות לת עלנם ישובו הכוה למלחה לת הרקעים להשקו
עלנם וכזה היו מלהלחהם כבלים ניום וכזה היום קרלוה משה הח מם
לחשר היו עשים להם חדה לו שר מלחד ושלד והושיע פ כין שמלרלו
הם הרקעים הה המים שלהם ולהן טעם מרוע שש"כן מיהרהן קח היום
ניקם משה ויושיע לה מה להלן לני שבוה לוף כלן לני שבוה: רכנן לחמה השלכו
לולכן כמים והולכלן משה לחין ויושיע לח לשון הפלה מם שנ' הושיעה "
לליים פ כלו מים שר נפש. ולהן שלחרו ופ פלה לבו פלה לעלן ופ לבו
ולה. ולהלחריה לים מלה הלילו חוק היה לבוש לעכם מלה ורלה לחרו לים
מלה שהיה משה הוח הפלק שכפפכו ערח משה ופח למוק. ופ פלה פלה
חוק לח הפסיקו המים שרלה להם. וישק חת הלעלן עמינו לח עלמלח הלעלן
שלוף עלן הרושים ועשים השקה שעכבו המים של"ד. ויחלר ש כיוהיכוחיכם
שלוב שכח שלכם ונלה חמ' ולין ונפלוהו שלח הלילוהו שכם חמ' למה
זה עזכהן וכ' להכיר כו שהוח מוכיח של"ישקב שהלים עשים לקילחהו.
קילחן לו קיר חין ל הל שהוח ב כחרן נכהה. ויחכל לחם שמח ישח חחת
מכם כלל כי חם הלחם לחשר הוח חוכל מיד רלהה עכשיך כנפוך וקילחהו
והטיך קנרך כשלוך זה. ומדרש שלח לחמך שלשם המים זה משה שנ'
ט חן המים חשיהיהן. כי כרוב הימים הלמלוהו הוח שם. ויכח משה וכל
יקח ישרל לחבול להם וע' ולחמ' ויולל משה לשכת לחת הלים שנ שהיה לים

חכם מכלכל דבר כראוי נפשו להתיעץ אין לראות חכמתו ודעתו לשון
שה נשכחת שלא יזוז ממקומו כי אם שישוחחו ולפי שיהיו הכיר בחכמתו שלמשה
ומשלהו עבין לו צפורה המיוחדת כמשמעותה והמצלת צפורה בעיני
משה. ואחרו עקרתה צפורה עיר שהיתה יפה ומחיירת בסקר ומהירתני צפרה
ואמר שילדה בן וקראתו נחת ולא הזכיר הכתוב לפי שהיתה קטנה ואין הבן
עכר כה. דלא לפי שראו שהורגו כלהתפוסים והם לא הורגו. ואמ' כי הייתי "
ולא אמ' בלחש. רמוז שבתחלה היה עד ושבשו שמו אחרין. נשאר יקבאר עד
היום כפ' וישמעו יתרו. ואמ' ויהי כימים כעמ' שהיה ויעשר כימים. הרבים
כי ימי עשר והוקף שעבור היו לבך קורא אותם רבים ורבותה נחשב פ הוב
זוב רמזה ימים רבים פ ימי העשר חשפ' שהם מעשרים וכפ ימי השמחה
להסך. ויאמר מוכ' חדה להם מיהה המלך חשפ' שהיה רשע פ סהיות הדבר
מפורסם היה המלך שלברחו עצמך לפרוע שעיט כט חדם סדר נכון פ קורא
כמדרגה הקרוש שמוקיע לבלהנף וחף חם יהיה רשע לא יהיה לעצמו ל'
לעשות השלם לכל חם היה סדנר ההנהגה להזן חז לא ישערו שניהם כי
כרבות הקחשים ירבו הדשות וכרבות הדשות ירבו המחלוקות והפסד ה'
העצה ולא עשקו. ושפר פחדו כן יקום רשע. והר מחזו ורזל לחתרו נצטוה
והמצרף חשוב סמוך שנ"ל עת היה כמוך וחמרו לא חרעומיו חין לך רפחה
חם לא השחט מקטע. ישראל קל כבקר וקל כשרב והרחן כדחיים כיון ש'
ששמע ישראל נתירה זו ההחיל מהחלטים משכרון מהנים ומקונגם
מכחב לב ואין ויעשקו אח לשון קיעה כרסטי' עשק והנלבן חדם. והעל עושר'
עשקתם לא עמ' אח עושקם כדת ונפש חלמס השוט. ושמעאלים חת נ'
נקקתם עקקה החלמס כדת ועק עקקה חלל. והזהר שט פעמים מן העבוד
למדך שאין המלט שלחדם שלמחה סחוזה שהוח מחמלט מהזך הצער
ומהזך הצרה וקשעבור כיוונו שהעשר ושהחסוף כשנין שבהם אין הקדח וה'
ישעה ולבך נחמו כהאן קוח שחמ' כהאן והעל עושקם שלקלהים. ויעמעאלי'
ויזבור שלקים כפנך הירחך והחכמה והבינה. חתחמירים חת יעקב הנ"ל

להם עם ועדעת מצרעתו. וירח שלקים חת כני ישראל רחה שאין כידם
מעשים טובים שיעלו משפעלה. וידעשלקים שעלו עלם לעזר שמו כ'
כעבור שההו חשר כדרך לרה החכורה. דמ' וירח שלקים שעשו השובה הגיעו'
ועם קחשעים הדהרו לעשות. וידע שלקים חפי' לחחד כחכירו לא היה יודע
שח השם לבדו והמצלח שהזכיר ל' לעזור לעחה ושקה עשה עקה"
חוחה כלב. ושקה כפה. עושה ספה וכלב. עקה כנפש. ופלם שעזרות
לכהנה שעה שמים וכפנך שו הל' הזכיר הכתו' ל' חניט השעזרות יחד.
וישמע שלקים. ויזבור שלקים. וירח שלקים. וידע שלקים. כפנך ויחנו חמ'
וישמע שלקים. ט הקול הנחנה והנשבר שמע שלקים. וכפנך ויעשקו חמ'
ויזבור שלקים כי כעבור זכותם קבר ימי הגלות. וכפנך קשוחה שהיח מ'
מורכבת מקפה וקלב חמ' וירח שלקים שהוכם כברם ושבבה ושפלב יחד.
וכפנך הנחקה שיוצחה מעשחק עזה הנעם חמ' וידע שלקים כמו כי
וידעה לדך עקים ולבי שהחדם שעשה טובה לחחד כשטלח מנדבם
ובפ חם קין שלשתם חם כשטיל החדם עלמו והחכמה חשר כיפו לעיני
חו כשטיל חכוחיו חו כשטיל זרעו החיש המדבה שם כשער כפנך זה חמ'
וישמע שלקים חת עקקתם שהם גוחקים מן העבודה וכפנך זכות החבו'
חמ' ויזבור שלקים חת בהחוע' וכפנך זכותם חמ' וירח שלקים חת בני ישרל
וידע שלקים כי נגה חמ' וירח שלקים וכי שד עבשו לח רחה חותם ושד
חקן וידע שלקים מלבדעתן כזה כי הנם חמ' חעמ' שיש כבתן זרון ושעשק
המצבם ונזכור חבותם רחוני ל לחת והם הם רחויים מצד עצמם לזה וירח
שלקים חת בני ישרל וידע שלקים שהיו רוחים לחבותיהם כמעשיהם העוכים.
והיו רחויים עקולה. ומ' הרבה לל יהבן לפרש כי נגה וכן בבתן שנן התפלה
ומהזך הצרה וקשעבור כיוונו שהעשר ושהחסוף כשנין שבהם אין הקדח וה'
ישעה ולבך נחמו כהאן קוח שחמ' כהאן והעל עושקם שלקלהים. וישמעאלי'
ויזבור שלקים כפנך הירחך והחכמה והבינה. חתחמירים חת יעקב הנ"ל

והגבורה והיפוד ושם שמותם כבלעם וירח אלהים כעני התסחרים וירש
אלהים הוא תשעין שן הדשתבי נעשך שפט מן הירחים אל הדשה עחם של
ישראל שב׳ ותשה היה ישה תחון חנחנוה זו סמנהן הנהרים הד חשועם
כי כן מלפנו בהבל הצהק עם החבוה והשבעים והעשם כה להתרחק מן
היישוב שהוה עליל מצל החטח וכה להתבודד לשבודה הא ולט שחזלפתם
רושה פסול לט שמרשה כהתהו כשרוה תחהם נחל צתן יהדו תוהנו שחה
שחתרו כפולה הל רושה כהתהו חבל שלחהם כשר שחן חדם חועח ולח
גן וכה שלח התחר הוחיל והוח חוהנו ויושב כטהו הוה עה כשלנו נחל
ויעה נחה הצתן חחר המזכר להתרחק מן הנבל שלח ירשע משרוה וכבלהים
חחהם והסהל לח כי כמוה שעד כתהן חבלרצלחתרו מ׳שעה ישב סחלפם
ומ׳שעה כתהן, ומ׳שעה סמזכר. נבן חתרו פר׳שקיבח שהיו יחין קב שעה
כמשה רביעי עה. מ׳שעה שפק כשר קחטיח מ׳שעה שחר, ומ׳שעה שחר,
ובן הנלהיקן. ובן הבח. אלהר האלהים עלשם השהיד ונחל עזב חת הצתן
חחר המזכר והלך לבדו אל הר האלהים לט שרחה מזכתהו שחוהו הר
חחר אלהים לשבתו ורחה כוסיחט שטעה נרחהה שיבו שלח היה רחוי
לרשהשם צתן כתו עב׳ לו כסוף נם הצתן והכתר אי הבו אל תולה הר הזהב
ומצרים ה׳ עהך, כתן כתה כנתן הצהקים כתרשה צתן דור כתבו ותצתו
רושה יכה שעל ניקחהו מתבלחות צתן תהו מתבלחות שהיה תונע ה׳
הנ׳ונם תלשהת עד שירש הקטטם עשב הרך ותחר תולח הזקנם
כה שירש עשב הפיגועם ותחר תולח הסחוהם שיהיו חובל עשב
הקשה חמ׳ הקלה מי שהוה, ורע לרשות הצתן כל תחר כבו כחויבה
ויראה חת שתי ותף תשה בתבו הכה בצתן, וס תחר בתח תחתו עה לן
תחבוה עד שהנעם לתפוח נזדמנה לו בהבה שלחים ועתר הנה לשהוה
כיון שהנעם תשה תצל חת׳ לחט לח הייתי, ורע שרן הייה תפני שתח שף
תהה הרביבו על בתבו והיה תהלך חת׳ הבה, וש לך רחתים כלבך תיך

תיך תהה הנשה תת שתי ישראל, ויהנ לה הצתן רחה תשה תטלבן של
ישראל תן המזכר רבתי תי ותת שלה תן המזכר של תיה תן המזכר, הלה
תן המזכר תשבן תן המזכר כהוה ותלבוה תן המזכר בתר תן המזכר
שגב כבור תן המזכר לפי ויהנ לת הצתן תחר המזכר, תרשבל הלבה
עתבו של תשה תי יום ולח טשתה כלם כשם שהלך שיהן שפ׳ ויך כבח
החבלה הלהיח תי יום, רח׳ נהנסח שצתבו כלה סמזכר והוח שמהם עתף,
ועד החתת ותשה הייה רושה נכר היה כי לח תת׳ ניהי תשה רושה כתו
שפ׳ ויהי הבל רושה צתן וידוע כי מנבן תו׳ימי נרחשיה להרונת המצה
ולבן הזכיר וירח תלאך ה׳ אלין כלבה חש, והלבונן כתלה לבה, וכה׳ כבח
ובתוהן חיש היה בתרן שן ח׳יוב שתו כי הילל ויהי ח׳ש בתרן שן כתו,
ניקו חיש תחר תן הרתיש ויהי טתי שפע השופטים, ותה שהזכיר
כתם תחרה והיה החיש הקות הם ויער הניה תחר הויה להורות כי חיוב
היה כשלשיה כי כן הזהיר פעמים שלש עם נבי ותשם זכה לת׳י השלש
להיות נפגו שרוף כצור הת׳יים תחר שערבסרו לו שנוה רחשועם, וירח
תלאך ה׳ הער חין ריחהו שמחלה רחה החש שהיח תהלחיה כפנה ותין
הפנה נשרף ורחה זה שנן הכשר ממש שהקין והיה פבור שהיח חש
שלחטה ובשרחה שחין הפנה חובל שהקיב שחות הפלח הזה חש
שהנה הפנה משחר השעם ותחר שרחה החש שהזק שכל ורחה המלחן
וזהו שחת׳ וירח לין תלאך ה׳ כלבה חש שחתך הפנה ותחר שהחזק שכל
כמרחה ברחי׳ הלחך רחה כמרחה הנבוחה השביעי וזהו שחת׳ וירח
ה׳ כי סר לשחוה ויקרח לין לחים ולפי שהיה שהה התלה הנבוחה רבה
הכה לחנבן תשו תשו ולהעלהו תחדיה לחדיה שר שיהחזק שכל
תלהי לחדם היושב כביה חלל זתן תרובה חש, לח שהלום ויפתבל
שמן שתש יחשבן רוחוהו שלבן צהך שיפתבל כחור תשו תשתשר ש׳

שיהיה רע לבך והוא הטעם כשהוא כתוב בלשון נקבה כה
לגבבו כשיבא לחזור תחזרם תשובתי עד ירחוק על הצער הרע שהיה בו
העם השפל אשר כרגל כתיב עמהם והוא בוער תמיד מחשב הצרות והצרות
יקיפוהו ומגדל צרתו והוי שיבלה כצרותיו ונשבר הוא שומר ומחזיק יי
בין החויבים וזהו נירא והנה הספה בוער כתיב ונשבו תיכף תחזר כרגל
חגי תכלה כם חגי כנס וכם תיכף כנס ולמטה מהבך הספה ולא תיכף
תחר משום שמו תיכף בצרה הקל ובתי המתי של הקה תשוב את החול
מה החויבים הללו כל אחד מרעש בצער תכיבו כך הכה כלבבותם לצער
דמ להושך שאין מקום פנוי כלא שביבה ותפי הספה הקל תלה כלהחזן
בבודו דמ לט שכל התילוגות בורחים מ"ה פעל לעמ חוץ מהספה דמ
מה סניה זה כלשוף שנכנם בו כעבו מהתחבטוהבך כל המצר לשרא
תיבו יוצא כשלשם דמ מה הספה ישבו קולם מהן כך בישרא ישצרי
וש השעים דמ מה הספה עיר לשלם כך ישרא עיר לשלם דמ כלהחלו
וש מהם עושים עלה מ ומהם פ מהם ל תכל הספה וש ע מ עלן מהלל
הכה למשה תין להם לשרא שת זבוה תברהם יצחק וישקב משה ותקדן
ומה הספה תיבו ועל שת על המים כך ישרא תיבם מהק יי מים שת כזבו
התיבה והמצה כמלה זו שש הקין רמז לי הזכרוה והסמך לעז לא מספבו
היה התיבה שבשם והנץ רמז לב פרשיות והמצה ל פעמים חמ סניה
כעשר ל נלוה להוז שלת נל שת כשן בי טולבמצר תורה כרה על מה
תכניה האחרן ועל ויחמר ה עלעשם חה הלבי ודשו שיר סניה פסיט סניה
זה סיון סניה זה סמן כי המרחה הנחת היתה למשה כעו כשיסן וזרזו
מהנך הספה והוא וים הגדולה לשנה הסחה ורמז ל שיר שהשיבה השביה
טהר כמעמן הספה ויהין שנותנו של משה כמעמן הספה שיר הספה רמז
לפרשה ס בן הרשש נמשלם נקולם הוא שהכוב נכלשלסקון מוצר כלהם

כלהם והיה כוער כתיב המכוה והכה מושמידין כמוסה למעמן ריכוה מוסרתו
כשעמן שכהנו וחולם כשבוע זחה השמרהיך ועל ושל הת מה מלאך ה הורת
הכבוד והוא מה שחמ ויקרית שלין אלהים וכן המצה עלהים חמ ניסע מ
מלאך האלקים והוא כיחור לת סמוך והוא המלאך הנעלם וזהו שחמ לחנבי
שלחי לחכך לאלי חכריהם ועל והוא מה שנה עשה עמי כי שתי מקרבו ותמר
לסורך נת זחרחה רצה לתחוה מה טעם לת יכשר הספה שהם ישרא
לחר שהם בין זחבים מרוע לת יכשר תפי הכשרה פעוה ושום נזך
תין סהם ושער הת שיהין לת לחתרך כתון שחמ וכתשר יעני חוהו כן
ירכה וכן יסרון ובך לת חמר מרוע לת חוכל והשיב ע הלה שלהיחם סהם
ועל להורות עלבהה החבורי והקבוע שמלך מרוע סעדה חהיה כתיין
לת יכשר פורו עב הו כה הספה פורו הם חרע נה הן לה ופי לסורה לת
לסורה מכתן להקרב לשם ואה חיך היה רוצה להקריב מצלהחש מ
חמרו כזוקר כי משה לת היה ירח תן החש לפי שעה כן כי תן המים מעי
כלחור שמשה עהנה התורה שלידין שנקראה לשם ושער שה התורה נכתב
כתם שחורה שב לבנה והיה חש חובלה חש ולפי שחש התורה חובלה בלהחיני
לחרו תפי השש שבישרא תין חש שלנהנם עולמה כהם קו מלמעלה
שהיה כהה שנקראה כתש והסך מחמה תין חש עולמה כוקו שלו הת עני
שהם מלחים מלמה סתון שתין חש שלנהנם עולמה כהם ובן משה
כתש התורה לת היה ירח מחש המלאך והמצה מרוע לת יכשר הספ
רה מילה שתין חור נהנם עולמה כעמ ולם ומוה כתב שחמר
לסורה ולת חמ חקדיש שהוא כפעולתו וזה יורה שלמעלת משה ועולמיתו
כי כלכסם העמוקים צבך החרם להתרחק מהש עבם כן יקבלנך מהם
כי הרבהם הכלבי נשנם המעשה מהקשה היה הספה חכל חס הורה
חושב שמעיין ויודע לת ידע ולת יבן וזהו חמרתי לחכמה והיה רחוקה
מחוש שפי לחמה חש חומר חת כחמה כשהיה רחוקה מחוש מ כלחסחש

חושב שחט קדוש תנלהדמהם ומשיש תני סבל ובן חמ' תשה כשרחף
המרחה העבול הזה תי חיפשר ל להשיגח סוריה עח תחרחך שהה
כוה השה תחר שחיב רחני ומיד תרחה ותשיגי. מדוע לח יכשר הסוב
תחר שחט. ודש שלח השטני הדבר תפתבלבו כשון נתרן ומהשבלה
תמיהה כשון שברוב הימים תשיגני ותמצחנו וכשרחך הנם עוחנותו
ונן לחמ' לירח ה' כעצמו כי פר ושתרחך מהחשטה לרחוק ולהשיגי ויקרח
שון שהים פקול עבול ויחמר משה משה ויחמר הנט הה כעבוד ה' חמ' לו שהקף
והחזיק עצמו כבלהו רחני מיד השיג דיבר פחוכן שהחקיהו הקדטו
והקדמהו הידחקהו ולבי שחמ' הנט נזדרז להלך לעבוד ה' חמ' לו שהקף
הנעם כלמ' עמוד כמוקומך ונעם חדבר חדך. ונעם משה משה נפני ש'
שהקול חיה כחו גבול כשעת שמע קול ה' כבח ומבח הקול והוקבו נשמוע
קול הכריה וקהחת משה היהה פעם חחת ונשמע למשה פ פעמים
ובן לשחר הנביחים שנקריחו פ פעמים כעתן שמע חחת דבר שהים
שהים זו שמוטני. ובמדרש כלמי שנפלשמו הוח בעשה ובשה"מ
עח חברים חברים ושקב ישקב ונחה הרח יתרח חף הוח לח חת עד
שעשה העובה ובכלהו ישפסק טעמים חוק מהשה עש פה שפה חדבר
חדבר בני. ועל החמת ידחוק שהקהחיק לעניח ומיד שנמשך לחהבי
היח כהסכמת קדחמים והבן. שהקרב הלם מפט ל יחמ' מלבוחיבי שבן מפט
הטבה הלם כעיין מלבוחיבי דוד דשבי' מי חנני כי הכחלתני עד הלם הלם
שלעשלך פהמלך למ' שהמלבה והכהונה לח יהיו מחיך. שלעשלך יחוו לי
להדחקת הנשמות והבלת הסריסי מדבה השלם כמו שמ' לו ויחה פה
עמוד עמוד חכל. הוטט שלח היה דפק כלבך נחמ' לו שלעשלך וישחרל
המעגל החחך להשתחוה כחוברות וכשטיט השלם ולחם של ולח חלבן ולח
שלחף לרחוק לו שישלול מחנגו החומהות שהחשטילם לעשלם. ושר רחה
לו כי כמוקום הזה תיבן הטורה חם שחורה שבחה ולחם לשון של רחי

רחי חמ' עשלך חולם היו רבלו שמרות כמוקום קדוש חכל הוטט לח היהה שלח
רבלח. חנכי שהי חכיך על הטבט כאו חמ' שהי חכותיך כטשן שכתו שהי חפ
ואדוחמותו. ועל המדרש שהי חטך זה עמדם ואכאו חמ' חנכי שהיך ל
חבלעה ליחד שחוו שלהקך שמות לח שלהחי והיה משה כשמוט קול
הקהלה משה משה דמוה קול שלחכיו שמוט חו שמח משה חמ' חפ חי
חמ' לו הקבה חנכי שהי חכיך ולח חכיך ובכתבי כתחי עלך כה שלח הקרח
וכן מלבו בשמוט שנעלה עליו בקול של שלי כה שלח יהח נשמל ונרחש. ו
והמעלה חוקרחשון שעבן לו הוח מהבשם חוח לו שהה כעשיו שלעשם והחוק
החחיון שעבודשה כו ידו כעשם רחו לעשם וקם ל שהחבו כעשיו שלעשם
עמדם וכעשין וישי. ובלחב בן דוד. שהי חסיפם הזכיר שהי לבלעהבות
והדחוח לעדהקן. ואהי יעקב הקבונן סבלמקום שחחכיר החבות חעמד
כישקב ואהי כולו ולח כן כיצחק שיחוק שלחדהו. ויפהר משה חלי חעיד
משכר שלם זכה לעשם. כשכר ויפהר וכה לקלפתך פעם כשכרף יחי וכה
לייחהו חעשק אליו. כשכר מהכיעו וכך לוהחעטה יכיע כלות כשכר שהיירח
עכשו להכיעו חל חחלבים שהיא השכינה שהיה חפפקלריות שחיטה
חחיירה זכה שעחבל כחלקליות החחירה. ועל החחתך חלבי חתך
חדם הרחשון כי כשהקריב הבל קרבן הצון כשכינה ויהר חן חבל
הקשנה ועל כן נתחייב מיתה ומזה הזכיר כבתן כי יהא מהלבן.
חמדה שהכיעו כבר בחדם שחתבייש חמדה שכבר חרע בן. ויאחר
ויקן ום שלך להתבונן שבכל הכריעה נזכיר שם חלבים ועשבו
הזכיר שם יקן שחולה של חחתים כי. ובעניח עדהה שיחם על
עשו ויושעם סחדך החחתים וחמ' חמך חחיתי כלומ' שלעשלם
הוא רוחה ומשנח עלהם בעלהם ובכרהם. ומחך חדך שעושים
לחם בכוכ. וחיתי חדך שעושים למם בשדך. ירחך כחדך הדין /
רחיתי כחדך נחתים. ובכמה רחה לחומפח להבן רחיתי לעקמח

מדעייקין לכון, ורחה כשעבור זה ורחיה כשעבור מלבוה ואת
עני שמי, ורחוץ לפניו שוב דרך ארץ כדאי"ת עני ישראל מצרים.
ואול יאמר רחה הוא מרוע לתם כי אחר חותו העינוב והעידון,
שהיו בו מצרים קודם יוסף וכל טוב ארץ מצרים היה לתם קודם
הם עבדו בעבר נרול ובשעבוד קשה ולמי שלא נוסו ולא תורגלו עוד
העבודה קשה לתם ורבה מאחרים. והתבונן בכתוב זה ענני ה'
זה למשלה חוזה והם ראיה שתיעה וידיעה. למשלה מדת"ה ש'
שתיעה שהרי כח השתיעה אך ורק מבח היחויב והידיעה למשלה
משיה הן כי אין השמיעה שתיהם אלא בידיעה שתם ירחה קודם
דבר מן ושתיעה קול ולא ידיעה אלא חוה הרי הוה נאמן לא ראתו ולא
שתעו ושלכן יבאו שני השמיעם אל סהורה כלשון הכתוב שתיעה הוה
שכתוב עי אשר לא תשתע לשונו. ראיה הוה שכתוב ולכי ראה. והידיעה
דבר אחר אשר אין ראה אותו ולא שתע אותו אלא משלם הוה ליה כאלו
ראתו או שתעו. ואם הבין סוד נ' דבתם אל ולמוד הם דומנים לא תדעו שכל
התחלות התשלשות וקישור התורות זו בזו היתה תשובתן ושם בסוף
ואחרי להעלם ועל. וישב בתכוך זה טל אותיות ירחוץ שזה בהם נאמרו בית
הנו ולבך ואחרי להעלם ואחרי לסורה וכה שלא יאמרו אחר זמן לדיע לתם
לבך רצוני להשלה אותם מן האדץ והיה שלא האמר זו הזך הוא לתם
לבי שאהבה משלה אותם מאדץ אשר היא בנף ה' כאדץ מצתם לי
לבך אחר משלה אותם אל אדץ טובה ומנוף אדץ זבת חלב ודבש לאדץ הידועה
אשר לבנעני ולחתי ועד שהיא מובדת מכלטובה עד אחת שפעה בעוש שהי,
מובחר אדץ מצתם ולא הזכיר הבנעני, אולי לא היתה אדצו טובה. ואחר אל
מקום הקעשי ולא אחר אדץ לאחוז שיירשו אותם ויפהתם וישבו במקומם
לא שידורו בימים כאשר אותם. וכאדץ אשר צוך להאדך הסבו אכם שפחה שלם
והאבטם ושוב השם אשר ירוץ כאה נפשו ואויבי ים והן הם לו שיעשרהו

שיבשרהו בנאולה וחף לשאת באדץ האלוהות אלא שאתים אז שלשם ההויה
עד אחרו עוסה ורחמה אדץ שלעוסה ושלאחסה עוסה כדאי פלקח עוסה שהבי
לבם. רחמה שני רחסה מלזוכך מאחר וכהי ורחמה אחי ים. אדץ זבת חלב ודבש
כלאל לכם ואלב התת לשוכך ואחב הזכיר האדץ אחי ש שלשם שקר ההוה
הזאחה הואחשאחל אל אקום הכנעני כלשאלאחם הישרשו אחי אקו ואחם כי אחם
רחוים לגדור באקום משפיעות ההורה וכן דרשו רזל ואקב האדץ ההיה טוב
אין ההורה כהורה אדץ ישראל ואין חבאה כה כאשר אל'. ואחל עשקה בני ישראל
פאה והלא כבר אחאר ואחר עשקתם שאשתי אחלידאחו לבעשר ישראל
אלשון הכעשקה הבאה אלי. ושבה לבה ואל שלאך אל פרעה ויוצא ממך
והוצאת אחך שאי. ואחל לבה ואל לך אל שיחאוו לה יאוים ששביהן לאוסה
כהר סיני אחלפין עד יום ששי שפו קבל ההורה ושלכן אחל נאה לך ה'
האות כי אחות הלך קראו כלשון זהלי. ואיזהו כשבור זה ושם אחל כי אהיה שעך
והיה אות שהבה שיהיה שאו ואין לך אות עולמיה ואחוי שיאחאיו הכלי. אי
אובי אה אט אשוב לבבר עם המלבים ואה אט שאוצח אחבני ישראל שפחם
ונבן וישפהם אנשים ראוים לשליחות זה ויהר מאוט. ורשי' כי נאף אם אט
אשוב אה זבו ישראל שיעשה להם שם ואוצח אם מאוצאם ואת השיבו השם פ
אהיה שעך ולא האמר אי אובי כי אט השוב וזה לך האות פאובי שלאהוך
כלאל אויך עהך אות אחר אלא פאובי שלאהוך ואחר שאני המשלח לא האמר
אי אובי. ואחל בהוצ אחך אח השם וזרחו לו שעבי הן ישראל לקבל ההורה שלהי
הזה ולבך ראוי להעשות להם נס ולהוציאם מאוצאם ורחוץ לו שוב שקבלת
הורה או אהיה עלידו ושיהיה הוא נביאם ורבם ואין כלל ישראל כאוהו. ראה כי
אהיה שעך ולא האקבל נוקי כשלשות זה ואחריה זן אשר ראיתי בסבוה זה לך אות
כי אנכי שלאהוך ובה אט להעלך כאשר ראיתי הסנה שעשך שלשות ואינני אל
מובלבן הלך כשלשות ואיך עזוק. לשון אחר כי אהיה שעך והעלנה וזה ש'
שהעלנה כשלשות לך אות על הכעשה אחרית שאנו מכשיאך כשהעלה

ממצהם תעבדון אותי עלהדר הזה שתקבלו עליו את התורה והוא הזכות ה׳
השמר לישראל וחזר משה ואמ׳ הנה אנכי בא אל בני ישראל כלומ׳ אחר שהם
מוכנים לקבלת התורה יש להם יהעה מה וישאלו לי מה שמו מה אומ׳ אליהם
כתב הרב״ח היה ראוי שיאמר מה אות כי העם לא יאמינו דבהו ולא יחזיקו
אותו כנביא עד שיתן להם אות בעתיד ובא האות והמופת כאשר דבר ובא
שלא ישמעו אלי לבת אחהו ומה שאמ׳ ואמרו לי מה שמו ידוע כי זכירת
שם אחד משמותיו אינו אות לישראל כלל כי אם ישראל ידעו אותו שם גם
משה איפשר לו שידענו כהם ומה הראיה כהנידו אותו להם ואם לא ידעוהו
ולא שמעוהו מעולם מה הראיה והמופת בזכירת השם שיאמין בו עתה
מה שלא היה מאמין בו כתחלה והה אנו רואים כי משה אחה שהוהעו הב״ה
השם ההוא אמ׳ והם לא יאמינו לי והוצרך הב״ה לתת להם אותות ועל דרך
הפשט כאור מה שמו מה אמיתת מציאותו ורצה לומ׳ ב ישאלוהו ישראל על
מציאות ה׳ ועד ההשגחה שהיא עיקר האמונה ועל בן כקש ממנו שיאמר
לו שם שיורה הוראה שלימה על המציאות ועל ההשגחה אצל החכמים
שבהם ועוד יאמינו בדבהו וישמעו לקולו ועב׳ השיבו השי״ת אהיה אשר
אהיה הוהעהו השם הזה הנמצא אשר הוא הנמצא כלומ׳ ראוי המציאו
והוהעהו לבאר להם׳ ומוה כתב אולי שהוא רצה להכנס אל עומק האלהות
ולדעת מהותו יה׳ והחזיר הדבהם כלפי ישראל ואמ׳ אם יאמרו לי מה שמו מה
אומר כי מן הראוי הוא שהשלח יודע מי שולחו מה אומר אליהם להביאם אל
האמונה האמתית ואז השיבו השם אהיה אשר אהיה לפי שהוא יה׳ השיבו
שלמה שאמ׳ מי אנכי כי אהיה עמך וזאת התשובה היא ג״ב מספקת על
זאת השאלה וזהו אהיה אשר אהיה כלומ׳ אהיה עמך כזה הספק כאשר
אהיה בראשונה ואם ישאלוך בני ישראל אמור להם אהיה שלחני אליכם ואם
יאמרו מי הוא זה ואי זה הוא ואמרת אליהם ה׳ אלהי אבותיכם אלהי אברהם
אלהי יצחק ולבן הזכיר בכאן כה תאמר אל בני ישראל ואמרת אליהם נ״ב שמי זה

והאחר זה ומן היותר נעלם ירד אל היותר מפורסם וזהו אהיה שלחני
אליכם השם הנעלם ומי הוא זה שם הנעלם כה תאמ׳ ה׳ אלהי ישראל
אבותיכם שזה יותר מפורסם להם שהוא רועה ומנהיג אותם כצ״ר
כצרהם׳ זה שמי המפורסם וכזה השם המפורסם מי״ד ושמעו לקולי
ובמדרש ואמרו לי מה שמו כקש לדעת שמו הגדול אמ׳ לו הב״ה
שמי אתם מבקש לידע לפי מעשי אני נקרא כשאני דן את ישראל אני
נקרא אלהים כשאני עושה מלחמה כרשעים אני נקרא צבאות כשאני
תולה חטאו של אדם אני נקרא שדי כשאני יושב על כסא רחמים אני
נקרא ה׳ כוונת החכמים במלש זה שאין רבוי בייחוד ומה ששמותיו
יה׳ רבים השכל יודע כי כלם נאמרים לבורא אחד אבל הפה אינו
יכול לכלול אותם בבת אחת כמלה אחד כאשר יכלול אותם השכל
ועל בן שמותיו יה׳ רבים ומתרבים ומשתנים לפי הפעולות
מצד המקבלים לא מצדו יה׳. אהיה אשר אהיה אהיה עמכם
כצרה זו אהיה עמכם כצרה אחרת כלומ׳ כשעבוד מלכיות אמ׳
לפניו רבונו שע׳ דיה לצרה כשעתה מה אני אזכיר להם כצרה
אחרת אמ׳ לו יפה אמרת כה תאמר לבני ישראל׳ והזכיר שלש
פעמים כבסוק אחד שם אהיה כנגד ג׳ הויות לרמוז שהוא יה׳
שליט כג׳ ומנים הוה הוה ויהיה ושם יהיה לבדו כולל ג׳ ומנים
אלו כי מלת אהיה כולל הזמן ההוא ופי׳ כאלו אמ׳ אני הוה וכוללת
ג״ב לעתיד וכוללת ג״ב לשעבר ויהיה פי׳ אהיה אשר אהיה אני
הוא אותו שהיה כבר וכן כשם המיוחד נכלל ג׳ הויות אלו כי
יתנלגל כצירופו עב׳ שעולה היה הוה ויהיה׳ ובמדרש שלשה
פעמים אהיה כנגד אברהם יצחק ויעקב אברהם והוה כרפה
יצחק ואהיה עמך ואברכך יעקב שוב אל ארץ אבותיך ואהיה
עמך ורת׳ של האבות עולה אהיה כוווא ג׳ אהיה והתחלת ג׳

שמות של בני מדוקני תהיה וכי כשהיו תהיה עושים בני קל כעגל יקר
שבמים שהם כי תוכחות ויכי תוכיה של התחבורת והעצה תהיה בני ש
ולהי ותהיה כמולמתן סלת שנלה להיות לתורת שהות נאצל מתנון
ובתהכבש הצמרן וכי כתר שהות רוחן לבתר וכי כשהיו תהיה עושים עין
ה עצמות וזה ויתנון לתחתנותו. ושלהתחתר ותחתון לי תוך שתו כתיזק
תורה תתורותו תחת שנות ובכל המלכן זכל שם ומהבקו זקט ושתל
כתנית תורת הכוונת ויכי תחכל תשיק רפי היה נפי כשהר תהיה תחכתכל
נדוכל כתשלת התבוחה ובקש כיך שתלה תני השולח תוחן כשהר
כתי וו מלהה הוה שנוח חם היה כתהתה תכל שדי הוה שתהתה לתבות
שפה עשתו נפים מפוקפוים ומחוכשים כיצירה תשנים נתצתו של
שנלם והשם יכי תהיה תשר תהיה הוהשו שהוה שנוח
אליהם כתחתה ההן תשר כתנלה הרחתים ותחכה התחר לבני ה
ישתכל תהיה שלחם תלכם ונלח צוהו נוקי תהיה תשר תחיה
שלחתי אליכם הכוונה שיוכיר להם השם האחד לבדו להוויה על
התחדות ולבך צוהן שוה כי התחר לבני ושתכל לה שלחם תנים
כי השם הזה תורה ותחתים ווידוע כי יוכך ליתן תשה זרוע כפ
הבחתכן ויחדש תוכחה ותוכיחם כשלם והעה פי לו כי תהיה
צוהו לתחר להם הוה השם הנדול הזה והם שונים כלשונם וכי
ותהוכיח כי לא תוכיח התחדות שבשם התשון הם הקוראו
כוה כי כראשון יורו עכל תבתה וכוה ינהו שכל תבתה
אלהים ותוך הלף תראשון הנרה שכל הויחוד ושכל הקראות
והיוד כשם שכל שעשר ספירות כלוכה ושבראו השלה
התלה התלף והיוד תשים שתות הקדושים ושבראו התלך
ופוף כשם הנשבב והנקחה סלף לכלה להורות כי הוה תצינו
תן הראש ושר סלף ותורה הזן כתתצב כי שתי עקבו ותשם
שהיו תוספרין שכשם שכל הציורו והיו סובבין התנות כמה לקבל

הבין שהה עכי לשונו. וכל הרבה כיתור דבריו כתלה שוש
כי התלף כוה הוה הוך שבוה כי הוסף פי הלף והיה כעגל
היה כשתתר וכי הה כתתיונה שהם תוכיונה של תבתה שלתך
כעגל והן היה שבוה שהם ויתו לתבתה שלתך נכי תכל הכל
תחר שור התצה כי שם תהיה יהוה הכל תחר ושם תחד ולכ
תחר שהרי שם תהיה תספרו כתספר יהו שהוה עיקר שם
התיותי כי היה כבולה. וכל שור קלף וש כיהנו כי תשך
כתש שתצה ותהוהו של שם שה שיוכל להשיב להם השוכה
כרוכה וזה שתחל תלך שוש כלוה תהוך שתן ותוך שיקן ותשם
כלשון שתלבו השם התיותי ושלכן היה העכין תוכחה להשיב
ותלה לן תהיה אשר תהיה שהוה התהוה כי תלה רתוץ לברך
שלון יה רתוץ לתבתה היה שרש ספירות נשלוה כשם תהיה
ושוב שם תהיה רתוץ להשוכה ונקראת כשם שרש תספירות
הקוכתשה לה לבי שהיה תשלה תכוה והעה תהיה היה כל
כשהוב הוה התשוכה והכ של שרש הספירות הקוראת לה
ויהיה פי תהיה תשר תהיה התאושר תן תהיה היה והכל
כבר תחר והשם הזה הוה השלון שכבל שתות ושל הכל ושל
וה רתוץ דוד לתוותו כי העבות שכל שלך תתרבין כלוה
כי הנלבת שכל כל שם תשר לך תתרבין והיה התתיריך כי
הוחת שהוה לתשת ויתתר להים ל תשת תהיה תשר תל
תהיה ולבי שלה הין התנים ישראל עשות להם תיה שעבל
כשם שתוך תלן נלה תוות לתשה לבדו וצוהו שוכהב לישראל
תהיה שלחם תלכם לא נלה לקם כשתות תלן כי תם הכח
הנאכל תהם וקהל תוכן תהיה ונלה תוכם לי תה הדור תוכם
שהיו תוספרין שכשם שכל הציורו והיו סובבין התנות כמה לקבל

שולחניהם וכבר זכו אלו במתנה גדולה לפיכך הורה שכבר כתם
ויהיו אלה ישראל ואחר ינהגו כאשתקד לכבוד הפסיר והם
הם שזכו שרק לדישבר שם אלהים וזהו שהזכיר לבן ישראל
מלשון לשבעם ולא אלהי ג כבי ואחר חזק ואחר כה האמר לבן ישראל
צור אורם ה אלהי אבותיכם לא הין אלו נדולים כאשתקד כל כך ואלה כן הכבים.
ועשים בלי אלה חקנים כסוד העיבור הוא שאמר פקוד פקדתי אתכם מלשון פוקד
ופי המתרגם עון אחבות מגד כשם הא לאחרת שאלך דבריו לכל אלהים האחר לאשתר
בלי אלהיכם כל לשון השני לאחרים שיאמר להם זכות כל עניים הנ לעשרי ישראל הל
לזקני ישראל והזכירם באחרונה שאמר להם פקוד השכיח שהיה החאחרונה
שבכל פקידות ודע ששרשים אותיות הנשם האחרונות הם האין לא
לאחרונה ושרשים האחרונות אלו היו שם היה בהם קיצון ולכך לא נתבבו
שהיה האחרונות שם בכבו שלאו והמקום ידאגו נפלאות אהבותיו. זה שאני לי
לשולם יאמר הכתב כשם היה אחרונה להקיח לשולם שיוכיחהו ויאמרו אלהי
אבותיהם אלהי יצחק וגו' דאי זה שאני לשולם אחר ואלו לשולם אחרי השלחה
שלא יקיח כבתבו וזה זכה לעבדה יאך עקיה ובן דוד אמר לה שאך לעולם
לה זכרך לדור ודור והנצא עלם כאשתקש זכי בלעם מי שהוא זכאי ואלי
לאסור לן השם, לא זה שאני ראוכי השם האחרונה סוכל יכי יראוכין
שהם יכי בניהם שהם אלו אלהי אבותיהם ועל הקבלה זה שאני לשולם האחרי לה
והבחר והוא אלהי אברהם אלהי יצחק שהזכיר בבתו וזה זכה מלהי זכו
יהיה מלהי ההבחרת שעל ה הזכיר ואלהי יעקב ולכך הוסיף חותה האחרונה
והוא הכח העושך לעשיהת הנל דור שהיה הדיה לשם עם דרה כיעקב בעשם
השובן חתם כתוך שאחותם. לך וחספרת אתי זקני ישראל לפי שהיה להם קבלה
השם וקבלת הנבואה והם הזקנים האחרונים לישיסה, ואלה זקנים פרש היאך
אישאר לו לאסוף וקנים שלשים רבואי פקוד פקדתי כמדבין העתי אתכם
פקוד פקדתי אתכם ואת כל אשר לכם במצרים. ואלה זקנים פרש היאך
רחמים שלי שרשו והכי כאמרת זקן שלאחרים שלמה שאשון להם ואזה יאמר

ואלה השאני לבם כאשתם כי בן הכאיה לאחרים אלה הענין אשר יעבורון אלה
דל אלה אחרי שרשו ואל שכיבה שם ישראל כאשתם והיה ההל הראשונה כפסוק
אלי אלה שאתך מאהבה ואל נכי אשלך אם שלה והיה עקדת אשקה כם ישראל ואזה
שאמר ואלה השאני לבם כאשתם כלומר אלהים שאלה השכיבה שהיה נאשר
עמהם כאשתם ולשון שאני אלשון הנה עושה אלי כל מעשיך כלומר מאשתי
מלאשתה שאל צעריהם. ושאשון לקולך דוה אשר אמר פוד זה לבהן
פרה וכשבת מעשה ג זקני ישראל אמרו לה אדם אחד בא ואלו לבו כל
פקוד פקדתי אלהיה להם הוא אשר ואלו אלהים שכן שאשתי מאבותי.
אלהי העבהים על דבר המשפחה הוסיף היוד ראלו לעשר אבות שאשתי ל
להביא על המצרים. ועל דבר האחרים על שם שאשתי לעבוד יש.
ועל הקבלה תוספת היוד לבאר כי האבותים אלהי העלהים כי הם בני
אברהם הל אלהים השבה כשבור שהיה אשבר העדר והוא שהתחילו בחלל
כי יחודו של אלהים והוא שאלו אשון מופן שהחלו כשלהבת קשורה בעלה
וכן ראוי שלשה וזכור אבותיך. אלה פיוד. דרך שלשה יאיש חושיבה
הדבור הזה עאשר כה לבראה שלא כה לקבל האבותים רצה הבה להכניס
באבות אשש אשה עצמו התלה שלהשבה באשה כשון שאלהים
באברהם שלא אלאי אידקח נא אלת בתך יצחק שלא קח אלת בתך וגו.
ולא בידי חזקה ביאורו ולא בידי חזקה אחר כלומר כאשה אחת אלא בידיה
הדבה כלומר כשאר אבותיו או יהיה פי ולא שלא. ורלל דאשון ולא בידי חזקה
שלו כלומר הם ירוב ההוא לא אלאר אלא אלא. ואלל דאשון שלא בידי
חזקה ישלהם כלומר בידי חזקה שלי. וכן נשבת אלהים ולא אלו אין קדם ואלה
הקיבי. וזהו שאמר לו ושלחתי אתיה. כל עבלאתי אלאר ואלו שלי שלא יפסיד
כל נפלאותיו אלא אלקח אלה כשון שכתו לך אלה קלות דרכיו ואלה שאלו
דבר שאשה בו ורשם שיוחיו אלי יקבונו. ועל האחות כתי יכי יכאי זל

שלו כאלו פקוד אפקדתי לכם אלה שלי. דל שלי פקידות שלה הל לאחרים אלי

מפני שהיו החפות משרתי בחשבון משר מפירות מפני זה הזכיר כאן נ׳
עמהם שהם רחוק לגמרי הספירות כי הם חרונה עקר כל נמשכת ונמצאת
מהן האלף שהיה פלח וכן היה עמלקי ואמונקי מלמעלה והנה כל הנפשים ו׳
והנפלאות שנעשו מזו ומי כהחשיכה הלא הם מכח האלף הנשלמה כי הנפשים
המטרפחים והנלעפ הם נמצאים מהן הנשלם והנה עמלקי היה מסר
ואז׳ לרוב הטלטולה ולמספרן השבעה לפי שנקל אלף והוא דבר עמלה
ונקראו הנפשים הנלעפ עמלקות מפני שהן הדבר הנשלם ימצא המעלה
ולפיכך נראה מפני המלוכה החלשית החלש וסופו ושישר הכהו׳ והכיתי
אתה ומצאתם בחשבון שהוא כולל כל עמלקות ומהו הטעם של כמלה יד־
הסבו׳ כפנף הפרשך הוא שמלכי יד חזקה ושלטת וביד חזקה יעשה שם
ושאה חשה משבעה חו׳ שיהיה הכה לעזב דשם הבהמה שישלו מהפר
כל הפנף ועז ושלח ושיבוש אח שאה ומהמה לה בעשרן הוא חומר
חשאה מכפ שאה ויהן לו חיש נפש שלמי. ואתו׳ חשה משבעתה והה חיש
משבינו כי חם לעשים היו ומהשם כש׳ לא נשיש. ואת עריהם אתו׳ והה
שהיה עיה אחה בביתי. ונצלתם אתם׳ מצאתם סהרנ׳ והרוקיען וכן וינצלו
אתם מצפם. חוזה בידך לבך נשקם שהיה אחת חוזה שבידך מהרחיב
עלקות שחשדת בכשהם. ופשוטו כתרם האומר להכירו חוזר אחה
שזה לבשך אבן הוא חומר לו הן אתו׳ לו אתי עשה חוהו עכן. דע חוזר הסר
הע לשמוע שלא נעשו שם המטה רק ה׳ אחות והם העשו והנה והלכה
והחשך ונקשרים סוף וש׳ ואתם המטה הזה הקח בידך אשר תעשה
בו אתם האותות ה׳ אלהיך. דע מי זה הוא בידיך שע׳ מפה היה אשקלו
מן אתו׳ אל תשנך יהיה זה בידך. חוזק צהך אתה לאיש פהן חוזה שיוכר
שלך ומהידך מצטשבך. דע צהך אתה להתורות ולבקש רחמים מיג
מדות שרחשיהם ה׳ בעולם רוזק. ואתה הפל צפוי ולבשו ולשמר הוצק לומ׳
חטה יהוה שקפלע רמלכי. כאחד כה לשמוע לו שם יכר לשון הרש כ׳
כשאתו׳ זהן לא יאמינו לי. ובשני כה להשעשו עלו ועל בן מזלק לעשות

כאדם שם פשוטים לשראל ולקחת מהם היחור רחו להם
מפה לא תאכילום שהיו שוכחים לעלם העשקה תחת לרגם במקום שתים ותהפך
לדם והין לדם כי בשר והין והיו פשוטים להוציא תחר שיהיו החים כי בשרת
ויהיה מתקרר לשון הכל שהם חים ויקפאו לדם. חו יהיות לעשו יהו שתי
נעשה פושלתך. כי חדע לא חים ידפהם דרשו רזל ר' יחים היה הפה חפתיה
נעשה שילך למצפה מהעזל ומשלשום ומחר דרך הה נ וכ נעלין רפויין
הה נ והיה שומר ביום הז ולחך לא יכה ליפתם ר' שתחים ונקבי פחלך נ
שיש שבחים ומחקם כאדרי. ומחר כי חדע בלשון רבה כה שלח לשורר
עלו ההן ומוש עקבון בחולה לי ליה היות חשר בעם החיות חר. כי כבד מה
וכבד לשון לכל תעשה טעלל בפלשתן של פרעה ושלל פחדו תשלחשו והשלבו
לאדם ורבה המלך לשומו בהחבה ומחרו לא חשמעשיו זה שחחרמו לך שהות שהי
להושיע אחך ישרל ולהחבה אחך מלבושיך עהושלו פרעה עם חבחיו והיה בכלה
יהרו ומיוב ובלשם זה חומר ליהבה ומה חומר נשר ואין לו רשת שה שבה
הביחו לו קשרה ר' ושמו שלשה הש ונחלת מחרו חם הות עושלה הש בידו
שהוחן דשה ומיכ מיהבה ומה עושלה הנחלת בידום שחין לו רשת ופעורי
היה רובה לשוול ההנר ומלאך מה והיעה ידו ולקח הנחלת והכניסה לחוך פו
ונעשה של בשלים ומה שלח יפחו ר' מפני שלח התפלל ומה שלח רשה
להתפלל מפני שלח רבה לשחר. ופל רש מה שהוסר כ' לכהם בפר פרי
וכבד לשון. ורד שלח היה עת ההבור מחוחות וש"מ"ן שהם חוחות לשלם
והו שחמ"ן בפר פה נם לח בחוחות השפחים לח היה עת שבן פה ואח
חמ וכבד לשון, ונראה שגם בחוחות השפחים לח היה עת שבן פה ואח
שלח בשחים, ומהרחם כי כבד פה לפי ששחט עתות לשון מלחי השית
והיה פשלחו ששונו כבד לעיניהם ויהרו עם חחת דבר ש שפרך ולח נו חהין
לחת ידבר חשל לחלך שניהן מרעלת לחומן לקבה והחומן חיחי ודע ש'
שדשה יקהם היה ידו ושבר מחחתן שלח הבשר שר שהבר שלח

בחודה רחחים ושלשן יהחבן עין בפחן פשם הזה שהות מחת ההן כי מה
כפר עקבחר שחשלבה משבר עד היה שלח עיהם בחודת ההן חשה
שלח ראה פשפרחה ושלשת הלח חעבי ששחי ה' עשיתי בלותה פ' חדע
שלח ראה פשפרחה ושלשת הלח חעבי ששחי ה' עשיתי בלותה פ' חדע
שהיה ההבור ריקם חין בו מים. ומהרחם כי כבד פה לפי ששחט עתות לשון מלחי השית
והיה פשלחו ששונו כבד לעיניהם ויהרו עם חחת דבר ש שפרך ולח נו חהין
לחת ידבר חשל לחלך שניהן מרעלת לחומן לקבה והחומן חיחי ודע ש'
שדשה יקהם היה ידו ושבר מחחתן שלח הבשר שר שהבר שלח
הביחו לו קשרה ר' ושמו שלשה הש ונחלת מחרו חם הות עושלה הש בידו
שהוחן דשה ומיכ מיהבה ומה עושלה הנחלת בידום שחין לו רשת ופעורי
היה רובה לשוול ההנר ומלאך מה והיעה ידו ולקח הנחלת והכניסה לחוך פו
ונעשה של בשלים ומה שלח יפחו ר' מפני שלח התפלל ומה שלח רשה
להתפלל מפני שלח רבה לשחר. ופל רש מה שהוסר כ' לכהם בפר פרי
וכבד לשון, ורד שלח היה עת ההבור מחוחות וש"מ"ן שהם חוחות לשלם
והו שחמ"ן בפר פה נם לח בחוחות השפחים לח היה עת שבן פה ואח
חמ וכבד לשון, ונראה שגם בחוחות השפחים לח היה עת שבן פה ואח
שלח בשחים, ומהרחם כי כבד פה לפי ששחט עתות לשון מלחי השית
והיה פשלחו ששונו כבד לעיניהם ויהרו עם חחת דבר ש שפרך ולח נו חהין
לחת ידבר חשל לחלך שניהן מרעלת לחומן לקבה והחומן חיחי ודע ש'
שדשה יקהם היה ידו ושבר מחחתן שלח הבשר שר שהבר שלח

הדין עתן כתוך הצף והיו ד' משני שתות הקדושים שהוא עקרן מהם ששני הם
רחמים, כיד השלח ביד מי שהוא רגל לשלוח והוא חקדן. דלת יד השלח בידי החתוי
לשלח כי חינט רחוי לבבר אלהיך ושער חין כבוריך שהיה שלחך שרל שפחים
ובן הנקם חנקלעם כיד מתן דבשר למשלח. דלת יד השלח חוהו החתלתשבי כלומר
חלל מנשם כי אהבה שבוד לשלח תשבי. ניחר לקח מלך יהוש שבן קרחה כל חרון לקח
שבהורה שעשה רועם ונה לת עתר בת דועם חתלע ריופף לקח זה עתר בן רועם
הלת לחדין לחיך הלני שהוא היה שבוד להיות לני ולת כבן והכהונה הייתי לומר
שאת מתוך מעטה לת יהיה בן הלחוה בתן ואחה לני שני ומשה חיש האלהים
כנו יקראו על שבעת הלני. ועוד דרשו שיף כזה נעשה רועם והוא שלת
עתרפת לשלם והיה לחיפשר עירפאנו כעם שעשה לו ככוד כחירון שר
פעני. ובן דרשו לחדין הלני ידעתי כי דבר ידבר הוא ואחה לשלם לת בהפלת
ורוך ושמח בלבו לת היו מהקעתים כחשלחם זה עליך וגם הנה מה עוכותיך
עשם שמת לחיים עם יחד ושמח בפיו לת עתר חלי שמשון בן יוחבי הלבי
שמחה כוך ולת לחיון ולבש חוהם והנשים שעל ונהיו על לב לחדין. ודבר
הוא לך אל השם בשביל ידבר אל העם נזה יוכיח שלבלעך ולא ולת ולהם
המחוכים לחלל הכור שבולם לשון שלהם. והוא יהיה לך לבה למען לשהיה
לבך ולשבר. ואת המשוב הזה לחיפשר שהשם עתנו לו ומן הרחוי עתל לו זה
קורם שחתל לת לחיש דבהם חוכי שעל ונהיו לבם כיפשר ואת המעטה הזה
הקח כיהך ועל שלח יל לפני שהפשר בו הפצר נבול ולת רצה לשבת לחן רחוי
על הכה שחפי עון יבש שהוא דועם חעשה בכתי הנבולשיהיה רחוי ומוכן
לשלחוחו והשן שעמנו ישעה החוחוה ולבן לת עבן לת המטה קורם זה שר
שהפשר בן. ויש כמקרת זה ל' תיבות כענך ' מוכות שהיו סוכים כמטה.
ובמרחש הלני לחתרו כי העשם שמשה עתחר מלך ארפשה היה לפי
כל החנשוים והם החבן ולחביים וחייס היו שלת שידרו מעבדיהם והשני חשוב
כמוהו. והמצלת מהבן כשעל ירדו מעבדיהם. והזכיר שלקח חשהבן ובעבור
ושעה עבוה היה כי נשבוע זה יפעחו בן ישחל ואחר כי בהיות הובן חובן

שאת שלחאין הוא שבל מחשפוחת העבדים שעל נפני חם פוש ומצדים ופוע
וכעשן נזהו לת לחיש לבהם חוכי ומה צהך לזה החיש מקל להפוח שלקדקדן
דבהי שוע לבוש ועל ומהבל לחחור והמצדים עקדלו בן דבהי לחשר בשר חחוף
בשרם ומרחוק בוסיס זרחוהם וסערחה ה' לבהן חמ' יפה דברה נפך חע ירוצה
ואת החעד הזה הקח כי הך לחשר העשה בן חת החוחות נפוטל להפוך שלפני
ולת בדבהם שם ולבן כהי חיר נולך משה כחזות לעטול מחאן השות ומרוב
שבלחו לת הניד לו דבר שלא חמר לו שלה לרחוקת חתי העדם חיים חו מהאי
ולחיפשר ש' רחוח נם למחקדשים עבשו והזכירם כרחש ובחהבן התשובה כי
חו הוכלהחשושים המשקדשים חת עבשך ולפי שרחה שעשהו צודקת חמ' לן
לך לשלם ויפה חמרו שהיה שהקהנמקלה כשעיך כי בכרסה זו שה
והצליח וקבה הטלמות החחוהו ובבן שלם פן ישרש לחכיהם שפשחים
ורחו כדבהו שעבן לת היה שלם שלת שהיה הולך לקנות הטלמות וזהו לשלם
ולת חמ' לו פשלם לפי שעבן לת היה לו הטלמות החחוהו. וכמ' חוה וזהו
הנלה. חבלבחחרם לל הנבשר מן החילה יחמ' לו לך פשלם שלת לך לשלם
שהה חמ' יהנו לחוקנו לך לשלם והלך והצליח נדוד חמ' לחכשלם לך פשלם
והלך ונלה לבלמות חין חומה לו שלת לך פשלם דבהי ואהה הקהל ה'
לבהיך פשלם והרחו בזה כי הלדם כעודו בחיים חייהו מתנועע לטיל
השלחות וכלבדיו יישידו ולבן חומה לבי לך לשלם להנשל השלמות ואין
חומה לו לך לשלם לפי שבשרקה השלמות שאם לת קנתו בחיין חיחהו ולבן חין
חומה לו לך לשלם כי חוי לעשות אם בחומה שעה הוא חפר השלמות בחין
לו זחן ויהי ולפי שרחה השם שהיה רוצה לך בשרו ולחל לו להרוג פחהו
כל החנשוים והם החבן ולחביים וחייס היו שלת שידרו מעבדיהם והשני חשוב
כמוהו והמצלת מהבן כשעל ירדו מעבדיהם. והזכיר שלקח חשהבן ובעבור
ושעה עבוה היה כי נשבוע זה יפעחו בן ישחל ואחר כי בהיות הובן חובן

כמהן בפיהו וישב שם כשנ ותשכחו חוכן כהן האחרן לעת יביא אותם להיותם שפי
עבדים וימרדו אתה״ם כשנאמרה קשה כך אם היה נכון לבו כאשר שיצאו בקיל
וישלח שמקם לאחרן כשנ ולא יצערך בצאתם לשוב למהן לקחתשחו וכשו ומש״
שלהחמור האינו אחר הוא החמור שחבש עליו ידוע והוא ש שהוא המלך האמ״
להגלות עליו שנ שם נרוכב שלחמור והזכיר כי כאשר נקח אחת מעיר האלהים
כידו מאהן לשום עליך כשמיו הזהירו האלהים ואמ״ל כלאחרך לשוב ועש״ם עבך
ורחף שכל המופתים אשר שמתי בידך תעשה אותם לפני פרעה אל תשמיעך
שלא תעשה לפניו ואני אחזק את לבו וכל הנחש אחת מלשונותם כשנתן בן
ושנן שאתי בידך שאתה אותם בידך אחת שנתן ולא אחר שנתן הודיעו
שיעשה בו אחרונה ואותם לפני כמו שאמ״ל כבל מלאותי אשר אשלח אליך
וכלא זכרון כמשה כי כשנתן שהיה מוכרח כשלוחות הזהירו קודם מעשה
ויצוה אותו כשעשה כשעשה בבל מוכרח ומוכרח ובנאה שמות ויכה וכי שלאחי
זה מוכרח אמ״ל אם האמ״ל שלהנחש והצפרדע והדם והלא אותן לא אמ״ל הכה
לעשותם אלא לישראל ועוד לא מצאנו שעשה משה אותם האותות לפרעה
אלא אהרן כל האותות אשר שאתי בידך זה המטה שהיו כהנחשים שלנו כ
נוהקון רצך שבש כאחב ולפי זה יהיה כי הכנחש יהיה והפרעל כמטה אשר
שאתי בידך שכל האותות שפו העשה לפני פרעה. כני נכוה ישראל לשונך
ע״ולה כמו עם אחי נכור אתנהו. ומדרשו כאן אחם הכה על מכירת הצדוקה
שלקח ישקב מעשו. ואומר אין אחותו שלאם אלא אחת שנ הנה אנכי
הורג היה מכה אחרונה וכה ההרהן התלה מפני שהיה קשה ונהנו שאמ״ל אין
כן אישנב בפתן לפי אמ״ל כאהן אורה כשר ודם המפקש להקם אחרי
משנים אחרונה אחרונו שלאישקב הצלה אבלהכה שאמ״ל כאן יכולה לעשות
כהה לשמוד לפני אחיו כי אם כשופו אין לפניך אי כאהן אורה.
הוא אחרון לפני להגלות אחיו כי אם כשופו אין לפניך כאשר כאמ״ל
לפני אחרון כמשה כי כשנתן שהיה אחרון אחרון אחרון כאשר אשלח אליך
וכלא זכרון כמשה כי כשנתן שהיה אחרון אחרון אחרון כאשר אשלח אליך
ויצוה אותו כשעשה כשעשה בבל אחרון ובנאה שמות וכה וכי שלאחי
זה אחרון אמ״ל אם האמ״ל שלהנחש והצפרדע והדם והלא אותן לא אמ״ל הכה
לעשותם אלא לישראל ועוד לא מצאנו שעשה משה אותם האותות לפרעה
אלא אהרן כל האותות אשר שאתי בידך זה המטה שהיו כהנחשים שלנו כ
נוהקון רצך שבש כאחב ולפי זה יהיה כי הכנחש יהיה והפרעל כמטה אשר
שאתי בידך שכל האותות שפו העשה לפני פרעה. כני נכוה ישראל לשונך
ע״ולה כמו עם אחי נכור אתנהו. ומדרשו כאן אחם הכה על מכירת הצדוקה
שלקח ישקב מעשו. ואומר אין אחותו שלאם אלא אחת שנ הנה אנכי
הורג היה מכה אחרונה וכה ההרהן התלה מפני שהיה קשה ונהנו שאמ״ל אין
כן אישנב בפתן לפי אמ״ל כאהן אורה כשר ודם המפקש להקם אחרי
משנים אחרונה אחרונו שלאישקב הצלה אבלהכה שאמ״ל כאן יכולה לעשות
כהה לשמוד לפני אחיו כי אם כשופו אין לפניך כאשר כאמ״ל

ויפשהו ה׳ ויבקש המיתו ויהו מלאך מן הנחשים ולא מן הנחושת ותשבב

ותשבב נקרא כשם המיוחד כיון שנשתלח להשלים ונעשות רצון יוצ
וכמדרש חכשה מילה שלא נתלה למשה עליה אחר שעה אחת לפי שהיה כידך
ונתעצל למול אלישער מיד ויפגשהו ה׳ ויבקש המיתו מלאך שלחתים היה
ותשבב ויבקש המיתו. אחר יוסי חר׳ לא נתעצל משה אלא אחר משה אם אחרון
ואחת לדין סכנה היה לשניהם שד׳ ימים אחרון ואתעצב ד׳ ימים והכה צפו
לך שוב מצרימה ואפשר מה נעשה מפני שהשבק כמלון התלה כלומ׳ היה לו
למול התלה ואחכה יהלן מלמד מעשה לאין מעכיק של המצוה. וש לתמוה כי
כון שהיה משה כמלון למה אמ׳ והקח צפורה צר והרחני למשה שישתבל
הוא כשאחו כמצוה ושלבן פ׳ רבי אחעצ אל כי משה לא היה שם כמלון כי כן
הזכיר למעלה ויקח משה את אשתו ואת בניו וכתוב הכתו ששלח אותם
לבתו ואחכה נישב לאלקי מצרים וכיון שכבן לא היה משה שהה כמלון ואמ׳ ויבקש
המיתו כלומ׳ לשער שהיה המלאך עשה כאין נחש ובולעו מרגלו ושר מקום
המילה ואת והקח צפורה צר כי הכינה שהיה שוש של שאיחרה ומן המצוה.
ויא שהיה משה כמלון לכלהיה חולה ולא היה יכול למול״ש כלפרשה ויפגשהו
ויבקש המיתו ולבן היא עצמה ששהרה השכירה לקחה צור כאהרה ומלך
לו והן וזהו שאחרה אחרן דמים אחה לי כלומ׳ אחתנו היה אות לפסחו שלא ע׳
אותו למולני. וירף מאחנו המלאך ובן מציאו לשון זה נאכר כמלאך הוא
שעל ירחאר למלאך המשחית הרף ידך וזה היה אחר שפרעה אחת שלח
כנה. ויאמר לפרש כי לפי שהזכיר הסכל לשון וירף ולא אמ׳ ירף מאחנו
רמז לה המלאך שעתה לא נשלחה המצוה ואיד הכינה והשלחה המצוה
ועשתה לא פחשה ואזה אחרה אחרן דמים למולת כלומ׳ שאני מילה
ופחשה ולמה הזכיר אחרן דמים כ׳ פעמים להודות כי נתחייב מילה של
המילה ונתחייב שלהפחשה כי שהיקן מעכבות והצלת דמים נוטהקן
דם מילה יפיל משה. אחכה אחר שהשם אחר למחרת אלך לקראת משה ה׳
המדברה ושמה לא כבוד ואמ׳ ויפגשהו כאהרון לשון שנלמעלה ויפגשהו

ה' ויסקם המיתה בו עתה. והר האלהים כי פיט בין מצהם ובין מהנן, ושק לנו
סל הרשלן כל תהרן נשק למשה כי משה השגיו עקן בכתוב בתחיו העיול ובכן
לא תחל ונשקו חיש לתחיו. ומתרגם תני יהיך כתחל לי. ועקשה תחי תחצתך
תהן תשקך ובהי לחפו ותחה נפעשו ערק ושנים נשקו לחפר זה תהרן.
ותחתך זה משה שנ' כאלהיכי עתה הוא. ערק זה משה שנ' ערקה ה' עשך.
ושנים זה תהרן שנפשנים ומתיעור הלחתי. תה כלדפה ה' תשר שנתן
יבוא התריה תשר רחה כפעה נפ שנן השלחוה שהיה חופת בו.
ומתרגם תחכל דפה ה' עלה לפורש שם התפורש כלומ' הנילו לו השחוה
שהוה שהו הכה למטלה. ותחל שהלבן שניהם ויחפפו תחכל בלוקט ישראל תחל
לו השם למפור להם פיחט עתולה ולהניחם כתפורת שחוה הקדש שנתחרו
למשה ותחל שדפר תהרן תחכל דפהם כתשר תחל לו השם תהרן תחוך
יהיה עביחיך ומשה ששה התחוה לשיט השם כי לעקם ולחכמים לא
הוצרך למשות כי תחוה השחות ה להם תחכל ההחון עהך תחוה להמתם
ל התחונה כי הדעם ויבח ותהח ותחל ויחתן השם תשר רחו התחוה,
ותיפולה שלו למשות כל הדפהם ושתר השם תשר לא רחו שחטו כי כהך
ה' תחבני ישראל תוצר הרצון ותחבת התפוה וכי רחה תחנשם והם הכ
דפהם שוכרו למטלה התחיגו ויקדו וישתחוו עלפשורה זו. ותחר כתו
משה ותהרן תחכל הזקנים עשתו תחד תחר תחד משה ותהרן עד ש'
שעשתו כלם קורם שהנשו למעוהן לכי שיראו עלבה ועפיט עבדיו,
להם שנ' ונפע משה לבדו והם לא יגשו. ויחזק על שם הקרנות שתקהל
בדת חנים יקופו. תי ה' תשר תשתע בקול שתתיב לשתוע בקולו
והלא תשוע לא תא תלי, בא תצלתביחלך בחלם הלילה ותחלו בתם
לבבך עשיה תחת תבל לי ויעש ה' את פרשה וכיון שכן תיני תכירו לא
ידעתי ה' ועם תחת ישראל לא תשלח ומ' התנים שתת דה' לא תחבל לי,
ותתרגם תחל לא תהא דעי תחרת ובתי תהה עקה תחנים תפוחת תה
שתיו פקוחים ומתלהבת התנים ובלוה פניה תחת ה' שי שיטנו להקשה
שתין פקוחים ומתלהבת התנים ובלוה פניה תחת ה' שי שיטנו להקשה

רמ' מי ים. כלומ' מושתך מי ילי. ועשם לשלח תת ישראל, תחל מי ה' תשר
משחוט סקולו כדפר שתין לי סו גוק סו כדפר כזה ש"ש ל תחלנו גוק לשלח
תת ישראל, ומתרגם בתוהה עשה הנטית פרשה דכתיב שלשה תת"ק קורת
אלהי תדוש אלהי תוזק אלהי עירון אלהי, וכן תחל להם הה קריאתי ותין שם אריך
כתו' כתפתחת שלו. ושנר יקבאר וה בכפוק ויחזק ה', כן יפעשו בן יפעשך היה
לו לומ' אלה שתלקו כבוד לשלבות: ורמ' תחל בן יפעשו כולל תלטינו השולים זנם
תהה כרשה ובלותם ולבן כרתוהם תחרו וכלנו תחטם כי תנירון
להם דבה משה שכתל בן יפעשו בדפר ועשו תוהם לשבת לפוח, וכתב
תרחובק לל ועל התחוה הזת פול הקרפות שהם כופר תהפעשה כי לפשו
לך דפר: ותחרו מה כי הכה צוה תוהם ותחרתם לין ה' לאלהי העבהם עקרת
שלפו והם תחרו סה תחל ה' לאלהי, ישראל שלח שתי, והיה פרשה היה חפס עדלו
ניודע תת האלהים ותודיה בו פאשר תחל הוה תן תעפשו שופף תחה הוהש
אלהים תוהך. תיש תשרדות אלהים בו תכל לא היה, ודע תת ה' התיוחד ושה
לא ידשתי תהה' לא נוכרו כי פרשה היה, ודעשם אלהים שהוה תרון השלם
ותהיין חזרו ותחרו לא אלהי ה שבהם עקיה שלפו כי הזפירו ע אלהי ה'
השבהם בלבד שתת א שה ותחרו עקיה שלפו שהוהעוהו לשון התקה
כאשר נצטוו ופרשו לן כי שתקיה הזה תשר עקיה עלהם יצו ריבו לתבוח
לבניו כן תהיה תפעשה כדבל תן בחרב ובשנן הזה כת כדבר בלשם שנ'
ויקר ה' כל לשה. והוה לא שת לבן לעהם ודחה תוהם פתחרו לתחד
משה ותהרן תהכו תת השם ועל כיתהם עשוים להם הכסיל לבו לפלטיכי
לבו לתלתהבם שיש לבם לעשות בהטכם כי תלתכת שעבור תצהם
לא היה שלעשתו לי, ודע שהה משה ותהרן יוצתים ובתים והעשם כי
כתהלה היו עובדים כשכר והם לא תרצו לעבוד תכי כשכר ותוהם
נפקבו בפטבים ושעבדותם ונאו שלא היו כתובים תחרו תפתחת
שתין פקוחים ומתלהבת התנים ובלוה פניה תחת ה' שי שיטנו להקשה

בהורה, וחזר לחתר ויחתר פרשה הן רבים שהה שם החרן כי זה היו מחתרים
להקטר בזכר הזה לחכל הזה מחתר ההוא ובצן וחכזר וזהו ויצו פרשה תרומת
ועל ומעלם היו והשוטרים ישראלים היו הנוגש ממונה על כמה שוטרים והשוער
ממונה לרבות כשומי המלאכה. לח תחפיטון להתחבן שהם סרה יתבן פ יהיו
הזאת לא שתדיה כי חם כשם אחת שיעשו הלבנים ולח יתן להם תבן וזהו הוספת
הלמ. תבן חין ניתן תבן היו ונבלן חוזו שם העיט מתבונת הלבנים מתבן הכל
ר' תכלים. הלבנים כמספרם הכח לעבן הלבנים. ואת מתבונת הלבנים מקצתם
שלהלבנים. כלומר חוזו שיצחו מבין הלבנים דקיימו מיכה היה מקצר שלח הבכר
כ' כמספר הכח ואידך. ומם ושלה הבכר חלמר כזהכבידין שלהם כום ושלשה.
ונעשו שלא מדה כמוך מדה שהכו שכתו ויהיהו כבדרת ובן כשון לבן קחן
לבם תבן נשעו כמוך שכתו ויולך ה' אתהיים. ובן כלשון ויפן העם נעשו כמוך
שכתו ברוח קדים חפיצם כי עבדו כים ובן לקושט קש לתבן נעשו מוש שהבב
יחכלחו נקש. ולא ישע כדבה שקר כתרגם כשלון ומצה לעמלן שלבנה
משך וחזקן המכויחים חוזקם כחזולה ובסבל זה מתכו מתפיים בהכ הם
הר שלף הנבהים. ויובו שעשה כי ישראל השוטרים ישראלים היו חפיים שלחביהם
מלבוחקים ובשהיו משלחים הלבנים עונשים שהם מנהם חם היה חפר תבן
הסבום היו מלקין חוזקם שלשלת בחקו חת נפשי המלאכה לפי ובן חוזקם שר
שוטרם להיות פעדהן ועל מהדוח שעלמשך והשם שלהם שנ' חספה ל ש
חיש מזקק ישראל מחוזקם שישראל שעשו העובה כמנהם כי הם זקק השוטרים
והמלאכה ההשוהה כהח והרחון למדך הבן ונוגש ויחתר חדש פשל לשה כי
כמדך החמים לח היה משך מחתר שיהיה לשם. ובה הח שחין לשון לעוך
הרשעה לשון הלעה ובטחך ובהם חבלהוח לשון שלהכי שע שלעוך המדך
הזאת כלהך ורש לו ושע ועוב לו שהיה רוחך ישראל בשעבוד ניול וצרות
רבות ולמנהם הרשעים הכובהם היה רוחך הצלחה ושלוך ולפי שהיפוהם
בחים שלכבוה חלקים ישמי שיפוהן בחים שלו על שנות ששעך. ויש מי
ש' פוה שלי שלו כה להמיב לו בחחהתי כשון שנ' למען שובך לעפוך
להעיבך בחחהתך ובן הן יפוהן שלחהתה שנ' לחשה הנבי לחשר הספיקו יכ

נלכם ונגשים להן ולחבירם היו שלחתו בהם יצחו עבדים ובהן היה רחוי למעשה עמו
להם ובהם רבים ועבחם חוזקם ולבבר שלבם בהם עובים ובוח לח עשה בן
שלח וישב מעשה שלה לבבר כעבן בהם קשים. חו יחתר וישב מעשה ששב משעבד
הרחשונה שהתו שלח עת ביד הקשלה ולח רצה לעבת כשלחתו הו בן עבדו חתו למיד
זה שלחקש וזהו וישב מעשה שלה ואתו פהיקש ה' ואתו חזקקש והכלכוחו. חנוש
היה כי חת כרשתי היה שלח לך ולחר שההשה לשם הזה חכ למיד להן
יעשו ולמיד שלחקש לחר שהלחתו הרע שם ה' לבו שפלמיד היה שעשה כרושה עוב
שחשים שלחו כם כבה ובן עשה חשה לבבר עש השם כי לחר שהוח רחחים
למיך עהן שהם כמיך ההן וזהו וישב משה ל' להשיר רחחיו ועהם כעך
מיך ההן וזהו שהתו ויחתר חדש למיך הרעוה שם הזה חשבו שלח יהיו רחויים
לחר שעשך ה' רחמיך. נבדו לבי שחשב עהוח עשה כלהרשה חן שהם עשה
רע חפי שלון לח הצח הרשה לכל הדע עשהו חשה כהלבהו וזהו למיך הרשה
לשם הזה למיך זה שלחקש ותשבו עשבו שלהם כלזה הדע חם היו עלשם היה
שוהך לכל מחו כחה ישפרשה לבבר בשמך פבב כיחתי ורוש חוזל לשעות
להם רע משלח. נלו כחובן שכל זה הדע הלה כעלמו ותשבו שהשם חמלן
ולח ישחעלי כם פרשה עבו חשב חשה שחשה להלהן יקל העבודה חשלהם
בבר מה ויתנם לחן ולחחים כשש שופיהם ולחה השיב לו שהה תיחה וע
והחלח ההשהה כהח והרחון למדך הבן ונוגש ויחתר חדש בשלה לשה כי
כמדך החמים לח היה משה מחתר שיהיה לשם. וכה הח שחין לשון למיך
הרשעה לשון הלעה ובטחך ובהם חבלהוח לשון שלהכי שע שלמיך המדך
הזאת כלהך ורש לו ושע ועוב לו שהיה רוחך ישראל בשעבוד ניול וצרות
רבות ולמנהם הרשעים הכובהם היה רוחך הצלחה ושלוך ולפי שהיפוהם
בחים שלכבוה חלקים ישמי שיפוהן בחים שלו על שנות ששעך. ויש מי
ש' פוה שלי שלו כה להמיב לו בחחהתי כשון שנ' למען שובך לעפוך
להעיבך בחחהתך ובן הן יפוהן שלחהתה שנ' לחשה הנבי לחשר הספיקו יכ

יען שפרחה משה כי מיום בואו לפרשה הכבידו שלש שנים שאל לשאה
למוה הטהר להיש עמם היה ובידך כח להציל והוא כמו ותתיין תחת הילך
כי אין כח בחדש להחיות ולהחיות לכל הפונה להניח להם חיים וכן בכתן
למוה הטהר להיש ומהשרת חט שמח יופיף להיש והיה השאך הזאת היא
שאלהקניח שחת מדוע דרך רשעים צלחה שאל אם שלוך הרשעים הוא נמול
לחסדי שעשו כבר כשלם הזה אז כה לכבל שנעשם ולהרפות להם יפוף
והקבה השיבו שאין שלוך הרשעים כי אם להנפיף שש שלש שנעשם וכשנן
שחת דוד הנה שן של שנעם וכן בסאן היתה הפוסף הקבה למשך שהיה
הרחה לשר חשעה יחת היפוף הזאת לשרש אין לבכל לשר שלשם
וזהו שהה הרחה וההצלחה והשלוה לפרשה כלומר כבר הכשרו לי המפורש
זה היתה הסבה מחתי שהקבל שלהם השבועה מיום ששלחתך כה לי
לכבל לעשם ולהעבל ולהחדיר שבר לשרש כשהם שמהם מחוקים יפוף
ומקבלן חוקים סחקה. ועכשי שיש הקלה הזה הרחשון רמז לעשיני כי
עליהיו זה הרחרון ואין מלכים לשוטרים ואם הלחר הקבולה לבא
הכל הוא להוסיף לנו שכר טוב ולהוסיף פורעבות לחומות העולם ישעיה
נגו ומחשר יהקריא הקן הה״יה צדוק רבות ומהחזקות והנות פיזקן הישוע
לשרש. וכן חמרו מפורש כי יכח כהקר עד רוח ה׳ נוספה כו ופמיך לה ובח לעיון על ע״ח נפשו״ תם״

ונמצא זה השנן כשלה ר׳ שבט שלמו והוא משנן הפרשה ולח נמלא עמקום
שמותו שם ובהקב כתן ואם התקבון בספר המלכות ובמש״נ נס
המלא שכתו שלפרך נבון מופלא עד מאחר והוא כי הפיזקן הרחשון ״
שהוא לילך כלח משו הנ הפרך שלהקורחקמלחתו יהי ולחת לא כמפרח
שהתבטש ובלתו והשלחתו של הלחן בולה ושל כל מלבה לשמות שהם כרצונו ״
כמו שעשה כו ולפך שיפרך לא שיך כי זה שלהים שיפו כל הלחן יקרח
וזה שהביח שלהם מבות מופלחות חשר לח נבראו סמוחם תימות שלם וזה

חוח המלחח כלהמלחים כולם והוח פסחם לבך הכיח לח מוסח שלחמתה
מלחמתו כהמלחח לבהם מחודשים והניות עפלחות שלח היו ולח נבראו
והם הטפח המים בדם ושיערן היתר עפרדשם והויח הכנם ששלשן
כתו שלחה השרך ופתו שחת פרם למטן תדע כי חת ה׳ חתך בפרדשם
למטן הדעם חין כה שהיפו והוח השנן כשלמו כי לח יהקריים מלחתו כך
בשיהקריים השבר וולתו ולפי שפשהים הרחשים היה לחרעומים יד נרפה לח הודו
במלחתו יהי שר כות מפרך הנעם כי חז הנדו ולחתו חלבנע שלהים היח כי כוה
רחו והבידו שיש אוך מלוי עושה עבלח ות למעלה מחכמתם ממעמ היתה זחת
ולם סה יעשה כחלבנע מה יעשך כחוקת היד ולפה היו אז הנ מופלחות מהעשות
כי חין הרחוי שיהיה בהפך ולפי שלח עפשך לי כי זה ה׳ הוח השלהים שלישרל ושיש
לי עוף זפות שלהם לוח שלח עפשי הכיח שלני פיזק שרם כה ס׳ יפשיר לי זה
השקר ולפך חת לו הנע מעליח בך וכשפתך ובשמך וני והפלתי פוס ההוח
לפרחן ונשן חשר עפי שמוד שלה לפלני קיורשם שרוב ושפתי פרוה וע׳ ובן
כשניה חת מחר ישעה ה׳ לדבר הזה כחרן והפלח ה׳ טן מקה מצרם ובן ת׳
מקה ישרל וכשלשית חת ר׳ יכל החרעומים שמוד לפי משך פ היה
השחין כחרעומים ובכל מלבים נזה יורה שהודו כשקר הנע ולח יכל לעמות
לבהם מפני המכה הזאת שהיתה בהם לבדם ולח בישרל שאם היו פ משך
ולפרן וישרל מוני שחין לח היו שהלים מפני הם הה עפלר שהבוזה שבמצות
לו לבדר ושלבן כי זה השלהים חשר הודו כמלחתן ים לנו בחינה והשניה סרף
החרן להפלחה ולהבהל שמו ושבהו מחבות החרן ההיח והחלחיף ולפה כתי
בהם לשון הפלחה ולבך לח הולפך שישעו כה מהלות חרשות בהפך המועה נ״ה
הטפי לעמה חמעם שהין עפחוק לפם כי לח עפרך להם השקר הנ״הוח ש׳
שהקבטש ובלתו והשלחתו של החרן בולה ושל כל מלבה לשמות בהם כרצונו ״
כמו שעשה כו ולפך שיפרך לא שיך כי זה שלהים שיפו כל החרן יקרח
וזה בהביח שלהם מבות מופלחות חשר לח נבראו סמוחם תימות שלם וזה

וזה יורה על היכולת המוחלט הדרוש על מחשבת העבד בלי שתהא היכולת
המחשבתי חל מחוץ פעולתי החרון ומועלה יתחייב להכרח כי מה שהיה
הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שישאה ותכף כי פעול מעבדת השמים
הם תוזהם האויר שלמעלה מהן וזה הכיח שלהם פימן כתף שעתיחדו
מהקדמותם בחוק נעדר חשר לא היה כחהן לשון היום הופיה ועד
עתה ובחרבה לפנינו לא היה כן תרבה כחהן ותחל כי בפעם הזאת תני
שולחת בלי תעכבוני זה יורה כי הקפימעם קורחן חולקן פעשים כי
כאחר הקשרוב הלי לפימן הכל תחל ויכבד תת לבו גם בפעם הזאת ש׳
שיחיה שכבר יהחיל לעהוג בכתרות בפימן ההוא כמו ששאה כראשון
ושלזה הדרך תחל לפתקן פ בפעם הזאת תחל שולח ועד עד שיוזה פלתו
והשלחהו בכל החרן כולה ומהו כעבור הרוח והך תת כתי ולמעט פתר
שמי בכל החרן ולבי שהפוונה בפימן זה לקבוע פלבם היכולת ה׳
המוחלט השלמי ״חם אין היה השטיטם מכל מה שהיו לפניו כח תחרן
ובקטן קולה וכבד ויאמר ה׳ כבד ״חם החשאה אל שעשהו להורות שלא
נעשה כן בפעם זאת עי מחשיע מחוניע העבד ותחל תעח תי הפעם
הלא תחר שנתבררו לנו השני פימעם הראשונים הנקראים פעמים הנה
הוא חועח בעפעו להחרון עוד אל מה שחל לנו כי בפעם הזאת תת
שולח ועד כי היה לא להודות כי הוא הצהיק בכל חשר יחשר ובחרבה
חל׳ לה להנדוח קדם ״חם החשאה אל שעשהו תכלפרעה נפש פלבו
דוח שנשם ותשב שהשן ההוא עמפר אל טבע הרוחות ברוח נת דסט׳
ורוח הקדם נשח תת החרבה וברוח תלך דסט׳ ויהפוך ה׳ רוחים חזק
מאד וינשח תת החרבה וזהו מה שהחזיק תת לבו עד שהכיח עלינו
תכף תחשך והיה לפר חרט שלא היה כן תשלם ועם עתה לא רחוחים
תת לחיו ועד ולא קמו חיש מהחתיו ותחהנדו וקבלו כלתעום פקדוק ו׳
נרחוניך היכה תכה חו להיות בתחרונה להורות כי עד שהה היה לנך

רשעים

רשעים כתכלה ולפוף פתשך ילחון כי היו כעשיעם האלהים החלו פא
פתכלת הקיורון תחעם לבבי וישרל תחעם לבבי היה חור כמושבותם ותינפ
לכהים לצחת החוכה להלוך תת עם כי חור ההורך האלהית בוקך ותוחתמיד
עליהם להוכח על הפועל כת רחוות השכל תחת ש׳ ויחזק ה׳ עבין זה היזק
לבי שהשב שחשה היה כולה מלבו לדבים ולא תחת השפ היהה יחת
כי לא שלה מל שוס לעתר שיכה שיהיו המקנה לבב למוע תת
תת ה׳ עד כל השחר פרפה שת שהשלח ההל כמלבו ושלהיו ולא תרך
תבו עלון ותחת לל׳ תעלל על הופף רחוק בפ תחך שעשיהי תוך שעלל לפשוך
נחהך חופיף דבהים חשר לא צוה השם קה קוהר דחך תצלי ולחל כפוף
קוחו עחוחיהך עמי פ תחפ גם כני ישראל כדברכם פם עתבפ פם נקדפם
קחן כחשר דברתפשלבשען הרחשון שחת׳ כדברכם שוחת היתה הפוועה
כישקפ תמעם שלי הצחן והסקר תת׳ כחשר דברתם כלעת שהוח תוה שרפרו
בחחרונה כמו שהכין הוח מרכהקפ ורחה חיך כלל כלעניני שלשה הפימע׳
המכהם כמכה הזאת השביהה עם השען המיוחר פה שהוח תפרת בפוות
כמו שהיה ששה כבל הפימען תת׳ פה חמר ה׳ כחצות הלילה חני יוצח ועל יוה
ירחון שלהשען המיוחר בפימן הלי חשר בן נתבחר תצחותהשם הוח לברחת כ׳
בהחוה חחשוה חשר הוח מיוחם ע לברו כמו שחזל חני ולח תלתך חני ולח שלרח
והשען המיוחר בפימן השני היה הפלחה ושלה עתת׳ ותה כל בבור תכבור פרשה
עד׳ לחבל לח שלשתל ועתת׳ חשר פפח על לפני בני ישראל כעקבו חת תלבפ ותת בהיבו
הצל ועתת׳ ובבל בני ישראל בלח יחרן כלב לשופו והשען המיוחם בפימן הנהוח
חשר כמהו לח הורל הוח שחת׳ והיהה עשקה עלולה כמלבפ חשר כמהו ועד
והוה תבעתר שהפימן הלי לקח שען ר׳ והשני לקח שען ההוח והמיוחר שיו והנ׳
השעם הרחשונים והמיוחר שיו והתכה הששי הת לקחה הנ׳ עשיעם הקדמעים
והמיוחהם שיה עב״ **פרשת וארא** כמרחשבי העשק
יהוגל חכם ויחבר לבי מהקנה׳ יהוגלחפס

וקמשה שמשקיהו דהן וחניתים והקשיטוהו כדכתם רשם שחמ"ל ויהי ה'
עלכם וישפטו וע' ויחכר בב מהנה זו תורה כדה' ומחדכר תורה שהתחלתה כ'
ופוסה ל' והייתו לב' ושמירתה ומשכנה כלב כדה' וכלב כל חכם לב עתני חכמה
שהה בף חלונגו משה בחכמתה ניהשבו המחוהו ושנכנסו עד שחמ"ל ומחץ
כחתי ש פרשה לדכר כשחיך הרש וע' ולמה דכר חהו מסמט עלשהקשה לדכר
ולמ' למה הרשת לשם קלה וזה שנ' וידכר אלהים אל משה ויחמר אלי ה'
עתחן לשלם שכר טוב למהלבים לשבי כחתה ולפי שמשה חמ' הכור וחמיר
שנ' ויחמר משה אל ה' למה הרשת וחמ' ומחץ כחתי ש פרשה לדכר
כשחיך לפ' וידכר אלהים אל משה ויחמר אלי ה' ופמו שהזכיר למשה
רחמים וחן כן הזכיר כאמן רחמים והן ורמל חמרו טקש הקכה לשכ עשו
סהן בנשפה פני חקח ולמרה טלנו עבות שנ' וידכר אלהים אל משה ויחמר אלי
חנ ה'. וכפה וידכר אלהים ואכרה חנ ה' משמש דרש סרב דרש ושמלת
הוה מחה כיהה חוש האלהים מהשמש עלמה רחמ' לברש רעמל ליה
קטנה כדכיהה וחמ' לה מעלן שחרת היח לחהרשות כיון השחרת מלה
הוה הפן מעלה ושלמעלה מלה והיח שהקה ופסקה שעלה כל מעלה
וכי לפ ירשו רחנה הוה מעלה ומקמי מלה מעקלין סב יכול חוץ הכח
ויסב משה אל ה' ויחמר למה הרשתה לשם הזה תיר וידכר אלהים אל משה
שחרי לחרשות תיר שלל מעלה מלה ויחמר אלי חנ ה' ולא יעשך רחנה הוה
מעלה הוה ומקמי מלה מעלה מלה מעלן חלין. ועכ הכשמ וידכר אלהים אל משה ומק
הוה הדיבור ויחמר אלי חנ ה' מחמן לקיים לשה והמעחתי שהבטחתי לאבות
ופחרים אל משל למלך שהיה מהלה אחת קרוח לקוחתי ה' להיות סיפור בישב
ההיכל מדבר בשבות חנה לפ המלך חו' הנים לשך לפ אלי שעשיתיך פרעה
כך חנה הלא למשך חו' עם לך שתדבר דכרים הללו לפ אלי הוא. לח חנה
משה כשעה שחמרת לי לך ואשלח כאלה רחמים חמרת לי שאחה עכ'
לפ עלה עם אחה שלחת עמי מלאך אלא אחה בעלמך ואחה אמרת לי
כשם שעשה שחמרת לי לך ואשלח כאלה רחמים חמרת לי שאחה עכ'
לפ עלה עם אחה שלחת עמי מלאך אלא אחה בעלמך ואחה אמרת לי

ההלי ויחמרשיו חנ ה' לח הזכיר אלהים שהוח חורה הן שלהמצר יס ה' שלישרש
חן יחמר חעבי ששיחיך אלהים חנ ה' אל אלהיך חנ. לח הוה שנ שזכה להשת
מהוקשם זה מה שלח זכו החבות וחמ' ואחרח אבי החבות חפני היות עבותם
כחרחות הלנה חכל לח חן נבותה משה ולמ' לח יוד שבי להם כחשר נודשבי
לך פנים אפנים ויח' שלישה חנשכת שמיך ואחרך שמיך ושישרו ואחל
אחרחם פאשה ושמי ה' שכשניהם נגלה עליהם ומה שלח חמ' ושם אחר
ושמי לחמון שחין בכלהשמות שם מיוחד לו ומורה של מהוה ייחודו אחר
זה השם שהוח שם ההויה ולחה נק' שם המיוחד. וכחדרש חל הקכה חכל
של לחפהן ולח משהבחין ישני לחחל על החבות שלח הרחרו לחר מודעי שלח
עשו עשחן כאחים רחו לחה ואחרח אחרים סה"ם אם ואהו למנלח שליוח
אם רחוקים לחחרים לחרחי קוס ההלך כחרן כי לך לחקנה ולח מלח
קבר שר שקנה נרחים חרוחים וכן יעקב לחרחי ע שר כחרן החלך וע'
ומשחפר לחרות לשהחרחים שם שרשו שלו וכן ישקב לחרחי לח החרן לחשר
חהה שוכב שלאך לחקנה ושרשך ולח מלח מקום לנחות לחהל שר שקב
כחלאך קשיבך וכולם עשו שעשן כאחים ולח הרחרו לחר מודעי וכלזה
לח היה אלח כאשה מכל שחש ה' לח נודשבו להם ולחהה לחרחי לחה ההשה
ואחל ואחרח ואחרח ל' כחשים סה"ם לחחבות וירח ל' כחחרים ל' כיעקב ה'
כישקב והחלח ואחרח בני יעקב כלהיהה כחרחי שיעקב עם לפחה חי'
מלהם ואחל ישקב נא רחוח לחרחן כיולח כו לחחב אלי לחרים שלי יעקב
ואלי ישקב. וכפה ואלי ישקב סהם סחרחן לו לחיהו שלחח לחחן והח לפ'
אלי לחרים לחיך ואלי יעקב סהן השקב הוה קלים ולחכלניה לישקב
כיעקב דהוה מהלהח חי שר לדרש לחיהוק"ים כשלחח לח לחדכר שלי
שלחח קהשח ושלח לחכלניה כיעקב השהח השקב חה לחהח חלה לחיהה
כאשה ושמי ה' לחלח ששש שלחות לן שעלה שלישם סה"ם לחלוים
משלחים ההלי חוה חלך לפ שיב שלהחיו ויחלנם פ רח' של לחטוח שלה

שקר שם ההויה וספה תוקד והוא כתקנם שה ונהן כאשה ושמי ה׳ אלהינו
נודעתו להם פעמ שנודעתו לך ונתה לנו תורת כי נבוחת תשוב לנו
היתה כתורתות הגלה פעמ שלהחזירנו נבוחתם היתה תאבך תספקלתה
שאינה מתיירה ונתה סה׳ אהו נשון מרחה לחתם תספקלתה המתיירה עקרה
יהשר ונתה שנה תורת הודעתו לשתר שהות ושתות תחת ובן מצאנו עשרה
כבוה ונל׳ ושבועי כתי שלך שר שנה ונה תורת שר שבור כבוה שהות וכקדו
אחרי. ונם הקימותי את בריתי לכם שיהי הקמת הבהת היתה כאשה לתת
להם תרת תרץ כשון רחת לנו שיהי שבו סה פעמן לתת ומאל זה לתך לנו
שהעתו תרץ תבורתם ונתנו לשבון תרץ ישראל תעטי שיהיו נהם ונהוחת
תת תרץ מנהים והקבורן כתחרו נון סה ששם הו והם תוהות נבוך
ותורת ונם תת שתעבו יתורת בני ישראל תת תקרים יתר עקבו עתותי
הבהת כי בבהת בין הבהמם תחרבי לנ ונם תת הנף תשר ישבודו בן תנף
תוי יתורת תפו לנת שבשתי נאת כששתעבו עקרים יתר עקבו עתותי
תוי יתורת תעטי שישראל תיוף נוהנים כשורה שתעבו עקרים כשבור
הבהת תשר בתבי שם תבורתם תקרי ותזכור תת בהתי. ונפקה כאשה
תתחזיעת להו תנן תספקלתה לנת עקרה ותי היתה תשרתעו מוקף
ונת יהוד הפ לנת תתברשן לשלמין ההל ונם הקימותי תת בהתי תתם נהת
תתחבר שהה תוקבה תיך לנד נם שתוף ההת תיהו קחת לנת פהש שן
לסתי כאל שה ונם הקימותי תת בהתי תתם והת תיהת לתתן ריף בבהת
יהך לתרשת. תבן תנפקים תינותת ותתקבתו לנתי קבה דתילו סה. ותחל
דתילו עשתה סה לתוי ערפיקדוי ונך תתשרו ישראל לנתי קבה ונעותו לקבלך
תה סתי ותזבור תת בהתי ההת בבהת הוה זבור ובהן התיהת לקשרת
כולת שקעורת תת כאן להתי שהת בבהת תשבר דבולת תיתשר
ישבדו בן תנבי. והתאנת ל׳ בבהם אורתוס לו הא פתחלת שלשו והו שבוך
ניתחר ה׳ לאהך ראתיהו ונל׳ ובכנך אנקד לקח ל׳ לשונות שלשלה וחזר לפשם
בבן משבילאו ל׳ לבהם תחור לבני ישראל תט ה׳ טוב ותטיב ונתך תתוהנאתו

שתתי למוך ההטוה תתי לנ תט ה׳ ותאתהי לתי יפתרשבלת טוב כי תני ה׳ טוב ו׳
ותטיב לבל. ותך שתתרת לנתה זה שלתתני כה לקיים דבה ל׳ החטוה ונתה
שתתרת הרשלשם הזה. יש לך לדעת כי טוב עשיתי להם תבל לבני שיש להם
להכם עתרן ותיש יכולם להכנם סה כי תם שי׳ סופן כתתרם לתתנות
טובות טהנו לשתרל וכולם לתת טהנו שת ש׳ יסופן הנחה ותי׳ ושהב ותש
ונם הקימותי תת בהתי תתם להתלהם תת תרץ כשון וזה תי תישתר כלת
עקה ותשקה ונבן שתשבי עקרים בני ישראל. וכתך תוה שתתי והצל לת
הצלה תת שתך תתי והצלתי תתכם תשבדים ונתה התחך כבל זה הסטר
והשיב לת שלל דבהם שתתי. תו יל שפת להזורת שתלבותה תתרשת
כשון תלבותה דרקישת וכתו שהתיש עושה עובה לתחד תצדיק תתי
דבהם בן הנפ דבה לשעשוק עובה ולהובתם תתצבים כשביל ל דבהם
שרתוי לבלתים כשביל לשעשוק עובה לתחר ואו הם התיש שעשה עובה
תחר שלת פתה שת כשביל שהות טוב ועטשו ותחן יתייהו לתה. והשטך
כשפל שהות תתוייב לשעשוק כשביל שבושה תו עבה: והנ כשביל שוותה
עקרה ושקרך הלל ונתה הקשיב והושיע. הל׳ כשביל שרותה ידונו ונתוהו
שלתוהו התיש התרבת שע כשער כל שום סתה. ושישהו תצר העקרה
והזדון נתתך כבתן כעך הת׳ תני ה׳ שהות טוב ותטיב תצר עצתו כל
פתה תתרך. ובעך הכ׳ תת׳ ותתת שלתתיתם כל שה ותצר השבושה ה׳
הקימותי תת בהתי ויהו ונם. ובעך הנ׳ תת׳ ונם תט שתתי תת עקרה
בני ישראל ותצר עקרים תני תתוייב לשתוע ויהו ונם. ובעך הל׳ שהות
זלון התצהיים ותכתהוקם תת׳ תשר תצבים תשעבים תורקם ונתך ותזבך
תת בהתי בהתי נפיונות שלתתיתם שתתרתי לו ונם תת הנף תשר
ישבדו בן תנבי. והתאנת ל׳ לבהם אורתוס לו הא פתחלת שלשו והו שבוך
ניתחר ה׳ לאהך ראתיהו ונל׳ ובכנך אנקד לקח ל׳ לשונות שלשלה וחזר לפשם
בבן משבילאו ל׳ לבהם תחור לבני ישראל תט ה׳ טוב ותטיב ונתך תתוהנאתו

ועל כעבד השבוה והעשר והצלחי להקים העבודתם. וכענין שכתוב בתורה
ועשה תקדש ותהיה כמרום עמיך וכשמים עליונים לפחד עבודת האבות. ונתן
תבזה תורה המצות ולקחתי תקדש תורתי סגולה. ואז לא תין לבן אחת לעזין שכתוב
לבן שכתוב שנשבעתי למשך שיעלה לפי שפחד משך אחת מחרתה
השבב עולתם והעלה לבן התועלת שלה סגולתן ובו שכתב יהוה ו
ושמים נשמרים בעבור ובן כמו כל הדת נשבעה לאחינו ובמרוע עזון כיתי
זה לעיבא ומרוע שאו זה בעבור. דת לבן בעבור לא כל בעבור לחרים שהוא
לך ובעבור לאחר שאלאך שאתם ובמרוע שקה שקינה התקום לך קשיעד
ועולה לו כלכבו לחרך שה. לחי ה שהשחיתי והכשיחם כל שעורך של
נעולה וכישר תוקם כל שעורה הת שיהיו עבעקן מהש שבוד והם שתה
כרשותם ובן תלינו שעתונן לחרשים וכתו שחרזל עליה שלה העבודה
והיתה העולה כניסן ותהו שתתנו הוקש כשובר ברה והיתה העולה
סיתין לחירות. וכענין זה חת והצלחי לחקים תחתיך סבלות תלה ובתי
הקם הסירות תסבל שתעבדתו ומעוד העבירה. והעלה שבעתם סבלו
הכעות כבר סבל עירידה שנה וה לשנים היו תעולם שלבלה נת ותהו
ואת תעבודה. הפ שיהיו עבדים תתחת רשותם לעולה ושלה לחקים
תשבותם והיה השתת שיצאו תתחת רשותם לך יהיו שתחון. הנפש
עקשרים סוף ושם ונלחי לחקים כמרוע עשויה שאז עשבו עולם כי
השבר היולה תתחתרון הקשה והוערך לשלחו שלבדתו תתהו ושעזה
בן תוהן שוב השבי. ירת ותקבתר בן ירדוף לחתו ותין העולה
שלחה לצלה השבי שר שהקשר תיהר תארין ולזה לת העלה לעזן עולם
כיצי תהר תצלה שת לחרי תבדין שלתצלה שני ועשרה לפתיך לה ויושם
ה לי תו עשבו עולם. ותה שהזכיר כמרוש עליה שם שלאת היד
לבעבור שתת תעבודתם לעולם. ותה שהזכיר כמרוש עליה שם שלאת היד

כמרוש עבויה כמו שמה לעזון כי כשנה לחרת היו התבות הלי ע
שבין תבן תורה הוא שחת ולקחתי לחקים ל לשם כובים ואת הכשרת
כתבן תורה שנה כו היום הזה עתיית לעם לה אלהיך וכתי ולחם תביו
ל לעם ונו והייתי לכם לאלהים שהקבלו תלהות וילעתם תשם ולולך
כי אני ה התועלת לחקים ולת תשרכת הבובים ולחיות העולה עשר
כתו שחתרו רזל כבעבור לה והלצתי כשבור לחקים שנחת לו חנה
תשר הולאתיך ונו והלחתי לשבור, ולחך שהולל לשבר לה ונלחי ס
כשבור ישקה שחת תלחך הנוצ לחתי. ולעבד שן ל לשבות הקבן ל
כובות ולחן לחת ה החתושי כשבר והלחתי וה לשובות שן כשבר ה
נלות תלצרים וכבל ומרם ויון לחדום ובבל תלה יול כשבר ה יולין
שבשחות הקלע תהות שם יהוה לחדי שדי תלהים ובכשבן תחשב
תלות בהלל התובחי התשפיל תקיתי לתושוב תושיבי ובאן כשעון
עקה כשבר ה נלות שהשש בתן כשקה בהם תרוב שובתיבו כתו
שלושו בכפות תבלתי ובלך ה ושש שהיו כלם הבופין ובילת ת
תלצרים וקריעת ים סוף ותתבן הזוב בתן קיוב כן היה יתי לתשבן
תיוב לתרן לוב תשת תתושלש ותהן שתת דוב פתוטם לשבר לשלש שלויים
כתתך וישר וס בדוק שלא לשתו שבתב לתם שעד חירות שהיה תבן ת
הורה צוק לשלש כריהן שיקים לתם. הכרית שעת ושם התקיתי תך
כריתי תיהם לתך לתם תת תלך כשבן. וכפלה הוב ליה לתיתי תשקיע
ונלחי לחבם ותת ונלחתי לחבם לת כל דבולה עקדתיכת כשת קלה ל
לכשיה לבן כשתת כבלה כשהזה ישתה ליה לתו שבתת לת ובתת
לחשבן כלה ובקון תשבדותהן לשלתין כבן להון תתלן כלתפורי
להון כשיהו תקשרין לון בקישורך לתושת ולת יכל לשבקת תביב
תביטהן לשלתין ובבלך לתכיב עליהן לתבשרו כיה. ושש תש
כשתוש תת יכי כשה הזה כלשון כשתים ובן ט תשת תל שתים יכי

ונתתי תורתי בקרבם ולא ירושה לבני שמעון כלומר לבני והן תורתי בקרבם תורתי
רק שם ואחר תורתי ולא ירושה לבני שמעון בלומר בתורת כהונה והוהשים תורתי ל'
לבניהם וכן תמר לתקריב תורתי כי אז תמר ירושה משמע לתורתן הדור בלבד והמצ'
כ' כאשורית תורתי הכה ואחידך בני הקריב לשמ שבזכות התקריב יזכו האחרן ופ"ס
והכטחה זו תט ה' כמו שהתחיל ואמ לומר שהוא המכניח והוא המק"ס נאמ'
שלא שמעו אל משה לא מעצם שלא בטחו בה' אלא מקוצר רוח וכן ומאל מקצר
חסר ו' ושלה בני הלל ראמ לפוף הלל שנה יצחק. דמ מקצר רוח מקל דר' נלבן
לא הזמינו מצד תורך הנלחי ולפי שאלל לתן לתחות התורה מן התרוד שנ'
לתת להם אחז אחרן לבם לא שמאל שלא להם יש לדרוש קצת מפרשה זו עד זה ו'
וידבר ל' משה זו נשמתה שנ' אחרה לזה השלם ש' מעטרון שר הפנים ויצחר
מצון שם הכרובים והוא משה וקה מהיה בה ואחרה לה עד ונהנם והשכר
והשש ואומר לה השמר לך פתח ונהו ויאמר אליו חש ה' נאמן לשלם שכר עוב
לשעה טוב ונאמן לעתיד ומשל כה לפי חכמים יצחק ויעקב כראית במדרש
ונהו ואחרן שלחשבתם אל יצחק ואל יעקב. חן ואמ חומרית הנשמה רצון השלמים
מאחר שאין הולכת שה השלם שלאלקין הצבי. אם אחט שומעת לעצת יצהר
שלך לעהנם ואם לשכרי הטוב שלך לעל טוב לי שאט כאן שאני ונשבת באלקים
קדוש ונהור ונהו שראתו בנ' שרפות אחט לפי שהם לאין לפנים לאור כלומ'
שהנשמה זוכות לה חיבה אחט חשל שאל כרשת יצר הרע ואומה אחוט
ואומה לנשמתה לא מספרת למשפחת חיקי ואחט המסגלת ואחם תכלאחוט
כניהם כשש ששמעו לעצת ואחט המזיקי שבלאחן שה נשמה לא ה'
זכתה לאחור שפוריה היה משוטטת מאחקום לאחקום ואחקת לפני אחם אחם
שמאה זו ישנה קפור חרשים ופי שנים דוה עצמי לך חומרית זו פשטתי את
כתנתי איכפה אלפשה רחצתי את רגלי איכפה אטנפם אומר לה הפך על
פרחך אתה מלכת ונלת ויצחר נדבר זה לא שאתה בן אומה

משה ואל אהרן לאמר שהיו חומדים בן כסף וצותיים להם בשלי פנים כי המקור
לכיור השנין פנים מוקדם ופנים מאוחר ואף פ"ל לאמר למשה כמו דכתיב אל
ישראל ואמרת אליהם ונפק שמא שבט ישראל לא שמעו אלי וגו' אמת אל תאמין
המלך נא הורה ואל הבחר מתנו פ' חטאתי שהוא מלך מצדים אחזה שלחני וישלח
תקבל ישראל מאחינו שנשלחו הלוי טידו שחם היה נותן להם רשות לא היו מתעבד
ואמ' שדבר משה לפני ה' כמתקנים ונשיטו למעשה ט ירמ' מהכיפו א' האלים ושבן
לא הורל לדבר עם השם פנים כפנים ולא כמו שאמ' במקום אחר וידבר
משה אל ועשם לאחר לדורות שיהיה בן כשהי שמדברהם עם מי שהוא בגדל
מהם או יאמ' לאחר אחרירה ואחריה ודבריה כמו שמ' הכתוב גל לפני ונא
להורות שלמעלה ושולחו שדבר לפני ה' כאשר ידבר איש אל רעהו לא
כשאחר הנבי איש שהם ישראל ושהשם וזה שהתלת בשהיה כח כפוף. שוב
מצאתי בספרה שאין הלל לאמר אל שאמ' לו השיבנו אם יהיה נשם חולו
עד שהשיבו המקום שהוא הכהוב. ושלא החמתי לפני ה' לאמר רואן להכיר
ולשכינת עזו ואהו פור וידבר ה' אל משה לאמר ובן במקום שאומ' הדבר
כולל שמו אחריה והשיב משה הן כח ישראל שהדבר להשלחם והם שאיך
ואתאיך לא שמעני אלי ואיך ישמעני פרעה וזה מ' מעשיות קל שפרעה
ופוסף שלמה שחט שלל שפחים ואחלפה שלחה לדבר לפניו ופישלחו מבואחה
כאחדים נשל ופסה אהיה שהיה כבר פה כה שלח יאמרו המצדים כרוב לאות
לעזני וכבודו המעיך השם אחהו עד שהגלחם ואתצלח סלה שלפרעה ואת
שלל שפחים מולה כלומ' לאפשי שישה שלל שפחים אח. ואמ' שדבר ה' אל משה
ואהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה וגו' ודבר הדוני מפתם ספרעה שיצא לאחר
סדר היחס אל מדבר שהדבר משה ואהרן הפסיק השנן כאלה יאמ' כיצא
אמרו אלי ועצר אחת כשנים עקל ונעזה כי משה הדגיש כישראל שלא היו
רוצים לשמוע לו כפסק שהיו רואים כישראל נבולים מאשון ואול היו אומר
האחרכה לעבר וישמעו אמרו אלי הוא ואני איך אשמע אלי ערל שפתים ואיך
כי יש שבעים עולים מוצאו כי יהודה וישכר וכפ' לאחון הכתוב שהוא הכתוב

תגין ראשי פיסקאות אין לאחר אחת אלי פיסקאות חיצון שוב ראשו הזהירם
לפרוש אשה ראין זו אלא עזרא כי הוא שלמד תורה זו. אל יהי אלקי בן פיסקא
ההוא אומ' ולא שמעו אל משה וס ישלך אחם שמעכשר כשורה וחיבו שאח
פולך בן זכר דבר מוצאת אחיך לחידה אלי ולא שמעו אל משה אלא
שהיה קשה כשהיה לפרוש אשה ובן הוא אומ' ואומר אליהם אלי שיבו
הקשבו ובעלל מצאתם שהשמחו ויאשו ט ולא אבו שמוע שלא ראשי לפי
שהשתקבן להגל ובאו שהיה להבדל מהם יחם אותם הסמ' ואומר
אלי כה נאמרו המלאים והתחיל מיאוכן שהוא הכבוד וקיבלו ובן בשמשון
ויחם אותם ערלי והכוונה כזה כה שיזכיר שם הנאלים משה ואהרן שהם
משבט לוי ואל התחיל אלא שמוכבט לוי היה ויהיה שהיה לוי כבוד ו
ולבך התחיל מיאוכן ומקבר והולך שר לוי. ומצרים זכו אלו הלבבי שקנאין
אביהם ולא שאו שער לזה זכו לזה היחם והם שהתהבו יחוס והעניבריה
כאלהם ולוי. ויהר מבואם לזה התחך בן ומה שאחר ויהי כיום דבר ה' אל משה
לפי שאמ' למעלה הוצאתו אחם בני ישראל ויחזור לשוחם שלבן כח כמין למשך
שההבור שם משה לבד ושהלה חשב משה פ ההבור לשניהם והבור
אחור לאהרן ועכשו אמ' אל משה לבד אחר לעשון הן אחט שאל שפחים ואלא
משה אמ' לאהרן ואיך. שמעני פרעה ולא הזכיר בני ישראל ושוב למה אחר
פשם שנתבוררה ה' אל משה ולא דבר כלל שר שהוצרכו לאחר הוא ההבור
עצמו התאחר למעלה אל אפשי שהפסיק כזה היחם בין בין ולמה הפסיק
ובה אמה אלא כי משה כשהיה אומ' ואחט שאל שפחים אינו אומר כי אם לפרעה
שאין ראוי לדבר לפני המלך אלא מי שיש לו שחות לשון אבל בני ישראל אל
שמעו אלי מלא שאחט בשנים עקל ונעזה כי משה הדגיש כישראל שלא היו
רוצים לשמוע לו כפסק שהיו רואים כישראל נבולים מאשון ואול היו אומר
האחרכה לעבר וישמעו אמרו אלי הוא ואני איך אשמע אלי ערל שפתים ואיך
כי יש שבעים עולים מוצאו כי יהודה וישכר וכפ' לאחון הכתוב שהוא הכבוד

אלו שתעמוד שהות שש שנים וזה נמצא תשלום שבעה תקשיח לתתר תניח תחלף
כי בני ישראל תלמוד הם כתוב שחת בצדקיהו שש עשרה שנים ושתי הוא
רשתה שלמלך ואתה הן בני ישראל לא שתעשה. תצא חסרונו וחסרון שנתי
ואיך ישתעשו פרשה ועל ומה פתחו ההפוך וידבר ה׳ שאתה ויצוה ש כי ו׳
ישראל לתתוך שצוה לישראל שיסבלום ושיהנו בם כצוד לפי שהם הרחוק
שמשמרים ושמור קדוש תכלם כאלהתאר ששם בלב בני ישראל וכלב שלמה
שיהנו בו כצוד ושישהכום כשרך עזול ושתה חנם בשיטתם כתחרונם
החש תשך נגזל ועל ונלהוצאת תלב בני ישראל זה העשרת שהיו תוחה שיש
שבעים עולם ותחנו הכסיק והתחול ליחפס להרחות שהיו רחוים תכל
השבעים והתחול לברחובן בצור ישראל ותחל בת ותחה החתשים שכהם תין
בהם תי שהוח רחוי וכן שתשן ולבני שלח היו רחוים לנבוחה קיצר בהם
תכלבשבעה תצל לי תחל שאתה אלה כשלי השם והרחוים לתעשה ולעזוב
ולתה לא תחל שאתה ברחשונים והחפיר כלהלחות שבעי לתי בתהפולתעשה
תשך ותהרן ורחוץ בשאתם שהיו בשלי תוריך ובשלי הורחך כתחרים
עשין ב שוב שהורך וקהה שהיה תבשלי חפשחת ותרה חשפ שהיו
חיים יצר והפיר שנותן שלמי להוהע כתה היו ימי השעבוד שבן
תחרו רחל כלתחרן שחלתן השבטים קיים לא נשהשפרו בהם התצהים
שנ׳ ויתה יוסף וכלתחיו ועל ותחב ויקם תלך חרש ודע שלמי היה בן תל
שנה כרדהו לתעלה שהה שהה עבוך ל שנים נולדו כלהשבטים עד שנולד יוסף
ולמי נולד קודם יוסף ל שנים ויוסף היה בן ל שנה בשנדו ועל ושבעה של
שבע ושנים שלרשב הה תל שנה הנלחם תשנותהן שהם קלל נשתרו
פל הנלחם תרי נמצא שלא היו ימי השעבוד רק קיל שנה לפי שכל
שלל יהיה תחלבנים שנולדים של ישראל. ושתש שלמים תפלגן
שלי ישראל ושתשך: ובני קהת היו עם רם שנים ישראל והיו תלקי תת החניך
שנה השלין העקרה ילהרי תפרון שלמים היו תלך הבין הקרבנות ותלחמה

ואתכם הם תת ושתחל לתתיהם שבשתים והיו תוכלים קדשים של
כתבורה. עוזיאל שהיה תשוש ל כי תשולמן נבוה קתלך ל ותחנו
שבותו של קהת ושתרם פלי זקנים לבנו תשה ותהרן ולהתחוך
שהתריפו יתוים תכל התחרים לא חש להנר שבותם נלתוך תה שתתי
הבהוב ותושב פני ישראל תשר ושבו כתצרים השנה ונ׳ שלא תתרל ת
תצרים לתרך אלא תוים שבולך ובתך שהרי קהת תיורדו תצרים היה
צד ותשוב כל שנותיו ושנות שתרם ופ׳ שלמשה ולא התלתף ת והרשה
שנים נפלנים לפנים בשנ התבות. ותחל שהיו כלעוסות של ישראל
... שתחלים עלידם. ותנוני שתעבדום ותקם תשנשים ותחנו תשך
... שתרם ותשפחתך לבבך שתרם ובקהתך ובכבד שלא תתנך בנותם
... של ישראל ותהרן שחביב כתלתי השרת שתשוררים שלפן פעמים
.... ותו ישראל שהיו שתולים. ותלפן שעבדן כתקלע תחת בעבי תשטיך
..... כרלא שתולים פתיהם והזכיר שם תשך לתהן ושתפחתך ולא תשך
תעשה כי כבר בשבתך תן תכבד שתונך תיומפתך כתשך תהרן לא ולא
להזכירה. ותו שלקח אישבע שהשביש תותה הל כתעלת שבכה ונה
ותחרוזל לעולם ידפק תדם כעופים שהה תשה ששת תת בתי יהיו
ולא תותו יהונתן תהרן שנשת תחותת עון יפא תותו פיחם ופיחם
לתו תיהיו קל תהת והכתי ואשיר בן תהרן לקח לו תופות פעמיא לתוך
דתי תוזרע יהיו שטעם שלים לפי לא תיוסף שפטפטיהיו והלא
שבעים תבנים תוהו הרחיקם בן פועי זה שפיטם תבי תתו שלים
לפי יהרוג נשיא שבט תישראל אלא תי תבוה דתתיה תיוסף תיאתתיה
תיוסף ותי תבוה דתתיה תיהרן תיאתת דתתיה תיוסף הקל נתי דכתי
פועל ולא כהי פועל ותר לאתר תתשתע שלכת שתיערב תיעוק
שהיה תחות נתשן אלא תוה הכל תחות נתשן תכתן לפוש תשך עתך
לבדוק בתחיה שרוב השנים דומי לתחי תחם והעד לפו תיך נתערבה

הכהונה עם משפחתך התעבה. ואתה עדיך שעבדו לבני להקריב משורת חבל
ואביהוא כשנתן תכיון נקנסה שלמו מיתה. שלשה שעשירו הל. ואיתמר עדיך
כתמר יפרח. והזכיר בני קרח לפי שהיו עשירים מפורסם בעיה
וקנאם הל ומרחם משחול ומספר עשרם. כשהם בעה וחם של בניהם שלמדו
מבניהם פרשת שתפטבעים בפרם ומפטפטים בדברה הורה ובדרשה הל.
ומר אשר אשתר לבניהם בי נתם המקנה לאהרן והשהול הסבו להרחם והכל
בכורים ואת שלמתם כאופן שהם הם הראויים לשלחות זו ולשרדה זו. והזפ
כשבנו לוי עשרה נביאים משה ואהרן ופינחס שהוא אליהו ואסיר ושקנה
ואביאסף שבן מנחות כנגלל מלח נביאים והקהם אהרן למשה לפי שהוא
גדול מאחיו בשנים ופשעים יקהם משה לשמשבו וכן הוצאת ביהושע ו
וכלב וכן פשעים יקהם האהרן לעשות לשמשת אהרן ישראל. ואתה הם האדמה
כאותו הם הם כשלהכבוד והמשלה וקח אשר אתה לי להם ולא הלבו משלמן
שלא סיחו מן הגדולה הם שיש להם משלת הקבורה והקבוצה והחכמה
והורה לבו משלת משה ואהרן שלא נלקחו שלשר הקה והחזירון ורצה
הל להראות לישראל איך חפש בכל מצבותם ולא מצא אשר הוא הבן ואתה
פ אתם הם ושמעו שראה שהשם שהבן מה שהעשם מצדקו. ישראל הן כפ
ישראל לא שמעו אלי אחר ואתה לא השם את דישראל פרשה מה שדברתי לך
והשיב משה שוב ישלא עשה הן אתי שלשם ואיך ושמעו אלי פרשה
ולא אתה בני ישראל שכשר הבן השם זה ש' היחם והשיב לו השם ראה כבר
עהיך אלהיך לפרשה ולא אתה להבך שלא עהיך כי כבר הקנתי הכל כאותה
ויצום אפרשה בני ישראל ואפרשה ם שאתי כלכם שיהיה בך כל השם
ופרשה ישיתך לאתם ניחלנך לך כעוד ויהו רחה והבן איך עהיך אלהיך
לפרשה כלומרם ושלשה שלו אי שתי כאלהים מאוש ואייב הוא ומשובר
שמעון ועבך כאותם האחוייב לשמעון שכה שהאוב יהיה לן
עניי אתכלכי כיעו ופין השם כך אהה אהרן אחיך יהיה עניך ואתה אחיך

אחיך כשנאמר אלכד שהוא אתיך הקיה לן שרדה זו אי שתי רחוץ לן שאוב
שאתר לן אלהים לאו דוקא אלהים שהרי אהרן אחיך הוא והואיל והוא כ
אחיך בן אדם כמוהך ובן אב אחד אי אך הקיה אלהים אתעש אלת כאלהים כ
ואלת שב כל השנאה אלת לפרשה. ובן אחדו כאלדש אחר לו אלת בשביל
שקראהיך אלהים הקה רוחך נשה אין אהקה אוה אלת שב פרשה וכאי שלת כ
הקאחר הואיל ויש לו נביאי הנביא יחלת אחקומי ואין לנו צריך להבור כלל כ
נזה אחר אחל אחקום לת שבטורת אלת אהקה הקבר לפרשה אתקשרי כ
אלהך כשבד שלשה לעיני אדונו ואחקרן ויעשם הכבדים ויחלשם לפני כ
פרשה. ואת אחקשה אתקלב פרשה לפי שרשעו קבול אחר ושעה לו שהאל
רשות קבולה חנם נתקייב לאחדון אחדון דכאי הקשובה הוא שהיה הבד
נוקן שלבו שלא ישלא כי אם היה חוזר בתשובה לא היה עשעש וקבלויה אכ
אחשעי טיבוק. ואחדרש אחר ר' אחקן פתחנו פה לאחיש לאחר לא
היקה אחדון שישעה הקשובה אחר ר' שאחשון בן לקיש. פתם פיהם שלל הכל
אחיש אלת אם לבניש הוא. לכן אחקיה בו פעם אחת ושעיה ושלשיה ואחיבן
חוזר בו הוא מושל לבו אין הקשובה כדי לפרוש אחדון אה שאלת כך כ
פרשה הרשע כיון ששלח לו הכה אחשה פשעים ולא השעה של דברין כ
אחר לו הכה אהקה הקשית שרפך והכבדה אתלבך הריט אופיע עואחה
שלא עואחתך. ולפי האחדרש הזה יהיה ואת אקשה אתלבם פרשה נאחרונה
כי בחשה אחבות הראשונות לא נאחר כלל עהם אין ניחזק לפ פרשה ש
שיכבד פרשה אתלבו והוא לא רצה לשלחם לבסול העם ובשעבוד שלו כ
האבות ושלשה פעמים היה עתיך לשלחם אבסול העם אבל בחשה אחרונות נאחר בהם ניחזק יי וגי. ובכה אחדרו חז כ
שהקשם לא ישוב אחשעבוד לבחזיק לבו ואחר כך אביא שלו אבות כי גי
צדיק ניצר הוא אבל הטען הזה היה כך שפרשה שלאחו היה אוקשה

עמי

לבוא והסבה היא לפי שידוע שמלכים היקרה מלאכה שלמים ושעורים ו
ובשבת ונפל בתוך התלמוד הזכיר שם שלחים ונהוגים שיש שלחים ו
שעורי כאלין ניזר ומקיים ואמר לו אחר אשר השלחים שעשה הראשה אחרי ב
פרשה ויופל בחכמתו שעשה לפרשה שיולה שעם שלחים ואחרי אחרי ו
קוליט שלחים הטלאה כזה אינו אשר רוח שלחים או באופן שמאלין ש
והלאה שאחר שם זה ידוע בחלכים אחכל שם יג לא שמלטרי בלבד ו
היום ויופל שהיה עברי וחפש כחוך לא הזטירו בשנן שפזה היה כ
כופר שעם יג ושם זה שלא היה מכיר היה פי בהקושי שורפו אחכל לא
שהשם הו יקשה טרפו וחקו וניחוק יג אחלבב פרשה כי זה השם שלא
הכיר היה פיבה אחכילהן וחקו ואם אקשה כי זה השם שלא אם יג היה
אקשה לבו ובאן באה אלו הרשה לפי שהיה חפץ השם שיולה בזה השם
אשלאו וחקו לאשון הלבב כי אם יג על שהולה ואחר יג הלכיך ולפ ו
שזה היה בפה ולא בלב כלה השם להכשלו על שיולה מלבו ואחשבו
כאו שיקבאר וחקו שאחר לאשלה ואחר באחה אחל פרשה לבאר בשאר
הרשלשם הזה ובאן תמלא שאחרון החרעומים מלבשל שלחים ולא אלבשל
יג לפי שלא היו מכירין . ואחר ואחה אחכילי והלבאחי אחל צבאותו
זה יורה שאלבשל האשה היה לבלבאם אחקופס שלל כלחם והשם אבב
שיאמרו חייהם בשבילה קשה כלי שיאלקו ובאלקו לאלאה אחשם פ לגל
זה לרוב שאלש שיוה האלין ואובהה כאן יג כאלין אלכרים והם אלרחים ו
בה אחר אלאחים שנה לא יכלו לשאחשאחה והלל אחנה פחש ושובה
אלהאה והלא הקבוב לשראל צבאותו לפי שהם כאנך צבא הקלחים
שעם אשר שפעים כאנך שעים אשר אחעלות ואור שהם אחשלם שפ
הכיר היה פיבה אחכילהן וחקו ואם אקשה כי זה השם שלל אש יג היה
אקשה לבו ובאן באה אלו הרשה לפי שהיה חפץ השם שיולה בזה השם
אשלאו וחקו לאשון הלבב כי אם יג על שהולה ואחר יג הלכיך ולפ ו
שזה היה בפה ולא בלב כלה השם להכשלו על שיולה מלבו ואחשבו
כאו שיקבאר וחקו שאחר לאשלה ואחר באחה אחל פרשה לבאר בשאר
הרשלשם הזה ובאן תמלא שאחרון החרעומים מלבשל שלחים ולא אלבשל
יג לפי שלא היו מכירין . ואחר ואחה אחכילי והלבאחי אחל צבאותו
זה יורה שאלבשל האשה היה לבלבאם אחקופס שלל כלחם והשם אבב
שיאמרו חייהם בשבילה קשה כלי שיאלקו ובאלקו לאלאה אחשם פ לגל
זה לרוב שאלש שיוה האלין ואובהה כאן יג כאלין אלכרים והם אלרחים ו
בה אחר אלאחים שנה לא יכלו לשאחשאחה והלל אחנה פחש ושובה
אלהאה והלא הקבוב לשראל צבאותו לפי שהם כאנך צבא הקלחים

עמי כני ישראל שלאחה ואחן שאחאכן שלו לאלכרים שכינה שאחם ואם
שכינה שאחם קו לשאר הלשונם ואן הוא אחאר יצאו כלאבאותיל ויל
כי ידבר אלכם פרשה כאחלה לא שאל אחם אחכ ושבשו ידע השם ש
שישאל אחם אחכ ואחה שאל אחאר כאשר ידבר אלכם לאחלה אחאר
אחל אחרין ויל ואחשפי שלא שבשו לשאחן אחלא אם ישאל אחם אחל כך
היה ושאל אחם אחלה ואחר כך שבשו אחכוח וזה כחוח כאחאמרו ני שבשו כן
כאשר שוה יג ואחר כך וישלך ויל . אחה אחלך אחאה אחרין . ופפיה
אחאי אחשאח כאחרין ולא כאחשה אחלא אחכוח אחשה קלי שאל אחיקו לאחיקלשל
פנירחה שלאחה בשאחה ולא בשאה קפה לא לאחבאה לא בא אחיאון ה
אחשבן כאחשאח ולא שוב אחלא לאחפניים לאן לבל אחיאון פיעהן כאחקיין אשל
אחפשאח כשאחאלא בשן לאחרין אחקי ניאחיעא נשאחלא אחקפניים ניאחיעא.
ואחר לבש פרשה כלאחר שיהיה לבש פרשה ולבש שפרין אחשם אחשה ו
ולא כניייוך החרעומים שאקשלבוס ובאשלבאחם אחיל באחיזאה שיש הין
כאחלו קם השעם . ויקרא נפ פרשה לפוח אשאח פרשה ואחקרא זיה
אחפוף קוח ובאלל אחאר ויקרא פרשה נפ לאחכאים ואחשה לא נפ אחוכך ב
קרבנו ולא קרא אחלא אחלה אחלא לאחיעוקה ואחאר כך לא לאחכאים ואחשפטם
לכך כהנה ויעשו נפ קם בלאחוקם זה אחשאה בשפים ושל ידי אחלאכי ה
אחפלה קם עשפים ואחלה אחרחם לאחיע כי קם עשפים של ידי לא
עלאחים אחלאכי אש בשאיהן אחשאה שקם ואקראים כן לבי שפאים אחל ק
קלאם שלא ואחלה אחרעומים אחלה אחרפפה אחר עמי כאחאר הצאחים
בשלאחה: ויבלא אחעה אחהן אחה אחעוקם להציל קם היה לא לאחאר ו
אחלה קוללא ואחאר אחעה אחהן אחה אחעוקם להציל קם היה לא לאחאר ו
ויבלא אחעה אחהן אחה הצעם ויהיה נם פרשך נם ויל שפן היה אחשאה
אחלא קוללא ואחאר אחעה אחאר אחעוקם אחי עמי נא לאחיע לפן ו
אחעה ולא עשקם אחכו וזה קשיפני אחיפן אחלא לשיש הרוחים ואחקחלה ואל

סוף אינם אלא מעותיהם ולא בן מעה תקדין שלא נתכוין בשעת מעשה ר'
אלא להנאתו הוא ומאחר שנשתעבדה מכחות שהיה וחזר מעה ובלעה אותם
שהיו נראים שר שבשעת הנשיטה ואינם אלא מעות. אבל בסלה אומר לא
הניחה לאו אינו אלא בחיזוי בלבד ולא יהיה קנה חשיבות לפי ויהיו ר'
לתשעים דוקא ויהיו ואחר ר' יוסי אפי' תשעה וילמדון תקדרן לאיקנוי ר'
אחד ואחד בתקדין בשעתן. והתולה מעותיהם בשם בחפורת הכא ר'
ואידך מעה תקדין בתוך מעותיהם איתה בחורש שנים בחשבון קדרי
בשם מעה תקדין את תעותיהם ובשהוציאו את חוץ ומצאן נלבך לא הוציאו
פחות ומצאן בתיב ויוציאו המעה חפר לפי שמצאם. ומה שעשה לפניו
אומר זה בתחלה אומן רחוץ לא שקוה בחורש שחפרתך ומקנעקע וזקן ר'
שאחר הפרוב ושם נקוב בתחלה והתולה שקע בין תלך חוצה ר'
והתולה שוב נחש בין שנה פרטה ומה שהוציאו הפרוב בשון הנון לפיכך
שפרטה נקבה תנן שנאחר בתשן הנשוך הרובן ונן נשוך הנון בחתריא
הקיא רחוץ לא שיביא שנו עשר חבות שפיחתם שנה הקלא וזקן שאחר
קבבוב חוקוקתי אשר שחתי עם בלחר חוקוקתי שפיחתם אשר ורחוץ לא ר'
שר כי בשם שבלע מעה תקדין לתקדיתם כך שניר הכה להבלע תחת
פרטה וחיבו כיס .. ואחר ר' בסבל לא פרטה בחורש חוה קבבל קנקד
פושפת תחת לבו שלנק עשאה בסר אינו תבין בסוף הוא כי בשם נחיק ר'
בסילם יפות בחוק חייבהם קבסיל בחעה שנאחו ושבחו לנין בסילם תת
תקה החעה אשר נתכך לשחע הקח טידך ולך אל פרטה ולא אחר בא לפי
שאינו נהיבא ובחפר הצרוף אחר השבם תוך בשהלך חשה ר'
טשנו לא ראתהו או לא מצאה לא טוב לבבר לבך אחר לא השבם אני ר'
אחר הפרוב ושם נקוב התקבל והתולה שקע בין תלך חוצה ר'
והתולה שוב נחש בין שנה פרטה ומה שהוציאו הפרוב בשון הנון לפיכך
שפרטה נקבה תנן שנאחר בתשן הנשוך הרובן ונן נשוך הנון בחתריא
הקיא רחוץ לא שיביא שנו עשר חבות שפיחתם שנה הקלא וזקן שאחר
קבבוב חוקוקתי אשר שחתי עם בלחר חוקוקתי שפיחתם אשר ורחוץ לא ר'
שר כי בשם שבלע מעה תקדין לתקדיתם כך שניר הכה להבלע תחת
פרטה וחיבו כיס .. ואחר ר' בסבל לא פרטה בחורש חוה קבבל קנקד
פושפת תחת לבו שלנק עשאה בסר אינו תבין בסוף הוא כי בשם נחיק ר'
בסילם יפות בחוק חייבהם קבסיל בחעה שנאחו ושבחו לנין בסילם תת
תקה החעה אשר נתכך לשחע הקח טידך ולך אל פרטה ולא אחר בא לפי
שאינו נהיבא ובחפר הצרוף אחר השבם תוך בשהלך חשה ר'
טשנו לא ראתהו או לא מצאה לא טוב לבבר לבך אחר לא השבם אני ר'

לנאחר בסקר אל הנהר כי האות הקטים עוב לשטים וניהכן שהיה ר'
בשבת שנייה היאור כי היה לרכס לאות בחוק חשנאת עלה והעבון ר'
חוה שאחרו רחל לנקבין יצא בתיב הכא יוצא ובסביב הקם ויצאת ר'
אחוה תוך חוה להלן לנקבין אל כאן לנקבין לפי שהיה שושה עצמו ר'
אחוה ובוחן לב וחוקר כליות עלה מפתורין ואחר לא השבם בסקר
והקיצב בפנדו לשעתו וקוכיטו שהוא בשר ולם ובשהלך שם אחר
לא הנה לא שחשושה ערבי אחר לא חשה בלום ושאלה שיטשה יש
ערבין. והתולה הנה יוצא החיחוה ונלבבת רחה שם הקויה לרחוץ ר'
שהיה טושה עצמו אחוה ובחוכת הבריל לא קונלך שאחר הנה ויצא
החיחוה ונאחר בחוכת הצרוף לפי שעיבה הלשון חלך להשבים.
והתולה אשר נהלך לשחע הקח טידך כלי שיהיה לא חאחנו. הנה
לא שחשה שר כה שר הנה. וחורשו שר שהשחע חוכת בסורות
שאפתה בה בסה אחר יש. לא שר כה אחר יש ש רחוץ לש
חבות שבלע חוכת היתה בהתחוש חבות ליתנו לחן חחשבים חוכת
והתולה עשר חבות התלחן בסה ובופן בסה שנאחר כה אחר ר'
יש בהלנת הנלה ורחוץ שנא ושחע שר שילקה בעשר חבות שנה
שהתלחן כה ובופן כה ונזקו שר כה כה אחר. לא כה בהקבש
לש ונשע פשחים לש שנשם רחוץ לחוה שנאחרו זקן בחולרים ר'
עקו חו חבות ונשל היס לקו חאחנים חבותיהן שרחוץ שנא השחע
שר שהלקה כחטן כה כה ונזקו שן הבה וסתו יעבים. ושל בין
האחוב ירחוץ שילקה שלא יד כה ונזקו בחאה הנלש כי אחע יש כי השם
החיוחד עולש שי חוכה זן והיא היל הקבולה אשר עשה יש כי בחר
בחולרים ובה ידעש אחיש בבוך ופרטה לאכחהוה לבו שה שהיר
לפו לש לאחה. ובחורש בחאה הנלש אחר קה אחיה אחרית לא

ידעתי אתי"ג ואיך מכירנו אע"פ שעשה שהכירנו וכן פתיב גו'
ויבטחו מלכיהם ושוב נעתרת להם כי אע"ג שהקדוש ברוך הוא
כאלהיך להושיעך שלמענו כפ"א שהכירו אע"פ שאין פה
בידי פחים והספינות לפי שהים הוא ירבשלו ואחר חפה שקנה
ואהרן הוא שהקפין באות ואחרון כלל בנוהג שבשלם בשר ודם
כשהוא מבקש להפיל רשה של שונאו פתאום מביאה שלו כדי ש
שלא ידעש מי אחל הפה היה מתקרב מי מכל מכה ומכה כה ישוב
מי ההלך הן אל ישנים בכתו מי כמוהו חורש ואחה לבן החים כ
התלה חפט שהיו עופרין שנשלם לפיכך הלקה אתיכאתם ואחם
הלקה אותם. לא לפי שהלקה פחים הקל לו אלא ואע שעשיו אחו לפה
בדבר שהלקה בו אח חקחיל להכותן" לא לפי שלא היו חושחי
בנוב ישראל לעבוד אעבודתן כדי שלא יהיו פהים ופה שלא
תחעוב שזה אינו אלא אחיזה עשים לפה אחר והלבה אשר ביאר
קמוות ואם הם חים אלא שעשים לם לפה יחודין ושוב אם קנה ג
אחיזה עשים לפה יבאש היאור ושלאו חלבים לפקע רפואה לפי
היאור שיהיו לאוים לשחחות" אחור אל אהרן לפי שהיה היאור
של חשה כשהושלך פו לא לקה של ירו לאבדם ולא בלבדשם ו
ולקה עי אהרן קח חעך והבה היאור ושוה ירך כנגד כל הירוחות בפלהה
חלבים של חיחי חלבם כלל של נהרותם ושלח סרע ושל כל חקוה
חיחיה כלל הרי אהה חרבה כל הדוחים להם מכל אהן חלבם אחי
בחלבות והחובעות שבפרעה ואחרו שוב אחפשו אחך שהיה ל
הקלברי דוקן היה לם ובשלש עלן ובכל אחן רחו לאך ידך של
חיחי חלבם פלה פלש לפחר שאך חים שבכלש חזר לם ואחילחו
בדבר שהלקה בו אח חקחיל להכותן" לא לפי שלא היו חושחי
בנוב ישראל לעבוד אעבודתן כדי שלא יהיו פהים ופה שלא
תחעוב שזה אינו אלא אחיזה עשים לפה אחר והלבה אשר ביאר
קמוות ואם הם חים אלא שעשים לם לפה יחודין ושוב אם קנה ג
אחיזה עשים לפה יבאש היאור ושלאו חלבים לפקע רפואה לפי
היאור שיהיו לאוים לשחחות" אחור אל אהרן לפי שהיה היאור

לם ובשהיה קונה חומנן בלחים היה שוחה חים ומצרין קשחיכן
ישראל" לא ובשלש ובאבעם שו שה כלא אומרים לעלן אחי אהה שנם הלם
משפך שלהם והחלא ובשלש אוחחות שלבים ונלחו צלחים והחלא
בפסוק זה כה מ"ם כנגד י"ל כשחים חים בחשעה בחשיה וי"ל ר
בפרשת עח שהקנה בחשעה בחשיה של החים שי הכפו לבם" ר
ואחו ויחשופן חשה ואהרן לבאר שעשים השלחו חלבחם עשה אהה
בסרעה ואחר לאהרן לעשות ואהרן הרים החעה ושוה ידו וזהו מ
וירם בחעה ואחם הכה החים אשר ביאור שעש פרעה עשה חופית זה
שניש הכל לברעם כח החופית הזה ולהרחוקם שאין בידם כח לא
להם ולא לאלהיהם. ותחלא שהכפו החים לבם כחלאך ובעשם ובחח
בחרבה לעיש פרעה ולעיש שבדין בחעש והלבה אשר ביאור מ
חקה שהדגים אין חיוקם אלא כחים עושים ובין שהכפו לבם שהקחמנן ואחו
ובחח ויבאש היאור שלא בחש חחיחה הלבה אלא חפט שהקך ש
לבם וש וכבר בחש ובן וירם הנלעים ויבחש ויקפבו כל החים אשר בלחי
ביאור חשל לשבל שהיה לבקה לבש רבו חה שהיה לבקה של חיעין
היה הוסך של שלחון ושלקה של ובבוכך היה קיאור חקפך שלחוכה הששחבו
קחופה ולא היה חושל שפושע להסך לבם. והלבה אשר ביאור חסבן
יש לשאור שיש השנחה בחשל חיים לא חלבם אלא חלב בשלחים ולפי שא
שהחלבים חעלאו לבן גם הדגים בעון שלחלבו כל הבן בישל היאוך
הששבוהן והדגים אבלו חפשר בט ישראל לבן חהן אבל בדור החבול שלא
חעלאו הדגים ולא יחקללו לשאיבן חיים לא חהן שעלאר חבל אשר
בחרבה חהן ולא דגים שבים. וישחו כן חלחומי חלבם שחפרו וכלאוחים
והלאו שנהבאו לבם כי אהרן לא הפך החים אשר בחחת האהן"

ואמר
ומשמיעים קול ונקראו עפרדעים של שם שיורשים מיחתה קבקר " ר'
ובשבאה המכה כל אחד הכיר קחומתו בעפרדעים הם הטלטלים בהדרה
עם שבל הקרקע ואמר בפולך ולא בפול בת חס שהיה מחלקה ביושה
פועל בלא הנה יד ויצ קויה . אחת בל בפולך אולי היו מעיקין ומספי כין ר'
יוחנן בן נורי אומר בשעה שהיו מכין את המצרים בבכורות היו
מכין אותם בכל מיני מכות ולא היו יכולין לעמוד בפניהם שנאמר
ויכה כל בכור בארצם ראשית לכל אונם בשבט אחד ושבט אחד
היו מכין אותם ולא היו יכולין לעמוד בפניהם שנאמר ויכה כל בכור
בארצם ראשית לכל אונם בשבט אחד ושבט אחד היו מכין אותם
ולא היו יכולין לעמוד בפניהם שנאמר ויכה כל בכור בארצם ראשית
לכל אונם בשבט אחד ושבט אחד היו מכין אותם ולא היו יכולין
לעמוד בפניהם שנאמר ויכה כל בכור בארצם ראשית לכל אונם
בשבט אחד ושבט אחד היו מכין אותם ולא היו יכולין לעמוד
בפניהם שנאמר ויכה כל בכור בארצם ראשית לכל אונם בשבט
אחד ושבט אחד היו מכין אותם ולא היו יכולין לעמוד בפניהם
שנאמר ויכה כל בכור בארצם ראשית לכל אונם בשבט אחד

מבלעדיך איש את ידו ורגלו בכל ארץ מצרים אשר לא יכרת איש את ידו ואת רגלו
ומת כולם ויאמרו העמים ה' עשה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה
ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם אשר כרת עמם בהוציאו אותם
מארץ מצרים וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום
ולא חלק להם ויחר אף ה' בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה ויתשם ה' מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ
אחרת כיום הזה הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות
את כל דברי התורה הזאת ויאמר משה ויקרא אל כל ישראל ויאמר אליהם
אתם ראיתם את כל אשר עשה ה' לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו המסות הגדלות ההם אשר ראו עיניך האתות והמופתים הגדלים
ההם ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה
ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה
מעל רגלך לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני ה'
אלהיכם ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכה אותם ונירש את ארצם ונתתי אותה נחלה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשי ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען
תשכילו את כל אשר תעשון נצבים אתם היום כלכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציך עד שואב מימיך לעברך בברית ה' אלהיך ובאלתו אשר
ה' אלהיך כרת עמך היום ולמען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך
לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב ולא אתכם
לבדכם אנכי כורת את הברית הזאת ואת האלה הזאת כי את אשר יש פה עמנו
עומד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום כי אתם ידעתם
את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם ותראו
את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם פן יש בכם איש
או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם ה' אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה ולא יהי בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי
אלך למען ספות הרוה את הצמאה לא יאבה ה' סלח יעשן אף ה' וקנאתו באיש
ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה ה' את שמו מתחת השמים
והבדילו ה' לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובות בספר התורה
הזה ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה ה' בה גפרית ומלח
שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה
אדמה וצבויים אשר הפך ה' באפו ובחמתו ואמרו כל הגוים על מה עשה ה'
ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה ואמרו על אשר עזבו את ברית ה'
אלהי אבותם אשר כרת עמם בהוציאו אותם מארץ מצרים וילכו ויעבדו אלהים
אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם ויחר אף ה' בארץ
ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה ויתשם ה' מעל אדמתם
באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה הנסתרות לה' אלהינו
והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת והיה כי
יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך שם ה' אלהיך וכל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך
ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך
בכל לבבך ובכל נפשך ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל
העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
ה' אלהיך ומשם יקחך והביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה
והיטבך והרבך מאבתיך ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את
ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך ונתן ה' אלהיך את כל האלות
האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך ואתה תשוב ושמעת בקול ה'
ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום והותירך ה' אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב ה' לשוש עליך
לטוב כאשר שש על אבתיך כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו
הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא
לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה
ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע אשר אנכי מצוך היום לאהבה את
ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך
ה' אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ואם יפנה לבבך ולא תשמע והדחת
והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון
ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן שמה לבוא לרשתה העידתי בכם היום
את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים
למען תחיה אתה וזרעך לאהבה את ה' אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא
חייך והאריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע ה' לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם ויקרא משה ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום
לא אוכל עוד לצאת ולבוא וה' אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה ה' אלהיך
הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מפניך וירשתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר ה' וכאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר
השמיד אותם ונתנם ה' לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם
חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי ה' אלהיך הוא ההולך עמך
לא ירפך ולא יעזבך ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק
ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתם לתת להם
ואתה תנחיל אותם וה' הוא ההולך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך
לא תירא ולא תחת ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי
הנשאים את ארון ברית ה' ואל כל זקני ישראל ויצו משה אותם לאמר מקץ
שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות בבוא כל ישראל לראות את פני
ה' אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם
הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו וילמדו
ויראו את ה' אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ובניהם אשר
לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את ה' אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה ויאמר ה' אל משה הנה קרבו
ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצבו משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד וירא ה' אל משה ויאמר אליו הנך שכב עם אבתיך וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר
את בריתי אשר כרתי אתו ונחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני
מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי
אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא
על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים ועתה כתבו לכם את השירה
הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד
בבני ישראל כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש
ואכל ושבע ופנה אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי והיה כי
תמצאנה אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח
מפי זרעו כי יודע אנכי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל
הארץ אשר נשבעתי ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני
ישראל ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל
אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך והיה כאשר החל משה לכתב את
דברי התורה הזאת על ספר עד תמם ויצו משה את האנשים נשאי ארון ברית
ה' לאמר לקחו את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה' אלהיכם
והיה שם בך לעד כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי
עמכם היום מרים הייתם עם ה' וגם כי אחרי מותי כי השכם אנכי מדבר באזניהם
את כל הדברים האלה והעידתי בהם את השמים ואת הארץ כי ידעתי אחרי
מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני ה' להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה
באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי יערף כמטר לקחי תזל כשעירים
עלי דשא וכרביבים עלי עשב כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו הצור תמים
פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא שחת לו לא
בניו מומם דור עקש ופתלתל הלה' תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא
אביך קנך הוא עשך ויכוננך זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך
ויגדך זקניך ויאמרו לך בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים
למספר בני ישראל כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו ימצאהו בארץ מדבר
ותהו ילילה ישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל
צור ישעו קנאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו יזבחו לשדים לא אלוה אלהים
לא ידעום חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם צור ילדך תשי ותשכח אל
מחוללך וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו ויאמר אסתירה פני מהם אראה
מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם הם קנאוני בלא אל כעסוני
בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם כי אש קדחה באפי ותיקד
עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם בני בלעם ושני בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי
קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן אשלח בם עם חמת
זחלי עפר ומרורי קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן
אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר
ומרורי קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן אשלח בם עם
חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב
ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי
עפר ומרורי קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן אשלח
בם עם חמת זחלי עפר ומרורי קטב ושן

ואתן
באו אלה זמן ש שאלה כי בטוח בעם שיקיים לבירו ולא יבייש אותו.
ובעם לא הקיב לאותו לא קצי לאשבור אלא לאחר שאחר ראו
ואשלחה ואחר שו לאותו הקשלח ואתן אשבור לך ולעשה לך כמו
לו מיד והשיב פרעה לאחר אשלחם ואתה מיד העתיר והסיר
ממכה ואחר אשביר לך ולעבדיך ולאחר שו שבאני שיבקש שלו
עבדיו כאו שבקש שלו עלאו ולא יקנהב בנעלה ובות". ויעשו
להבריח הלבדלשים לאחר שלו יהקים כאו ובהקה הנסש תקיא מו
ואחר מאחך ומעבדיך לאחר שו שבאו שהתחילה ממכה בו כך ב
בעבר פרעה בקשה הנסר מאחו התלה. ועעש כך ביאור קשאר
שבועם ואחרון ולא ישאר רק אחה שהוא ביאור כי עש היו בהתלה.
". ויאחר לאחר שאלו הזאן היורך קלי ועשהו אלהועיו אשר
בלבבך יהיה לאחון בלעב כי אין כיוצ שהוא אחלן ורופא ולא בשאר
האשוהות שאין בידם לעשות דבר והבאו ולבך לא אחר לאחון ב
בלעב כי יוצ שלהיעו. ואחר פעם שעבר ושבו הלבדלשים לאחר
שלא יפחד שיאורהן אחלו ויעבד אחהם אין ביאור רק הנסר הכאב
אלאחי ואעפי שהשארעה אחם ביאור ובלעבה לאחריעו כי הכאב
אחה השהים בפיבה ישראל. ואחר שילא אשה ובעבר אל פרעה
אויל של שאן הלבדלשים אשר עם אחך ואחן שלחם לפרעה בל
באוחבו הבפאר שלו ואחר שהובלבך לעשוק אחלו לפי שהלה הנבואה
בעבאו ואחר הבפאר שלו של דבר הלבדלשים לרשו אל שהיה
קולם קשה להם ויהך אחכהם שהיו בבשואה בעסאן ובעובדות כ
בקבם ואחלו של דבר הלבדלשים. והבר שהשיבה אחלים לבר
הבדלעחם בחרעוחים היה בעסר
הבדלעחם חסר ולי כי חסרה אחכהם וכשל כאם ועוד ובך ה
חסרון ולי של אלה שלרעו ולל ק קסין אחכשסרת ירבו לעשלם כל
העשרה פולגרים ואחר כבל הקשלם. מלבע אלהים כלאחר מר

ואתן
אותו ואחזרו לאחקום הקלבדלשים תיים ולפי שלא היהה להם עוס כי
העלה להם לביבך אחהן בעבולם כלי שילעשבו בהם ובלבדו אחהם
צבואם צבואם עד שבאשה אלהן אלהים אחקום וכשראה הרואה
הבבדל אחה שלבו שבן לרך הרשעים עושקים בעשק ובעשק
הרואה חוזהם. ואחר ולא שאשע אלהים אולי שבאו לו אחר
שפעו הלבדלשים לבקש אחרון שישלח הקם ולא אחבה שאשע מ
לבבה הם כאשר דבר יוצ ואהיבן לבר. ולא ישאשע אלהים פרעה
לאחון לפות אחופתו ולבך אחר העם אחנר אל אהרן שיבה אחקעפי
הלאלן והיה לבעם ואחה שלא לקה של ילו לפי שהנן שלו כשהרבי
הלאלה וילאשעו בחול. ואחר וישעו בן אשה עוה לאהרן ואחהבן הבך
ואחה שהלבן בבעם אחר הלה ובעו כעם שבבאו אחן העפר ויסוש
אחהם שבקשו לאבד אוחה שעשלה לעפר שעאחר אלע והיה מ
ערשך בעפר האלן. לא לפי שעשו ושלאל אובבדי בהים עש
ועוקים הלוש אובבד ביה הלאשה ואלאשה אובבדה ביה הלוש מ
לביבך הפך הבלה עפלם לבעם והיו אוהבהם אחה של אחה ולא היו
אולגאין עפר ויהו בל עפר הלאלן היה בעם. ואחר שהשהלעלו
אחרעוחים ובבו העפר ואחרו העבשוה ויהו וישעו בן לאלע
הבעם ולבאחבם ולא יכול שאין השר יכול ושולא של בריה מ
פחוהה אובשעה.. לא לפי שהאובשך בל אחלן שאין רצו בלאלן
אין לו יכולה לבשוה בעפים ובל הלאלן היהה אולאה בעם". ואחר
והיו הבעם בעם שעשה אולם בא לאחוז שלם באחרעוחים היה בעסר
הארעוחם חסר ולי כי חסרה אובשעה ובעל כאם ועוד ובך ה
אסרון ולי של אה שלרעו ולל ק קסין אובשעה ובעל כאם ועוד ובך ה
העשרה פולגרים ואחר כבל הקשלם. מלבע אלהים כלאחר מר

ונקרא

מוסף תורת כהנים מלואים פרשה ח׳ יא׳ ולהלן שיטה הלכה ו׳ מלואים

ובשבוע היום הראשונה שמלואים ויבואן פלוני שיהיו מלמדי
מלואים. והקהלת היום הקהל משה הפרש בין ישראל למלאכים ל
מלואים. ומלמדי כהנים ובנים שם אלעזר ואיתמר לכהן
כהנים. ומלמדי חטאת אלעזר ואיתמר הקטורת שם נאמר
אלעזר קטורת סה הלאה הכה שנאמר והיה אשר הקטורת אי
אומרת. אלעזר שם לקטורת הכה סה המלאים שנאמר אלעזר ב
היה. ג׳ שהיה ג׳ לקטורת בכבד סה לחטורת שנאמר פרנסים באלעזר ג
שהים. ד׳ שהיה ד׳ לבוהן סה הלאה משה חוק יקבו לפחין נפשם שם
שנאמר זה יקבו וכל היל סה שהיל להשמיר לאה בט עשו ולבכהה את
בט ישמר שאל הלל הבוש ירך של עריך וכל אויביך יכרתו. מחר כן
אחר השמש בבקר והקריב וגו׳ לבו שאמר פרשה קודש שיבא מעשים
ואלעזר מכאן והלאה עזרה בוחן לעבוד ולשורת אחר למשה קוי יורש הא
שהוא רוצה לעשות אחל קודש שיבא קדש לפנינו בבקר כלה לבקרים א
אלעזר ית כל השש אלין. משלח בך חנוך בך ובן ושן בהמורת אשלח
כם. אחר הטרוב כל חיט חיוה פשרה ועתים ועקריבים בשלמיהון ש
שהין חשחיתים נהם ועבמים עם לחוך הסבים ועם אחל קאלחיך
אשר המלאי שנאמר שלה בכל מקום שהוא שם אעשה שאיט מאלין
מלהם. והקהלת היום הקהל משנה הפרש בין ישראל למלאכים ט
וכשבוע היום הראשונה שמלואים ויבואן פלוני שיהיו מלמדי
מלואים. ומלמדי כהנים ובנים שם אלעזר ואיתמר לכהן
כהנים. ומלמדי חטאת אלעזר ואיתמר הקטורת שם נאמר
אלעזר קטורת סה הלאה הכה שנאמר והיה אשר הקטורת אי
אומרת. אלעזר שם לקטורת הכה סה המלאים שנאמר אלעזר ב
היה. ג׳ שהיה ג׳ לקטורת בכבד סה לחטורת שנאמר פרנסים באלעזר ג
שהים. ד׳ שהיה ד׳ לבוהן סה הלאה משה חוק יקבו לפחין נפשם שם
שנאמר זה יקבו וכל היל סה שהיל להשמיר לאה בט עשו ולבכהה את
בט ישמר שאל הלל הבוש ירך של עריך וכל אויביך יכרתו. מחר כן
אחר השמש בבקר והקריב וגו׳ לבו שאמר פרשה קודש שיבא מעשים
ואלעזר מכאן והלאה עזרה בוחן לעבוד ולשורת אחר למשה קוי יורש הא
שהוא רוצה לעשות אחל קודש שיבא קדש לפנינו בבקר כלה לבקרים א
אלעזר ית כל השש אלין. משלח בך חנוך בך ובן ושן בהמורת אשלח
כם. אחר הטרוב כל חיט חיוה פשרה ועתים ועקריבים בשלמיהון ש
שהין חשחיתים נהם ועבמים עם לחוך הסבים ועם אחל קאלחיך
אשר המלאי שנאמר שלה בכל מקום שהוא שם אעשה שאיט מאלין

ונקרא

מלואים ולא בארץ נעשן אחל שאחת מלואים ובאשר ישלח קחיוה חמ
מימשו והקיפם והשחיקן כל אלין מלואים אמר לאוי קיף בשבעה שיבואן
בארץ נעשן בבן אחר והפלתי וגו׳ בשבור שנאמר שלח ורובך ישר
ישראל. למען הדעת כחש יי בקרב הארץ כאמר אשר שמביאתי ב
בשמים נירהי מהקי־חת בהקהלים ואת שלש ומשניח אחר בלבהם
קשמים בקרב הארץ ומשחיה המורהם ומלא קבוחחים בי. ובקרב
הרחק לא יקבן שיקיה כאן בי שמי בקבאו וקוח סור שנף ושלם. ו
ושמהי כרות כאמר אחטא אחר ומלאן קחיוה אינש יקודי לא יי
יזיקוהן ואשים הטרש והבאל בין שמי ובין שרך ורלא אמרו מלאך ש
שהין ישראל לאויים לקוח באוהה מוסה ונתן הסה סהוש המלהים וזקן
לשון פרות כאן נקני כפרך מלהים. ושל דרך האחת מלא פרהיא
קרחוץ אל המלאך קנאל. והקבונן באוקיניה כי הסה היא פק יל מ
והלה היא לבה של אחד והקיין היא סוף האוקיניה ותשלוש קמלוחה מ
ושסאן שהיא כנלוה היא חפוף ואון פלית כהיב אחל לשתיל לבא הקיה
נאולה שלמוה הלה פרות שלא לשאן ושור נאולה זן היא אחה שעבול
מה שאין בן לשתיל לבא. וישש יל בן לאחיהן באשר לבר מעה ר
ויבא ערוב כבל מאלש והקחיל בביב פרשה לבי שהוה הקחיל בשה
והלוחה שמוה זן קשה חן הפלשוע אחר הקאחה הקאר מסע הערוב
ואחר הבא שלישים שרוב אחה הסה יבואו חיוב לאלש ויפרש חן בית
המלהים שבקשו לאבר אומה זן שנאשלה לחיוב שנאמר ער אריקי י
יקולה בשאין יאב יערף ושור שהין אומהם עלו והביאו לבן אריוחה והופ
וחיוב. לבף הבית שלישים הסה חוץ חיוב. ולבי שחשב פרשה שלא
בלו שלישים המבוחה אלא בשבוע שלא הניחו אוחם לאבות קרוא אוחם
ואחר להם לבו זבחו לשה־יפם בארץ נעשן והשיב אלוניו אשה

כלל

אלו הדברים שאין להם שיעור. דבר שהדרך שלא תהיה בו הגבלה ושיעור. דבר כבד מאד וקנו מהן חנקמיהן כבד שלא תהיה בו הגבלה ושיעור. וכלאים הוא ד' זיתים לחמשת מינים שנאמר בכרמך לא תזרע כלאים והלכה בזה. חלה וחמשת זיתים הוו לכהן בפחות מחמשה בעלים בבקר ו' חלות וחמשת זיתים

ונ"ל

השמיטה אלא בשדות שמו. ואם תאמר אלא מעתה בשדות נמי

יהיה בלא הקלקה. ומנא מחר ישמיט ליה את הדבר על הפשטן יאמר

(נ"א)

כי השם יתי שם מושב לשמיט לאמר לשמיט מקץ ישמיט השם הדבר

הזה. ועל האמת ואשם ל"ל ישמיט ליה הכוונה הוא ובידי בינן ובכר ג

ירוש לשון על שם שאומרו הנה יד ל"ל ומלינהו כיולנא בן ויאמר משמיט שר אחד

מלשמיט וב"ל כאן כי ל"ל נתן לבשם ולא אמר אשבי נותן. ואמר כל מקנה

מלשם כלומר קרוב שהיה נאמר שלא העשיר את מקנהו אז"ל בכל מקנה

מלשם משער בשדה כאשר בשדה כמקנהו אשר בשדה וכך שנויה בת

בתוספתא לא הקנו בו בחצר. וניאמר ל"ל וב"ל קחו לבשם מלאת

חסרונם לא הקנו בו בחצר זו לפי שעתה מכורת שקלאון לה היו בהקלאה

וכל המכורת היו בסלע זה שהיה בהקלאה ואחת שלא בהקלאה". פוח

כבשן הוא האבק השלה של הקמלוס כשהוא שמחמאת ולפי שאין נ

שמיל אחד בכוש רוח מלגיה קונה אחוקן טוח מלשון הסיחי נב. ונתקן מ

מושה השמיטה כל דבר קנינך בכח אינו נתנך אלא עד אחר קרי ג

עסים קדבה אחר שהחזיק קומלא של אשה אלא חפשים שלו ושל אהרן

בידו ואחר שהאבק האבק בכל אחרן מלשם והבה הסבו לשחין ועל שלשם

נשלחה לשר מכה זו בחה לשם שי הבה ושי אהרן ומושה. שחין לשון מ

חמימות ולא יחם לון הקנוף ולא שחין ליה טוה אחבשה ושהה כהקל נשמו שלא

לשחין סנ. אחבשהוש יעמחים בשם בושתו וקיה. יכול מבשים ולא אחבחון

ורצל אמרו אהו פוחם שלקו נשמו בלרשה שנאמר ואם פרוח הפרח הלצב

הלרשה. והטוה לשם שחין אחבע שמשו ישראל להחם לשם אחין ולשון

לשם אחת הקלופן. לא אחרו הכה יכול שחין השלה אין הכבשן ויפרש מ

אחה שבקשון לאחר אומה שבאה אחלם שאמר אלשמו שלשו לשכול

הקל כי אין ל"ל סקרב האלן כלומר אחשניח הוא שאמר באשכה הקרוב לאשן

אחד אין האשלגים כאלשיאוהן אחשניח כמו שנאמר לשון יכול הוא

שאמר לאשן הקבע כי אין כאוב בכל האלן כלומר שאין בשל יכולה

כאוב. ובאשרש לאשן הקבע אחה אמורה לא ידעתי אחל"ל לשכך

(נ"א)

נ"ל נשמה בשאין אלם זורק אלן לאשלה אינו הולך אחלה אחלה ואשה

זרק טוח הכבשן לפי שאין בו אחשה עד כשה הכבוד שנאמר השמיטה"

אלקוחת בשבור הקולות והקרד והאחר והאש שהחשברו ואין אחקוחת ג

קדה נאלם ובהזאה ואחילוה ואשכוחה ולא האינו שפחד פרשה בכל

האכוחת הקשבר והת כאשר אחד אחראת ואחר ל"ל אלהיך. אלן יאמר אלקוחת

על האלוחת שנשאירו שכל אחת אלם אשה אשה אחבריחה והרי היא אכחת אחות

ולפי שאמר ויחזק ל"ל אחת לפי פרשה נתן נושם לאשה ואחר לפי שאחו רולה

לשלוח לא אחת בכל אלקוחת שהם הקשלוש שאר אכוחת ואין אלקוחת ג". ורצל

אחרו אלשר שאכחת בלולה שאקולה כעוך כל האכוחת: ובאשרש הפרש

היה אכה ואשבר אחת האילוה והאש היה היה שוחפה אחת האשרשים ולא ג

היה שאת הפרש אחקשה כח האש ולא פח האש אכה שאת הפרש לאהל

לשון לוכסי והם שוחאים זה אחת לאים יצא האולך לאלחמה והעבך

להם והשלש ביאשם הקל האשל ואחד שאו האשל זה אינאל ואחל זה

בשאל אינאל אין האים והבהאל אין האש והבה שאשה שלש ביאשם".

שלי בלאחה כל אלקוחת שאינאורן כל שהיה

אחרון וכן בכאן חסר ואו"ו כל אלקוחת שהשב. ואמר אל לבך כעוך ג

חוזק לבו הקשה והוחש אחוקן שיבעש את לבו החזק באחת כל שהיה

אלקוחת ולפי שהיה פרשה כופר באלילאוחה האש והשלקחן ויכולהן ג

לבך הולישו אחשה בכל דברו שהוא יהי נאלש אלשנית ויכול נאלש הוא

שאמר נאחפה הלברחשים לאשן הקבע כי אין כ"ל שלי כן כלומר אין אלילאוחת

אחד אין האלילאים כאלילאוחן אלשניח הוא שאמר באחפה הקרוב לאשן

הקבע כי אין ל"ל פקרב האלן כלומר אלשניח כאו שנאמר לשכול יכול הוא

שאמר לאשן הקבע כי אין כאוב בכל האלן כלומר אלשניח כאו שנאמר לשכול יכול הוא

כאוב. ובאשרש לאשן הקבע אחה אמורה לא ידעתי אחל"ל לשכך

מחכיר לו בכל פעם לאחר שלש כל דבר ודבר מזכיר לו חטאתו ההלל
אם הקריבו את האשם כראוי וגו' מתוך שהוא מתכפרת מחמת כהנ
כהנהה השלם מן המכורת הוא שופט המכורת: כך פרשה הרשע בין
ההטוה שלם מכורת בין ראשון לאחרון היה מחזיק אחד לבדו. כי יחטא
אחד יכול כי אחד קייתי רואה כשהיתה יכול בתוקף שהכתוב אחד
שלחניה והכתוב אחרון ואחד כל שתף עם הבהמות ועכשהקש מן האחרון אחד כל
בשביל שאחד השתדיך והוא בשביל הראשון אחרון מתכפרת.
שהיא רואה להתאות בחה ושלש ידה כך ויהיו עשם בשביל הראשון אחד
כתי ולא אחד בשביל הראשון אחד כתי. כי הלא חוזרת לשכיבה.
בתוקות זה בן תוקיות. ראשון שהיה זן שתקיאה בן. ושתן מפר שי
שמי בהרגשתו ההון חשתקען בהוה שמי כי שלח מפר שם הטושל כמו
כבל שכבלך כי פרשה לא ישמעו בשלש למפר בפול שמו של שהיון.
מפתחלל מלשון שלבלה והבחמך כשמר חשתקה. והקרבן פובר
שהוא מלשון שלבלה מלבלה ואחד כבישה. לא מפתחלל חשים הקולים.
בשת מאחר אחל יחזרו נפש וישמו קשובה. שלח הרשע בהרגשתו שלח
בעת ובן ושבי הקבים הרשע. ואחד שלא שמר שמוך ראשון שלח שמשון
גל שזה בשלש בהשע שעת שלש ידה כולם מתקבלות ואחד שלח לכל
לאחרונה של שהיון שמחה בשעת בשעתו מחשם של הראשונים ושל
מהמוקש לשכיר הוהשע והיתה בהם הלל עוב וישר יכ של בן יורה
חטאתים בדרך וכל זה לבני הרשם לחשוב ושלוש שמשה שמשו שמר
לפרשה ולא הולך להתיך רק שמר היתה שהם בבר יכ ושמרו רגל זה חיוב
כתי ולא שמר בשבור הקראה שהם כתי. והחלאת
בתוקות זה בן מוקיות. ראשון שלחה זן שתקראה בן. ושתן מפר שי
שמי בהרגשתו ההון חשתקען בהוה שמי כי שלח מפר שם הטושל כמו
כבל שכבלך כי פרשה לא ישמעו בשלש למפר בפול שמו של שהיון.
מפתחלל מלשון שלבלה מלבלה ואחד כבישה. לא מפתחלל חשים הקולים.
בשת מאחר אחל יחזרו נפש וישמו קשובה. שלח הרשע בהרגשתו שלח
בעת ובן ושבי הקבים הרשע. ואחד שלא שמר שמוך ראשון שלח שמשון
גל שזה בשלש בהשע שעת שלש ידה כולם מתקבלות ואחד שלח לכל
לאחרונה של שהיון שמחה בשעת בשעתו מחשם של הראשונים ושל
מהמוקש לשכיר הוהשע והיתה בהם הלל עוב וישר יכ של בן יורה
חטאתים בדרך וכל זה לבני הרשם לחשוב ושלוש שמשה שמשו שמר
לפרשה ולא הולך להתיך רק שמר היתה שהם בבר יכ ושמרו רגל זה חיוב

שבשו הבדל שלש שהיה בדל ואם מתלקחת בתוך הבלי דוקא
ויקי בדל ואם מהלקחת בתוך הבדל כשמר שהחטיר ש
שהם נקיים לשמוה בלמן קום ששו שמש בישים וזהו מה שאמ
מהם נקיים לשמוה בלמן קום ששו שמש בישים וזהו מה שאמ
מהר ישהאל נועש נעוה ושלמים שמך הביא שלים בדל שעיב
אילוהיהם. לא אחר הקבה יבא בדל שחוה לבן ויטרש מן המלים
שבקשו לאבד חומה שהש שריב שלבן שנוקיהם כשלש שנאמ אם
יהין חטאיכם כשנש כשלג ילבינו. שלש האדם שתחלה לא בלה ב
הבה להביא של האדם והבהמה ואחר להם שלש השש כבי שלש י
ידל שליהם וכשהאה שלש חשעו לבדרין צוה שיהא הבדל בשבש
והחשונה עם של האדם והבהמה בכל מקום שהם וזה עשם בכל
מבן מלהם אחל לנבי שאב השלה לא אחר בכל מבן מלש באבן
מלהם להוניח שאבי אבן נשען שלש ידל שליהם הבדל ... ויקרא
בבן הוא ובית ל ינו ... והקלך אש אולה הכך הנלהקה כי היא ש
שלה לחשלה וידוע כי בחמן הבדל האויר חשתנה והחלאים פ
באים של כל בשל חי קמורבבים מאלבש יפורות ומי בית הבולן
בהם שינוי האויר והקלקול והתהפבות ל יפורות ובבך רחש פ
הבדוק ל יפורות קולות ובדל והם הרוח והחיים והקלך אש ת
אולה האש והטער והזכים מהוטבים להורות כי בבוא הבדל ג
ישתנה האויר ויתהפבו היפורות והשם שאה בלמן של שעבש ש
האש שהוא שלון אחלש חזר בעבש קטער שהוא השבל והבבל ש
שבבולם ועשם ויאמר יהוה בדל להניל שיו ונדל הנש הזה שתחלה
ידל הבדל באומרם ל עתחים היה בדל ואחב ידל שלו האש ל עש
עתחים ואחב ידל שלו אמר ובדל. ונאלח בדל אלשמאך ובדל א
אלשמלה ואש באחלבש ואטמ בן לא היה האש בבביהם שאטמ
שהם נקיים לשמוה בלמן קום ששו שמש בישים וזהו מה שאמ
ויקי בדל ואם מהלקחת בתוך הבדל כשמר שהחטיר ש
שבשו הבדל שלש שהיה בדל ואם מתלקחת בתוך הבלי דוקא

ואמר קולות אלהים כי הוא תולה באלהים ובעבור שלא אמר קולות ר'
שקול ושמו אחד קס"ו. קטרינו אל"ף הזכיר השם הנעבד ו'
והיה בימיו לשחוה ולא לחיה ולבך הזהו והלא כתושים להורות שר'
לא היה אבל שהיה להיות בימיו ועל ועוד הלא אשר חשבתי
לשחר עד שוים קלב ומלחמה וכן הוא אומר ונשם שונאך ואכבד ר'
אלקים ע' ואחר שחרוב פתחו בשלש חכמה זו שקרנה אלדם ו'
ובקמה וכל משב השדה שלא אחר חשה ואקדן ואלו חמאתי כלו ח'
חמאתי הלפה פטרוס וקטנים אולה שי"ן הלהיך ואת ושמי קי
הרשעים. אז יאמר הקטנים אולה אחת י"ן כי חמאתי מ'. ורזל ר'
אחרו לפי שהקפה אחרי מ' ושהיה שלא העיז הוא משה צדקה שלא
שהיה שקיה חזקיהו והוא ושמו הרשעים שלא שמו לבם לדבר ר'
קשם והניחו אותם בשדה ואחרון כלם ולפי שכבר כפר בשם קי
החיוחד באומרו אלי י"ן אשר אשמעת בקולו שלא בן הקולה שהיה אי
והולה בן והזכירו שמירות עם בראש בלהה והיה האלי לאחר ואת ג'
הרשע אבל פחד לעשות בן יעבד הוא בשון קשם כיון שהוא אלהי"
והיה בימיו לשחוה ולא אחת ולבך הזהו והלא כתושים להורות שר'
שקול ושמו אחד קס"ו. קטרינו אל"ף הזכיר השם הנעבד ו'

ובן אחרו רזל היאך היה עליה האש אחלקחת בהיך הבריה
כפרועהיה דרומעת דחלניים אחתחזי אולנאו ונרוזו באש ובאים.
" והקולה בפרשה זן י"ל פטרוס בדל והעשם בזה לפי ר'
שקול אוכח החיים וירוש כי נאמל לבנה אחנט יסוד החיים אל
כשם שנאמל אחוה אחנט יסוד האש ואחזה נאולה הקופסה ר'
הנחלים והנהרות בקופסה הלבנה ואפרונה בחפרונה והנה ר'
הלבנה זאון הקופסה על י"ל יוס ואוכלן ואילך הולבה ואחתחפרה:
" ואחר אשר לא היה כאחוקו ולא אחר ולא יהיה כאחוהו כאחו
להיות בימיו נוך ואחנוך שאחר בחכמה בפורות כלאו לשובר
לא היה אבל שהיה להיות בימיו נוך ואחנוך הלא אשר חשבתי
לשחר עד שוים קלב ומלחמה וכן הוא אומר ונשם שונאך ואכבד ר'
אלקים ע' ואחר שחרוב פתחו בשלש חכמה זו שקרנה אלדם ו'
ובקמה וכל משב השדה שלא אחר חשה ואקדן ואלו חמאתי כלו ח'
חמאתי הלפה פטרוס וקטנים אולה שי"ן הלהיך ואת ושמי קי
הרשעים. אז יאמר הקטנים אולה אחת י"ן כי חמאתי מ'. ורזל ר'
אחרו לפי שהקפה אחרי מ' ושהיה שלא העיז הוא משה צדקה שלא
שהיה שקיה חזקיהו והוא ושמו הרשעים שלא שמו לבם לדבר ר'
קשם והניחו אותם בשדה ואחרון כלם ולפי שכבר כפר בשם קי
החיוחד באומרו אלי י"ן אשר אשמעת בקולו שלא בן הקולה שהיה אי
והולה בן והזכירו שמירות עם בראש בלהה והיה האלי לאחר ואת ג'
הרשע אבל פחד לעשות בן יעבד הוא בשון קשם כיון שהוא אלהי"

חבר משה שם קשם והקונאר ואחר אחנט יי"ן אלהים ולא החלנא כבה ר'
בדברי משה בכל הקולה ושל סתך הקולות אלהים לפי שהקולות
משבחים קלב ואחרשעים אחת קונך". ועל האחת כך היה יאלי ר'
אחר שבל זה היה שי אולה ולא הוצרך להזכיר האש לפי שהוא בתך
הכלי". כלאחת אחר השיר אין קשיר אחבל בתך קשיר לא היה אתך
אחקלל לפי שהיה אחיאה נאלהים וכש שלא היה אחבר טמו אחנא
חון לברך ובעבור שהיה פרעה אחבקש שתך שיסור הברד אחיר ר'
הוצרך משה לפרש לו כי יצטרך לאחת אין קשיר אל השלה ואחר כך
יפרוש כפיו אל י"ן ואיה שפיש כפיו באחבה זו לפי שהיה שלאחה ש'
של אלהי ואחקיפה אלדם ובקמה על השטם ואחרעם שלא שמו לבם
אל דבר השם לבך הוצרך להקלל בשעיאות בפיים אולם ירצם ר'
אלהים ושל שטל שבשו לא קולה קשם אחמיותר ואחלה הדין ר'
היקה אחבה בן ובעבו שהולה בן הוצרך להקלל בשעיאות בפיים ר'
כלי שיקדשו כל השער וישפיש בולם להסתיק הפורשות ר'
הולים ואולה בשם אחיותר שהולה בולם כל השער". ואחר ר'
בקולות יחלטן ולא אחר לא יהיו של כאן שאחר בבלי לפי שהיו
שאחרון כפרין שלא שב אל י"ן בכל לבו אלא אלא הלשר הנבול ר'
אחרך דברין שלא שב אל י"ן בכל לבו אלא אלא הלשר הנבול ר'
הולה בשמו ולחה אחר ילשבי כי עוש זה הינאן כלאחר ערש ש'
שאחרוש כפי ניחלט הקולות והברל אחקש יהלים אחיה שם ובפור
החלה הקשובו והקאלו בן". ואחקלשם הנעש אחה שר כשען לא אלי
אחקבשאחנן אחן קלש י"ן והבין משה זה אחקרך דברין הלי שאחר
לא קולות שלהים ולא אחר י"ן ושל שאה שאחר לא ובה אחקיות קולות ר'
אל דבר השם לבך הוצרך להקלל בשעיאות בפיים אולם ירצם ר'
שלהים ושל שטל שבשו לא קולה קשם אחמיותר ואחלה הדין ר'
היקה אחבה בן ובעבו שהולה בן הוצרך להקלל בשעיאות בפיים ר'
כלי שיקדשו כל השער וישפיש בולם להסתיק הפורשות ר'
הולים ואולה בשם אחיותר שהולה בולם כל השער". ואחר ר'
בקולות יחלטן ולא אחר לא יהיו של כאן שאחר בבלי לפי שהיו
שאחרון כפרין שלא שב אל י"ן בכל לבו אלא אלא הלשר הנבול ר'

ואלה
השקיעו אלי"ן והם מקיזות הקולות שהיס ובכל אחבל המעור יהיה אחז ב
קבין חוצה שכל כוונתן היא לעמוד הדבר אם בהמעט הקולות והבל
והמעור אחר כך שלש כאשר נהוג ונאמר אחבה ויהא פרשה כי ר'
אחבל המעור והבכל והקולות ויוסף לחעות ושב אחוה שהוא שהפשקה
והשעשה ופרקה והחעה והבוסמות לא פוחו ושהיו יש להס חפוס ר'
של חוה שיסחוכו אחור בוהאי. ולשעה כי עלם הי ראשון ונן שהרי הי'
החעה והבוסמות לא פוחו ולכך שקף פסוקים אלא בסוף ולא לשעל ר'
כשאחור ואת כל שלן השלה שבר ובשם הכי סעליה נאון כתוב ש'
שפסוקים אלא לבה חוצה אל פרשה שאחור לא קודם שהיחאון ור'
ואחריהם יש להביא בבר הוסת הפשקה והשעוה ואף לא יפוב ש'
לפרוחה אחבל החעה והבוסמות לא פוחו שבין ואחרקה לא יפחיל ר'
לבס לבר והיחובן זל שקף לשעה כי עלם סור הוכה היאון ר'
ואחה בן השיפו באוחקהם אחבל הפשקה והשעוה פוסקה והחעה
והבוסמות שהס לבל חיוחם לא פוחו באוכה זאחה והם בידי השלים
לאבר לוקף אוכס אם השיפו והחעאו לבניו וראוי להס לוחה שאחור
ואחבל אחר יקר הפלוא וכי לאביב בבר שבוה ושאילה בקשיה ושאי
ושאקבינו ובכל הפשקה נלה בבר הוקאה לשאול בקבשלים ו'
ובשאל נקוה היה שלש כי אפילו באוחכוה ושהיו היו ראשון ר'
ויבולה לשאול בכש קשה ואשם שאחור אחר כל שאב השלה
היה הבוה שקף רשי בשאביס הפולחה בקלחה האחו"ס שלקוף
בבוה ויש אחוחס הוחה הקרקע היו באופל. ורזל אחרו אפילו
פאחי פאלוה עשאו בהס שלא לקו". ואחור לא שהך לא אחור ר'
יכל אלא שהך חולאל שבקלאן באויר ובימי יקומע. ילדו שב ר'
מעשיך אוה לחילון מיענין מענינא לידך הבידים הורגים אחר הורגים
והבלבין שולבין אחר שלבים וקאשהקשין בים שוקעין אחר שוקעים
כאוב שלך יבחעו לך ישקרו וישאו לך אויביך בחשנים נבופל ר'
עד אחור אחון אלא הוא לי ישיר בבון אין יהאי חזר ואחור בהך אן
אלהקון לי שלילך אישך ושבב נאנ". פוחלהב אחור אי בבל קאי
קאולהה ונן לא זז אעשם עד שבחש שאחור וישב בבושה קנים ר'
אל אחלא". פרשה אחור לא יהיה אחר"ג נעשה בחשן ר'
אחור יש קלהיך ואם ושאי קרשש"ם וקוחה בפשטו ובראשו ואף ש
שחזר והקשה אחר לבו שם שבהחלה אחור לאשה עיסיר אושאו ר'
הקולות והבריל לבל ובשה שראה פרשה שחיבל נם קאוכר אחור ר'
בל זה שקר ואיבו אלא שלש כאוחכוה בוהב ואזהן עאחור ויהא פרשה ר'
כי אחבל האוכר והבריל והקולות ויוסף לחעות ויבבל לבו הוא ושבביו
ולזה אחור השם לאשה בא אל פרשה ואל הקאוחם שחזק לבו כי ר'
אם הבבדהה אחר לבו והזביר עבדיו שהקביר לשיל ואין שהקי ש
סבוב לחזוק לבו". לא לאחן שיהי אוהקוהב אלא בקיבו. ובזה ר'
הקפלם אלהוהקל בשאוחה בשלש אוהקוה ואופרים אל פ' אוהקוהי ר'

פל
זה אשה שאחור והאיש אשה עשו אחר וילדו שב ניב אישה ויקוטע
ובן הקולות הין הלי"ם וילדו בימי אלעזר שאחו וי"ג האמיט שב
אחנה מרס קול רפה וקול סוס קול חיל נרול ... הס

פרשת בא אל פרעה

סאזרש אחרו לשלים
אלף פוחה אשעיך כי
יומי הנלינ אומר אחור לבוטלך העוב יפה כאך". אלף פוחה
אשעיך אוה לחילון אינון אמנינא לידך הבידים הורגים אחר הורגים
והבלבין שולבין אחר שלבים ובאשהקשין בים שוקעין אחר שוקעים
כאוב שלך יבחעו לך ישקרו וישאו לך אויביך בחשנים נבופל ר'
עד אחור אחון אלא הוא לי ישיר בבון אין יהאי חזר ואחור בהך אן
אלהקון לי שלילך אישך ושבב נאנ". פוחלהב אחור אי בבל קאי
קאולהה ונן לא זז אעשם עד שבחש שאחור וישב בבושה קנים ר'
אל אחלא". פרשה אחור לא יהיה אחר"ג נעשה בחשן ר'
אחור יש קלהיך ואם ושאי קרשש"ם וקוחה בפשטו ובראשו ואף ש
שחזר והקשה אחר לבו שם שבהחלה אחור לאשה עיסיר אושאו ר'
הקולות והבריל לבל ובשה שראה פרשה שחיבל נם קאוכר אחור ר'
כל זה שקר ואיבו אלא שלש כאוחכוה בוהב ואזהן עאחור ויהא פרשה ר'
כי אחבל האוכר והבריל והקולות ויוסף לחעות ויבבל לבו הוא ושבביו
ולזה אחור השם לאשה בא אל פרשה ואל הקאוחם שחזק לבו כי ר'
אם הבבדהה אחר לבו והזביר עבדיו שהקביר לשיל ואין שהקי ש
סבוב לחזוק לבו". לא לאחן שיהי אוהקוהב אלא בקיבו. ובזה ר'
הקפלם אלהוהקל בשאוחה בשלש אוהקוה ואופרים אל פ' אוהקוהי ר'

נבוכד

ימן כי נכנעת אחבת לא אחביה הרעה בימי בנו אחביה הרשך
ונשב עמי ונכנע ושלחך לא הכנעתין שנאמר והלא כי נכנעת אחאב
כאחי ונך ונכבד ואת זאת אחביה כי אחאב היה רשע ו׳
אלהיה אחשלה בכורות.״ והסתה הכ׳ ואחנן התפר ונך שיפטרו
הכורות שלש נכורות השם ואחר הספר בנך חושך שהות בנך
כל ישראל ואחרו לפותה גל שנאה לו הקבה אחאב ידיע שנאמס ואחז
חושך באחרון לאחנן הספר ואו אחסת הלאחיה כלא לאכיכם פ׳
פטרו באחזע בנך ונך שנאל הרוב יהוה אלס בנו ובנ בנו ונאל ו׳
כאן רחמי האב של הבנים.״ אחת אשר הקשלחני אחקתי. לא לשון
שנאה כאן הוא בנאוים שנאמרו כי נקהלו כל הפנלות שנאמרו
לנו שהס שנאים אחנו הבורחת יתי.״ ואחרית אחר הלה כשם ו׳
שנשלח אחת כאחי כך אנו שנאל אחת בלאחים.״ וידעתם כי אנו יצ
בנך כל ישראל ידבר שאשה קיק יולנו שאנו. והזכיר שבאנו חושך
ואהין להתרוחק כי שהיס בהקלאה ואחרשנאה בהקלאה. ואחז נאל אחיו
אחנה לשנוחת אחסנו כי הלא דורש רעו האלס הקמיל הקבנשה והשפלות
והוא לבר הנביא ואל זה אחביע אל שנו ונבה רוח ובקיב סה אחאר יצ
השנאים כפאני ונך ונבל ואל זה אחביע וידוע כי אחאב היה רשע ו׳
אלהיה והנאל שנה רחם לאשך והלא אחרוחה הקשנה אל
אחושם אחסת בבורות אחי שאי אחוקיהו אחנה בקדשנו הלא אחאב וקס ו׳
אלהיה אחשלה בכורות.״ והסתה הכ׳ ואחנן התפר ונך שיפטרו
הכורות שלש נכורות השם ואחר הספר בנך חושך שהות בנך
כל ישראל ואחרו לפותה גל שנאה לו הקבה אחאב ידיע שנאמס ואחז
חושך באחרון לאחנן הספר ואו אחסת הלאחיה כלא לאכיכם פ׳
פטרו באחזע בנך ונך שנאל הרוב יהוה אלס בנו ובנ בנו ונאל ו׳
כאן רחמי האב של הבנים.״ אחת אשר הקשלחני אחקתי. לא לשון
שנאה כאן הוא בנאוים שנאמרו כי נקהלו כל הפנלות שנאמרו
לנו שהס שנאים אחנו הבורחת יתי.״ ואחרית אחר הלה כשם ו׳
שנשלח אחת כאחי כך אנו שנאל אחת בלאחים.״ וידעתם כי אנו יצ
בנך כל ישראל ידבר שאשה קיק יולנו שאנו. והזכיר שבאנו חושך
ואהין להתרוחק כי שהיס בהקלאה ואחרשנאה בהקלאה. ואחז נאל אחיו
אחנה לשנוחת אחסנו כי הלא דורש רעו האלס הקמיל הקבנשה והשפלות
והוא לבר הנביא ואל זה אחביע אל שנו ונבה רוח ובקיב סה אחאר יצ
השנאים כפאני ונך ונבל ואל זה אחביע וידוע כי אחאב היה רשע ו׳

והנאל שאחרון לא שבאיון שנ אחבי יהיה זה לנו לאוקס בנך אוק ש׳
והיו אחאחינס לבבהו ונאל אשס כאי שיאל שנה וישנו אשובה לא
ואוש ישלחו שהאל וכך היה.״ ואחרו אל הוא אוקס טנס זה בזיק
אחנק לא כבול ונאל והנך לא ושנה זה בחכאה כלי שיש״נו הס ז
אחביהך ושנס ויכן אוש שבנה אל החנך בנאחיו והנך לא אחורנס
אחנק לא אחבוג אחז החנה אנא שיאלאו בהיך ובהי כל שבהיך ובהי
כל אלהיס ואביש ונאל אחנה יאחת לא הוא אוהיה לא אחביהיך ולא אחבוה
אחביהיך ושנס ויכן אוש שבנה אל החנך בנאחיו והנך לא אחורנס
אחנק לא אחבוג אחז החנה אנא שיאלאו בהיך ובהי כל שבהיך ובהי
כל אלהיס ואביש ונאל אחנה יאחת לא הוא אוהיה לא אחביהיך ולא אחבוה
אחביהיך ושנס ויכן אוש שבנה אל החנך בנאחיו והנך לא אחורנס
אחנק לא אחבוג אחז החנה אנא שיאלאו בהיך ובהי כל שבהיך ובהי
כל אלהיס ואביש ונאל אחנה יאחת לא הוא אוהיה לא אחביהיך ולא אחבוה
אחביהיך ושנס ויכן אוש שבנה אל החנך בנאחיו והנך לא אחורנס
אחנק לא אחבוג אחז החנה אנא שיאלאו בהיך ובהי כל שבהיך ובהי
כל אלהיס ואביש ונאל אחנה יאחת לא הוא אוהיה לא אחביהיך ולא אחבוה
אחביהיך ושנס ויכן אוש שבנה אל החנך בנאחיו והנך לא אחורנס
אחנק לא אחבוג אחז החנה אנא שיאלאו בהיך ובהי כל שבהיך ובהי
כל אלהיס ואביש ונאל אחנה יאחת לא הוא אוהיה לא אחביהיך ולא אחבוה

פירוש

רואה את כל העם שבוכה איש לפתח אהלו ויחר אף ה' מאד ורע בעיני משה
שמא יתחיל הקץ. ויאמר משה אל ה' למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי
חן בעיניך כי שמת משא כל העם הזה עלי. אם אנכי הריתי את כל העם הזה
אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האומן את היונק
על האדמה אשר נשבעת לאבותיו. מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי
יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה. לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל
העם הזה כי כבד ממני. ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרג אם מצאתי
חן בעיניך ואל אראה ברעתי. ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אותם אל אהל
מועד והתיצבו שם עמך. וירד ה' בענן וידבר אליו ואצל מן הרוח אשר
עליו ואתן על שבעים איש הזקנים והיה כנוח עליהם הרוח והתנבאו ולא
יספו. ויתאוננו העם ברע באזני ה' וישמע ה' ויחר אפו ותבער בהם אש
ה' ותאכל בקצה המחנה. ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל ה' ותשקע
האש. ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש ה'. והאספסף
אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו
בשר. זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשואים ואת האבטחים
ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים. ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי
אל המן עינינו. והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח. שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו
כטעם לשד השמן. וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו. ושמע משה
את העם בוכה למשפחותיו איש פתח אהלו ויחר אף ה' מאד ובעיני משה
רע. ויאמר משה אל ה' למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך
לשום את משא כל העם הזה עלי. אנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי
ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האומן את היונק על
האדמה אשר נשבעת לאבותיו. מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו
עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה. לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם
הזה כי כבד ממני. ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן
בעיניך ואל אראה ברעתי. ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אותם אל אהל מועד
והתיצבו שם עמך. וירד ה' וידבר אליו ואצל מן הרוח אשר עליו ואתן
על שבעים איש הזקנים והיה כנוח עליהם הרוח והתנבאו ולא יספו.
ויתאוננו העם ברע באזני ה' וישמע ה' ויחר אפו ותבער בהם אש ה'

אך הכתוב
להיכם ולכם לבני שביעיה מוקף ונירשם ואמר להם שלח תמחיה לך כי
מיקר לקרות למשה ולאהרן לבני שחטאם ואמר תמחיה ויע"ש
עבוד הקשה שלח נלא לשלחם כעין כשלח ואמרו שמש ומכלוסם
פעני". כל יקר כעין ב' במסו הכח ואיך ועשה כעין כשלח כלוח כשבור
ובקשיך הלחן ירחוח שקיהה קרופה למכה לחשך ויולה שלח השחו מקום
ואמר
ושמשם לבך הכיח שליהם לאכל כל מה שרשו להם". ואמר
מכוה בל' יסורוה וחשב שלח קיה לח במה יכם שלי ולבן לח שלח לחה
הכם ומיע קיהה לח להאוקן שיכלקן למשה רון קיסורוה ולבן צוה
למשה שלה איך של הקמוים ויהלה כי לח ביסורוה לבד לחקק פושל ו
בכח ידי כוש כמאורוה שלח יחירו שלקם. ואמר שלה יהך של ה
קמוים ולבן כמושלה כרקב של הקמוים והיה לח לומר אל הקמוים כי לח
נלה ידו של הקמוים כאו שמשה כיס לכרקב ויתן משה לחה ידו של

חלה כח משה להשקיר לשלם בשביט ולבבל שקשקיר הכתם הימחה ו
שולל ממך שקשקיר לשלם בשביט ולבבל שקשקיר הכתם הימחה ו
ושקו רק למשמע פמוים לחהים". ואמר חוה"למיך שהין בני מלכ ו
מהים כמשכה הלחה". ולמלח ב' במסו ויסר הבח ואיך ויסר הבח
לבבלישם ויסר משלשן לחה הנחש חלמר שלך הנחשים ושקרבים ו
הין מכים כהם בכל מכך ומכך ולחך כרקב לחה הכמוה והניל לחך הקבלל
לל הכתם ולח משאר לחלה לחר בכל נבול מלכים". אמר ר' כיון ש
שבח הלחה פלשם חרעל חנך ילך חפיל וזהו שלמלח בפרשה ל' פמוים ו
לחלה פלשם חרעל חנך ילך חפיל וזהו שלמלח בפרשה ל' פמוים ו
שבח הלחה שמחו ואמרו נקבלן ושלח מקם חביוה אמר הבה במכך
שלח מביח שלבכם לחה שמחים מיד ויכסוך יע ונ' לח משאר לחלה
לחר של לחלה יושל". והרמבן ז"ל כרקב לפי שמכסה הלחלה הבוחן
כמלכת הכשלה וכרך המקרה השיל הכרקב כזה לבנו לח היה כן מרבה
סמוהו ולחרין לח יהיה כן במקרה הכשלה. ורח"ם כרקב ולחרין לח יהיה כן
של ידי נביח והנבון מלמ הוח שפי לבנו לח היה כן לחלה כמוהו ונ' בכל
נבול מלכים שזכר בהקלמת המקרה ולפי ששמו ישראל חורש חנמים ו
ושמשם לבך הכיח שליהם לחלה ולכל כל מה שרשו להם". ואמר
ובקשיך הלחן ירחוח שקיהה קרופה למכה לחשך ויולה שלח השחו מקום
פנוי". כל יקר כעין ב' במסו הכח ואיך ועשה כעין כשלח כלוח כשבור
עבוד הקשה שלח נלא לשלחם כעין כשלח ואמרו שמרוב שמש ומכלוסם
בכבי. לבקים מלמיה כל ושמש לחלן". בקר ויולע יע לחשר לא ובן
ישובב הלבקים בבקר. והיה עבון לבקר. היה זרושם לבקים ונ'. ויע
בכל נבול ב' במסו הכח ואיך ויע כיום השביש חלמר שלח שמש ו
יום שפרש: חן בח לחוות למך שלחמרו ר"ל מהלחשון ומהקשון של הלחלה
בחול לחבל לח בשבת שלחמר ויע כיום השביש. ולחחרו לח יהיה כן
בעין לחר של לחלה כי לחרון של יולל היה חיטן הלחה ושלחר חיטן היו ו
עדוים חמין הלחלה לחבל בכלן היו שם חיטים הרבה ב' דכתיב לחמר
ויבח לחלה וילך לין חפטר ושבשה חיטן הם ובולם היו בחלבים והם ו
לחלה פלשם חרעל חנך ילך חפיל וזהו שלמלח בפרשה ל' פמוים ו
שבח הלחה שמחו ואמרו נקבלן ושלח מקם חביוה אמר הבה במכך
שלח מביח שלבכם לחה שמחים מיד ויכסוך יע ונ' לח משאר לחלה
לחר של לחלה יושל". והרמבן ז"ל כרקב לפי שמכסה הלחלה הבוחן
כמלכת הכשלה וכרך המקרה השיל הכרקב כזה לבנו לח היה כן מרבה
סמוהו ולחרין לח יהיה כן במקרה הכשלה. ורח"ם כרקב ולחרין לח יהיה כן
של ידי נביח והנבון מלמ הוח שפי לבנו לח היה כן לחלה כמוהו ונ' בכל
נבול מלכים שזכר בהקלמת המקרה ולפי ששמו ישראל חורש חנמים ו
ושמשם לבך הכיח שליהם לחלה ולכל כל מה שרשו להם". ואמר
ובקשיך הלחן ירחוח שקיהה קרופה למכה לחשך ויולה שלח השחו מקום
והניחו בנבול מלכים ורוח מוטבי"ה סלקה חת הסרישעות שעשו ויקטך
יע רוח יס חזק ונ'. ונקרח קהים שהוח עקרים בכיחוח כי משם הקחיל ו
בשבור

ותקשם
חלה המכה עד שפרי חשך הלילה ותקבור לבל שהות יום וזהו שהקדים
לילה לארוך ולא היה בזה פלפוס האות ובכלי לפלפס האות אלא הכל לא
שנאמר כי הכבד יד השם שלין על כי גם זבחים ושלמה הכהן וכל
ויאמר כי הכבד יד השם שלין על כי גם זבחים ושלמה הכהן וכל
אשר לא יהין בשר שבעו וכל בוושבן להביאו אל המכון והוא כדרך
הסוחר ששולח בתחלה הלפה טוב שיבא אל המכון" ואמה שאמר
ותקשם שלח חשך וישבר
ותשרש שלח חשך וישבר
ותשרש שלח חשך וישבר

אתקשם בהך כישלי קבל לשלח" ותשרש שלח חשך וישבר
חלה להלך לחשך שפלח שלו שבר ואחר לאחר מעבדיו עד והכהן
הלך והכהן חלה והקום יד חשלח הני לומר שלח חשך וישבר ומכה
זו שמשה ה' ימים ל' ימים הראשונים היה חשך של אופל באופן שלא
ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו אלא שהיו לבני ישראל
יפול לשב יושב איש יכול לשחול ויום השביעי כתיב ויהי השגן ו
והחשך חשך לחלה" ואור לשראל" ואחר לבל בני ישראל
היה אור במושבותם כלומר לא משבשה כאלו שגן אלא אפי בבתי
המלך היה חשך לחלה" ואור לשראל והיו עבדים ושפחות שלו
בבתים ההלי ולבל בני ישראל היה אור במושבותם הקל במושבותם
אלא באישות בתים ועבדו המכים פרעה של הושבם לא בל המכים
של הבקר והצאן כי אחר להם שאחר שלא יכפם כולם אין ראוי שהיה ו
טבודה פלעיהם כאין הבקר או באין הטאים רק בנפשם ובמשכם"
גם עמכם ילך שאכם שאחר בשבה" ושלה הביב ו
לו והוהטו שאין כוונת הקלפוה בשרך השם אלא בשלבין והוא שאקש
שאם אלם שהיה ב תקילה חשלביכים השלה לאלו לרך תקילה ואם תיב
שהיה שורפין חלבן ואם הרב שוחטין אותו ואם חוק אותחזין צואר הסוחב
ושוחטה. ורבל אחרו גם אחיה הקטן בילידן צפחים ושלוה ושביבו אין
לילך שלידן ו לשיהיה שלידן וישחוט שוחטין ובשלבו יהיו הקלפוה לא
בשלבו והאחות שלא אחר חשלה כבר זה של חשלה היות אלבם ה דבר חזוק
ויאחר כי הכבד יד השם שלין על כי גם זבחים ושלוה הכהן וכל
אשר לא יהין בשר שבעו וכל בוושבן להביאו אל המכון והוא כדרך
הסוחר ששולח בתחלה הלפה טוב שיבא אל המכון" ואמה שאמר

ויש
ואין שלא יאמר אשלחם אחיהם ואשבעם ושמן תוקע ק"ס בהם ואחרי ר'
כן יצאו פרפש ובזול לא ק"ס בהם לא נתקבצו בני בפקשה. ויאמר
כה שלח יאמר אשלחם אחיהם ואשבעם ושמן תוקע ק"ס בהם ואחרי ר'
להם. דבר לא אין לא אלא לשון בקשה בבקשה תוכך הזקיר"ם שלכן
נצא ונבא ראשון ומוכן הכ"ל כלומר הנשא שת לשון הקל מלרת
הם. ויאמר ה' יוסף ט' יום שמחשו שער חפות שכל אחת שחשה ל' ימים.
ואין שלא יאמר כלומר קמץ קבא ודבר שמו. אחה בן שלח כ'
חשב שלא יאמר כלומר קמץ קבא ודבר שמו. אחה בן שלח כ'
ואיאמר אותן לשרשה ואל אחרו בשחרו לבני שרשה נאמר לא ולבבוד
אחכל לא דבר שמו שבשו אלא רחוץ לא וכן בשלן רחוץ לא שיזכור מלאכין
ויקרא אהרון אל היבשה וכן לחמו ויאמר י' לבד חשלחה ימי בראשית
לא דבר קשם שחקם ודבר שם הדל אלא ט' רחוץ לבד שישחה לשנן
שמרון השעיר ורחוץ לבד כמו שמקבץ הקדוש ישב ואלא כחוב עהיקים ר'
כחיב ט ויאמר י' שמו ויאמר י' לבד שקוק ברחוץ ומחכון ר'
ויאמר י' שקה הקחלה קלה לא היה מוקחלל בשר שם הבור חמור. ומוה
ובמלאי שבשו הנשא שת קשלם ושקש שבת לידבור זה ומ' ויאמר י' לבד
ועתה אחה חן השם ושאלה אשאך כמו שמקבץ בחלשחה שמוחה ר'
לי השם שמים הלאשונים הנש הורע לאת שנך בכורך ואמר לו שם בן י'
בת אלמן וזקן שמחרו וירבו כל שבחך ובן אחל קום פרשה ושמחשמה שמחי
אין אלמן לא אפיק שמו לאוחבחך. ורשו רחל אחי אינו נא אלמך לאקבך ר'
אל שמר בדבר הזה זהו שמחרו אל אקבי. בדפסת הל יוע קלף שנישנך וגו'
שבשמח ילך אחנו. אל הנסחל ש' נאספו הבא ואיכך אל הנסחל לדבר
כשם שלהם ואמר לא לך אחנו. והלאה אשלח שמרו שמחח רחוץ בשיא
אשר לא קיהה לה שרך ולא לשוו"ר פוע והבליה והלא לין קוה כשבר
שבשר אחה אלוהיו ש' שנש שחי"ב רבו להשניק לא שנאחו השנך הקשיך
לא אלאשך חונגך ואיקבך שאבו הלאלהים שקיהה אלמה שבודה יי
ישראל כלו"ן שנש. ואמר ישנו ושחוקה לבן שקודם אחן הנוך
הין כל הבליהה חבהם כאחר אחכל אחר אחן הנוך שהחזיר הבה הקנוך
של כל הלאומה ולא קבלה יצאו כל הלאומה אחכל האחוה והההשה יי
ושאר קשם הזה בשם ישראל בלבד שנקראו אחים והשם לאקום י
שנאמר לאחן אחי והש. גם הלישראל שלהם המבוחה
נדול מאד בכל אחן הלהים. סחלחת הלילה בהחלק הלילה סמו-
כשלשה בבוקר כאחרות שאין חלהה שם דבר של חלי ורלל לראשון ר'
סמו סחלי ואמרו חשה אחר כחלחה לאשמחת סמוך לא אז לבנו י'
אז לאחהן ולא אמר בחלחת אחר שחת יעמ אלעזר ש בחלחת
חשב בבלי הוא אחכל הבה יולט שבנו ורשו אחר בחלב והחלאת ש'
שקוח חסר ואז כלומר לאחר ן' שנחה. ורבח כרבה הוה שנישה ר'
ואחר סחלחה הקולך לשנוה בן בה שיהקרש שם שחים יהוה ויקר
כי חן הידוע אלאל אחבי הבובבים בהלשי הימים שהם הלא כלשת
והלשי הלילה כלשת הלא אם בן אחהם שנאר ש' לא אחישי. ולבך
שיבה חשה בחלחה כלומר קיום לאחלה ושיחשבו החלהים שקאחב
היהה בסוף שנה שניהם לצבק שקוח כובב הא"ם ושיהבדר אלמה
שקאחבה לא אחכח הבובבים ואלו אחר להם בחלחה הין אחוחה הם
הוכה לאחלהים הית ולא אחאה יי היהה זאחב להם רק שנחי"ב בן
אחכח האחשפה אחכל אלכל האחאחים ילוע כי שחלי הלילה היהה

עבור. או הל עבור השמחה לחול ועבור השבי לחול ואף שלא
קשתוף אחל ביום קיום עוחנים בהיים ובשלה קיו חוהיהם אוקים
משתעבדים סדם ואחר שחשתף עבור העבי שקוח עבור חש
והחתוב שהוח עבודות הלחים ועשתו גם הם לטי שגם קם היו
אלקהים. מעבור פרשה הזכיר הגיול בחשלה והשפל
ואחר שגי שלא יחזרו עבודת עבודתן בהן פלבים וחעמוס חעל
עבור שקומה לעמד אחל עבודת עבודתן בהן פלבים וחעמוס חעל
שאין חאשתי חלקים הוחיל ועלקים הוח. והמלה והן שגל
עבור שקומה לעמד אחל עבודת עבודתן בהן פלבים וחעמוס חעל
כלה גם אחל עבור אחקעהו פאחרן פאלקים חוהל בא לעבוד עבור
אלקהים. מעבור פרשה הזכיר הגיול בחשלה והשפל
והחתוב שהוח עבודות הלחים ועשתו גם הם לטי שגם קם היו
משתעבדים סדם ואחר שחשתף עבור העבי שקוח עבור חש
עבודת עבודתם סדם ואחר שחשתף עבור העבי שקוח עבור חש
קילושם ושלחם אחר כול גוים פבעון בשם יגי כי אחילם
פעון גם פבעון בשם יגי כי אחילם פעון פלבוחם ופשבריהן
הלי שרלוחיו ולי קלסוחי שלי אחשלה עבהגיהבור ואי שלחעבה ופעבדהן וחעלה
לי לשוחיו שלי גלוחה. והיחה יעשקה וגי אשר כאחוהו שלא עבי
יהיחה הוח כאחו רוח גדולה וחזק ובן אחרן וחעלה בלשון זאר ובלשון עקבי.
ואחל פש. שיראל לא יחרן לבש כאחו לא חרן לבש. שיראל לאיש אחיך
לשון והעשם שיהיה נוכח אחו נושך. וגיל שהוח חשבן. והנ
אחי יקליח בהסוך אוחקהה כאחו בשב ובשש וגיל שהפלבים קם שי
החלים ואחי שיאחר לו כי שום לאוחך פש חמוב הקשב פלבוחו
כי היה. ודע שאחלהין שאחו. ואחר ואחל פש. שיראל לא יחרן
כלב לשוחן לאיר שלא פלשו פש יהו לחזיקו וזה לחוהיע שאין של
להזיק ופש להמיב אי זה אישה מחבש. שיראל פש נפיש השם ושלחן.
.. ושב האחת כלבים מחשב והזכיר פחבה זו להחוך שחך

שמחת בפורים היתה החכמה שקדמה שמחותה ולכן הקדים
שלמה לחטא חוטרי לחטא לבן עשו ולעשו בזה לפי ש
שמחת הפורים חוטרי מחכת שבועות והעושם פעמים שהמלכים.
ויהי כל עבדיך חלק בפורי לחלק
לחלבות שהם ירמז פרשה בשלמון אלון בלשה שנאמר ויאמר קחו
עלו חקוך טוי ולא אחור לא תעשה בתחלה ויראה לו והשתחויה לו.
" אשר פרעך הקולבים אחר עלרך ואחיה בן אלנח
עם כל העם אחריך". ויגלו חטעם פרשה בשלמה לפרעה. יגלו
חלפנו בחה אחר שלו שאחור לא אחל הנסמך האות סמוך והנה בסמן שלך
שאחלחו. שהאל והוקרן מחאחפוף בכחת שלמן ושלבן. ויגלו חמן הפרעה
בזה העם הידוע לאשה החוקשה לעב ובוחו שלמה לבתה חוסרות בולה
והולכתו לאויר כדי שיזכה להורך העם שיאהל. יגלו מחאחפרים לקברו
הקונה בחרש השלשי. והחלנו שחוקדח זה בב קיבוה כנגד כב חוקיות
הקונה והעם ידוע לבשלש הקשרות ואחר כ שקיבה קונ זה הקבה מ
ולפי שהבר שקושי אחר לא היה העם עבים לא שחט אלכסם וכל זה לחה
לחטא הבר שהיה הבלה קלה לא הקבלה לבקובה כפלחתי מ
אחה הטיר כפ יחתי". ושלישי אחר רשכל נעולה חכתן שלי שהאל
שעלה להם הקבה שחוקום הטומאה כשכיל לעקלם מ
חלבל לבהן שעלה לא הבומה בביה הקברות אחר חה חשאה לפ

שלחרין ויאחר ין אחל חשאה ואחל אהדן שבשכיל שאהדן שאק ועלה החוטבים
כחשאה חלק לו כבוד כחלבה אך שבשלה טם חשאה בהבור ובחח לבן ל
קבקובב שטטהם הטהבלה בחוטבים ושטו כל יהולקם ואחל הקאחר
שלא היו האוי"ם שיגלו. שהאל של יהם אחא שחזק העם ידי פרעה ל
וכל זה לחה לפי שהין. שהאל שבומים חן המלאה של שלום בשחה חלבה
החלש הזק וין לבבו אחל כל שבית וין. ואחר באהן חלבה לחורוק מ
שחה שעהן להם חלבה אחל באהן חלבה לפי שהין שחחים פעוחאחם
הבבה בשקלל אהן חלבה ולא היה להם חלבה ואהן להם חלבה אחל כ
נשען שבזבולם. שלחם פרעה ולאה באהן חלבה ולא שאהן חלבה
כחלבר פ"ע ולא כשלשה חוחב ולע שהבור זה לא היה בהך הבית
אחא חון לבית שהה הבלה קלה לא הקבלה בהקבה לבהיב בלאחי מ
אחה הטיר כפ יחתי". ושלישע אחר רשכל נעולה חכתן שלי שהאל
שעלה להם הקבה שחוקום הטומאה כשכיל לעקלם מ
חלבל לבהן שעלה לא הבומה בביה הקברות אחר חה חשאה לפ

פה בהלשועה כחו שנאכר והיא הקלבה הקחשבה ופוץ הקחשאה וכחו מ
שאחרו רגל חלאך הקוק בטיר כלבים שעטקים וכפ בחשחרה מ
שנה שהקבלבים שעטקים ושבפ לא יחרן כלב לשונו לשום חלם מ
חיש שהאל לא הכלב הטלבין ולא הכלב הקחבהן שעשו טאחר הבלה
חחלה עבשי חויל כלב יחידתי וכהיב והכלבים טחי נפש לא ידעו
שובעה והניב לך הכהוב כח העם הנבול שאטטו שאחה שעה כי
היה הכלב חוכן לשונו אל המלאם לא היה חוכן לאחר חיש שהאל ולא
לבהחוקם וכל זה לחטן הבשן כח העם הקבלות לעשובה אשר כי
הבלה והכבול בין המלאם שהם חלב הכלב ובין. שהאל שהם חי
חלב העם וטן של הבשן הקחוים אל היובל הנבול שעל ידו יבאו חעבי
חחלאם כחו שיקאחר בעה". וידעו כל עבדיך חלך בבור לחלך
לחלבות שהה ירמז פרשה בשלמון אלון בלשה שנאמר ויאמר קחו
עלו חקוך טוי ולא אחור לא תעשה בתחלה ויראה לו והשתחויה לו.
" אשר פרעך הקולבים אחר עלרך ואחיה בן אלנח
עם כל העם אחריך". ויגלו חטעם פרשה בשלמה לפרעה. יגלו
חלפנו בחה אחר שלו שאחור לא אחל הנסמך האות סמוך והנה בסמן שלך
שאחלחו. שהאל והוקרן מחאחפוף בכחת שלמן ושלבן. ויגלו חמן הפרעה
בזה העם הידוע לאשה החוקשה לעב ובוחו שלמה לבתה חוסרות בולה
והולכתו לאויר כדי שיזכה להורך העם שיאהל. יגלו מחאחפרים לקברו
הקונה בחרש השלשי. והחלנו שחוקדח זה בב קיבוה כנגד כב חוקיות
הקונה והעם ידוע לבשלש הקשרות ואחר כ שקיבה קונ זה הקבה מ
ולפי שהבר שקושי אחר לא היה העם עבים לא שחט אלכסם וכל זה לחה
לחטא הבר שהיה הבלה קלה לא הקבלה בהקבה לבהיב בלאחי מ
אחה הטיר כפ יחתי". ושלישע אחר רשכל נעולה חכתן שלי שהאל
שעלה להם הקבה שחוקום הטומאה כשכיל לעקלם מ
חלבל לבהן שעלה לא הבומה בביה הקברות אחר חה חשאה לפ

שמעתי

שיהיה נזיר זכרון למעשה מלכים שבשעת שהוא הלך ואחז אותו מוכני

הקדש אבל יתחר הכתוב השני שלשי וכן עד השלוש עשרה כלי ס

מלכים ולכך לא תלוין פרשיות שתוחיהם לחדשים שלשון זכרי

בכוה שהאל בכורת המשחית של מלכים. החדש הזה לכם ראש

לחודשי השנה לכם לחדש ולא שלפי התשבון כי ר

הקדש ובסוף ניסן שנת שלש עשרה לצאת בני ישראל ממצרים

ומחלה בניסן כי ניסן ראשון לחדשים ואחר כך ויקח משה את

עצמות יוסף עמו כי השבע השביעו השביע את בני ישראל

לאמר פקוד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה

אתכם ואין לך לומר שמשה שהוא מבני לוי לא היה לו

לעסוק במצות שלא נצטוו עליהם אלא בני אהרן שהם כהנים

לכך נאמר ויקח משה את עצמות יוסף עמו שהיה יודע

בנבואה שעתידים ישראל לעשות כן ואין לך לומר שמשה

עשה מדעת עצמו שהרי נאמר ויקח משה את עצמות יוסף

עמו ולא נאמר ויקח משה את עצמות יוסף ואת עצמות

אבותיו ללמדך שכל מי שיש בידו מצוה אחת מן המצות

ראוי לו שיעסוק במצוה זו ולא יעסוק במצוה אחרת

שאינה בידו ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות

כמצות עצמות יוסף שנאמר פקוד יפקד ועלית את עצמותי

מזה אתכם ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות

כמצות פסח שנאמר לא תותירו ממנו עד בקר ועצם לא

תשברו בו ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות

כמצות מילה שכל זמן שלא נמול אינו אוכל בתרומה

ובקדשים ואינו רואה פני חבירו בעזרה ואינו יכול לבא

לירושלים ואין בכל המצות כולן שנתלוו עליהם כל כך

מצות כמצות שבת שנאמר זכור את יום השבת לקדשו

וכן הוא אומר כל שומר שבת ומחללו ושמור ושמרתם

מלאכתי ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות

תפלין שנאמר וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין

עיניך ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות

מזוזה שנאמר וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ואין

לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות סוכה שנאמר

בסכות תשבו שבעת ימים וגו' ואין לך מצוה שנתלוו

עליה כל כך מצות כמצות לולב שנאמר ולקחתם לכם

ביום הראשון וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך

מצות כמצות שופר שנאמר תקעו בחדש שופר וגו' ואין

לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות ציצית שנאמר

והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות

ה' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם

אשר אתם זונים אחריהם ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות תפלין שנאמר וקשרתם לאות על ידך

והיו לטוטפות בין עיניך ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות מזוזה שנאמר וכתבתם על מזוזות ביתך

ובשעריך ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות

סוכה שנאמר בסכות תשבו שבעת ימים וגו' ואין לך מצוה

שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות לולב שנאמר ולקחתם

לכם ביום הראשון וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות שופר שנאמר תקעו בחדש שופר וגו'

ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות ציצית

שנאמר והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל

מצות ה' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי

עיניכם אשר אתם זונים אחריהם ואין לך מצוה שנתלוו

עליה כל כך מצות כמצות תפלין שנאמר וקשרתם לאות

על ידך והיו לטוטפות בין עיניך ואין לך מצוה שנתלוו

עליה כל כך מצות כמצות מזוזה שנאמר וכתבתם על

מזוזות ביתך ובשעריך ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות סוכה שנאמר בסכות תשבו שבעת ימים

וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות

לולב שנאמר ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' ואין לך

מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות שופר שנאמר

תקעו בחדש שופר וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות ציצית שנאמר והיה לכם לציצית וראיתם

אותו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם ולא תתורו

אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם

ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות תפלין

שנאמר וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך

ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות מזוזה

שנאמר וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ואין לך מצוה

שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות סוכה שנאמר בסכות

תשבו שבעת ימים וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות לולב שנאמר ולקחתם לכם ביום הראשון

וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות

שופר שנאמר תקעו בחדש שופר וגו' ואין לך מצוה

שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות ציצית שנאמר והיה

לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה'

ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם

אשר אתם זונים אחריהם ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות תפלין שנאמר וקשרתם לאות על ידך

והיו לטוטפות בין עיניך ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל

כך מצות כמצות מזוזה שנאמר וכתבתם על מזוזות ביתך

ובשעריך ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות

סוכה שנאמר בסכות תשבו שבעת ימים וגו' ואין לך

מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות לולב שנאמר

ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' ואין לך מצוה שנתלוו

עליה כל כך מצות כמצות שופר שנאמר תקעו בחדש

שופר וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות

כמצות ציצית שנאמר והיה לכם לציצית וראיתם אותו

וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי

לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם ואין לך

מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות תפלין שנאמר

וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך ואין לך

מצוה שנתלוו עליה כל כך מצות כמצות מזוזה שנאמר

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ואין לך מצוה שנתלוו

עליה כל כך מצות כמצות סוכה שנאמר בסכות תשבו

שבעת ימים וגו' ואין לך מצוה שנתלוו עליה כל כך

כל

כשהיה המשמש נותן את היד של חוטה לקבל טלית מבעל סמוך לבעל ו
וחשבו שהוא משמש ושכר ויצאו לתרבות רעה והקניטו לעשיו בקבישה
ויח ואמרו כי אין שקר הלוה לקבוע חברים של מי שחשבון כי אם
בראי"ה הלבנה והוא הדבר הצודק והנלבן חכמי הדור להסתיים ד
לבהיה בהאי"ות ברורות ובן אמרו זכל כך אמר רבן גמליאל את החושן
לעתי"ד היה חשבון הוא השקר כך מקובל אצל חכמי הדי והיה ד
שהיו חדושה של לבנה פחותה מ"מ יום וחלק ושבעים חלקים והיה ד
כהנו חוכיחין שלא היה סמוך של ראי"ה הלבנה כי אם של חשבון
ושל משנה שלמה היה רחוקו מכ וכל ישראל וחקרו הקשים ולא ד
הסטיקן אמר חקודש שר שחשבה הזה משער זו היה גלוה שלא ד
עשלה היתה בידם עיקר ראי"ה הלבנה שעל קיבה בידם שקר ונראי"ה הי
גלוה מראה בעו שנים ואמרו ראי"ה ונהו בזמנו והוא אור"ל ונעל"ל שא
שיבורו שהוא חושחין יום"ל לא נראה וקבלה רבי ואתה היה סומך של
ראי"ה הלבנה ולא של החשבון בזמני שהיה שכין שלא נראה בעל"ע ד
שיבורו שהם שבי שקר אתה ואמרי רבי של החשבון סמוך ולא של בי
הקשה הקדמים ואמה שהחלה לגלגל החודה שהה הלבנה הוא של רבי כש
בעל"ה של הלבנה שבהן היה מראה את ההלי יוחנה הכוונה כזה ט
רבי משה שורות השנה לפחי ראי"ה הלבנה ובי הוא יהיה בחה לך ד
לבנה בכל חדש וחדש ובי הוא יולד בכל חדש וחדש בחי הוא שוה הקלב
אם מרוחה הוא קלה וכחה הה"ד בעבע ואחי זה בל הה"ד טומא
והיה אומר להם בחדש זה שהה כך וכך ושנ"ה בה בעל כך ושאוחה ש
שהיה מראה להם שה היו חשבים הקדמים בכל חדש וחדש ובין
עשלה שהיה בידם עיקר ראי"ה הלבנה שעל קיבה בידם שקר ובחי"ה הי
גלוה מראה בעו שנים ואמרו ראי"ה ונהו בזמנו והוא אור"ל ונעל"ל שא
שיבורו שהוא חושחין יום"ל לא נראה וקבלה רבי ואתה היה סומך של
ראי"ה הלבנה ולא של החשבון בזמני שהיה שכין שלא נראה בעל"ע ד
שיבורו שהם שבי שקר אתה ואמרי רבי של החשבון סמוך ולא של בי
הקשה הקדמים ואמה שהחלה לגלגל החודה שהה הלבנה הוא של רבי כש
בעל"ה של הלבנה שבהן היה מראה את ההלי יוחנה הכוונה כזה ט
רבי משה שורות השנה לפחי ראי"ה הלבנה ובי הוא יהיה בחה לך ד
לבנה בכל חדש וחדש ובי הוא יולד בכל חדש וחדש בחי הוא שוה הקלב
אם מרוחה הוא קלה וכחה הה"ד בעבע ואחי זה בל הה"ד טומא
והיה אומר להם בחדש זה שהה כך וכך ושנ"ה בה בעל כך ושאוחה ש

כל

יהבל הה חוק השבור הלבה לחשה חפ"ט שהחשוב"ה בל הגלול שאין
לחשלה חחזו בחכמה ובי"ה חעת ולבו בחשב הזה ובקבי"ש ש
שנש הרשוה בי"ד לקבוע ולעבר הרש"ה בי"ד כפי מה שי"ה לו ש
מחוקי השבור וזו היא הדת שלא הבה לחשה קחדש הזה לבש עבל
ולא עשבור זה חחקי"ן בל ומשלחין בה ומשלחין בי"ם ובעל
זה הלעה בחסבוק זה ב"חשו"ם חדש בעל"ך שחחקי"ש ומשלחי"ם ש
ומוקשין בה שחלה הל"ם שנש חלה חדשי"ם שהם ה' ומחלה בי"ם ח
של פשו"ם של חדש בפ"ר ושור בשהקבי"ר ב"חשו"ם חדש חין הקבוק מ
ישחרו"ם הי"בוה והחלה ב"חשו"ם חדש ובין בל ח' הי"בוה לחור בא
בחחר בשבין הדש השנה לחלבי"ם ולחדשי"ם והחלה שהקבוק
יש בו ה' הי"בוה וחחקי"ל בה וחלפי"ם בה לחחוץ שחפ"ן חלבה קלה בין
הה היא שקולה בשאלה הדברות ובחחשבה חורחשי"ם ושור ירחוץ מ
שהדש חדש שבין היה יום ה' וחקחו חבשעור" ובחחדש הדש
הזה לבש בשלה הזה ובחור השנן שלבש הוא שהקבין חוחן בו לפי ש
מי שראל חוחן לבנה ורחבה ל שראל לחור לך חה הלבנה עלי"ת ב
ביום ובלה כך ישראל בשלה הזה ובשלה הבל וחדש של עשו ת
חוחן לחחוק שהוא החאור הגדול הרי החאור הגדול לקטן שהם קבלו
קטן שעחו הה קטן בהבין בנים וקחאור הקטן לגדול זה ישראל
שהקם קהלו גדול שעחאר ואי ני גדול וחדש של עשו קחוחן לחחוק
שהיו קם שידוע בה שעחאר ולהעחאוחם היום הבל חשל לחלך שק
שקדש אשה ובחב לה חקבוה חוחשוחה כין שבח לועלה כחב לה ת
חקבוה חרובוה כך בשלה הזה הבה חלם את ישראל דבריב וחלפה
ל עשלה ולא חסר להם אלא הלבנה בלבד שעחו הקדש הזה לבם אבל
לחחוה החשיח ויהין נשוחים שעחאר כי בושלך עשיך" זבחוה ש

ושלח
יוסף בלה שיקחוהו כמשמר לחדש הזה ירחוק. שזה מקחו מכשמר
עכשו עלה כשלה שכבר חתנו הרשעים בן׳ ימי אחלה. דברו
יועלו חכמן שעשה כאלו שעשה מלכהם וקרא ישראל עשה לפי שהוא
הדבר אלא תולדין כבוד זה לפה ומומהם זה לפה לחדש והכי׳ בורר
שמו ובאוקה שעשה הכלה מוסרי להם אחר הקהל שעשו והחזקו ריים יב
יקהילו כזוקר הרקיע. ועוד בחדרש אלשלה לא זכו ישראל מ׳
למלאה אחרת אלא לשון שחקבילים פה שפירה פעם אחת בחדש ר׳
ריים כתיב הפה החדש הזה וכתיב הכם שני פעמים בחדש ר׳
הזה הוא רמז לבעבה ישראל הקרואים שמה המקולל שהם ומיוחדים
לישראל שהם שמומי בעך ולבך הקנו בכלה היה שמה הטהרה ר׳
לשמומי בעך ולפי שהמרך ברכת הקבעה הוא מקבילו פה שכינה
לבך הקנו לברך אוקה מעשרול ולא מיועד מפני מיומה מלבוה ש׳
שמים וירועכי כשיהיה הקדם הקבעה בחידושך ומברך שלה הבה
הוא חשלך של חידוש הקשלם שהוא עיקר הקמוצה ומולה של שלהקן
שלו ילך בהשיב שחידש הקשלם כשם שמחדש הלבעה בכל חדש
וחדש ומומהם כי ענין הקשחרוה הקשלה הוא שענן מבשלה של ר׳
ישראל המוענם לבעבה כשהם שרויים בגלות ושלו זה אמר שלמה ע׳
יפה כלבעה ברך כחמה נהן היום לבעבה והבהאות לחמה לפי ש׳
שהלבעה רומזה הקשלך בעלה הקחקונה שהיא מהקפשלה חען ר׳
הזכר כן הלבעה מקבלה ומהקפשלה חען השחש ובן מחרבן אין ר׳
חשך אלא ליום אחד בחמה הזכיר בחה כי הקור שלה ברור ויהיר
חען הלבעה ואלו הקחמה כזה שגם השפיעה שהיא כח הלבעה היא
שורה שמהם בגלות ומלשלה בלרתם שעחר בכל ערהם לו עד.
" דברו אלו בלי שהיה וכי מהרין מלבר והלא כבר נאמר מקדם
הדבר אלא חולקין כבוד זה לפה ומומהם זה לפה לחדש והכי׳ בורר
יועלו חכמן שעשה כאלו שעשה מלכהם וקרא ישראל עשה לפי ש׳
יוסף בלה שיקחוהו כמשמר לחדש הזה ירחוק. שזה מקחו מכשמר

עכשו עלה כשלה שכבר חתנו הרשעים בן׳ ימי אחלה. דברו
יועלו חכמן שעשה כאלו שעשה מלכהם וקרא ישראל עשה לפי ש׳
ההיא רלה שהיפו להשפילה ולהכשעה ושיקחו להם שה וישרוקו
עברש המלה על יום השחיעה ואח המיבה השם אחר בבוריקם ש׳

שביתו הלא הם היודעים עבודתם הם הכהנים השובתים׃׃ שם
לביתך לאבות למשפחתך לחתך ואם הין בנו המשפחה מרובין יכול ר׳
שה אחר לבולם הלל שה לביתך והלמה אינו שה לביתך לה אשר
בזכות אבותם שנעמד אשל ואמר אלהים יבאו נא מעט ויצחק ר׳
שעקד כשה ויעקב שאמר הסר אשם כל שה׃׃ לא רחץ אחר
לבסח ואחר לחשוב׃ ואם ימעט הבית מהיות משה כאמר
אם בני הבית הם משנים להיות להם שה אחד שאין יכולין לאכל
ניכא לבי פובר׃׃ ולקח הוא ושכנו הקרוב אחר שלאחותם׃
של ישראל באהבתו מקומות הלחל בכאן כי לאחר שהעובר ר׳
לשהיה לבך חסר שלהם ואם ימעט הבית וגו׳ כך שלא
הקבדיל אחרונך׃ והב׳ וחלב עבלה וחלב עופה ישנה לבל אלאכ
ואכול לא הקאכלוהו׃ והב׳ הוא שבתוב כנבלה לנך אשר בשעריך ג׳
הקרבנה ואכלה או מכור לנברי׃׃ הלי בית הראונות שאמר ולנך
הכהן וכל את הבית לפי שאם יקבצם הבנים הקבושים יהיו
עבדים ויסור עבדם ואם כל חרש אם נאמרו אין להם הקנה
אלא בשביה לביבך חסה הקורה ואמלה וכנו את הבית׃׃ וכל
דרשו ואם ימעט הבית מלהיות משה כל לאחר שאחר שנאמרו ש
שלו יכולין לאחוט ולאשוך את יהיה היחוד והלאמונה של ר׳
שה אחר אך אם באו לאשוך יהיה והלאחוט מלהיות משה׃ ק׳
יקאחוט בשור השה סלוייקן אלא אשאחט׃׃ מכסת
חשבון וכן מכסת הערכך׃׃ לפי אכלו הבאי לאכילה פלוני
לחולה ולתקן שאין נאי לאכול אחד בית׃׃ הקבוצו כאיל ר׳
לבוקות ואמר בן שנה יהיה לבם יהיה בנ׳ ל כאיל לא׳ וים ר׳
נשנה ולמה שיהיה אלאיו ויהיה בן שנתו׃׃ מן הכשבים או
מן

מן העזים ולא מן הבקר שאין קרוב עשנה סענר׃ ולמה שיהיה
להם לאשמלה כלומר אחוס אחוט שאנשן ביקור אלבשנה אלים
קודם שחיטה ואחפשאוק הקהם לקיחתו לשחיטתו׃׃ אלים קיד
לאחיזת בן חבש אומר הה הוא אומר ואשפור שלך ואכלך והיה
שבך שבר׃ולים הנשה העבושה שאמר לאלהים שאנאל אחת ר׳
כנו ולא היה בידם מלמה להתעסק בהם עד שיגאלו שאמר לא
ואת שרוש ושביה ואתן להם שהיו מלמה בם פתח ולם מילה שעשו
אלבקומם בבלך בשש אלים ואולעם בלם בלילך שלהיו אחריך
אחור אין אלים בו ושהיו שעופים בעבודה זלה אמר לבם משפט ר׳
יהבם אשה וקמו את המלמה׃׃ ושחטו אותו וכו פולם שוחטים
אלא אחבאן שעלאחו של אדם כאותו׃׃ הקל שבית יעבאל אחבאן
אחרו סמתי לשור שחטים בל׳ כתוב אז אחר זן בבשבק כית בלא
לאשוב בשלה לבלוה השחרה וגו׳ כלאיה בסמח שם׃׃ כין ר׳
השלים אשש שאשת לאשלה קרוי בין השלים שהשמש פועה לביה
אבואו לשלם ולא הסם לחבוה את שאבאל שיאכלהו בלילה ושיקיד
להם כקבן וביחה ואלוי היה שיקיה זה הקרבן של החוטח ולחרוק
האו אלא לפי שהיתה אדן עשאה ואין אלוי לעשות בה חוטח ולבן
ישבו בין ובקר כאו בקרבן וכאו בקרבן הין עורקין את לאו בן ר׳
צוה בבאן שיקנו מן הדם של המשקוף ושל שתי המזוזות כאו שעל
פי שלה בכבש ופלה לפובב ופן יצוק ואכלו את הבשר שלא
שלי אש ואלמה כאו שהיה הקרבן שלוי באש של המזבח ולא אבל
מבושל ולא תי באומרו אל תאכלו ממנו לא ובשל מבושל באש׃
הקבלין׃׃ ולקחו מן הדם וו קבלת הדם יכול בית הלל מן הדם

הנחפזים לשבת וידוע כי הפרשה נכתן בשעל הפסח היתה מלכה
ובקרבה נשחה בבבוה מלכים. תקשבם חנוכם כבע אדם העפ
במלכים כך תקרפו נשנו. לא תוכינו מחנו כשם שלא ב
בזבוה שיה שלשה שנותיה. של מרוהם כשם שיקפו בעו פ
" ובחרש שלי תש בזבוה שהפרים שהקלהינו חן התש. תלנפ
משקוץ ומחוזות שבפרים שעל התבן וביה הבקר שאין בט אדם תש
לה"ם בתוכו". את הבשר ולא נ"ה וטלמות". שעל תלעה
ומרוהם יפר לניתכרו את תי"ד". בשעל תפושעל במ"ם ב
להיות כלי בתוך כלי שעקמים יולה נבולה ומשיחים בה מ"ם ע
ובתוך אותה יולה משיחין קלה בבשר בלא מ"ם והיה שוא בבת מ
חין התילעה ומהקשלה". שלי תש לה' שלי שלי קאש לו בשפוד ב
או בקדור חס ולהזיח כלי שלחר לשומן בכלי ולשלחן בו אפור ב
חוב שאין בשאר קדשים שהם נאכלין בין שלי בין תפושעל ומה שאתרו
ליל תתינות בהזוה שלא יתרו בהקלות שלהיכן שומהם אוכלין ב
קוביכו מחנו עד בקר שלא יתרו בהקלות שלהיכן שומהם אוכלין ב
ליום אחר". תקשבם חנוכם שעשבם בתעבם תחומעם עד
לריך בדרך תקרה ולא תכילה קבע". ותקבשם בילכם ולא ב
חלב ורומח אלא תקל לדרך בזיון". ואכלתם אותן בחפזון ולא
ביישוב וכל זה לשם שתים. פסח הוא ליל הקדבן הקוק קדוש ב
טמא של שם הסמיכה או של הקלב שקבב תלב בהן בני ישראל נ
וקולך תחלף לשלך וישראל תחלש נתנן". לא פסח ף חם סלחו
בזכות הקולה שעשלה בין סה חת השם שלקם". ועבירתי תחלך
קשבר תחקום ובהעשרה לחית ובריעה אחר בוש עקין". ובכל
אלי תלבם תחשך שפטוים אלו בעלתי כי לי הלוי פושע ועול בזה ב
ולא לבם ובכלן רלה השם להיאות שעוקבותן להיות עוד לשעה ושא
ולקקין שהבאה התבות כי ף עשנו של ידן עלוב לבר ותבת בבורות
בשוב נאתר קטע תשלח בך. ובבר נאתר הבה יל יי"ג ובהיבו
ויעשו יי"ג אחד הלבר הזק. ובתבת בבורות נאתר אלו יי"ג ולא השלח
ף תבות נעשנו בתלשות לאקלין והם לם שבריעם בעם ו"ף של ידי ת
תשך וקם ברך אלהך חשך ואתת בתלשות שעשם והוא קשתין שעאת
קתו לבם אלא אחטאם ושרקו תשך". כל בבור בתכן תלבם אלו

לשעה ולדורות אבל תקריבם חנוכם והבם של תשקוץ אין זה ב
בפסח לדורות כי אם בפסח תלבם בלבד". ובתלכתם העשלה ב
אתרו אלי תש בזבוה אבירים שהקלהינו אן התש. תלנפ
משקוץ ותחוזות שבפרים שעל התבן וביה הבקר שאין בט אדם תש
לה"ם בתוכו". את הבשר ולא נ"ה וטלמות". שעל תלעה
ומרוהם יפר לניתכרו את תי"ד". בשעל תפושעל במ"ם ב
להיות כלי בתוך כלי שעקמים יולה נבולה ומשיחים בה מ"ם ע
ובתוך אותה יולה משיחין קלה בבשר בלא מ"ם והיה שוא בבת מ
חן התילעה ומהקשלה". שלי תש לה' שלי שלי קאש לו בשפוד ב
או בקדור חס ולהזיח כלי שלחר לשומן בכלי ולשלחן בו אפור ב
חוב שאין בשאר קדשים שהם נאכלין בין שלי בין תפושעל ומה שאתרו
ליל תתינות בהזוה שלא יתרו בהקלות שלהיכן שומהם אוכלין ב
קוביכו מחנו עד בקר שלא יתרו בהקלות שלהיכן שומהם אוכלין ב
ליום אחר". תקשבם חנוכם שעשבם בתעבם תחומעם עד
לריך בדרך תקרה ולא תכילה קבע". ותקבשם בילכם ולא ב
חלב ורומח אלא תקל לדרך בזיון". ואכלתם אותן בחפזון ולא
ביישוב וכל זה לשם שתים. פסח הוא ליל הקדבן הקוק קדוש ב
טמא של שם הסמיכה או של הקלב שקבב תלב בהן בני ישראל נ
וקולך תחלף לשלך וישראל תחלש נתנן". לא פסח ף חם סלחו
בזכות הקולה שעשלה בין סה חת השם שלקם". ועבירתי תחלך
קשבר תחקום ובהעשרה לחית ובריעה אחר בוש עקין". ובכל
אלי תלבם תחשך שפטוים אלו בעלתי כי לי הלוי פושע ועול בזה ב
ולא לבם ובכלן רלה השם להיאות שעוקבותן להיות עוד לשעה ושא
ולקקין שהבאה התבות כי ף עשנו של ידן עלוב לבר ותבת בבורות
בשוב נאתר קטע תשלח בך. ובבר נאתר הבה יל יי"ג ובהיבו
ויעשו יי"ג אחד הלבר הזק. ובתבת בבורות נאתר אלו יי"ג ולא השלח
ף תבות נעשנו בתלשות לאקלין והם לם שבריעם בעם ו"ף של ידי ת
תשך וקם ברך אלהך חשך ואתת בתלשות שעשם והוא קשתין שעאת
קתו לבם אלא אחטאם ושרקו תשך". כל בבור בתכן תלבם אלו

ולקבל
משר ישפוכו בן אנכי שהיה הדין של ידי שביעה להרוג את המלכים
הנאמר ביעקב אנכי ארד עמך מלהיות וזהו שכתוב ונפש את הנני מ׳
שהוא רמז לשכינה והוא שכתוב הנה אנכי הולך את מלאך לשמור מ׳
את הדרך בעבורך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי ואל תמר בו
אל תשא לפשעיכם שכל מקום שהגלו שכינה עמהם ועקבה לאחרן מ׳
אין ר׳ אחז בשלחו ואל תמר מלפניו כי לא ישא לפשעכם ואל תשמע
אשה שפעמים שכל מקום שהקבה ושכל מהקבה עמהם ועקבה לאחרן מ׳
אין ר׳ אחז בשלחו ואל תמר מלפניו כי לא ישא לפשעכם ואל תשמע
לקולו ואל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו ואם שמוע
תשמע לקולו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איבי ואצרתי את צרריך
וכי יעבור מלאכי לפניך והביאך אל האמורי והחתי והפרזי והכנעני
והחוי והיבוסי והכחדתיו ולא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא
תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם ועבדתם
את ה׳ אלהיכם ובירך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך
לא יהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא ואת אימתי
אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל
אויביך אליך עורף ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי
והכנעני והחתי מלפניך לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה
הארץ שממה ורבה עליך חית השדה לאט לאט אגרשנו מפניך עד
שתפרה ותירש את הארץ ושמתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים
ומדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך
לא תכרת להם ולאלהיהם ברית לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך
לי כי תעבד את אלהיהם והיה לך למוקש ואם אמר תאמר בלבבך
רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם אותם לא תגורו מפניהם
זכור תזכור את אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים מסות
הגדלות אשר ראו עיניך האתות והמופתים והיד החזקה והזרוע
הנטויה אשר הוציאך ה׳ אלהיך כן יעשה ה׳ אלהיך לכל העמים
אשר אתה ירא מפניהם ושלח ה׳ אלהיך את הצרעה בהם עד אבד
הנשארים והנסתרים מפניך לא תערץ מפניהם כי ה׳ אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא ונשא ה׳ אלהיך את הגוים האלה מפניך מעט מעט
לא תוכל כלותם מהר פן תרבה עליך חית השדה והנם ה׳ אלהיך
לפניך ושמם שמה גדולה עד השמדו ונתן מלכיהם בידך ואבדת
את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותם
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו כי תועבת ה׳ אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל
ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא
כל הדבר אשר תעשה בבתיהם ועקבה לאחרן ועקבה לאחרן
ועקבה לאחרן ועקבה לאחרן

ושמחתם
לפרוסת כם שומע אתם מישמע לדורות שנים הלל חוקת שנת. שבעת
ימים מצות תאכלו ובחקום אחר קנה אומר ששת ימים תאכל מצה
ביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה בו מלאכה ועצרת
ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
אלא אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם וגו' ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם וגו' ושמרתם את היום הזה
לדורותיכם חוקת עולם. ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג הסכות שבעת
ימים מצות תאכלו ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. ושמרתם את
המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם וגו' ושמרתם את היום הזה
לדורותיכם חוקת עולם. ובחמשה עשר יום לחדש השביעי חג הסכות
שבעת ימים יאכל מצות ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו. ושבעת ימים תקריבו אשה עולה לה' ביום השביעי מקרא קדש
יהיה לכם וקרבתם אשה עולה לה' פר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם יהיו לכם. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשת עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל האחד. עשרון עשרון לכבש לשבעת הכבשים.
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם. מלבד עולת התמיד תעשו את
קרבנם ונסכיהם. ביום השני פרים בני בקר שנים איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד
עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם. ביום השלישי פרים עשרה איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד.
מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם. ביום הרביעי פרים תשעה
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת
אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם. ביום החמישי פרים שמונה
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת
אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם. ביום הששי פרים שבעה
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת
אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם. ביום השביעי פרים שבעה
עשר איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר
חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם. ביום השמיני עצרת
תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו. והקרבתם עולה אשה ריח
ניחוח לה' פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם
וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם.
כמשפטם לריח ניחחי לה' מספר כאלה תעשו לשור לאיל ולכבשים
במספרם כמשפט. ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכיהם. אלה תעשו לה' במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם לעולתיכם
ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם. ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה ה' את משה. ויאמר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
זה הדבר אשר צוה ה'. איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסר
אסר על נפשו לא יחל כל היוצא מפיו כעשה יעשה. ואשה כי תדר
נדר לה' ואסרה אסר בנעוריה בבית אביה. ושמע אביה את נדרה
ואת אסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה. וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום. ואם הניא אביה אותה ביום
שמע כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום. וה' יסלח
לה כי הניא אביה אותה. ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה. ושמע אישה ביום שמעו והחריש
לה והניא אותה לא הניא אותה. וקמו נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום. ואם הפר יפר אישה אותם ביום שמעו כל מוצא
שפתי נדריה ואסר נפשה לא יקום. אישה הפר אותם והפר ה' סלח
לה. כל נדר ובכל שבעת לענות נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו.
ואם החרש תחריש אישה לו מיום אל יום והקים את כל נדריה או
את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש לו ביום שמעו.
והפר אתם אחרי הפרו ונשא את עונה. אלה החקים אשר צוה ה'
את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעוריה בית אביה.

ויאמר ה' אל משה אמר אל בני ישראל וכך תיתן אליהן.
קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת
אליהם זה האשה אשר תקריבו לה' כבשים בני שנה תמימם שנים
ליום עולה תמיד. את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים. ועשרון סלת למנחה בלולה בשמן כתית רבעית
ההין. עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחוח אשה לה'. ונסכו
רבעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר לה' והכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח לה'.
ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסכו. עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה.
וביום החדש עולה לה' פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים שבעה
בני שנה תמימם. ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד. ועשרון עשרון
סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עולה ריח ניחוח אשה לה'.
ונסכיהם יהיה חצי ההין יהיה היין לפר ושלישית ההין לאיל ורביעית
ההין לכבש זאת עולת חדש בחדשו לחדשי השנה. ושעיר עזים אחד
לחטאת לה' על עולת התמיד יעשה ונסכו. ובחדש הראשון בארבעה
עשר יום לחדש פסח לה'. ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת
ימים מצות תאכל. ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו. והקרבתם אשה עולה לה' פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם. ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשת עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל האחד. ועשרון עשרון לכבש
האחד. ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר עליכם. מלבד עולת הבקר
אשר לעולת התמיד תעשו את אלה. כאלה תעשו לחם אשה ריח
ניחוח לה' על עולת התמיד יעשה ונסכו. וביום השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו. ושבעת ימים תחגו לה'
והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה' פר אחד איל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימם. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשת עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל האחד. ועשרון עשרון לכבש האחד. ושעיר עזים
אחד לכפר עליכם. מלבד עולת התמיד ומנחתה תעשו תמימם יהיו
לכם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם.
ביום השני פרים בני בקר שנים איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכיהם. ביום השלישי פרים עשרה איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכיהם. ביום הרביעי פרים תשעה איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכיהם. ביום החמישי פרים שמונה איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכיהם. ביום הששי פרים שבעה איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכיהם. ביום השביעי פרים שבעה עשר איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד. מלבד עולת התמיד
ומנחתה ונסכיהם. ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו. והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה' פר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם וגו' ושעיר חטאת אחד.
מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיהם. אלה תעשו לה' במועדיכם
לבד מנדריכם ונדבותיכם לעולתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם.
ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה. ויאמר משה
אל ראשי המטות לבני ישראל זה הדבר אשר צוה ה'. איש איש כי
ידר נדר לה' או נשבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל כדברו
ככל היוצא מפיו יעשה. ואשה כי תדר נדר לה' ואסרה אסר בנעוריה
בבית אביה. ושמע אביה את נדרה ואת אסרה אשר אסרה על נפשה
והחריש לה אביה. וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום. ואם הניא אביה אותה ביום שמע כל נדריה ואסריה אשר אסרה
על נפשה לא יקום. וה' יסלח לה כי הניא אביה אותה. ואם היו
תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה.
ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה והניא אותה לא הניא אותה.
וקמו נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום. ואם הפר יפר אישה
אותם ביום שמעו כל מוצא שפתי נדריה ואסר נפשה לא יקום. אישה
הפר אותם והפר ה' סלח לה. כל נדר ובכל שבעת לענות נפש אישה
יקימנו ואישה יפרנו. ואם החרש תחריש אישה לו מיום אל יום
והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי
החריש לו ביום שמעו. והפר אתם אחרי הפרו ונשא את עונה.
אלה החקים אשר צוה ה' את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו
בנעוריה בית אביה.

וחמר
של משה ואהרן שהם שהיו הקרובים אשר הכיתי בהן שלפני ה׳
שהיו שרויים על למשה בזה שאין להם לשפחל זכות אחר אלא
בא למשל שאם שיהיה לא טבב וזה שבאו להודיעו שנתקבלו על
מה שעשה. ואמר שיהיה בכאן והקהל המשקוף אל המזבח לפי
שלא היה שם אלא משה ואהרן ואליהם אמר קחו את המטה
ואחר שהקהל כל עדתה ודבר אל הסלע שבפניו ונתן מימיו
ויצאו להם מים הרבה ותשת העדה ואת בעירם. ויאמר ה׳
אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני
ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי
להם. זה מריבת קדש אשר הריבו בני ישראל את ה׳ ויקדש
בם. ויאמר משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך
ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו. וירדו אבתינו
מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו מצרים לנו ולאבתינו.
ונצעק אל ה׳ וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה
אנחנו בקדש עיר קצה גבולך. נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה
ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל
עד אשר נעבר גבולך. ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב
אצא לקראתך. ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה והאם
ומקנינו נשתה מימיך ונתתי דמם ועברתי רגלי אין דבר. ויאמר
לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה. ויט אדום
את ישראל מעל גבולו על כן יאמר היום משל אדום ואל משל
ואל יהי לו ויאמר אדום אל ישראל לא תעבר בגבול

ישוב

ואחב את שתי המזוזות כאחרונה שהם חשבה ואחדין ויהיו והלחים של חשבה טעון מאחד" ועד האחמה ירמוז לאותיות הפם הקטן והטעה קבלה וחשבה קבכירו דרך בעל מלמעה לחשבה הוא שאחמר של שהיו בי המזוזות ושל המשקוף לפי שלא הזכיר הפץ אחד עדות בכאן אי שהזכיר הפץ בהחלה הקהם המשקוף לחשבתן ולעשרן פופן בכה בהחלתן ואם הבין פוד מה שאחמר ר' עקיבה קוץ זה הקבה לחי פוד המשקוף ואחרן הבין פוד אחשה אחרם עוחש לי לשקבל של להיות לעשמור מזוזות פרחי עם מחמרם זל בעשם יכנם אחרם ש' שישר שע פרחים ואחב יקמל. וכתב הר' בחי' הנע חופיע כיאור בכתוב הזה ובבר יש לבעל אחה מלאם ואחה אחה הדם הפם בקעלמו ושבר הדם לבם לאות מלשון אותיות יש של המשקוף קולו ושל' שהיו המזוזות שהיו הדין וזקן ופתח יש של הפרחה כאמר ילמ' מ' חשם ולא יהיו המשחיה לבח בו לפי שהוא חקוס בחוקמן ואחר כך היו לאבוקינו במלאם ואת הם המשקוף ושהיו המזוזות והפת והיה הפת כל קטן ולי בוספות של פתח כאלם כום אחד של קידוש כאלי מ' אוב יולי שהוא קדש ובן הוא אומר שאין יה כם קדש. כום ה' של ג' הקבלה והוא פיסור הנפים כאלי אותה הה' שחפם עשרים שלהנפים. כום ל' של בלפת המזון כאלי אותה ואין' שנקרא שחים חמה שבקדש ואחה הקשחע השחים ומשם בא המזון שאחה הנע חמציר לבם לחם מן השחים. כום לי אומרים שאין שפוך חמחך כאלי הה אחרונה שהיא מדת הדין". ואחם לא הללו מלבי שמאחר שנחנה הפוה לחשחיב מדת הדין הוא לפי שהדין הוא שיהיה הדם הפם בקעלמו ושבר יש לבעל אחה מלאם ואחה אחה הדם הפם בקעלמו ויהיו הדם לבם לאות מלשון אותיות יש של המשקוף קולו ושל' הקבוצה הזה ושבר יש לבעל אחה מלאם ואחה אחה הדם הפם בקעלמו ויהיו הדם לבם לאות מלשון אותיות יש של המשקוף קולו ושל' שהיו המזוזות שהיו הדין וזקן ופתח יש של הפרחה כאמר ילמ' מ' חשם ולא יהיו המשחיה לבח בו לפי שהוא חקוס בחוקמן ואחר כך היו לאבוקינו במלאם ואת הם המשקוף ושהיו המזוזות והפת והיה הפת כל קטן ולי בוספות של פתח כאלם כום אחד של קידוש כאלי מ' אוב יולי שהוא קדש ובן הוא אומר שאין יה כם קדש. כום ה' של ג' הקבלה והוא פיסור הנפים כאלי אותה הה' שחפם עשרים שלהנפים. כום ל' של בלפת המזון כאלי אותה ואין' שנקרא שחים חמה שבקדש ואחה הקשחע השחים ומשם בא המזון שאחה הנע חמציר לבם לחם מן השחים. כום לי אומרים שאין שפוך חמחך כאלי הה אחרונה שהיא מדת הדין".

משוה לא יצאו אלא בכקר בשוה עלמם ולא בשוה פרטה וכן לא יצאו כממוה עבדים בולחים אלא כיום כיל יחה וכן יחה להם שלא יצאו המזוזה לא יצאו אלא בכקר בשוה עלמם ולא בשוה פרטה וכן לא יצאו

אשר יהן יש לבם משוה עניה אן אחכל העניות שהיה לו לאמר אשר יש נותן לבם ואולי לפי שעדיין לא יצאו אחלאם לאה אחמר אשר יהן". ויקוד השם של בשוה הגאולה וביאה קאדן ובשורה הבנים

תלוים פ"ס

הכיח רבר בחוקותם ואחב מהקב יתב ואכיח נפש להרוב ח"ישראל
שהקב רובבי עומדים לרון בפיבות הארץ להדוב הסוקה בן שהק הקבה
חלוקים זה חוצ להשחיה אחת הכל ואחב בן מהקרב יתב ואכיח ש
שהה הקבה הכיח שהקם שוב וקם חיוב הן הסלבר בחיים רשים ת
שהיו עכשים בעוסן כאו אחב חופיך ושולח בשר שחים לכים בן ש
מלבות הרבה סטחיים הם ל' או ה' לשהה אחת וכל אחד ואחד בפור לאפין
בפורות הרבה סטחיים הם ל' או ה' לשהה אחת וכל אחד ואחד בפור לאפין
ניקרא לחשה ולאחרן חלבר שהיה חוחר של סרחני קשר ולעשך היבן
חשה שרוי היבן אחרן שרוי עם אחת הנבחים עם בת ישראל העל כיבן
כלכלם הכל כאו שאחרת ושל כאו שאחרת: אחת" כאשר ל
רברתם שאחולתם עם אחת הקן בילינן זבחים ושלוה הכל קאו כאשר

קלויבים כן שהה הבה הכיח שליקם שחין אחב אחקרב יותר ואשלך"
שליהם אחב בלסטרחות להדום החוחות בן שהה הקבה הכיח שליהם
כרל ואחה בן אחקבלים הלוסלמים וקח"ל להבשת כשר בן שהה
הכיח שליקם אלבה שה יהה אבה אחבה כל שהוקיר הבלי כין שבשתן
הקבאו אחשי הקשר ואקשים בכיח הלאמוהים זה הישלך ואחב הבה כל
ציולהם שבאחר ואחת כל בבור באדן אלבהם" ושל דרך הלאחת
אחר בפלן בבור השבי כי שהם הין בכלל כאחת שלאחשה שבהקן"
ואחלשו ואחו אחת עבל כי ישלך ושבחה ון ולבן היקה אחקים שלבה
לבי שראשלהם שלבה להלאות כי שהקה ציולהם ואקוקפם שבכרו
ולבן אור לאלבשה שער בולקן אחת הלחלן הוא שעון הוא יער הית אחשל
ואחולן בשעון שלא יאשול בו ואהו לאור הער כי בער אלבה והקרה אור יי
ערך לחפש אחרין ולהוליא ואת הלחם ואת האדקים כאלאחר רחל רעיו
ואל הקשלאו וכאשה הקרעו בעל קדש בדבה הקרה" ואחר ניקם פ
פרשה לבלה שקם יהי ואחד אחבחל הבלה ואל הושבע לו שש אחלות הלפה ש
שהיו פבי בות אחעקן באחקום שעים בפוסם הוא וכל שבבין הוא הקלה
ואחלה שבבין ואחלה כל אלבהם אלאחל שהיה אחזר של כל בחי שבדין
ואשאיכן" כי אין בייה אשר אין שם אחה יש שם בבור אחה אין
שם בבור בעול הבייה אחת והוא קדוי בבור שעאחו שם אח בבור אחעקן"
לא אלבה והה אחזבות הקחה בשלוקן ויולבות אחרווקים פבו"ם והיו להם ו
בבורות הרבה סטחיים הם ל' או ה' לשהה אחת וכל אחד ואת בבור לאפין"
ניקרא לחשה ולאחרן אלבר שהיה אחזר של סרחני קשר ולעשך היבן
חשה שרוי היבן אחרן שרוי עם אחת הנבחים עם בת ישראל העל כיבן
כלכלם הכל כאו שאחרת ושל כאו שאחרת: אחת" כאשר ל

ושמואל
פעם אחרת עד שנאחזו הקטן חפה ומחה וזקן ויעבדו את מלכם.
בשמותם חלבד זכות המלכה" וכן עתן את תתן קעם וישראלם
כשניקם וישאל מחלכם כל בסתך וכל זקב ושמלה בעבד צרורת
כתקרם צרורת בשמלותם בזכות זה עתנם השם לתן ותסתל מכם
מלכיות או תהיו מוחה מוכך אמור לו את תכל הדב לא הסטיק לאכל
אמור לו את תעק לקוח הסטיק שלקוח עד שאמור את נותן מוחה מוכך
נעלה אכל ולקח ושלם כך קמלכים לקו ושלחו את ישראל ונשלח את
מחוגם מי נתם לכם עד שתקשו לבו הכה" ובמדרש לשלחם
בזכות ואברהם קולך טמם לשלחם" כולבן מוקים אמרו לא
כניהם חשה היה זאת שהות ואת כל בסור והאו הכשונים מ
מוקים ל' או ך בסיה אחד" ואמר וישאר הטם להורות שכל מ
חשלם ישראל שאשם שהיו בחפזה ובבהלה לא שבחו המלוה וחכבו
אותם ושמחם עד כתפם וזהו חשאירותם צרורות בשמלותם שכל מ
שבחם ואשם שהיה להם בהמות הרבה מחבבים היו המלות וכן מ
עשו כדבר חשה וישאילם ויעבדו את מלכם וכל זה לבי שבבר עתן
להם השם תן בשש מלכם כדכתי ויתן יג ונל ומאך זה לבסוק וישאר
קטם את בלקו להורות כי לבי שהם חבבו את המלוה ושאלו בלקם עד
כתקרם צרורות בשמלותם בזכות זה עתנם השם לתן ותסתל מכם
כשניקם וישאל מחלכם כל בסתך וכל זקב ושמלה בעבד צרורת
מחו מהיכן יל מחעטלוע מלבים ומחחמלה הם" וישמע בע מ
ישראל מרעשהם סבותה מחה ושהם מיל היו ובאו שם כשעה קלה
וזקו שעאחר ואשאר אתכם עד כעבי עשהם ואביאה אתכם אלי" פפ
סבותה ל' בחסלו הבא ואיבך ויעקב עשע סבותה עמר שבזבות יעקב
יצאו מחלכם" כשש מאות הלשון יולה שלא היו שש מאות אלא
שלשים" ובברקי ר' אלעזר אומר כשעלו ישראל מחלכם עב מ
עשו חפו כל הקבלים שעשים רבוא הוא שנאמר ואתכי אתשלך עם מ
שלה עבה והיו מוכנים לקבל הך מלחה לבל אחעך לקיום ל' מלחה
הקשלרות" ועם שלפה שלה זקרמוז לבושש ישראל שהם חמ
חלחים מלחה כלחון" ובמדרש ועם שלפה לפוה שהיה בית
פרעה" ויאסו את הבלק אשר הוליאו מחלכם לל מיד בלאתם
מחלכם וזקו שוללת מלחה כי חמלן כי שהין לא החמילו לבי שהיו מ
צרורות בשמלותם של פשהין לקדר אוהם כשלן שלא יהחמאו" ר
" שוללת מלחה חרחה של מלה בלק שלא החמילו קדוי מלה. ויאמר
לא תהיה להם לאכול חמלן" כי נתשו אשלו שנתשו מחלכם מ
ולא יכלו לשאות החלחה הרחה לא שבדו מלחה השם"
ועם יעבה אחלה זולה השוללת לא שאו להם והבל שבחן של ישראל שלא
אחרו היאך עלה לדרך בלא צבה אלא האמינו והלבו וזקו שאלקבלו
זכותיו לך חסד עשיך אהבתי כל אותיך לבדך אחה במדבר אמר מ
עבר אפרים אחיהן קדש ישראל לה'. ובמדך ואושפ בע ישראל

ושמלה הם חשוביס מן הבסך וקזה כל החלוחר בבסוק חשוב" וי
וישאילם אל אוהם שלא היו שולחם מוקם קיו עוהבים להם אהה לומ
אחת עולל שהיס ולך ויעבד אהה מלחם ואהה כי יזה קיס שהיהה נדולה
אחו מהיכן יל מחעטלוע מלבים ומחחמלה הם" וישמע בע י
ישראל מרעשהם סבותה מחה ושהם מיל היו ובאו שם כשעה קלה
וזקו שעאחר ואשאר אתכם עד כעבי עשהם ואביאה אתכם אלי" פפ
סבותה ל' בחסלו הבא ואיבך ויעקב עשע סבותה עמר שבזבות יעקב
יצאו מחלכם" כשש מאות הלשון יולה שלא היו שש מאות אלא
שלשים" ובברקי ר' אלעזר אומר כשעלו ישראל מחלכם עב מ
עשו חפו כל הקבלים שעשים רבוא הוא שנאמר ואתכי אתשלך עם מ
שלה עבה והיו מוכנים לקבל הך מלחה לבל אחעך לקיום ל' מלחה
הקשלרות" ועם שלפה שלה זקרמוז לבושש ישראל שהם חמ
חלחים מלחה כלחון" ובמדרש ועם שלפה לפוה שהיה בית
פרעה" ויאסו את הבלק אשר הוליאו מחלכם לל מיד בלאתם
מחלכם וזקו שוללת מלחה כי חמלן כי שהין לא החמילו לבי שהיו מ
צרורות בשמלותם של פשהין לקדר אוהם כשלן שלא יהחמאו" ר
" שוללת מלחה חרחה של מלה בלק שלא החמילו קדוי מלה. ויאמר
לא תהיה להם לאכול חמלן" כי נתשו אשלו שנתשו מחלכם מ
ולא יכלו לשאות החלחה הרחה לא שבדו מלחה השם"

ובזה
שעל הקמיק להחמיץ שעם החמיץ לשוא לשולם לא היו בעלמן מ"
שלא הקמיק להחמיץ מלכי המלכים הקב"ה ונתלם מיד שיאמר ויתכן וע"
מלה זו שאנו אוכלין ע"ז להחמיץ כשיעור כלומר כדרך שנאמר
לשון מחמץ ומלת כזה הוא לשון השוואה כלומר כשם שהחמץ
לבוש לבוש לשון חמוץ ולהפך כשם שהוא טוב לשון מתוק
על הקרחתו כשהן כאשר מוצאים בעיר הוא ובן הוא ענין
כמלכים לשון חמוץ ולהפך כשם שהוא טוב לשון מתוק
לברוח ממנו ועל שהכה הכה כל בכורה מלכים לשון שלוה ושמחה
וכתב כל קשה הטרחה לא הוא ישראל יכולין לעשות ממנו אחל קשה
לשון זכות מצות ולשון חמדו עין להם קלת מלות מילה ושפת
כשהן שכזה שורש לעשות בכורה הטרח ונכללו מלות הלשה שהוא פיתון
תירוש ונתן העם לא הוציאם בזה הטרח ושכר כל כחות הטוב ומתוק
ויכר הרע שהיה מתקבל בפיו להחמיץ הטיסה לא היו בעלמן מ"
וזמן זה העבוד לא היה אלא כהרף עין כי הטיסה בזמן מועט מ"
החמיץ ובכן אמרו בזוהר כי חמץ ומלת מותרותיהם שוות חלון מהבוך
היתה וזקן נשר חיה קנה הוי נשר היה בקול הקנה ונקשה מחמץ
מלה כי אין בידם אלא כמלות עשה ובן אינו ישראל נשתקדו בפי
כמלכים אחר זה הזמן כמלות עשה שיש בין • חמץ למלה כעטן מ"
שהחמיץ הטסה לשון מעולם היו אפוהים ופניהם במלכים וזקנו מ"
מלה זו שאנו אוכלין ע"ז להחמיץ כשיעור כלומר נרגש עד שנאלה
לשון מעולם עם לבי שכבר שלא בהם יכר הרע שהוא שאור שכש
שבעסה והיתך הין יכולין לבוא לחחיהם בעולם כמשך מ"
ואהרן וכהן ולא קם נביא עוד בישראל ע"כ וקיימן צוהיים להחזין מ"
עד יחזן הקושיא כי אח יחיה הצמוץ הוא יכר הרע הוא שאור שבעסה
ולבי שזה שנין בעול ונוכח אחר אחבי יע"ל שהיך אשר הוצאתיך ומ"
ואכילה ת' כשאריס בקולה יצאתם מלכים כנגד ת' שנה שלו ובכל שאת
ועלאין העבדים לחירות אלה יפה סמך לבאן ומושב בני ישראל כלומר
הוא הנס הגדול שעשה הקב"ה עם ישראל לבי שהיתה הטבה ע"י
קרובה להחמיץ לבי התיאורתה הישיבה כמלכים שישבו עם הל"
שנה ולחדו מחשבתיהם ובין כאוויים להתעבד עם לשלם אלא
שהעם בחפזון ובזכות האבות ובחלות הסמח ומלה לא העחיס מ"
להחמיץ הטסה שהוא שישור כלתי מורשע אלא ויהי מקץ הל' שנה
כאותן רעב מחשב יצאו כל צבאות ה' מ" אשר ושבו מארץ מ"
מלכים עם שאר ישיבת שישבו עם מארץ לא להם שלשים שנה
ואלפנו מאות תשעולב יצחק עד טבעו היה ת' שנה משהיה זרע מ"
לאברהם עקב"ם כי בן יהיה זרעך ושלשים שנה הין קודם תשע
משנגזרה גלות בין הבתרים עד שנולד יצחק ואי אפשר כמלכים
לבד שהה קהת מיורדי מלכים עצמם וחשוב כל שנותיו ושנות עמרם
כגון וס' שנ' משה לא המלאם ת' עד כתוך הלבה שעם היו לקהת
עד שיהי למלכים והלבה משנות עבדשם בשנות קהת
והלבה שנ' משה בשנים בשנ' שנות הה שנה המוה ת' לביאת

ובזה הבין מוה שאמר ואשנ לא הוציא הקב"ה מארצותיהם מ
הה אחנו ובניהם עד סוף כל הדורות הי"ן משועבדים ומוה עשם מ"
לשד לשולם עם לבי שכבר שלא בהם יכר הרע שהוא שאור שכש
שבעסה והיתך הין יכולין לבוא לחחיהם בעולם כמשך מ"
ואהרן וכהן ולא קם נביא עוד בישראל ע"כ וקיימן צוהיים להחזין מ"
עד יחזן הקושיא כי אח יחיה הצמוץ הוא יכר הרע הוא שאור שבעסה
ולבי שזה שנין בעול ונוכח אחר אחבי יע"ל שהיך אשר הוצאתיך ומ"
ואכילה ת' כשאריס בקולה יצאתם מלכים כנגד ת' שנה שלו ובכל שאת
ועלאין העבדים לחירות אלה יפה סמך לבאן ומושב בני ישראל כלומר
הוא הנס הגדול שעשה הקב"ה עם ישראל לבי שהיתה הטבה מ"
קרובה להחמיץ לבי התיאורתה הישיבה כמלכים שישבו עם הל"
שנה ולחדו מחשבתיהם ובין כאוויים להתעבד עם לשלם אלא
שהעם בחפזון ובזכות האבות ובחלות הסמח ומלה לא העחיס מ"
להחמיץ הטסה שהוא שישור כלתי מורשע אלא ויהי מקץ הל' שנה
כאותן רעב מחשב יצאו כל צבאות ה' מ" אשר ושבו מארץ מ"
מלכים עם שאר ישיבת שישבו עם מארץ לא להם שלשים שנה
ואלפנו מאות תשעולב יצחק עד טבעו היה ת' שנה משהיה זרע מ"
לאברהם עקב"ם כי בן יהיה זרעך ושלשים שנה הין קודם תשע
משנגזרה גלות בין הבתרים עד שנולד יצחק ואי אפשר כמלכים
לבד שהה קהת מיורדי מלכים עצמם וחשוב כל שנותיו ושנות עמרם
כגון וס' שנ' משה לא המלאם ת' עד כתוך הלבה שעם היו לקהת
עד שיהי למלכים והלבה משנות עבדשם בשנות קהת
והלבה שנ' משה בשנים בשנ' שנות הה שנה המוה ת' לביאת

שומר
משלח מהה שתהא

מהה שומר ישפט מוקי יהיה חוזה קשורה הלוה והעיבוד הפסח שומר מה
ונעולה פיתון לשחר שנות ונשבן מהה שומר מה חולה כשהוא היה שוא ומומי
ונרוכה לנעול מהבית ישראל לדורותם ובבני ידעתי כי עשה מלכים
כהיות שון ובעסק נעשה נישואים בין הבתרים. יצאו כל צבאות ה'
ייצ ירחוץ לצבאות הטבועים שיצאו טהור מלכים מבני ישראל לא כי
היה להם זכות כלי נעשה עד שלוה לותם הפסח בשתי חלשה שקם מ
כפח ומיולה ושחה כקף פשיה זן של עשן הקסח ותחב חזר ואמר ניקי
כעצם היום הזה הוצית ייצ מהבית ישראל מאכלן מלכים עם צבאותם מ
שהיו טהור במלכים וזה בזכות חלוה מלה. על שמותם עשו ש
שהיה קבה שומר ומלכה לקי"ם הכעיסהו להוציאם מאכלן מלכים והלחם
כיוה ש ישראל היו מחזיקים הנעולה כן היה הבה מחזיקין בעשם.
כחותם ישראל היו מחזיקים הנעולה כן היה הבה מחזיקין בעשם. הוא
הלוה הוא הלוה שאמר לאברהם כלוה הזה את ישראל אהבתך".
שמותם לבל בט ישראל לדורותם משומר מן המזיקין בעשן שאמר
ולא יכן המשחיתה ונ". והמלוה הוא ליצ להוציאם ה' הלוה רחוץ את
לקחת ההלוה בעל שמותם". ובתוב תורה כי בכאן רחוזה נעולה ינ
חשאר שלוב וזקן על שמותם הוא ליצ הוא הלוה הזה ליצ שמורה ש
שהיה שמותם לעמותם הטעם". ויאמר יצ ישראל חוקיה הפסח כ
כיל נעולה להם פרשה זן ומה שהקליט פרשת ויקי נחלץ הלוה כה
ועבוה לעבוד אהבת ישראל לדורותם ובבני ידעתי כי עשה מלכים
שומר

שומר ומחזיקין מה שהיה משל מלכים שבתוכם הן על שמותם כן יהיה
בזה הלוה ונקו שומר שומר אהבה בקר יהן בקר של אברהם כי הלוה
נעלו לאברהם כבני הבתרים וכן כאומרו וייחלק שלישים לילה ושעה ש
עם בחצי הלילה ונחלו לילה הראשית הטיח לעמותם מלכים ונקו הוא מ
הלוה הזה ליצ הנשבעתי לאברהם ובזאת הלוה של אהבתם שחלקו ל
משמרות של נעמותם בחלק אחד ושעה עם לאברהם ובחצי הלילה עם
עשה עם של מלכים ובחלק השלשי עשה עם לחזקיה דסבי וישכימו בבקר
והנה כולם פגרים מתים". ונקל שמור לעמותם הטהרה שהיא בלילה
לבתוב השיר יהיה לבם כלוה הקדש חב ונקו הוא הלוה הזה ליצ שו
שמותם לבל בט ישראל לדורותם ולבן אמר כבאן שט פעמים ש
שמותם שקם ל משמרות כנגד ל נעות ונקו שהיא פאומרן מ
ן משמרות קו הלוה ונבן ן פיחשם שקם אהבט ע לסבר שקם ל
משמרות: משמרת האשונה חמור נוער כנגד חמורו של אברהם מ
אבינו שנאמר בו ויחלק שלשם לילה. שעה כלבים עומדים כנגד עם של
מלכים לבתוב בקו ולבל בט ישראל לא יחבן כלב לשונו והיניק יונק
משדי אמו כנגד עם של פעהם שלא ששאר מקם שלא שמה שבותם קטר
לבתוב ונער יבקבם ומשך חמטלית עם בעלה כנגד הנעולה הלחרונה
שהלשה שהיא בעשה ישראל התזור לא לסבר עם בעלה כאומרו הקראי
ל אישי לבי שנמרך חמתה בזמן הגלוה כאומרו מחנה להעם שלא
בעה כי אינכו אישם לא נאמר אלא אינכו". והמלה שמותם חסר שומר
שהיה שמותם לעמותם הטעם". ויאמר יצ ישראל חוקיה הפסח כ
כיל נעולה להם פרשה זן ומה שהקליט פרשת ויקי נחלץ הלוה כה
ועבוה לעבוד אהבת ישראל לדורותם ובבני ידעתי כי עשה מלכים
כהיות שון ובעסק נעשה נישואים בין הבתרים. יצאו כל צבאות ה'
ייצ ירחוץ לצבאות הטבועים שיצאו טהור מלכים מבני ישראל לא כי
היה להם זכות כלי נעשה עד שלוה לותם הפסח בשתי חלשה שקם מ
כפח ומיולה ושחה כקף פשיה זן של עשן הקסח ותחב חזר ואמר ניקי
כעצם היום הזה הוצית ייצ מהבית ישראל מאכלן מלכים עם צבאותם מ
שהיו טהור במלכים וזה בזכות חלוה מלה. על שמותם עשו ש
שהיה קבה שומר ומלכה לקי"ם הכעיסהו להוציאם מאכלן מלכים והלחם
כיוה ש ישראל היו מחזיקים הנעולה כן היה הבה מחזיקין בעשם.
כחותם ישראל היו מחזיקים הנעולה כן היה הבה מחזיקין בעשם. הוא
הלוה הוא הלוה שאמר לאברהם כלוה הזה את ישראל אהבתך".
שמותם לבל בט ישראל לדורותם משומר מן המזיקין בעשן שאמר
ולא יכן המשחיתה ונ". והמלוה הוא ליצ להוציאם ה' הלוה רחוץ את
לקחת ההלוה בעל שמותם". ובתוב תורה כי בכאן רחוזה נעולה ינ
חשאר שלוב וזקן על שמותם הוא ליצ הוא הלוה הזה ליצ שמורה ש
שהיה שמותם לעמותם הטעם". ויאמר יצ ישראל חוקיה הפסח כ
כיל נעולה להם פרשה זן ומה שהקליט פרשת ויקי נחלץ הלוה כה
ועבוה לעבוד אהבת ישראל לדורותם ובבני ידעתי כי עשה מלכים
כהיות שון ובעסק נעשה נישואים בין הבתרים. יצאו כל צבאות ה'
ייצ ירחוץ לצבאות הטבועים שיצאו טהור מלכים מבני ישראל לא כי
היה להם זכות כלי נעשה עד שלוה לותם הפסח בשתי חלשה שקם מ
כפח ומיולה ושחה כקף פשיה זן של עשן הקסח ותחב חזר ואמר ניקי
כעצם היום הזה הוצית ייצ מהבית ישראל מאכלן מלכים עם צבאותם מ
שהיו טהור במלכים וזה בזכות חלוה מלה. על שמותם עשו ש
שהיה קבה שומר ומלכה לקי"ם הכעיסהו להוציאם מאכלן מלכים והלחם
כיוה ש ישראל היו מחזיקים הנעולה כן היה הבה מחזיקין בעשם.
כחותם ישראל היו מחזיקים הנעולה כן היה הבה מחזיקין בעשם. הוא
הלוה הוא הלוה שאמר לאברהם כלוה הזה את ישראל אהבתך".
שמותם לבל בט ישראל לדורותם משומר מן המזיקין בעשן שאמר
ולא יכן המשחיתה ונ". והמלוה הוא ליצ להוציאם ה' הלוה רחוץ את
לקחת ההלוה בעל שמותם". ובתוב תורה כי בכאן רחוזה נעולה ינ
חשאר שלוב וזקן על שמותם הוא ליצ הוא הלוה הזה ליצ שמורה ש

426

שמות

ואחרי ישראל משומר במשמרתו". וכל עבד אינו לפחות העבדים עבד.

" אינו אוכל בה למשנה עבד קנין". ותולבה תורתו לא יאכל בן תו

ועניך שתלת עבדו מעבדתו תלמוד בפסח". הנשב זה בך הנשב.

שפיר זה הני ומה לקל והלא שכל הקול אלא בנין שבי אם בפשוט מקול נ

והוא הנשב אלו שפיר". בביה אחר יאכל בחבורה אחת שלא ישנו נ

הנחוש שלו יבשרו בחבורתו ויתלקוהו אחת לומר בחבורה אחת לא נ

אינו אלא בביה אחר כמשמעו ולמה שלח הקישלו והיו אוכלים בחלק

וירדו ושמים שלא יבשלו לביה הלל של הפרים אשר יאכלו אותו בהם

מכאן שהאוכל בשרי חקומות יצא". לא הקישלו אין הביה אין נ

הקבורה". ושלם לא הקשבדו בו הקולי. לאכילה בנין שלם יש שלין

בשר אומות יש בו חשוש שביה שלם אין שנו כיוצא בשר אין בו מ

חשוש שביה שלם". וכי יעך אתך יך מה שלוק לך בשש"ב כ

פסח אוכל שאר מלאות אוהל לבי שעשקר מלוק אין אינה אלא זבר לאה מ

שפסח הקקוש של פרק בא ישראל והיה עשה בישתי שהיך אינו בכלל

זה לבי שלא היה לא הוא ולא אבותיהן שם ונאמר שהיה טעור מאלוה מ

אז לבך בתיב ושמה פסח". וכל טרל לא יאכל בו ישראל הוא זה מ

שאתה אתיין מאחרה אילה שלא חשוחד לשעלה ואינו לאד אבן עבר".

" תיבה אחת להשווה לך. לאזהה אתך לשאר מלאות שבתורה. ואתה נישנו

כל בא ישראל אאמר שנאמר כולם ושנו אחת הפסח וכן בתיב בפי רועץ

כי חולם היו כל העם הילדים אבל לאשלה במלאת פסח אתה נישנו בא ישל

לא אמר כל בא ישראל לבי שהיו שרם עומדים ואי אינו אשר לשמורת הפסח

כשומאה". לא נישנו ישראל בן שנו נישנו אילה". בן שנו ס

מה עשה שנו פסח ושמח בחגך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך

ויעשו כל העם אשר בקהל יהושע". ויעשו אילה כנין שלא נאמר

אלא בביה אחר כמשמעו ולמה שלח הקישלו והיו אוכלים בחלק

מכאן שהאוכל בשרי חקומות יצא". לא הקשבדו בו הקולי. לאכילה בנין שלם יש שלין

הקבורה". ושלם לא הקשבדו בו הקולי. לאכילה בנין שלם יש שלין

בשר אומות יש בו חשוש שביה שלם אין שנו כיוצא בשר אין בו מ

חשוש שביה שלם". וכי יעך אתך יך מה שלוק לך בשש"ב כ

פסח אוכל שאר מלאות אוהל לבי שעשקר מלוק אין אינה אלא זבר לאה מ

שפסח הקקוש של פרק בא ישראל והיה עשה בישתי שהיך אינו בכלל

זה לבי שלא היה לא הוא ולא אבותיהן שם ונאמר שהיה טעור מאלוה מ

אז לבך בתיב ושמה פסח". וכל טרל לא יאכל בו ישראל הוא זה מ

שאתה אתיין מאחרה אילה שלא חשוחד לשעלה ואינו לאד אבן עבר".

" תיבה אחת להשווה לך. לאזהה אתך לשאר מלאות שבתורה. ואתה נישנו

כל בא ישראל אאמר שנאמר כולם ושנו אחת הפסח וכן בתיב בפי רועץ

כי חולם היו כל העם הילדים אבל לאשלה במלאת פסח אתה נישנו בא ישל

לא אמר כל בא ישראל לבי שהיו שרם עומדים ואי אינו אשר לשמורת הפסח

127

החמץ על האחת נתי"ב שלו כולה אילה כנגד אילה כי הנה הוא

הוצאת יצ אתכם כי יצ המוציא לא היה אבל וזה עשה תיסור ר

מה עשה". וישנו תיבה. בן שנו פסח". בן עשו ישראל עשה מעשה

כאומתה". לא נישנו ישראל בן עשו על נישנו תיבה". בן עשו ס

כל בא ישראל יקריבו בעשייתה ושלא יאחיון שאתה הדין בלבד

עשיה זאת אלא הוא וביה"ין היו עם ושל בן אחר כי בחוזק יד

הדין לבד שלא יקריבו בעשייתה ושלא יאחיון שאתה הדין בלבד

על בן היה יך להם אתה החמץ להוות להם שיהיו מלקאחין שאתה

שאתה הדין ואחבי שישראל העיון היה הנלוה שהיה אתה הדין ר

אלא הוא שנו חמץ אצל חוזק יד אלא בא הקרוב להאות כי החמץ ראוי

מה שנו חמץ אצל חוזק יד אלא בא הקרוב להאות כי החמץ ראוי

שמזהירים עם שפה הנלוים שלהם". קרש לי כל בכור פתך ר

עבד הנשים עם שפה הנלוים שלהם". זכור את היום הזה אשר יצאתם

מלנה זו לשון להודיע של הנס הנלוי שנעשה השם עם ישראל בהריבה

בכור ומלוים ובהלבה בכור ישראל והחלה בכור זה אלא לראות שהוא

בכור והלי לאחוי קומת והוא סמוך לחמה החלה והיה הלוי הכתוב לאמר

קרש לי כל בכור בבני ישראל שהא מפסק בכורות היתה בין בכבור הלא

בין בכבור הלא ואת בכלל הביה אחבל לאילה לקרש כי אם בכור הלא

לבי שבכור הלא יש בו מסק חוק שאין בין בכבור הלא ונם בכורות מ

הבהמה בכור הלא היו כי בן בתיב וכל פאר שוך בהמה". ובחלש

אחבה בכורות היתה אתך בעלבות חוץ מבתיב בת תרשה שהיתה בכורך

ולא אחבה שהיה לה סרקלין טוב והוא חשבה שנאמר והנה אוהבי עוף

קוא ושלא אמר שלאה נעשאה כי עוב פחיק לא יכבה אלילה עריך

כלומר שאחבה והוא הלילה שלו אחבה בכורות". לי קוא לשלמי

קנסיו שלו ידי שהכתי בכור אלים". זכור את היום הזה אשר

שאזהירים עם שפה הנלוים שלהם". קרש לי כל בכור פתך ר

עבד הנשים עם שפה הנלוים שלהם". זכור את היום הזה אשר יצאתם

מלנה זו לשון להודיע של הנס הנלוי שנעשה השם עם ישראל בהריבה

בכור ומלוים ובהלבה בכור ישראל והחלה בכור זה אלא לראות שהוא

בכור והלי לאחוי קומת והוא סמוך לחמה החלה והיה הלוי הכתוב לאמר

קרש לי כל בכור בבני ישראל שהא מפסק בכורות היתה בין בכבור הלא

בין בכבור הלא ואת בכלל הביה אחבל לאילה לקרש כי אם בכור הלא

לבי שבכור הלא יש בו מסק חוק שאין בין בכבור הלא ונם בכורות מ

הבהמה בכור הלא היו כי בן בתיב וכל פאר שוך בהמה". ובחלש

אחבה בכורות היתה אתך בעלבות חוץ מבתיב בת תרשה שהיתה בכורך

ולא אחבה שהיה לה סרקלין טוב והוא חשבה שנאמר והנה אוהבי עוף

קוא ושלא אמר שלאה נעשאה כי עוב פחיק לא יכבה אלילה עריך

כלומר שאחבה והוא הלילה שלו אחבה בכורות". לי קוא לשלמי

קנסיו שלו ידי שהכתי בכור אלים". זכור את היום הזה אשר

שמות

שעין העפר יכול להחזיק בעבמי הארון ובך נשמלק לו ולא
ישהלל כשם הכעטן לפי שהוא עבד ואי אפשר שיחזיק בך ש׳
שלא היה בזמן משה ... על ארון הכעטן הזכיר ארון ש׳
ונתנה כי אז תהיה לנו הארון מהנה עולמית לא תחלף שלל מלא
והטחות קמוטלאות שהקבילו הנביאים אחר הלבוה ואמר בן
מולנה אחפיה בכושרות פחדש כשר ר׳ יוחנן אמר אל הקרי בפי
נכושרות אלא בבן שרות הלשון בוכים שנאמר כי אין בית אשר
אין שם מת והלשון משורים שנאמר קולרנך ושועה בחלל שקקים
וקבעה חל הפסח בזמן הלביב וחל שבועות בזמן הקלר והוא
שנאמר וחל הקלר בכוה מלשיך וחל הסוכות בזמן האסיף ו׳
ולבך הקמן לבוקל בתפלה ובבלוות מקדש ישראל והקמטס ו׳
ולא אמר והמוטה כלשון הכתוב לפי שכל המוטה הלי״ס פ׳
בזמן ונקרא עמן אביב שהוא אב ל״ת תמוז ובן מולא עלך א׳
אב ובכור ל״ת מולות״. והיה כי יביאך כתיב הכא ביום בחיי אל
הסתשה הסמוכה לה הקבמיל נס כן והיה כי יביאך ואו מולאה ביום
ישהוא שלא ביהה האשועה שלל יקושט שנאמר ״ מלחמות ואלל הס
יהחו ש בקשן מקרה לבוה לביש שנאוה חברועה לביהה מי
מרוס והזכיר בכאן אשר שכבע לאבותיך כי השבועה לאבות
היתה בשעת שנאמר הנביא אשר שכבעה לאבותינו מיומי קדם ש׳
״ והשע חסר ״ל׳ ישהוא לקבון עלות לשהיל שלא הלשלרך ש׳
שם למלחמה והזכיר בן אשר שכבע לך ולאבותיך שלא היעזהס
והטחות קמוטלאות שהקבילו הנביאים אחר הלבוה ואמר בן
ובתנה כי אז תהיה לנו הארון מהנה עולמית לא תחלף שלל מלא
שלא היה בזמן הארון הקמטס ... על הארון הכעטן הזכיר הארון ש׳

שיזכרו ימי השע כעטן שלא יבואו לחמעה פלוחס ושלא ברשלה
רצה השם שאעפ״י שהיו בשמחה גדולה כמו שיולא מפיות השביה
כורוה אין מלארון בחורו שהחורו הוא זכר לעיחורו מת חייקס כי
כשחור מספה לחרותינו״. ובפרשה זו לא הזכיר חרור ט פסח ש׳
לשחוך הקבול וייהיה משה מלאון והקשן הארון שהקבילו ובשעת כי
בזוה וזה לבר יהושע והכהנים את שחונו מן הארון ומיד הקשה ש׳
שחוחים הלעו עפה חלב ולא בן הארון השעס ולבך יבשר מותם מהרן
הזאת שהחלב זבחן הלעון והדבש אין התלהס והתלעס״. את השבועה
הזאת שלל פסח״. התבלו מלאה התורה שהזכיר ק״ת ימים ואחרכך
הזכיר אבילת המלאה ואחר כך הזכיר אבילת מלאה ואחר״ם ימים ש׳
שחוים שלה בים להוסיף שלל״ת ימים בהחלהן ובסוכן וקיין מה שלל
שהרשו לל לבוחה״ת שנאמר מן יום י״ל ולבוחה יום ח״ בחולה לארון וירוע
שבבר נאמר לשלל והיה כי הבואו אל הארון ולמה חזר ונשנה בשבל
רבר שבתחרש בה פרשה הלשועה שאמר בה והיה כי יאמרו אל בס ש׳
בשבס מה השבועה הזאת בבן חשע הבבוא חבבר שהוליח שלמון
מן הכלל וכאן והקריב לבבך בבן שאין יודע לשאל ולחרך הבהוב
שהפתיח לו אחיה בבבה אנדה המושכין אחר הלב״. בשבור יהי
שאחק״ס מלאהן בנין מלה ומחור השלו״. עשה יש לו רמז השובה
לבן חשע לאחר שעשה יש לו ולא לו כי אלו היה עס לא היה נעשה
כלאי לינאל״. ועל האחות בשבור זה בשבור שאו ובבורו ש׳
היה והוא כאן אל אלי ואהובן שהוא השביעה עב קוייה הלשועה מ׳
והבוונה שאין השביעה פישהאל עולך הדיומ בלבד כי אס עובך ש׳
נבוה וזה לבר יהושע והכהנים את שאונו מן הארון ומיד הקשה שש׳
לשחוך הקבול ויהיה עשה מלאון והקשן הארון שהקבילו ובשעת כי
כאשר אספה לאחרותינו״. ובפרשה זו לא הזכיר חרור ט פסח ש׳
כורוה אין מלארון בחורו שהחורו הוא זכר לעיחורו מת חייקס כי
רצה השם שאעפ״י שהיו בשמחה גדולה כמו שיולא מפיות השביה

פרשת

המלכה שלחה לשרה שלן." בנן ליוקנה לאנן שבאין הלו' כי

המלכה ולא חייש לה ובנן כך תמיר לשרה קהשרה לחייה תוקמלה כי

חוקמלה לאיקון עבד ואלו כר קטולה איקו בנן לעביד קלגה בתוקמלה

רעשפוקלה שלחה הלה כין לאחיד חוקמלה שלחה המלכה בנן קהולה

מינך לעתך חון להיחון שלחה לקה הים לה המלכה יקב ניהה תוקמלה

בפסח אחל קפרשה הזה לא נא אחלה לבוהנע שמיאחת השנה יהיו ינדשם

יחוחוה חשנה לשנה." וכתיב רק כאשר כשמיים קזקירק תורק שמיהק

יד שמחל לעשיך היא בפרשה שנה חלקה ואתעיון יד בהה." חויחוים

לבדוק הקפלן לאחר שנים שנר חדש נאמר כאן חויחוים ונאמר להלן

ויחוים הקיה נאולהנילה להלן שנה אחת כאן שנה." וקיה כי יביאך

כאשר שמלאת עשר הים תיעשה טוקעה כי הם כאלן." וכתיב

קרחבן זכל עדה קפשעם קדש לי כל בכור כלקשלאים בישראל קיום

כי בשבור שפרחים מחוה בהבוהן באלן הולדם לנה שיקיו קדושים לי

לשבוד אחר עבודתה יכל אשר יצוה בהם ולא יתן לבם שתה פריום

עד שהחלפם בליים ולנה בשבין קשרפים אחל קחלוה בינולהם לא

עזה כאלהר ולנה כי כאשר יבואו אל קאלן קתקבל כאדם ובבהמה ל

ובשור חמור ולנה בפריום לבורות. והמלא יעלך בני לי כנך לי מ

מלבים שקרבן בני יאחם לאלן. אל אלן הכשבש כאלרעה זכה להקרא

אלן כשבן של שמו ולא של שם הפהיני ובחוי לפי שבשעה שיהיו

ישראל בלים שליהם הכשבש פעה חאחלן כלי שיכשבו בה ישראל בלי

חלבער אחר הבה בשכר זה אש עתיד לך אלן כאלכים יצו אחסדק"ח

ועבד שהאכה לבקרא של שמך אלן כשבן." שבשב לך שעאחר

וקבאתי אחקכם אל קאלן אשר עשאתי אחך ידי." ועקה לך תקיה כי

בעיניך כאלא בו ביום עקה לך ואל תקה בעיניך כירושה אבותיך." מ

והעבדת לשון קפרשה. שוב בפאה עבל בפאה שעבדתן אמו ושלחתן

בלא עתן ואלך שקוש קדוש בעבודה לבעור אחת קבא אחרין ואחר שאינן

עבל קלו שוב כאשר שוב אלבך ואל בא אלא שאר של קעבל שקלי כ

כבר בתיב כל פעור רחם ואם הקאר אחת בבור בפאה עאחלה בישעאל

את ומ' בראקום אחר בפקיך ובעאתך." פעור חאור ואל שאר בפאה

עאחלה ונאילה הכבוב היא." וכתיב רשי' לפי שעשעל בפורי מ

כאושר ובחולן של אושר כש בשפת הבולא שרת שלן עב." חויחוים

יחויאלה בינם ולא בלילה." לא חויחוים יחויאלה מכאן שלאך חכם

לבדוק הקפלן לאחר שנים שנר חדש נאמר כאן חויחוים ונאמר להלן

ויחוים הקיה נאולהנילה להלן שנה אחת כאן שנה." וקיה כי יביאך

כאשר שמלאת עשר הים תיעשה טוקעה כי הם כאלן." וכתיב

קרחבן זכל עדה קפשעם קדש לי כל בכור כלקשלאים בישראל קיום

כי בשבור שפרחים מחוה בהבוהן באלן הולדם לנה שיקיו קדושים לי

לשבוד אחר עבודתה יכל אשר יצוה בהם ולא יתן לבם שתה פריום

עד שהחלפם בליים ולנה בשבין קשרפים אחל קחלוה בינולהם לא

עזה כאלהר ולנה כי כאשר יבואו אל קאלן קתקבל כאדם ובבהמה ל

ובשור חמור ולנה בפריום לבורות. והמלא יעלך בני לי כנך לי מ

מלבים שקרבן בני יאחם לאלן. אל אלן הכשבש כאלרעה זכה להקרא

אלן כשבן של שמו ולא של שם הפהיני ובחוי לפי שבשעה שיהיו

ישראל בלים שליהם הכשבש פעה חאחלן כלי שיכשבו בה ישראל בלי

חלבער אחר הבה בשכר זה אש עתיד לך אלן כאלכים יצו אחסדק"ח

ועבד שהאכה לבקרא של שמך אלן כשבן." שבשב לך שעאחר

וקבאתי אחקכם אל קאלן אשר עשאתי אחך ידי." ועקה לך תקיה כי

בעיניך כאלא בו ביום עקה לך ואל תקה בעיניך כירושה אבותיך." מ

והעבדת לשון קפרשה. שוב בפאה עבל בפאה שעבדתן אמו ושלחתן

בלא עתן ואלך שקוש קדוש בעבודה לבעור אחת קבא אחרין ואחר שאינן

עבל קלו שוב כאשר שוב אלבך ואל בא אלא שאר של קעבל שקלי כ

כבר בתיב כל פעור רחם ואם הקאר אחת בבור בפאה עאחלה בישעאל

את ומ' בראקום אחר בפקיך ובעאתך." פעור חאור ואל שאר בפאה

עאחלה ונאילה הכבוב היא." וכתיב רשי' לפי שעשעל בפורי מ

ונלחם

מלכים כתמוהים ושוד שמייטע ישראל כיצחקים שאין לך אחד מיושראל שלא שלט בהן חמוהים עשטים כסף וזקב שלו מלכים" תקרוק בשק נוקן שק לבבן וחמור מוקר בהטאה ונקשה תוצן כיד כהן" ושרפתן שרפו בקופן מלחתין וקורנ הוא רוצה לאבד מחוצן שלו כהן לפיכך יפסיד מחוצו" כי ר יעלך בנך מחר יש מחר שקוה עבשו ויש מחר שקוה לאחר ז זמן כמן כי יתחרו בשכם מחר לבניו מה יחתה זה היפוך עפע עתידין יודע להטמיד שתלתן ובמקום אחר אומר מה השלות ו ובחוקים הה זו שתלה חכם ודבר קורק כנגד תרבטה בטס ר קס ושטע ושתידין יודע לשתל ובשתל דרך חכמה" ויקרוב ויג כל בפור מלא היה להבני בפורות שקרב בכור לאמו מן ש לאבין תושיל הכית" בכר תלס חסר לפי שתידין בפור ו והתי" בפור בהמה מלא שקוה בכור האס שקוה בכור והתי" והיה לאות על ידכם של דרך בפשטו הנפתה הזה לחוות של ה בהים שבהקלען של האש ב ל בהים ושל יד כיתה אחד ודע כי כ קלען של יד בקיאו אות שומאר והיה לאות על ידך והקלען של ר האש זכרון שנאמ ונאכרון טן שנך וידוע כי קדבר הטשה לאות מזכיהן לחוקן הקדיד ואס כן לאות הוה סבתה קזכרון ועל כן לאחרו ר רגל בשקוה מניח של יד ואחה של האש ולבך אחר הכתוב והיה לאות על ידך ואחה ולשוטפת בין שנך ובשקוה חולק של האש קחלה לפי שאס יחלק של יד קחלה תיך ישאחרו הקלען של האש שהס הזכרון ואין זכרון אלא לאות ולשק האני שיהיה הקלען של יד האשון ואחרון כי כן האות האשון ואחרון ה עקרו אחוס קשוהס בין קשנים יזכור קטן וידבר בן ורגל יקראו קדבר המוטל בהאש טוטפת כאו שאחרו ולא כשלבי עין ואה אחהו טוטפת הסקטת אחרון לאזן" ולא ולא טוטפת אלא מלהת

ושקראת בה ולוא שאחר ושקת לשבדך בה שוחט ולבך הקלען של יד מלכים כנגד הלב ולס בכית אחד שהיא מתקחזק וכלולה בה בעזת חכמה וכדי להוות של הלא נאות בפשטו ולא יה כי יביאך ה' הלן אר הלן שלו קדשה והלא של ירדוף והלא של ידבק וכל המלות מוכיחות שלא מכרו הלין על קדשה והלא של ירדוף והלא של ידבק וכל המלות מוכיחות שלא יכבד" ואשל האש ל' שהס קדש לו כל בפור בנגד החבמה שהיא האשית ועורק של זה לשון קדש כאו שאו יהכם קדש" ולא כי יביאך שאלבר בילחת מלכים בנגד הביאך" ולא אס שאוע ר בנגד קבלה שאע בנגד הקבוה וזקן פוד מלכות הקלען עם שין של ל האשים והקפלה הס הקלען שלאס וזקן פוד האלאחר שקקבמ מעת הקלען וקעלה והקוד כי כלם קדי שין של שלא האשים והקחרונה היא קשר של הקלען ולין קלשוטה מקיטה רחוק להמשכת השפטה של קאחרונה שהיא קשר הכל ולוות הלשוטה מניעות של הנ"ב יהוה להמשכת שחורות ירחוק שנאת הקנאה ומשם ומחלה ולוות שחורות ירחוק משחוק השנקס ונטשם קטחקס בהאש כי הוא מקומס הכאוי ושם כרח הנשחוק וכל מה שיש בהקלען של האש יש בהקלען של יד להורות שכל שהאחרונה כולם כלולה בה והיא כוללת כל האחרות של מלה והקשר שבו ירחוק לשהק שכ" ושטוטפת של שם שהס שלפני פתים ל קדוים טוטפת עלה בהקי שהיס סה בחפרקי שהיס ומחס חברו שם העלה אל דרוס אל הקליטו יעיטן לשון ליפוס כאו ושחברון בין שנך ר עקרו אל תוקף קשוהס בין קשנים יזכור קטן וידבר בן ורגל יקראו ב קלבר המוטל בהאש טוטפת כאו שאחרו ולא כשלבי עין ואה אחהו טוטפת הסקטת אחרון לאזן" ולא ולא טוטפת אלא מלהת

ומפי כלה אין נבזין וחכם כאוך״ ואחרין כח שבכתב אתי לברו עם
מעשה

פרשת ויהי בשלח

חכם לבב ואחרין כח
וקי חכם לבב יקח

אברהם שהיה חכם גדול ואחרו כלל קיים אברהם אבינו אפילו
עדובי הקבלה. ואחרין כח שורף אחר אלבשה אלבים והיה שולט
חיל גדול כח״שלב שהיו עם סנחריב כראוכת בכלך חלק ועצח ע׳
תורה. מי הקשה אתו וישלם כשעועו ויהיה לשולה לשולה הקלאת מי׳
כלא יב צבאות יעלן ואני יסר מי יחולל בבורה״ע שעקשקה שתו ה
אלא שהיה הקורא״ע בפיך שלבן אחר והיו לאוה שלא יחושו אחיך ולשוטפה
ולשרפות אחיכרות אתמיד בין שעך לשאות אחיך שלאוה אלהיכו ואת
הכאי״ה הקוות לבי לאלייה אביך וכשכו אשרות להם שלשה פעלות
מחזקים הכאוה הקלעג שומהם הקאות הקחזק אשבים ואוכלים הדבים
קרקים אלבל הראות עד שיתקאו יותך בגולים אחוה שהם בן הבלאים
קאלה״ם הם אחזקים ראות הכשבע הקלעשה כאחוכך ושומה הקחזק
כבח אחוכתה ואוכלים ואחבירים ואחבים אותך לראות בשוב יע ע׳
כארץ הקיים״ והקלאת טוטפת בארה בש אוכן שאחר שהאוכן ע׳
אקור בקרבכן״ שלא האש שם הקיוחד ובן בשלב ילקה
וזהו שאחר רבן שחוכן ל לקיים כל הקוצח הקשכן אלהיך ימים שעשה
יע שלקים יחין ולבל בהן חיי רוחי והקלחות וחי״ע״ רש

אשה אחושו ואחיזקו בעור הכופים אתי בלבו״ מי הקשה אתו וישלם
אלא הקלאים שלא רצו כו להיות אולך שלהם ולבסוף שלם להם כשלשה
ובשל כולם כידו״ לא חכם לבב וקי זה הקבה שעאחר שאון ה
חכמה והקושיה של עצה וקפורק״ מי הקשה אתו וישלם כור הקבול
בהקשו כשנבזו שעטפם כרוים. כור הסלעה עהקשו כשנבזו הקלם בכל
העולם וכן אעשי סדום עהקשו כשנבזו האקאוקה פועה עהקשה
כשנבזו הביא שתו מכהר בבורות ושלחם אויר הקל ויהי בשלח פרעה
והקה שאחור לא ידעתי אחי״ע אחר ואחור יע הקהיל ואה שכרו לא ע׳
הקלעב אלה והקה שאחור וקש אחי שאחל לא אשלח כהיב בו ויהי ק
בשלח פרעה ואה שכבו זכה לקבורה שעאחור שניה אימיך הקשאתו
אכן ואחור ויהי ני היה ואני עוח ני פרעה אולה לאחד שהיה לא הקלעם
על אכן ואחור ויהי ני היה ואני עוח ני פרעה אולה לאחד שהיה לא הקלעם
ואוכלים וחכלים הלפה כשראה אותם הקושר עוח ני כך פרעה כ׳
בהלה קיו ישראל אלבל אשועבדים בחומר ובלבנים ולא קיו עבדים
שקם אומה עבשו כשיצאו והיה אותם שנעשו רגלים של קיים צוחני
״ לא מי צוח ני המלכים כי בשר שקיה אשה אלבל כלאכה ואבה
שקיה כאה שלקים היה מרעתם ובשבו שהלך אשה אחדן שאת ו׳
יבא שלקים אבותה ואין אי שירעתם״ לא שעקים צוחו ני לבי ש׳
עאחבו ולבן ופרעה. לא הכשעים צוחו ני עשבו שיצאו ישראל ב׳
הניעד שקפו לעאת אחרן ישראל״ בשלח אולאך שעשה לקם עייב
מן יאמר ני היה בשלח פרעה אחקשה שקם שלב רב שקשים ניים ש׳
לישראל כפתחת ובשבו לא יקשה ואן שלב ולא עשם ואמו שהשלה
קחכמה אחלהיה להולידם ברך אחוקה אבי קים ובני ב׳
אמכער ויהיו חזקים עאחורש ולא קולידם ברך אחרן פעשים כי ב׳

קיבוב קולו שיתקיים ויהיה ושהיין הם רמיס בתמונתו
השם ויתמו בתורתם אי זו מלחמה ושבו מלהילחם כאשר שתמידו מחר
כך נקבה האשה ושובבת מלהילחם ובן ויסב אלהים ויי בשביל השם
שקולו שב הי וכיולא בהם תחזקים בתמונתם בשם וכיוצא
ובעותים בו ולא קיין צדיקים לבל זה ולא היו חפתחם תשום מלחמת
אלא וחמושים שלא כשי שיהיה חניך חומש למלחמה ושמחים לצאת
והמלא יתם ׳ בתפוחה הסוס ואיכך וגם עמו שיהיה לא שיקר ולא
יתם . יתם ׳יג מוקדקים . משפט ׳יג ולא יתם כלומר העם שי
שהם שב הי הם שמוקצתמים ויתנו בשם לחזור למוף אחבל כשי
שיהיה לבלתי׳ם והשוחטים תחת חלקו לא שיקר ולא יתם רומה
בוהם ומלבם שהוא נלחום של שיהיה שלא שיקר ולא יתם וכי
ושמחים שגם הישם יהי מוקצחם של הדעה בשומטו מוקדק הנוחקים
והלוטקים לשבו וזקו כי יתם ׳יג מוקדקים אחבל אם הוא נשר רין
שיש שהוא שבועה לא הנשיל הנחקה והלשחק ולא יתם
׳ לא ולא יתם אלהים דרך אחרן מלשרים לכי שקיבוב קולו כי מלך
מלשרים קיבוב למלך מלכים או קיבוכה השמועה שיאמר אם תשקור ל
ונשבו ולעבדי׳ . לא ולא יתם אלהים לא קבל הנחומים של חוק ש
שהשו לבש חפלים בדרך אחרן מלשרים . לא ולא יתם לא ונלחם
שחקם כדרך השלם דרך הקשלם חלחשלה והלחם חלחשלה עי
והכלת הלים חלחשלה והלחם חלחשלה שיאמר העד חחשביר לכם לחם
יין הצחים . דרך השלם הלשבר קולך לכל הם ונשמן הפך ׳יג קולך
לפניהם ויחם . לא שקשבר חרחיץ לחת רבו אחבל ם שיהיה כתיב
ואחרונך בחי׳ם . לא שקשבר חלבי׳ש לחת הם אחבל בשמן כתיב
ואחבתך רקחה . לא שקשבר חשתל אחת הם אחבל בשמן כתיב

הנחש . לא שקשבר נושאו אחת הם ובישראל כתיב ואשאו אחקם על
כשטת שהם שבי שקיבוב קולו שיישראל קיבוים לאקום שנאמר ו׳
ויש קרן לשרו וגו׳ ישראל עם קיבוכו . כן יתם כי כלי שלא יכ
יתם ולומה לא כן ישלח ידו . בהלוקים חלחמה ואשטו שבאו חלחמה
שחלק לא קיקה נלוחה כל כך שבשבוכה יחזרו לחלבים וכל זה ש
משה קל יקשלה כלי להפוחת להם חוקות ומוטרים כי אינל הולכם
כיך אחרן כשוקים הקיבוב ואחל יהיו כלבם שיקבו להם השוחה ו׳
לשבור כיך אחלם ושלח יעשבו חוקם היה הלחוקות עקל ונזה חייבה
החכמה להסב חוקם כיך קחלכר לה׳ויה הלחוקות וגלוים כ
טהחה קיחן ושלישק קשלח ושולח בהם וכן כיך העם בשוקבו ו׳
חוקות ומוטרים עם הלהיקים שהוא שעיה להם עם כיך עם ו׳
להגיל הלחוקות והמוטרת כי כן חלינו בשנן חנעיה חישחל ושחריה
וגו׳ כי היה לישחר כחוה הל בכיבו׳ הלחש ולהשל הבת היה הלחוקה
והמוטרת הלחש בהקיק בחה ולא הזיקה לחוקם . עם שנן לשחל
היה לחשחר כחוה הל שיחיה הבה לחה הלחוקה ולהגיל הבת הניחם ו׳
חיים . וכן בשנן בשהלך בשלשת מחוקות לחיש וגו׳ . וכן בשנן בה לקבוע
בלבם חמונה שלחמה בה שיהיו לחויים לקבל הקדקה . ואחר ו׳
ושבו חלהילוק לחחר לחשתי שיישבקם בכפלים ילחו בשבשם כחל
קין ושבים בביולה חשר עם הקלבוקה . ויסב אלהים שעלך להם
עולחן והסיבם שעלחו היובל לחל לשרוך שלחן והקלבר חושך ש
שלחו ולחחר שלחו ובחל לחחר לילך הקלבר לובר סוף . וי
וחלושים חלוי׳ם עם חוך חומש בכל יין היה הקלבר הלחמיעיקי
או יאחר שבל לחחר חוקם היה נושאו בכל יין היה הקלבר הלחמיעיקי
כשאר הטחים שלבים לבל יין חלחו לילך הקדקה לשוחה שיין

העלמות

ע"ז והזכיר העלמות כי לא ישתחוה להן ולמעשיהם רק הע"ז
מלכות זה משה ומשה שתמר שהן העלמות הוא תוקף במחנה
ישראל היו מלכים הון ומשה היה חכם וזקן שתמרו חכם לב יקח מ"
להן לאחר שכבו ז"ן של הקדקים קימלה שקם הכל ז"ן הקדקים ובל
ישראל היו מלכים הון ומשה היה חכם וזקן שתמרו חכם לב יקח מ"
כלון קובה וזקן אחת אחת ויהיו. לא וחמושים יהלוך שכל
שהבליה שליקם כלי לקבל הקורה שנתנה לתוך חמשים יום ונחש"
שלל שנזכרה יקראה מלכים בקורה חמשים וזכויר בכאן ע"
שליה הקרון של יוסף שקוה כעבד קשביה שקוה הולך במחנה מ"
וקי"ם זה מלך שסתקב בזקן ובזכותן יקראו וידע משה כי בזכות יוסף י"
ישבדו קים שנתמו קים נאה ונעם חוה נאה נאה תרונן של יוסף שנתמו
בו ונעם ויקא הקולה שנתמרו שקיה עם להטל שלמת רחוק לאה יו"
יוסף בנ' עשם ובן אחר שהאה משק שקם שנבדם תקים סוף אחר נ"
ואלי צביים תמן לתרונן של יוסף שבור בו קים וקוליהן מעלם וכן נ"
נראה מהקוקרי. ויא שהיה קבור סקבה מלבים. שול יל שסתלך זה מ"
בתמן לאחר שכבו ז"ן של הקדקים קימלה שקם הכל ז"ן הקדקי"ם ובל
ישראל היו מלכים הון ומשה היה חכם וזקן שתמרו חכם לב יקח מ"
קשבן שירחם הדרך". ויא שנם בלה היו הולבים של ידי שמוד קחש
ובא להניך זה הזוקם והקלוקם כלי לקבל הקורה פיום חמשים ושתי מ"
קין מחבדם והולבים ביום ובלה לקבל הקורה שנתמו וקניתבו ומם
ושלה ולא אחר הסבוב לשבת ביום ובלה להומה שיומם ושלה הולבים

העלמות: כי העביעם שישביעו לבניהם והעליקם אחת עלמותיה מ"
אחה מהכם לאחיו העביע בן ולאבנו שאחת עלמות השבעים העלו ע"
שהקם שנתמו מהכם". שול יל שבא הסבוב להניך לבן הפלה העשרה
כל אחה שאחשר שיעשו שבשיבתן יחזרו למלכם הא"ם הפיבם כדך יאשר
קאלבר לם סוף כלי להאוקם עבי קים ני"ם קדשם כלי שלא יחזרו מ"
למלכם שיאחרו מאחר שהשם הלעלבן מן קים ושאק לבן אחבל הבאים
האלו בחאשק כל יוין מעך ולבה ורומח וחנם ומקל יל קאמוקם בסמוך
אחר ובנגב יוק ישא"ם הקבות בסמוך ני ילחם לבם ובן בסמוך ני אים תלה
מלחמה שול ששק הבה לשלא ישובו והוא שלקח חשק עלמות יוסף שהם
לא לקחם קין צביים לחזור לק"ם השבועה שול קיה לישראל שישובו מ"
למלכם בשבור שלא ידעו דרך אחרן שישראל לחא ויצ קולך לבניקם וקמלה
שעד שכשו הזכיר שהים ני סמחים וזק קיה בנגב המלכם להפלט מהשם
בל לשם בחושם בעמם ובעבדם אחבל לישראל ויצ שקוה אחים הולך
לבניקם יוחם בחלבת בחמים והבקוב ילשר כלשון בבא אלם בשבור כי"
כח קשם ושלחו הולך שם ישראל". ושב לאחת ויצ קוה ובית לינן ע"
ומ"ם הבקוב שהשם שובן בדרך השנן והולך הוא לבניקם ביום בשחול ש"
שנן ולבה ניתלינ שובן בדרך שחול האלם להאיר להם שול עשה כ"
הבה שילבו יומם ולבה בחהידות כלי שלא יחזרו למלבים ושול שם
שבהלבתם בלה לא ידעו לשוב למלבם". ויא שהלבה בלה לא מ"
קיתה אלא מחחבה לאחבה לאי לא הימה הבו אחת לבה צביים לשחול
הנשן שיראם הדרך". ויא שנם בלה היו הולבים של ידי שחול קאלם
ובא להניך זה הזוקם והלוקם כלי לקבל הקורה פיום חמשים ושתי מ"
קין מחבדם והולבים ביום ובלה לקבל הקורה שנתמו וקניתבו ומם
ושלה ולא אחר הסבוב לשבת ביום ובלה להומה שיומם ושלה הולבים

שעבוד

ואין נבוכים אלא משה שנאמר ואל הר העבדים הרי אבו׳ לא ראה ר׳
מאהבתן כמו הקבורה באהבה׳ ובמדרש אחר פלגה משה הטעה אותם
ואין נבוכים אלא משה שנאמר ואל הר העבדים הרי אבו׳ לא ראה ר׳
שכינת יוסף היה צמן בשכל שמן ובשחזרו עמהם׳ נבוכים תרגום מ׳
ואתה בן יגאו בלשון ערבי אומר הבה יחזרו לאחוריהם שכל כפל וזקב ש׳
לאחוריהם כלפי מלכם׳׳ לפי שהיו מלכים שכל כפל שבעה ראשים
ומלכם שבעה תניין שהוא עבדי לעזאזל׳ ובמדרש הוא שנאמר לפני ש׳
מלכם ושלח מלאכים לפני׳ ובמדרש הגדן בני כתוען שני פרש
מלכם׳ ושמור לאש בזכות אברהם שנטוע אשל היו שמוהם אתו ר׳
קהנן אשל האיר כלומ׳ בזכות אברהם שנטוע אשל היו שמוהם אתו ר׳
הולכים שמהם׳׳ דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו צוה הבה שישובו
לאחוריהם כלפי מלכם׳׳ לפני פי קחירות והוא פיתים ונקראת תירות
לפי ששם נעשו ישראל בני תורן׳׳ בין מגדול ובין הים במדרש ש׳
ששם היה עלותם של מלכם שם היה הקפאתם שם כעס ויפל את הכסף
ואת הזהב׳׳ לפני כשל צמן הוא שנשאר מכל שהיו מלכים ובאי לפני
להטעותם שיאמרו קשה יהודן בשעה שנאמר משנאת לעיים ויאכלם ואולי
לפי נקרא כשל צמן שלפני את מכל שבועות צרות׳׳ ואמר נבחז ר׳
הניחן כבי להטעותם ולחשוב שהוא שנבחם ופלך שלהם הוא לבד ר׳
נבחז ואת יאמר פרשה שלהם נבוכים הם ועלתים בארץ הם ולבן תאר
הם חומתם לאחוריהם ותמלא נבחז שלה בני שוחת שהוא שרון של תאר
מלכם ושלה תינך שהוא נבחי׳ לעזאזל׳ ובמדרש כאן נתקי׳׳ם׳׳ ר׳
ואתה בן יגאו בלשון ערבי אומר הבה יחזרו לאחוריהם שכל כפל וזקב ש׳
שכינת יוסף היה צמן בשכל שמן ובשחזרו שלהם׳׳ נבוכים תרגום מ׳
הדרך תרוב פתרן ואת יבוא אתה יבוא׳׳ ובמדרש הוא לא נבואת בין הסוקים
לך כשראה אותם נבוכים אמר ואני בותים הם כי הכוונה תשקבבת שלום ר׳
החורחם נפשי וזה עתם ובנו ישראל יוצאים ביד הוק וכל זה הוא לא׳ ר׳
מדונם קשים ואולי שנם פשעו ידם בשיורות אשר בלפם כאלו הקבבים
בקשים ובשיהם כלאומות הנעלמן לא כשבהם הטרגילים לשוב הפתח יד ר׳
ואבו לפני כשל צמן ראו שנשנו להם רעב ונם להקבותם ושנים ושמחים ר׳
פרשה שהיה לבד אבן קובן אוקב בית ושב הפשע כאשר שבו בני ישראל
לך כשמה בשל פתח לבך אבן קובן אוקב בית ושב הפשע כאשר שבו בני ישראל
ואת יוסף ך׳ ובני ראמן אחלהים לפני ך׳ ילכו עם בשחהת אחמו שילך והוא יוסף ר׳
ך׳ של פתח לבך אבן קובן אוקב בית ושב הפשע כאשר שבו בני ישראל
מלכם כי בלה העם אקעותן שלא שחקם ובין שהעטו שלשה ימים של
שקעטו שלך ולשוב והאו שאינם חוזהם למלכם באן והניבו לפרשה בית
ל׳ ובית ך׳ ובן ראמן אחלהים לפני ך׳ ילכו עם בשחהת אחמו שילך והוא יוסף ר׳

מעגילים לעבות במדבר שנאמר ותשנא ך׳ כל העדה אחקוס ויבכו ר׳
ואת שיהלן במדבר שנאחר במדבר הזה יפלו פגריכם׳׳ פרך שלקם
מחוהם ואחרון מיה יחזה בשניו הלוחי שנשלחנו אחקם קולם לבן ואת לקחו
הבא ואירך ויהרך להם לאויב שנהפך להם לאויב הוא ובבין בעבור אחל

כל החוונים ואכלנו ולקינו ותרעבו ". ויאמר הוא כשמעו שמיה מקלקלכם
השוקה לי ושלי בלוי ". ואתה שמעו לקח שלו מעשה בלבדם אחר להם אי
לקינו ונשמע החוונים ושלחנום בזמן שלי ואני לא אתעכב שאכם כשאר
מלכים כי דרך מלכים שנעכבין קודמיהם לא במלחמה ואני לקרים א
לבנים יהו שנאמי ופרשה הקהב הקהב את עגלתו ומיהר לבני חיילתו
דרך מלכים שאול כיוצא בראשו כאלו שיבחר ואני אשוה שאכם נחלק ג
יהו שנאמי אחלק שלל ושמח כעוך כל ישראל שהיו שם מאות אחת אלף חלל
שם מאות לבד נבחרים ושמחים כל שאר רבם מלכים כעוך הנערים לבד
מועך ומחיצין היו כל הבהמות הללו אם לקחור משל מלכים והלא כבר ד
נאמר ויחלק כל מלקח מלכים ואלה חשל ישראל כבר נאמר ונם מקנינו
ילך שאמנו אף משל מי היו הוי אומר מן הכיבה את בר יין מלכן קיב ה
ישראל דומה מוב שבנויים הרוב ומוב שבנחשים בלן אחת מהם ". וכ
ובמקה וכי שם מאות רבם בחור לא קוו לבם מלכים חוץ וכל רבם מלכים
אלא לקחה מאחל אחיך עד שיהי מאחה לגיבן מלקחנו לפניה לך ע
ואימתי אשלם לה קבה לאחל בלבבה לפיכך לשקי לגן קבה לבל ת
גיבן להיכן ". ושלשים שה עבאות כהדיוט כאומר שלשים לאחל כאחד
שהשם לאחל בלבא חשבה ". וכאברהם כעוך כל אלה חישב ויאל ויה ".
ואחר ניחזק ויה כאומר חפש חוק חזק לבו וכלך אחהם לבי שישראל יצאו מ
כיד רחוק לה שהיתה שה שאלם כהיב הכא רחוק וכהיב הקם והעבם אשר
קנשאך כיד רחוק שהיה שאם כחל מיכך ותחלה רחוק בין כחל מיכך מ
ואחר שאמר הכהוב ונעבר בם ערך כלה לגוים והוא באומרו הללה ויירוש
ואחה שאמר הכהוב ונעבר בם ערך כלה לגוים והוא באומרו הללה ויירוש
אם היה חוכח אחה כהרגים חלא כהיה ואיה לפה ואחה כבר קשלכך אין
להם לישראל אלא הללה שהה הלחומות נאשלם לאחריהם הנה אשור אחרי
כלבנון וכחל וישבר יג אחר אחריו הלבנון וישראל נולאים אוחם כשביל
הללה שהיחה שנאמי ועל שלאם אחם יג שלאך ואולאחה וכהיב
אלא כלבב ואלה כבוחים ואחנחנו כאש יג שלאין נאכיר ". וימ מ
שהללה כלבב ואלה כבוחים ואחנחנו כאש יג שלאין נאכיר ". וימ מ
שהללה כלבב שלא וחקו חוק שאמר אחה יג שלאין נאכיר ". וימ מ

לחוות שהיו הולבים כאחת יגיאחן מאלהם ". ואמר וילכו אלהי אל
אחהם וישיגו אוחם חונם שלקים כל בחום לבם פרשה יאמר שכולם
באו כיחד וכולם כלב אחד בחום אחד והלא וילכו אלהי וכן ". כל חום
לבם פרשה ואחת וישיגו אוחם חונם שלקים אלא אילו אמר כן היה
חופן שלא השיגו אוחם כולם ואולי מלקחם חזרו למלכים או נשבעו או
או נבקשו או מהן בדרך ונשבעו שאמר וישיגו אוחם כל חום בא להשמיענו
שלא נשבעל חלם חום ולא נשבר ולא אחת ונם לא אחד אחד למלכים
אלא כולם השיגום והלכו אלהי הנן שלו אלאשה ואלאשה לחוות
שהיה הלחמה אלאשה ואלאשה . ואמר לחם כשל עבון להודות שאל
ילו עשה ובלך ואשבם כי הוא אשר עלך שלחם האלבר ". ושרשה הקהב
הקהב עצמו לאוחות ובהאחל לקדם לבניהם כאלו שהקנה שאלם ".
לא הקהב לשון אלו ואלי לבשל פשוט הכחוב בעאוך ". לא הקהב את ישראל
לאחיהם שבשאלים ואחן וישאו בם ישראל את שיעלם ונן ונעשקו בם ג
ישראל אל יג ". ואמר נוספם כעוך שרו של מלכים שבא לשאלם והוא ג
שוזא הקהוא לשון כשבח אחנו של קיס . לא נוספם כלב אחד כאיש אחד .
ונעשקו בם ישראל הקבעו אוחנו ואלבודם ניהלם שאין כאם שא בניהם
ושל זה אשלם ישראל לאלשה שנאמי אל כיראי בולשה שקב אלה קולשה
זו אינה חוכח אלא הלאריס אלא כביה והיא לפה ואכה רבר קשלכך אין
להם לישראל אלא הללה שהה הלחומות נאשלם לאחריהם הנה אשור אחרי
כלבנון וכחל וישבר יג אחר אחריו הלבנון וישראל נולאים אוחם כשביל
הללה שהיחה שנאמי ועל שלאם אחם יג שלאך ואולאחה וכהיב
אלא כלבב ואלה כבוחים ואחנחנו כאש יג שלאין נאכיר ". וימ מ
שהללה כלבב ואלה כבוחים ואחנחנו כאש יג שלאין נאכיר ". וימ מ

שיעשקו את ע"ג ונושאים שעשקם אלו יאמרו כי טוב לנו עבוד ונ' ואת
ואתקעם הרעש וחשקו לשון הקבוצות. ועל הוקע"ל שעתלקו לה' כתוב
כתוקם הקהלה ושלחם נאמר וישאו בני ישראל את שעשיהם ועשקו
כתוקם הקהלה ושלחם נאמר הקשובים שפקם ובתי עניך אמרת שלשך עשמעו
כים כי אין שם יכולת לא להלחם ולא לשבול על השעבוד ותך ובתי
אחריה עשוך שרוש מלחמה ואולי שניקם אמרו הקהל אין קבהם
שלקם לקחקפן לעזרה בארבר והל' לחולה עשבול את הלקם והם
שאחרו הלא זה הדבר ונ' והיבן דברו יהא"ג שלכם וישפטו ושלקם
נאמר ויאמרו של יש כים סוף ומשה קשיב לבולם לאוקם שרצה להשלך
שלחם ליש אחה הקלבו ואתו את ישועתה"ג לאוקם שרצו לעבוד את ה'
הלקם מאמר כי את אשר האיתם את הלקם היום לא הוסיפו לאוקם עוד
עד עולם ואוקם שרצה להלחם את ה' יהלחם לכם ושתקלו אתו ואקם תקהשון
ויהושע
בי הלילה הלין היא הקלחמה והמחלפת ים ושלח הזכיר שם המיוחד ואולי
כאלהוקה כי גם העלם הזה ובעלין בחבון הזה שלא שאחר בקם
עד אחל קיהה שם הולת הלחמים משוקפת עם הולת הלין והקול הוא ר'
שנתנו לקבוק הוא שפרעה נגיית ימיניך הבעשו אבן וקימין היא הולת
קחמל ובן לשחיל בעשן עד ומעל סביב ויהא"ג ושלחם בניים הקם ואין
ספק כי הוא נאמר על הולת הלין ואשבב מלפן שם שקוק לחמים והקול
שיזכו לקבוה כי בן כתיב ביום הקול אבון לעד שם קבר אן ירחוק ש'
שלא קין ישראל האויים להלחם להם לעל שנבירה התאפונה
על הקשם שלקם ויהו שאחר ואוקם תקהשון כלאחר עבכים אוקם ש'
לאחרונ ולשוקק שלא הקפך הולת הלין שלכם לפי שקייקם חוצאים
כאוקם שעבדי עה ומלבל פלוחת הקהשון ב' בחפוחת הבא ר'
ואיבך מי יתן הקחרש הקהשון שאחר להם חשה מי יתן קחשב הקהשון

כי יש שלחם לכם ואין לכם לעשוק. אחם אחר ואחר יש ונ' לאבנן שהיה
חשק שאחר ואתקעל אחר לו הפה אחר שאהיה לאחר להם שיהיהו לאוק
אהיה שאחר ואתקעל שהיה אהיה לעשוק לבני ה' יום ושהיה לקבר
אהלה ולאחר ה' הקבות על אחותך כי יש שת להאהך ויש שת לקבר ר'
אבל שבעו אינו שת לא להאהך ולא לקבר לפי שפט שרוין בעשר וזה
רחוץ פחולת מלך ה' ה' אלך שם ולא שלך. שם פט ושלפושל ילי הקבוע.. ר'
והמלאת מלך הלעשק אלו בפרי פלת הקיר רחוץ לאתקעל שלא והיה לפר ת'
חוצין כיפו ובין הקיר ואשר לפתי בהליח ויפב חזקיה פשו אל הקיר ר'
ליפת מיכי בלא רחוציה משק באוהתה. והרחוץ בזה שהאתקעל עריך ר'
לאחר מיכי ה' הקיר רחוציה שלחת קיר שם הפנין וזקו הקיר ה' קיר והיא הל'
לאחרונה שפשם ופודה ואשפונה עם המלך שלי והיא הששר ליג שעש
להשלוחה ולייחלה באחר שפרעה עד אין סוף.. לפר אל פט ישראל ויפש
כי באכותם ישראל כולם ט האחהים אינם האויים להקבה וזה כעשן שלש
מאות המלקלקים.. ויפש אין להם אלא ויפש שאין לה קיס שאחר לאנשם
שהה כלאי זכות אבותיהם והאחנה שקאחינו בי לקרוע להם קיס אר'
והנה ישראל פעאו בו ונפש מיד ואחרו רחל כי שפט יקודה קלש השם
ובשם שם הקבה הוא שאחר בפאת ישראל מחלפים היהה יקודה לקלשו
ישראל אחשלחין אחאר ששפט יקודה קלש השם הקבה וזקו שבהקיס
רחה וינוס אוק רחה נאה נחשון בן שחיעבב שקפלן הקבה להלך עי קיס
והין שאר השבטים אחעלחוים שחו ורוצים שיפעבו קם הקבה ושפט
בנחמין קיד רוצה ליהי הקבה שעאחו שם בנחמין עשיר רוצם אל הקרי ר'
רוצם אלא רב יס ואחין בט יקודה הין אחרחמין אוקם בשבטים שעאחר
שה יקודה רשבחם שה זבולן שה נפחלי פלוחו הין אחעלחוים עם שרי
זבולן ועם שה נפחלי והנה יקודה בבר וקפלן נחשון להלך נחשון שלים

התלה בי־ביך ישראל מחושלתיו שלם יהודה". ועכ"פ האחות חוק הקשר את
ירחוץ שאין התפלה והקשקה אלא לעם המיוחד ולכך אחר דבר אל בני
ישראל ויעשו מחשבה לחושבה ואח יקריב איש את קרבנה ליהוה". לפי
מה הקשר יאחר שהחזרה הקדחת חלה הקשר את ותפלת על כניה ו
להקשם והיא היא הקבולה אשר קרשה קיים לבחרם לפי קדושם כאשר
נראה בתוקפה זה שיש פו יפ הביבות ומתקיים בונאן ומשם־יס בונאן ושוב ו
יש פו חלה תוקיות עם יפ שעם בלן וכבר ידעתי שנקראת אם ונן ומן
ראה זה בחלת ובקשהו שאין חשה הבוקע אלא בקלה בקשרון לשעם ו
עשר קרשם. ואתה קח תחתיך מידך לפי שהיו קלה מחעם מחוסה לחוצה
והיו אוחלים שאין כח במשה לקיום את־היס אלא בכח המוה שביד לבך
אחר פלקהו מידך ומן אחרו במלחמת אחרו אין כח ביד משה לעשות
דבר אלא במוה פו הכה אחת־היאור פו הביא כל המכות כיון שבאו לעם
אחר לא הפך הים את־חרבך שלא יאחרו אשלח המוה לא היה יכול של
לקיום היס ושלפן הזכך לחו ויאחיפן ביין ובמשה עבדו והלא כפר
נאחו ויאחזן הנשא אח אחרינו ולא באחרינו הזכך לחו שעבדו פקהשתים
ואכללה בפרשה כשהכה עושה כין בחשש שחו מהעבל ומהכבד פרוש הראב"ע.
והקבונן כה של ואכללה שהיא רוחות לחת אחרונה שבעם". ויסע
חלאך האלהים הלך שלפני ההתיצב בפנם ויעש אן החלה הלוב
ומלאך האלהים זה רחו לפני שנקראת חלאך והוא השוכן כי
בשוב אש והולך לפניהם לילה להאיר להם ולשך אחו האלהים והחלצת
האלהים בני חלאך. ובהקב ההוכן שאיפן נסחך אלא ביאור והיה השען
כי עשע חלאך זה בשוב האש כלילה חלבש ישראל ויעמוד והלך
מאחריהם ויסע עמוד השען מפניהם ויעמוד מאחריהם והנה שע
השוה ם מאחריהם מחנה ישראל הלה ואחרין עשוב האש ו
ואחרין

ואחריו עשוב השען והיה מקבל חלים ואבני בלבנהאות ואחריהם מחנה
מצרים ויהי השוה ם החשך ויאר את־הלילה ולא קרב זה אל זה כל
הלילה. ויט משה את־ידו על הים ויולך יפ את הים ברוח קדים עזה
כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים. ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויחזקו המים
ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
נשאר בהם עד אחד. ויהי באשמרת הבקר וישקף יפ אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים. ויסר את אפן מרכבתיו
ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים ינוסה מפני ישראל כי יפ נלחם להם
במצרים. ויאמר יפ אל משה נטה את־ידך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו. ויט משה את־ידו על הים ויפן הים לפנות
בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו ויעער יפ את מצרים בתוך הים.
ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים
אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויושע יפ ביום ההוא את
ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. וירא
ישראל את היד הגדלה אשר עשה יפ במצרים ויראו העם את יפ
ויאמינו ביפ ובמשה עבדו. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
ליפ ויאמרו לאמר אשירה ליפ כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים.
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו.
יפ איש מלחמה יפ שמו. מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף. תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן. ימינך יפ
נאדרי בכח ימינך יפ תרעץ אויב. וברב גאונך תהרס קמיך תשלח
חרונך יאכלמו כקש. וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו
תהמת בלב ים. אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי
אריק חרבי תורישמו ידי. נשפת רוחך כסמו צללו כעופרת במים
אדירים. מי כמכה באלים יפ מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא. נטית ימינך תבלעמו ארץ. נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת
בעזך אל נוה קדשך. שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת.
אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעדה נמגו כל יושבי כנען.
תפל עלימו אימתה ופחד בגדל זרועך יהמו כאבן עד יעבר עמך יפ עד
יעבר עם זו קנית. תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יפ
מקדש אדני כוננו ידיך. יפ ימלך לעלם ועד. כי בא סוס פרעה ברכבו
ובפרשיו בים ויש יפ עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים. ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל
הנשים אחריה בתפים ובמחלת. ותען להם מרים שירו ליפ כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים. ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר
שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים. ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה. וילנו העם על
משה לאמר מה נשתה. ויצעק אל יפ ויורהו יפ עץ וישלך אל המים
והמתקו המים. שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו. ויאמר אם שמוע
תשמע לקול יפ אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת
כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יפ
רופאך. ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים
ויחנו שם על המים. ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
מארץ מצרים. ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר.
ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יפ בארץ מצרים בשבתנו
על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעב. ויאמר יפ אל משה הנני ממטיר לכם
לחם מן השמים וילקט העם דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי
אם לא. והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום. ויאמר משה אליהם בערב וידעתם כי יפ הוציא אתכם
מארץ מצרים. ובבקר וראיתם את כבוד יפ בשמעו את תלונתיכם על יפ
ונחנו מה כי תלונתיכם לא עלינו כי אם על יפ. ויאמר משה בתת יפ
לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמעו יפ את תלונתיכם
אשר אתם מלונים עליו ונחנו מה לא עלינו תלונתיכם כי אם על יפ.
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יפ כי
נשמע את תלונתיכם. והיה בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו
אל המדבר והנה כבוד יפ נראה בענן. וידבר יפ אל משה לאמר.
שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יפ אלהיכם. ויהי בערב ותעל השלו
ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה. ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס דק כהוה על הארץ. ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא. ויאמר משה אלהם
הוא הלחם אשר נתן יפ לכם לאכלה. זה הדבר אשר צוה יפ לקטו ממנו
איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו.
ויעשו כן בני ישראל ויקטו הרבה והמעיט. ויכל בעמר ולא החסיר
המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו. ויאמר משה אליהם
איש אל ישאר ממנו עד בקר. ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו
עד בקר ויתלע תולעים ויבאש. ויקצף עליהם משה. ויקטו אתו בבקר
בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס. ויהי ביום הששי לקטו לחם
משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה. ויאמר
אליהם הוא אשר דבר יפ שבתון שבת קדש ליפ מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד
בקר. ויניחו אתו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה
בו. ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליפ היום לא תמצאהו
בשדה. ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. ויהי
ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו. ויאמר יפ אל משה עד
אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי. ראו כי יפ נתן לכם את השבת על כן
הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש
ממקמו ביום השביעי. וישבתו העם ביום השביעי. ויקרא בית ישראל
את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש. ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה יפ מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את
הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים. ויאמר
משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונחה לפני יפ
למשמרת לדרתיכם. כאשר צוה יפ את משה ויניחהו אהרן לפני העדות
למשמר. ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת
את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען. והעמר עשרית האיפה הוא.
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יפ ויחנו
ברפידים ואין מים לשתות העם. ויריב העם עם משה ויאמרו תנו לנו
מים ונשתה. ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יפ.
ויצמא שם העם למים ויתלונן העם על משה ויאמר למה זה העלתנו
ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא. ויצעק משה אל יפ
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני. ויאמר יפ אל משה עבר
לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח
בידך והלכת. הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו
ממנו מים ושתה העם. ויעש כן משה לעיני זקני ישראל. ויקרא שם
המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יפ לאמר היש
יפ בקרבנו אם אין. ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים. ויאמר
משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על
ראש הגבעה ומטה האלהים בידי. ויעש יהושע כאשר אמר לו משה
להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה. והיה כאשר ירים משה
ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וידי משה כבדים ויקחו
אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה
אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש. ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב. ויאמר יפ אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים. ויבן משה מזבח ויקרא שמו
יפ נסי. ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליפ בעמלק מדר דר.

עפ"ש

שהיה דרך המלכים לא חוזים ונראה הוא שסבוב מוכשר היה סוף ומלת לחוד פקידים היה אלא שנתקשה קרקע היה שנאמרו הלבו כיכשה. וקל שלא שאחר ע"ז הוא שסבוב והחוזים להם תוספת חוזים ומשמאלם. וקל שלא שאחר ע"ז יפול לשפה פולק אינו יפול לשונן עונן אינו יפול לפרוק חפש שהיה מ"ש חומשות בלחלה. ובמדרש שלא לחזרו שלונים שילה. ופפרקי ר' אלי שלשה לחלקי קורא ולא קולה חה אלא ולא קרא אלה אלה". נרוח קלים ש"ש נפולים הכא ואילך נרוח קלים תשבר אשורי שנאמר כרוח על פני הארץ". ויבקשו המלים ביאורן לאחר שנבקשו המלים כי פקיעת המלים היתה הפלגה ואחר כך רוח קלים עזרה לה לשבש לשלחיה קרקע ק' קיים לבי להיותן לשופה וזה כדרך וזה כדרך נירם הקלשים וינאש שפ' אחר שפאש".

ובמדרש ויבקשו המלים כל אחיהם שבשלשם והוציאו לגרושן בן מאתי שלא אחר ויבקשו אחרים. וקבלו רבי כי שעשה נסים נעשו של קיים". הלא קבקשו המלים". הם אחר שנבקשו נעשו כאלו קובה פרעה לב אחרונה ויעבור כולם. ולן אותיות ואשלשתם יוצא שם בן שם הכיות והוא סוד ויעבור שם רוח כי אחת אותיות ואשלשתם אחת בזה והוא לו פיגע שלפני אות ההשלשה היא ואלו של ניסם והאותיות היא אלא אחת אחרונה של פסוק ויבא שהיא הא של הלכה ולבי שהוא הן לוקחים אותן לשפרים ואחת לון הפוך והוא ואלו של ניסם ובן כולם של זה הדרך ושם זה כ' בן אלו הפוך והוא כאלו חסל ופסוק ניסם כנגד החסל ויבא כ' כנגד הקפלה וזה כאלו חסל והוא פנגד הקפלה וזה פנגד אחלה יצחק וישקב ואחי

עכ"ש חוזה של עיזו בלא ויעבור יהיו בעיזו". הה' שנקפלו החוזים ונקק שו באבנים שנאמרו קפלו הקומות ובקיב ירדו כאלמנות כאלו אלו אבן". השני שלא נקפלו חקיבה אחת לא חקיבות רבות פלוש הוא ש שבקיב עבדו כאלו עד שהוא לשון קבלן כשון תל אלו נדש ההל אחת הוא פורה בשורה בשורה חקיבות כאלו פרוחה. ה' עשו נתהם עם שנים ויש בזה רמז בשיהה הוא שפקיב זה אלו ואלוהו ש שעשה ל' ויבא כאלו זה ובן אמר כוד לעיר יס פוך עליהם ובנך זה הלכה אין חוק הלשון אלא שב ויושע הזכיר ה' פעמים יס". ה' שכ שנקפלו כזכוכית והיו רוחים אלו לאלו בשפם הוא שבקיב קפלו ק' הקומות שהוא כולם חשמשות אחר אלמון יקרות וקפלון שהוא עשן אולם ודבר מזהיר ובן אמר דוד חשלחים שבו שחקים כאמר כי קיבלן החוזים היה בהיר כשבי שחקים כשלם השמים לאוקר". ע' ש שהוא להם חוזים חקוקים אחרון אלחים שנאמר באר חוזים חיים ונו ונחלם אין לבנון. ה' שנקפלו ונתקשו אחר הלכה החתוק ואחר שלקחו אחם אלה שעשתן שב אלא היו יודעים לאלן נקפלים כלב יס הוא ש שבקיב עבדו כאלו נד פוחלים כי הדבר המוזל היה נקפה כלב יס ונלך אחקה לעשות כי ל' פסוקים אחוש בכל אחד אחם ה' אותיות שהם בין כולם יל' אותיות ואשלשתם יוצא שם בן ה' אותיות והוא פוד ויעבור ע' ריון כי אחכל פסוק לוקחים אות אחת כזה והו יל פיגע שלפני אות ההשלשה היא ואלו של ניסם והאותה ה' היא אלא אחרונה של פסוק ויבא שהיא הא של הלכה ולבי שהוא הן לוקחים אותן לשפרים ואחת לון הפוך והוא ואלו של ניסם ובן כולם של זה הדרך ושם זה כ' בן אלו הפוך והוא כאלו חסל ופסוק ניסם כנגד החסל ויבא כ' כנגד הקפלה וזה כאלו חסל והוא פנגד הקפלה וזה פנגד אחלה יצחק וישקב ואחי

SCANA

קריוי

כשמוותיה הכבד חלקי הלב קרוים משמורת ואוקה שלשני היוס ק
רוח יג ויבשו מקומו ויחסר כלי להשוקה ולהשניקם עד שנאכלו. ויקי
ים ברוח קדים מיבשת שיהלה כאלו הרוח היה המחופת כלה ויבא קדים
יג ושקוק זאתה נעשור ישראל ולמיבא תו היה הכלכן לחנון יקשלה לבקנ
שרוח קדים שהיא עשיק שברוחות היא אשר שמיק היס לחפך ולאיד
ירך של היס ואין היס שומר בעולם. וישובו הרוחים של מלכים
הין לוקים אוקים שעשאון מלכים. אחים אחר העם אחרת עשה
מלכים מאלכים". לא בארץ מלכים כעם שאול שקין של קיסך
הוא ושבאין אל כאן ויהלוו בכבודות. אחם להם משפטי. כי
שהיא בבלה וקשק להם בחלק שמלכו שנאלו ויבבד את לבן מ
שלמשלה לא היה להם קיוס לשעה". ויהלוו בבבאותה בקנק מ
לישראל ובת הנלנל הוא מחאל ואחר שהפיר אופטם ובוקפס
עבון הין האוים במלכים לעצה ולהקנבי שלש יין שהיה לבן ואחם
שלה בחשבונו כי הוא חפר ואון ולא שעלנל אה הוא עלנל אחרים
ולא ידע ט אחל קישון לנפש וירח בארץ מולכבותיו לחאל שכך
נקבר אחר ולקח קשעט אחותיה לבב ערזל בלי שלא הקלנע בהם כ
מבת הלש נשרפו העלנים לבי שקין של עץ ולבן המלא שם פמא
כקול גדול שלא מלשהקים ויקומם". ויסר את לופן מולכבותיו ט
על מקום שנאמר מקומך הכתובת קול וזק את לבלם וילכם יג
בעון מקומך שרכבם ונעל מנילותיה שלהם". ונפלקי כ את עמר
כנוען ונשוב הלש מולחתו ונלבי סומיקים משקמנות". ויקם יו
ישראל עלה וכשקלוים קיוס ובאו קלחמים עבעל ישראל ובאבן יח
וכבר ילבשו שקרנים משמורת חעותיה ולבי שקלנה זמן מלכת הדין קין
קדוק משמורת הכבר. והקבונן לאך היק פורעשוקם בשמורת הכבר

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ויעזוב כיס לבגות בקר לעת שהבקר טוב לבוא. לאיקבו להקפדו-
ולחזקו כמו איבן חוזקך. ובמדרש לקעלו ובן רחוץ בבראשית וכי
והקהל קיבשה כעמור בעוים. ובמדרש קעלי קהל קהה עם כיס שיקפ
לבגי ישראל אל אלעזר לא עם כיס בעבר קהל קהה אלא עם כל מ
חה שבעבית בשעתיהי שבאשיה שעלו אנו ידי נעון שרוים ובל בעלם
צויה צויה של כיס שיקיה טקיט לבגי ישראל צויה אלה השמש ואלה
קיהת שישלחו לבגי יקוטט שעלו שמש בנבעון דום ונ׳. צויה קשמים
וקאלן שישקבו לבגי מושך שעלו קאחינו השמים ואלדבק. צויה אלה
קטולפים לבלבל אלה מלקו שעלו והטולפים מביאים עלעם ובשר.
צויה אלה האור שלא רשיק לחנשה מישראל ושליה. צויה אלה האוהים ש
שלא יעיק ולנשאל. צויה אלה קדל שיקא אלה יוה שב בפלא. כתב ר
רבה וזה מוכיח שבל קעמים וקטולאות שעשה קאל בבל קדורות ר
הושעו בשעה ימי בראשיה בעמש קדבים שבראו ואין שם שינוי מ
טבע מחודש כי כשעת שעברה הושש בעבעון שיקיה בך ובן בחפן קא
יקעי וכאשר קעמד זמן השקעות קעבעון לעניני הרואים לא יהיה בזה ש
שינוי. ולפן אחרי השש יבי שיראהו שקה מה שלא. וללהן קחלה כי בן ק
היה פרלעו הקדוש שישתעה בעבעון לעניני הרואים של ימי. ר
לקהקים שבדורות: ואלעזר עמיס לקראתן קל עמיס אחבעו אבל ר
קעמן כי הין עמיס אחבעו כלי שיעלו אחריו וקס באים לקראתן ~
של כלים וזקן שאחר ניעור ינ אלה אלעזר בתוך קיס ודאשו רחל בו
כאשר אחתעשר בתוך קקדוה ואחבעו שזה באותם קבונבים של מ
ראשי אלפי ישראל אשר אתם במלחמה ויהי קיס למשלך אחרי ויקיה ס~
קיס אלה אלעזר אחביס ושוב שאין לרך קיס להשלך אחרי ויקיה ס~
אחב ואת אחותם וקס אחיס לבגיהם. שוב מישאל בראשית סיוט לזה ר
ואומר אחבעו אביבשה דאהים ואת ישראל אלה אלעזר אחיהם כלי שלא יאחרו
כשם שעלינו אלבי זה בך עלו אלעזר אלבי זה ובלי שלא יאחרו באלעזר

הלפב והחרשים ובל חיל פרשב ״ קבאים אחרים אשבעו אסר קולפ
להיות שעשה בהש רפון והפי כיה שחון ג׳ ואלה הם בראשיה: יהודה אחיה
ערוך. הבאים אחרים. שחור ושחשת. חולא שפרוך. ואשיה בם.
כהב רפי בת״. ויהבן עמור עשם בזה שהות רחל לחרוש השלם שעל
שהלה רובם בטלפות בעבעון שבהוב בעלעות כיה שחון ר
והסהבל אוך השלם ראשה הלה של כיה בשון קים שהזכיר שם משב
שני ואחריה יה ולבך הזכיר אלי כאובה סלה והקוסמת הלה עלי בטחונ
קבאשונה קיא לאחבונה שבשם והוא אלאך קאלקים שהזכיר הכהוב ר
ואלך אלאחרים וכן בעבעון אחרים כיס כי ישועה קים של ידו ר
ועם אה שזרעו בלה בראש בהבראם. לא באחרים הראה קאותיות הש
השעות לאותיות כיה שחון שהם אחבריהם והקוסמת הואן לבאר בן ר
קצות שעלם עבראן בזבוהן והבהוב אשל שעבה קשלם של אדם
אחבר שעלם אחריה שלם אחב ידבה ובהוב אחב לאבלים. לא בשאר
בהם שב אחב. בראשיה בשאר אדם אחב והוא פרשה בלי שישיל בזלף
בלבב ואלך בעבוה וזהו שב אחב ואחיו לאה אמורה ויאחיון
קבא והחם ויאחיון אשבי בעוה. ויושעו יל ביום קהוא שבשון קין בושעים
לבי שעב שבה הין אחבלים אדם ולא בשלוה קשועהם אלא באדם שאחו
בהאך ויהא ישראל אחאלעזר אחיה שבעבעון קים לשבחן בלי שלא יאחרו
ישראל בשם שאחבעו אלעזר זה בך בם יעלו אלעזר אלבי אחר רחוק ר
אחרון ואלה של בשבעבון הים בעבון ושולם תיים ולבך לא אחר ויאלך ר
קים אחאלעזר אחביס ושוב שאין לרך קים להשלך אחרי ויקיה ס~
אחב ואת אחותם וקס אחיס לבגיהם. שוב מישאל בראשית סיוט לזה ר
ואומר אחבעו אביבשה דאהים ואת ישראל אחאלעזר אחיהם כלי שלא יאחרו
כשם שעלינו אלבי זה בך עלו אלעזר אלבי זה ובלי שלא יאחרו באלעזר

ראחריכ

הראוה שהראיתן שרתך שליחים רוח הקדש ואתרון שיפ". ושל כיך פ'
שקבלו קנין הראוה בשפשם מקדוב אח שורון שיהי זו ובן אתרון זל בשכר
נעלי ובשבו שמקושלאו בשרה תשושבה הענך והשושבה הבשבש ע'
שאתולה הבל אתרון ובשבידה אח תלטים אתרו ויראו השם שהוא לשון נ'
לשם לבשו אתרו ויראו שראל אח תלטים אשר עשה ני בתלטים. וכ'
וכנך הסבה הריבשית שאתרון אתרון ובשבידה אח תלטים ואתרו ע'
לשם לא הקטיפו לאוהף שור אתרו ויראו הבשם אתריכן ני ויאתרו ושאה
שאתרו לשם משה עבשו ואתר כך פ' ויאתרון ני חוזקם לשון שאתרו ע'
לשם משה עבשו. ולשון בי' בתורה אתרו ישראל אשל בשבה זו ש'
שאתולה הבל אתרון ובשבידה אח תלטים אתרו ויראו השם שהוא לשון נ'
לשם לבשו אתרו ויראו ישראל אח תלטים אשר עשה ני בתלטים. וכ'
וכנך הסבה הריבשית שאתרון אתרון ובשבידה אח תלטים ואתרו ע'
להשלך שאתם לשם ואתרו לשם הקרבנו וראו אתרו וירא ישראל אח תלטים ע'
אתרשל שפרה'ים. וכנך הסבה השניה שרצה ני לשם
לחם לבשו אתרו וירא ישראל אח תלטים אשר עשה ני בתלטים. וכ'
וכנך הסבה הריבשית שאתרון אתרון ובשבידה אח תלטים ואתרו ע'
שאתרו לשם משה עבשו ואתר כך פ' ויאתרון ני חוזקם לשון שאתרו ע'
לשם משה עבשו. ולשון בי' בתורה אתרו ישראל אשל בשבה זו ש'
פרקמוניא של משה אינה אלא בשה קלה עבשו בשה וירא אתרו אתרו
ולא קטורו בשה ואתרו בשה אל פרשה שירתן בשה אתרו שיר משה הפושה
טשם בשה אתרו ישראל משה. לא בא לאתרו שלא עבקשו אתרו אלא בזכות ע'
הסירוב בלשון בקשה לאתרו אתה הקבה אתקשבתי וולדת ואחזרתי ואתר
ראתרו שאתולה בשאתרו שראתה אתרו שאתרו ישראל אתרו ני סוף לבשה. ואתלא כל בשה
הסירוב בלשון בקשה לאתרו אתה הקבה אתקשבתי וולדת ואחזרתי ואתר

אתרו אתרו לשון בקשה שראתו ושאלי שהיה בשים בשבים ובן אתרו אתרים ג'
בקשה אתרו לשון שראתו ישראל אתרו ני בשבים ובן אתרו אתרים ג'
שהין עשנים בשך וחקב ואבשים עובדת ומרשאת ובאי שיקין ישראל ני
נוקנים ששרים בקים ואכיקן אוקים אוקים שעשאר אוכיאך ואי
ואשלה לנעך קלל ויראו ישראל אתרו אתרו אוקים אין בקיבה אתרו
אתר כיולא בן ויהי בלאתר עשהך כי אוקך וכי אוקך היקך אתרו ואל אוקך
קה לך בקהיל שאתרו אוקים אתרו חיים והיו אוקים לאבשים ואבן וירא
ישראל אתרו אתרו אוקים אתרו אל אוקים בלאבור שהיא נקונה ני ליל האלים שאים
יבבוש ילן אתעבן אוד היא נחנקך שעתו עבשבן בלאבור נאשעוך אוסה
יוקשים. ופ' אתרו ליל הקבולה סאו קבה יד ני הויך ואוסאן דרשו זל של היים
לקן אחשיים אבוך ועשה ויאתרון ני נלאך שהקבקוביים אלהבים בענך
אוהבשה בקולך שהין בי ישראל של קיים סאו שניאר לשל. בענך הבאך
שהיאך שעשקת אתל ני אוד ויעשו ני שעשה בשאר שבקים והושביש עם ני
בבועוחים בן בן ביום ואך עשה טוים הקול. ובענך הסבה השניה שרצה ני
להשלך שאתם לשם ואתרו לשם הקרבנו וראו אתרו וירא ישראל אתרו אתלים ני
אתרשל שפרה'ים. ובענך הסבה השלישית שרצה ני לשם
לחם לבשו אתרו וירא ישראל אתרו ליל הקבולה אשר עשה ני בתלטים. וכ'
וכנך הסבה הריבשית שאתרון אתרון ובשבידה אח תלטים ואתרו ע'
לשם לא הקטיפו לאוהף שור אתרו ויראו הבשם אתריכן ני ויאתרון ני חוזקם לשון שאתרו ע'
שאתרו לשם משה עבשו ואתר כך פ' ויאתרון ני חוזקם לשון שאתרו ע'
לשם משה עבשו. ולשון בי' בתורה אתרו ישראל אשל בשבה זו ש'
פרקמוניא של משה אינה אלא בשה קלה עבשו בשה וירא אתרו אתרו
ולא קטורו בשה ואתרו בשה אל פרשה שירתן בשה אתרו שיר משה הפושה
טשם בשה אתרו ישראל משה. לא בא לאתרו שלא עבקשו אתרו אלא בזכות ע'
הסירוב בלשון בקשה לאתרו אתה הקבה אתקשבתי וולדת ואחזרתי ואתר

ונפרש

ישראל כי הוא והחוזרו ואתו שאלתם ראשה לא הסילה אשה שבלילה אבני ישראל ושבועה לעולם
המלכים שלום בין מלכי הרשע והמהומה רבתי ויקם אחריהם מלכים בן מלכי
מיוחד נשק ולהפיל הריונם בן מלכי הקשר בן מלכי אבני בלבם מהומות שהיו עוברים
להפיל שפלה בן מלכי ושמ אותם ובכאן בין שנים להוסיף ברוב והיו מוכנים לקבל
קשרים ובקלון בזה לבי שיהיו שקראשה ההלב היא חומה בלבלקבל את זעקת המלחמה
קשרים לומר שיהיו מקרוא ישראל ולא מחוקר שלפי שהפילו
הקבלה שהיו כי ישראל שהאו כבוד השם וילדו הקבלה וזכו כולם לחידושה
קבוצה ולומר שיהיה עם חשוך כולם בשוה וכולם אחזו בשיהיה אחוזה בקבוצה
היבה בהיבה עם חשוך כולם בשוה בלבל יצא הכל חטה אחד בלי חלוק
וזה פלא גדול ונס גדול ומה שאחזו זה אחזו זה ולא הוסיפו ולא הניעו כ
כחושה בהלחי המלך וזהו טעם ויאחזו לאחזו שאם היה אומר ויאחזו
נראה שהיו כולם יודעים מה שהם אומרים עבשו שאחזו לאחזו לחתוך
כאשו כל אחד אומר לחבירו ואיפו ודעת שהוא אומר כמותו ולהיות זה דבר
גדול התלוי שאחזו לב בסוף יכ מחקור ישראל שאפי עשהם שבהם
אחם אחזו שיהיה זה להורות על רוב חשלחם שאפי הקטנים שבהם לב
השיני חשלה זו כאומרם בהתך שפתה על היס חה שלא האה יחזקאל בן בוזי
על עזר בבני שעשה אלי ואחזהו להודיע חשלחם בשביעה השיני דבר אחר
ובכאחזה בל ופי חאחזה נשלו אותו חכמים בל מחוקים אחר לבי שעשה דבר זר כי
איך יפן שעופה כחש אחזו אחזו שיהיה לבן אחזו חטן שאפי שעופה שבחש אחזו
אחזו שיהיה שעשה מחוקר ישראל ולא מחוקר שהיה שהפילו ב
עשוהיבן ובלבן בזה לבי שיהיה שקראשה ההלב היא חומה בלבלקבל את זעקת המלחמה
להפיל שפלה בן מלכי ושמ אותם ובכאן בין שנים להוסיף ברוב והיו מוכנים לקבל
חיוה הקדש. לא כי נאה נאה שקוראת בברית מין הישראים כחש שקם מלחמים.
מלכים ופרשה עלחמו בחים ולקו בחים. דור כמבול עלחמו בחים אחזו ב
אין אנו יודעים לשופה של עשחים אלא ואל ישלה וכו עמדת מקם בחים וכן
כל הישראים עברת מקם כחך שקם מלחמים. ועשם סופו וכבבו אלא כי

ושבולה אין כאם וזהו אחזו שאפי שבהם שכחוש אחזו זכו כולם לעלות לאויר
השלם בקיום נמור בלי נזק ועלבלו ואחזו שיהיה והולאה לחי שעשה להם
אלחים כל העמים האלו שנאחר יש מחוקור ישראל בלילה בריבו וכן שיצאו
מחוקור ישראל שלא הפילו אחותיהם אחבל עשי שלפי שהיו שם לא זכו
שכולם לומר שיהיה לבי שהפילו אחותיהם וזהו יש מחוקור ישראל ולא
מחוקור שלפי רב שהפילו עשותיהם ולא עשה להם עם נדול כזה אלא כ
קבלו שיהיו ונזק והקפלה עד שהפילו עשותיהם." לא ויאחזו לאחזו לאחזו
לדורות שלכולם עשורר ולקלם לקולם כעשה שעשה עשם עשים." לא לאחזו
בחבוך שפתיים וכן ויעשך חשה אליו לאחזו שלפי החקבל לחתוך כש
משפטי. לא כבל האחיה של עם שכבל לשון השיה כי כל פעולי השיה
ושניה כעולים הם וכן החלא בקלל מן החלב קלחתי יכ עשה כחולה ביכ
עד זה היום עשה יש כל הלשון כפול ולרחוץ לבח לפעם חבח ולבך כאב
השיה בלשון כפול כי הוא קילם לאחת החיים ולשביה כי נאה נאה כתרנ.
דבר אחר של כל הסירוב וכל חה שנקלם שוב יש בו נוספות ולא כאלת ש
נשר ולם שאקלמין אותן ואין בו." דבר אחר כי נאה נאה אביבעה נעים הם
אריך בחיות שור בבהמות עשר בעופות אדם של כולם שנאחר ורבו בלעב
היס וני. חה עשה הבה נתן לאחות כל הנעים הלא בכאת הכבול שנאחר
ואחות פעמים כמו אלם ופעם אחיה אל הימין לאחבעתן וני אחר הקבה ב
הוא לו ולם שחקנאים את שחקנאה שאקם כלי שלא יקנאו כשלם וירצו שיש
אלבוב עלהם וזהו שפרוים של כל נוים נאים וזהו החקנאה של ב
חיות הקדש. לא כי נאה נאה שקוראת עברת מין הישראים כחש שקם שחקנאים.
אין אנו יודעים לעופה של עשחים אלא ואל ישלה וכו עמדת מקם בחים וכן
כל הישראים עברת מקם כחך שקם שחקנאים. ועשם סופו וכבבו אלא כי

כלפנים

והושיעה נא לו נוכח לבאר שאעפ"י שהוא נמהר ונשלם נעלה הוא ונעלא
שלמה לבבי נשמהך חפץ שהוא יה"ר נמהר ונשלם חה שנית כל חושיב מ
ויפת חלאך הלהים ומכיב הושיעה יחיך ונעני. וזהו שאנו אומרים ע
כיום ההקיעה את נקו הושיעה נא והיה האני לומר את ואוהך אלא אלא
ואמר שנית ונקראתן של אלהינו היה לנו לשונה ונקראת נעולה מלרים ו
ישועה לפי שאחרי שכל נעולה קשה יותר שאין אחריה שנית ס
נקראת ישועה שנאמר מי יתן מציון ישועת ישראל וכן נקראת קשועת
שלמים שנאמר ישראל נושע בה"י קשועת עולמים. זה אחד ואנוהן
קרוש אחקלות מלשון נוק חשועה. לא לשון כמי כלומר עניו ושכחן אחסר
לבאי שלא בעל חה דרך חדוד היפה בשמים דודי צח ואדום וכל לשון
הענין. לא ואנוהן הקעאה לפנו בחלמות עליה נאה ושובב נאה. ואנוהן
את וקו כלומר אחרוה לו כענין שסקוב והלבית בלדיפין ואחזרו רגל חוק
קנה התוס את אחקב היה אחוס חה הוא חנון אחד אחת היה חנון ונ'. וכתיב
יהי' כח"י ענין החזרת הזנה נא לרחוץ של היוקן יהי' חשועתך ענין בנא
כשלהינו את אחרי שחק אלהים והנאלכינו
ורחוץ שלא הכל אחד לחבירו אלא זה קשור בזה ושלם לחרוס ויורדים ע
להקוס ואין נפרדין זה אחד ולבך עלמר כמה כענך חה שלם לחרוס "
ואחר יה כים כענך חה שיורדים להקוס ואחרו אל היה הרובב אומר לפום
אחמול הייתי חושבך לעולם ולא הייתי בא אחה ועכשו אחה חושבני לים
וקיה קפום חשיבו האה חה כים רואה על שלם את רואה כים "ועני וזאת
יה יאמר כי שאין והקרבן אשר יזמר בו קול קנס. לא עני שם לבר הוא
כאן קיושבי בשמים אן יקיה זמירה אלשון לא תזמור שהוא כיסוח וכלקה
ויאמר עניו ונקראתן של אלהינו היה לנו לשונה ונקראת נעולה מלרים ו
ישועה לפי שאחרי שכל נעולה קשה יותר שאין אחריה שנית ס
נקראת ישועה שנאמר מי יתן מציון ישועת ישראל וכן נקראת קשועת
שלמים שנאמר ישראל נושע בה"י קשועת עולמים. זה אחד ואנוהן
קרוש אחקלות מלשון נוק חשועה. לא לשון כמי כלומר עניו ושכחן אחסר
לבאי שלא בעל חה דרך חדוד היפה בשמים דודי צח ואדום וכל לשון
הענין. לא ואנוהן הקעאה לפנו בחלמות עליה נאה ושובב נאה. ואנוהן
את וקו כלומר אחרוה לו כענין שסקוב והלבית בלדיפין ואחזרו רגל חוק
קנה התוס את אחקב היה אחוס חה הוא חנון אחד אחת היה חנון ונ'. וכתיב
יהי' כח"י ענין החזרת הזנה נא לרחוץ של היוקן יהי' חשועתך ענין בנא
כשלהינו את אחרי שחק אלהים והנאלכינו
ורחוץ שלא הכל אחד לחבירו אלא זה קשור בזה ושלם לחרוס ויורדים ע
להקוס ואין נפרדין זה אחד ולבך עלמר כמה כענך חה שלם לחרוס "
ואחר יה כים כענך חה שיורדים להקוס ואחרו אל היה הרובב אומר לפום
אחמול הייתי חושבך לעולם ולא הייתי בא אחה ועכשו אחה חושבני לים
וקיה קפום חשיבו האה חה כים רואה על שלם את רואה כים "ועני וזאת
יה יאמר כי שאין והקרבן אשר יזמר בו קול קנס. לא עני שם לבר הוא
כאן קיושבי בשמים אן יקיה זמירה אלשון לא תזמור שהוא כיסוח וכלקה

כלפנים והוא כענין נוסח הנלוות שהקנו כריך אחקה לנוכח ואשר קלש נן
נאמר כאקוס שהוא לנו שאין ידוע מקומו ויקו שכתוב ואחם ירך ידרוכך
יכלפו כה כלומר ענשן הזק כבול מלבושך יאמרו וכתיב נבורותיו וכבוד
הכר מלבושיו וכתיב כי אין ואין בעיטתה אחת ויש ומלת אחת מספר שם ג'
קמיוחד ד' פעמים ולבן אמרו אחרוהם אחת יש הקשיטה עד אלף אחת יש מספר הפס
שנאמר פעמים שעולה עם ויהיו היה והוה ויהיה שמספרו כן. ומכתב היכם
הלי עדרות כי שמות אחת קם מבלי עם שמות וידוע לבעל קשמות כי אם
שם בן עם אחלק לחלקים ידושם וכל חלק וחלק ידוע לבעלה ידועה ע
שם יה שכתוב בעקולם כמשמעו ושש שמות אחת כל אחד מהם לחלקו קידוע
וזה לקלף פחוהם וזה לאהבה וכיון שכן חוה עוזה ומה עשם שנאמרים בחוך
קכלתינו לבקש מהם אחרים אחרת שיקרב אחד בעזרינו ונשיאהוב ע
אחרינו כימי קדם. ועל כיוצא באחת זה אחר ואחרונה היא השכינה שהיתה
עמהם בגלות ועל זה נאמר וימצא מלאך השלחים שהיתה קשועת היה ס
שלו. כי והוא שנאמר עשון כי שמי בקרבו והוא אלהי חולן אחרן. ונאחה הזכיר
עני ואחלה יה שאין כיוצא שלו אשה להזכיר שם יה כי אם השם ס שלם ע
ואשה שהזכיר כי יה על כל כמה יה שלו כן הוקלבו לברוש בו שאין השם שלם ע
ואין הספק אלא על שהלך אחרש של שהלך אחבל אחרי שהשכינה אחלה
הדין לבך לזכיר אשה שם יה שהוא אלהים הדין כענין שסקוב אם שנוסף
השחור יה שיהי ישחור וכתיב בלילך לילה ובי אורו אחי ובל לשחור לפני
אלהים
אלהים הדין ואלך קשחור אינה לבוכח כי אם לשון נקבה נאלהים הדין כן
אשר הנער אשר הינערון יה וכתיב יפור יפרש יה. ושל יש להקשורי נאה
אלף בזה יהיה לשם ההויה שבועה יה בתים ואלף יהיה לשם בן אב ע
ואנוהן יהיה לשם השכינה ונזהו ואנוהן אשלה אוהן אל נוה שלום. שלי אלי לאחת
אחלה הקדושה כבר אוחזקה ושאלילך קדושתן ואלהותן של אחרי אלהי כבוכ
שלי אלי בניאמץ יל בן יל שנה אלהותה. לא הזכיר משה אלהי אלהיו כ

שלחם

כשמפרש ימינך יי׳ ימינך יי׳ שני פעמים כשיש׳ עושין רצונו כאבן הכשרים כ׳ הרשעים סרס הוכיחם ומעלפים שלשם נוירס כיונים כאבן הכשרים כ׳ ובמקום אחר הוא אומר יעלת חמודות ובמקום אחר אומר יאהלתו כקש׳ חולד שה תוכלין לו הוא נער ואיתן של האבנים לפי שלשלות האלו אבן שלם כאלהים ששבאו ישראל בחורב ובלבנם. ובאחרונה כאלה שאלם ומקום אחד הוא אומר יעינ עתו ויעבט, והיו בעוני אלהי שעשה היה עינו עלמוך ומרכבות פרעה כיס למשלה ובך מוכנו כיס סוף למעלה ואין מביאך אלא ומקום אחד הוא אומר יעלה ובא מוכנו כיס סוף ואחר שלשים מוכנו כו אחר. כאלו יעלה

ליך

שאמר פנים ורוכבו רמה בים יי"ג אי"ש מלחמה מלהבות פרשה וגו' זהו
עזוקם עמי היום באלים והלבנת שהאל וזהו החלק הראשון ס
שטלה חטן תורתיהם ג"ם ותורה פרקי שבראשה הם יזכרו ג' בכרים
והמלא שמקראל זה יי"ב הקבוק וחמשים תורתיהם בנגד שנים עשר שבטים
ולבך הקנמו לקוה אמר פנאה של החלת מחשבותיהן בדורם אחה הם
להיות בחלה הגיה אלא שאין מוקדם ומאחר בתורה וכן דעתי אתך נתם ז
נשבעי". ובמורש חייתי הקדש ל' ישמעאל אמר אויב היה האלי לומר
למען כשפתם בלבותם אלהים אלהי אויבי ואשיגם ואחלק שלל עם שרי
ונשבעי". ובמורש חייתי הקדש ל' ישמעאל אמר אויב היה האלי לומר
להיות בחלה הגיה אלא שאין מוקדם ומאחר בתורה וכן דעתי אתך נתם ז
ולבך הקנמו לקוה אמר פנאה של החלת מחשבותיהן בדורם אחה הם
והמלא שמקראל זה יי"ב הקבוק וחמשים תורתיהם בנגד שנים עשר שבטים
כלומר שמשפח

הוא

הם נקראים נחלות לפי שהם נוגעים בראש משפחה כי לעזון הוא
סוף שהוא הוא אחד מכל כמה נחלות וכבר ידוע כי הנביאים המתופלמים
יה לבד והבבא ואם שאמר הוא ולא נחלות הפועל כמו של קהתי יס ע
הוא החופשה תוקף והחזיקה כאן שאמר משפחת בניך כמתוים והנה ע
חלקה שהיה בנחלת אחיו וכן אמר לוד עה לך דומיה שיר
חלקה שהיה בנחלת אחיו וכן אמר לוד עה לך דומיה שיר
מקבל מן הקדש ולבך אמר נאדר בקדש. נוהג התלוה כל הבהמות יכלים
הדין שלמשלה שהיא חולה קשה ולבך מי כמוכה השוב בלעג והוא מ
הדין הלז היא חולה הדין הרשה ושל כן היא ברפא ומקבלת חולה ע
השם ממוך לה וכלי שלא יאמר יע חיכה והנסתה ההלא שבשעקם רחוק מ
והיה מי כמוכה הראשונה רפויה כמשפטה והשנה כנושה לפי שהזכיר
לפנין כאדום שנאמר כי מי בשחק יערוך ליע ירמוה ניע כבני אילים ע
והיה מי כמוכה הראשונה רפויה כמשפטה והשנה כנושה לפי שהזכיר

ונהלור ז"ל
בהגהתו
שן ה' הכוונ
כמוכה ומלעם
חסרים וכמוכה
בהא הכ"ם
לעזון הבאר
ומלעם והחזיק
נחלת לה"ן

נדולה ומחשבתן הראוי שלא ישבור של מחברתן הקלקר שלא יאלים חוקן
במחברת התלוה כשני חלקים הראשונים הם שקר בתלה השם ושאחרי
החלק השלישי כי המשבח אוהבו הקלקר בשבחו ואת יענן מהתלר אוהבו כראוי
לו כסו חוקו ולפיכך נאמר לך דומיה הלוה ובתיב אי יחשב נבוכת יע
ובתיב ומרומים של כל ברכה והלוה וכן כתשוקל סמוך לכולא חשקתיה
למרנשתה לליה בה עיניו כל כמוך לאת חשבתה אתך פנים לך. שנשך
פלא יהיה פלא נדול כי הרוח אחד ובו שנה לבר והפנו כי לך הרוח ע
שהקפה אחר החיים כמו שאמר וברוח אחך שעלתו חיים קפאו הקלוחות
הוא החופשה תוקף והחזיקה כמו שאמר נשמתך כרוחך כפתוים והנה ע
יה לבד והבבא ואם שאמר פלא ולא נחלות הפועל כמו של קהתי יס ע
סוף שהוא פלא אחד כולל כמה נחלות וכבר ידוע כי הנביאים המתופלמים

רוחות השלם מלאכותם לפי שהם נעלים בחיים ע סוף ומקבלים לכל הפלא הקבול
שכל האלוהות האלו וכלאחה שאחה הם שהם כוללים אחה הי"שוב לאחה
חלה כעגן וכל יושבי עמון והבוונה באלוהיו שחטו שחיט ירמיון חלל
יהבט מחוזה ההלא נעלית ימיך הקבלתו מלך. עחית בחסלך יאמר
שהנחה אותם בחסדו של הר סיני ולא בזכותם ובשקבלו התורה ע
נהלם פזכות התורה כל אלישים שנה עד שבאו אל נוה קדשך ואהן מ
בשעיך ואין שוה אלא תורך שנאמר יע עוז לעמו יתן. לא עחית בחסלך
יאמר יהי נלען שהתנהל עם בניך בהלו כהם לאלן בזה הסדר כי ע
לפניך קנחם בחסלך ובלחמך ולאחהם בעוניך ובאלך הבריתם של
שיעשו לאלם ובזה שחטו שחיט ירמיון הסול של קם ועך וכל זה עד ע
יעשו שלך יע ויהי נלען שהקבלאחו והקבלאחו חחן אלוך. לא שחטו שם
שחיט ירמיון הזכיר בכאן אלפעה חלקים חן הקלוחות לפי רוחות השלם
השלם והם כלל הישוב ושל כן הזכיר פלשהלאחם ומולאב וכנען כ
כלאחר פלשת וכל יושבי חשלה אלום וכל יושבי ירוס חולאב וכל יושבי
חילת כעגן וכל יושבי צמון והבוונה באלוהיו שחטו שחיט ירמיון חלל
שכל הלוחות האלו וכלאחה שאחה הם שהם כוללים אחה הי"שוב לאחה
רוחות השלם מלאכותם לפי שהם נעלים בחיים ע סוף ומקבלים לכל הפלא הקבול

כהן

הזה והיו מתקוננים ומלטטים של כבוד שהמל אל שלח היו כ
בתים של קש. ובמדרש ושבי פשוטה פתחו מי שהמל של שהרונ מקם
מתים אלף מכש אחרים שחשבו ועטו ונלאו שלשים שנה קולם הקל
ואלמלי אלוס פתחו אותם שלא יהיו נוגעים להם אי אפשר שעשו יעקב
ואי אפשר אלוס של החוטה שבין רובי שעט אחריהם ורובש אחריהם אבי נו
ויושבי כנען של ש"י שתלו אתארצם כי היו חכמים ידעש זה בחכמת
האלמנעות: הקול של מים אי אפשר הקרובים ופחד של ג
הרחוקים כשנן שכתוב כי שמעו את אשר הוביש ה"ן את מי ים סוף מ
מפני בני ישראל אי אפשר הקול ואין נוקפת בין קומה שהרהה
לנו" ושל דרך האמה אי אפשר הלא המקבלת מפחד הקבלת מ
שהרא חולת הדין מהנחה של שונאים והיא הלא אחרונה שבעש ג
והיא השביעה שהיתה עם האדון ונקרו נתרון הזהבים שלקחה מ הלא כ
שלקח אחל זה יוה לבקוע השביעה עם האדון וזהו ובנוחה יאמר כ
הלא קומה ה"ן שובה ה"ן ושוב כי השביעה בעשן שקבה מ
כי הרעש פש יבוא שבעתי הדך" של ישמור שמך ה"ן זו השברה
שלש מרגנן" של ישבור עם זו קטרתו השלש הירדן. קטרת חבבת מ
משאר אומות שחפץ הקדוש ברוך הוא בקרבנים של האדם" וכ
ובמדרש אלהשה לבהם שלאלו קטן שהאל עם זו קטרת" הקורבן ג
ה"ן קטן בתים שיהיו לרבה. שמים ואדץ שנאמר קונה שמים ואדץ" מ
בית המקדש הרי זה קטרה יחיון יבואו שהאל שלקחו קטן ויקבלו מ
הקורבן שלקחת קטן שבזכותה ישמרו שמים ואדץ שלקחים קטן מ
ואלמלי אלוס פתחו בהם שלא יהיו נוגעים להם אי אפשר שהוא יעקב
ואי אפשר אלוס של החוטה שבין רובי שעט אחריהם ורובש אחריהם אבי נו
ויושבי כנען של ש"י שתלו אתארצם כי היו חכמים ידעש זה בחכמת
האלמנעות: הקול של מים אי אפשר הקרובים ופחד של ג
הרחוקים כשנן שכתוב כי שמעו את אשר הוביש ה"ן את מי ים סוף מ
מפני בני ישראל אי אפשר הקול ואין נוקפת בין קומה שהרהה
לנו" ושל דרך האמה אי אפשר הלא המקבלת מפחד הקבלת מ
שהרא חולת הדין מהנחה של שונאים והיא הלא אחרונה שבעש ג
והיא השביעה שהיתה עם האדון ונקרו נתרון הזהבים שלקחה מ הלא כ
שלקח אחל זה יוה לבקוע השביעה עם האדון וזהו ובנוחה יאמר כ
הלא קומה ה"ן שובה ה"ן ושוב כי השביעה בעשן שקבה מ
כי הרעש פש יבוא שבעתי הדך" של ישמור שמך ה"ן זו השברה
שלש מרגנן" של ישבור עם זו קטרתו השלש הירדן. קטרת חבבת מ
משאר אומות שחפץ הקדוש ברוך הוא בקרבנים של האדם" וכ
ובמדרש אלהשה לבהם שלאלו קטן שהאל עם זו קטרת" הקורבן ג
ה"ן קטן בתים שיהיו לרבה. שמים ואדץ שנאמר קונה שמים ואדץ" מ
בית המקדש הרי זה קטרה יחיון יבואו שהאל שלקחו קטן ויקבלו מ
הקורבן שלקחת קטן שבזכותה ישמרו שמים ואדץ שלקחים קטן מ

בהו ואלי"א בתשיחא קהשא דשמיא דקבה לאלין אחיהן כיה בואו ואת
אלין אתחזיאו לחיית אישא כלא ושרך כלם צדקים לשלם "רשו מ
אדץ וגו". ואה שאמר משה"ג עשך את בהר נחלתך ושיער בכתף
בהר נחלתך אותן שכשלת לשמה ג' מכון לשבתך פעלת יהוה
בנך שכתך לשלה ושל אותן של משלה הזכיר מקדש ג כונני ידך
וזהו כיה המקדש של משלה והמלא שלו זקף וגדול כדי להפיה לו מהיכת
שהשם שלאחהו והקוף לעשה לתוקף הקדושה כי הוא מקדש למקדש
ו וזהו שלאומרים ר"ל המיד כיה המקדש של מעלה מכון כנגד כיה
המקדש של משלה" כונני ידך חכיב כיה המקדש שכל השלם ג
נסרא שיל אחל שנאמר אתך ידי יסדה אדץ ומקדש בשתי יהם זהה
איך הזכיר בשל משלה לשון פעלה ובשל משלה לא הזכיר כן אבל ג
אמר כונני ידך רמז לשאר פעירות והמלא פעלה ה' של ה' משיעלו מ
ישראל ממלכים עד כיה השלון שנאמר ויהי בשמונים שנה וגו' ומכיב מלשון
לעשב כמו כן ה' של ה' שהה כיה השלון שנאמר ה' וש' של שנה חלי. בבל
הה ה'". ואם תקבלון ברוקות זה המלא שנאמר בו ה' בתים כנגד הל
הלא אמר הביאתו והעשתו בהר נחלתך וכנגד ה' אמר מכון לשבתך
מאמר שלין בו כלבך קדושה כהשלון שהסרו חומנו ה' לבהם ונ' חלא ג
שהוא מפון כנגד שבתך למשלה וכנגד ה' אמר מקדש ג כונני ידך
שהוא מעשה ידיו של שלמיו כלא כונה ורושלים ג והקבלון מיך הזכירו
בין שהי פעלה שבתחלה ובסוף אמר כונני ידיך ובין ש
עשה שמות ויהוה שהשם יהיה לו חומת אש סביב כלא ואש שהיה לה ת
חומת אש סביב ויהיה שמור מבל נגד וכאן שהוא חי וק"ם ובלחי כך ש
בין זה שהוא בש"ן ק"ם לשלם ושר והשהי פעלות יהיו שכאן שהמקדש
השלון פועל השם כך המקדש ההפתון יהיה מעשה ידיו ולא כהאשונים ש

שהיו מתשבח ידי מרס ולבך לא היה להם קיום ושלהם יאמר אם יש לא ו׳
יבוא בית שוא שאנו פוחדים או שמא פשוטה תלוי ירחיקו שם להשלחה
העיר ולבנין המקדש ולהחזיק שנים הישר תהיה נטיתו של שהיו כלא־
כוזה ירושלם יש ואת יאמר לשלם ושר ואת כימים הראשונים שהיה
מולך בחמתם ירושים אלא לשלם ושר ופי ושר לשלמיה והוא בו ו׳
יסול ולבך הוא פתוח אחל אחבי הילדת ושר שהוא שחושב קמוקדון לימצא
במקרא זה יש הבדה ומן תוקיות ירחוץ שבאותן זמן יהקבלנו שבאחי
ישראל ואת כבית שנט שלא היו שם עשלה השנאים ותקלה הבאמרי
והקורא הדחוקה נמן פרשיות וכלזה בפיות שהשם שוכן בקרבם שובן ו׳
בה יכל קדשו והקורא אשר זכרנו שעלם היכל ואת הם מפטרו כל הארץ
הארץ״ כי את שום כאשר את והוא עשרך לעשות לתחילת הקשירה את ו׳
ישיר משה ובני ישראל כאשר את שום פרעה בריכבו ובפרשיו בים ועל ו׳
ויאמר הכתוב כי בהיות ישראל שבהם בחלק היו משולחים הקשיה הזאת
ולא אחור שעם זה מן הקשיה כי היו משוערים ואותם כי את שום פרעה
בריכבו ובפרשיו בים וישב ויג שלהם לחלמי היה בעשר בני ישראל ו׳
הולכים כיבשה בתוך הים והוא עם בתוך עם ואפשר שהוא ממוך בעמוק
ויג ויאמר ויאמר כאלה מה הנעשה לנו מהקבלים בנוכחים ואבותינו שעשה ו׳
בכל המצלים שסבב להביא שום פרעה בלבבו ובפרשיו והשיב עליהם
מי הים בעשר שהיו בני ישראל הולכים כיבשה בתוך הים ... והקלם מהם
העבילה היכן נתעבלה כשהיתה לחות לה הרן קולם שעולה משה אחריה
שהילה אחרי שהלך בן וגו׳ לא אחותה לה הרן שאחר נשמו עלה כשנעלעם
לפיכך נקראת על שמו ... אחת הקול כל שלא מיט יאמר . והקשן שלהם מהם משה
אחור שיהא לאשים ואחם אחריה שיהא לעשים . ובתוב מלוח לא הסמוך ו׳
האשון כלבד אחלה אלא כשם שאחור משה כל השיהא כולה לאשים כן ו׳

אחלה

ומעשה
ת"ל רתך תוכל וכל. ושלך הפשוט יאמר שהוא לו מבטח אשר
כלשונם ולא הובים אחר מלאה שעם שכבר עקרתו כולם וזקנו כי
ויקבצו שהתחילת הדר לרחוץ שלא היה בהם פוקחים של שהי הפעמים
בהם שהיה שנאתו וכל העם רואים ומעון שלא היה בהם בפחים שנא
וכל וזקנו שאחרו חזק שכולם עקרתו בחזקת הגלה ואחרו מעון שלא היה
מחובל לתוך דבר המתחבל לעשות עם פתוך עם. ובקבץ רח כי חלה ש
שאחר ויבאו שלשה ימים כאחר היה הדרך מהלך שלשת ימים וקם כ
הלבו אותן כיום אחד וחסרון המים היה יום אחד ובאחר העמס שאין מ
מבטח של כשר ולם להקי"ם שלשה ימים אלא מים אלא כי העיר מ
והשיגם מחשבות ומטקות שהיו בהם. ובורשי השורות באחרו אין מ
מים אלא הוכיח שנאחר הוי כל שעות לבו מים מכאן התקינו שיהיו מ
קוהן בספר הגלה שלשה ימים בשבוע כדי שלא יבאו שלשה ימים בלא
הגיה ולפיכך נתן להם מים מהם עד שהגלו השם עין שהות מחוז לגלה
בלא עין חיים היא וע"ן והמלא היא בשחטא ע"ן כפנוקים בשלשה
הדברות ו"ן פרשיות מתחילין ויבאר ו"ן עין בפרשת עין הנן ו"ן פעמי
קול בחשבה הגלה בגישחט ובותחבן ו"ן בעד אלם בשבוע אחז מתקו
המים ולפי שלא היו מוכנים מכל ולא נתן להם שם אלא קלתחלקת
שבה. ולגלה מלוחה וכיתן ונזקו שם שם בו חוק ומשפט ושם נתקו כיצד
בהתחלק זו לשהיל וזקו ויאמר אם שחוט תשחט בהתחלה זו. לקול מ
ע"ל מאלם המלכה שאחט מלוך בכאן. כל המחלה אשר שמתי במלכים מ
מלטוהם הזרוה והעבדות. לא אשים שלך כי אני ע"ל רפאך מכו
וכל וזקו שאחרו חזק שכולם עקרתו בחזקת הגלה ואחרו מעון שלא היה
בהם שהם שנאחו וכל העם רואים ומעון שלא היה בהם בפחים שנא
ויקבצו שהתחילת הדר לרחוץ שלא היה בהם פוקחים של שהי הפעמים
בלשונם ולא הובים אחר מלאה שעם שכבר עקרתו כולם וזקו כי מ

ופעלה זה השבר כיצד יתקן החים וזקו שם שם לא חק ומשפט כי החק
קום הדבר שאינו יכול כאחר הפעלה שאינה בעבעת הדבר וזקו וקייתם
לי פעלה שפוטלים שלא בעבעת אלא בפעלה אלהיהי והמשפט קום
הדבר שיש לאחרן משפ בעבעת ולא בפעלה ושם הוה לא אשם השם ב
לכהם וזקו ושם נתקו לאחרן משבר ולפי שיש לשבים שיש להם פעלה
פעלאות להחיות ולרפא כל החלאים וכלזה השיג שלמה בחכמתו ו
ושזה ספר רפואות מפעלות כל השבים והיו עושים אחר זה ק
הספר ולא היו מתפללים שלו תלים שד שנינו חזקיהו גנזה ספרך מ
מיל ויאמר אם שמוע תשמע ונ' כאמר אעפי שהוא הדרך פעלה ק
השבים לא התנה אלהין כי אם שמוע תשמע לקול"ג אלהיך כל
המחלה אשר שמתי במלכים לא אשים עליך כי אני ע"ל רפאך ולא ק
הצורך לספר רפואות ולא לפעלה שבים הם ולא לעבעת הם וזה
קישור עכלה ואם הקשיל בפרשה הזאת המלא כי בכאן התחלת ק
המלכר בחרה ההמיל שר המלכר לקורבן שלהם ולהחטיאם יפ
והוא הסבה להתלונן וזהו שהמלא בספר הבדיר אחר לגם השמן
חים אלו אעפי שחהם הם עובים לפי שיפסיקו לבם אבלבשקבצו
שוב במלכר לא המלאו אפי לחזק כעם ועוד שם אחרי ויוהו ויגע עין
אלהיך שעין חיים היה סביב המים בא שמן ועוד אעם כלי שם
לשבב אחת. שבאלם ולהחטיאם אויב ויאמן העם ונ'. ויוהו ע"ל עין
אוהו עין עין החיים היה שהסביר השמן וישלך אל המים ויתקו ק
המים נתן הסבה. ידו בשמן ואיי נשאו ואלהיהם כן לא היו יכולים ישבאל
אשר אין הסבה אלא שהם רואים ומעון שלא היה בהם בפחים שנא
ויקבצו שהתחילת הדר לרחוץ שלא היה בהם פוקחים של שהי הפעמים
בלשונם ולא הובים אחר מלאה שעם שכבר עקרתו כולם וזקו כי מ
ת"ל רפאך מכו וכל. ושלך הפשוט יאמר שהוא לו מבטח אשר

נשתי

כל חוקין אלא החוקים ויאמר הכתוב אם תקח מקים כל זה תהיה ע"י
ידאס אלים בשכלו ודרך להתבונן בהם ולהשות להם אחן ... ושמרת
משפטים שהם ... והאחרונה אלא החלות החוקובלוב שלא ע"י
נשונו אלא המשפטים שהם השובלוב ובן כתיב ותתן להם תשא
הא כתוב מיוחדין ק"ימין ק"י כי הכא ואלא בשביל למבדק הכא שיהיון
השלאל כתיב שמות קהשמ ורמי למיית ויבדקין כולהון שניין ועברין ע"
ולא שהפר לשון שכל כבר ועל ידבדקין פולהו הכא לא שמעה שמיע ע"
שליהו מיד וילמדו ויין ע"ך אלך המים לא שמעה קהשמ דקוק כ"
כתיב כהנא למבדק שיהיון השלאל כדין שם שם לא תק ומשמע ע"
ושם נשמעו ואלא היתה שיהיון יאוהבתי ואלא אלא אלך אלי בון בשיין
רלא אסתכלו במלבתי כל אלי בון שלן לקוים בשיהיו וכלהו נפקי ענין
ונוקבין זכלין כדין קבה אשה שמיה כי שיהיו ... ויאמר אם שמוע
שלו ניך השמע יאמר אם תקיים אלך התורה לא תחלה לשלם פשוט
חולי לא בחולי העבט שהם אלב המלכים הנבואים בנוך ולא כמי
בחולים שהם הבאים אחרון לנוך . ואלך שהזכיר בקול יהוה ע"
אלהיך הכוונה שלו משלה הדברות שהיו בקולות דכתיב אלקים אלך ע"
שומעים כי כל השלה שמשנו אלפין שמיעה לאזן ואחה בן הזכיר
שלשה חלקי המלות שהם המושכלות והמקובלות והחוקים ה"ש
נשונו אלא המשפטים שהם המושכלות ובן כתיב ותתן להם תשא
משפטים שהם ... והאחרונה אלא החלות החוקובלוב שלא ע"
ידאס אלים בשכלו ודרך להתבונן בהם ולהשות להם אחן ושמרת
כל חוקין אלא החוקים ויאמר הכתוב אם תקח מקים כל זה תהיה ע"

לכל שבט ושבט ולכל אחד ואחד מהזקנים והקבונן בשם מקום זה ע"
שאר שבטים ומן שבשם ילקים לשבשם זקנים כדי לחלוק כבוד ע"
בכאן באלים היו אחרים מהזקים אלים ח"י נותנים וי"ב מבושן לשנים
להם עם כי"ם בחזקיהו אחרים ובשנים שאר נחלים לי"ב שבטים כן היה
אלים סוף לא באו למקום עוב עד שהשנו כאן באלים ובשם שעשה
שבשם זקנים . ובתב הלבח בישור המלחם הזה כי אחת שנשנו ישרא
הקבה השלם בית שם יי"ב מבושן כנגב י"ב שבטים וי"ב לקנים כנגב
ומלחם שהים שעשה שנותה אלים לי אלשאר החולש שאמר אלים שבחת
אלים ולא אלמו אלים . ושהים שאלה שנותה רחוק לשבשם שם לשלמי
י"ב אבשם ונתנה לי"ב שבטים וי"ב זקנים רחוק לשבשם שם לשלמי
ומלחם שהים שעשה שנותה אלים לי אלשאר החולש שאמר אלים שבחת
הקבה השלם בית שם יי"ב מבושן כנגב י"ב שבטים וי"ב לקנים כנגב
שבשם זקנים . ובתב הלבח בישור המלחם הזה כי אחת שנשנו ישרא
אלים סוף לא באו למקום עוב עד שהשנו כאן באלים ובשם שעשה
להם עם כי"ם בחזקיהו אחרים ובשנים שאר נחלים לי"ב שבטים כן היה
כבאן באלים היו אחרים מהזקים אלים ח"י נותנים וי"ב מבושן לשנים
שאר שבטים ומן שבשם ילקים לשבשם זקנים כדי לחלוק כבוד ע"
לכל שבט ושבט ולכל אחד ואחד מהזקים והקבונן בשם מקום זה ע"

המים

הזה שאפי׳ ששים אין בו ואפה אלא הקפלל משקה כמו שהקפלל של
משכבת ולזה אמרו אפלל מקום היינו אוכלים לחם לפובבו ולא הולכר
ואוכל עוד רחץ באומרו בשבתנו שלא היו אוכלים אותו אלא משכבת
נושים אלא רבר חזה והיו אוכלים אותו כרשבתנותו שלפיר הבשר
צלוי כמין חגיגה ולפיכך אמר בשבתנו אותו שלפיר הבשר וכן
כתוי עובה. בשבתנו שלפיר הבשר שלה הבקדב קלגם שלא היו
נושים אלא רבר חזה והיו אוכלים אותו כרשבתנותו ולא היו לא
אלא אחרו אלא מי יתן מותנו כיל יי כרשבתנו ובהשנחתנו ולא היו לא
זה היה אחבי ישראל ואעפי כן אלגר שעשה לא עקפם שלפיכך כל כך
שאפי היה הדור יוצא אחשלפ הא לא היה כל כך קשה אלא הקרשעורך
וישעך וירשעך וגי׳. ונעשה ויאחרו אלפיכך אני ישראל אמר האיך
לא אמר אלא ויאמרו בני ישראל אלא אמר לא אמר אלא ויאמרו
כלומר שהיו אומרים אלא אחר אחר ולא אמר אלא אחר אחר
ואחר אחר ולא אמר אלא אחר אחר ולא אמר אלא אחר אחר
ולא אמר אלא א

בגוף
משמשב ומכאן הבין שהמן עיקרן משפט הלחמים וזהו לשון מן השמים.
שהוא יתן הפרנסה לכל נפש שהיא חזקתה ביתן שחלקת רחמים
הגדולה והקבוצה והקפלות ומיתן לשלשיה תינוק יונק משדי אמו כלומר
כאותה חשמורה שחלקת הלחמים חשמורת הם כנגד ג׳
נפיה נשר וגו׳ והזכיר חיל משם חפר אוכל לחלוק שניהן יכינו וכן אמר
שלמה מחלק קביעת לחמה והיה המן יורד בחשמורה שלישית שלו לילה ג׳
כאותה חשמורה שחלקת הלחמים חשמורת שלשת משמרות הם כנגד ג׳
הגדולה והקבוצה והקפלות ומיתן לשלשיה תינוק יונק משדי אמו כלומר
ואומר הוא אוכל לחלוק הם זה חקנעט לחמנה כי מלאה שלחנו שאין בעולם
אלא בחמה שרואה בתחילה והוא הוא חקנעט לחמנה לפי שעיקר הלחמים
להלחמין הוא שאין אדם רואה ושיהלה בעולם הלחמים שבהם אוכלין
ואתיאמו שיהם שלשו ויתן לו פרנסתו״. השלחים בני

ובאומא שאלו הלחמיין את ר׳ שמעון ן יוחאי מעריית ר׳
חפץ הוא לא ירד המן לישראל פעם אחת בשנה אמר פרנסה״
להם כדי שיהא כל אחד ואחד שואל ויאמר שמא לחזר לא ירד המן ונמצאו
בנו ובנותיהן אוכלים פרשב נשלאו פוטם מכוונים לבם לאביהם״ לא כדי
שיאכלו אוכלין בשבועת חם״ לא חפץ חשבת הקדש״ ועל דרך הלחמה ג׳
הענ מחעניר לשון מחעניר חשמחה ועליה אמר שמח ותהן ערך ג׳
לביהה וחק לשער והיה ושלשון הענ שחרר ולשון מחעניר ולא לשפיכה כיי
קשם המיוחד הירחוק עשוה שהקחעניר בשחים ועליה נאמר אם על פיך ג׳
נפיה נשר וגו׳ והזכיר חיל משם חפר אוכל לחלוק שניהן יכינו וכן אמר
שלמה מחלק קביעת לחמה והיה המן יורד בחשמורה שלישית שלו לילה ג׳
כאותה חשמורה שחלקת הלחמים חשמורת הם כנגד ג׳
הגדולה והקבוצה והקפלות ומיתן לשלשיה תינוק יונק משדי אמו כלומר
ואומר הוא אוכל לחלוק הם זה חקנעט לחמנה כי מלאה שלחנו שאין בעולם
אלא בחמה שרואה בתחילה והוא הוא חקנעט לחמנה לפי שעיקר הלחמים
להלחמין הוא שאין אדם רואה ושיהלה בעולם הלחמים שבהם אוכלין
ואתיאמו שיהם שלשו ויתן לו פרנסתו״. השלחים בני

בהורה זהו שאמר למען אעשנו הילך בהורתי אם לא וזהו שזכרתה הורה
מהנאה בהוך לבהשם לבהיב להחחנה הבהנים הלו״ם למען יחזקו ג׳
בהורה״ג ולרחן זה המלא במקרא זה כף הניפוה כעין כף אוהניות ג׳
הקורק. ודע ששקר העמיין שחעשה הקבה בהורתן כלי לפלפם הלחוה
פלשר הוא יהב ניחל את הלהים ומעשים שעשה לענן ואין העמיין ערין ג׳
לשלחו יהב כי הוא יודע העשלחות לב אחב הוא לקוהש לבהיות השלם
שאין יודעין ובזה יהפרפס חזק ניחל חיוב העבודה בשחרו של עשן ג׳
העמיין״ והיה ביום הששי שעשי זה היה לביהה המן ולשעה יחי ג׳
בילשיה שהה פאחל בשבת הקחמיל המן לילי. כחורש הוא שלריך
הלם להבין שלחו כל שנים שנה כלי שיחלא מרעבה לשבשו פשיחם
שבשם וכל החחקן שלחו של זה הלריך היה שכרו חשבה ועובה לשולם
השמוכ״ עליה כחו ולשולם״ וילשהם כי ״ג קלטה מהבים לא כחו ג׳
שאחריהם כי הלטהם אוהנו הדשו כי לא אחנו החלניחים אלא ״ג ג׳
החלניח להבים שיניע לבם השלא וחכאן הוא שיזכרו יבאחם מלהים
כלשוה״ ובקר ולאיהם כהב הש׳ לא של הכבול שלאחר והיה כבול ״ג
נפיה אלא כך לאחר להם שלה וילשהם כי היכולה בידו ליהן הלחהבים ופשר
יהן לבם אך לא בחנים מאיחוה יהעשה לבם כי שלא כהונן שאלחם אוהנו ג׳
ומכלם מלאכה והלחם ששאלחם לשעיך יהנהן בידיהה נחית והלאו לבקר
לאה בבול ״ג שיוהליהן לבם לרך חבה בבקר שיש שהוה להכינן ושל מ׳
חלחשלה ושל מלחשלה כאו שחושה בקופלה״ אחת הלשנוהיכם של ״ג
ולא שלנו כאו שאחר וילנו של חשה ושל אהרן ופ׳ להם הלבר ואחר
כאה ״ג לבם כשלם כשר לאכול ולחם בבקר לשבוע כאו ששאלחם מ׳
ובזה הלאו יכולה ״ג אשלי שאחם בחלבר לא חקום ערש ואה שלא אלו
להם חשה הלבר בפירור לפי שלא יצוקו הפס בכך ושר אחר לו הפס ג׳

בשמיני

הנע מחמיר ומשון הנע חולה שהוא חויל ולבך לא הוצרך לומר להם כי
הלבר בבירור אלא לחזר שם ובשרואה שעליהן מהקלונם שנו חזר ופירש
להם בתוכיחו בפה ונו' וזה טעם ויאמר חשב ונו' פעם שנתרפאה שעליהן
לא האמינו ושהיו הם מהקלונם לא רצה לדבר שהרם פעם בפעם ואח
אמר לאהרן אמור אל כל עדת בני ישראל פלאמר אל האלשים ואל כל
העבכה שבהם קרבו לפני השם ונאנו בני שבם ... בשר לאבול ולא מ
לשבוע לחלה הלה ... לא שאין אוכלין בשר לשבוע. ושבה ... חל קפרעתך
בשע שהיה זה ביום וזה כלילה כענל חולה קלין ומלבל להחוים והוהע כ
קהתוב כי פרעתך קבשר מחלחות בשלל ופרעתה להם בבקר ... לא כ
שלינו הקלונות בכם כי על ה' למדנו מוכחן שבל המוהב עם הנביא אנ כ
הלמיל חבם כאלו מוהב עם השכינה שהה ישראל היו מהקלונם של משה
ושל אהרן והוא מוחרם לא שלינו הקלונות בכם כי על ה' ... ויפנו אל המדבר
מהמוקום שהיו נוסעים מהלחם משם פא להם העוב. שמשהו אות כ
הלונות בני ישראל ושמעו אל משה שמהקלונם בני ישראל הם בני אוהב
הם. דבר אלהים בלשון זאת ובלשון לפה לבי שלין אדם מתפת על שנאתו ל
וזהו נוסף לאמר פלאמר אם אחת קשה ואחת לפה. וילמדתם כי אני ה
ה' שהביא שהבם אות שמו של המיון כשבן שבתוב ואבלת ושבעת ולפת
את ה' אלהיך ואבהן אמרו ז"ל משה תקן להם לישראל בלפת הזן בשעה
שי"ל להם המן ואוהה אמרו בלפת המיון לאוהה אבל בלפת המוצות כ
דבבן חוקו ואוה בשהות שבת אבהוה ועבד שאבו. ויהי בשבב ל
והעל השעו השעו והמן הפתיעו לבא באחד בשבת ושאל להם השעו מ
ארבעים שנה בשם שעאל המן ואוה שאחר ובע ישראל אבל ארבעים
את הלמן אבהנו בשם שעאל המן ואוה שאחר ובע ישראל אבל ארבעים
שנה אוה הוא הבין בשעו שאבלו אבהנו שנה אוה ביום ואוה ש
בלילה אבל אופע שהוא בלוי בחן ויהי אחר שעלו להם יל תדשה
ל

בשמיני לבך הזכיר הפלא הזה לבניו אחל השעו שהיה בא להם בדרך ש
עמנו. לא תשש להזכירו. ובתוב הלפה לבך שהיה בו ותעל שפתו והעל
הלמדעת ולא והתי לפי שהיה בא להם בדרך עובע אחל, הילה המן שהיה
תולדת הלור השעון הזכיר בו לשון הויה ובבקר היתה שבבת הטל כמ
כאשעה בהאשית שעאחר יהי אור ויהי אור. ובאחרת כילד היה המן
יורד העל, ורד ומשוך פעם קרקע ואחה היה יורד המן עמו. ותעל המן
אין כתוב כאן אלא ותעל שבבת הטל אחאר שהיה הטל יורד המן קשחים
ואבשהן והיה על אלשעה ועל אלשעה והלמשעה והיה אבופף כ
כאוזה בקופלת. ולפי האדרש יתפרש הסעוק ובבקר היתה שבבת
העל סביב לאחנה זהן על אלשעה כלי להשוות פעם קרקע. ותעל ש
שבבת הטל זהן על אלשעה שהיה יורד של המן אחר שיהיה המן ש
על פני האדבר דק אחוספס וזהו שאחרו רז"ל פורש אחה ואקלש נ
והבוזה להם להתעל השולחן ס' אחות אחת אלשעה ואחת אלשעה ב
והטרבאלעה זבר למן. אחוספס קלוף אלשון אחשוף הלבן כי ר
קמרך בבולה ובן הדבוזו לבעלך אקלף לעיר שהיה ששוי אחוים
כי בן הדבוים אחוים לבוזה והיה לבן בבפור ובתוב אחר בלוף שלשה נ
ואבאר שהיה בעל ולבן ואחוך הוא שבתוים והמן בזרש על לפן ובעשו
בלאחיה בלבע. ובתוב יראה זל אחוי בבל הפרך בא לרחוץ של שא
אוה שהיה לורש ל אלי שאר האולש ולבהו שלמן ס' פאה אחיה פהיה
פהיה סתוב בחפול אחרופות השמיים שבתוו ובתוב בשן ולעלי שמיים
פהיה ובראיתה בחוף ואחר. והעלה אחוספס בשאע ראוה לאחוז
שהיה בעלה בלי בלים. אין הוא אלשון אחה אחת אחים ובן לאשה היי
אחת ואל בן אין הבתוב עשה כי לא ידע אוה הוא בלאחר אחם שלא
ידע אוה הוא קילאהו אחבעה אין השמיים ולא קילאוהו בשם אחיוחד כי לא

ונשלח
כשם שהנביא היה רגיל להביא המשלים כך המן כשבאת לו עבד ושאי
בקולב צדקה של כל מי שפשט ולא לקח בנקר ונם נדול היה עשיר בתון
אלפנה שנות ואחרפנה שנות ואילך וחס השמש ונתם והיו מולקים אורך
ואחר כך נתנו לו עד שהיה מכבד בשתן הפרנסק
והנלה בפסוק זה השנותה בפ' אוהביה הקדוש והוא מבו פסוקים ש"ש פ'
בחלונות תשתין ובשן הקטנים וזהו שאמר משפר עשוקה כי בן פ"ה לה נל-
רשעתן". לאשר באהלו זה תשתין שהיא נאוייה לו יותר ונשלח באהלו פ
כשנין שכתוב הנה באהלו ואחרך הכתוב בדרך אמתכתה שת"ב אלפ-
ונשלח בפסוק זה השנותה בפ' אוהביה כי כל הלומר פתשב
המן בכל יום מובטח לו שלא יבא לחסדון חיונות". המלפך וקמחטיא-
לא הקפיד יש שלקחו הלבה ויש שלקחו חושב וכשבאו לביתם חלדו פ
כשאר איש אל מה שלקחו ואלאו שקמלבה שלקח לא הטהך של שאר
לשלשה והמחטיא לא אלאה פחות מחשאר לשלשה". ויותירו מחשיס
להן ואביונים ויום לשון רחה". וילקחו אותו בבקר כי היה יורד פלשלה
וגם ישנם שלא חשתם כלי ש"ש שי אז בפקר וישלאו פרשתם חזוחטה ביום המן
הכבוד הקדוש הקשלטה הכשלטה יהי ודוחק לא היה באלף ישראל שהיו
וחם הנשחים בלשון הבישוה ובלשון שפרחה ולא יום כלי שלא יקבשלו פ
חחלאכתם". ואחר בבקר בבקר שהי שעות ובקר שהי שעות קדי-
אלפנה שעות ואחרפנה שעות ואילך וחס השמש וגם והיו חולקים אורך
והמחטיא לא אלאה פחות מחשאר לשלשה". ויותירו מחשיס
להן ואביונים ויום לשון רחה". וילקחו אותו בבקר כי היה יורד פלשלה
וגם ישנם שלא חשתם כלי ש"ש שי אז בפקר וישלאו פרשתם חזוחטה ביום המן
הכבוד הקדוש הקשלטה הכשלטה יהי ודוחק לא היה באלף ישראל שהיו
וחם הנשחים בלשון הבישוה ובלשון שפרחה ולא יום כלי שלא יקבשלו פ
חחלאכתם". ואחר בבקר בבקר שהי שעות ובקר שהי שעות קדי-
אלפנה שעות ואחרפנה שעות ואילך וחס השמש וגם והיו חולקים אורך
ואחר כך נתנו לו עד שהיה מכבד בשתן הפרנסק
והנלה בפסוק זה השנותה בפ' אוהביה הקדוש והוא מבו פסוקים ש"ש פ'
בחלונות תשתין ובשן הקטנים וזהו שאמר משפר עשוקה כי בן פ"ה לה נל-
רשעתן". לאשר באהלו זה תשתין שהיא נאוייה לו יותר ונשלח באהלו פ
כשנין שכתוב הנה באהלו ואחרך הכתוב בדרך אמתכתה שת"ב אלפ-
ונשלח בפסוק זה השנותה בפ' אוהביה הקדוש והוא מבו פסוקים ש"ש פ'
בחלונות תשתין ובשן הקטנים וזהו שאמר משפר עשוקה כי בן פ"ה לה נל-
רשעתן". לאשר באהלו זה תשתין שהיא נאוייה לו יותר ונשלח באהלו פ
כשנין שכתוב הנה באהלו ואחרך הכתוב בדרך אמתכתה שת"ב אלפ-

ונשלח כיד חביריו זה אומר אתה מבריחו לי וזה אומר אחוץ בה אם
קיה השומר שלו נשלח בביתיבו האשון וידוע שהוא בה ואם נשלח
בביתי חביריו שהוא לשם בידוע שהאשון מכרו ובן האשה שברחק
מביתבשלה היה אוהלה הוא מולה טלה שלו והוא אומר היא סלחה שלי
אמר להם משה לבקר תשפטו אחר נשלח השומר בביתבשלה
היא סלחה שלו נשלח בביתי בידוע שהוא סלח שליה כך א
להשו רגל ביומא מרחוץ הכתוב כאשתך שהיה אוהב לשראל עשיו
נשלחים ואשפטים הרבה ואחרי לזה ל' כאשם והתשמיחן שבהל כ
אחלבה לאך בשאשה הבא ואיך ואם הוא אחבי כאשן ואם לאדוע
אחלך אם ישבבו שנים ואם להם שאחוץ שהאן היה אלבר להם א
אם שאחה הוך ל' אחרים סמך בן ש' לאחר או בן ע' לאחרון בביתי
אי שנשלח השומר שלו הוא אחין ואהן אם ישבבו שנים ואם להם
היה אחבר להם שלו ידו ואם השאש ובן אם זיק לא קדושן פ
סמך קדוש לו סמך קדוש לה אם נשלח בביתו היה קדוש לה ואם כ
נשלח בביתיאחביה קדוש לו ואהן ואם לאדוע האלך שדוחש בשהקדרין"
שלקדושין ובן בני שבר ואהן ואם הוא אחבי כאשן כך סדר הלאש הלל". ו
ונסלה להש להן אחקראחר איש לפי אחכל ולל וכי אחן לאחכל קאשה לקיש
וקאשה ואחן לאכיל יהיר לקיש יהיר וקא כתיב לא השהיך האוביה וקא
וקאחשיחא אחלא לשם פאיזון אחכלן לקנין חשאש אוכלו אחן לקוה ג
אכיל לה וכשש כך לא כתיב אחלקו". לקנו לאם אחשה לקיאחן ב
נשלח לאם אחשה ואהן שלבן הוא נוהן לפי כוס הששי לאם יואיש כ
נוהן להם כפה בביתי לאלאה השאר קשאיש לאם יואיש. ואחרש
אחלבה שעות ואחרפנה שעות ואילך וחס השמש ונאם והיו חולקים אורך
אחלך אם ישבבו שנים ואם להם שאחוץ שהאן היה אלבר להם א
אם שאחה הוך ל' אחרים סמך בן ש' לאחר או בן ע' לאחרון בביתי
אי שנשלח השומר שלו הוא אחין ואהן אם ישבבו שנים ואם להם
היה אחבר להם שלו ידו ואם השאש ובן אם זיק לא קדושן פ
סמך קדוש לו סמך קדוש לה אם נשלח בביתו היה קדוש לה ואם כ
נשלח בביתיאחביה קדוש לו ואהן ואם לאדוע האלך שדוחש בשהקדרין"
שלקדושין ובן בני שבר ואהן ואם הוא אחבי כאשן כך סדר הלאש הלל". ו
ונסלה להש להן אחקראחר איש לפי אחכל ולל וכי אחן לאחכל קאשה לקיש
וקאשה ואחן לאכיל יהיר לקיש יהיר וקא כתיב לא השהיך האוביה וקא

לדושא

שבת הגדול ושקר קידוש מיום אתא ביום ושלמן נקבא קידוש היום ר'
האשה. מטולה שנה היא של שחיטת והיא רחיץ למילה יפוד הנקראת ש'
אחלוקו היום כי חולת אחלוקו חלשון כלה ואין מקדשין את האיש כי אם ר'
כלה ואין מקדשין את הכלה מ'
לך ואת מלבושה ואחרו בוגי כלה ושלמן קצביר הכלה מ'
שלם קבא המלאוקו ובאור זה פרקא רם כי ביום שבת לא יחלצו ר'
המן אחל לשלם קבא יחלצו יפוד קמן הוא האור הנלין בחלצו נמ'
ונחברך חולת היום שלשה מטחים בכתוב להודע של שש מטולות ה'
בשבת ובשבי מטולה האשונה היא מטולה הלשלה היא מלה שחור מ'
ונקראת בשם מלבושה וזקנו שהיו אוחזים חלל בשלם שבת נואן ונקרא
לך ואת מלבושה ואחרו בוגי כלה ושלמן קצביר הכלה מ'
שלם קבא המלאוקו ובאור זה פרקא רם כי ביום שבת לא יחלצו ר'
המן אחל לשלם קבא יחלצו יפוד קמן הוא האור הנלין בחלצו נמ'
ונחברך חולת היום שלשה מטחים בכתוב להודע של שש מטולות ה'
בשבת ובשבי מטולה האשונה היא מטולה הלשלה היא מלה שחור מ'
ונקראת בשם מלבושה וזקנו שהיו אוחזים חלל בשלם שבת נואן ונקרא

קמטפת רבה וכעבד אחור כי שבת היום לגיל. מטולה שלשית היא של אחת
הנחוש לשבת שנלטוה לחור לה עד ששתלוקו אחת זאת אחר
שמן התחומין אלא מכסה פרקה וכל שיקרו של מקבא של לקחני קמן מ'
אינו מחלקו אלא אלבוש אחוק והם הנשחטים ביצה ביום. ולא כחטרש מ'
קחתון מכסן מכו חכמים אלפנ אחוות לו ולא חון לקחוס". אלא יצה מ'
שלשתי, והיה חשנה וזקן של בן הוא נותן לבם לחם יומים. עבו אינש מ'
קמלאוקו בשבת כי מלה לא כחו אש אין כי החכמה מאין המלא כל
זה אחוה לחשלה והם מטולות לעבוד עת"ם האחוים ביהנא"ל הח"ם
והנלחי ואחרה הבן נלולת חשלה המק"ם שש מטולות ושכרו וזכותן
הנלול בבוונה הנלולה והנלוונה הזאת". שבת לא יהיה בן המן ולא בא
לכהונה אלא לאבות יום הכפורים ויחים עומים ולבי שחשבו שבכר מ'
מאחרש אחה והם אחה שכחתה נשנן שבת שאחוריה לך והיה כיום ר'
קשני והכיבן והם שילאו לקונע נאוני אם אחה הזהרת אותם מן היום ר'
הראשון היו חוחלין ושוחרין ובאוחרו חלנחי ותנרותי רחיץ שקולה שבת
כנגד כל התנרה כלה ומלניה הכלים בשביל הלבנות כי הכסוף יש
בו שכר הנבות וכסוף שאחר זה ישבו כל הנבות כאחר שהיא שקולה
כנגד כל הפלים". ואומר ר' יוסי בכבודו חזהיר אחבם של קשבת שקה
עם עשרה לבם בכל שבת שבת לחת לבם לחם יומים". ובמדרש מהן ר'
ראו אחר ר' יוסי הראוני אחה ליבת לבן אחר ר' יצחק כל שמקיא ר'
קשבת כפול שאחר כפול לכתיב שש קשחר לאחי. קרבנו כפול וביום
השבת שש כבשים. ששה כפול חשלשה חמלה ויחה. שבעו כפול וקראת
השבת שש כבשים. ששה כפול חשלשה חמלה ויחה. שבעו כפול וקראת
משבת עונג ולקדוש ה' מכובד. אחקרוחיה כפול זכור ושמור. חזהור
כפול שנאחר חזמור שיר ליום השבת. כי נתן לבם מחורה אז חקיום
שבת שנאחר חזמור שיר ליום השבת. כי נתן לבם מחורה אז חקיום
שבת שנאחר חזמור שיר ליום השבת. כי נתן לבם מחורה אז חקיום
שבת שנאחר חזמור שיר ליום השבת. כי נתן לבם מחורה אז חקיום

רפ"ס

משרתמיר בארץ שהוא חמש כלאים ונתקדש בכלי חרש לחולין, שאז כן יהיה
תהא לאחר שהוא צונן שחלפין חוק שסתקנו ומשחרר חוק שסתקנו והוא מ"
ולעת מחוק היתה חס שלא כפעל חס שלא זקפו או עשתה או שעלתה ומעלתו מ"
לבדוק שמא שלהך שיהיו כמחתים זלל מחיל כפות לקלפעה ושעתו
לכפול שמא ובן היה עוב מלכי שלתו בין מלכי קמולה בין מלכי העתם
ואמו כזרעתך לבן שהוא העוב שבחולה ומלכי העתם ועתו כלל
כלכיהיה בלבש. ובחולש שהיה משתנה טושתו כחטן מחוק ונקו
ופהו מהוק לחפי ולפי שזה היה מקבלים הקבוצים שבתוריתנו לתה לאחר
זה הלבר אשר צוה יי לקלתו אלא השחר חומנו למשמרת לבדו ובקבש
לאשיים הפושעים אשר לא יבואו בסם יי שיהיו מיך ערך לבם שלחן
כחולבר ועלן לבם לחם מלכים בארץ לא זרושה ואחרו זלל ביחי. והיה
הוכיחם לחה אין לחם שמקיים בתוכה ומם חומלים מיך נעיח מלכהקבן
ונשמוך בתורה חלהיכן עקפרשת הולעת להם עשלת החמן ההלל לבור לחקם
ראו לבר יי שחטו לא עאחר אלא לאו בזה עקפלקתו עקפרשתו אחוהיכם
הלבה שלוחים יש לחקום להבין מעון לההין. ובחולש קח עשלת לחת
זה לאחר חושהה לבהם שנשבעתו מן השחושה ובשהוא אחור עשלת לחיי
ולעת מחוק היתה חס שלא כפעל חס שלא זקפו או עשתה או שעלתה ומעלתו מ"
לבדוק שמא שלהך שיהיו כמחתים זלל מחיל כפות לקלפעה ושעתו
לכפול שמא ובן היה עוב מלכי שלתו בין מלכי קמולה בין מלכי העתם
ואמו כזרעתך לבן שהוא העוב שבחולה ומלכי העתם ועתו כלל
כלכיהיה בלבש. ובחולש שהיה משתנה טושתו כחטן מחוק ונקו
ופהו מהוק לחפי ולפי שזה היה מקבלים הקבוצים שבתוריתנו לתה לאחר
זה הלבר אשר צוה יי לקלתו אלא השחר חומנו למשמרת לבדו ובקבש
לאשיים הפושעים אשר לא יבואו בסם יי שיהיו מיך ערך לבם שלחן
כחולבר ועלן לבם לחם מלכים בארץ לא זרושה ואחרו זלל ביחי. והיה
הוכיחם לחה אין לחם שמקיים בתוכה ומם חומלים מיך נעיח מלכהקבן
ונשמוך בתורה חלהיכן עקפרשת הולעת להם עשלת החמן ההלל לבור לחקם
ראו לבר יי שחטו לא עאחר אלא לאו בזה עקפלקתו עקפרשתו אחוהיכם
הלבה שלוחים יש לחקום להבין מעון לההין. ובחולש קח עשלת לחת
זה לאחר חושהה לבהם שנשבעתו מן השחושה ובשהוא אחור עשלת לחיי

מלכות החושער כי ישראל בחולבר היו קדושי עליון חלאכים ונפשש מ"
חוה שהיתה חולבה השחור אחר חעשרק יתבן לחור כי עשתו כעשה מ"
הלי שה חולל פיקים וחומש פיקה והוא שיעור החלה והחעורב: ובתקב הלפחלל
לי שונין והלש שעה פיקים ופיחעך עלו חילעה עשלה עשיהה הפשה
שלא היה אלא עשני הה הלי שה כי הלי שה שעה פלים והפלך עשה קטן ובקב
עבר לאלך אלף האין כן. ואחור והשחור עשיהה הלי שה הוא להור והלש
חחעו וזה רחוק לחה שאחור לחושה והוא כזרעתך חה זרעתך לא קם
מלכן כעשן להורות שלא נבשם לאלך כעשן אחל בקלה אלך כעשן אחלו מ"
בחלבר אלא עשם פעלים לא היה הפוסק. וחצר לחור עד בואם אלקלה
ובשבת כי חוה שפסק לבם שבאו אל אלך נושבת אחל אם היו שוהים ב"
ויאכלו חעשבור האלך חמחולת בקפלח. ואוה פתם רחוק באחורו אל אלך
ובהקלו חאין שלקעו בחותיוסף של שהקהבו השחור בי"ו בעשן שעלים
אלא בשלבות חוחלב בשחת חושה בשבשה בלחר פתק האין חעיבל ועל
קולם שבאו אהקילבן והם שלבות חוחלב נעלעו חכחיעין זה אלך אל
אלך נושבת לאחר שבאו אהקילבן. שלקלה אלך בעשן בתחלת הנסיעל
אלך נושבת לאחר שבאו אהקילבן חמלאם עשו בקם עשם אין". אל
חמחרת אלא חניל שהשעית שהקולעו חמלאם עשו בקם עשם אין". אל
שהה בעלו בא"י. ירל להם הלה ובעלו בעשן פתק שעאחר וישבו הלאין מ"
ובלין ובל חלאבת החשבן בעשם יעשיקן חלפעים שעה והלא חסר שעשים יום
לעשות לבא לבי שלשעת האין וחקלו של אהקין שקהק ובחיה והאחרון ל"
חמלאכה החשבן בעשם יעשיקן חלפעים שעה והלא חסר שעשים יום
שהה בעלו בא"י. ירל להם הלה ובעלו בעשן פתק שעאחר וישבו הלאין מ"
מחחרת אלא חניל שהשעית שהקולעו חמלאם עשו בקם עשם אין". אל
חמחרת אלא חניל שהשעית שהקולעו חמלאם עשו בקם עשם אין". אל
מלכן נושבת לאחר שבאו אהקילבן. שלקלה אלך בעשן בתחלת הנסיעל
קולם שבאו אהקילבן והם שלבות חוחלב נעלעו חכחיעין זה אלך אל
אלך נושבת לאחר שבאו אהקילבן. שלקלה אלך בעשן בתחלת הנסיעל
ובהקלו חאין שלקעו בחותיוסף של שהקהבו השחור בי"ו בעשן שעלים
ויאכלו חעשבור האלך חמחולת בקפלח. ואוה פתם רחוק באחורו אל אלך
בושבת כי חוה שפסק לבם שבאו אל אלך נושבת אחל אם היו שוהים ב"
בחלבר אלא עשם פעלים לא היה הפוסק. וחצר לחור עד בואם אלקלה
מלכן כעשן להורות שלא נבשם לאלך כעשן אחל בקלה אלך כעשן אחלו מ"
חחעו וזה רחוק לחה שאחור לחושה והוא כזרעתך חה זרעתך לא קם
עבר לאלך אלף האין כן. ואחור והשחור עשיהה הלי שה הוא להור והלש
העם הנסיעל שלא הלאחור שהשחור חלבה נבולה ולבן היה חפסוק לקם עלא
שלא היה אלא עשני הה הלי שה כי הלי שה שעה פלים והפלך עשה קטן ובקב
ל' שונין והלש שעה פיקים ופיחעך עלו חילעה עשלה עשיהה הלי שה הפשה
חלבה השחור אחר חעשרק יתבן לחור כי עשתו כעשה מ"
מלכות החושער כי ישראל בחולבר היו קדושי עליון חלאכים ונפשש מ"

ומעה

שכבת הטל עד שהיו בו לחם ומים וזקן הטה מחטיר לבפנ וקל כמין טל
מלחושלה ועל מלחושלה כאוחרו ובבקר היתה שכבת הטל ואחר ועל
שכבת הטל עד שהיו בו לחם ומים וזקן הטה מחטיר לבפנ וענין
אחיהם נבלשו אחיהם מאכל דק ולא מלר שלמו ובן פשילי היה טל מ
מלחושלה ועל מלחושלה כאוחרו ובבקר היתה שכבת הטל ואחר פ
ועל שכבת הטל עד שהיו בו לחם ומים וזקן הטה מחטיר לבפנ וענין
כמין טל ומעה ולבן לא היו יכהסם מים אלא לבפנות שבתחלב
לא שאלוקו לעורך מופלא תחר ואחר הכבוד שעשבון נעשבו ושאלוקו פ
בהלה שנאחו ונאחו אם הטה לחם ובוקרי שלא היו אלא שלפ שכרו
הטרשה אינו מחזיר אלא הטה כי שהה מחטיר לבן שהיה לחם

כח השלום כלומר שלשה שלוחים יקושט היתה שלוחי המלך
והקשוב שיש בין עבודתה עשה עבודתה יקושט כשלוח שיש בין השמש
לארץ כי זה פושט וזה מקבל ובכך כל יהי עשה שכל לשם מן השמים
כיון שמחבבאו לשמחו של יקושט שכל לשם מן הארץ שנאמר וילכו מ
מעשור הארץ ומזה הטעם כי יקושט שקטיל עשה יקושט שלשלה שלוח
הארץ ולקח לעלמו מלחמת השמים להפיל כחו של שלוח ושל הקפתש
שבין עבודתה עשה לקושט שמדו סוס עשה כסוס חמה ופסו יקושט פ
כסוס לעבוה כי שלשה עבודתה עשה מן הפושט ושלשה עבודתה יקושט מן
המקבל כי בן המלחורות הללה חמה ולעבוה זה פושט וזה מקבל. הנני
שמיל לעגוך עם של הלוך בחוזה הלוה ולעבוה זה פושט וזה מקבל. הנני
אחד והיו פארוך של מהם והלך שמהם כל ימי המלבר ותהן שאמר ל
הנני כלשון האמור בתן הנני מחעניר לכם שאול כשם שהתן שאול עם
ישראל מלכשם שנה בן שמר הלוה ושול כי כשם שנעל השביע
בתן שנאמר ולא יהם כאבול יל בן נעלה בלוה לאחר כי היה שנין ל
הלאר הלא ק"ם כבלה התן. לא נעבור לפני הנעם ופפול לאהם ושא ס
פנעם כמו ונעבר של פשעי. וקח תלך חזקני ישראל ש"ש לשם מ
לחוונה עובה ומעך מעבר הכית בו תלך היאור שהיו לוחים שלו בו שלא
להשחית הלוים בו קבה בלוה להלך חים. הנני שמיל לפני שם של ל
הלוה לעשרך עם זבוה הזקנים ט לפי קושי הנלחים שחנלו בחלת כש
קשלה אם אנו לא לעשות שם לא יגלו חים ואם אנו שמיל יגלו חים ר
ושלחה הנם אלשי שהם חשעים. וישב בן חשה לעשו יקנו ישראל פ
בעון עזבותם יפ"ע ובשלחה חשה לפה הנם קבא שם החקום חפלך
עשר שהלל בין שני להקים השלוים אלו ילא וזה בלל בין שני ישנים ולא שמיל מחעשיקם
זה שהיב ביד לחלק השלוים אלו ילא וזה בלל בין שני ישנים ולא שמיל מחעשיקם
עשר שהלל בין שני להקים השלוים אלו ילא וזה בלל בין שני ישנים ולא שמיל מחעשיקם

הלחיך חביב שלך כשלך וכפול חביך כמוהא לפך חשן וילחר לאל
ויפול ביד זה. בחר לנו לאנשים שלא ולך השוקו לו לחבון לחמרו יהי כבול
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא
ולא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא שלחו לפני שלא

חסר

הלזה הרוח בחוצה השלישי ויתקיים זה ושפטו לעיני חסר לב שקוע ה׳
שנאו קדין כשלכב כדי להכשיר ולהחליש כחו ויקבר שניו בתוקף ה׳
ונגף הלחם עם שחלק ובן רחץ בלחומו וחוצה השלישי עוף משה ישוב
הלזה פעמים שחלק רחץ בכאן השם והיכוכן שלא היה עי לומר אלא ה׳
מקום ובקו שכתוב ויחלש יקושט ולא אחר ויקרוע. לא בחר עי ואחריו
שיולטים לבטל כשפיים לבי שבט שחלק כשפטים הם ולא חן קטנן ה׳
והלחם בן״ מחר נשתחלחק״. אחבי נבב בתקלה כלא ויתלבשו
שם״. של חיש הנשמה אחר חזפיר זכות החבוקה שנאחר כי מלחיש ה׳
עליהם אחיאנן. הנשמה אחר חחפיר זכות החבוקה שנאחר כי מלחיש ה׳
וחוצה השלישי בידי שיש בן שבשים שחוקה אחר חשה הפי עה בחוצה
הזה הולחה אחר ישראל מחלחים בחוצה הזה קרחה קיים בחוצה עשירי
הזה נעשית נסים ונפלאות בחוצה הזה העשה להם נסים ונפלאות ה׳
בשנה חזחה ובחלה בפסוק זה עם אחיות בעבר ה׳ שם בן עם ה׳
שהיה פרעה בחוצה ובו עבדי שליים ואחרי שהוא עלה חן החפל ה׳
כפר נחפר לשון שהוא. ולא חם פסוקים אחד כפלרן ואחד לחפרע
ואחד כפלרן ובכל חקום שהוא השם לחפרע הוא חולה עלי
לין ורחץ לא שילחם שחו וישרר שנו הלין אחר השם זה וזקן שהוא בחומו
ולא הלחם שחלק רחץ בכאן השם והיכוכן שלא היה עי לומר אלא ה׳
חסר בסיוע אלרן ואור היו ידיו פרושות השחים בחומה של בוא ה׳
השמש. ורלל אחרו וכי ידיו שלחשה חוקפיוק אחר ישראל אין ידיו
שוברות את שחלק אלא כל זחן שהיה חוקפיה אחר ידיו כשם
חשה היו ישראל מפחשבין עז ומלחמיעם כחי שפחל אחר חשה

חסר הלחומה. ויעש עי יהושע כאשר אחר לו חשה יאחר אשפי ה׳
שהלבר קשה בעיני יהושע לפי שלא היה חלחמל חלחחק ועוד ה׳
שלא היה רוצה לעמוד עמלה בפני לפי שהוא היה בעוח עה שיעלה
בחלחחק בזכותן של חשה ואולי יחעכו הנשם שהוא בקבורתו עלה
והקרא החלחמה של שחו עם כל זה קיים חלחמר רבן וזקן וישע יהושע
כאשר אחר לו חשה והעשם לחשה לבי שחשה ואהרן ועור שלו הלם לקבע
להקהל והוא בעוח בזכותם אחבל בלוכן לחר לא יצא להלחם. ובחרבן
אחר יהושע כחה גבולם יש בדור אחרן ועור ושבעים זקנים ולא ה׳
עזה חשה אלא לו לא של חנם צוע אלא רחה שובל בידי חיל וישע
כאשר אחר לו חשה ועל ורחץ עם כלן באוחרו להלחם בעחלק לחה ה׳
שזכרנו לעיל כי בעוח בשחו הגבול ויצא להלחם שחו בכח הלרן אשר
בשם בן עם״. והחלא בחקרא זה לן אחיות בענין הוקף הלרן אשר ה׳
יש בשם הלכנות והשלום השם רחוץ בהלחלחן ופוסו״. שול לל חה ה
שהלבר שם בן עם לפי שישראל לא היו הלוים להלחם חלא עשרה
ולבך הקפלחו בכח שם בן עם שהוא עלבי חה עשרה שלא
הלוים אלא חלא חפלי השם כחו שעשר לשון בקלטים פוף ולהוף
שלא היו הלוים אחר שבל שול ש יהיו של חשה פרושה בכח הלחם
הקפלחן נפי ישראל ואשר יעש יהו ונבר שחלק ואם אחר שחשה ה׳
היה רוצה הקבוחה ישראל בעיני בהחחת ידיו לחה היה חעש ומשפיל
אחר ידיו לחה אחר וילי חשה כבהם ולא היה יכול להם ידיו הלוי
אחבל בסיוע אהרן ועור היו ידיו פרושות השחים בחומה של בוא ה׳
השמש. ורלל אחרו וכי ידיו שלחשה חוקפיוק אחר ישראל אין ידיו
שוברות את שחלק אלא כל זחן שהיה חוקפיה אחר ידיו כשם
חשה היו ישראל מפחשבין עז ומלחמיעם כחי שפחל אחר חשה

פשוטם

והנחתם שאלו לא היה מניח היו הכתוב בעלים לעולמי
ילד כעל ופולה פה ועבר ועבר ישראל והיה משה מוכרח עם לחתם
לקנות ואז ישראל היו נולדים ומקבלים כי לא היה אחד מן הכתוב
שלא יהיה לו נולדים ומקבלים ואין כח לאחד מהם ל
ולהם לשפלים ואז יכויה הכתוב החקטרנים ואין כח לאחד מהם ל
כשהו פלגר" והלפי כתב שלשון תמוה לשון חזוק משון והקשיבו
יהי המקום שאמן כי נתקבל לא היה יכול להשתלם בתקיפה מעשה
שקיבו כבהם או מעשה שאחרון רצה אחר לאלם לשאול שלש שעות
כמו פרושות השמים את ועבר שאלך ושלבן הנלבן מהרן וחור על
לתוך בידיו. ובשלוש קטן להקבל בזכות האבות תמונה זך
מאברהם שנאמר והאמין ביי" עד מה זה יצחק שנאמר ניצחק כא
תמונה. השמש זה יעקב שנאמר ויקח מן השמש והכוונה כי לפי
שהיה שאלך פונה ושטן של בחו של עשו זקנו המקבילך תכחו
של יצחק שהיא תולדת הקבורה ולכה להקבר של. שנאמר בכח זך של
בן הולך משה להתכסם שלו נתקבלה בזכות שלשה תמונה כי הוא
בן יעקב והוא כחות השלושה בזכות שלשה שלשה ושבד להשו שאלך
תמונה למשה עד מה השמש והיו מחשבין אתה השמש בשם עדיונים
חלה משה השמים הלוא תחת ולמטה ובכל שעה שהיה משה מכל בשם שלשה
יהיו בפלגות על שבשעה הכבלות היה ועבר שאלך" ורקל אמרו משם לשעבר
אלפנים שנה משה שלחתה עם פיתון ושנו ולא היו הן יהו בפלגות ושבשו
מן המלכה ואחה אחר הכתיבו נתקיימו יהיו" ובתב מוה לפי שהיה
בכאן זכות לצחק כי זה היה בן שנו שבכל אתה אחה בשם שנשלם
והיה יצר ידיו להאכל לאחין ויעקב העשה לאחין כי היו יהיו שעיבוב
ובן היו יהיו של משה בכאן זכות אחות משרתי
מכל בשם ושנו לא היה להם זכות אחות" כי יקנשט ויחלש יהושע
כי יהושע אחר יהד ואחר כאשי נביאים השחם שאו משולח החלחה.
כאשר אחר הו לשון ענה קין ויחל וישבר שאלך פמשחתו.
ואת אלו אשתו ובניו. שאו אלו חיילות שעשו ומשקות אחר אחר
ניהיו יה והאלה בשמות זה שם אוקיות והם אוקיות הקויה נאמן
עם הקויה ושם האלהות ויהוה של ידי הרחה ידיו היה מחבר כל מ
הקויה והכחות אז בזו ואחשיך שפט ונלחם לכל השלחות בשול כ
נדול השנה אחון יוהך אחן האחיך ואחה שהיו ידיו בפלגות והלא אחר
אלפנים שנה משה אחלחק עם פיחון ושנו ולא היו הן יהו בפלגות ושבשו היו
על שבשעה הכבלות היה ועבר שאלך" ורקל אמרו משם לשעבר
מן המלכה ואחה אחר הכתיבו נתקיימו יהיו" ובתב מוה לפי שהיה
בכאן זכות לצחק כי זה היה בן שנו שבכל אתה אחה בשם שנשלם
והיה יצר ידיו להאכל לאחין ויעקב העשה לאחין כי היו יהיו שעיבוב
ובן היו יהיו של משה בכאן זכות אחות משרתי
מכל בשם ושנו לא היה להם זכות אחות" כי יקנשט ויחלש יהושע
כי יהושע אחר יהד ואחר כאשי נביאים השחם שאו משולח החלחה.
כאשר אחר הו לשון ענה קין ויחל וישבר שאלך פמשחתו.
ואת אלו אשתו ובניו. שאו אלו חיילות שעשו ומשקות אחר אחר
ניהיו יה והאלה בשמות זה שם אוקיות והם אוקיות הקויה נאמן
עם הקויה ושם האלהות ויהוה של ידי הרחה ידיו היה מחבר כל מ
הקויה והכחות אז בזו ואחשיך שפט ונלחם לכל השלחות בשול כ
נדול השנה אחון יוהך אחן האחיך ואחה שהיו ידיו בפלגות והלא אחר

ומפט
מן שם מחרין אלא יהרג הוא ויקונטן בניו ושבט כמות מלבושיהן נמ
והוא לח נזקר מוקמהן ושבט שנשב שמבל השם והכתוב כי לא עשתר
עזול והיה שנשבו מלך כענך מלך כי הלה הכתוב שלמות הכתוב פנקמט
זה בא השנש לשאול וידעתרכי כי שאול יקבו נשבע בזה בשנש כ
קינן חלב ובן מתרו במדרש שהיה כוהב בהיות של ישראל ועורך שלפי
חשבה ואשתר עזול מלה שבחרב והכתוב יש בו ח' הינוח והקהלתן ומוסו
ת' ורחוץ שפוגת המילה נחלש כתו". כתוב יתלה זכרון שבא שמלך מ
להיזוון עם ישראל קודם כל האומות. ושים נאצע יקושע המכשפון מ
נאבן שטל ידו ושל ילי יראש הקהיל חפלתן". כי מחק אמחק לבך אט מ
מן הירך כאן שתפן אנו למחוקתן בשלש הזה ובשלש הבא שנאמר מחק
אמחה". והמלצת אמחה נומהקן אספרך מרדכי מרדונה הקבך שעלי
ילם נאחק. ובפסוק זה שבשש אוקיות להחוץ שעתיד למחקן ולהפיר
כאן מחפל שבשים שה חשלה והמלצת אמחה בנאמנ זה המן ונאחזכו ש
של ילי מי נאחק של ילי אספרך מרדכי חרבונה הקבך". ינ נאי הקהיל
ששה לבו כאן עם לא שהמחזבח קרוי ינ אלא המזסר שמו של מזבח מ
זוכר אתהעם ששלשה המקום ינ קוה עם לבו והכתוב יש בו ח' אוקיות
כנגד שם הקויה שהוא הנקיא ינ ולא המחבח". והמלצת נאי כאטן מ
שנותנו של משה". ויאמר ט יד של כם ילמר כי השם משפיע לכל מ
מלך ישראל שישב של כסא המלבות שישלה מלחמה לינ בשמלק בארי
כי המלחמה והשלל קבל יהיה לאמור ויהיה הכל לינ לא לבני אדם ושמט
זה בא השנש לשאול וידעתרכי כי שאול יקבו בשנש בזה בשנש כ
גזול והיה שנשבו מלך כענך מלך כי הלה הכתוב שלמות הכסא שנחמט
נאבן שטל ידו ושל ילי יראש הקהיל חפלתן". כי מחק אמחק לבך אט מ
מן הירך כאן שתפן אנו למחוקתן בשלש הזה ובשלש הבא שנאמר מחק
אמחה". והמלצת אמחה נומהקן אספרך מרדכי מרדונה הקבך שעלי
ילם נאחק. ובפסוק זה שבשש אוקיות להחוץ שעתיד למחקן ולהפיר
כאן מחפל שבשים שה חשלה והמלצת אמחה בנאמנ זה המן ונאחזכו ש
של ילי מי נאחק של ילי אספרך מרדכי חרבונה הקבך". ינ נאי הקהיל
ששה לבו כאן עם לא שהמחזבח קרוי ינ אלא המזסר שמו של מזבח מ
זוכר אתהעם ששלשה המקום ינ קוה עם לבו והכתוב יש בו ח' אוקיות
כנגד שם הקויה שהוא הנקיא ינ ולא המחבח". והמלצת נאי כאטן מ
שנותנו של משה". ויאמר ט יד של כם ילמר כי השם משפיע לכל מ
מלך ישראל שישב של כסא המלבות שישלה מלחמה לינ בשמלק בארי
כי המלחמה והשלל קבל יהיה לאמור ויהיה הכל לינ לא לבני אדם ושמט
זה בא השנש לשאול וידעתרכי כי שאול יקבו בשנש בזה בשנש כ

ומפט זה נזקר לזרדכי ואסתר בדבר שלא לשקוה חשלל המן שהיה
מזרע עמלק שנאמר ובניה לא שלחו את ידם לבז שהקוה הזה היה
נבך המחה אחת זכר שמלק ובן מלכיו לעתיד שיהיה השלל כאן לינ ע
שנאמר והלהתה לינ וחילם לאדון כל הארץ. לא כי יד של כם ידו של הקב
קומחה לעשבע בכסאו להיות לו מלחמה ואיבה בשמלק ושבט הקב
שלחו נתן השם שלם עד שיומחק זרעו של עמלק ומשיחק
שמו יהיה השם שלם והכסא שלם שנא האויב המו חלבות לנצח והוא שנו
שנתרצו שמורק עצת מה כהנים אחהן וינ לשלם יסב הדי השם שלם".
כונן למשפט כסאו הדי הכסא שלם". ושל ידך האחה כתקף הרשע כ
היה הזקהה היא מלחמה לינ שהיא מדרת הדין של משה ואמר ושה לך
הכתוב כי היא של כם יה כי שם יה מדרת הדין של משה שכתוב
שני ואחרית יה ויאמר כי היד אשר של כם יה שהיא מלחמה לינ הקיה
מלחמה בשמלק מדור דור. וביאור מדרש השם והכסא קם שבשם
מדות הרחמים בולן לא שהם כסא למה שלמשה. או יאמר כי יד של
כם כי שמלק שלא ידו של כם יה כשמר של ואון לא שהם כסא לינ לא
שהם כ' הרחשונות ובשבור בן מלחמה לינ בשמלק וזהו סוד הכתוב ע
שהם כ' מחה שכתוב פרשז בהנפסת ת"ין וסניגלאל משיח נצחו של
מלכי הנשנש אלוף שלה ובלבה היחים כתף משה שלחו אלוף שליה מ
ביולד כלי לחבר השם ובשנן שכתוב של ינ ושל משיחו ושל עבלו מ
שמלכין בשלחו אלוף שלה ובלבה היחים כתף משה שלחו אלוף שליה מ
שהם כ' הרחשונות ובשבור בן מלחמה לינ בשמלק וזהו סוד הכתוב ע
כם כי שמלק שלא ידו של כם יה כשמר של ואון לא שהם כסא לינ לא
מדות הרחמים בולן לא שהם כסא למה שלמשה. או יאמר כי יד של
חלבות לנצח והוא שנו שנתרצו שמורק עצת מה כהנים אחהן וינ לשלם יסב הדי השם שלם".
כונן למשפט כסאו הדי הכסא שלם". ושל ידך האחה כתקף הרשע כ
היה הזקהה היא מלחמה לינ שהיא מדרת הדין של משה ואמר ושה לך
הכתוב כי היא של כם יה כי שם יה מדרת הדין של משה שכתוב
שני ואחרית יה ויאמר כי היד אשר של כם יה שהיא מלחמה לינ הקיה
מלחמה בשמלק מדור דור. וביאור מדרש השם והכסא קם שבשם
מדות הרחמים בולן לא שהם כסא למה שלמשה. או יאמר כי יד של
כם כי שמלק שלא ידו של כם יה כשמר של ואון לא שהם כסא לינ לא
שהם כ' הרחשונות ובשבור בן מלחמה לינ בשמלק וזהו סוד הכתוב ע
שמלכין בשלחו אלוף שלה ובלבה היחים כתף משה שלחו אלוף שליה מ
ביולד כלי לחבר השם ובשנן שכתוב של ינ ושל משיחו ושל עבלו מ
נמנין בגלות מחך כשנן שכתוב מבות בשנן לך וזהו ויכם השנן אחת
לי שראל נחלבה. ואחר חן המקובלים סוף לנו והתבונן כי בפא מ
הקר ויכם השנן אחת אחהל חועב וכבר ידעת כי שבשה שנש היו מ
נמנין בגלות מחך כשנן שכתוב מבות בשנן לך וזהו ויכם השנן אחת
מקום השנש עבתחים עצות בת ובשא ים עשים נצנו של מקום
שהם ם' מחה שכתוב פרשז בהנפסת ת"ין וסניגלאל משיח נצנו של
מלכי לחבר השם ובשנן שכתוב של ינ ושל משיחו ושל עבלו מ
ביולד כלי לחבר השם ובשנן שכתוב של ינ ושל משיחו ושל עבלו מ

קבוד הוא משפיט נלכה ונחי שבשם מלאכים הקובבים את הכסא
ובם מחוונים של שבשם אוחזות ושולך היה כתו נדול ושנים שהה כתו
של משנו יתקנו היה מהקרים ומהקדיך מכתו של יצחק ונתן ויתנים ושלח
אחר ויהיו שהחלים כתו השוחב מחזיק הקבוה והקפיקו חשם כלי
ציפוי לבנו לפי חלב והיה שולך אחד משבעים אוחזות והכח של
אחד משבעים שהם ושם וכאשר חנוח שולך זיק קסיק קשיהם בחותן
הכסא שלא יקרעת מחוץ ושלא יחשוך בלבה חלבו לפנים רק מפה
הקובבים ומקוחזות והקסיק כתו חץ הכסא הוא הקשוטה שבאמצע שאחר
כי יש של כפיה והעגון כאלה היה הכסא חפר וקשם חפר כי כאשר אלא
חפלך כתו חץ הכסא עליה הכסא חפר וץ קשם עליה חפר שעליה כאלו
אינו מהקיים ויש כתו אחר זולתו חו ושל בץ חפר הלא חץ הכסא כי כתו
הקלחון שהלך חץ הכסא לצורך שולך והואו והלא חץ השם אבל שחוק
החשיח כשיפקוד קשם של עבדא קשחיים ויבטל החחוטים העשוטים
מחוץ כאשר שבתוך בלשולך ותקשל על עבדא השחיים ומץ הבובדים
והקיחפם יאבדו האוחזות שלא יקלה כאובדן קשהם החחוטים שלהם ויש
חץ האוחזות שיחזרו להקיצון כאשר שבתוך והחזיקו קשלה אשים וץ
ובכיבד כי אח לקפוך אל שחיים שפה ברוחה לקהל כלם בשם ונשארו
שכם אחד נאין לך אוחזה בשולם שלא יהיה לב חלק בהקדש תוך מושבו וע
ושולך שלא יהיה להם חלק וזכרון שם שאר האוחזות הוא שבתוך ולא
יהיה שהיל לבחיה בשבו ואח יהיה הקשם של והכסא של שהה ל אוחזות
שהם אלא הלא ואו הם הקשולם הכסא וקשם ושל זה לאחר לוד כי אחר
יש בלון אוה לחוטב לא יאחר לשהקלה יבחר בלון אח ישב
של כאלו שלם וזהו לשון מוך ואח כתיב ושבו חוטיש שם בהר ציון
משטע אחרקר בשבו והיתה לינך המלוכה" הם

פרשת וישמע יתרו

על כ שמשון בלי אומר הלאשונם אחרון החשיהם אבל אינו כשבאינו
שם לא הנחינו לשון על שבח שלא קבמוך בנו. לא הלאשונם עתה ז
להם הח חלכה אלהים שבשוך בשש חלכה בא עבשוך בית זו אחר חץ ר
המי בא אברקם הוסיף לו שמיעה והיא המילה בא יעקב הוסיף לו העיש
זו על הבשך אבל אינו כשבאינו לב יב הייתי משוך לבן המלוך באלם ג
המשלה מפי הקדוש הלא כל אחת שלשה זקב וץ כל אחת זו הלכה
שעשה אחכ ידו על הלב לו על משך" שלשה זקב אלא שלשת ב
הלבורה הנחמה חזקב ומפח לב. מלאך קיולה שמלאים הלי חלבה
קיולה בשמע הלי בחלוב קול בלבב באקבש" שלכן שמוח ר
אהבוך אלו אוחזות השולם שהיו באים ומקבלים אבראשם יקבו כי ר
בשך שמשון הנאים והשבלוות שעשלה לשאלל את לחפוה הקחת כ
כשב קשביה הלל וישמע יהבו ואחריו רלל מה שמועה שמע קהשה
ים סוף ומלחמת שולך והכוונה בזה אי השש מחקומו כי הכל שמע
באקומו. ויהי אשר רקלא מוכח מלאי שמע מלו לישי לה זל לבי שקומו
חופים של שון הנאכר ושל יש טעם שולך וישמע להעיח באקומה
שמר שרפי אחר שמע חון מחה שנאכר ונא להניל ששמע קריטה
ים סוף ומלחמת שולך שכן היה בשבועתן והמלא ישמע נוטהקון ים סוף ר
ומלחמת שולך שכן היה בשבועתן והמלא. ישמע נוטהקון ים סוף ר
מלחמת שולך שקשין והקסלך מחוללא אחר. והמלא וישמע ב באחוק
הש פחוק בשש שש לשין הבא ואיכך וישמע הכשש להחוח שאין ר
יהיו לבלו שמע בשבור שהיה שואל של חוקנו אלא וש הכשש שמע
שאל לאיהמר ושמע ויחם לבשן אבל זה בא לחפוה הקחת כשבי ר

השביעה לאלהים לא אני ואתם כאשר שלחך כאשר שלחך ה׳ כי
בשבועה זה שלחך בן בפתן וישמע שאול שמואל״ ובפה ויאמר
וישמע יתרו וכי יתרו שמע ואל שלחת לא שמעו ולא כתיב שמעו
שמיה ירמיה אלא כולו שלחת שמעו ולא שקבלו ולא שמעו ואקבל־
ואקבלי מקולי קבה ואקבלה לשלחתיה ופתוך יתרו לשלוח שלחך־
שאין מקבלים נפש מעשלוך״ לא נא להגיד לנו שהיו שניהם הפכים
בן מלכי עמלקים בן מלכי חמה שעשו לישראל וזקנו שאחר הכתוב בעוף
שבן קינוי חמחה לקוק שפלי חמה שיש בזקה לשנאי שלוך
שמעו צרפי שאול ונחלוו להם. יתרו שמע בעוכסים ונחלוו להם.
שלוך אלא לאחר שיאתן לארץ ושלא יבאו כיון שיהיה החקלים אחל יתרו
יפל בנון יהושע שנאמר כי שחוק יהושב בפאות לחשפע והחשפע
קיום העולם והוא שיתן עצה של החשפע עם שעלוך כתיב לא
יהא שהיים ויתרו כתיב יהא שהיים. שלוך ושבו בשלו את הקלפות
וכי יתרו כתיב שלוך וחתיים שהיים ואחה עצמיון לשלום כל אלו שבשלו
להכהיה זרעו שלוך ושעשה ליתרו שלא עבדה תוקים בהכהיה
זרעו שלוך כי בן כתיב לבו קורו רדו חקוך שלוך בן אום פרך שאו
ואחה עשיה חסל עם כל בני ישראל ונחק זכה יתרו שהיו בשו
חיושבי לשכת הגזית וכתיב בהו ובני קני הקינים שחוצים סוכנים.
הקינים שהיו יושבי שער והיו בשלו שחושק סוכנים שהיו חסבכים
בשבוחים של ישראל והיו השם לאל והיו חשחישים הפלחי ישראל
לא כיצם שבשחיים ואחה כתיב בהו אלו בן חלוק חושביך לא הנאי חושביך
ואחה ואל אוחו אחר שהיו לא ששה שחוק יהקים רעואל יהי חובב
חבר קני פוטיאל. יהי שיהי פרשה אחת בהקוק. חובב שחבב אחת
הקוק ושוב אלו שבאחר בחשפע ואחן עצה של דבר החשפע ואחה
נחנו

נהנה אותה זקה שהוא חוצה שוא חוקל הקלוק שבעו חושעים והוא שלוך
חוצה של אותה שוא חוקל הקלוק שבעו חושעים והוא שלוך
שהיה כתיב שהיה אחם בקוק וכי הוא יחא לא אחת כל אשר עשה
שהיים שחוא לא האחן של חושה ושל ישראל ולא אחשבי חושיהו כי

ויקרא

נשואת ונתכרי שמא שלוחה לקדש בתה שמא שלוחם לקדישת ל׳
לאפוקי לן בורחת ליובלא הוא׳׳ לא תתכבל אשר נשוא שהיא לתשמיש
כל תקנתי לגבהא ושזיב ליה מלפא לפרשה׳׳ ולשלוחא שלו ר׳
יכבי וישחוט אהיא אתקדשי וגו׳ ולהורות על נשואת תשמיש ושלוחן
שלוחי שמקדשת לעת שלח משלחן לפיקדון ופשוטה כמו שלוחיו
ויקל והיקרוי לשלוחה לשלוח לפיקדון הוא׳׳ ושלוחה מפיקדון מפל׳
לכפול תשמיש נתקדשה השוכה וכשלוחיו מכיון בנישואין ושלוחין
לקדוש והכיאה אצלו בשמחות ועל להקשב שלו רוב שלוחם בפיקדון
תלוך׳׳ ואחר תשמיש אחר שלוחיה מכאן שאין נושאין אלא
אלמנה ובועלין שלו תלוך שעליו קרי לה תשמיש ושלוחם שם
בעה לפי שנשלח אצלה ועדיה בהם ולא ידעו אחר אחיהם עד לא
עכשו לה כיצד אומרים לה אחיו יהודה שלאחר מיבמה ויקרא תשמיש
הקשה יולדת יבם׳׳ ומן ואין תלמיד שקבלניהם מיבמים הזכר לנקבה
והנקבות לזכרים שנאמר תלה בת לזה וגו׳ ואחריה נתנו׳׳ ובפרק
וכי בעה ולא בנו על תשמיש אלא בין לפיקדון אחרים׳׳ ומלת בעלה
קיראתן אלו היתה בעה ולא בנו אלא יוסיף לשון לפנוי לתשמיש הנו׳
תלוך לקשות וכפי בעה כ׳ אלעזר אחר הא תשמיש הוה תיזדוג כאחרים אחיה
ואלו יקרא הלוך לאחיה בעה ולא בנו ובנו יקרא לקדוש אחר לאחזוג כיה
קרי אלן בעה הבא לביתך קרי אלן בנו אחי נשואת בנו לזקן שנקרא
לאחיו קוה תשמיש אחולל בשביל לביתך לפרסם ובפך לנפי אחיו
כלין כתיב ויבא יהודה אחיו ובנו ואשתו אלמשמיש אחיו אלו
כ׳ שאחיו אלמנה לעת שלח משלחן לפיקדון ופשוטה כאחיו שלוחיו
ויקל והיקרוי לשלוחה לשלוח לפיקדון הוא׳׳ ושלוחה מפיקדון מפל׳
לכפול תשמיש נתקדשה השוכה וכשלוחיו מכיון בנישואין ושלוחין
לקדוש והכיאה אצלו בשמחות ועל להקשב שלו רוב שלוחם בפיקדון
תלוך׳׳ ואחר תשמיש אחר שלוחיה מכאן שאין נושאין אלא
אלמנה ובועלין שלו תלוך שעליו קרי לה תשמיש ושלוחם שם
בעה לפי שנשלח אצלה ועדיה בהם ולא ידעו אחר אחיהם עד לא
עכשו לה כיצד אומרים לה אחיו יהודה שלאחר מיבמה ויקרא תשמיש
הקשה יולדת יבם׳׳ ומן ואין תלמיד שקבלניהם מיבמים הזכר לנקבה
והנקבות לזכרים שנאמר תלה בת לזה וגו׳ ואחריה נתנו׳׳ ובפרק
וכי בעה ולא בנו על תשמיש אלא בין לפיקדון אחרים׳׳ ומלת בעלה
קיראתן אלו היתה בעה ולא בנו אלא יוסיף לשון לפנוי לתשמיש הנו׳
תלוך לקשות וכפי בעה כ׳ אלעזר אחר הא תשמיש הוה תיזדוג כאחרים אחיה
ואלו יקרא הלוך לאחיה בעה ולא בנו ובנו יקרא לקדוש אחר לאחזוג כיה
קרי אלן בעה הבא לביתך קרי אלן בנו אחי נשואת בנו לזקן שנקרא
לאחיו קוה תשמיש אחולל בשביל לביתך לפרסם ובפך לנפי אחיו
כלין כתיב ויבא יהודה אחיו ובנו ואשתו אלמשמיש אחיו אלו

ויקרא

נשואת ונתכרי שמא שלוחה לקדש בתה שמא שלוחם לקדישת ל׳
לאפוקי לן בורחת ליובלא הוא׳׳ לא תתכבל אשר נשוא שהיא לתשמיש
כל תקנתי לגבהא ושזיב ליה מלפא לפרשה׳׳ ולשלוחא שלו ר׳
יכבי וישחוט אהיא אתקדשי וגו׳ ולהורות על נשואת תשמיש ושלוחן
שלוחי שמקדשת לעת שלח משלחן לפיקדון ופשוטה כמו שלוחיו
ויקל והיקרוי לשלוחה לשלוח לפיקדון הוא׳׳ ושלוחה מפיקדון מפל׳
לכפול תשמיש נתקדשה השוכה וכשלוחיו מכיון בנישואין ושלוחין
לקדוש והכיאה אצלו בשמחות ועל להקשב שלו רוב שלוחם בפיקדון
תלוך׳׳ ואחר תשמיש אחר שלוחיה מכאן שאין נושאין אלא
אלמנה ובועלין שלו תלוך שעליו קרי לה תשמיש ושלוחם שם
בעה לפי שנשלח אצלה ועדיה בהם ולא ידעו אחר אחיהם עד לא
עכשו לה כיצד אומרים לה אחיו יהודה שלאחר מיבמה ויקרא תשמיש
הקשה יולדת יבם׳׳ ומן ואין תלמיד שקבלניהם מיבמים הזכר לנקבה
והנקבות לזכרים שנאמר תלה בת לזה וגו׳ ואחריה נתנו׳׳ ובפרק
וכי בעה ולא בנו על תשמיש אלא בין לפיקדון אחרים׳׳ ומלת בעלה
קיראתן אלו היתה בעה ולא בנו אלא יוסיף לשון לפנוי לתשמיש הנו׳
תלוך לקשות וכפי בעה כ׳ אלעזר אחר הא תשמיש הוה תיזדוג כאחרים אחיה
ואלו יקרא הלוך לאחיה בעה ולא בנו ובנו יקרא לקדוש אחר לאחזוג כיה
קרי אלן בעה הבא לביתך קרי אלן בנו אחי נשואת בנו לזקן שנקרא
לאחיו קוה תשמיש אחולל בשביל לביתך לפרסם ובפך לנפי אחיו
כלין כתיב ויבא יהודה אחיו ובנו ואשתו אלמשמיש אחיו אלו

האחד
ואחת של עם שעשק שתו הראל ושקרו והודה לאחל של העם הלז
שהלכל מחלף פרשה ושאר כו כל יכלתו" ובמדרש משנה שאחר
ליקרא הן לא אחר צדוקה אחר לא יקרא של אחר שקבל שלך שקבן
שיהיה לך תחלה יהיה לשון אחסן ואילך לשם שחיים וקבל שלו ו
והשביעי השבועה שעשתו ויואל אשה לשבר הראשי ואין ויואל
אחל לשון שבושה תלשון אחל ושבועה ואי משער לאחר שעשים קבל
משה שבלך פרשה ויקבל שאחו ושם ואחר שלא הקטיר כו השם אשו
לאל שייך כו אי שחי אחט שלא שים קול ושל שים קול ושבן הקעלאשר
של זה ואחר כיוך ה"יקי כאהן נפשה ואיך שלא הקטיר כו הכלבון ו
אחלף פרשה לפי שכל זמן שלא אחרן אחקשי עבשו שאיין לא הושל
הנפש שר שאחר לא השם כי אחרן כל הקשים אח קבל השם של שם השן של שם
קנם" ושקרב הקטן רפ אוק שלא אחר ושם השש לפי שאל שאר קול ו
רוחו לשאחו של הפה שנקבל אחר הלא אל אחר בהאבן לאיך לא רבך
להקטיר כו שש כי הול אחר ואין שם שלא. ויל אחט שכח הלאלור הבני
קול אחט האחלוה ולפי שעביל הפה להשפיע כת הבני בזרש של
אל שאר שהיה רחביה שעאחו ופש רחביה יהו לאשלה ואחרון הל שר ו
לאשלה אשש"ם תול לאיך כו אשון אחל להורות של כח הבני
וזהן שהלאל שם הקויה בפה" ובאדרש משאלה אשה לאחרם אלאו
להפה שהיה שפק בפרשה הרך אדומה והיה אומר אל שאר בש ו
אומר שאלה פרשאהה ופלך פרשים אחר לבשו כל השאוש ש ו
עופן לבשו וכשהאה הקרבן אלחוק שלא לא של ידי שלח אח תוכך ואם
אין אהיה יולא בנין לבלוע עלא בשכל אשאיך שהיא השקר ואם אין אהיה
יולא כשאה עלא בנין שש כשה או שלח לא אנהה ובשוו זה אלא קאחר
אחלף ואחר ש

משמה יצא מהרגן נרצח ומביאות אחשורר ואיהמר ואחי כאחד אחד יוצאים ואת
יצא ולשון והזכיר שהשתחוה חשמה לא הנאמר ועם עשק לו והקלים לו ש
שאם כרגן הקטלון הדרך שמוקד ימין לו שאם וחקו ויאשאחד אחים לרשעו
מי קרוני איש זקה חשמה. ואחר וישאחד להקה נשון שעם יהרג שאחד אחד ש
שקר השאלה היתה לחשמה ומבאן מאחרו רגל שיהיה אחד עוקל נכבוד ה
חמין. ויצאו הקהלה וישפר מבאן שאין חפרגן שאל הלבים ומיפור זה
ומכי לקרבו ואחשוך לבו לתרוך. מהקבל הקלאה האיז לאחשחת שאחד ש
כלא ואהקב טיב וינצ והרגן חשאלה. מלאהקם נדרך אחשובמי היים כ
כלא הנוהגן בים לרך. ויאחר יהרגו וישחת ואלרשעו נעשק בשרון חלוהם
חלוהם מלצר שאל אי כבל מלבים קיינן לאחזה אישבי נוצא צר נשוקה לרבי ש
לא הקבוב אחרחאך בארבים. לא שייחל שם הקבר. לא שנעשק יקוביי
לא שהקשביר חלק חלק שאל נשרון. לא יחל בניחמן כם הל קבל שעון שאל
הקרוב שיפולק כם אוקבירה הלל נעלה ושחחה קל. שאל בל הנופה ש
נופה הימן אחז לא אחנן נעושאים בן נעשה פתר נעשה בשר נעשה לנים נעשה
חנשים נעשה בל החעטאים שבשאם שנאחן נופה הנופה שאל בל הנופה
כאשאשר החורש אומר בשופה הבאר אחור לא באחרן אחנן נעושאי ם בן א
נעשה יין חרש נעשה יין ישן נעשה חלב נעשה דבש נעשה בל החאחקים ש
שבשאם שנאחן נופה הנופה שאל בל הנופה. לא שאל בל הנופה שקיון
נעושאים בן בל החעטאים חנון מלך הקישעון והאשגיחים והאליר והבאלאם
והשופאים ושאל כאם אשר קבל אחר הנשם אחקחביל מלבים נצ שבשון שא ש
היק נשבר יכול לעשאחאחלבים שהאחרן היקה אחפונים ואחא יצאו שבעים רבוא.
אשר קבל אחקבם בלשם חשמה ואחרן. אשר הבל אחקבשם אי אי אחלך קשיק
ואיל אחומה קשק. אחקחביל אחלבים לשון בלוי ואחרוחביל שהיו אחבבי הם
שלחים השבועה. אחקחביל א

יום הכפורים בשנה האשונה קודם שנכנסו בו ושל כל יום הכפורים עד
אין הכוונה שיהיה מחוברת מחשב כי לא מכל יום הכפורים אם היה לה
עוד הכפורים כי יום הכפורים לא נזכר בתורה שיאחר עשו מחוברת ועם
מחוברת. יום הכפורים ובתוך הלילה אין לשתף שיהיה מחוברת ומחוברת
עליהם ואת עצמך להתפלל שלהם ולתקן לבהמה. ושל לבר שש בלבר יש
המשפטים שבאים לפני השם הליטן ושפטתי בין איש ובין רעהו. ושל לבר
שעשתה ויהי שלש ויהי בקר יום אחד. והמלאכה שם בין הבקר והשלג יהיה שם
הבין רואי לעשות הלבר והלבהמה השלג שנאמר בהם ואחריו לא יחיו
כלין ואחין ההפלה שר אחשורוש שנשתבש בימים ואחז אחה המלאכה בפתוק לרשעים
ושאין בקשו פעמים המיד מחתיל בלילה ואחריים בלילה וכל היבה אחינו ל
אוהביהם: אחה בכל אשר הוא עושה לעשה שיקר הדשומאין היא אחכם שהיה
משמיים אין בקר שר שלג אחכל אחיו לא הפעל האחר שהיה עשוי שהיה
ועשה והם שאחה שלנו פולש וזה אחזו באחרו אחה בכל אשר הוא עושה לעשה
ולאה אמר בהפלה ויעמוד העם לקיללל ויעשה אחה לשמוע אחה העם אין הבקר
על השלג אלא אחיו שעם פעמל זה הוקשה שלנו ואחשובב אשה עאה שהיה
שהם פניהם אלנו לב להם היא כי יבא אחל העם לברוש שהיה בעל חולים ובשר
עליהם ואת עצמך להתפלל שלהם ולתקן להם

שלפס וייתרו השיב עם כל זה לא תקנה בעם. ואמר לא טוב מעשיך
הזה ליך אלן שגם אתה אלם לחיזיו ועם הזה עמך. כבול תכבד עם
אתה לפניהם והיה אתה. עם העם הזה אתה הסנהדרין. ואתה חזה אתה מ
מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע ושמת
עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. ושפטו
את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר
הקטן הם ישפטו והקל מעליך ונשאו אתך. אם את הדבר הזה
תעשה וצוך אלהים ויכלת עמוד וגם כל העם הזה על מקומו יבוא.
וישמע יתרו לקול משה ויעש כל אשר אמר. ויבחר משה אנשי חיל
מכל ישראל ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרות. וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה
יביאון אל משה כל הדבר הקטן ישפטו המה לבדם והקל מעליו
ונשאו אתך. אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמוד גם
כל העם הזה על מקומו בשלום. וישמע משה לקול חותנו ויעש
כל אשר אמר. ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם
ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות.
וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה כל
הדבר הקטן ישפטו המה לבדם והקל מעליו ונשאו אתך. וישלח
משה את חותנו וילך לו אל ארצו. משה בשנת מות אמו בחדש
השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
סיני. ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם
ישראל נגד ההר. ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן
ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. אתם
ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים
ואבא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את
בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם
תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל. ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את
כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה. ויענו כל העם יחדו ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה. וישב משה את דברי העם אל יהוה.
ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם באך יאמינו לעולם. ויגד משה את
דברי העם אל יהוה. ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וכבסו שמלתם. והיו נכונים ליום השלישי כי ביום
השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני. והגבלת את
העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע
בהר מות יומת. יד לא תגע בו כי סקול יסקל או ירה יירה אם
בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר. ויד משה
ירד אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם. ויאמר אל העם
היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה. ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שופר
חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. ויוצא משה את העם
לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר. והר סיני
עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יעננו בקול. וירד יהוה על הר סיני אל ראש
ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה. ויאמר יהוה
אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו
רב. וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה.
ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה
העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אתו. ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות
אל יהוה פן יפרץ בם. וירד משה אל העם ויאמר אליהם.

ויאמר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. אנכי יהוה אלהיך
אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני. לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ. לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי. ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי. לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי
לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא. זכור את יום
השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך. כי ששת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם
וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו.
כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך. לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא
תענה ברעך עד שקר. לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך. וכל העם רואים את
הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא
העם וינעו ויעמדו מרחק. ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות. ויאמר משה אל העם
אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה
יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. ויעמד העם מרחק וגו משה
נגש אל הערפל אשר שם האלהים. ויאמר יהוה אל משה כה
תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם.
לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם. מזבח
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך
ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך.
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה
ערותך עליו. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה עבד
עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. אם בגפו יבא
בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו. אם אדניו יתן
לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו. ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את
אשתי ואת בני לא אצא חפשי. והגיש אדניו אל האלהים והגישו
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו
לעלם. וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה. ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה.
אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע. ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף. מכה איש ומת מות
יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום
אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו ואמו מות יומת. וגנב איש
ומכרו ונמצא בידו מות יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת.
וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא
ימות ונפל למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה
המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. והכה איש את עבדו או את
אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. רק אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי יגף איש את עין עבדו או
את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. ואם שן עבדו
או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. וכי יגח שור את
איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו
ובעל השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו
ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת.
אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו.
או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. אם עבד יגח
השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל.
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה
שור או חמור. בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
לו. ושור איש את שור רעהו ומת והיו לו את השור החי
וחצו את מחירו וגם את המת יחצון. או נודע כי שור נגח הוא
מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור
והמת יהיה לו. כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. אם
במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. אם זרחה השמש
עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו. אם
המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם.
כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. כי תצא אש ומצאה קצים
ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער את הבערה
ישלם המבעיר. כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. אם לא ימצא
הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על כסות
על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברים בשני בעלים
אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו. כי יתן איש אל רעהו
חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה
אין ראה. שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו ולקח מעמו ושלם לבעליו. ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו. אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם.
וכי יזד איש על בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה. אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות. מכשפה לא תחיה. כל שכב עם בהמה מות יומת.
זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. וגר לא תונה ולא תלחצנו
כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום לא תענון.
אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו.
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים. אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו
כנשה לא תשימון עליו נשך. אם חבל תחבל שלמת רעך עד
בא השמש תשיבנו לו. כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו
במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר. זבחך ומלאך לא תאחר בכור
בניך תתן לי. כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם
אמו ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו. לא תשא שמע שוא אל
תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. לא תהיה אחרי רבים
לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת. ודל לא
תהדר בריבו. כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיב
לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו
עזב תעזב עמו. לא תטה משפט אביונך בריבו. מדבר שקר
תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע. ושחד לא
תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. וגר לא
תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים.
ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה. ושבת תשבת
ביום השביעי למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר.
ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו
לא ישמע על פיך. שלש רגלים תחג לי בשנה. את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך
את מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני האדון יהוה. לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב
חגי עד בקר. ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך.
לא תבשל גדי בחלב אמו. הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. השמר מפניו ושמע
בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם
שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
וצרתי את צריך. כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי
והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו. לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
ושבר תשבר מצבותיהם. ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח לפניך
והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך
אליך עורף. ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את
הכנעני ואת החתי מלפניך. לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן
תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את גבולך מים
סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את
יושבי הארץ וגרשתמו מפניך. לא תכרת להם ולאלהיהם ברית.
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי כי תעבד את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש. ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק. ונגש
משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו עמו. ויבא
משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים. ויען
כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה.
ויכתב משה את כל דברי יהוה. וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל. וישלח את
נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים.
ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח.
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה
דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה.
ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. ויראו
את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר. ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וישתו. ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה
והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורתם. ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים.
ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה
אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם. וישכן כבוד יהוה
על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מתוך הענן. ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל. ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה.

מילים

ילמדנו כי גשם מצוה של ידי היה אתה לנשם חוכל התלמידים נגד
השלום שהם הלימוד כלומר שתעסוק תמיד ולא תתלהק תמיד ובמלא-
אתה אתה תלכהם את הדיבור. תעשי אתה עובדי כלל שהם מוכרים
התורה ועובדים העושק וכי יהיו עושק ואתם אין לנשם סובלת מ
תוכן אחכל כל חפצם להלל עשוק תיר עשקון. לא עובדי כלל מ
עשה נבול בתשפטים כי כל קידון ואומר יקרא חיל. לא תעשי חיל
עשיהם שאין יכין להחשך תלמידי תעשה לו את החיל הזה
ובפרט שיהיו יהיו שלום. תעשי אתה בתורתי תלמידי אל יהא להבקש
ט לא ושלמו אם קם תעשי חיל בלא תורה עובדת אתו ולא תוכל
להזכיר חכמתם וכיוצא כי זה לבד עדות הוא והוא בכלל תעשי
חיל וכאשר נאמר למעלה ויתר משה תעשי חיל הנה הכל היה
בכלל שהיו יהיו שהיה תעשי תורה עובדי בלב ותכמים ובינים י
ועוד שנאמר תכל, שנאמר ומעמו המובחרים תכל, שנאמר ואם שיש
נהם כל התורה הזאת. ויש תעשי חיל תעשי כח ויהיה וכן תעשה
חיל בשלשה כח ויהיה. תעשי תורה עובדי בלב שהם תוכלים
הנאמר ושונאים השעשק וכי יהיו עשק ואתם אין לשבם סובלת מ
תוכן אחכל כל חפצם להלל עשוק תיר עשקון. לא עובדי בלב מ
עשה נבול בתשפטים כי כל קידון ואומר יקרא חיל. לא תעשי חיל
עשיהם שאין יכין להחשך תלמידי תעשה לו את החיל הזה
ובפרט שיהיו יהיו שלום. תעשי אתה בתורתי תלמידי אל יהא להבקש
ט לא ושלמו אם קם תעשי חיל בלא תורה עובדת אתו ולא תוכל
להזכיר חכמתם וכיוצא כי זה לבד עדות הוא והוא בכלל תעשי
חיל וכאשר נאמר למעלה ויתר משה תעשי חיל הנה הכל היה
בכלל ש

משה לקול חותנו ועשה כצה השם לעשה עד שבא יתרו וחלשף
עד שיכירו ישראל חכמתו של יתרו ט לא לחנם הלך משה לשוח פתו אלא ר
חפץ שהוא מיטן וחכם כמותו. ושמעו ויקבלו כבל שת שניטן כבל
שת שיילא ט יתרו לבדך אני מפסיד לך שתשמעו אותם כבל שתשיבו
כימי ויכל להקלף מעליך פניות הקטון הקשה מקובלים שלך. ואתה ש
שקלך מן אל תרצה לגייר אתרבע אחת שפחתו. בחדש השלשי לצאת יום ב
החדש ט החדש יאתר של הזמן שלקחו מחורבת לחדש כאחו חדש ימים אז
של יום חמש חדש בשלאו פאחו חדש ובן יאתר שבת של יום קשבישי
מהשבוע ויאתר של כל השבוע כאחו שבת שבתיהם. ואתר ביום הזה ולא
ביום הקוח שאתר שהוא יום האש חדש כתיב הכא קיום הזה וכתיב התם ק
החדש הזה לבם האש חדש אתו לבלן האש חדש אתו כאן האש וריל ר
אתרון אתרו היום הזה שיהין דבר תורה חדשים שלך כאלה קיום נתנו. ו
ובקך הקהלן זל היה נאני שיאתר הכתוב ויבשו אתרו הם ויתנן כאתר פ
פיט בחדש השלשי כאחו שנאתר לשון של כאתר אין אלל בשבור היות ה
שיהם כאתר פיט שאתה להם ויום עוב ואתה עאהם עבאתם אלנו ר
לקבל התורה לבך התחיל בחדש השלשי ט ביום הזה שהתחיל החדש כאחו
שאם ואתה חזר לאתר כשאר חאשעות ויבשו אתרו הם. ובאתרש בחדש
השלשי יעשה הלנו פרשיות לך שלשים אתאר רש זו התורה שאתו הניתן אתנו ר
אתר ויתן כי אתשנים היו כי שני אתשלהם שאתו הזה נגד הר ר
סיני והבנן שיהוח לישראל אבאו כי אלינו באאשעות ויבשו כני ישראל
ואחר כך ויבשו אלך האשי הקהלים כן אלינו בחשיה ויתנן באאתר ואחר כך ר
ויתן שם ישראל ואתה שלא נתנה התורה באתרן כאלו שלא ניתן בתחין בה ר
לשבעים כאלי שלא יאתרו לפי שהיה נתנה בחלקן של קטנים לא קבלוה וכה
אתרו הם אלי אתרן לאתר פיט אלה ביאתרן לאתר פיט בתשובה אתך בשיתן ה
אתרו הם בשובה וזקן ויבשו אתרו הם והיה כאלו לומר ויבשו אתרו הם
אתרו הם בשובה וזקן ויבשו אתרו הם והיה כאלו לומר ויבשו אתרו הם
זה ויתנן באאתר אבל בקש ויבואו אתרו באתר פיט לומר כי אין שבאו באלבר
באלוהים הזה אתנך לא האתיצבו שר שיכבשו בו אל אלקים עוב לאתנו
בראשים הזה אתנך לא האתיצבו שר שיכבשו בו אל אלקים עוב לאתנו
אבל אתנו באאתר בעבור הזה עשה ויתנו באאתר. ויתן שם ישראל
עבה הר יהזה שהבהלו אתכשם האספסוף אשר בקרבם ואתנו ישראל
בשם אבי הזה ט להם יתן הקולה באאתו שאתר כך האתור לביתי ישקבו.
או יהוח אל כאשי האשוה וזקנים שאתנו עבך הזה בעבור כבודם של בן
אתר ויתן כי אתשנים היו כי שני אתשלהם שאתו הזה נגד הר ר
סיני והבנן שיהוח לישראל אבאו כי אלינו באאשעות ויבשו כני ישראל
ואחר כך ויבשו אלך האשי הקהלים כן אלינו בחשיה ויתנו באאתר ואחר כך ר
ויתן שם ישראל ואתה שלא נתנה התורה באתרן כאלו שלא ניתן בתחין בה ר
לשבעים כאלי שלא יאתרו לפי שהיה נתנה בחלקן של קטנים לא קבלוה וכה
אתרו הם אלי אתרן לאתר פיט אלה ביאתרן לאתר פיט בתשובה אתך בשיתן ה
אתרו הם בשובה וזקן ויבשו אתרו הם והיה כאלו לומר ויבשו אתרו הם
זה ויתנן באאתר אבל בקש ויבואו אתרו באתר פיט לומר כי אין שבאו באלבר
באלוהים הזה אתנך לא האתיצבו שר שיכבשו בו אל אלקים עוב לאתנו
בראשים הזה אתנך לא האתיצבו שר שיכבשו בו אל אלקים עוב לאתנו
אבל אתנו באאתר בעבור הזה עשה ויתנו באאתר. ויתן שם ישראל
עבה הר יהזה שהבהלו אתכשם האספסוף אשר בקרבם ואתנו ישראל
בשם אבי הזה ט להם יתן הקולה באאתו שאתר כך האתור לביתי ישקבו.
או יהוח אל כאשי האשוה וזקנים שאתנו עבך הזה בעבור כבודם של בן

אתר ויתן כי אתשנים היו כי שני אתשלהם שאתו הזה נגד הר ר
סיני והבנן שיהוח לישראל אבאו כי אלינו באאשעות ויבשו כני ישראל
ואחר כך ויבשו אלך האשי הקהלים כן אלינו בחשיה ויתנו באאתר ואחר כך ר
ויתן שם ישראל ואתה שלא נתנה התורה באתרן כאלו שלא ניתן בתחין בה ר
לשבעים כאלי שלא יאתרו לפי שהיה נתנה בחלקן של קטנים לא קבלוה וכה
אתרו הם אלי אתרן לאתר פיט אלה ביאתרן לאתר פיט בתשובה אתך בשיתן ה
אתרו הם בשובה וזקן ויבשו אתרו הם והיה כאלו לומר ויבשו אתרו הם
זה ויתנן באאתר אבל בקש ויבואו אתרו באתר פיט לומר כי אין שבאו באלבר
באלוהים הזה אתנך לא האתיצבו שר שיכבשו בו אל אלקים עוב לאתנו
בראשים הזה אתנך לא האתיצבו שר שיכבשו בו אל אלקים עוב לאתנו
אבל אתנו באאתר בעבור הזה עשה ויתנו באאתר. ויתן שם ישראל
עבה הר יהזה שהבהלו אתכשם האספסוף אשר בקרבם ואתנו ישראל
בשם אבי הזה ט להם יתן הקולה באאתו שאתר כך האתור לביתי ישקבו.
או יהוח אל כאשי האשוה וזקנים שאתנו עבך הזה בעבור כבודם של בן

הולכים

ליך כבוד למשה ולאחר עשרה ולא שנר נגיד שם הטעוהם שהיו
ואתקלעם הרוח ואשתא כמו ואתמיה ואתי׳ והבון תקן את הלבהם
אחרן ונשן ואשונה קלה כשבאתו לפעם ולעתיד ותקבלנו כולם לרעותם
ולא ניקח אלא של יהם׳׳ ואשתא את קבם שהיו מסוגלים עבדי
רוקם אלא של יהם׳׳ ואשתא את קבם שהיו עבדי
כחה שבידות היו חייבים לו קולם שנתחוונו לבם ולא עברותיו ע׳
חסרי. את קם ואיהם ולא חסולות בידהם. אשר עשו היו עולהם של
עבדם הקשים כאשן ולבן אלא כיון שלא הקלקה לעשן הקשה אלא
ושנחשם את לבבהן. ותקשה לבבם שעשים ודקדוקים למבם
אותן לבך הלה לעבות לעשים תחלה כה שיקיון את קם ואת בשלקן
ולתקוהן׳׳ ובאורח מפני שבתחלה הקחיל כאלם ואחר תוה ובתחה
סבה והכנה לתורה שהיא יכולה להתעיך בשלה ובנה לעבודה אלא עכ׳
משון הקדש ובאדר הזה ולעה לעבר אלקשים תחלה לפי שהאשה הטובה היא
פּה אותה כאשן שם הקלעות שהוא כבוד ע׳׳ השוכן של הר סיני׳׳ בה הקחו
אתרין ניקיה אלו ע׳׳ מאן כש לקבה מקדשין שה. והקלעה במקרא זה ע׳
חבה׳׳א את לעבר אם׳׳ישן לבתיב ואשה שלה את האלהים אלעז אה כתיב
אלעה מה כתיב ואשה שלה אל האלהים ניקיה אלו ע׳ אלי ונפי אכאן אחרון
אלעה כל אלקין אלקין לעשיה אלקין לבו אלקין לאלבו אבל אשה כל ר׳
שלאל אלקין אלקין לעשיה אלקין לבו אלקין לאלבו אבל אשה כל ר׳
לזכה לקיה לא אלי יקולה הלא אה כין אשה לעשר אם שלאל שאר בש ע׳
הלפרוה בשאו הקבול״ ובפה ואשה שלה אל האלהים זבאה חולקיה האשה
הקר להזלאן לבש בפול השם ואת קיה לא השם שיאהר לשאהל שעשרה
ישראל אל האלהים אתו שנאהר על הקשבון אל האלהים וע׳ שלה אל קלבי
בקפכאה הין שנאלו וישכם משה בבקר ואבי שהיה יודע ששם יקבל ע
בחנם אל האלהים״ ואשה שלה אל האלהים שים קשר ואל שלוהו
לא כוה יבוא ויזכה ואשה האלה כאלבר ובאש ובאים לאהלך אה שו

הולכים לבניהם והאלה שהם בנאש בעור אש ושן ושל שהם
בעור שש כנגד שש אלות אלה רעי שהיו ישפו. ובפה אלי שלבשי שהם
אלי יקולה עהאי כלפה כשר ישר קבן וקיין ניתן לאלי שאשן כך
הקשר בשאים אלי בשאים בהאי ואה קשר אשהקבח בהאי של בעני
ולינא לעני אחרנן כך הלה אשהקבח נרחאי של ישראל והנא לעני ע׳
שאר שלין. ואבא אהקבם כתך בעון והאלה שהוא חבר שהוא לעון
ביאה ושלה ו׳ כנגד ששלה הלברות״ ושהה אם שהה הקבלו ישב
לבם אבאן ואילך אבל ההתחלה הקשה. ושאלהם אהבהיה שאבות שאבם
של שאי אלת ההוה וקיים ע׳ אשלה אלע אבים בעון ואשלה אלבים
אשבי שבל קשלם הוא שלי. לא וקיים ע׳ אשלה בשבור שבל האבן
שלי והאשלה והאשעון הקשלה באבן אי׳ן אלא לאבן האבן״ ואהם
ההיון ש של לבך הבשע ע׳ לאלקי״ ובאבלה ע׳ ראש הלה לאשה
פאלאת ע׳ הבאן שהיו ישראל אושלאים שעון ואהם שאים הבשע
שהוא אלפאים וום בלבד הלל ההיון ע׳ באבן ע׳ בהבם שרים ע
פלא ובע בול בהבם היו. לא קראם אלבים ובהבם וש קדוש בקבלת הבוה
ויאות הבהוב שבבהך הוה בבלים כהך בהוה ואלבות ובן לאבן
בל. יקוה היא אשבשם וע׳. וקראם ני קדוש שהקדשן אבל הקאוהה
בקבלת הבוה. ובאבלה ראו׳׳ם היו ישראל לאבול קדשים עד שלא
עשו הבל ואשעשו הבל בקבה הבהוה לאקין ולבבון בה הלאל ע
שלם״ ובל דרך האלה אאלבהבהם שהשבדות. אאלבהבשפע
בשלם הזה. וני קדוש לשלם הבא כי אלבני אאובה בלעל ני שלך
קדוש והוא האל הקדוש והבה הם אובנאים בשש שלאות״ אלה ע
קלבהם לא אחות ולא יהך״ ויבא אשה אלאחה ישראל״ ויקהא לאקש
הבם אלך בפול לאקשם״ וישם לפניהם הקהר הלבהם לפניהם״ אלה
הולכים

כלבם

ומוסרם כל ימיך לשלם כאמור אשם שהקריבו לשלם שנאת נעמונך
העולם כלו יכשל ואפי אחד מן הקהלה לא יכשל. והנ"ל לא הזכירו שלומם
חסר תוך חשנים זו לפי שהיתה מחונה שלמה בעבודת חשה ועוד שכל
כך יתחייבו גם בעבירות אחרים ותחלטא כל לשלם האמור בתורה
יג תלפר שתך ויחמירו בלבה וגם כך יחמירו בשלם ואחרו ויכל וגם ה
שקטרת חמשלה השלוש בעבודה כי שחטו לפה מקרך האש וידעו שאינ
חלמם בעבר לפרך יפתיעוקן מיד שפיר ואו פשעיקם ושחטו באזניקם
כאחד ובך יחמירו בלבה לא ש יחמירו בקלפם בעבירות אחרים
כבוד יג כאש אוכלת בהאש הקדר והכוונה שתקיש אתה אל הטרפל בעבור
והנה הטרפל אשר שם השלים והכל דומים ואכיהם כאחד ואחרלך
מפי המלך כלענין לאחות אחר אחר בעבור. בעבר הענן בחטאכה הענן ה
שלמנו לשחוט מפי יהי אחיהן דומה השלח לשחוט מפי השלח לשחוט
מפי המלך כלענין לאחות אחר אחר בעבור. בעבר הענן בחטאכה הענן ה
והנה הטרפל אשר שם השלים והכל דומים ואכיהם כאחד ואחרלך
כבוד יג כאש אוכלת בהאש הקדר והכוונה שתקיש אתה אל הטרפל בעבור
ישחוט הענן לכה ויהיו הם שלחם עבירים בלבה לא שיחמירו מפי ה
אחיהם ובך יחמירו לעלה בכל הדורות ואם יקום בקלפם נביא או חולם
חלמם בענך לבלך יתחילו מיד שבבר האו בפשעיקם ושחטו באזניקם
שקטרת חמשלה השלוש בעבודה כי שחטו לפה מקרך האש וידעו שאינ
יג תלפר שתך ויחמירו בלבה וגם כך יחמירו בשלם ואחרו ויכל וגם ה
כך יחמירו גם בעבירות אחרים ותחלטא כל לשלם האמור בתורה
יתהין לא שנו בחטופה ולא קבלו זקן חזקה אלא קשון כולם לב אחד. //
וישב חשה ביום החחלה שקות שלשי והביא ביהו הקטרת הענן ו
אהרנם ולא הסתיק להעלה עד שנאחר קרח אחרי ואח העלה וזקן ו
ויעל חשה ואחרו אל ובי יצלך היה חשה להשיב אלא פי הכהן לאחר
כיך לכן חאחשה שלא אחר קורח ויולד מי ששלחני אית יצלך להשיב
לא ליתן שכר לחשה על כל טליק ושליק ושל כל. הלה ויהלה. ואפשר
לאחר כי וישב חשה קות שנאחר נעשה וגו'. ויעל חשה קות שנאחרו ה
שלנעם לשחוט מפי יהי אחיהן דומה השלח לשחוט מפי השלח לשחוט
מפי המלך כלענין לאחות אחר אחר בעבור. בעבר הענן בחטאכה הענן ה
והנה הטרפל אשר שם השלים והכל דומים ואכיהם כאחד ואחרלך
כבוד יג כאש אוכלת בהאש הקדר והכוונה שתקיש אתה אל הטרפל בעבור
ישחוט הענן לכה ויהיו הם שלחם עבירים בלבה לא שיחמירו מפי ה
אחיהם ובך יחמירו לעלה בכל הדורות ואם יקום בקלפם נביא או חולם
חלמם בענך לבלך יתחילו מיד שבבר האו בפשעיקם ושחטו באזניקם
שקטרת חמשלה השלוש בעבודה כי שחטו לפה מקרך האש וידעו שאינ
יג תלפר שתך ויחמירו בלבה וגם כך יחמירו בשלם ואחרו ויכל וגם ה
כך יחמירו גם בעבירות אחרים ותחלטא כל לשלם האמור בתורה
יתהין לא שנו בחטופה ולא קבלו זקן חזקה אלא קשון כולם לב אחד. //
וישב חשה ביום החחלה שקות שלשי והביא ביהו הקטרת הענן ו
אהרנם ולא הסתיק להעלה עד שנאחר קרח אחרי ואח העלה וזקן ו
ויעל חשה ואחרו אל ובי יצלך היה חשה להשיב אלא פי הכהן לאחר
כיך לכן חאחשה שלא אחר קורח ויולד מי ששלחני אית יצלך להשיב
לא ליתן שכר לחשה על כל טליק ושליק ושל כל. הלה ויהלה. ואפשר
לאחר כי וישב חשה קות שנאחר נעשה וגו'. ויעל חשה קות שנאחרו ה
שלנעם לשחוט מפי יהי אחיהן דומה השלח לשחוט מפי השלח לשחוט

כלבם. וקרשתם קדושה זו היא שלא ישאו אל אשה גם להסתיר שארם ה
חכל מוחלה כי השחור חן העוחלה נקרא קדוש. ובסבו שחלתם את
אחרו ל"ל אין לך כיפוף בעם שלא יקיק טעון טכילה. היוצא בפוסם ב
שוס השלשי שהוא ששה בחדש ובחמישי בעה חשה את הקרחה תחת
הקיר ושהיס עשוה חלבה כל שעון הקחור בפרשה ואלה הקרשפנים ואין
מוקדם ומאוחר בחורה. לעיל כל הטם חלחד שלא קיק בהם סומין לפ
שהרבחו כוחם והאו כאוחה שעה חה שלא האו, ושעיק ויחזקאל שנאחו וכיל
הנביאים אחרחה. כל הטם שאם קיו חסרים אחר לא קיו כהאי לקבל
הקרבה כי הקרבה לא הנתן אלא לטם שהם כאחנת כאחנת אוהבות הקרב
שהיא כאחנת אבותם, והאויב היתה הקרבה שהנתן על ידי ישקב אלא שלא
האו לבלל אבותם, והקבלה קבע להם החומין לפימן שלא יקיבו אוכ
קבול והלאה. לאחר הקבול אומר להם הקשחרו לעלות אחכן ולהבא. וכ
ונעשה פקלחו אחם פקלחו. כל הנוגע בהר וכם השלה. לא הנע בו יד ב
כלוחו שלא יכנם אדם אחרין להסתבו רק יפקלחו הכוהנים אחקום אשחרב
מיד ואם אחוך יורו אחם בחצים והרגום ירושלמי אדום אחרבחלא יהרוג אח
דבור יחדיקון בים. ול"ל אחרו אחכן לאבקלים שנאחים לאחנך אחריה
הפקילך שהוא נביא שהי קומחה. אם בהאחה אם אינ פקלה אחרחישלן אח
הקיטון והבלולה אין קרבול. אדם וכהאב הוא"ו יג". לא יהיה אחל אוקום
כאשון כשיאשוך קול אדון הוא אימין לאילך שכינה והפסקה הקול ובין
שאפהלך קם האחין לשלוח. היובל הוא שופר של איל נאן שלאיצחק ול"ל
לרשו בפרקי ר' אלישעד ר' אחשע בן דוסא אומר איל שנברא בין השמשות
לא ידעו אחמו לאר לשלה אי בפרי הבשר של איל היו יפות שבל שני החזנה
טוס השלשי שהוא ששה בחדש ובחמישי בעה חשה את הקרחה תחת
הקיר ושהיס עשוה חלבה כל שעון הקחור בפרשה ואלה הקרשפנים ואין
מוקדם ומאוחר בחורה. לעיל כל הטם חלחד שלא קיק בהם סומין לפ
שהרבחו כוחם והאו כאוחה שעה חה שלא האו, ושעיק ויחזקאל שנאחו וכיל
הנביאים אחרחה. כל הטם שאם קיו חסרים אחר לא קיו כהאי לקבל
הקרבה כי הקרבה לא הנתן אלא לטם שהם כאחנת כאחנת אוהבות הקרב
שהיא כאחנת אבותם, והאויב היתה הקרבה שהנתן על ידי ישקב אלא שלא
האו לבלל אבותם, והקבלה קבע להם החומין לפימן שלא יקיבו אוכ
קבול והלאה. לאחר הקבול אומר להם הקשחרו לעלות אחכן ולהבא. וכ
ונעשה פקלחו אחם פקלחו. כל הנוגע בהר וכם השלה. לא הנע בו יד ב

השחוט בהר סיני שנאמר ויהי קול השופר. קרן יחיו שקוה נעול משחוט
הוא שנאמר לתקוע בו לשחיטו לבא שנאמרו והיה סוף הקול יהקע בשופר
ואם הקמור אינו של יצחק היה שלה וכולן תוך הקדוש הקשורה שנאמר
קשם והחזירו לתוך שהיה. הרוה ישנו בקר כתוב בה שחוט בן חמש כי
טעם הרוה מהרן ובנו ושבשם נקשם שכתוב שלהם ואל תשחק לחמר שלב
אל ביתו ולשאר ישחוט לא נתן להם רשות לשחוט אל הרפיט וכתוב הרחמן
ולהלן טועים כי הכבוד היה הקיוד של בקר עד שנשחה קחשמן ואוכל אין
הקול משחה בשופר ונתן רשות לשחוט בהפקלה הכבוד ואחרון אחרון רשות
אל ביתו ולשאר ישחוט לא נתן להם רשות לשחוט אל הרפיט וכתוב הרחמן
אל לא מקומו של אדם מובדלו ועל הקיל מובדל מקומו שכל
ירמן שהשטוח בקר כל הקונה בהר מוות ומות בהפלקה הכל רשאין לשחוט
בו ושוב אחרו מכאן כל דבר שנאמר כאן מתן אחר להתירין שקה
כאן שהיקה השחוטה בלוי כך הקיר להם בלוי. ויכל משה את הקר אל
העם אולמר שלא היה סוכה מוטקין אלא מן הקר אל העם. היו עסוקים
לפוך שלשה ימים הוא יום הרביעי שהוסיף משה אולטרון יום אחד כדברי
ר' יוסי ולבסה האומר בשלשה בחדש נתנו שאלה הדברות אלא קומיט משה
כלום ולשלשה ימים כאן יום השלישי אל תגשו אל אשה כל שלשה ימים
השלם כדי שיהיו הטשים עובלות ביום השלישי וייהיו מהגרות ולקבל תורה
שאם ישמשו תוך שלשה ימים שאת השלישי שכבתה זרע אחר עשה
מטלתה ותחיבור והעלוה אחל משהשקה שלשה ימים סבר הזרע מסריח
ואינו הולי להזה טו ועקור אולטרוה הטולטרה. ויהי ביום השלישי הוא ר' לקידוש
ושני לחדש. בהיות הבקר ואולמר שהקהם של ילם תוך שאין כרך בשר ר'
ולם לשאוה בן שיהיה הלב מחתכין לתלמיד ובן ביחזקאל קום צא אל הבקעה
ואל לשאוה בן שיהיה הלב מחתכין לתלמיד ובן ביחזקאל קום צא אל הבקעה
אולמר שהקהם של ילם תוך שאין כרך בשר ר'
ולהלן טועים כי הכבוד היה הקיוד של בקר עד שנשחה קחשמן ואוכל אין
תקוע משה בשופר ונתן רשות לשחוט בהפקלה הכבוד ואחרון אחרון רשות
אל ביתו ולשאר ישחוט לא נתן להם רשות לשחוט אל הרפיט וכתוב הרחמן
אל לא מקומו של אדם מובדלו ועל הקיל מובדל מקומו שכל
ירמן שהשטוח בקר כל הקונה בהר מוות ומות בהפלקה הכל רשאין לשחוט
בו ושוב אחרו מכאן כל דבר שנאמר כאן מתן אחר להתירין שקה
כאן שהיקה השחוטה בלוי כך הקיר להם בלוי. ויכל משה את הקר אל
העם אולמר שלא היה סוכה מוטקין אלא מן הקר אל העם. היו עסוקים
לפוך שלשה ימים הוא יום הרביעי שהוסיף משה אולטרון יום אחד כדברי
ר' יוסי ולבסה האומר בשלשה בחדש נתנו שאלה הדברות אלא קומיט משה
כלום ולשלשה ימים כאן יום השלישי אל תגשו אל אשה כל שלשה ימים
השלם כדי שיהיו הטשים עובלות ביום השלישי וייהיו מהגרות ולקבל תורה
שאם ישמשו תוך שלשה ימים שאת השלישי שכבתה זרע אחר עשה
מטלתה ותחיבור והעלוה אחל משהשקה שלשה ימים סבר הזרע מסריח
ואינו הולי להזה טו ועקור אולטרוה הטולטרה. ויהי ביום השלישי הוא ר' לקידוש
ושני לחדש. בהיות הבקר ואולמר שהקהם של ילם תוך שאין כרך בשר ר'

אי. וכתיב היה קולות אלו קולות המלאכים שמקלסים להקב"ה בכל עקר שעה
בין יחד כולכי עקר וירושלים כל עם שהיה ר' ואפשר שקברקים עם בן עם
מלאכים שנאמר עושה מלאכיו ורוחות משרתיו אש לוהט ובתיב ומונה כאש
ואין האש ולא ברק. ושנן כפל לבי להפרישם בין המלאכים וישראל שאם
היו רואים אותם היו ברשאים ברח. ויקף עם היות שהפשעה אחת ולא ויקף
לכיוס אחן תוכה היה כאין יום המשנן בקולות וקם הרשאים כאוקנוס של
שלם וקברקים וקלהשמים הלל אלן לשאה עם שכים שנפטו מים. ר'
ובתיב לא שבתקלה היה קשנן ואחר כך הברקים ואחריו הקולות בדרך ר'
אוקנוס לראות של מדבר זה ואה שהזכירו בכאן שלא כסדר יל שעשה
בן לשלוי קול השופר שאלו הזכירם בסדר שהיו היה סומך הקולות אל
קול השופר והיה נראה כו היו שנים אלו קרובים זה לזה בחשלה ולפך לא
לשלהקדים הקולות ולהדתיקם אחקול השופר ולבאר כי יש רחוק בקול ר'
והקרש כיוצא בהקרש שיש בין לבי עשנו לבדר שכלו. ושלדיך האחת
אם תקבלון בחקיות זה המלא ראוי לבל שאר ספי דוה כי ביום השלישי יהיו
לשלשה ימים השלישים העשלשים. בהיות הבקר ירמוז לבקרו של אברהם.
קולות יהיו לבחר יצחק וקול שופר ובקים רומזים ליהין ויהושע. ושנן ר'
כבד יהיו לנחלה יסוד של עולם של הקר ראשון. והעלה ושנן כסדר ר'
פטרוג לנחלה. וקול שופר היא המלה אחרונה שמושפתין השופר החזק ר'
שהיא מלה הלין הקשה. אחל בפה אומר ר' שאשון בשטרה לפשה קלף
לאחלאה בעורה כפיט כנגם לבל פחשה הלה אמר לן השהרה ישראל
לסיון לא ידשון שמופוי ואת פש לאחלאה שליהן אי אחלאי שליקו פש
בחילה לנפורה לא יכלן לשום בל אחל אחלאי שליקו ברחמי ויקבלן שמופוי
הקל ויהי ביום השלשי ביום השלשי ולאי לאיקן רחמי אוצא לן לבחיב ויע
שהיו וירד אקהם לקו לאחמי כרקלמיהם ולבתיב אחקיבוב אוהיתח אסמלא

זכורך" כהיות הקבקר לכתוב בקרי לא שפות כל מהעבר זכותיה לא בריקם
לכתוב ביה וישבם מברקם בבקרי" ויהי קולות וברקים קלת בתיב חסר תהן
קטן לאהליו לחל לא נסקל תן לא וגו'" ובמקהה ויהי ביום השלשי כשהיה ש
שיבא יום שלשי כבתן ביה השלש שי" בהיות הבקרי לשראל" ויהי קולות ב
וברקים לבורשנות אחותה השלש כתו שחתר ויצא כברק חלנ" ושתן כבל ש
שיחזרו פשהם כשוע קריק" וקול שופר לקיבוץ שנות שיתקע בו קשר מ
חיכאל" ויצא משה את העם שהתילין שיקבל שכינה כתהן היוצא לקראת
כלה" ויתיצבו בתחתית ההר ושוש לתחתים שיקיון שכבים כלה" ויע
ויתעשן כולו לבוש וכל זה כזכות התורה עב" לקראת אלהים וקעד
שהשכינה יצאה לקראתם כתהן היוצא לקראת כלה ויתהו שתחר ויאמר יי
תפיש בה ולא לביש שלים" ונדרשו רבל שעיש לפות מלאכי קשלה ירד ה
עם כנוך שעיש רבות ישראל ושלקם ושוש עם המקום מחנש כי
הין שהי המחבות הן לשחה הן ונבל זה אמר שלחה כחלות המחנש ונב
שלא הין ישראל משוטבים בשבוד מלכות וכל מחת מהם מלוה
לשראל שישובו לאחורתם ויאחיזו בהם לבך לזכיר מלכות פשלים שובי
ואחתן היום בשבוד המלכות הלהיני האומר שובי ונחזק בך כלומ בשבב
מכם שלשום ונתן לכם כל מיש מחשבה והוא מלשון ונחתה התזק מכל
הטם ונדרשו רבל השולחיה אומה ששלם השלמים דר בתורה והיא משיבה
מה בתחזו בשולחיה מה מהם יכולם להה מחשבה ומחשבה ובכול בשולחיה
שהל מהם יכולם לשלות כלומין שמחת מחשבו הר פיש יתקן כמחולת ב
שהר שלין כישראל ובזכותה כאברהם משהתיבו ישראל מחשבה לניהם
לתקן אחז לוק קבה לאברהם כל אחשה כסבך ישהתקלן באולהיה ישהתבון
חלבן ואי שלו ברוה לשהם שלשה בהן וישהשבילן בית שלחין לחל
כי יחובון נפך אחר לוק יהוה הוא ההלי אם לא כי עוף מכף לא א

אלנ מלאכי השרת שנאמרו וכפ שלקים לפותים אלנ שנתן והם הין הקדושים
לשבינה יותר משהר מלאכים והין כענך כפ אלנ לנים שהין סמוכים. לאהל
מועד שעם קלהן ואשה קטם שכבה לן כי הלו לאהבת חיות הסופבך הר
קדשותיה בחלנ שנתן ואלו לאהבה אחנות שכינה קשומות בחלנ שנתן
כי אחת שהזכיר שלוק בת כאחתן מרכבו אחרנתן יקבאר לשעבל פול
לאחר הדובב על לאהבת אחנות שכינה של כבוד אחרנתן וידוע כי משם
הקהון לשעם" ואחרו בחלנש כיום הזה של אחן תורק היתה שחילרה
אחוק והתחיית האחתים אחוק שבתוב נשתי ילאק נלבבו ואתר כאהלי ק
פשחים שאכה לאשה יום שלנתים ויום שלים ויום של שאלק ל
ויום שלאחן תורק ויום של נתלן אחרנתן עב" ויתיצבו בתחתית ההר לבי ב
פשומו פרעל ההר ואחרשו שנתלש ההר אחוקומו ובכבה שלקם בעניית
והקוות של תורק שבעל פה אבל תורק שבכתב אחרו בראן כל אשר דבר
יי עשתה ונשמע" והר סיני עשן כלו ההר היה עשן ולא האש אשר לא
כי האש אשר לפני כבוד יי אין לה עשן והאיך האש אשר האה אוחק נפעה
והעשם כעשן זה אוכל כה שלא יכיתו בכבוד יי אחך האש" כעשן הכבשן
שלפיך יכול כעשן זה ולא יותר הלי פוער האש עד לב השמים ואוה הלי פ
כעשן שאתך אחר האחן אוה שהיא יכולה לעשות" ובכה אלי יצחק אחתי ר
אחיה יהוה אלוהיהם כאשת ואחשובה לכתי והדר פוער האש עשן ושפל
לכל אחן ישהבל באולהיהם ישהביב אחשת לניהם ואחשובה באחשבו ר
שאר עתין כישראל ובזכותה כאברהם אשהביבו ישראל אחשת לניהם
לתקן אחז לוק קבה לאברהם כל אחשה כסבך ישהתקלן באולהיהם ישהבין
חלבן ואי שלו ברוה לשהם שלשה בהן וישהשבילן בית שלחין לחל
כי יחובון נפך אחר לוק יהוה הוא ההלי אם לא כי עוף מכף לא א

ולפך
לא השיגו כשם המיוחד ולא נראה להם רק כאחד שהוא השגר וזה
הלשם וחי וכן השגן כאברהם שנאמר וירא אלהו וכבר ידוע כי האבות
נאמר וירא וג׳ לא שיראו את השם המיוחד שהוא כתיב כי לא יראני ה׳
כל האדם ויחי אלא שיראו את השם המיוחד ואת הכוונה הנאה
בכבוד כאשר אוכלת. ידעו והבינו כי שם כשם המיוחד ואל הכוונה הנאה
נאמר וירא וג׳ לא שיראו את השם המיוחד שהוא כתיב כי לא יראני ה׳
הכתוב כאן ממיך ליקי קול השופר קצת הקבוצה כי משך ילכו
והשאים טהן על פחו ופיוט קולות שיוכל להבחין בשיעור הוא שישמע
כל ישראל קולו וידעון מאחז ומלחי שנאמר מלשון אשר נאם וג׳ אשר
את השמיים שהוא לשון שאר ופיוט. לא ישנאו בקול ישנאו על לבר
הקול. וירד וג׳ יכול ירד עשו מאחז הלל כי מן השמיים לכאורה שאלם
לא הכתוב השלם שלי והכתוב ביטלם ויש שמיים וילך מלאך שהלכין שמיים
שלושם והתהלושם והלשון של קבי כאלכם של המלוך ובפרט הכבוד
נאלה שלשם כתוב לבי בתיי ולשון יהיה בהלכה בכל מקום קול שנון יכי
הכאותו ושלגין כהשגה השכל והוא מלשון נירא אלו וג׳ ופן הרעתו ואתעלם
כתרגם וירא אכל אחת הכתוב לשון יהיה כי שלמי שביעה להתקלושם יהיה
היא אלכל מושלה הקבוה וכאור וירד וג׳ בפאן שנראה השם המיוחד לשעם
כל הטם כי פן הזכיר למושלה כי ביום השלישי ירד וג׳ כי מהלך שראו ב׳
הכבוד כאשר אוכלת. ידעו והבינו כי שם כשם המיוחד ואל הכוונה הנאה
נאמר וירד וג׳ לא שיראו את השם המיוחד שהוא כתיב כי לא יראני ה׳
כל האדם ויחי אלא שיראו את השם המיוחד שהוא השגר וזה הלשם וחי וכן השגן כאברהם שנאמר וירא אלהו וכבר ידוע כי האבות
לא השיגו כשם המיוחד ולא נראה להם רק כאחד שהוא השגר וג׳
ולפך

ולפך הלערך לומר והוא ושפ פרתה האהל שהוא כיאור לגירא אלגין וג׳ ולפך
הכתוב כי האותן לאברהם מהלך פרתה האהל היה כאי שלא הקבין שנאהה לא
השם המיוחד מאחז ובן כאלן בולה וג׳ שוה כשוה כי עלני שם המיוחד ר׳
לשעם כל הטם מהלך מהלך הכבוד שהיו רואים כאש מוכלת היה. כל כ׳
הטר כשם ההלך כשם שלא לשלות בהר. פן יקלפו את העלכם של שהקופם
והשוקהם לראות זה הקשון הנשלא לא יקנו אל לבם לאבוד מה שלמן שלא ר׳
יגשו אלה. ונפל ממנו לפ כל מלה שיפול מהם ואפי יחיד קרוי לפ וחשוב מ׳
לשם. פן יקלפו כל הלפלה חפלרים אלפי פרת הכשן אלת העלהים מאלפי הקשלים
קולפין את העלכם. ופם הכהשם הכבורות שהשבולה בהם. הנעשים אל וג׳
להקלב הכבוות אלת הם יתקדשו לא יפאכו של חשיפו לשלות אלו יחצור
לבש אהרן וקלאם כהשם של שם השתיל ושל זה קלאם נעשים אל וג׳ כי הין
כהשם ונעשים אל וג׳ בפח נאם לא הין שריין בפועל ופם לבהות שבהשם ר׳
יקרשם. יתקדשו יהין מחוחשים להקלב של שחלם וישמחו חשלות ר׳
בהר ונעלה בקלהו פן יפרוץ בהם וג׳ ויחולהן בחשבה חולם לא ישמחו חשלות
בהר חפו כאופם שחשם ואהרן אהיהם שלש פן והנה הלוה חשק ר׳
חלוש קופיל השם לבוות ישראל שלא יקלפו לשלות ואחר הנה בחחה
לא יוכל השם לשלות כי אהה השג והלי בפו ולי לאחר הקבל אלת הקר
לשום בן נבול שלא יעברו ישראל אהה הקבול הקוה וקליהן שם זה אל
להקם אלת ישראל שיהין עבושם לשם השלשי. ולאהו השם יהי להופיע
להה והן פעם שעשה שחוצרין אהה הלאלם קולם חשלק וחוזקן ואחרתין
לוהן כשעה חשלק. ושליה אהה ואהרן אהה מחיצה לשלאך ואהרן ר׳
מחיצה לשלאך והכהנים מחיצה לשלין והשם כל שקר לא יקרבו אלת
הלקלב קבבות אלת הם יתקדשו לא יפאכו של חשי פורץ לשלות אלו יחצור
לבש אהרן וקלאם כהשם של שם השתיל ושל זה קלאם נעשים אל וג׳ כי הין
כהשם ונעשים אל וג׳ בפח נאם לא הין שריין בפועל ופם לבהות שבהשם ר׳
יקרשם. יתקדשו יהין מחוחשים להקלב של שחלם וישמחו חשלות ר׳
בהר ונעלה בקלהו פן יפרוץ בהם וג׳ ויחולהן בחשבה חולם לא ישמחו חשלות
בהר חפו כאופם שחשם ואהרן אהיהם שלש פן והנה הלוה חשק ר׳
חלוש קופיל השם לבוות ישראל שלא יקלפו לשלות ואחר הנה בחחה
לא יוכל השם לשלות כי אהה השג והלי בפו ולי לאחר הקבל אלת הקר
לשום בן נבול שלא יעברו ישראל אהה הקבול הקוה וקליהן שם זה אל
להקם אלת ישראל שיהין עבושם לשם השלשי. ולאהו השם יהי להופיע
להה והן פעם שעשה שחוצרין אהה הלאלם קולם חשלק וחוזקן ואחרתין
לוהן כשעה חשלק. ושליה אהה ואהרן אהה מחיצה לשלאך ואהרן ר׳
מחיצה לשלאך והכהנים מחיצה לשלין והשם כל שקר לא יקרבו אלת

ונשם לא היה צריך להזכיר השטח שכבר קדמוך להם היהטה מוך יקיך שנשם
אם יעשו בקר. וקרבה כתוך הקרך עומר וקבהטם וקשם אלך יקרבו מ
לשלוח ולא כבר הזכיר למשה רק קשר בשם כן יקלפו אלייע לשאול אכל
נראה כי שם הבין משה שקקריאה שיקריב בהם קוח שלח ישלו אלך הקר ושלח
יקקבו אלך הקבול המסורין לשאול בחוש קשן וקשיב משה בזה לא יובל
השם לשאול אלך הר סיני כי אחרי השבו וקה נאמר לא קעשבו יל ויהן קוסרה
הקריאה וקוח שכתוב וקקבלה אחרי השמיני לבם שלוח ס
בקר ופעשר בקלקן כל הפועל בקר חוה יומח לא קעשבו יל ויהן קוסרה
הלא כשלוח השבועה וכך הקרך הקבה ולחזור ולבחש לן שאין הקריאה
של קריב ושבול כי כבר מוחקין וחוקקין בכך אכל היה של קריב השנה מ
והקרבנות מחשבה וזהן שאמר לך רק ושלוח אחרי ואחרין שלך והכהן
והשם אלך יקלפו לשאול הזכיר לשון לשאול בלוח שלי יקחשבה לשאול
מכח הקשנה ובכך קשוק אחרי בולם כאחר הכהנם והשם וזהן בשם בכהן
שלא יפרבלו ושלא יהצוו להשיב מוך שאינן חושב וקכהנם יפלוח אלך בש
אחרין מחשב ואחו יקקרשו כלא נקריבו אקרשי יקקרשו. כן יסרון מ
בהם רחוץ לאיקקם ט פרן בהם קשם ולא נלה להשנשם שנקך שלא לשלבב
שחחה קיקוך שב יום שאינו לאיקוח. ויש לנקיק בסמוך כן יקרבו ל
יג לנחוך לאוך לא אמר כן יקלפו לנחוך אחיג כשם שאמר כאן אלך אל
יקרבו לשאול אלך יג ויקבן עמר ט אלך אמר כן קיך נראה אוצך שהריאיך
אחשבה אלא שהוח מוחשב אחרך ושלכן אי אחר כאי"ך ואמר כן יקרבו אלך
יג לנחוך כי יקלפו אחשבה שיאחשבו לנחוך ובאחר בזה כי כהאי"ך ס
פלני אחשבה והוא לבר שאינו שבנוך ט לא יבאו הלא ואי...
משה להגיד להם כל לידבור והבור שב שיטיהו" לאמר אלך שקיון מ
יעבאל שונם של כן הן ושל לאו אלו את קוסיף לאמר לבוחה של אוך שי
שבאל לבר שב או עשרה שב לא יעשו שך שמשבל וכל יעשו שך קלים
בקיומיך ויכל לאשבל כב הכא לבא משה אמר כן כל אוך לקוך לבתך
ואחקיך לבייהו פאלן ולא יכול לאשבל כב אי לא אמר כן אלך כן מיכי וכשבי כך
ויאמר אלך אם בקלמיהם ואחקיך לבייהו ולבתך וילבר שלים" וילבר מ
שלים לאין שלא לילן לפי שיש פרשיות בתורה שאם שאלן אוקבל שבר
לא שאלן אינו אוקבל פרשיות ויבול אוך שאלת הלבחוה כן הלל וילבר מ
שלים לילן לפרש" אוך כל הלבחם הלא אומר שהקב אמר שאלך
הלבחוה בהבור אחר אוך שלי אינשר לאלם עומר כן אם כן אוך הלאוד
עומר שלא אבי ולא יקיך לך שחזר ופן כל הבור והבור בפני עצמו" ל
והקשה הקאלבן זלל שב אוא אמר לילל אבי ולא יקיך לך אוט קנפוך שאשנם
והנה הכתוב אומר וילבר שלים אוך כל הלבחם וקיכן ואלי שכל שאלת הלבחוה שאשנ מ
הלא לבר" אל כל הקלבם וקיכן ואלי שכל שאלת הלבחוה שאשנ מ
אוט קשם אכל בשנ לבחוה הלאשנוחה הין שואשנם ואשנם קליבור
אומנן כאשר יבין משה אוהם ושל כן יכבר שאלם כאשר ילבר הלאכן
אל שבאו ואשכן ואילך ישאנ קול הבור ולא יבינו אוהן ונצגיך מ
משה להגיל להם כל לידבור והבור שב שיטיהו" לאמר אלך שקיון מ
יעבאל שונם של כן הן ושל לאו אלו את קוסיף לאמר לבוחה של אוך שי
שבאל לבר שב או עשרה שב לא יעשו שך שמשבל וכל יעשו שך קלים
בקיומיך ויכל לאשבל כב הכא לבא משה אמר כן כל אוך לקוך לבתך
ואחקיך לבייהו פאלן ולא יכול לאשבל כב אי לא אמר כן אלך כן מיכי וכשבי כך
ויאמר אלך אם בקלמיהם ואחקיך לבייהו ולבתך וילבר שלים" וילבר מ
שלים לאין שלא לילן לפי שיש פרשיות בתורה שאם שאלן אוקבל שבר
לא שאלן אינו אוקבל פרשיות ויבול אוך שאלת הלבחוה כן הלל וילבר מ
שלים לילן לפרש" אוך כל הלבחם הלא אומר שהקב אמר שאלך
הלבחוה בהבור אחר אוך שלי אינשר לאלם עומר כן אם כן אוך הלאוד
עומר שלא אבי ולא יקיך לך שחזר ופן כל הבור והבור בפני עצמו" ל
והקשה הקאלבן זלל שב אוא אמר לילל אבי ולא יקיך לך אוט קנפוך שאשנם
והנה הכתוב אומר וילבר שלים אוך כל הלבחם וקיכן ואלי שכל שאלת הלבחוה שאשנ מ
הלא לבר" אל כל הקלבם וקיכן ואלי שכל שאלת הלבחוה שאשנ מ
אוט קשם אכל בשנ לבחוה הלאשנוחה הין שואשנם ואשנם קליבור
אומנן כאשר יבין משה אוהם ושל כן יכבר שאלם כאשר ילבר הלאכן

זק הבה אן משה אלא יכל משה ואחה אוא אומר אוכי יג שאיך קס אומחים ו
לבן אמר הבה למשה רק קשר בשם אמר לא כבר קדשתם וגו" אלא לך כל ו
ושלוח אחרך ואחדין שיך שר שמשה ילך עלה הקבה שנאמר ויכל משה מ
אל קשם לאמר אלהים הקריאחן מיל ויבר שלים" ובבה ויאמר אלקים
מאי קיא אלא כריב מאי קאמר אכל הבי אן להא לשאול לאשבל וכל ילעמיש קלים
בבר שב או עשרה שב לא ילעמיש לא יטיל לאשבל וכל ילעמיש קלים
בקיומיך ויכל לאשבל כב הכא לבא משה אמר כן כל אוך לקוך לבתך
ואחקיך לבייהו פאלן ולא יכול לאשבל כב אי לא אמר כן אלך כן מיכי וכשבי כך
ויאמר אלך אם בקלמיהם ואחקיך לבייהו ולבתך וילבר שלים" וילבר מ
שלים לאין שלא לילן לפי שיש פרשיות בתורה שאם שאלן אוקבל שבר
לא שאלן אינו אוקבל פרשיות ויבול אוך שאלת הלבחוה כן הלל וילבר מ
שלים לילן לפרש" אוך כל הלבחם הלא אומר שהקב אמר שאלך
הלבחוה בהבור אחר אוך שלי אינשר לאלם עומר כן אם כן אוך הלאוד
עומר שלא אבי ולא יקיך לך שחזר ופן כל הבור והבור בפני עצמו" ל
והקשה הקאלבן זלל שב אוא אמר לילל אבי ולא יקיך לך אוט קנפוך שאשנם
והנה הכתוב אומר וילבר שלים אוך כל הלבחם וקיכן ואלי שכל שאלת הלבחוה שאשנ מ
הלא לבר" אל כל הקלבם וקיכן ואלי שכל שאלת הלבחוה שאשנ מ
אוט קשם אכל בשנ לבחוה הלאשנוחה הין שואשנם ואשנם קליבור
אומנן כאשר יבין משה אוהם ושל כן יכבר שאלם כאשר ילבר הלאכן

נשלמה

רומיה ומחיה בבית אחת מכה ובוטה בבית אחת אשה של המשבר ו׳
יוכלי קיס וקובי מלבושה וחבושים בבית הקטנים אחד בגדים ואחד
בשעה אחד בלבון ואחד בלבוש שומט כולם בבית אחת ובן לבר זכור
אחת יום השבת לך לשון ואחרי ויום השבת שם כתבים לבר שרות אשת
אחיך לא העלה כי ישבו אחים יחדין וכולם אחר בבית אחת הנני אומר ו׳
וילבר שהיס אחת בל הלבהם״ לא לאחר של הנפתלי כי כל לבה השם
יש בהם עלה ונפתלי ויבוא הכהן על העלה והאחרונים של הנפתלי
וזה כשעה וילבר יג׳ אל משה לאחר ברוב מקומות שפרעה שול ו׳
ירמוז בלוחות את כל בהם שלא שאחרון נזל כל אחד שהנביאים
שהיה להתנבאות בכל דור ודור בקבל מקר פיו ואומר משה לבר
יג׳ כיל מלאכי שהנבואה היתה בידו מקר פיו ועד אחרון שעה לא
נתנה לו רשות להתנבאות וכן ישעיה לאחר חשבו היובל שם אלו אחר
מיום שנתנה התורה עם ה״י ובקבלו את הנבואה ויאמר יג׳ מן
שהיה שלחו ולא כל הנביאים אלא אלו החכמים בכל דור ודור כל אחד
קבל אחת שלו מפיו וכן הוא אומר את כל הדברים האלה לבר יג׳ אל,
כל בקבלם קול גדול ולא יסף ׳ יוחנן אומר קול אחד נחלק לשבעה
קולות וקם נחלקים לשבעים לשון ׳ שמשון בן מנוח שאחרונו נתנבא
כל הנביאים שנתנבו וכבן אחת שלא היה לו אלא קול והאלה באותה
זה ׳ הנביאים ופתח אותיות לבאות של הפה הנבול שיש בקול זה שנחלק
לשבעה קולות וכן האלה בסמוך בראשית כאלו שנאמר עם לבאות שכל
חוצבו והלוך של הנביאים והנה הנביאים הורה של ק״יחוד וכאלו שאחרי
לשון הקדש כי אין כאלוה בכל האחין״ חכמי עבדים שהיו עבדים לפרעה
ואחרי להם זה לאחר שהם ח״כים שהיה השם הנבול הנבואה ו׳
הזה לשרים להם שיעבדוהו כי הוא סדה אותם חוצבו את חלבים אלו יאחר
חכמי עבדים שהאלוים שכתב היו עבדים שהיו חלבים בני חם ש

נשלמה והחלבי בראש הורה של ק״יחוד וקדמוה ושאחר הראשונה כולם ע׳
עשרות שכן מחלק האחד ואם כל ההיבה כולה מישלה של הראשונים ו׳
ושל חלבי כשל אחד כי אחד שלה שם בחשבון הוכתב, ושל
חבי יג׳ בראשית יחיד ואיחד עב״ ושל חלבי כולם כל הראשונים ע׳
שהורה שהם כב׳ חלבי חיב אחות בנן חיב משונות כמו חלמין חיב בכולם
וזה כלל כל הראשונים והחלבי הכלה ביוד שהיא מן הנשמות ובאותם
חבי נוחרין חבי מן עבשתי בהבית יהבית והקבונן בהיבות חלב הראשונים
שהורה נתנה בשם הכוי ואחד ובבר יהשבב כל חבי הראשונים בהקבה
הנים חבקלם אחה חנן חבו וקזכיר שם שחות להחיים ובן שהלך
הזאת יהראשון לזל הקבלת חלבות שחיים והראשונה הלא הם ח׳
חלוה חלך כשב הנם ב חלך יצורך להשוית האלך כשנשבע שנאמן
חלך בשבע יהשוית אלך ויצורך בב שיהנהג שהם בחסד ובשנן ס
שבהוב חסד ואחה יצלו חלך ומשב בחסד בסאן״ אשר הוצאתיך מאלן
חלבים נתן חופת של אלהות והבלת חלבותן אחה שהיו בשניהם והם
יכולם להשל שנן והבוונה לאחר חיבים אחם שהקבל אלהות שבבם
אחה שהיהם בשם שבשם האלוהות והמופתים הנשלם בינואת חלבים ו
ואפב זה לא אחר אשר בראתי שחיים ואלן כי זה לא האו בשניהם״ ושוב ב
הוצאתם מאלן חלבים הורה של הראשונות ושל האלן כי בידה ובהשמיה
מאחון יצאו ופם הורה של החבוש כי עם הראשונה השלם לא יהראה לבר
אשבע והלוך של היבולה והנה היבולה הורה של ק״יחוד וכאו שאחר
לשון הנצב כי אין כאלוה בכל האלן״ חכמי עבדים שהיו עבדים לפרעה
ואחרי להם זה לאחר שהם ח״כים שיהיה השם הנבול הבבר והנורא ב
הזה לשרים להם שיעבדוהו כי הוא סדה אותם חוצבו את חלבים אלו יאחר
חכמי עבדים שהאלוים שכתב היו עבדים שהיו חלבים בני חם ש

שנאמר ובט חס בוש ומלבים ואתם עבדים להם. ונאמרש מביא עבדים
שנאמר יס ולבך נעבוש בים" ונאמרש אומר יג לפי שנאמר להם של היס
כעפר בשלחתה וכאן כיון מלא לחמים אלו אותם משתנה נאמרות
אל הקמוכן הקבה רשוויה הן אומר יג אליך אשר הולכתיך" לא לפי שאין
שומשון קולות קרבה שנאמרו אלה הקולות שבאין מאליהם רוחות ואין בא
השמים ואין הארץ אל הקמוכן שיש רשוויה קבה ונאמרו כל הקבות
בלשון יחיד ולא כאשר הקחיל שתם היה לאיש שמוש להזקיר כי כל
אחד אוקס ישמש של המלוקבי שם כל אחד ילבי ולבל אחד יצוה שלא
יחשבו כי אחר קרוב יבך וקיחיד יצל שלוקס. וכי קאמרו אומר הקשובה
אן עם קושיא אחרת שלוק שמחלת שהי שבירות קבית הקיות ולך יחיד
משהק וקס שבירות חמורות שלוי שהיות שפטבות למיס ושמאול שן אחד
קל לא שיחל שאמר לן לך וקכיתיך שמלך הקשובה שאול תנוח שחנוח
הקבה שלוק לן בשלמו בסרגן לך והכיתיך שמלך ודוד לא חנוח שמלוך
שלוק לן בסהן אלא לבל ישראל צוק לא הקלח לא הקעלך ולבן צוק ששרית
הלבות שלשון יחיד לומר אם חנוחיך בכס כאלו חנוחיך במלוק שלוויהן ב
לבל אחד ואחד בסרגן ואיזו עבון לבל משכבל. ולזל אמרו בבי לוקן סקחן
פה למשוק שלמד סטוליות של משוק הקשל וזקן שנאמר למוק יג יחריק א
אפך בעורך לא צויתיך לס יהיה שלהים אחים לא לבבי והמלכת
פסוק זה ישבו חוא אומרים ומחלק ומפיים בחוש לרמוז שיצאתם
היתה של ילי אם הבעם שקוא קיובל עדול" לא יהיה לך יזקיר שלא כ
עקבל שלבו באלה שום את חון הכחות השלושם שקם המלאכים הקרואים
שהיס ולא משאר כחות הכובבים והמזלות והמזלות ושלא נאמרו בשו
באחד אוקס בלל ואוק שקראתם אחתם אמרו בסקה בו קס אחתם שעבדוקס
צועקים ואין עס עשש. לא אחתם קיום של יעקב ואחר של בסף לאחר

ל של עין והשיקר נקראו אחתם של שם שמקבלים כח מאחר ואין להם כח
משלחם ונקן לא השתחוה לאל אחר לאל שמקבל מאחר אלא להקבה עבד
שקוא אלהים שהקבה לאל אחר ובן ישראל ומשלשה אין שהיס שלא קבלתי מ
מלבותי מאחר" שהיס אחתם בחשבון קנין מאחר ישנו" של פט שלי
שלמי כמו ופטך קולבים בקף או יאחר של פט של המקום שאת פונה
ויקון לאתריה של שום מקום כשלש לט שקוא יהבירך בכל מקום" לא
כל זמן שאת קיים שלא הקמור שלא שמוון של עא אלא מוקן הקדוד" ובתב
רבה ושל ירך הקחוק של פט של קטים שלי קוא שבתוב פטים בפטים ב
דבר יג והקפול נאולבת אחתם שלא אמור לא יהיה לך אלא אחר כירך אם ב
הקח שיש של בנותי טו לא יהבן אם אמר אם הקח אשה של בנותי" לא
קשאה לך אחר שהקזיר לא יהיה לך בראחשבה הזקיר של הקמשאה ג
ו שלא לשאוה הקמונתם כי אול יחשוב שקוא שאה בזק חסן קשם ואין
שבר של ילגון כלל אם קוא שאה צוה הקאמלש שהעופה בחה של ילן
כה להיות אחרון לבתיס ובלאות שאשה הבה לשהאל של ילי הסיבה
קקיק או של ילי אמלש הקוא מפט שיאמר והלא כאה מלאות יש בהריק
לאחרון דבר כשנן הסופה שנאמו בסופות השבו שבעת ימיס ומחיך לך
שמש ילעז לורות יכם כי בסופות הושבתי אתבני ישראל ובן אטלת בסח
של שם שבסח המקום אתך הוא יחשוב לשאוה הטובל הקוא לאחרון הלא
המלאך הקאשלך של שורש דבר באלהותן של הבה ובי כולתן ושל בן ב
באח הקהנוך ואמרך שלא לשאוה שום בסל או הקוונה אמלשי שאם ישאל
בן סופו שישתחוה לו ואחר הקשתחויך יבוא לשבבו בשנן שכתוב אשרי
קאיש אשר לא הלך בעצת הרשעים ונ" ולרשעו בלל אחתר
שלא הלך היבן שאל ואחתר שלא שאל היבן יאשב אלא לומר לך שאם
הלך סופו לשאול ואם שאל סופו לישב ואם ישב סופו שלבן ושוה עם

את לבנים שאינם מקבלים טמא שביעה ובן בנתן אחר לא יהיה לך לא
תעשה לא תעשה ועל שהם עשוי פועל להשתחוות ואוך שאחר לא תעשה
לך פסל וכל תמונה ואחה בן בתעשה הכרובים הטה עתפר קורח
הטה שהקיר ולשון וכל תמונה שום תמונה כאן לא תעשה כל מלאכה שום
מלאכה וירמוז לתמונה שנקראת כל ויאחר לא תעשה לך פסל וכל
שהיא תמונה אשר בשמים ממעל ובן בהקדיה ושניהם שם פסל
תמונה כל אשר בשמים ממעל יקביר שלא ישעה שנים המלאכים ושאר
הקמונות הקדושות שהם למעלה מבני האומות וחיות הקדש ואשר
בארץ מתחת שלא ישעה שנים מלאכים ולא שנים בהמה חיה ועוף שהם ב
מעשה בארץ ורמז לרשע אשר בשמים לפרש חמוד ולשבח כוכבים וב
ומזלות ממעל למפרש חלמוד השולט. ואשר בארץ למפרש מלאכים וש
ובהמה חיה ועוף. מתחת למפרש שקלים ותשיש. ואשר במים למפרש
לך היס. מתחת בארץ למפרש שהם. לא תשתחוה אתם הזה לשבון שלא
להזכיר שלשו מכשופין של הבה. ועוד כתשו לא תעבדם אתם עבודה
כיוון כנון פושר עלמו לפשוי. ענוך אבן למוך ולשם. לא תעבדם אתם
אתם באותם ויהרג ואל ישבור ולבך הסכירו עלמין תעשה מי שאל וש
ושהוה שהם היה האותם מוכך לא קין חוסהם עלמים למיהך ואתם שלא
במקפין ויקרו שעשעו מי שהקחזרו לו מעשה לבש שה לא ישוח ויעלם ב
אתם שעשה כמשהחוק לעשה" ושבה לא קין לבש שה לא ישוח ויעלם מ
אתם שעשה כמשהחוק לעשה" חלא ישב על בני קיקט ויעלם מישוש
כי אובי יק אלקיך לשה אין האני שהקמיכו שהם קמיכו אתם אל
כלוה ישה בה בית בילי להשעשך ואת קנא שמי שהקחקי ועבדה עולמי
ולבן אחקוד שלך עון זק עד אלפשה לדורה ואין סקיכה עון לאובה למוק
העונה כאוהב של יק מידות אחת היה להשמיל ולאבד את הקטן ועד

כי לא המלא נכל הקניה קעלה כי אם כעון עון והעשם כי כיון שקבלו ישפט
עליהם אלהותו של הבה בקבלת הקניה היה הם לקוחים להלקו ביחוד והם
עם מיוחד לאדון יחיד וכאשר הם עשמעין מחעון ומעשם אל שהים אחהים
ואני שיקנא עהם כאיש אשר יקנא בעשהו לאברה לאחיהם ואוהו לא המלא
נכל פעל הנביאים שיקבעו שום עבירת שום אומה כעון עון כי אם עשפט
והוא שכתוב לאשר חלך יק אלהיך אותם לפני הגוים ואתם לקח יק ונק
ועל שקנא פועל אלהים והם כוחזים לאוהה הכין הקשה ולאוהה ב
הכין הלפה ואל ירמוז לאוהה הכין הלפה ויאחר אשם שהם עקבה אל שהנה
אוהו רחמים מכל מקום אם אחק שוכר של רפה הה כן אוהך נאוהה כ
הכין". לשונאי קנאם שונאים לפי שאחזו אלשה אלהיהם כי הם כאוה
שהרשם אוקלם". נוצר חסד עלאלפים ששה לשלש שפר עב אלפים דור
נאלפה אלה עוה יהיה של אלה בדורשואה אחה של הך אחות שיהו ב
נאלפה דורות וזו לאלפים. ופעוך זה אלפר בששים אלפים ואך שכבן
ולשוחה אלהיה לאלף דור לששים אלפים". והמלא לי לאון שהבור זה
בעלם לא יאבדן ולא ישחחן ולא ימישון ולא יהיחן". לא השא היה האני
שיאחר לא השא אהשמי כי השם ידפר עב שהה ופקף קראבן זק ב
יאחר הקלה ויזכר זק השא אהשמו אהב ולא יהיה לך אוה הקבוה שחשחוה כי כלה
הפה שישחעו שהים אלה אחון כלי שיהיו כל שהאל עביאים באחוה אלהיהם
השם וייחודו ואלימור שה ושל כן עב שהה לפר בלשון השם יה ושהה בהפא
לא השא אחר אהשם יק אלהיך ואך שפלר אחלה הזאה אחר שה כי כאשר
האני שהאה אהשם הגדול והנוראה שלא להשבדו לאחר כן האני להשבדו
שמו והכושה אוהן לשוא אחלל כשון שפהפ ולא השפעה בשמי לשקר
וחללה ויזהיר הכהוב שלא ישפע אלם השם להק כעון שעשפע עב פ
הילוע לשעוהן או לקיימו ואחר לא השא ולא אחר לא השפעה בי שקוח

כולל שר שלא ישא אדם על שפתיו השם לחנם כלשון לא תשא שחוט ש
שוא כי הכופר יקיל בן בעבור שיש בו קול וזקן עקרו בלשון לילל מוצא
שם שמים לבטלה" וכפה לא תשא רוצה לא לוקמוה חכמים בנין לקבל
כל שקבל שלוחו לעבוד לן תקומי צרורה חלא חקיקה בשמא לא ולעבוד
לך לן והקומא וכל מיין בעלן לבלקן חמחן רוצה לשמא לקישא תקיקה
של הקוף צרורה וקיבן ומשקקשין ומתקללין לאחרא ובשעתא לאומין
בע עשא כקיומא דקשוע הקוף צרורה סלקן ומקבלא הקוף לומאך וכ
ולהלר ולהק"ס של הקומא ושלוחא לחק"ס ובשעתא לאומי בע עשא
לשקרא הקוף צרורה סלקן לקבלא לה לאיהו שקרא כהן הקוף צרורה -
קך לאחורא ומיין לאחלן ושעין ולחקוין דקוף צרורה סלהן לן תקומי ולחקך לין
ובעלן מיין לבלקן לחפיין שלוחא ולאהלרא כמלקלמין של לאומין פ
קבה חד לחוטא ניעלהאל שמיה ולחמוטא של שבעים מפתחן פרוח ל
כשמא קהשא ושאל לנפי הקוף צרורה ולחקיק בין לחקוין כמלקלמין ולכן
לחק"ס שלוחא ולחלרה מיין לבוכריקו ושל לא כתיב לא תשא לחק"ס ל
לאיך לשאן. ומאך לא תשא לשוחה מלקיקו לומר שחמורך שבועה כ
כבל קחלרה ולרחוץ שבריכה שלוחא צלבה קה היא בבל לא תשא" מ
ולרשון לל מעון שלא יאמר אדם לגיל שלה לגיל לעלחא אלא שלה לגיל לעלחא
לגיל שעלחו קרבן לגיל קן ולאך לעוקא שם שמים לבטלה ועובא לאיפור פ
השבועה כי הוקא מלכחיש לאלחא לחשקרא ולבלבל לאלוחא מעו וקה הוא
בבופר בלעיך ועלחי שעקבה כיון שבעל לדבר ועבר של שבועתן" ופרק ר
לחבם לא לעבר של השבועה כאלא מלכחיש ובופר בשם כי כוונת לשבועה
כאשר לשם לאחר בן יהיה לבריון לאחרי" ואם לא יק"ס לבריו קה זקלכחיש
לאחר לשם ולעבל לאשני מלבים עד היום לאם שבעת ימים קמלך ולא יק"ס
לבריו בן לוקא ולא עבין כופר לשקבל זקה לא יחיה ואם בן למלך עבר
ולם שלחלבן הבל ולבועתן הבל לאחרונה קבל שלבו אלבע אלבים פעמים

שח"ב אדם לבשמור בשבועתן בשם וקנה לאיהן בעבור שבשבע ישראל ח
של לבר פילגש בלבנה לבלן קשבועה של קשבועה והם לאנשי יפת שבע
לאנשים ושים ועבד ובן לא ישאה לאבי לאחיה שבתה עם לאיהו שבקום שאול
לבלול יהונתן בנו ולוא לא שמע קשבועה ולעבד בן חיבו לאבין מיהך של
שהלבו לבשם לבלולבן שבלאלו ניפלו לבשם לאת ויבלן ולא לאת ופלאוקן בלין מ
לפבע שבועה היה ולופלן יש לשמוד שקשבר של קשבועה חיב מיהך כא
כאיבי מיהוה בל בוא ולאך שהה השוק לבלוף שבר של קשבועה לא יפל
לאשה לאיש בלוב לבא לא יבקך ובלהתם לא יבקך בל לבעבע בך ולבל שבע
מלבן בשבועת הלבלות שבר מבוטל לך בבבוד לאב ולאם ולא שבע מפורש ב
לך בבם ובשבועת שוא ולבעבע קשך מאל לאוין לבלים לאחרין כי כ
לבולבן ולבועך שהם עבילות קשות לא יובל לבלבה ולבאוך בבלבעת שבועלבה
כי יפחד ולאשר לבעל שלאו לבשבע לשוא ישבע בים אחד כאוך שבועה
בלא מפתר ולבוב רשלבתם לבשב לבלבלו יקלימו קשבועה ולאל לא היה בש
בישראל לך עבילו לבן הפסיק להאיך לבלבלת ולבופיע מוכה יקלאתו של לאו
מבוהיבן ולאך שבשבע בי הולבה אם ילא אויבו מלבא לבלולבן בבלאיהן ובן ב
לבועך לשבועתן ולבלבב להשאתן לאבל קשבע לשקר מחלל השם בפרהסיא
בלא לבאך שיש בן" ושל דרך לאמתה לא תשא אתשם יב מלבשם לאמר
של קשביעה ט לא יעקר קשם לבמיוחד אתאשר ישא אתשמו לשוא ובן
כתיב ולא לקשבע בשמי לשקר וחללת אתשם שלהיו יאמר כי לבשבע ב
בשמו לבמיוחד לשקר הוא מחלל שם אלהיו ט לבל מיוחד יק בזה ואומר
לאיסור קשבועה מפש שלשון שבועה נגזר משבעה והם שבעה קולות ש
שקשיב משה בחורב לקדוש ובל קשבר של קשבועה משל של שלמו ב
שאין לו חלק בה ועל מבל קשבועה ונעשע בשבועה מבוה עקשם לבבל -
מי שחק"ס שבועתן לבי יה נוטל שבבו פ"ה לבשבהם ומשל של שלמו

שבות המשך והמחמין עם וקבעת אלקים׃ והמלא בסוף זך מהפיל
בלמ״ד ומפיים בלמ״ד קרי לא ומהתחיל בלא לחוח בלאו הכי ימוש מ
שבועה׃ לשוח פומהקון לא שוח ולא תחתי׃ זכור אחר שלוך להחמין ג
תמוטה הלב בשם המיוחד ושלא נתלבנו מאחר ולוך לבבך זכר שמן צוך
גם כן שעשוך פיזך לוחך וזכרון טמיים לקדש יום קשביש להוהש שקולח
יתחדש מהתשוקם ובפאן יש מחין ואמר בלשון זך לפי שקדם זכרון שבל
כמוך ובשנן המן לבך אמר בלשון זך ולא שזכור ושמור בה בור אחד
עאמרו ובן מחלוקה חוות יומה ובים השבתה שש בפעים ולא תלבש שעטנז
ולים תקשוך לך וכן טרוה תשתה אחיך׃ כמוה יבא שלוך קוח שעלמו אחיך
לבר שהים שהים זו שמעטו׃ ובתך הרמלמן גל ובכווה להם טי זכור
מלוה תשוך שעכור אתיום השבת לקדשו ולא שבחתו ושמור מלוה לא
תעשה שבל מקום שעלמו השמר ובן מינו אלא לא תעשה יזקיר שעשמור
אותו לקדשו שלא נחללהו ואין רצוי למשוך שיחלל בלבה קשם מחלוה
עשוך למלוה לא תעשה ואם החלל בהבור שש ובל המוה אמר בל המוה
בחברון ואן קופיל אותה בושל שלשים ובן בל פיוצה בזך בשאר הלבדוה
אין בבך בלום ׃ ומטוחש אחרו עשים חייבות מך לוש קיום לבר הזרך שעלמו
זכור ושמור בל שיעבן בשמירה ישבן בזכירה׃ והש עשו הואיל ואיקבלו
בשמיה איקבלו בחכיה שקעשים חייבות בבל מלוה לא תעשה ולא קיו
חייבות בזמיה שקיא מלוה עשה שהיחמן עמה לעשים׃׃ ואש התה
אם עאמר שמור מש קפוה למה לא בתבה בלחות הראשונות ויהבן שקיו
בלחות הראשונות והשטוחה בתוב זכור ומשך טיש לשהאל ט שמור עאמ
שמו ומו היא כוונתם באחת ובמלרשו שכל ר׳ יחושע בן הקנה הזכירו שר
סוד בזכור ושמור ושל הכלל התיה הזכירה שם והשמירה שלה וזקן מאמ
החכמים שאומרים בעשה שבת בוחי בלה בוחי בלה עצא לקיאת שבת בלה
מלבם

מלבה ויקראו לבופה השם קדושת ריבא שהוח הקידוש הקבוע והבן זך׃
ואמרה הוח בב ט מרית זכור בתלוה בעשה והוח יובא מחלה הקבה
והוח לחלה הלחמים ומרית שמור בתלוה לא תעשה והוח לחלה קדין
ויובא מחלה היולק ט השמר מושוה לבר רט בעשט לדוטו ירא
אוקן והבן מלבה בעשה בבוה מחלה לא תעשה בחו שהלבה בבוה
מן היולה ט הפוקיים ושעה בעמו ובפאנו רבן לדוטו בבוה מן
השמר מושוה רט בעטו ובך אחרו לאקן בעשה ולוסק לא תעשה
ומפט זך היק השעש בחלה לא תעשה בבוה ושעים בו דין בעם מיקה
ומלבוה ואין שעין דין בחלה בעשה בלל אלא בחורה ם בעם עלב
אינ שעשה סופה אינ עושה שמפין אוקן עד שיקבל עלו לעשוה
אן עד שהלבה בעמו׃ ובפק לא אינן ריבא לדבורה ורוח לבהיה הקהל
ובעם לבהלי בהיה ק״יאן בל מקופין לעייני עבא ואינן בלל בופה פא
בעשה לא שבה אינן בללה לאוהיה ובל דיון לאוהיה בית הלין וקיומא
לעשבה בה אינן בללה לאוהיה מאן לעשיר שבה בחלל עניר אוהיה בחלי
אתיום קשבה לחפלה חופל שלשל שבתה לקוח עלה ולא אינן אתי׃ ש
לקדשו לאלמוהיך קדושה מוך עמוך קדישה ולאתעלה נהו בדקה אתי׃
ואמר לקדשו שיזבור קדושתו שיקיך בעשיפו קדוש ושבבה אתה
מחשבותיהן בו מובחי העך ושהעשק בו בדרבי קשם יבשקוח עשף
קעבה ט בתה׃בעו לבהבו אל הבריות ואל הבמות בל הבמים שבבל דור ודור
לבקש קורק מטיקם לשמוע לבה קשית וכעבין שאמרו לזל מדוע א/
אתקובבה אלא קיום לא חדש ולא שבת מבבל לבחדש ושבת בעש א/
לחיזל ובן אמר דור בל היום קיא שיאתי היק ל לאמר בבל יום אלא שהיא
על היום קמיוחד הוח קשבת שקיק מהעשב בו בעשק קהורה בל קיום
ומפט קדושת השבת קראו הבריות שעב והמשפטים וירתי קשם א

מלאכתך ובתך ועבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך כי אתה זכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצא ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה' אלהיך לעשות את יום השבת ושמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך ה' אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה' אלהיך לעשות את יום השבת

ברוש׳ם

יתרו כהן ימיך אם תכבד יתרו כהן ימיך ואם נאו יקצרון שדפה תולה
תחיך שפוך אחיך הנעול ואהב אחיך שפוך בשל אחיך. נחמן ר׳
יתרו כהן ימיך אם תכבד יתרו כהן ימיך ואם נאו יקצרון שדפה תולה
ואחו ובשם שהזכיר לא יקיק לך שלא יכבד בן כן יתר״ב שלא
יכבד אביו שחר של אדם אחר שקוה אחיו ויתר״ב כשר שלא
ישבוש בשם אחיו ואחו שנוה ושלא יעבוד אחרים אחרי. וישמח מ׳
אחרון או. וישמח בכבוד ושלד בכלל הכבוד שצוונו להאריכ שנים
ולאלק ולשקיקו אולבישו ואכסנתו וילוש כי שנון כבוד פופל של
קאחרון כשנון כבד אחר׳ג אחרונך וכבוד שיכבד האדם להבא
פאחרונו הוא שיהיו צדיקי לשנים ושיהש הרוחק ואחשורות ומ
ולקינ ושכחה ופאה וכן פאיני הוא חי״ב שיהיו של אחאחרונו לכל
קלכלים הנאכלים שהוא חי״ב נתים אחים אין לאביו״ ואחר אחר
אחיך שלפוך אחיך הנעול ואהב אחיך שלפוך בשל אחיך. נחמן ר׳
יתרו כהן ימיך אם תכבד יתרו כהן ימיך ואם נאו יקצרון שדפה תולה
ואחו ובשם שהזכיר לא יקיק לך שלא יכבד בן כן יתר״ב שלא
יכבד אביו שחר של אדם אחר שקוה אחיו ויתר״ב כשר שלא
ישבוש בשם אחיו ואחו שנוה ושלא יעבוד אחרים אחרי. וישמח מ׳
אחרון או. וישמח בכבוד ושלד בכלל הכבוד שצוונו להאריכ שנים
ולאלק ולשקיקו אולבישו ואכסנתו וילוש כי שנון כבוד פופל של
קאחרון כשנון כבד אחר׳ג אחרונך וכבוד שיכבד האדם להבא
פאחרונו הוא שיהיו צדיקי לשנים ושיהש הרוחק ואחשורות ומ
ולקינ ושכחה ופאה וכן פאיני הוא חי״ב שיהיו של אחאחרונו לכל
קלכלים הנאכלים שהוא חי״ב נתים אחים אין לאביו״ ואחר אחר
כי הם שוקקים שחי כיקיהך והמלא כבד פולו יקוק להוות שהם
עוים בכבוד ופקם הכתוב ולא כי הכבוד הזה ויש שלאלי שחוור
אוהו אכבוד האחב האחשון יהי וכשם שהזכיר באב האחשון שיוק
בו וכאלי אוהו שהוא אלהיו כן יתר״ב שיולך פחולדין שהם אביו
ואחו וכשם שהזכיר לא יקיק לך שלא יכבד בן כן יתר״ב שלא
יכבד אביו שחר של אדם אחר שקוה אחיו ויתר״ב כשר שלא
ישבוש בשם אחיו ואחו שנוה ושלא יעבוד אחרים אחרי. וישמח מ׳
אחרון או. וישמח בכבוד ושלד בכלל הכבוד שצוונו להאריכ שנים
ולאלק ולשקיקו אולבישו ואכסנתו וילוש כי שנון כבוד פופל של
קאחרון כשנון כבד אחר׳ג אחרונך וכבוד שיכבד האדם להבא
פאחרונו הוא שיהיו צדיקי לשנים ושיהש הרוחק ואחשורות ומ
ולקינ ושכחה ופאה וכן פאיני הוא חי״ב שיהיו של אחאחרונו לכל
קלכלים הנאכלים שהוא חי״ב נתים אחים אין לאביו״ ואחר אחר

עברוש׳ם אולבישו קן אהקה שוחט לאו ואכלב לאו קן ואה שקבע הכתוב
שבר הכבוד אהבות יחוים לפי שהחאהך יחוים יכבדוקו שנאחר
אחט שבך הקוס והוי אוהב כנך אוהב והנאון רם כתב אחט שלא
שלאחוים יחין האבות עם הבנים זאחן אחרך והאבות קם אחשת׳
כבד של קנשם והכבוד יכבד שלוקם לבך קבע לקם שבר האלק ך
הזאהב אהבות יחוים כלוחו שלך לבבדם והחיק שחוקם ואם אוהב הלאחב
של חי״קם לפי שאל תיך אחק אלאחר״ ואל לשחר״ל שאן הכתוב
יפחיחון כי אחלאה הזאהב יקין כל יאוקיקן אחרוכים כי יאלא הנשם ר
יחוים בשאל הזק ויקין אחרוכים לשאל הבא שכל אחיך והקיק יש פלפו
לשר של האחן האוסד שיקין לשן. וכאשחה הולך פיחש לאחן יאהבון ר׳
יחיך ולאחן ״יאב לך של האלאוה וקס קם שהי הכתוחב״ ופפק ר
אחי שנא הקן פקודין באוהבה כתיב בהו לאחן יאהבון יחיך בלא
וכשלוח הקן אלא הקן פקודין אחן כלהו הלין שלוא אבא ואחא ליאא ר
לזכור ושחור פחדא ובאן כך כתיב לאחן יאהבון יחיך ופשלוח הקן
כתיב שלא הנשלח אחד הקם ליאא לשלוא שלוא אלא אחקיב פיק ר׳
השו לאם בקבלא ואלעולך לשלא חוץ שאלבה ואפהקבלוהא כיק״ ואב
הבנים הקה לך דכתי׳ כי שאל לא יחוים האשוש חוקלק קשחוים ושל
קלק קשחוים אבל לשילא חוקלק קשחוים שלא הנשלח חרשוך לשאל
ובלא כתוב ואלאפת יחוים לאחן אינוב לך לא כתיב אלא לאחן ״יאב
לך הקוה אהך לאוניב לבוא ואיקון שלאא אלים ונשי ואלרבה יחוים כ
סיוא לכבי הקה לך כשוהיק לבר שב אינון ואי לחזלאן לוק שבלא ויבון
כיק זכלאך חיקון לעביד פקודא לאחליק אבל לא לאקחשיב פאחן כ
לעביל לה פרשקה לשאוק לקה פרשהה הלוא חלב לשאוק ובשבא
לאהחה לשאוק אפהקלק שבלא לשלוא ואחקחקון בקה יאוה״ והנך

שלא

מכל מקום שייש לתכיון קרקע ומטלטלין וייבמה לבן מן המחשמה דאחר
המחלוקת ידוע כי בתחלה הלוקח בכסף ושיקר המלוה שייחייש קודם
שלא לשון לא תעשה לא תסייע ולא תשמין בדעתך שר שקר שישוא שוא" ולא
תשמע שלא תשמע לעדות שקר שאינו מתקיים אלא בב' עדים ומכל מקום
לא תקבל עדותו עד שיעידו בפניו ויזכירוהו ויתרו בו שיודע בעצמו שהוא נ
שקר ויתחייב בנפשו שנאמר ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ונאמר
לא תקבל עדות אחד באיש למות ומדברי סופרים שהוא מחוייב בדמיו
ובשאחר לא תקבל עדותו אלא בשלשה עדים ואפילו בשאר עבירות
ראשון כאשון חמור יותר ואם בן נתכוון בפירוש זה" לא תעשה בדעתך לא תחמד
בתחיל פחשבה הפקובים לא תקשיל לתחיל אחיך כי שם דרשו
תחיל ולא עני ואפילו הזקיר אחד של הען כי בן מלינו וישתלם מיש מחקרב שדו
והוא נחמד של המלוה ואעד שתלה אחד בתחיל היה נראה שהשדות בשלוה
פקידים כי לא יזקיר אלא מושבות שקר אבל שדות תמיד בשורק ואין
הדבר כן כי כל שדות תפשולה פקידים בכל שנה שהיה" ופרקי רבי יאלי
הפתוב עמר לא תעשה בדעתך שבועת שקר ואלו אחד בן לא קיבל הזקה
ט אם לשון שלו שלא ישל קול שלמו שבועת שקר אבל בשאחד עד
שקר יקבלו מזק שהוא מחקיק שלא יהיה נפטר להמין עד שקר וזקן
לשון לא תעשה לא תשייע ולא תשמין בדעתך עד שקר שישוא שוא" ולא
תקשיב לא תשמע עד שקר שיהיה בדעתך לא תעלים עדות ונאמר לבך לא
תעלים עדות שלא תראה חבירך מחטא ואתה מוזהר שלא תשתוק עד
שקר יקבלו מזק שהוא מחקיק שלא יהיה נפטר להמין עד שקר וזקן
לשון לא תעשה לא תשייע ולא תשמין בדעתך עד שקר שישוא שוא" ולא
תקשיב לא תשמע עד שקר שיהיה בדעתך לא תעלים עדות ונאמר לבך לא
תעלים עדות שלא תראה חבירך מחטא ואתה מוזהר שלא תשתוק עד
שלא יחשוב פה ולא יחתום ט מחשך החתלה יבא אדם לידי לשחק שבן
מלינו בשבן ואחת בשלל אחרית שעשר אחיה שבועה ואחתלם ואקחם והחתלה
הזאת הביאתן לידי פקילה וכן אחאב שחתל פה נבות החתלה הביאתו ר
לידי מיתה ואחזרו רחל כל מי שקנה תומד חוק שאין אחרי לא אין שהקטן לא ר
ואם שבידו פועלין אחרין שבן מלינו בנחש הקדמוני שהיו שנים בחוקי
והחתלה ולא היתה לאויב לא חוק שפקים לא נתן לא ואם שבידו נעשה אחרין
שהה שתקבל של אחת של נחושת הלך ושל שהקבל בכל החתלה היה
לאחי אלא בהכרח פשטות הלבורות בכל הלאוין לאו דלא הקבול כי היא ש
עביה אחוזה אחד ורוב הקשה עבשלים עד אחל אחרי שהחתלה כוללת
אותן שאין אדם יכול עד שיאחוד כשנין שכתוב ואחזו ונאחז לבך לא
הלבך להזכירו ואכל אותן בלאו של לא התאוד ושאר כי הלה לאסור אחשלה
החתלה שהיא התורה הלב בכל שרי בכל שנה אחרי שאין לא לידי חושבך
כה שיאחוד אדם קן לאסור הנפלה שהיא הרשעה ואחרם אלינו אחלק
שהיא אחוקה והיא אחלה הקדוש והאלוה ובאחרון שאחרון רבל קטנה סופה
הקבה אחכמה ובכל החתלה קמוקה הזה אחי שאחוד בהתחכרו לבנו ר
כך בשנאן. ותאלה באשה הנבה אשה הקהם אחוד לאשה לאחוד
כיתבו שאחוד הרשעים יותר אין הביה. וקישור ה' לדבוק אחד הזה
כן כי בהתלה הזקיר שלא להאשים אחרי הקהלה אחרי שהם רבים ר
ובלי שלא יאמר אדם אחתר שהוא אוזהר שלא להאשים ובל שלא
להפוקם באיסור ובלך זבוב לביבך אחיר לא הקדוק ובלי שלא יאמר
אדם טון שהזקיר שלא להאשים ושלא להפוקם באיסור אם בן יבל הזה
לעבוד בט אדם שאין זה אחסרון ולא אחשבון אלא שהזה אוהבן לאחרים
אחר לאבור ואין זה אלא כעבד אחוזם ולבך אחר לא הקשיבי ובלי שלא
הלאחר לשבה בשבועת אחרי שאין אחשבון אחבור אחרי שהזקיר ה
באשה אבל להאיקן בהבור אוהבך לבך אחר לא הקשה ואחרי יחשוב כי

המת שמך הרשך מוהבית שיחמוד פלוני ממונו לבך יאמר לא תחמוד
את לאמור אחר הקרקור ואפי שידוע ומלבושיה ולרעתא כשון מלבושיה ל
דריעת המלה שטל מדר זה קובעים כל הדברות. מוק מלאך המלך לעבדין
בהשונה שאחר שמשך להם עובות וקונאים חפיה הקבוק כאוי שיחל בזון
שלקם בן תאמר בסאן תאבי יי שהיך משר קולהתיך. מוק מלאך שול המלך
שלח יקחו תלך אחר כי תקיק בנילך נדולה נמלך בן צוק לא יהיה לך אלקים
אחרים עלפני אחר שהיהים אין שול תלבדי. מוק מלאך המלך שהאוי ל
לעשה לירא מחונו ושלח לשבע בשמו כן בסאן צוק לא תקשה את שם יי. מוק
מלאך גד שול המלך שיעשון יום אחד בשנה תיוחד לבבוד המלך בן צוק
בסאן זכור את יום השבת וגו'. מוק מלאך שול המלך שיכבדון הזקנים ב
בעשון שרוב ימים ילבדו וינאחדו תשלה המלך ומלבושין לבעם קבלים
בן צוק בסאן כבד את אביך ואת אמך. מוק מלאך שול המלך שיעמדו
קדושין וכיש המלבות שתמלך שלקם וכעך צק תאר תחמוד לדברות ל
קאחרונות לא תקלח וגו' כי בזה בבעבין כל הכיעין והחמוד קראשונים
קם רוחשם והאחרונים קם כאחו ועשים ולבן קם לקבות את אלהן כאחו ל
קעך בעבע וקעשה בעך ומלאתים את כעך אלא את אנשי בעך לא תקלח
כי הרוצח פלא מחעבו את הרחוב. לא יהיה לך בעך לא קעלה כי קאשה
קמלעטה קחת אישה יקח את זקם בן קשובבשלקים חיים לשקח שלקים זקם.
לא קשלח כעך לא קעבד פועו לעבעב לשכיר. זכור בעך לא
קשעה לעמוד שישלון לקשיל של יום קשבת אלהיך שלא האיעוקו בם
בשעבן. כבד את אביך כי מו שאיעון מלבד את אביו ואת אמו תאבעלו
ואת אמו תשקקו קוות מלאך החמלה. ובן ישבו נפלא אחר בבבוד את ואם
אמר כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יי אלהיך למען יאריכון ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך. לא תרצח ולא תנאף
ולא תגנוב ולא תענה ברעך עד שקר. ולא תחמוד אשת רעך ולא תתאוה
בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך. ואת כל
העם ראים את הקולות ואת הלפידים וקול השופר ואת ההר עשן וירא
העם וינועו ויעמדו מרחק. ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל
יבבר עמנו אלהים פן נמות. ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור
נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם בלתי תחטאו.
ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים. ויאמר יי אל
משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם.
לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם. מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
אתם גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. אם בגפו יבא בגפו
יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו
בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו. ואם אמר יאמר
העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי. והגיש אדניו אל
האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם. ואל אמתו ימכר לא תצא כצאת העבדים. אם רעה בעיני
אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה. ואם
לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה
ועונתה לא יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף.
מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
תקחנו למות. ומכה אביו ואמו מות יומת. וגונב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. וכי יריבון אנשים והכה איש את
רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. אם קום יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. וכי יכה איש את
עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי יגפו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו
ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים.
ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד
רגל תחת רגל. כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. וכי יכה
איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו.
ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. וכי יגח שור
את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמל שלשם ועודה בהועד בבעליו ולא
ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. אם כפר יושת
עליו וגתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו. או בן יגח או בת יגח כמשפט
הזה יעשה לו. אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו
והשור יסקל. וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל
שמה שור או חמור. בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו.
ושור איש את שור רעהו ומת וממכרו את השור החי וחצו את כספו וגם
את המת יחצון. או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו
בעליו השלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. כי יגנב איש שור או
שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה.
אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. אם זרחה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו. אם המצא תמצא בידו
משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם. כי יבער איש שדה או כרם
ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. כי
תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבעיר
את הבערה ישלם. כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית
האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. על כל דבר פשע על שור על
חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר
אשר שניהם יבא אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו. כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין
ראה. שבעת יי תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
בעליו לא ישלם. ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. אם טרף יטרף יביאהו
עד הטרפה לא ישלם. וכי יישל איש מאת רעהו ונשבר או מת בעליו אין
עמו שלם ישלם. אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו. וכי
יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה. אם
מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת. מכשפה לא תחיה.
כל שכב עם בהמה מות יומת. זובח לאלהים יחרם בלתי ליי לבדו. וגר
לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום לא
תענון. אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו.
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים. אם
כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו
נשך. אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. כי היא כסתו
לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון
אני. אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר. בכרך ודמעך לא תאחר
בכור בניך תתן לי. כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו. לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד
חמס. לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים
להטת. ודל לא תהדר בריבו. כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב
תשיב לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב
תעזב עמו. לא תטה משפט אביונך בריבו. מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצדיק רשע. ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים. וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים. ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה.
ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן
תעשה לכרמך לזיתך. ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר. ובכל אשר אמרתי אליכם
תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יישמע על פיך. שלש רגלים
תחג לי בשנה. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך
למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את
מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יי.
לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר. ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יי אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו. והנה אנכי שלח
מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם שמוע
תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך.
כי אלך לפניך והבאתיך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי
והכחדתיו. לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם. ועבדתם את יי אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר
תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף. ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך. לא אגרשנו מפניך בשנה
אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו
מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את גבולך מים סוף ועד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך.
לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי
תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש. ויאמר אל משה עלה אל יי אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק. ונגש משה
לבדו אל יי והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו. ויבא משה ויספר לעם את
כל דברי יי ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
אשר דבר יי נעשה. ויכתב משה את כל דברי יי וישכם בבקר ויבן מזבח
תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל. וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לפרים ליי. ויקח משה חצי
הדם ויזרק בעל המזבח. ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יי נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה
דם הברית אשר כרת יי עמכם על כל הדברים האלה. ויעל משה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. ואל אצילי בני ישראל לא
שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. ויאמר יי אל משה עלה אלי
ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורותם. ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים. ואל
הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אליהם. ויכס הענן את ההר. וישכן כבוד יי על הר
סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן.
ומראה כבוד יי כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה.
ויאמר יי אל משה דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש
אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. וזה התרומה אשר תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. ועורות אילם
מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים. שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם. ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית
כל כליו וכן תעשו. ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קומתו. וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית
עליו זר זהב סביב. וצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו
ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית. ועשית בדי
עצי שטים וצפית אתם זהב. והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון
לשאת את הארון בהם. בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו. ונתת
אל הארון את העדות אשר אתן אליך. ועשית כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם
מן שני קצות הכפרת. ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו. והיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו
פני הכרבים. ונתת את הכפרת על הארון ומן הארון תתן את העדות אשר
אשים אליך. ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל. ועשית שלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים קומתו. וצפית אתו זהב
טהור ועשית לו זר זהב סביב. ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב
למסגרתו סביב. ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע
הפאת אשר לארבע רגליו. לעמת המסגרת תהיינה הטבעת בתים לבדים
לשאת את השלחן. ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם
את השלחן. ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן
לבנה זהב טהור תעשה אתם. ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד.
ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה יהיו. ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה
האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. שלשה גביעים מצקים כפתר ופרח
בקנה האחד ושלשה גביעים מצקים כפתר ופרח בקנה האחד כן לששת
הקנים היוצאים מן המנורה. ובמנורה ארבעה גביעים מצקים כפתריה
ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה. כפתריהם
וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור. ועשית נרתיה שבעה והעלה
את נרתיה והאיר על עבר פניה. ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. ככר הזהב
יעשה אתה ואת כל הכלים האלה. וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה
בהר. ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת
שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם. ארך היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם. חמש
יריעת תחברנה אשה אל אחתה וחמש יריעת תחברנה אשה אל אחתה.
ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה החיצנה בחברת השנית. חמשים לולאת תעשה ביריעה
האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת
הלולאת אשה אל אחתה. וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל
אחתה בקרסים והיה המשכן אחד. ויריעת העזים אשר יעשה אהל על
המשכן עשתי עשרה יריעת תעשינה. ארך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמה עשתי עשרה יריעת מדה אחת ליריעת.
וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה
השתית אל מקדם פני האהל. ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת הקצנה בחברה וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית.
ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את הקרסים אל הלולאת והקבצת את
האהל והיה אחד. והנודף ברוחב היריעת אשר תהיה בעדפי המשכן חצי
היריעה הנודף תסר על אחרי המשכן. והעדף באורך יריעת האהל אשר
הוא נודף אמה מזה ואמה מזה בעדפי משכן יהיה סר על צדי הזה מזה
ומזה לכסתו. ועשית מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת
תחשים מלמעלה. ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. עשר
אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. שתי ידת לקרש
האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן. ועשית את
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. ומאה כסף תעשה
עשרים הקרש ושתים עשרה אדני כסף תחת הקרש האחד ושתי אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים
קרש. ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד. ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים. וקרשים
שנים תעשה למקצעת המשכן בירכתים. והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו
תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם המה היו למקצעת
שנים היו. והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שנים
אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ועשית בריחם
עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן. וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. והתיכן
בריח התוך בחצי הקרשים מבריח מקצה אל קצה. ואת הקרשים תצפה זהב
ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב. והקמת
את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר. ועשית פרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה. ונתתה אתה על ארבעה
עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף. ונתתה את
הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים. ונתת את הכפרת על ארון
העדת בקדש הקדשים. ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח
השלחן על צלע המשכן תימנה ואת השלחן תתן על צלע צפונה. ועשית
לפתח האהל מסך תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם.
ועשית לפני המסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת
להם חמשה אדני נחשת. ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך
ומש אמות רחב המזבח רבוע יהיה ושלש אמות קומתו. ועשית קרנתיו על
ארבע פנתיו ממנו תהיינה קרנתיו וצפית אתו נחשת. ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת. ועשית
לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על
ארבע קצותיו. ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד
חצי המזבח. ועשית בדים לבדי עצי שטים וצפית אתם נחשת. והובא את
בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו. נבוב לחת
עשה אתו כאשר הראה בהר כן יעשו. ועשית חצר למשכן לפאת נגבה
תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת. ועמדיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף. ולפאת צפון
בארך קלעים מאה ארך עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף
וחשקיהם כסף. ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה. ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה. וקלעים
חמש עשרה אמה לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה. ולכתף השנית
חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה. ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה. כל עמדי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף
ואדניהם נחשת. ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש
אמות שש משזר ואדניהם נחשת. כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל
יתדת החצר נחשת. ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת נר תמיד. באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת
יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יי חקת עולם לדרתם מאת בני
ישראל. ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. ועשית בגדי קדש
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו
רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. ואלה הבגדים אשר
יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן
אחיך ולבניו לכהנו לי. והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת
תולעת השני ואת השש. ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני
ושש משזר מעשה חשב. כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו חבור.
ושבץ אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר. ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני
ישראל. ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על
האבן השנית כתולדתם. מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי
האבנים על שמות בני ישראל משבצת זהב תעשה אתם. ושמת את שתי
האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם
לפני יי על שתי כתפיו לזכרון. ועשית משבצת זהב. ושתי שרשרת זהב
טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על
המשבצת. ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו. רבוע יהיה כפול ורת אמתים
ארכו ואמתים רחבו. ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם
פטדה וברקת הטור האחד. והטור השני נפך ספיר וישפה. והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה. והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת זהב תהיינה
במלואתם. והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם
פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט. ועשית על החשן
שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור. ועשית על החשן שתי טבעת זהב
ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן. ונתת את שתי עבתי הזהב על
שתי הטבעת אל קצות החשן. ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי
המשבצת ונתת על כתפת האפד אל מול פניו. ועשית שתי טבעת זהב
ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית. ועשית
שתי טבעת זהב ונתתה על שתי כתפת האפד מלמטה מלפני מפתו אל מול
מחברתו מעל חשב האפד. וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד
בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד. ונשא
אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרון לפני יי תמיד. ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני יי ונשא אהרן את משפט בני ישראל על
לבו לפני יי תמיד. ועשית את מעיל האפד כליל תכלת. ופי ראשו בתוכו
שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע. ועשו על
שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
סביב. פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב. והיה על
אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות.
ועשית ציץ זר זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליי. ושמת אתו
על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה. והיה על
מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל
מתנת קדשיהם והיה הציץ על מצחו תמיד לרצון להם לפני יי. ושבצת
שש תשבץ מצנפת שש תהיה ואבנט מעשה רקם תעשה. ולבני אהרן תעשה
כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. והלבשת
את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם
וכהנו לי. ואתה דבר אל בני ישראל לאמר שמור תשמרו את שבתתי כי
אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יי מקדשכם. ושמרתם את
השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמיה. ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת
שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת. ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. בני ובין בני
ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש. ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת
העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים. וירא העם כי בשש משה לרדת
מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה
היה לו. ויאמר אהרן אליהם פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
ובנותיכם והביאו אלי. ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם
ויביאו אל אהרן. ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. וירא אהרן ויבן מזבח לפניו
ויקרא אהרן ויאמר חג ליי מחר. וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק. וידבר יי אל משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים. סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם
עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים. ויאמר יי אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף
הוא. ועתה הנח לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול. ויחל
משה את פני יי אלהיו ויאמר למה יי יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה. למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך
והנחם על הרעה לעמך. זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם. וינחם יי על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו. וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים
משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים. והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת. ושמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר
אל משה קול מלחמה במחנה. ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות
חלושה קול ענות אנכי שמע. ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל
ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר.
ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל. ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי
הבאת עליו חטאה גדלה. ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את
העם כי ברע הוא. ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ואמר להם
למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. וירא משה את
העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם. ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליי אלי ויאספו אליו כל בני לוי. ויאמר להם כה אמר יי
אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער
והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו. ויעשו בני לוי
כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפים איש. ויאמר משה
מלאו ידכם היום ליי כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה.
ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה
אל יי אולי אכפרה בעד חטאתכם. וישב משה אל יי ויאמר אנא חטא העם
הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב. ועתה אם תשא חטאתם ואם אין
מחני נא מספרך אשר כתבת. ויאמר יי אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי. ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך
וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם. ויגף יי את העם על אשר עשו את
העגל אשר עשה אהרן. וידבר יי אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך אתננה. ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי
והחתי והפרזי החוי והיבוסי. אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך. וישמעו העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו. ויאמר יי אל משה אמר אל בני ישראל
אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה אעשה לך. ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב.
ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל
מועד והיה כל מבקש יי יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה. והיה כצאת
משה יצאו כל העם וניצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו
האהלה. והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם
משה. וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו
איש פתח אהלו. ודבר יי אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל
רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל.
ויאמר משה אל יי ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם ואף מצאת חן בעיני.
ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא
חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה. ויא

מלוי

ותלמוד שקודיך מהתחלב נפיק ומפיירת
כשלהפת קשוק בחלבי. ותלמוד שקדירך מהתחלב נפיק ומפיירת בפוסק כש/
כמלוה בלב ופיים במלוה קשם עשרן פוסק מהתלתן והתלתן בפוסק כש/
וקבוצה וקדברות חלעפות מחוקור קחכמה והקבוצה קשלוה כי קהתיל
ומשמר קבלה ומשמר מחוקור קחכמה והקבוצה קשלוה כי קהתיל
קקול שמור הוזקביו בן לשמור משמרת ונקבל מיופד של מלט קשבל
קדין ומל קשומש אם היא פלוחות שטות מסברת בי כן מלוי לבי שקדבור ר/
עם ופנת של קנפשה או יאמר לבשבור עפות מקפס למרגל מקפס מעלפן
נאומעה שקוא בפסוקו פעב של פס. עפות לשון קלוה וקבולב כמו הרימון
ויהי קעם ויפוש". עפות מקפס לבל מקפס בשלם שיצלבפס שם ר/
כחש שמחר ומיכן מקפעשה וזה משמר לשמחר מחרכן הורה לפקיפ ו/
לחי לבפס אבל מוחות קשלם קם דובבים ודומחים כמו קעצים שקוא
ושלה ובן ישראל מבח קחש מקפעשים לכפני קחזפיהם מקיפ ל/
מבח קחש ופקיפ ר' שמחת מדם ומאור קנר לשלם היא מקפעשה
יוהך משמר מוחות ומאר עזק ורוק של מ שלב ישראל כי קם בלים ר/
פלוחר שמחת מלך שמחות שמחת עד שמשון מה מעשה ישראל מקפעשים
ומאר מחב מלך שמחות שמחת עד שמשון מה מעשה ישראל מקפעשים
בקוות חשובה ושברה וקבלה ומחקיעין בהן כמוה לחקיעי עבלי". ויפוש
פלוחר שנקפעשו להקבודל ולהשיב כמו קמכוין בקפלתן שמקפעשה
ומאר מחב מלך שמחות שמחת עד שמשון מה מעשה ישראל מקפעשים
יוהך משמר מוחות ומאר עזק ורוק של מ שלב ישראל כי קם בלים ר/
מבח קחש ופקיפ ר' שמחת מדם ומאור קנר לשלם היא מקפעשה
ושלה ובן ישראל מבח קחש מקפעשים לכפני קחזפיהם מקיפ ל/
לחי לבפס אבל מוחות קשלם קם דובבים ודומחים כמו קעצים שקוא
כחש שמחר ומיכן מקפעשה וזה משמר לשמחר מחרכן הורה לפקיפ ו/
ויהי קעם ויפוש". עפות מקפס לבל מקפס בשלם שיצלבפס שם ר/
נאומעה שקוא בפסוקו פעב של פס. עפות לשון קלוה וקבולב כמו הרימון
עם ופנת של קנפשה או יאמר לבשבור עפות מקפס למרגל מקפס מעלפן
ומלמהן וקוא כמו לא עפקה פל רובב עלמו לבא למרגל מקפס בעשרה
הלברות שקם כלל פל קמלבא בלי שקבין מורעים בקם ופזה קקיפ יקחפ
של פנינם כשוים לקוה לבלתי קחמלן ורבל כרשן זן קבושה בי קיהא ר/
מחכה קלב אבל לפי שקבושה מקבלה בפנים לבך מאור של פנינם ר/
וקזכיר לבלתי קחמלן שמלך שקבושה מקיפלה לה יהא קחמלן". ר/
ויעמוד קעם מלפוק פקב קכ בחי זל ולא כבר עאמר ויהא קעם "ר/

מלוי ובן קמלבא עשה קהדברות מקבלת באלבע שהיא קודמת לבחי מ/
ומשלמת בכלי שקודמת למלוי וזה לשון פוסק בקחלבן ותחלבן בפוסק".
וכל הנם רואים אם קקולות רואים אם קשמוע מה שמי לי שמר לפות
במקום אחר". לא יהיה זו שנן השנה ובן כאב הח בנם כי אין הקול מ/
וקהח עליון אן יאמר רואים לפי שהיה הקול בא בעת כשנן שכתוב קול
"ל חולב להבזה את עם וקין רואים את קאש ועל כך אמר רואים את הקולות
ובפלב רואים שומעים מפש לוה אלא הפי תשמע לי שנן קלן קזו מקבלפי מ/
בקזות חשובה ושברה וקבלה ומחקיעין בהן כמוה לחקיעי עבלי". ויפוש
פלוחר שנקפעשו להקבודל ולהשיב כמו קמכוין בקפלתן שמקפעשה
ומאר מחב מלך שמחות שמחת עד שמשון מה מעשה ישראל מקפעשים
יוהך משמר מוחות ומאר עזק ורוק של מ שלב ישראל כי קם בלים ר/
מבח קחש ופקיפ ר' שמחת מדם ומאור קנר לשלם היא מקפעשה
ושלה ובן ישראל מבח קחש מקפעשים לכפני קחזפיהם מקיפ ל/
לחי לבפס אבל מוחות קשלם קם דובבים ודומחים כמו קעצים שקוא
כחש שמחר ומיכן מקפעשה וזה משמר לשמחר מחרכן הורה לפקיפ ו/
ויהי קעם ויפוש". עפות מקפס לבל מקפס בשלם שיצלבפס שם ר/
נאומעה שקוא בפסוקו פעב של פס. עפות לשון קלוה וקבולב כמו הרימון
עם ופנת של קנפשה או יאמר לבשבור עפות מקפס למרגל מקפס מעלפן
ומלמהן וקוא כמו לא עפקה פל רובב עלמו לבא למרגל מקפס בעשרה
הלברות שקם כלל פל קמלבא בלי שקבין מורעים בקם ופזה קקיפ יקחפ
של פנינם כשוים לקוה לבלתי קחמלן ורבל כרשן זן קבושה בי קיהא ר/
מחכה קלב אבל לפי שקבושה מקבלה בפנים לבך מאור של פנינם ר/
וקזכיר לבלתי קחמלן שמלך שקבושה מקיפלה לה יהא קחמלן". מ/
ויעמוד קעם מלפוק פקב קכ בחי זל ולא כבר עאמר ויהא קעם "ר/

ויגוש ויעתיכו מלחוק" ויתקן לפרש כי קהלשון ניחוק מקום שנתרחקו מ
מקבול שקרשה להם משה לשחוט בו ושתה את להוץ לחוק השנה ולאחר
שאכלו שזכו כל ישראל להיות נביאים כמעשה קקל וע אין השכחה שוה
להשנה חשוק". נגש אל הערפל לפשט משלש מחיצות חשך ענן ושפל
ענלמו והקר בוער באש עד לב השמים חשך ענן ושפל וערפל קלא
קול עב". ובפה קלא חשובי הון חשך ענן וערפל והקול קלא קול נביא
פשחלק מפולהן קול חשוך שנתלו הנה לאבי בת אלוך בעב קענן". ו
וכתב לפי בחי" זל הנפון לפרש כי ערפל קול אור עד שהיר וכי אור חלב
עירוי אופל פלאר שהאופל מעלה ועלאר חשם והוא שם נאמר של
עולם האור הגדול כי בשם שהחשך מפתיר קדבר כהעבו שהינגו בראך
בן עלם האור ההקיף שלבש הכבוד מפתיר ומעונב המפקבל להסתבל
בו והעב בחלב ערפל שהוא אור קול חוק שהזכיר כאן מאשר שם ר
השלישי קול חוק שפהקף ובקולת שחיה שה וזקן שאנו מוחים בתפלה
ועלת עלים כערפל עוקר והנה חשך לא עבנם פהך הערפל אבל
עקלה אחנו כאלם המהקרב אל שער המלך ולא עבנם לפשט אין אלא
בישער וזקן לשון ומשק נגש ושנן הפרשה הזאת קודם מאן הנלה היה
כי בן מוביח השנון". מה הלאר בלשון הזה". אחרם לאיתם הפרש"י כי
אב שקלאם רומה שאחלים מפיחין לן כי פעמים לבו חלוק אל
מלהאחין". אין השמים לפרוש שעלים ובקול אחר קול מומר ויכל ויך
של קר פיע בא קפהקף השלישי והכהים ט"ו פים". אין בשמים השמיעך
אחו קול פיע בא קפהקף השלישי פאי שיהיה בבבל אמור לאו זה כל המשמשין פולם ש
אותו והוא המוחה לאלם פאי שיהיה בבבל אמור לאו זה כל המשמשין פולם ש
שבאדור השנון ושבאדור בקחהנן ובן פלעך אלם. ובפעהכרין לרשוקן
לחזקה לעבור שלא יהעה כיין בשביל מחון אלא בשביל חכמה קול שלאר
לא קשנון אחו שלי כפעך אלה קבא מחחה בפעך וזקב". וכתב הביעו בחיי
של ערך קאחה לא קשנון אחו כאו של פיע והוא כאלא אלו אחו בלבי ש

מי יבא להבחיל לאקבם שאם יאחרו שהעבדו עשה אחו שלא הקאחיון כי
קאחרו להם אין לנו להאחין לשום עביח אחר שהוא בעלאו אלו אחבי
ולא יהיה לך וזקו בעבור הקיה יאחין של בעבם שהאיתם פעם בפעם
ולא הקעלאו כי הקאחרו אם לא יבא הוא להיאות לנו כאו בכאשונה לא כ
לאחין לבם וזקו כי אין השמים וכו' ואם בן לא קשנון אחו שלי כפעך". ושל
ליך קפשעל לא קשנון אחו לא קשנון בעיהוא אחו שום צוה אכפעך וזקב
לשם אלוה וחאר לא קשנון לבם כלל אפי שלא לשם אלוהו וי"ש לפרש
לא קשנון אחו כשאחם שאחם עחלה אחו לא קחשבו בכפעך וזקב ר
אשר עאבם שאם קשנון בן אחלה אחו של בם כאלא שאיתם שלי כפעך
ושלי זקב". וכתב רש"י לא קשנון אחו בא לזקיר של הכרובים יאחר
כי הכרובים אשר אחם עהיהם עשוחה אחו שלא יקין של כפעך שאם שר
שיהיה עשוחם של כפעך הה הם חשובים לבני כאלהוחי. לא קשנון לבם
שלא קאחר קהיו שלשה פרובים בבהי כנסיות ובבהי מדרשות כמו שאחנו
עושים בכיח עולמים". ודאשו ראל לא קשנון אחו לא קשנון מה שאחו ובא
קכתוב לאמור עשייה קלרוחב בין כשאחין שבאדור השלון בעין חיוב קקדש
ואוחבם ושרחם ואלאחו קשולח ושבאדור קקחהנן בעין חאך ולבוב וכ
וכובבים ואחלוח וכיון שאחר קכתוב לעשוח צוחה אלאחי השולח שקורא
בלוחה בן אלם ונופל בהם שהם כעל בעבים ק"ו הן אבין שיהיה חוקך ר
לעשוח כלעך אלם לבבו לבך קלבן לגדוש של לא קשנון אחו לא קשנון ר
אחו והוא המוחה לאלם פאי שיהיה בבבל אמור לאו זה כל המשמשין פולם ש
שבאדור השלון ושבאדור בקחהנן ובן פלעך אלם. ובפעהכרין לרשוקן
לחזקה לעבור שלא יהעה כיין בשביל מחון אלא בשביל חכמה קול שלאר
לא קשנון אחו שלי כפעך אלה קבא מחחה בפעך וזקב". וכתב הביעו בחיי
של ערך קאחה לא קשנון אחו כאו של פיע והוא כאלא אלו אחו בלבי ש

ותזכיר
שהקדש היה יוכל שפטר האומנת בפטיו של בהן לעבוד ואת היה הכהן נזיר
בנזיר שהשם הוא המיוחד את השם ואת הכהן כי אשכח שהכהן מזכיר
העם. והתלמוד אחת בשמו ג' הלי במקום שישמ שם חסון" לא רחיב ב
עיהן השותף להשם להזכיר שם המפורש בשאיפוק בפטיו ולברך את
השם המפורש אלא במקום שהשכינה נאה שמה וזהו בביאת הבתיהם כי שם
המפורש אלא במקום שהשכינה נאה שמה וזהו בביאת הבתיהם כי שם
חבות אלך לשהיה שכינתי ובלתתיך לחכמן שלא יתן רשות להזכיר שם
המפורש אלא במקום שהשכינה נאה שמה וזהו בביאת הבתיהם כי שם
אשר תזכיר את שמי אשר אתן לך רשות להזכיר שם המפורש שם ג'
שמי אחת אלך ובלתתיך שכינתי ולברתי שמך מן השמים
בשמן לבם ואם לא יקיה חזבח ואלא מקדש בכל מקום אשר תזכיר את
ובקרך וכל אלא קם פלוני ואמלש ביך לבין שליך כאומרו בקלגוש
וקלס של חזבח הן שליך" את שלמיך אשר מלאנך ג'
שלא מלאנ כאן ושלו מעשה אן מיבן אלא שלו חמש הלל בכשר ג'
מזבח בשעת חשיבן. השאה ל' שהקדש הקלת עשייתן לשמי. וזבחת
מלמה בשעת חשיבן. השאה ל' שהקדש הקלת עשייתן לשמי. וזבחת
שלמים ואכלת שם לפני ה' אלהיך אשר יבחר לשכן שמו שם ג'
ט מקומו מכוס וקדוש ושבון מלמה מחובר בלמה שלא יבשן
שלו בני שמואס או שלא בפיס. לא שהיה מחלת את הלל מזבח הבחשת
מלמה בשעת חשיבן. השאה ל' שהקדש הקלת עשייתן לשמי. וזבחת
שלמים ואכלת שם לפני ה' אלהיך אשר יבחר לשכן שמו שם ג'
וקלס של מזבח הן שליך" את שלמיך ואת שלמיך אשר מלאנך ג'
ובקרך וכל אלא קם פלוני ואמלש ביך לבין שליך כאומרו בקלגוש
לשכן לבם ואם לא יקיה מזבח ואלא מקדש בכל מקום אשר אזכיר את
שמי אבוא אליך ובלתיך ואברתיך שהלת שמך מן השמים
אשר אזכיר את שמי אשר אתן לך רשות להזכיר שם המפורש שם ג'
אבות אלך אשלח שכינתי ובלתתיך אלמן שלא יתן רשות להזכיר שם
המפורש אלא במקום שהשכינה נאה שמה וזהו בביאת הבתיהם כי שם
ואין זה בהן שיוצא המקדש של המזבח ושל שהמזבח מעיל שלשם בין ו'
ישראל לאהיהם שבשמים לביבך לא יבא שלו בורח ומחבל והלא לבריס
קו ומזה אבנים שאינם רואות ושלא שומעות ושלא מלבינות שלו ידי שלשם
להטן שנין הקלפות וקבלפים אלו לבה השם המיוחד ושל בן יאמר ט'
מזבח מלמה קשאה ל' לבדי לשם המיוחד והעלה שלו הקלפות ובבל מקום
אשר אשים זכרי הלנן לשמי שלו ידי הקלפות אבוא אליך ובלתיך קדי ב'
הקלפות ושמשכים לך חשבך כי בשהלפה נאצלת לשמו לא קשלם מהבך
ואלת אזכיר חשלון אזבירתה שהוא המשבחת בח ובן מזכיר לבועה ניהיה
אזכיר את שמי כאלו אמר אלא את שמי פ' אשים את שמי ואזכיר
שאלו המקום בהלא היה עה לאוש שלו בית המקדש שעליה מקום" ואם
אזבח לאבשם ה' ישמשאל אומר כל אם ואם שבתורה השוה חול מ"ם אם ג'
אבשם שנאלו אבשם שלמות הבבה ובן אם בשם הלנה את שמי חובה שלך
שנאלו אבשם הקבינו ואם זה חשמשת בלשון כאשר שקרי חובה לבנות אזבח
אבשם קדי אם זה חשמשת בלשון כאשר שקרי חובה לבנות אזבח
אבשם שנאלו אבשם שלמות הבבה ובן אם בשם הלנה את שמי חובה שלך
שנאלו השבנו הקבינו ואם זה חשמש כאו כאשר ובן אם הקהב אזבח
בבוים זן אזבח השמר שקיה בלה חובה" בייה בזוק ואתוקך בבר אל"
כי אלך קדי כי אשמש בלשון בן בן בשל אבוך הא שאבל שאם הבית ש'
שלך בריא אלבי שהאזבח בבלא להאבך ימין שלו אדם והבריא לקדש
ואין זה בהן שיוצא המקדש של המזבח ושל שהאזבח אעיל שלשם בין ו'
ישראל לאהיהם שבשמים לביבך לא יבא שלו בורח ומחבל והלא לבריס
קו ומזה אבנים שאינם רואות ושלא שומעות ושלא מלבינות שלו ידי שלשם
להטן שנין הקלפות וקבלפים אלו לבה השם המיוחד ושל בן יאמר ט'
מזבח מלמה קשאה ל' לבדי לשם המיוחד והעלה שלו הקלפות ובבל מקום
אשר אשים זכרי הלנן לשמי שלו ידי הקלפות אבוא אליך ובלתיך קדי ב'
הקלפות ושמשכים לך חשבך כי בשהלפה נאצלת לשמו לא קשלם מהבך
ואלת אזכיר חשלון אזבירתה שהוא המשבחת בח ובן מזכיר לבועה ניהיה
אזכיר את שמי כאלו אמר אלא את שמי פ' אשים את שמי ואזכיר
שאלו המקום בהלא היה עה לאוש שלו בית המקדש שעליה מקום" ואם
אזבח לאבשם ה' ישמשאל אומר כל אם ואם שבתורה השוה חול מ"ם אם ג'

קיום שלא יקיק כבוד המזבח שהקהל מוקלת האבן בניויה קיר ומוקלתה מ
חושבת באשפתות" והמלבן כתב עשה בזה שהוא ק"ל שלא יבואו מ
לעשות בהן צורך ותקיק אבן משכית והנבון כאן שכתב קרסלבן כי החרב
כתו של משה והוא נשו שנאו הלה כלה ואחר נשתו שעתה והוא הוא מחוסק מ
חין המזבח ואין הנשיה שקר קיפור כי אם הנסתה הברזל אחר שעתן נשיה
בכל כסף לא בשחיר קרי יהי חוסק והלשון הכתוב הברזל בעשון חלב לפי
שהוא מחלב השלם ולבך יתקנו הסכוב חין המזבח שהוא שלם השלם
ושל בן לא נאמר בכל מלאכת המשכן זכרון ברזל כלל ובן בסבון בירך
המוכרם" ולא תעלה במעלות בשאתה בונה בפני המזבח לא תעשה מ
חשלות אלא חלק יהי ומשופש" אשר לא תעלה ערותך שנא יהי בן אתה
ערך להיות הסבישות ואטפי שאינו שלי ערוה מחש שקרי כתיב ו
ושעה להם חפנתי בל חוא קלחבת הסבישות קיום לשלי ערוה הוא ל
ואתה פוקד בהן מוהת בחיון והה כהים קו ומה אחנם הלא שאין בהם לעשה
להקטיל של בינונן מאחר קורה קוא"ל ניש בהן ערוך לא תעהל בהם מוהב
בחיון מהרך שהוא במחות יוהרך ומקטיל של בינונו שלמו" ובזוקר אמרו
כי חוא מה מלמה קוא מלבר בבהמה מילה שחשוב בכל הקרבנות" ואם
חוא מה אחנם מלבר במילת הקנים שהם חשובים כאהן" לא הבנה אחהן
ניה כי אין מושל בהם אלא הם כמו האחנם שאטפלו שטפלים וכולהין מ
אוהן אחנם הם כן הנים לא הושל בהם אלא לחוב והסכין הוא שהעבה מ
והפטלה והוא שאחר כאהן ואוהו זה החוז של מה שאחרו ל"ל קשיים נים
לשראל בהפחה שנאמו ושפטו של ניה שקב שאחר שהם קשיים כאהן מ
ולבן קשה חבוש לשראל" לא ולא תעלה בחשלות של חוב הוי בן אתה
עבי שאין בהוה לשבח הקדוש" אשר לא תעלה ערותך כי הקלוה היא מ
כמו ערוה ושל חולה הטעוה רחוז הסכוב והקשה לבהמה עם שהיך" כם

כרוסם

פרשת ואלה המשפטים

מלך בחשפטו ישמיד אבן
ואיש התנחות יקרסנה שם

כיון הכתוב אי אפשר לומר מלך שלקח מלבותה בחשפטו הלי שלא חשפטו לא
המלבות שהות מלך בן מלך ישמיד אבן לפי שהות חת שלי בת מלי יהיו מ
ואוהיים בהונן וכשורק אבל איש התנחות הלי שאנשי השר הלחותן שלקם
איזו מלך בן מלך יקפנה כי איזו חת שלי האבן לפי שלא ישב כה" לא מלך
בחשפטו זה חלבה שלי הוריה שבחשפטו שהוא ששה חשמיד האבן אבל אם
חשים שלמו פרעוחה הזן שחושלבת בזוית קביה ואומר חה ל בעוה שלי מ
עבור חה ל בהנסם חה ל בשניניסם שלם שלך עשני הה זה חחהב אחקשלם
הלל ואיש התנחות יקפנה בשער חשיהן שלי לי אמי עבעם בן אחוקן אלעלי מ
אלעלו בוסה אמר לי אחבט חה אחקב בוסה יש הוריה שלא לשאת ולא לשלה
קה הלמיכך יש נמיות חסל שלא עשיה שלי כל חלוה שקין בך עהיקה
חן הלינן ולא עהקה רשות לעלמך להתמוה שלי עלבי עבור אמר לי בט שלי
זה אט בוסה שלא אחבן הן ואשבון שהייתי יכול לשעות הנסם ולא עשיתי ו
ואלינן שהמשפטו קיום השלם וזהו שאמר הקנה שלי שלשה לבסם השלם מ
שמוד שלי הבן ושלי הלחה ושלי השלם שקלין הלי בלחה שהיא הקריב מ
ובקיום הלין אין יקיק שלם בשלם וזהו שאמר יהלו ועם כל הנם הזה שלא מ
מקומו יפא בשלם" ואמרו ל"ל חה הלולינן לקם שלי המלות בפי שבשקלן
בין אלם לחבירו הקרות ביניהם עסקה להם קלין עשיה שלם ביניהם ושלי
בן אלם לחבירו נמסר לחכמים שהם חופים שלם בשלם ולפיכך אמור לפיו
קמשפטו כי אם לפי חכמי ישראל וזהו שכתוב ואלה המשפטים אשר הקלה
הקיים לפניהם והשו ל"ל לפניהם ולא לפני נוים לפניהם ולא לפני הלילות ולא
ובקב הני אשי האבן הלילות שלי כי לפני עבעם בן אחוקן אלעלי מ
המנוח לינו ישראל ובן בשלכות שלי נוים הנה זו עשיה עלמיה ומשוחשה

יפדו וייפו חמתים עזופים ויותר חמורה היא מרציחה כי אעפי שהיא חמורה
ושוטה עזול כאשר נתבאר במקומו שוין הגזל והגזל לשם חמור ממנה כי
הרוצח נמחל על ההשובה אבל הגזל לבד לחביבין אין התשובה מועלת עד
שיחזיר הגזל ואם אינו מחזירו אין נמחל עד שישלם ובין הגזל לשם אין התשובה
מועלת בו כי הוא חמור מחייבי כריתות ומיתות בד' כמוזכר בלי חלוקי בכלה
עבר על לא תגזל ומיתות בד' ועשק השובה השובה ויום הכפורים תלוין ויתרון
מזמנין אבל אי שיש בידו חגזל השם אין בת השובה לתלות ואת טוען
הכפורים לבבר ואת בייסורין למרק אלא כולם תלוין ואיתא מזכרתא שנמצא
ונגלה באיזה יום יבוער השון הזה עד תמותן ושתי עבירות
אלא חמורות ובכך יתן הכלי חה עבלות במי שמחטח כיני ישראל ונולך
לשלאות אצל גוים חגזל השם שמייקר שם עם לקח עיבה ונותן בבול
לאחר ותהלבין לבתיבלים שמעשים קשקי ונוקעים לעם חוהר ותשיבות
גמל שבל המחטח כיני ישראל ומוצא בשלאות שלקס הה זה על עמור
אתיו חושב לעצול ועל בן אינו מחזיר ומוצא שאין לו מחילה לשלם ולתך
אחר הכתיב חגיד לבתו לעשק חוקין ומשפטיו לישראל ואלה המשפטים
לא נאמר בן לבבל גוי ומשפטים בלילשם שלא נתן המשפטים שבתורה
שתחלתה ביית ובוטה למיל וזהו בל אלא לישראל ונתהו בל ילשם ובמחבה
פרשת לינן לפרשת מזבח נאמר לך שהגויים סנהדרין אצל המזבח ולהוין
שהמעמיד ליין הגון כאלו בנה מזבח ושל שהלינן בשבורך שהיא אחת
חלב לבהם שהשלם קיים עליהם. לא אמרך הכתוב לנו השלם בשעת
נאמר הנוחקנין בהן לבל שלא ישלו בחהה אלא בחיתן ומעלות בעיעלה
חלקנים בהן יבול שלא ישלו בחהה אלא בחיתן ומעלות בעיעלה
אלא לחזור שבל משפטי התורה ואלה תשיבו הה הם בחיתן שלא
פרשיות שנין פרשיות הם שנאמר בן עמל שעשה משפר פרשיות אין בהם
בחשפטים אלא לחזור שבל משפטי התורה ואלה תשיבו הה הם בחיתן שלא
כתיב הבא אלא ובתיב הקם ואת בל אלא ידי עשרה ובתיב אלא הולבות
הקדושים והאבן ובתיב שאו מרום עיניכם והאומר בבא אלא לומר שבל
אלו שומעים בזכות המשפטים הקבה לך שכר המבול לא נאבדו אלא של
שבמעלה הנוח שנאמר מבקר לשלג ובתיב חובל חשים אלה המשפטים ואם
עצה יאבדו ובן לא נחוב בית המקדש אלא בשביל בעיעול המשפט.
ואמרו רבל אם אין בין למעלה ואם יש בין למעלה אין בין
למעלה ואמר הבה אלא הייתי מבקש שעה אחת לעבור אחר הדין לא הייה
השלם יבול לעמוד שהה אחר ישעיה אפשעה בה אלקנעה יחל אחר
הבה אם אינו פוסק פסיעה אחת בדין אינו משרוע את בל השלם בבל
אי שעשעה הדין יחזיק בעונותי ישעיה שלם לי שלם ישעיה לי. לא סתם
בעשפטים אלה לחזור שבל משפטי התורה ואלה תשיבו הה הם בחיתן שלא
פרשיות שנין פרשיות הם שנאמר בן עמל שעשה משפר פרשיות אין בהם
בחשפטים אלה לחזור שבל משפטי התורה ואלה תשיבו הה הם בחיתן שלא
כתיב הבא אלא ובתיב הקם ואת בל אלא ידי עשרה ובתיב אלא הולבות
הקדושים והאבן ובתיב שאו מרום עיניכם והאומר בבא אלא לומר שבל
אלו שומעים בזכות המשפטים הקבה לך שכר המבול לא נאבדו אלא של
שבמעלה הנוח שנאמר מבקר לשלג ובתיב חובל חשים אלה המשפטים ואם
עצה יאבדו ובן לא נחוב בית המקדש אלא בשביל בעיעול המשפט.
ואמרו רבל אם אין בין למעלה ואם יש בין למעלה אין בין
למעלה ואמר הבה אלא הייתי מבקש שעה אחת לעבור אחר הדין לא הייה
השלם יבול לעמוד שהה אחר ישעיה אפשעה בה אלקנעה יחל אחר
הבה אם אינו פוסק פסיעה אחת בדין אינו משרוע את בל השלם בבל
אי שעשעה הדין יחזיק בעונותי ישעיה שלם לי שלם ישעיה לי. לא סתם

לאו שעשו לבבן שור לרשו חמן לבין שלא יפתיע על האשי עם קדש שעה
לא תעשה בחטלות ומחיך לזה ואלה המשפטים. שור מחיך משפטים שת
לא תעשה שרוחך לומר מתין חושי בין כיין שיהיה בן שוס לבר עפיך
ערוך ובביה שנאמר ה' אלהיך בין ולך בנחמע ה' סנהדרין
ונקראו סנהדרין שנאמר הוי הקהס שונאי כורין. ואמר ואלה תושיע לי
הלא שוטה מה הלאשוטה חפיע אחר אלא חפיע ומלמד שהקדיך כיון לאת
לבבה וכיון מלאחריך ליון מלבבה כבתיב שם עם לי תך ומשפט ושלי
ושפעו אחהשם בכל שה מלאחהה ואלה המשפטים ושלה הלבורך
באחלבה הלי באוזה עבקה אחלך בתיך תביבות חשפע והתחיל בחשפטים
באלה אלה לחזור שבל השלם ומלאו אינו קיים אלא בזכות המשפטים
בתיב הבא אלה ובתיב הקם ואת בל אלה ידי עשרה ובתיב אלה הולבות
הקדושים והאבן ובתיב שאו מרום עיניכם והאומר בבא אלה לומר שבל
אלו שומעים בזכות המשפטים הקבה לך שכר המבול לא נאבדו אלא של
שבמעלה הנוח שנאמר מבקר לשלג ובתיב חובל חשים אלה המשפטים ואם
עצה יאבדו ובן לא נחוב בית המקדש אלא בשביל בעיעול המשפט.
ואמרו רבל אם אין בין למעלה ואם יש בין למעלה אין בין
למעלה ואמר הבה אלא הייתי מבקש שעה אחת לעבור אחר הדין לא הייה
השלם יבול לעמוד שהה אחר ישעיה אפשעה בה אלקנעה יחל אחר
הבה אם אינו פוסק פסיעה אחת בדין אינו משרוע את בל השלם בבל
אי שעשעה הדין יחזיק בעונותי ישעיה שלם לי שלם ישעיה לי. לא סתם

תומב

אל הלבה תן את המחזיק להוות לו שהוא כל וזה מן המלאה אם חתר בו
תת תלוש וכו' אז והנשאו אלהים אותו יקב"ש ויחזור ואם לאו
יום לשנה". ואחר שאם הוא רוצה לפרוק שלו של המלאה ואחר תקפיד
כנגד ששת ימים העשוה מלאכה יום לשנה כמו שנקנס על מעשי המלכי
שמע שבת ועבוד לפי שפרק חושבן של המלאה לפיכך שש שנים יעבוד
עבד עבוד לפי שפרק חושבן של המלאה לפיכך שש שנים יעבוד
כשהוא עבד הסכוך תלבר ובשתכרון ביתבין בעל בתו לאחר מוכר עלמו
יכול למכור עלמו לשנה ולשנתים אפי' לעשר שנים. ואחר יעבוד לא ע"י
עבודה קשה ולא עבודה של בזיון שכל הקונה עבד כקונה קרקע
עלמו ולאה יעבוד

יהיה שרוך חוה שכיר בארוסתו ואי אתה יכול לעשותו מלוקחו אלא ע"ד
כאורסתו חוה זה פרוס ולא בעלה אלא זה כן מוכח אחרון אחרון אין לו יתרון
ולא ינשל לו סנדלו ולא יעול בפניו לבית בית החרוץ". ובשביל שיהא
בהקבה"ש יצא ואיהו צריך לעשות הכרעה בעבודתו כמו שעשיס בחוק
ובמשקל. וזה זון שביעשה למכיהה שאין השחוק מוציאהו ט' אם היובל".
לחפצי שאינו צריך נע שחרור. חגם לומר שאם חלה העבד אינו יכול
לומר הרי הוא משוחרר בגוף כיוצא בו עבד הדומה ובלבד שלא יחלה ויהיה
מוך שנים שהתורה הקישה לשכיר". אם בנפשו יצא בנפשו אינו ברור
שבא בן יצא בא שלם יצא שלם לו בעל שלם ואינו יצא בשן ושן בעבד
כעשה ובנפשו כמו בנפשו ובלבד דבר אחד". לא בנפשו לבדו שאם אינו
שווי אין לו לשלם כלי שאחל בעבודתה שאין לו ממון להפסיק לה
שאר וחזון ושאר שאין לפו תוסר לו שפחה כעשרים לאחל אם קיה שנוי
אשה יכול לפו לחסור לו שפחה כעשרים וכופהו לאחרון לבך שנאמר אם
אדוניו יתן לו אשה אחס היה השוכר כהן והעשה לפי שהקונה עבד
עבה חייב בחזקתה בנו ואשתו ואם כן איש כאה מי יגלה לקדושין
ואחין שלם הקבה לאה נתנו ושוקה לפו לחסור לו שפחה כעשרים
להולד לו ממנה עבדים וירוים תוקס לאחרון אחל אם אינו שנוי יוצא
לו קונס הפה ולאה יהיו לו שפחה לא ערך ושאר אם יש לו אשה שי
שיאחלה אעפי שיצא כעשרים לא יאהבה כלבך שאין לאיש כוחה
בהם על הריב אלא לאחשוקה והעשוה קקיה כעשרה אחבה שלא יפיקו
אחל אם אין לו אשה והאשוה קקיה כעשרה אחבה שלא
ויבוא לומר לאהבתי את אדוני את אשתי ואת בני ויצא עבד לחרות".
לא לבו שאשתו היא שנאמרה לו לעניה כלא שמעו לבר"ע פרוה הבעלן
הראשון שהוא עבד לאחרון העלון. כי אשר לזקיון בקבלה הקולה וקוראו
עבד עולם כי יקבר את האחרון העלון בקבלה הקולה וקוראו
לאחרון כי יקבר את האחרון העלון בקבלה הקולה וקוראו

עבד עולם". ויצאה אשתו עמו וכי מי הכניסה עד שהיא אומר לו
לך הכתוב שהקונה עבד עבה חייב בחזקתה אשתו ובנו שנאמרו ויצא
אשתך הוא ובנו עמו ולפי שזה השיעור שיאחר העבד הוא עשה עמה
הקב"ה עולם מזה שהאלים חייב לתן בנו עד שש שנים לבל הפחות". אם אהבו
יהן לא אשה ולא לאחר עמו". אשה אשה אחת ולא שתים ולא אחת את
שתים. ואחר ויצא לא בנים או בנותיה שלא הקאחר לוקח בנים שהם
אחת הקבה לפי הזכר נפוץ בקבה יהיו לאחרון אחים אחל הבנות ש'
שהם אחת הזכר יהיו לו לבך כתיב או בנות ואם פרש בנות היית שם
אומר לוקח הבנות שהן נושבות אחר אחים אחל הזכרים לא לבך את
כתיב שנים. ואם אמור יאחר עד שיאחר וישוב העבד בשהגיע עבד
ולא לאחר שיצא תן השעבוד. אחת אשתו ואת בניה עד שיהיה לו אשה ופנים
לא אצא אחר בהחלט שש אינו נלמד בסחוך לשיאה בשנין שנאחר לא
אצא". והגישו אדוניו אל האלהים שיחלך באוכרין או לפי שהגין נותן שיצא
עבד עבה בחנם שתן וזה לא יצא להפרד מאדוניו אחו ש' יתלפס הדבר
אל האלהים ויבא אל הדקפס אשר בשער בשנין שיידע שהאדון לא עבה".
וקשאו אל הדלתות אל המזוזה שהוא סמוך לו מושחל ומה נשתנו מ'
לדלת ומזוזה אחל כלי הבית אחר הבה לדלת ומזוזה שהין שכיר באולרים
כשפתחתי על המשקוף ועל שתי המזוזות ואחלתי כי ש' בני ישראל עבדים
ולא עבדים לעבדים והלך וקנה אדון לעצמו ילמד בפשהם ואחן שמעשה נהר
פיו לא הקשוב והלך וגבב הלמד ואם מוכר עצמו אוזן שמעשה כי לו לעצמו
בני ישראל עבדים והלך וקנה אדון לעצמו הלמד ואחל חיקוס נחשב לו
לחצאה כי יקבר את האדון העלון כי אשר הזקיון בקבלה הקולה וקוראו
טרם אחמיו שהיה שהל אחלה ושהה לא קיאו הכתוב בפשה ישראל שהוא הקשה
העבד שנקניס בפני אחר אחרון הקולה וזה בא כנגד אחרון הקולה לזה נקנה

ושבתו
לו שקשה עליו אחר ת"ש שנה וזה קשה להשתבד בהן יכנס בברכתי"
לחן קטורקר קיימתי ושוד מרכבת מחתיכת חלברנט ותחלצה מרכבת שלשה ת"
לחן קיימתי הנשבחה בחלברנט בשם פרנסי הקהל אחינו והפרנסים הקהל עם הנוך
מחן קיימתי הנשבחה בחלברנט בשם פרנסי הקהל אחינו והפרנסים הקהל עם הנוך
רוס ומקבלת ונקרא אחר ושב אל משפחתו למזקה שקיבל בה וקבלו לזל שקיבל
חזקו ולא אחזקו שאין לנשים אלא כפי מה שנשתעבדו עם
יהקהל שמיעה הלוי וגו'. ובכתב אחרונו ולא בנו ולא שלחו ולא שלח בל"
ואחלאי לאזנו משום דשמיעה קלה אחלאי אחקי ושל הוא פנים אחלאי שמיעה

יאמור

ישראל בנביאות ובכתב שיעשה כל שלא ליתן לעבד הזה לתלוי" ומחלוקת וכי
ישראל שהלכו בתימהון אומרים שלא לתן עד שיעשו ... תין כתוב הכא לה

עם

כהן ויעלה לעבוד עבודת הקרבן לאמור לא יאמר אין עליך לומר שעם
הקרבנות יעלו גם אחרים אלא יכירו אחרים ויבוא שיפוס
הקרבנות קודם ויעלו בתוקף אחר ולא יכירו אחרים אלא יעלו
לפשוט וחתיכה ובקרב הלב מיד שהכניס הקרבן ידיהם בעבור כי חוב
הקרבן ועבודתו עליהם ואין לאחר להקדים לעבודתו ולא לסייע
לו שנאמר ועבדו את ה' שכם אחד ולא שנים כלי ... להורות בשלמה ולא שלחו כלי
שלם ויעלו ולא שלו ... להורות בשלמה ולא שלחו כלי
וקרבנות הקרב אחר כהן והקרבת את חלבי ודם יזרוק ולא שנאמר
שנאמר לכל אחד ואחד לפי מה שהוא צריך לו ואין חלוקין בכך
אלא אם כן היו שנים שוים בקרבן ואין יכולין לחלוק אלא
בדבר שאין בו הנאה כלל כגון שנים שהיו עומדים על הכבש
ואחד אומר לי הרגל ימין ולך הרגל שמאל ואחד אומר לי
הכתף ולך הלחי אין חולקין אלא בדבר שאין בו הנאה כלל
כגון שנים שהיו עומדים על הכבש ואחד אומר לי הרגל ימין
ולך הרגל שמאל ואחד אומר לי הכתף ולך הלחי אין חולקין
אלא בדבר שאין בו הנאה כלל כגון שנים שהיו עומדים על
הכבש ואחד אומר לי הרגל ימין ולך הרגל שמאל ואחד אומר
לי

כמשיח
שעתה אם יקרסה זה וקמלנה ונקב בתפו הבא עליך רוי שלא ידו
משתברין על גבו שהוא משתברין". ונקב הוא מלמד שחובשין אותו עד
לו של גבו שהוא משתברין". למשכב כתב נשתו אלא משתברין
חסם כן לשון אשר אינו טהור יקלל להוציא את הקטן שביניהן טהור
אלא לשון אשר. שכך מקובל בידינו שקלל אחיו אינו אלא אינו אשר
שקללה אחיה חתן לו ומקלל אבין ואחיו מקום טין איש ובין אשה
חסם כן לשון אשר אינו ט

שאחרון

כו כשהקבו שיה עשקה כך לתת תוקוס לחיוס והקשובה היא חוה ס"ו
כן יתן בו כחו שיקנאר עס . וסרב הרחו ז"ל ואה לחר שאין קבוצה
לכל מפש פט אדם עולב בחמיו ובן הקרש ואיש כי יתן חוס באדם
קחת שן ולא שן ונשא החת שן ואב אין בזה קשוואת היושר והקשפט
ואם לאשה לפי שאין לאשה חלק וזכות בעולות ואטבו שאחרו אלה אין הקבוע
שיהיו שלה אבל הס פקדון אלה לבעל לאשה ואם אחר
הבעל יתן לעורשין ואיהו אס נפקה אחר חיקיב בשלה אט דאחי ובעוה
לאשה ואולי לפי שלה לה חלקות אחי שיהיה בעל האשה ולא קאחר קרא
שיהיה שלו הבעל או בשלה שיש בעל האשה הקבעו להיות
שלו שעשב . ונבה ונאחו אלה ואיהו אטבו שהיה שוגג הה זה פעור
אין הקשלחין שעאחו ולא יהיה אחנן עבוש ישעב האחס יהיה אחנן לא
ישעב . ובאלישו של הפלי כי יהא אעביס זה אי בחל ואחאל ונפקו
אשה הלה אז בעפק שאחל ונאחו אלה בעלאת עבוש ישעב אחאל כאשר
יהיה שלו בעל האשה זה הבה שעאחו ואבן האבעים . שין הקיק שין ך
הבאר ז"ל אחי שן ולא שן אחש והאיה אלא שהזכיר לשאלה לו שבאן
יבן ויפא יראה ואס עשאה בעיש אחר אלא שאין בזה אלא שהוא
יעלם לו אחאה בן וקולא שה קול צריך שבאה ואפוי ושוב כי זה שקולא שן
אבירו אבל עשיבן לו בן והקלאהו אחאשון לאבל האבעים עניים ואולי ך
השש יאוה בהקלאחו עשיבן אחבו שעבעו ך אין הראשון והקולה אחולה שן
קאחשן ולא שן ונשא הקאחשן ואבן אין בזה קשוואת היושר והקשפט
לבל מפש פט אדם עולב בחמיו ובן הקרש ואיש כי יתן חוס באדם
שאו אבל שן לא עבירא שאו ואיבו אין אחנן רחוק אי בריס עיש באדם
כי אל אחבר ואבר אוהוא אי בהם יש לו בשר עדין ושלאוה ולבו ך לא
היבן יבולן לאוהר אחהם שפו האולה כבי אוה שעבן בקולה שבעל פה ו"ך
ובפרק פאוהן לשון לבעש אחהם .. כויב הקאת בויב אוהות אלש ועד לאל
עבשו לבר באבלה עיש בה פאחר בראיס ונעשו בשאין בה פאחר לאיס ך
אלא עשר פעבן כוהו בשפול של עבדשו אוהאין באוה אדם כיולא בזה
רולה לעוול לה'יות אלאשר כך פעבד היא אחבה הקולניאה דס שבולעשאת
בשרו הבל לבו אוה שהוא אס יש פעבד היא חיב בלאיס נוהן
שק ואס עבל לאשבב נוהן שבת ואפוי ובשאת לשר ואקילא יהיר הוא ך
ולרשוהן ז"ל בפרק הבובל לת"ב של הלשר לפיעו בעקוס נזק שבל
שאעבד שעוהן לו לאוי יבו אין פועהן אוהן הלשר לאחר הוא"ל וקנה
יבו יש עשו לאוקבה בבל אוה שיבלה אלא אוחריס יש עו לאוקבה קס
בעס שאיבן אלשאר בלבך וזה אקבה בבראל ולשאר . אבוק היא ך
אוה שהלס עדר בה ואיבו יולא אלא שאאלהס הבשר שפנעבו והוה הבנוב
לזבויר שעשה לבהס שן שן יל רגל בויב פעשאחנוק עיש בבל אחד ך
דבר שאיבן בחביבו ואי אי בשר שנעלוב הלאחד אן הבאחר שן עבריא
שאו אבל שן לא עבירא שאו ואיבו אן אחנן רחוק אי בריס עיש באדם
כי אל אחבר ואבר אוהוא אי בהם יש לו בשר עדין ושלאוה ולבו ך לא
העאיבה ובן כולס .. וכי יבה אי"ש אוה שן שבאו שלבעשש אבל שבה

יעו
ממשפטי הבהמות ושחיקין והכל כאחד עכו"ן ובקשתה לו"ה. וכי
מיבעי ליה לכתוב שכבה דכתיב שהוא הקל שבפועל ואשם ודאי לא
נאמר בדין אחד שכבה דכתיב שהוא הקל שבפועל ואשם ודאי לא
שלא ידע אלא אם ידעתו ונאמר כאן מיבעי ליה שיהו שתי ש
שגיות תחולנה ונאמר שכבה דכתיב שהוא קל מזה
ומזה כאחד ומה אלא אם ידעתו ונאמר כאן מיבעי ליה שיהו
שתי ידיעות: לחטאי מיבעי ליה שתהא ידיעתו עמו
בה לחטיאתו: לחטאי מיבעי ליה שתהא ידיעתו עמו
ושמן פ' שאם פירורו את שנים שבהן והקיבל את שניהן וכאן לחטיאתו ואשם
לו דמי שמן · תהא שמן ובמן בכלי ראשי מיבעי ליה מלמטה ידיים ורגלים
ושתי אזניים ואחת החומש ואחת הקנה על האחת ונאמרן שם ושם
לגבן את מה שם ושנן חומרין שבאשי ואיכא תוספתן את כל חומרין שבאשי ואיכא
חוץ מן את החלב החופף שבהן בכליות והם עתיקים בבית אב מתוך לשונות מיבן
וכאן לחטיאת שאיכא חומרין שבאשי ואם נאמר שם ולא נאמר שם קיימא לן חומר
את שם שנאמרה שאין שבאשי שנאמרה שאין ואם נאמר ש
שם ולא נאמר שם קיימא לן תלמוד לומר שם ואם נאמר ש
כל מיבעי ליה שיולא דם לחרוזת ויש דם פן הנפרש כשהקרבן שחוקם קשין
והשתן וכאן ניאמר אחור כאשם ונאן ניאמר כריך יש מתוקן שם ואם ואם
בונאן ומבזר קפרשיורתן וכי יכול אי אתה יכול לומר את הקשה
מנכסיו ואין לו דם קשה של כלום ומנחתו לבו שאמר במוטל ואם כאשם
ומה הוצרך לומר בדם ובשר שני · וקושר בכאשם לעון הקרבן
כשהם ואתה מוחל בדם ובשר שני · וקושר בכאשם לעון הקרבן
שהיה חמור ואתה בדם יכול יכנס אשים שבהן קושרה קל מזה
שלא ידע אלא אם ידעתו ואתה לא מיבעי ליה שבראשי וזקו שן תחת שן ו
נאתה בדין אחד שכבה דכתיב שהוא הקל שבפועל ואשם ודאי לא
שלא ידע אלא אם ידעתו ואתה לא מיבעי ליה שבראשי וזקו שן תחת שן ו

יעו שור תחת שור ואתה בקמוק חיק ושוק הלטען שור שור משפחת אלא
שדבר הכתוב בקווק ומשאיר בקרקע שקרע את העשב וקטחוקו לבל
ומקלקלו וקזכיר באדם לשון נגיחה אבל בשור שקמיית שור אומר יעיד
ואתה הוצרך לומר באדם לפי שלא מצינו לו מזה קזכיר בהקדמה כאומר שאשר
במקבלין ובקשנגח פלוני בקמוק לפיכך מזה קזכיר בהקדמה
כאומר כדרך תקרוב". תקול יפקל קשור אין מיתתן לקחת קדין אתכם
אלא לקחת קדין מבעלים כדי שיזכר בשמיהן ואם לא יזכר הוה
ולמה שיפסיד חמורן זקן שכר קטנה אתם יש לנטה אחלק בי שור
שקמיית את קאדם והוה קדין חיק ושוק שקמיית על כל פנים נקשר
בוקבח שנקשר בנחש הקהלות ובך המשילם חכמים תוכחת קדבר
לנגיחת השור מחה שאתכם הש שלך קדר קשש תקיים ביום אחד
אין זה דבר בעלמה יתיש בזק קה זק לדבר ובן כשור אם כ
נתן בפנחסים ביום אחד אין זה מועד בפנחסים בל יתיש זה אחד
זק קה זק מועד שנאמר ואם שור נגח הוה מתחוק שלשום ואתמול שלם
שקשור טתמן קשנתן מרקד לבין קרגלו ניכוש טקנה מושך כח
מחליה קדין שבתוב ומם שור מקשמאל". ולא יאכל את בשרו מושך
שאם שאתמן לאחר שנתמר הבן אאסור נאכילה לי"קא ואתי לקאמר את ה
בשרו לומר אלא לטבילה כשר בשר שאומך בכשר אאסור באכילה מ
בקנאה אשן קלי ובשל קשור טני כאדם האומר לחבירו יצא פלוני אלי אל
אנכסין ואין לו אדם קנאה של כלום ומצאנו לבו שאמר במוטל ואם כשלו
ואתה הוצרך לומר בדם ובשל קשור טני". וקושר בכשלו לעון הקרבן
כשהם ואתה מוחל בדם ובשל קשור טני". וקושר בכשלו לעון הקרבן

עבד
הייב אומר דוקא טהרה הוא דמפני שהבל כוחה של שיתא
לאיבון עצמך חלני עבד ובקבר טהרה ופולה חשוש כאן בקבר כי יטהרה
ומה שמיה תלמוד לומר דוקא טהרה הוא דמפני שהבל כוחה של שיתא
שה באוי ואין הבשל פוגל כראוי בפתוחיך". אלו דברי יוסי שאלו ואמרו
אינ או אשה לחשוב קלופס אלו בבאן אלו נתן הקטנים כשהשפיל
רגל ישאה לו". אם עבד יגח השור פעמים". כפל שלשים שקלים
נתלה בקבוע בין שהוא שוה אלפים זוז בין שאינו שוה אלא חמר".
בור שהיה מפוסק ונשלמו או כי יפרוץ איש אחד ולא שנים שאם חפר איש
בור עד ובא אחר והשלימו לשאלה הראשון חייב בין חפרו השור בין קונק
בו אחרי שפרקשלום קשאלה יש מיהה ונתקין ונשלה קלתו והמית יהיה לא
הקוא לקלו שביל מיהה אבל הלא פטור אלו מן הנתקין לאי מיהה לא
אלאחיך קנא לאשמעיך דהא לא עבד שישור מיהה". ולא יבפני מה קיל
אם בפקרו פטור לנוקיה לא עליבא דקא מוקבל שמא שור נפקא שמא
כפקרו לא קיל נוקלס ובחופר בפשוט בלפס בקבוע מלבר אלו בפשוט
קיחיד והפקיר רשות ולא הפקיר שורו ומיפשמה הלה בשמיהה בקבור
הקבלה מלבר שור שוה מלהיס שהמיה שור שוה מלהיס בין שהבלה
שוה הרבה בין ששוה מעט בשמוכל זה אלו קחי ואלו קמיה נאלא כל
אחד מופניד אלו נתן שהקבה קמיה לאדם שהשם אלו נתן
עבד ואי בקבה כי יבלה קייהי אומר דוקא הוא לבעל כיסוי אבל פוהה

עבר ואי בקבה כי יבלה קייהי אומר דוקא הוא לבעל כיסוי אבל פוהה
שלא משהה מעשה כאלו נמי לא פשי לבך בקבה שנקפס ואמר בור בור שני
פטורים אחד למיקב ואחד לנתקין". שור או חמור ובקבה לבעל הקבקמות שבין
בקבה כפל יכיב לבעלו כל הלילה בשלם אבל בקבה שור וחמור ולא
בקבה ובעל שמה הבוכל לחשמני אלא שור ולא אדם חמור ולא כלים לביך
שור בעלו ונשתבדו או חמור בעלו ונתקלקל ולא פרבב ובעל שמה פטור
של הבלים ונלילה בקבוב שור ולא אדם לא שנא בר לשה ולא שנא
בר לשה ואפי פומח או שבעל בלילה פטור ובקו לחשמעינן אדם דוקא
אלא בקבה קמטשמה בבקבה אבל אם קונק עם אדם חייב נזק שלם
ובני נהלה בשנין שהקלה קמנה או אחשמה אן שונה או פומח אן שבעל
בלילה ואח יכי חייב אבל אם קיהה פקחת ובעל בישם ומקק או קונקה
פטור שזק כאן אונס הוא שלך קבהמות לאלות ובאור אן קמכשולת
ואיבעי לה לשנות ואיתלי בשל קבור בשל הקלה אשם שחין קבור שלו
ששלאו בשנות קלבים ששלאו הבהקבה בשלו להקחייב בשתקין". בפל
יבשם לבשלו לפחות שוה כפל ואפי פובין". ובקאת יכיה לא לנזק לאם הוא
לאיבעי לה לשנות ואיתלי בשל קבור בשל הקלה אשם שחין קבור שלו
ששלאו בשנות קלבים ששלאו הבהקבה בשלו להקחייב בשתקין". בפל
יבשם לבשלו לפחות שוה כפל ואפי פובין". ובקאת יכיה לא לנזק לאם הוא
לאיבעי לה לשנות ואיתלי בשל קבור בשל הקלה אשם שחין קבור שלו
ששלאו בשנות קלבים ששלאו הבהקבה בשלו להקחייב בשתקין". בפל

ויקח

הקובעו פעור כאן למדרך הזיה שהבהמה מלכלכת אחר הקשה לקרון
כשב אינו כשב". אם כאחרונה שהיה חוקר בביתי: יכול לא רחמים
כגון מלכן ד' שחוטה לבקר שנמצא סר שור נקר אחד ולמחר ל' שה
כגון מלכן ד' שחוטה לבקר שנמצא סר שור נקר אחד ולמחר ל' שה
שנמצא סר שור נקר אחד ולמחר ל' וה' אחרת כשור ושה כאחד ר'
הכתוב למד לך שאין מלבה קשה אחרת כשור ושה כאחד ר'
מכאן תחשוב נקר ישנה הקיהיו ואחרת אחר הקשה שנאן ר'
נקשה מחשבה אחרת". וקשה הכתוב כי יגוף איש שור ומבחו אן
כאחרונה כי יגיף איש שור או שה ומבחו או מכרו לפי שאור נכסיו
ומשלמת

קוה תחילה שתשרה רוח אחד עליו לא קמל" ובמדרש
אלה
וכן תרגמה עה הכה" וכתיב לך לך ח"י לג כי ק' שנים קבלן עלינו וכס
הנה בפיך עלי נב לעי תרגמה עה הכה קורקתם עלי ידי משך
שנתבוון לבודקן בסוגיות חובלן ביה המקדש שנאמ' קבלו פקודיה
השר כאן שנאמ' בכאן וביום פקדי ופקדתי עליהם עונותם ה' עמס
שהכה טוקל השון קה קוא נאבר בכל לור ודור" כי יבער בשרך
ובער כלי לשון בקעק כאו אתנחין וכשיבין כאמר יולך בהמוכין
בשרך וכלי חביריו ויזיק לוקה בשילוח בשוק או בבישר ואמרו רז"ל
שילוח קוא נאקי מלרך כל רע ובער קוא נאקי קשן קאוכלת ומבשלת
ואפי הלבו מעלמים וקזיקין חי"ב" בשרך לאחר לאיש לאחר" ר'
מאיר אומ שלהן וכי שמין את קנאך ואם נא לשלם לו קרקע כאי נאקן
ישלם לו ממיטב שלו והכי אם קיק נאקן פלוני יהיו לו עוה פלוני מש הה
שלם כדי שיקפלו שוק קונם כאכל מעלמל כולהן מיטב לאיי
לא מזלבן נאלי מאחרין מזלבן נאחרון ונקון שאול לשון כפוף
יפיב להפוך שוק כפוף ואפי פוכין ולא אמהנן לוק עוה וזבין ואי"ב לו
כפוף" ט הקע אם אפי מעלמה ומלאך קונם ונאכל נקם שלאכיך
בקונם על שהנשה לנקם או לקמה המחובה לקלקל. או קשלה שלאחר
שרו ונאך לשון סמם אחולת לבקב קונם ונקם וקמה ושלה וכולהן עניני
לאי כבקב קונם קוה אחינה קונם לח"ב רחמנא משום לשכיחי
אם נקייהו ושכיחא לפשוט אכל לקנים לא שכיחא אם נקיה ולא שכיח
לפשוט אימא לא נח"ב ואי כבקב אחינה נקם קוה אחינה משום סי
דקסבלו אחובה אכל קונם לקסבלן אחנא לא נח"ב" קמה אוק
קמה שבשלי אחר כל שבשלי נאחרי נאון לא ולוקה בשלה אכל ג
כבית ח"ב" הקמה לפוות כל שעל קמה ואי כבקב שלה ולא כבקב קנך
קוה אחינה אוק שבשלה אין אכל שלה ונקיק לא קמל" ובמדרש

אל שמואל בר נחמני אל יונתן אין סורשנו כבא לשלם אלא כאמן ש
שקרשנים בשלם ואינה מוקחלת אלא אין הקבקים שנאמ' כי הלא אשו
ואלאך קונם אימתי קאמ יולאך בניון שקרשנים מלמ" ואינה מוקחלת
אלא אין הקבקים שנאמ' ואכל נקם ולא קאמר ואכלה נקם מלמד ש
שנאכל כבר" שלך כאדם או הקמה אלא הזקנים כלא ושנו קמן ת
"מפיבו ואומר מפני שיבה תקום או הקלה אלא יונקי שלים שלם ישלם
וע כלומ שהילין לפרע מהרשנים פרשון עול שעל ידם נאך נשלך
זו כלומ פרנסתה זו ומשלם שבר עוב לצדיקים שנתקבלו בשון קדור"
כי יהן אים אל רעהו כסף לשמו רז"ל ד' שומרים שומר חנם ונשומר שבר
ושואל והשוכר והנשכ ד' פרשה זו מלבדת בשומר חנם שבן נוכך כל
אדם לשמור כחנם פקדון של כסף או כלים פשה שלאחיה" כי יהן ר
אים אל רעהו חמור או שור או שה מלבדת בשומר שבר שאין נוכך ש
לשמור בהמות של אחיה כי אם בשבר. וכי ישאל איש זה קשואל" ר
אם שבר הוא נא בשבר זה השוכר וכל שעומד חנם פעור של הכל
מלמד שאם בשבר זה השוכר וכל שעומד חנם פעור של הכל
שאמרו חנם ואם פשטו חי"ב כגון שואל ח"ב בכל לשון שכל הנאותה לזה
קיא אלא אם כן מוכה מחמת מלאכה שעומד שבר ושוכר הרי הם ג'
משוקפים בהנאתה זה משכיר בקמהן או כלים ונואל שכרו וזה משוקפים שם
וכיון שהנאתה כי שנים כאן שי קיו הנזקים כי שנים נזקי לאבילה ונעבה
הרי בן לשומר שבר ושוכר אין לשואל המחון ונזקי הלאונסין כגון מוה או
שבר או נשבה קה הם שלשואל המחון" ואם לא ימלא הגנב ובא שומר
זה שנגנב כלו בביתו ונקרב אל הב"ן לדון על שבלו שנגנב כאו שהוא
נוטן וזה בהנאתו שלא שלח ידו בשלאכת רעהו כי השולח יד בפקדון
נקרא גנב וח"ב כאונסין והקנאה הפקדון בלשון מלאכה כי מאונו של

שבועה

המשפט לאלהים הוא אבל בענין השבועה הזכיר השם הוא"ו ואחר ואחר
הטן שנפרשה שיזכיר השם המיוחד כי אם שם אלהים והענש כי
בכאן נ' פעמים אלהים ואחרון כתשו אין בה פתוחה אלף ולא הוציא בבל
משלם כבל ואיתקי כאחין שנשבעה ואחכה כאן שהם שבך לרעהו ונקוב
בעל הבית אל האלהים לשבועה תהיה תומר לשבועה לו אינן אלא
לגין שטון שבעת שעתו ואלו נענבה מיד עתיי"ב כבל אם כאן עדים ג'
שהיו כידו אלו אלו כאן שלחוק"ל ואלו לחוצה שלחוק"ל שנאמר ג'
שבועת"ל תהיה בין שניהם אם לא שלח יד להלן שבועה אף כאן ג'
שבועה. תשר יאמר כי הוא זה לפי פשוטן אשר יצמד הטר כי הוא
זה שנשבעה שנו והה הוא אצלך טר האלהים יבא דבר שניהם ויחקור
היטב היטב ואם כשהם הם ישלמו לשומר זה ישלם שנים. ואם ג'
יגנוב מעם האיש שנאמרו יומחין ישלמו הם שנים לשומר. לא ג'
אשר יאמר כי הוא זה בל אשר שם אחד בשקר הפקדון כאור ואם
הולך בחקלת חי"ב ויאמר אם לא יאמר הענב ונקרב בעל הבית אל
האלהים שלא בל מעשה בשנו שנו פשוטה בשמיה אלו אם יאמר
לשומר כי הוא זה הפקדון שנגלי ואלך. והזכיר ג'
בכאן נ' פעמים אלהים ואחרון כתשו אין בה פתוחה אלף ולא הוציא בבל
הטן שנפרשה שיזכיר השם המיוחד כי אם שם אלהים והענש כי
המשפט לאלהים הוא אבל בענין השבועה הזכיר השם הוא"ו ואחר ואחר

שבועת ה' לפי שפקדון האחרונה הוא שקר קשבעה שלבן יחם קשבועה
בעשה וקנה חלקה בשבועה חסר ואלו כי הוא בעיר משבעה. ובחולה קשלי
זה של משנה השלם כי יבן איש אל רעהו בסף או בלים שיגנבו, שבאל
שאין בן לאחרון. של כל דבר פשע זה פשע קשלם וזה שור ג'
לבהמה בהבעת שור אובל בשבה לא בשאר שוורים אלא אובל בשבה שהוא
מעורב בשבה. של חאור אלא שלא רם שבאו מהאלהים שנקראו חאורים
שנא' בשר חאורים בשדי כי הם שנאחזו כאו שאחרו בחארש של בסוף
ילט שור קונהו שהין מהנוכחים הנבואה והשם הנבואה אומר, שבאל
בשאחזו והבה אומ' שלא לא בשאחזו אומ' מי ילט לבר זה אלא השלם
עלאו ונהן ילט שור קונהו שאלנהן מי בשאחך וקשיב ואחור לאבום ג'
בשלו שהם האלהים שנקראו חאורים אח אומ' הש לא אחלהיך שאי
לא ילט, שאחל לא הקבונן. של שה שהביאו אחר שאחל שנקראו שה
ואחרו לפי אלה שאיך ישאל. של שלאה של כל אחלה שאבדו ג'
שלאחם ושהם בלא הורל שביך חושלך. אשר יאמר ט הוא זה ג'
שאחרו כי זה חשה הלוש. של האלהים יבא לבר שניהם אשר ישלשן
אלהים, ישלם שנים לרעהו הם שנו בעד אחרון עבד ואביהוא שאחרון בשלן
השלם. כי יבן איש אל רעהו פרשה זו בשואר שבר ולפי פעדו חן ג'
האובדין שנא' ואחר או בשבר או בשבה בחזקה עד לבעלים. כיון שהם שבך ביה
ואם קול באחרום שאין רואין, שבעה שבן הוא ולא שלח בה יד להשחמש
לשלאו שאם שלח בה ידו ואחכה נאנשה ח"ב באובדיה. ולקח בשלו ג'
קשבועה. ולא ישלם לו השואר כלום. ואם נגנוב יגנב עד חיה רעה.
יביאהו עד. כיון שהם שנגרפה באובדה וכעור. ואחר הערפה ולא
אחר ערפה לשאל כיש ערפה שחשלם ויש ערפה שאינן חשלם. עלפה
חקול ושובל ונשיך חשלם. ערפה אה נלוב וחאב ונחש אינן חשלם ג'

שכן כתי ומתקאו משבר אין משפה מה תיקה שאינן יכול להעלם אלא שבורה
ושבויה תינן יכול להעלם. והא כתי יביאהו עד שיביא קלה העומד שהיו ב
כרעים או בלא אוזן להיות לשבר וכי תיקה כמכילתה". וכי ישאל איש
שקשואל חייב בשלמין". בשלמ אין שמו אם בשלמ של שור תינן שם הקוזל
שמלמדין שלם ישלם". ואם בשלמ שמו בין שהוא מלאכה בין שהוא
כמלאכה אחת שור והא לשאר השומרים. היה שמו בשאר השאלה
תינן שהוא אלא שבור שאין כל הנאה שלו שוקלת שקה של יד שבר
שהמשכון הא זה גא בשברו כשהוא שיהיה הנון בשומר שכר". כי יפתח
אדם בור אל לבה עד שעומקו". כתלה מלאר שלא יתחייב בקלקלה
אלא גא שלא מחקום בקלים". אשר לא יכוסנה לא גא להוציא הלרופה
כי משפטיך מבואר שהוא בסקילה אלא גא להוציא אלרופה שהרגיל אל
שאין קנסה לאביה אלא לשלמה והא מחלב לו בהלמ". מהור ימהרנה
יפתוח לה חוקר כמשפט תיש לאשתו שבועה לה כתובה וישאנה ונוכן
כוש ובושה תיל נופל של הקלע ואם תינן רוצה לבעלה נותן קנסה
ובן אם לא רצתה היא ואם תינה האויה לו כנון חייבי כריתות וחייבי לאוין
שאין בהם תיקה כלל ולא התקיו בו כאלקות ישלם קנם". ואם תאלן יש
יאלן מלאר לבין שהיה ובין היא יבולן לשבה שהיה מכאן אתה למד
שאין זה בולה אלא כמי שהיא בשעה שהיה כנון קטנה או בשביה
אבל הבוגרת הואיל וילאה מתשות שהיה אין לה קנס ובן אמרו ז"ל ב
בולה ולא בוגרת". כשהור הבתולות שהוא קלוב חמשים כסף אלא
הקונס את הבתולה ושבה שוא בולת שנה ונתן האיש השובב ונ' ח'
חמשים כסף ומתך התפשה לפי שדרכן לעשות כשוק להניח ר'
הבתולה שתתלה לאפרה ולעולל שעשה הזקיר כל שלא להיות
הוא מולא שלמו יהיה באלן עבדיה ולבך עקיה נ' לחשון נשנר העולא
יהיה בראש שנת האילן והכל מביאים אותן ומהישים ולבן אחר הגפ

ואחר זכר ואחר נקבה אלא שכבר הבהוב בהוך שקנשים אלמנות ה
בשפטים יותר ולא פי תיקהן בהיות בהיה זה שאם קיה יורע ש
תיקהן קיה ששה כשפטים ועשרה". ומתך כל שובב עם בהמה לפי שאוף
שיחשוב שהמשכה את הבהמה יפטר בחשון וקשובב עם הבהמה יקיה
פשוט כי לא קיה לבר לבשל הבהמה לפי אחר שהוא חייב תיקה. ומתך
זובח לאלהים לפי שיש מעשים כאשר הלכה שלהם הקלות הקשה יקחו
להם מבעוד הקנים לשבב שהם ניקיה זה מבה שיהקהן לשבול פי בחון
שאלו טו יפיר בעך מאחה לבך מתך זובח לאלהים ומפני שהזקיר בלבור
שני של פי לרך בלל ולא פי הקשה לבך פי בבהן שהוא חייב כשהן
שבהוב לך בלחם אשר יחום ואמו יחום מלכה בעבך מלכה הוא זבח לחם
שעלמו טו חום הוא ושלבן יחום. והזכיר זביחה הוא קלין להקהחוייה
ולשבעך ולקיעור ואוך זביחה עבודה הנעשית בפנים לשאים וחייב ב
שליה אלא את חולה המקעד והמשבך והמשהחוה שהם שבודה בפנים
וחייבים שלהם בכל פי בין לולה לשפלה בכך ובין אין לולה לשפלה
בכך אבל שאר עבודות כגון המכבד והמולבן והמשבך והמשהך אינם
בחייבה ואם דרך עבודהה בכך חייב מיתה בכל שהן ואפי פטר שלמו
לשעור ונולך אבן למלקולים ופי תזי לאלהים בפתחות הלאר לאולם שם
שהזקה שלהם בפניו לא יקיה לך לאלהים אחרים". וגר לא קונה אונאת
לבבים". ולא תלחצנו בנחלת חשון". כי גרים קיתם אם קונהן אלא הוא
יכול להונאך ולאמר לך אלא אתה מוכס באתה ואוס שבך אל הלאמר
בחברך". לך הוא אלים שלא מובר באולה אתה בא מאהבה אחת
לעיר שם והמלא בכאיה מלקוחות בהולה הזקיר הבלך של הלך לפי שהלך
הוא מולא שלמו יחיה באלן עבדיה ולבך עקיה נ' לחשון לעיר העולא
יהיה בראש שנת האילן והכל מביאים אותן ומהישים ולבן אחר העם

KÖNYV-TÁR

על המשוה שאין לו מי שיהיה אחיהו כי אחי הוא ולכן אחיהו הבן והשוחד
נקחוך בשוקיו ונתך אחיו האלמנה ויקיים לפי שהם העושין פרי וקבלות
חוקיות בהם להרע ולהטיב והנה למשפחם תלויה כי שנה למעה
לא נפשל ושלבן עזך קאמר להזקיר בהם להעניד ולהתחבר שמשפט
בין בעלמו בין בחמונן. ואחו כל אלמנה אחר אלמנתו של אלך ואחר
שיילך ובשלמת נבפים אחר שלמנתה תלויה ונשנה תוכה לה ואחרי
דוקא אחר להלך לבל אחם. וכיצד בפחל הכתוב אחר אחד קבורה
להם שבלחתן שלושים של מושפחם כם עשון בלא שנה אחרם לעזך
עלמו אחל שנה אחרם לעשם בדרך עובה הלא זה אחיך ואחר יקיים אחר
אומאחם ואחשב יקיים שלא ישיבל ולא יצעך נצול להעמל בו. אם עשה
קעשה נפש ולא אם שעשו כאו כל הורע קין כלאחו לעזוב אחר עלך
מאחן שאל כי יצעך אלך ואעקמנו. אוקין יאחזור לבל אחד ואחד ואחר
שדרך קבהוח לעשוחם קמיוד כל היום לבך בכל קשינו כי אם עשוך
יצעך אלך כלאחו פשיצעך אחד אוקם אלך שאחוח אשאחו יצעקהן עלך
כל אחד ואחד". ואעשם בכל קצעקך כי אינם כאחהם שלעשך אחם בעשם
אחת ושוהקין אחבל אחלו לרוב אעחוקם ואהרוח לבפם עושקים ואחוזה
לעושקין והיא הפבה שלא שאחו יצעקהם". וחלה לאחי אוקך הקין שקיקך
אוכה לאולים פה להלל אחקפם שקיקם נפם ואמר אך כענך קנך
שקזכיר". ואחו וקין שיכפם כענך כל אלמנה". ובשבם יקומים כענך
קיקום ואחמרו לל אחת שאחו שנאחו וקרובך אחקבם נאחב אינו יודע
שעשיכם אלמנה אלא אן קלל אחלה שקקיעה קעשים שבוזק בשמנה
שלא יקין עבם להם שאלקין ובקיעה צבוזק להעשך וקבשם יקין
שנאחו אחר אלמנה אלא אן קלל אחלה שקקיעה קעשים שבוזק בשמנה

משך תזהה לבושו ולשה ולמה תקיח שמו משך חפצי שהוא ס
נושך כלומ שמלוה אותה תחבטיו ואוכל אותה בשבתו ושכר והלבית תחל הוא
ולמה תלקח הכתוב לשבור שלו כשהוא לאוין והקלה שהחולה בלבית ישבר
כשהוא לאוין לא תהיה לו כנושה. לא תשימון שלו עשך. ועל לפני עור
לא תתן מכשול. וכספך לא תתן לו בנשך. ובחלבית לא תתן אכלך.
לא תקח מאתו נשך והלבית. והלוה שבר בלי לאוין ושכר אחד והם לא
תשיך לאחיך חפץ השמועה למדנו שזו אזהרה ללוה כלומר לא תשכך
לאחיך. ולאחיך לא תשיך. ולפני עור לא תתן מכשול. ושכר לשכרי
תשיך לא לאחיך לא תשיך ולאו הבא מכלל עשה עשה. ואמרו ז"ל כל
הנותן בלבית אין שכרו עשר בתחי"ת החיים הקל בספק נתן חיה לא
יחיה והעושה הולול ומשכתו בעוש"ק בשבוך תבורך קטנה ברגל ונופח
עד קדקדו. בתחי"ת החיים נמי יהיה בעוש שאין לו הבושה ולא רפואה.
אם חפול התפול אמו הפה כאשה אחת תהה ח"י לו והה בשבך שלה אלל כאל
לשה ונוקבת הין ומחתי"ם בת ואת מחזיקה לך אל אחת עולל והשבה וכל לשון
חפולה אינו משכון שבשעה הלוחה אלא שמחשבין אחת הלוה כשחוזר
הזמן ואינו טורח וכפל לך בחפולה" עד בא השמש קשיבנו לו כל היום
קשיבנו לו עד בא השמש ובבא השמש התחזור ותלוה עד שיפא בקר
של מחר ובספות יוס הכתוב מלמד שאינו צריך לו בלילה ומלבד שיבנו
התחזור של החפול שהוא לשון זכר. ובמלבש אם חפול התחפול אמו הפה
כשיעברו ישראל של המלבית אחת מחשבון מקלטי שהיו משבבו ופרשב
יהיו מהיינ בת ומלך ואמו עם במלבשך מלך אל הקלל ועשה בשרך ס
כשעשה מעשה שרך. וסרך מלהרך ולמשך לפי שאחשור עזה קשה
הוא פהן אלו לסהמין שניים והאחר קולול והלבית ואינו נוהן לו רביית
לפחות אלבה במוקפותיו ואין אחת מחן מחפלו בזה מחון לבך כהיב מלהרך
ולמשך לא תלחר אלו יתנור לשנה והוא לא הכתוב שמשעתו בעתו לא ש

טעם להשפת הטבועת אולם בזה יבארו החיתון שלא מלוך שלא הלוה אלו ס
יחוש למשקלין שלו לפני הלול ויחזיר לו טבועתו. ואמרו ז"ל כפותה זה ס
עליה שמלבין זה חלוק בחוק, שבבי להפוך אחר הקלוקל. ואלו כפותה בה
יכולין להלל אחרונה שפשט שקיעת חמה וכפותין שלו טוב והיא יד חלוה
שעשה בו ועשה כי חנון אחה שאחה לו מחון ואפילו אחר שלך. וכהיב ס
קהלבין זלל שלא יאמר אדם אוקין נפש הקשבל אינו כאלו אינו קיים ואין לו ס
חעה מחמו אם אחה לוקח שלחון ואינו משיבה כי צעקהן לא יישמע ש
לבך כהיב כי חנון אחה כלומר חנון ומקבל הקלחה כל אדם אחר שלו פי ס
שאינו קיים: כי חנון אחה מונלה חטם וכאלו שדרשו זלל וחפוחי אחר אשר
אחון אשבי שאינו קיים. ואם חקשה וכי בשבבל שלא קחזיר לו כפותין יש
לשאר להלה וישמעו ואלה אחה נוטל הלה בשבי לעון. וכי הפל בשה ס
שיקלל בשבלך משום החמר שעשיק נשאו שקחזיר לו כפותין שאוני
לשמוע לצעקהן ואעיפ לך בשבור הקלהן". שלישי לפי שקשה לרופ ס
מחויב יקלבון לבך הזקיר שלא יקלל הלילן. שני זלל לפי שקשה לרופ ס
צערו ולוחקו הקונים אלו הה הוא מעיח לכהם כלפי חטלה ופשחים
החובל ונלפס לא יוק לפי שלא קחזיר לו שחלהן לבך הזקיר שהיה הקלל
ואחר שהזקיר של המלך השלון. הה הזקיר של המלך הקחהן שנאמר
ושיית בשחך לא הקלל הוא המלך שהוא נשוא של קהם ופן אלו שלוה
יהיה מהייב בת ומלך ואלו נפ בשלשך מלך אל הקלל ועשה בשחך ס
בשעשה מעשה שחך. וסחך מלהרך ולמשך לפי שאחשור עזה קשה
הוא פהן אלו לסהמין שניים והאחר קולול והלבית ואינו נוהן לו רביית
לפחות אלבה במוקפותיו ואין אחת מחן מחפלו בזה מחון לבך כהיב מלהרך
ולמשך לא תלחר אלו יתנור לשנה והוא לא הכתוב שמשעתו בעתו לא ש

ש"ישה לפי שלא הוציא מקפותיו בהונן ולפי שם תלמד שתשמור כשעתך
ובשעתך תלמד המקפות בהונן. ומאידך שלים לא תקלל ובריב מ
מלאכך וגו' שם קללה את הקב"ה שם תקבוצה מקללך אחת מוצא כשר
כשקלל"ש מהקללים הקבוצה מהתשעה שנאמרו ניקי כימי שטוע ג
קשוטנ"ש ניקי רשב נאכן". לא תלחר לא תשנה סדר הפרשיות לאחר ל
את החוקים ולהקדים את המאוחר שלא יקדים הבוקס לבבוקס ומ
ומשער לתבואה. ומלאכך שם המשקק היולא מן הקשבי"ם כשנן שכתן
וכמלאכ מן היקב וחמשך שם המשקק היולא מן הקרקים שלי"ה כרי"ש
ומחי"ה כרמשה היולאכ מן השנן. ובמדרש מלאכך יו"ד מאשך כלא ג
כשלמים בשנן המלאכ לא תלחר כמו"ש שלא יאחר לשלח אשך וחמשך ג
אשר הכשם שקם מדמשה ירבע הא"ש והאשה ואח בבור בשך תקלל".
ומחך בבור בשך לומר שאם הקדים אוכן בהלוי יהיו לו בשם זבבוס".
הקן לא תקן לבדוקן בחמשה מלשם מן הבהן והלא שנה שנו במקוס
אחר אלא כלי למחך לא כן תלשה לשוך מיד בבור מלם לאחר שלשי"ם
יום פולקו שנאמו ופדוין מבן חדש תפדה אך בבור בהמה ביקר מעמל
בו שלשי"ם יום ואחב פדיון לבהן". ואמשי קדש אם ה"יקס קדושים ומ
וברושים משקולן בשלאת עולמות הם אחס לאו אי"נבס אלא". ושב
הלאחר. החוץ לבשבת ישראל הנקראת קדש והיא כתן שלישראל ונקראת
קדש שהיא מחושבת מן הקדש שהיא החכמה הלהוזק באות יו"ד ושל כן ג
הוסי"ף מלאכ בשנון ניקמול הקיומ וכיון שבת מחשתף שבול כל כך ג
מין להם לאכול בשר עופה שלקדה חלב כת המשחיתי". ובשר בשלה
עופה אך בבית כן אלא שבשר הבקדה בהוה מקום שבדך בהחזקת ג
לטוהר וכן כי בשלה חלבה וכן אשר לא יקיה טהור מקדה לבה. לבב
אלקים לא תקחבר שחוקם ונזהו לא תקיה אחה הבם לישראל אלא בדך
אלקים לא תקחבר שחוקם ונזהו לא תקיה אחה הבם לישראל אלא בדך
בכל יום ולבך לאו בבון שהו ואם הקלאה חשבם בקלאתה והקלה להקחבר
ולא תשחת שחוקם שוא שלא יבר הרע והקיה שב חרפת שאהבה מ"ח קשם
אלקים לא תקחבר שחוקם ונזהו לא תקיה אחה הבם לישראל אלא בדך

או מחבוד שבה קו לשרפה שמותלה בכל הקטאות אבה חוה הלאות לשחר ג
לבב שלאכך שאין הבה חקפה שבר כל פליה שנאמו ולבל בב ישראל
וגו' אמו הבה קנו ושב לשרפה. ושב האחת הזכיר בשלה להשמיר בי אור כי
שם כתן שלא נשנו הרשע שהיה אי"ש שלה והוא כתן שלקין מאש המלאים
שהזכיר בן ניקי בקיומם בשלה שם הבבי"ם מלאם ולבך הערפה ראוי"ה
להם". לא תשה שחוט שוא לא תקבל שבושה מחמי שיראלך כשנך שיעבד
שלך שב שהתקור הלבר היעב שחוא לשוא הוא עשבת ולא לשוא שזק ג
אזקקה להיין שלא ישחוט לבה בשלה בין שב שיבוא בשלה בין חברו וכן אמו
שלחה צבק הראשון בהבו ובת רשהו וחקרון". שלא אחרון שקוא אזקקה
לשפר לשון הרע ולחקבל ופחך אותו לשלה לומו שקשבר שלא זק כאו
להשלים לבבי"ם". אלא הקשה ילך שם הקש כתה האשם שלא תקחבר
אמו בשלות שוא לשוחת חחת לבקי ואול הקש ישקה זה שחלאת חסרונו".
לא תקיה אחה הבי"ם לישרת אמר אפי אחי הבי"ם שאי"ם נוקבים בעורך
לא תעה אחהם ולא הקשה בחשבי"ם ולא תחזקה שלא יאון ג
בהש נפשות לחובה שבשבת לי"ן אחד שב שיקין הקחבי"ם שלחזקף
שנש ונקן לישרת אחל לא בחת חובבין הלין בהבדשת לי"ן אחד ונקון אחה
רבי"ם להעות: ובמדרש מלאכך ובחשך לא תקחר רחוץ לאדם שישאן
הקשובה בקחלת יחין. ולמשך שיבבה לחשות שלא שנוהן ולא יאחר ג
שלא יחוה בלא הקשובה". ואפו בבור בשך כאו שבבור תחלת הבשם ג
כך תקיה הקשובה בקחלת יחיך ואם הקשה בן תקיה חאשי קדש ואם
ישלה אלבך חחשבות ישרת לחזור לישלך הקשלך אוהם חון חנשך
ולא תשה שחוט שוא שלא יבר הרע והקיה שב חרפת שאהבה מ"ח קשם
אלקים לא תקחבר שחוקם ונזהו לא תקיה אחה הבם לישראל אלא בדך
בכל יום ולבך לאו בבון שהו ואם הקלאה חשבם בקלאתה והקלה להקחבר

טעור אלא אם כן היה חולה מוחזק או טרף לו שכרו והחזיר שלא ינוק
בשכר ומלאחר שהו רוקח שהו אבל ישב לו ולא כלה לסרוק שהו
כב שער בשל חיים אלא שלחרך שהסרוקה בחום אבל הטעון
שהזקיר של הטעונה באומרו הקס הקים שהו קסרוקה שיטה
לשון שהה וכן שכור ושחוב וכל אחרו תן הלוה סרוקה ואשכי שי
אלא הוי כן אותה לאחרון וכל אחרו אחזקה לעיין ולבל ביושבים
לחבון שלא יטעון לאחד מהבעל הטס ושלא ישבו שלא בשל
כן בלבד ושאל אחרו אחזקה שלא יחלוק של קלב ומופלא שבהיי
לפיכך מהקחילן בהם טשחות חן הלל כלום לקטעם שבהם שולחן
הקלה שיהא מהרו לטרף ולבו שהוא חסר יול בהשן בו כן ולבו שהזקיר
שלא יאמר שלהם לשחור שום אחל אחרו שם הוא לל לא בשי
השחרבן ולא הקייטבן ואחרו רבל שלא הקאחר לל הוא אחזקבן ולפי
של הלל לבו שהיה שביר ובלבל מובסין ורוב בשם אלהחמיש
שלו ואבהם אותן בשבור בבודן הראשון שהורבל בו ולא כן הראבין
שהוא הקלב לשלם לבל בבוד ולבל מובה והורבל בכך ואם הלל
לבייבו ולשוחרו פייבו בטובל זה אם הלאה בהחזן הושה בדרך כי
השב הקייבשה לא אחר אחה פשחים ואחו שוטף להבוהה וכן אם פ
לאיה בהחזן וכלה הקחה חשחו שחוב השחוב שהו וגם בזה פשחים
שאין אחה יכול לבייבו ולא לשחרו כאן שהיה זקן ואיבה לבו בבאו
וזקן לשון וחלה חשחוב לא בהחייבה שחוב השחוב שהו פ שחוב כי
לשון שחה וכן שכור ושחוב וכל אחרו תן הלוה סרוקה ואשכי שי
שהזקיר של הפשטה באומרו הקס הקים שהו קסרוקה שיטה
לשון שחה וכן שכור ושחוב וכל אחרו תן הלוה סרוקה ואשכי שי
שהזקיר של הפשטה באומרו הקס הקים שהו קסרוקה שיטה

יה בשבור וישבע בן אחיבך והוא וכל אחרו אחר פשטה השבי שיב
אחשה היחזן שם שטם הזרע אחר אלבך ״ שטבי חיים הזכיר ־
בן השטה לבהיבך לחיבך והחלה החיבה השלה הלבן כאו שאחר ־
אחר בשטה אלבך חיים אלא שלחרך שהסרוקה בחום אבל הטעון
בה שער בשל חיים אלא שלחרך שהסרוקה בחום אבל הטעון
שהזקיר של הטעונה באומרו הקס הקים שהו קסרוקה שיטה
לשון שחה וכן שכור ושחוב וכל אחרו תן הלוה סרוקה ואשכי שי
אלא הוי כן אותה לאחרון וכל אחרו אחזקה לעיין ולבל ביושבים
לחבון שלא יטעון לאחד מהבעל הטס ושלא ישבו שלא בשל
כן בלבד ושאל אחרו אחזקה שלא יחלוק של קלב ומופלא שבהיי
לפיכך מהקחילן בהם טשחות חן הלל כלום לקטעם שבהם שולחן
הקלה שיהא מהרו לטרף ולבו שהוא חסר יול בהשן בו כן ולבו שהזקיר
שלא יאמר שלהם לשחור שום אחל אחרו שם הוא לל לא בשי
השחרבן ולא הקייטבן ואחרו רבל שלא הקאחר לל הוא אחזקבן ולפי
של הלל לבו שהיה שביר ובלבל מובסין ורוב בשם אלהחמיש
שלו ואבהם אותן בשבור בבודן הראשון שהורבל בו ולא כן הראבין
שהוא הקלב לשלם לבל בבוד ולבל מובה והורבל בכך ואם הלל
לבייבו ולשוחרו פייבו בטובל זה אם הלאה בהחזן הושה בדרך כי
השב הקייבשה לא אחר אחה פשחים ואחו שוטף להבוהה וכן אם פ
לאיה בהחזן וכלה הקחה חשחו שחוב השחוב שהו וגם בזה פשחים
שאין אחה יכול לבייבו ולא לשחרו כאן שהיה זקן ואיבה לבו בבאו
וזקן לשון וחלה חשחוב לא בהחייבה שחוב השחוב שהו פ שחוב כי

ואת
[illegible] ואת התורה ואת הקרבן ואת הכהונה ואת הכהונה
לא הקשר שבת בראשית ויחזקאל שלא הקריב קרבן ולא קרבה
קדוש שבת לא הקדוש בן שבת בראשית. לשון יונה שורך הן לעיני
להקריב עיקר הקרבן ולכל שבשבת מן הקרקעות אינן אלא יחבשנו
בקרב הביא לחור מטהר אין זה טיח אלא עפר. בן אחיך בעבד שלא
הכהנים הודבר. והר זך הר עשב. ובאדרת ויעשה בן אחיך והר לחל
של המזבח שהיתה עשה ולבש ולבי שלא יאמר הלכם רבים כאלו
שיעשה אחים הכתוב ואין הקשבל אחיי בהם כשאתה ובילא בה אחד
לעשותם לבך אחד ולבב אחד להיות אלו הם הקשבון ובילא אחד
ובכל אשר אחליה לעשות כל אלה שאתה באיזה שכל שאתה
שבקהלה לזקהלה היא בחקום אלו ואלו שקבלם הין חורגים בעיר
ואחד יבא לחבור שם שם של טוב וזקן ויעשה קבל הבשר והקלפה
ואחר בעבד וך ישלחם הקפות שאתה לאך לזקיר ושם שהיה
אחהם לא הקבידן. ובילא אחרן שלא יאמר לו שאר לו בלא שם
אחהם לא הקבידן. ביום שם אלוקיך אלא ישאשתן הני שלפיך
שלא הקשה שוקפות שם הני וישבשלך בשם שלו אלקיך ערם ב
שהקבר שלידך. לא ובכל אשר אחליה אלהם הקשבון ובילא אחד
שקולה שם כנגד כל הקולה כולה והאלוה והבתקר בה בשואר אלה
כולם, והזכיר הרגלם לפי שקשבון אחד בשביל קנצלך שאתה
שלא ישקיר הרגלם אחקומן ולא בשבת הקשאלה הקולם ואחר שאר
והזכיר בבלן שלא בשאים בשבת. יהלה כל זכולך ואלו באקום
ולא אחד שלא בשאים בשבת. יהלה כל זכולך ואלו באקום
שבקהלה היא בחקום אלו ואלו שקבלם הין חורגים בעיר
ואחד יבא לחבור שם שם של טוב וזקן ויעשה קבל הבשר והקלפה
ואחר בעבד וך ישלחם הקפות שאתה לאך לזקיר ושם שהיה
אחהם לא הקבידן. ובילא אחרן שלא יאמר לו שאר לו בלא שם
סלניך הקשאול שאי ביום שם סלניך שלא ישאשתן הני שלפיך
שלא הקשה שוקפות שם הני וישבשלך בשם שלו אלקיך ערם ב
שהקבר שלידך. לא ובכל אשר אחליה אלהם הקשבון ובילא אחד
שקולה שם כנגד כל הקולה כולה והאלוה והבתקר בה בשואר אלה
כולם, והזכיר הרגלם לפי שקשבון אחד בשביל קנצלך שאתה
שלא ישקיר הרגלם אחקומן ולא בשבת הקשאלה הקולם ואחר שאר
והזכיר בבלן שלא בשאים בשבת. יהלה כל זכולך ואלו באקום
ולא אחד שלא בשאים בשבת. יהלה כל זכולך ואלו באקום

בבוה אלאחיך ובנגד חל האלוק אחר לא הקשלך כאו שאחכון
וכנגד חל הכתוב לעד לא תזבח ובנגד חל הבבוה אחר האשיק
בבוה אלאחיך ובנגד חל האלוק אחר לא הקשלך כאו שאחכון
וכנגד חל הכתוב לעד לא תזבח ובנגד חל הבבוה אחר האשיק
פי ורוק וקוא עשן שקוא אחד לך חבשים. ואחו שלא יבאו כאו הקם פי
פשקפוא לבאוק בסו הבאו לך שלוא וקך בשאר קאוצבוק וכקבך ר
בכתב שלא יאמר פנלך בקבן כתב. חל הקלך הוא חל שבוושיך
בבוה אשלוך שקוא זאחן הבאוק הבבוה ששיך בלחם שאבאין פי
בשלוא אחבין קחרש לאוצבוק ולהביא בבוה לאוקדש שלא ובוס
הבבוה בהקלבבה אוצבוק חלשה לך בשבוושבוה. וחלהסיך
הוא חל הבוכוק. בשאסך אוקשלך שבל יאוכלאחאך הקבוק
אוקיבשיך בשלוק ובחל אוספין אוקיה לבהים אוצבוק הלשאים. אוק
כאו קלאבן לך חנים בשלשה יאוצם חל הכתב הוא זאחן הלאביב וחל
הבשבוושבוק זאחן הקלך וחל הבוכוק זאחן הלאסיך ושלשיקם של הקבוק
ושל כל יאוצם ובלחי. בבאן בבם להוליך לך עוב ולאוק
בבשלוא בבלאבוק. אל חל הכתוב הקלאך הקשאור אוכאן לאבון בשלוא
בחול הלשוש ואל חל הבבוה שאר הבוועבה אי ואי הקשאור. יהוא שיאחבן
מן הלחלן שאלוא שאל הקבוק עשאר בלשוש עיך לבקה לשוואלה אוחלן ער
וקך"ם בן אלאך אלה אן. יהוא שיאחבן לשאוקבן בחרש הלאביב
וקוא חרש עשן ואם לא הש יוה הקבוקה אוצבבן קשוה. לא. יהוא ר
שהקבוקה אוקאלאך בו באביב. לא אביב שאן אל וכביר ואשאן לשאל
פיוק וקוא עשן שקוא אל לך חבשים. ואחו שלא יבאו כאו הקם פי
פשקפוא לבאוק בסו הבאו לך שלוא וקך בשאר קאוצבוק וכקבך ר
בכתב שלא יאמר פנלך בקבן כתב. חל הקלך הוא חל שבוושיך
בבוה אשלוך שקוא זאחן הבאוק הבבוה ששיך בלחם שאבאין פי
בשלוא אחבין קחרש לאוצבוק ולהביא בבוה לאוקדש שלא ובוס
הבבוה בהקלבבה אוצבוק חלשה לך בשבוושבוה. וחלהסיך
הוא חל הבוכוק. בשאסך אוקשלך שבל יאוכלאחאך הקבוק
אוקיבשיך בשלוק ובחל אוספין אוקיה לבהים אוצבוק הלשאים. אוק
כאו קלאבן לך חנים בשלשה יאוצם חל הכתב הוא זאחן הלאביב וחל
הבשבוושבוק זאחן הקלך וחל הבוכוק זאחן הלאסיך ושלשיקם של הקבוק
ושל כל יאוצם ובלחי. בבאן בבם להוליך לך עוב ולאוק
בבשלוא בבלאבוק. אל חל הכתוב הקלאך הקשאור אוכאן לאבון בשלוא
בחול הלשוש ואל חל הבבוה שאר הבוועבה אי ואי הקשאור. יהוא שיאחבן
מן הלחלן שאלוא שאל הקבוק עשאר בלשוש עיך לבקה לשוואלה אוחלן ער

דרך

כשאר איסורים שאין חיוב כאחרון אלא בדרך הנאתן אבל שלא ב׳
איסור אכילה במשמעות שב שיפרוט לך הכתוב ק״ו מאכן שקוץ אינו
אמרו אכילה בכל מקום שנאמר לא תאכל אחד איסור הנאה ואי
אתה רואל כל מקום שנאמר לא תאכל לא תאכל אחד איסור הנאה אלא
לפיכך אכילה במשמעות שב שיפרוט לך הכתוב ק״ו מאכן שקוץ אינו
אסור אלא באכילה אבל בשאר הנאות מנין ת״ל לא תאכל אחד איסור
הנאה ואחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה ואחד שהלעיזו בשעת
איסור ביאול ואחד איסור הנאה ואחד שהלעיזו בשעת ביאול בי שהיה
ביאול אסורה הקוקה ולקוק מן הקוקה בביאול ובן מאכילתן היה
וכל שאינו היה ביאול איסור מן הקוקה אלא אחד לבד ואחד שלא ב׳
הכתיר בן לא תאכל שאחד אחד לא תאכל אחד איסור הנאה בכל שבן
אחד אמרו לא תאכל שאחד אחד איסור הנאה בכל שבן לא תאכל

ונשוב דיק שיש בו יכר הינו שצריך ליחד מוקף ומייחדים ומזמרים ט
קול ושמו אחד ושל בן אמכו חבמי הקמות שנביא לבא בקב חולף
לפי שישראל מוד מיסור שער בחלם כוונו במאמר זה כי אעפ"י שהיה
מלכה מושלת עליהן ונקרא בחזונם בשוש הנעמד מן השוש הזה כ
כלומי ורצוי להקשות בו קושיא מכוב שהשוש הזה יש בו יכר א
הינו ולא הקבלתו לשתי הבחורות אלו יחשבו של יי קונה ויהיהדו ־
אחר שתי השוירות חם ושלם אבל לשתיל לבא בזמן בעולם יכר הינב
וקול זמרן הקריית הקמוקים עם יבינו לכל הסוד משקידו ושם יומיבו מ
חושה והשוק ובוכל להכהל ובניר שקול אחד ושמו אחד מאבר קבניר
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד ושל מוקן זמרן כתי לבן יהינשמי עמי
עב" הנה אתבי שולח מלאך שמן קמשוך הזאתי שקבך קוהט למשוך
כי ישראל שקיהם שיחזמתן בשוב אמור שישלח שהקם מלאך מאחר
שאיעם כאויים שהלך שבטה שהקם והנה משוך לפי שק בבח הקבלתן
בעול זה ולא שמפכו בידי מלאך כל ימי חיין של משוך כי הוא היקחמלא
מקומו של מלאך אחב אחה חוק משוך חזר המלאך למקומו הוא שכתי
אני שר צבא יי עתה באתי וזה מי יכאל כי הוא מן ד מחנות שכניך
שקול שר צבא מחנהו · וכרשו זל טרקה באתי אני הוא שבאתי עמי
משוך לפך והלך חוקי וקול החוץ במלאך מלאכי · ובמדרש הנה אתב
שולח מלאך אמן זכיתי אני בעצמי עשיתי להם שלוח בדרך ש
שעשיתי להם במדבר שעתה ויי קולך לפשקם ונחם ונעבדו ש
שלא זכיתם קהני מוסר אקקם שלוח · אף תמולה בשאתך אמכו
ושמאל כל אשר דבר יי עשיתי ושמוע אתו הבה צויתי לאלם קבאזן
מלכה אחת שלך ־ חנה וקצויתי למלאכי השלוח שעלה קן האלם קיך
כאחד אמרנו אלו שקבלו הבה מלכה אחינו קן שיקינו חי ־ נקי ־ מים
נשוב

נשוב וזקו חרוק של קלחוק ב יקוק אומו חרות חשעבוד מלבוש ה
ב נחמיה אומו חרות חמלאך קמות וזקו שסקוב ומלבר מקנה
ומחקנה נחלאל ון קמלבר נקנה הקוק מקנה לישראל ומקוך
הקוק שנקנה מקנה נחל אל נשוב ומנחלאל במות ומקוך שה יק
הבונה שיחין ונשוב בא מות אומו הבה בשי מקן הלא הלקם אל
אמלקי שלקים אקם אבן באלם קמוקנן לשעבר קייקם משקמשים ם ר
נרוח הקדש ועבשין אי אקם משקמשין אלא של ידי מלאך קוי אומר
הנה אנבי שולח מלאך · ושל ביך האמת קמלאך הזה אינו מן קנבלים
החומאים שבקרן בהם ובמלאכין ישים קלה אבל קול מן קנביאים
ובן כראשו בקחוומת כי לא ישא לפשעכם לפי שקוך מן קבה שאי שם חומאי
והוא חמעורן שר הפנים ולבך אמו לשמוך בדיך כי הרנים משמולת
מעלה והוא מלאכי הבן ולבך אמו לפנים כלשון לפנו ילך דבר וזקן לשון ם
מלאכי כלומו מלאכי קחביב אלו שעל ידו אתם מודעם בשוב ושנו נאמר
פן יבון כשבקש משוך ואמו קוהשב עו אתך לפיך בקש אחמנו אחרי שיקיך
מודעם עה וקשיב לו פן ימבון אל ישא לפשעכם ושל בן אמר ובי
אתך צופיך של ידו ואמו שוב וקבחלקיו ט שחלקהבן עבחקים האויבים ומב
שאמו קשמור אחכם כי אחלקה קבן יש לו לאלם להשמור שלא ישש בחמאו
ואמו ושמוע בקולו אחקקה שלא יקלצו עבני שוחה ולבך אמו אויב אל
קמר בן ואמרו זל אל אחי אל אחי שיקבונן שבקבל אחד וקבל
אויחד בלא פירוד ואמו כי המלאך קזה יש לו בח לשאחת הפשעים ר
וקפליחך אפוקה טרנו ואמרי בן לא ישא לפשעכם אם קמר בן כיבל
קאמר בן אחמר בעמי קאי ואחד אשר בקבו ותרנם אחקלות אחרי כ
כאמר בן אחמר בעמי קאי ואחד אשר בקבו ותרנם אחקלות אחרי כ
כיאחר בזה כי קולו הוא קול אחל שלון וזקן שאמו קשמוע בקולו ושעיה
בשמי אומליך הכוונה בזה כל אחה שהוא אומו אינו אומרו אחל בשמי
אלא בשמי אומליך הכוונה בזה כל אחה שהוא אומו אינו אומרו אחל בשמי

כל אשר אדבר אליו ידבר לבאר כי קולן קול לבר קשם ובלעזן כי בו
ידבר זק ישמטיט וזק חוטמט שעאלל מחנן כשם כיליך קקחקונד
עאללה אשק חלים וכן המלה כבל מקום בקנדק חנטק קיית וכחיב ב
קול והקשק קקיית פרי קול וקהם וקיית לבאר כי היית בכל קול וקחלך
דזק כאשר חנאן בטבל עסקלק מביניכם וזקן שחלו השם ט לא אשלה
בקיבך ט כל יחלן שקחלך דזק אשר קשם קחיוחל בקבו חקקלך
בקבך ושבאל לא יחלר השם ט לא אשלה בקבך כי כין שעשו בקבו ב
הנה קול בקבך ישראל אבל כין שעסקלק מקם נחנאם לנך קקבך
שיהיה אחל חן קעלהים שנח לבשיכם הוא שכקובך ושלחתי לפנין
מלאך ונרשתי אחך קכנעני כי לא אשלה בקבך ופחך לנך חיל ו
וישחט השם אחך קדבר הזק ויקחבלן כי היו חקבאבים בקמקלקוחך
שר קשם אשר שם קמוחל בקבו ופחדו לעבשם כן יפלו כיל קאויבים
שם אחל חן קעלהים וזקהו חה שאחכן זל שבל יחין של אשק לא קיה
מלאך שחקם כלוח מלאך שר צבא כי קיה קולך שחם קמלאך זק
שהוח חן קעיניאחך ואק שבקובך ושלחתי לפנין מלאך וקוח חן קעלהים זלה
עקב ו כימי אשק כי נעלם בכח קמלחמן וקוח קיה מחלה חקום קמלאך
חן קעלהים אבל אחר שחוחך חזר קמלאך שר צבא לאקומו" וקקבולם
כאומלם כי שחי בקבו זק חעברון שעאחו כשם קבו ומעברון בשאל
שכי ופחוק זק יש בו סך אוקיות קחל לשם קאלפונק ושנר ט שחי בקבו
סך בו" לא שם יבק קבו כלוח שה קבו ט סך בשם שלי" כי ילך מ
מלאט לפנין אחך שחוחך חזר קמלאך שר צבא לאקומו" וקקבולם
כאומלם כי שחי בקבו זק חעברון שעאחו כשם קבו ומעברון בשאל
שכי ופחוק זק יש בו סך אוקיות קחל לשם קאלפונק ושנר ט שחי בקבו
סך בו" לא שם יבק קבו כלוח שה קבו ט סך בשם שלי" כי ילך מ

ובימי יקושט חזר לאקומו לחוס מלחמת יל בשר ישחלל ושל בן נעלה
לקושט וחבו בידו ולבך קמלה עם עקמוחל ועת באבוד קלויבים ו
בחיט עקמה וקיית מלך קהן מקוחך שליהם להאבידם בעון ובבשם
חק שלא קמלה בן במלחמה שששה $ משק שלה יזכיר בדם קכתוב
כי אם אבדן קנפוחת וקחלימם בשעון שבקלן במלחמת בימון ושוב ב
קחלם כל שיר מקים ולא קזכיר שם נשם כלל אבל במלחמת יקושט
קזכיר נשם בכל מלחמותין ובכל קשנים אשר לבד וקנה בכל אחת ב
קזכיר נשם ובסוף אחל ואחך כל קשנאך קחלים לבאר כי עם קשמוק קחלים
שקקיעה עבלקוק חן קשלם קבא ושלבן קולך למברעאו קמלאך חזק
שהוח שר קנפלה להיות של עב קלויבים קחל שלי קלבאוחי ויסע לפני
ישראל למלחם ולהבות" וקביאך אל אבן קכשעט לא קזכיר קנ"ל
שם שפשה אחלו ולא קולבו ישראל להלחם שאו וכל זק נכח שאו קנ"ל
קחוח בחלל קבקוב ושבוחו וכזכות קקולה קחוזק במקום זה כי קמלא
אלבשה ואין ושט הקין בימי יי בשר ישראל קשחמים כעבך קקולה שק" ל
כל ספרים ושאלך קבאחך ויש בו יי לקיבוחבינך יי לחלוק שהקולה ב
נלחשק בקם וקכעל וקעלן שיש בחלקלן ומוחן הוא שעלנה לעוך כן ב
לוכוק ויש בו סך אוקיות קחוז לקולה שבשל שה שעלבת במקום זק"
וקבחלקין קחז ט הוא קמלבחיל אוקם וקזכיים בעשון יחיל כי כוקם בשיש
אחל יבחיים" ולא קשאה במעשקם בקבך קמבן זל יקבן שהיה לזקלה
מלכי קאחוה שהזכירו חכמים כמו שהזקיר במקום אחר ובחוקוחיהם
לא קלבן ואחרון אחל דלי קאחוה וקעלה ויוקך כי יזקיר של עם שעל ב
עבוד לחוקך כל לבבך אחם בעבודה שעיבלך כבוד והשעם כי אחו לא
קשקחוק שלך קבלך ואבודך קוא קכבוד אשר יעשה קעבד
לאיוטן וחזר ואחו כי אחם עשן שעיבן עבודה אחל בזיון כעון סוער ב

ונא ויקח אחז לך קללה וקבוצה בכל המכתים למשלה וזכר אלו נתי ע׳
היה חעניל אלם ואספתה את השנתה ואיר אחתים ואה שבתיך ב׳ שמחים־
קלבך ושם הכלב עלמך כאחו האלבה שהוה אישם הלבה והרשעו גלל כי שוק זה
שלמה. קלירשה אין שרל השוק בנון יקושים ונלשים וזבובים והבוהם אישם
לאיך שהוה קלילה. והאוהיב אוניהאחם. שוקל שיבעמו לחשוך ויקבעו לך
ובקשתם אחלה. אתה אישרי סמוך זה אחקיל בשלע ואחם־ים בסה. לפוח ע׳
ובקשתך. ואחו אחסר ישיך לוח אחס החסבר שיש בישם שהוה הטהים
מן קובלה בשה קריוה אשבלה - כאילך להבעם עם הבקשות כאחו שאחו עם
שלא מים אבעלן ושקו ובלך אחה לאחך ואחשיך - אשבלה אחלה בשלים
קשיוחל. ואחרון רגל כאחן אחלה חלאים קלי־ים בחלה ואחבשלה וקישן
אחלה אקבלפן בשבשיהן השם קשיוחל וקלן כל הטבוד והכושם לעשם ל׳
והיה הלוי לאחר וקשיר כאו שאחו ובלך אחבל אאור הבקון כי הלהיים ישיר
אחלה אקבלפן בשבשיהן השם קשיוחל וקלן כל הטבוד והכושם לעשם ל׳
אחלו עם בכלל אחלה שלא יהיה בהם אשבל ושקר שהוה חוש באלם ע׳
והטבודה יבלך השם יהי אחזון האלם שיהיה בכח קולקיהן וישיר הקחלאים
קאוויר כאי השקהוה אחשלהה הבובבים ושלבן הסקוך כי שם הקולך
קחאחיך ובקם ישרהי אחלה אקלבך ישחחלאים בחוך הענך אלל ש׳
קאחבלים והאשקים הבבאים בשנך ויש הקחלאים אחזן לענך אלל שיאני
ואחחאיך ובקם ישרהי אחלה אקלבך ישחחלאים בחוך הענך אלל ש׳
ואחאן הקבל הבלבך ובל הקולשבהוה שאחו ובלך אחלחאך ו׳
קח

ולכה"ן
מקום עשיה בו וקדש ועבד הא הא"ר אף הכתוב מדבר אף עבד ואביזרו
זה שמחסה פרשת נתן משה אלו שלשת חוקצי שכיון שני שתיהן נתרבו כן
הוא חומרת בעבדו ומפרש לן חוקצ ותשמיה לה יכול כשלה ואולי מפני
להתקיים בשתי השניות ויצא להקפות לשה וכן כל מי שלא נתרבו בשתי כתובות
ובבר ילמדנו כי המלאך רמז הוא שנאמר אלהי אבותי שלחני ובשתי בו
לה שלה והיה שם וקטליה רמזתה לתקופת השנה היה עד שבא בתוך קשתן
הקלה והיה שם וקטליה רמזתה לתקופת השנה היה עד שבא בתוך קשתן
לא תמיד ויהיו אתי שלחי, ישראל ומשה לבדו עשו ואתי שכן נאמר לו שלה אלי
לשון צוואה שהוא מלשון להתרחק ומשמשים מחזקין ישראל. ומתוך
אלי יוצא כי התורה ועשה משה אלי קול מעמדין שאחרי כן של שלמו וקול
השופר והשתחויתם כלפי חוץ ומה שמדבר בשון עתיד ועשה משה לשון
הווה הואיל וקדבור רמז למשה לבדו שאחרון שלה אלי אתי ואקרין וכל
הכוונה של מלמעמדין והיה הכתוב ראוי לומר ועשית לבדך כי קשם קמיותר
שמצוה זה היא תורתה במעמד עם ישראל" ועשה משה אלי כתיב הפה זה
שהתירה והוא השליח נאי שעשו ומשלה ממנו שקשלו עקבו של הגל ותמלא
הקערה שומר ישראל והוא מתוך הוראת שאלו קשנים שקוראין לבל חוק ש
שלח מלשון יון שקורין משלח מוטעור ושוב יכול שנין שלשי מלשון
מלשון שמיהם כי הרגיש משמיהת מוטעור ושוב שהוא שומר קשלש והוא
הקערה שומר ישראל והוא מתוך הוראת שאלו קשנים שקוראין לבל חוק ש
שלח מלשון מחכמי"ם שקורין אלו קנביר בשלח ומשלח מוטעור ש
ושלח מלשון מחכמי"ם שקורין אלו קנביר בשלח ומשלח מוטעור ש
הפה זה לבו שבשם הזה נכללים שהי לשוונות קמוהם של שניהן והוא מלמד
קקנול כי אין נכון שיאמרו השנים שלה לתחתון ועקרה מוטעורן בשם זה כדי
שלא יהאו החלם וחי. ויש בקפך כי מוטעורן מלו למשך שיושלה אל קשם
וקכוונה כי משה יבא בתוך קשנן אשר שם ולא יבא אל קשם קמיוחד
ש לא יהאו החלם וחי. ויש בקפך כי מוטעורן מלו למשך שיושלה אל קשם
קקנול כי אין נכון שיאמרו השנים שלה לתחתון ועקרה מוטעורן בשם זה כדי
שנקרא בשמי יצ והעושם שלה אל מקום הכבוד אשר שם קמלאך קנקול
ואל משה אלו קשם הנסבר בתחלת השנן וי אמר יצ שלה אל מוטעורן ש

ואלי תלקן מלאך עה ותלקן. פרשיות כ' אלו הן אחד עלה לס השלה
שקין במקום חבין ושמחה ולבן היה קקבין פרס. ויקח משה אלה לס
אלוה וכקבין פרס כלי מי קמדבר ישראל הין מוקצים מחדיק קקן עד
שלוש כולם פרס בשם פר כהן משיח ופר השלם לבר ופר שיש שם שה
וחי בין בל שוגג ומזיד וכשיבא בית המקדש יביא קבשן. זבחים
קבין קבקר הנה בכאן וכן מי שבא להקריב חיב בשלשתן שנאמר בשם כבש
קוא קקבין הנה בכאן וכן מי שבא להקריב חיב בשלשתן שנאמר בשם כבש
דכתיב עבתו, ישראל בחטיאתו ואשמה וקבין מילא בשלשה מחלבים
שלוש עשרון ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
וקקדושים שם ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
שלא עשאו תמיד שלא עשו את משה שלשם כי הם הקטורים שנה
שלוש כי לא היו זקנים ירמיהו הכבוד. ושר הטבאת קם בתוך ישראל
בשון עשה ואולי בשביל שהזכיר בזקנים שקם אלעזר בן ישראל קכבוד
עשה כי קם עשה כמעשה והוויל כי לא בשביל חשלוש שלא בחכמה
שלא כי היו זקנים ירמיהו הכבוד. ושר הטבאת קם בתוך ישראל
וקקדושים שם ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
שלא עשאו תמיד שלא עשו את משה שלשם כי הם הקטורים שנה
דכתיב עבתו, ישראל בחטיאתו ואשמה וקבין מילא בשלשה מחלבים
שלוש עשרון ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
וקקדושים שם ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
שלא עשאו תמיד שלא עשו את משה שלשם כי הם הקטורים שנה
שלוש כי לא היו זקנים ירמיהו הכבוד. ושר הטבאת קם בתוך ישראל
בשון עשה ואולי בשביל שהזכיר בזקנים שקם אלעזר בן ישראל קכבוד
עשה כי קם עשה כמעשה והוויל כי לא בשביל חשלוש שלא בחכמה
שלא כי היו זקנים ירמיהו הכבוד. ושר הטבאת קם בתוך ישראל
וקקדושים שם ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
שלא עשאו תמיד שלא עשו את משה שלשם כי הם הקטורים שנה
דכתיב עבתו, ישראל בחטיאתו ואשמה וקבין מילא בשלשה מחלבים
שלוש עשרון ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
וקקדושים שם ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
שלא עשאו תמיד שלא עשו את משה שלשם כי הם הקטורים שנה
שלוש כי לא היו זקנים ירמיהו הכבוד. ושר הטבאת קם בתוך ישראל
בשון עשה ואולי בשביל שהזכיר בזקנים שקם אלעזר בן ישראל קכבוד
עשה כי קם עשה כמעשה והוויל כי לא בשביל חשלוש שלא בחכמה
שלא כי היו זקנים ירמיהו הכבוד. ושר הטבאת קם בתוך ישראל
וקקדושים שם ושם קקבין קיה נתון בקבלת היקוה שהיה בית
שלא עשאו תמיד שלא עשו את משה שלשם כי הם הקטורים שנה

ואחר נתנו לו המלאים להזות מדמם על הטס ׃ פסר הכהן מובאתו

ואת מתן קרבנו ומנחתו שעשוו במדבר ׃ ויזרוק משה את הדם הזה שלשם
מן הדם אל שיבעתם בהיותם הכה הדם והיה השמן להחשיבם כשנים ע
שהכה באהרן ויין על אהרן על בגדיו ועל בניו ואותן בדם הזה שהיו
עליהם קדשו הבגדים שהיו להם ובכור עזול והיה להם שרות
ואותו שנשפכו בהיותן של הבה ולבן כשחנותו כשנל ושבריו של הבהמ ע
אלו להם הורד שהיה מושלך מלאים מדמם הבגדים שהיו עה
להם וזקן שאלו ויקצלו בני ישראל את הבהמ ואת כלה הבה שרופים בהמ
בדם היו להם אם את חלם ההיה חוטב ואם לאו את מקר האכם
לבהמ ולמיתה בן ט״ה ל״ל. ובוודת את הקלום עה בשאלו של הטס כי זרק ע
הדם של החיצה לבפר של הטס שבין הדביר ומלחן לבפרת של
שמת. ויהי ויזרוק של הטס כנגד הטס כלפי לבשרם לא של בגדם ובן ושנ
ישפטו של האבן של פני הקיר הקדשים ׃ ויהיו את שלי ישראל הכווה בזקנ של
הכבוד הלאחרון שהזכירו למשה ולבך הזכיר בו את שהיה השביעי שהקדש ע
הקמיוחד שהוה שלי ישראל שהנבו כי לא יראת האדם ואת ולבך הדבר הקלום
וחזו את יקר יע הלהה השראל והוה הכבוד שראה יחזקאל. ואלו ישראל לשלו
כי זבוהו ישראל אחביקם שלוקם לאבותם במדבר הזאת. ושלחו רעלו של לך
הטמע יבאר הכהן כי משה ואהרן ובניו ושבטיו זקנים הלו שהיה באשלו
הדבריט שלי ישראל של הבמת ובמת של הקיר והוה העמוד של פתוי ע
החיוב אלו הלה ושלחו רעלו שהוה הבמת ובן הדבנתו כופני יקריב והזמר
כאשה לבשרה הפטיר כי בן כהן כאשה אחן פטיר כאשה ופטיר הוה
אחן יקריב לבשה הפטיר שהוה שלוה ושלוה הבמת לבשרם שהוה
כמת אחר וזקיוה של שש כמלאתו ואשה הוה כי יש כמת לבמת ועלה הכהן
כי קחה בבמת הקטורן יש כמת אחר שהוה כאשה לבשרת הפטיר ובשלם ע
ובשלם השמים ו״ש מורות לבל כמת ובמת קה נ״ן וזקן סור קכהוב הטאכר בבמ
שלאה שש אשלות לבמת ובהן ויגש שלאה של כמת יוצ כי רלה בהכאתן
הקבוה לבלל בכמלאן אשלות שש קכמלות שלאלו שלאו כשר רלאן
כי שאה ישבו כמלות לאשמע כמלות לבי ית בוד ׃ ובשמה קכשם כהכב
שר לי כופלון רחין ׃ ואל אלל עקלן אלעל מלשון אלשות כלאו שהלאל
שליה רוח עבואה חו ט״ן מלשון בבוה סאו ומאלליה קראהיך וקם עבב
ואביקות ושבשם זקנים ׃ לא שלח ידן מאלן שקין האי״ם לשלחות יד ׃
ויחזו את הלהים ולא קלאו לשלות אל יתן ׃ ויאכלו וישתו עקבלו ו
וקלל בבב עם מהלך אכלה ושתיה ואלקלום הקבם ע דרך לחלה אלו
יהוה שקראשונים קין יהוה האי״ם לעבואה מהזקנים וקם האו כבוד
אלי ישראל אחבל הלחהם כולם שקם אלל בני ישראל שקם הזקנים
שלאלו מי ישראל לא זכו לאחה הקשוה לאלו ויחזו את הלהי״ם ולבן אחן
בהם ויאכלו וישתו כי אם קיהה קשוה שלוה לא קין צריכים אחבל
אלא זין השכינה כלכבו ואחה לחיה אחבולם ׃ ועל הטשע ויאכלו

כאשה לבשה שלבפיר והקהלאלו כבאת האו שלם הטמים שאוקר שקוה ע

ויקרא

שהכיר שקיון כקובעס פאלבעט שלהיס. להודיעס לאדם שהקורבן ע"י
באדם שחוקה על גבי אש לבעה אז יחזור אשר כקבלו אל לחודה האבן ר'
אשר כקבלו פי קודס שעבודה השלם שקה קהלה היקה כקובעה לבעה
כן. ואקבה לך אל לחודה האבן פרשי והיה עס עס יי"ג. אלפעס יוס ר'
הבה. שלה אל הקה גם פרשה זו קודס מהן קולה נאחולה והלשון מוכיח
בתיור קיישהס קובעס אינן אלא מהט שקס קבוה לירש חיי השלם
שלה אל הקה גם פרשה זו קודס מהן קולה נאחולה והלשון מוכיח
הבה. שלה אל הקה גם פרשה זו קודס מהן קולה נאחולה והלשון מוכיח
כן. ואקבה לך אל לחודה האבן פרשי והיה עס עס יי"ג. אלפעס יוס ר'
אשר כקבלו פי קודס שעבודה השלם שקה קהלה היקה כקובעה לבעה

ותמלא
מאשר יהבטן לבו יצא שומר שלא יתן לבו ונולדו. מאחר יצא הקוף אחר שאינו שלו
חרש שאינו שומע ואינו מדבר כגון שראהו ולא קנהו. מאחר כלאים הוא ולא קנוי.
והקוף אחר שאינו שלו וגנבו שהקוף של ישראל ולסרוס מחקרא זה דבר יצא ח'
רגל חמשה לא יקבלו ואם הלכו אין הקבלן נתבע ואלו הן חרש שומע וקטן
כדתנן שהקטנים עבטין לאחוז בקרומיהן שקורא עליהן הכובשים ואחזו
ולא ישלה אל הקדר ומחך לשה ויקחו לי תרומה פירוש שלא
נזק והמעם שישאו מקדש משם הנכבדל וישכון שקובעו ושם יפיר אל משכן
בו ויהו שלשה משכן שיקח תרומה מאחת כלאים וגו' וכשלשה לחמש הקדר נאמר
קחו. ואמר תרומתו לפי שהזכיר עבודת הלב כי אין רצון הקונה נשכר
תקחו שאין נותנין קופה של צדקה בפחות משנים ויקחו בניהם שנים
מחצים ומקבלים כסף כשעור הפושקין לתוך תוכו בבו. ואמר
בבו לפי שיש שם אדם שמתנדבים ולא חולמים אלא חלב לחצים שרוצים מחצים
מקבלים ואמר יהבטן בבו לפי שקבלה הוא מהלוי בהם שנותנים ואינם מקבלים.
ואמר יהבטן לבו ולא יהא הוא אלא מסוב הוא כאלו נתנה לה והא היא מקובלת
עצה היא ואמר הוא אם הוא אדם חשוב הוא לפי כאלו נתנה לה ישוטה. ואמר
הסכמת שמואל ואמרת זוכה לאדם יחלים אבל קייתן מתן וצדקה בזכות
אבותיו מהלים יצחק וישקב. כבודי ואמרם רבותי שקשלחת שכינתך ובזכות
בקובנו ובזכות שניהלנו כבוד בגדול ובלוי ראשי שיטי השטים ואת ידעתי שעתידין
בנו ונתן שלשה משכן שיקח תרומה מאחת כלאים וגו' וכשלשה לחמש הקדר נאמר
קחו. ואמר תרומתו לפי שהזכיר עבודת הלב כי אין רצון הקונה נשכר
תקחו שאין נותנין קופה של צדקה בפחות משנים ויקחו בניהם שנים
מחצים ומקבלים כסף כשעור הפושקין לתוך תוכו בבו. ואמר
בבו לפי שיש שם אדם שמתנדבים ולא חולמים אלא חלב לחצים שרוצים מחצים
מקבלים ואמר יהבטן לבו ולא יהא הוא אלא מסוב הוא כאלו נתנה לה והא היא מקובלת
עצה היא ואמר הוא אם הוא אדם חשוב הוא לפי כאלו נתנה לה ישוטה. ואמר
הסכמת שמואל ואמרת זוכה לאדם יחלים אבל קייתן מתן וצדקה בזכות
אבותיו מהלים יצחק וישקב. כבודי ואמרם רבותי שקשלחת שכינתך ובזכות
בקובנו ובזכות שניהלנו כבוד בגדול ובלוי ראשי שיטי השטים ואת ידעתי שעתידין

פרשת ויקחו לי תרומה

שמות כה פסוק

מתורגם לפי תרומתם לשמי ונ' לפי תרומתם השלח
רבינו קוי המון שמים לפי. מתורגם לשמי ונ' תרומתך שמשמה לחבני ישראל
שהיה תרומה נתונה לשלים יחלים אבל קייתן מתן וצדקה בזכות
אבותיו מהלים יצחק וישקב. כבודי ואמרם רבותי שקשלחת שכינתך ובזכות
בקובנו ובזכות שניהלנו כבוד בגדול ובלוי ראשי שיטי השטים ואת ידעתי שעתידין

השקלים בתורה כי תשא. קל' היא תרומת המשכן והיא היתה בתורה
ל' תרומת וכאלם תקחו ישראל ל' תרומת הא' תרומת המשכן. הכ' תרומת
אין כופין תורם לתת ואם הניח הזמן כופין תורם. ותמלא שהזכיר בפסוק
שמתחלה מופקד אצלם ואי פשיר שמכאן אתה דן בשאר השקלים שהתחלה
שנה ואם לאו של קבה ונתה אלא תרומת הקבה שתחלתו בשלשה
לך ואם קוח מתוכה ופקיד אחרן וחשוב ונותן המתן לצדקה הה המתן
ופקיד של המתן שכלו של קבה כמאתים זוז כי מתך הכל ואיך נתנו
אלא שזאת תרומתן של קבה מה"ל שאת לתת שהקשיר אינו אלא מתוכה
קחו. ואמר תרומתו לפי שהזכיר עבודת הלב כי אין רצון הקונה נשכר
תקחו שאין נותנין קופה של צדקה בפחות משנים ויקחו בניהם שנים
מחצים ומקבלים כסף כשעור הפושקין לתוך תוכו בבו. ואמר
בבו לפי שיש שם אדם שמתנדבים ולא חולמים אלא חלב לחצים שרוצים מחצים
מקבלים ואמר יהבטן לבו ולא יהא הוא אלא מסוב הוא כאלו נתנה לה והא היא מקובלת
עצה היא ואמר הוא אם הוא אדם חשוב הוא לפי כאלו נתנה לה ישוטה. ואמר
הסכמת שמואל ואמרת זוכה לאדם יחלים אבל קייתן מתן וצדקה בזכות
אבותיו מהלים יצחק וישקב. כבודי ואמרם רבותי שקשלחת שכינתך ובזכות
בקובנו ובזכות שניהלנו כבוד בגדול ובלוי ראשי שיטי השטים ואת ידעתי שעתידין

ידבנו
ישראל שעשאן על יד שקלים ואותם שקלים הין לקבעות עבור
פעמיר מיני שעורין ישראל על יד שקלים הין לקבעות עבור
ן׳ התרומות הללו שהיו שקלים קדש ואחת חול ונהיו תרומת השקלים שהיתה לעוף
ישראל ולהעשרתם שבה הין מהקבלים שעשאו ועתה כוסר עשאו וכעבד
נעשו ישראל בני׳ התרומות: שלי יג שלי תרומת שלו בעבר ב׳ שקלים ט׳
תרומת שקלים עתה ותרומם בקם וקם בחכמה והקבוצה וקלשת כעשן שפתי
י״ג בחכמה יפל אלן כוון שמים בקבוצה בלשתו ון׳ ועלתו בחלבת המשכן
להורות שהמשכן שקול כבהמת נשלם והתורה נשל זה דומים בביאור כעשן
פלאל שעשאו ואחלא מוקן רוח שלים בחכמה בקבוצה ובלשת ובשה לרעו
קל. ולעט היה פלאל לעתיך תוקיות שנבראו בקם שמים ואלן כתיב בקיר
בחכמה ובפי הקם י״ג בחכמה יפל אלן כלו החכמים להורות בזה כי המשכן
שקול כנגד כלהת שמים ואלן. ובפלקי ב׳ אלעשר חומו בשלשתן כנגד שלמה
כיית הקדש שבן כתיב בחים והוא בן חשה אלפות ואביו תלתא מיע
צוה חותש נחשת וימלא את החכמה ואת הקבוצה ואת הלשת ובן בשלשתן
נתיל להבעות הזה שעשו בחכמה. כנגד בית הקבוצה יקבוץ ובלשת ח׳
חבש ימלאו ושלשתן שתיל קבל לישראל שעשו כי י״ג יתן
חכמה מפיו וכשה והקבוצה ושלשתן יעקבו למלך המשיח ושעשו ישראל
רוח י״ג רוח חכמה ובינה רוח לשה ון״. ובמדרש ן׳ התרומות אחת של מקדש
ואחת של משכן ויהיו זהב וכסף ונחשת. זהב כנגד משכן שעשוי מזהב שהיה
חביב על הבה כזהב. וכסף זה מקדש השון שעשו בו אדנים בכסף נתשבים
שלמה למחומה. ונתשת זה מקדש שני שחסר ה׳ ארון וכפורת וכרובים ואש נ׳
ורוח הקדש. והזכיר הזהב בראש להורות שמחל להם שון העגל כי מושך
העגל קודם המשכן היה ״. ושב האחות ויקחו לי תרומה ויקחו אלי כנסיי
שקול המשכן היה. והזכיר הזהב בראש להורות שמחל להם שון העגל כי מושך
העגל קודם המשכן היה ״. ושב האחות ויקחו לי תרומה ויקחו אלי כנסיי

והסמים לכל אחד כפי עון הכרוכת אלן העקול שיש בסמוך בראש חוץ
ואתה קלוף. ובתוך הפה הקטנה שכלל אלו הסמים קן עון כי הבשמים מ׳
אלא כשהיו שלמה ואחלקה הקלדקה עשאה כך כאן שיתבאר בפרשת
הללו שלא היו הסמים חלבונה ונגל ט אלן כח לאחד לפעלתה
אלא שלא היו הסמים חלבונה ונגל ט אלן כח לאחד לפעלתה
והסמים שהיו מעלים עשן הסמים עקים. ואחד השוהם שפים. ואחד
ומשמים שהם משובחים שם הסמים לקטורת: ואחד בשמים כולל
כאן חלבנה ולבונה אלו אלה בשמים שהסמים הם הקרוטה שהיה לאחד כל
המשחה ולקטורת. כיאלו הסמים שהסמים הם הקרוטה שהיה לאחד כל
שעם כי הקטורת הם סוף סוף. שאלן יהיה לך למתור. ובשמים לשאלן
שעם כי הקטורת הם סוף סוף. שאלן יהיה לך למתור. ובשמים לשאלן
שלא יבנה אלם אלא משעם שהיה עשן עם רוח עלה ואחלו אשעם
משכן ולהיות אלים למלים ושעטה וקשעם שעם ואכלן אחד לאחד ש
שעם שעשם שקה אביהן צבה ברוח הקדש שעשהן שעשה מ׳
ועל שעם שעשם ״ויעשה אלי משחה קדש רקח מעשה רוקח טוב קדש
יהיה משחה קדש הוא לכם״. ובתוך הפה הקטנה כמה יהיה הטוב הראוי
שעשה לבד ונעשה כמהיה הפה הקטנה אלקין לפה אלך היה הטוב הראוי
בעשנו. והמלה הקם בעשן שש ששים ובכולו של הבה שהשה לפי
עקוה ובשוק שעשה עשנם לבך הרעמו פעמים ורשי פי ששים ואחד
שעם ושלש הרעמו ואחלו אלי לבך הפה אלן הקטנים״. ושהוה הקטנים אלן היה
שעם ושלש הרעמו ואחלו אלי לבך הפה אלן הקטנים״. ושהוה הקטנים אלן היה
שהקטנים בקופם והזכיר הקשם שהוה הפשהים. ושעם הוה פולה של
יולה חוקך שלך עמוה ולבש הקטנים הראשונים אלן חוקך הקנים שלי
והקטנים צמר לבוש פלך ולה שעם פלך. כמלאכת הקשעם לפי שהוה
כך לשעה נן ב

לשפה
פובר אלא לא הכתוב אחד הקשה בפרקי ואחד הכתוב הקשה כין
אחד שנא ולכאון אין כי בשר וח"ק אין לי שלא אלא הכה לא תמו שאינו
שנשלם אין בהם הקשה אחד וכן כל השלם שנשלם אין בהם הכשר
לעולה וכשהה שאינו אחד קלקלה לחמי לאשי. אחר אם אכלם אחד מכל הקרבנות
שנשלם קדש מעלה ושהם בגדים וח"ו בשוגג ואכל ומלמד שהוא
לא יכפר אחד אין הכלים אלו מפקשנו כל כי הקשרים כגון שולחנות ומזבחות
וכיורות שנשלם שלחן שהקשה אותם וחם כי הא אלבר ל
אחד מהאכלו ואחד אחד אין הכלים אלו מפקשנו כל כי הקשרים כגון שולחנות ומזבחות
של הקשרים ואלו לא כי הא לא לכתוב וכן הקשנו אלא כן הקשנו. ובאלבר ניקחו
ל הקרואה זקשה כי לקח עוב שהקה לכם הקולה אל הקשנו שהיא לקח עוב
ולקח עוב שהקה כין שקבלו אחד הקרבה ואשנו ל אחד אחד שלא אחד כבולם
ל שהכם כין שקבלו אחד הקרבה. בפרט הלו אחד אחד בפרט בפרט לבר
ישראל ואחד כי הלו אחד אחד ואשלם אחד אחד. כי הלו
אחד אחד ואחד שהאל אחד הקבלה. בפרט הלו אחד אחד בפרט בפרט לבר
ל שהכם כין שקבלו אחד הקרבה ואשנו ל אחד אחד שלא אחד כבולם
שהא אלבר אחד בפרט שהא אלבר אחד בפרט בפרט לבר אחד אחד
כין שקבלה ואחד לכי כי הלו אחד אחד בפרט בפרט לבר אחד אחד
שלא קבלה היא רואה אחד בפרט שהא אלבר אחד בפרט בפרט לבר אחד אחד
אחד לא פרק יפרק אחד ויקר אין בפרט אלא אחד אחד בפרט בפרט לבר אחד אחד
השלים ואשה שהאר ואחד אחד כפר אשו אחד אחד יוכל לאחד אחד אשו

ונמר

ושש שם ר' אלעזר שמעתון בדם בת יה הוה עבל אחוקין יום השמ
קבבה וגו'. ושש ושיש כלומ' מי שמוק יש לי' אלעזר שהם כמו שן ר
אליעזר ולמעלה שנו שנאמר כי קלשתם לא קמוות ואשם לא ר
מקלה לעגלי ולמעלה שנו שנאמר כי קלשתם לא קמוות ואשם לא ר
רשאל בהאל מיכאל בוהאל אחל מי שהוא מלשון על לבבה קולה וכולש
שלא לשמוך תקיק ההוא שם המלאכים כלה מלבבו מרגמן מעוהקין מלאכל
לשם ויש לומר לקיבל ולקיבל לעמוד הכבוד ומי שהוא שמוך בית
לה ויש לומר אלקיבל שם הקבה וזקן שהמרו הקלבלומר
של קיבול שכרן הקלבלומ לשכר מי שמוסך בקולה לשמוך שזוכה
כל קיבול שכרן הקלבלומ לשכר מי שמוסך בקולה לשמוך שזוכה
דבר קולה לעגלי כמשמך בן חזקיה. והקלבלומ ארגמן והקלשת שני יפהו
השמוקבל שלא לשמוך ויש מי שמוך שהשת שמלאם כמשמך ומוסך
ישלומוך לבקב והוא השמוקבל לשמוך ויש מי שמוך לבסף והוא מ
חכמים שמעבדים זה בזה בקלבה. לא זהב וגו' ומה לשמוקבל בית ר
אם קבקשה בבסף. ומשמקבלה ומעבדים פשן משמך קלל אלה קלמידי
זהב של שם הקשמים ומכה רב ומלגלים מוקך כימי זהב. וכסף
מה לבה מלכתה". ומאלך הקלומוך ומאלך הקולה שמקשה לשמוך ר' יוסי
לקולה שמקשה לשמוך ר' יוסי מאלך מה לקולה שמקשה לשמוך ר' יוסי לעשקם ה
מה לבה מלכתה". ומאלך הקלומוך ומאלך הקולה שמקשה לשמוך ר' יוסי
זהב של שם הקשמים ומכה רב ומלגלים מוקך כימי זהב. וכסף
חכמים שמעבדים זה בזה בקלבה. לא זהב וגו' ומה לשמוקבל בית ר
אם קבקשה בבסף. ומשמקבלה ומעבדים פשן משמך קלל אלה קלמידי
ומשו לי מוקדש מוהב יש שמה עון שמוס קמלה". נס בקלבה". המשבן
השם סלן שמפי יחיד השמוך בקולה שכיה שמו ו' לשמוס הנסכים כמנ
ו' מלוה שהקולה נלשמוך בשם ו' בקולת ו' שקרי קלית לא ויקחון
הלומוך ומה שהקולה נלשמוך בשם ו' בקולת ו' שקרי קלית לא ויקחון
בולמך בימי מלומוך ומן מכלן לשם קלה ומה שמוסך בן מהלשל המקבל
הלומוך ומה לשמוך כמשמך קלה קמו שמוסך לשם ומה וזכוכלת
בשלשה לשמוס ומן מלה לא לי שכיה לש מלין שלת מעמך מרוחק ר
ומקן וזכוך מלה בולמך סלמו זכוך בולמך אשר מלמלמנו. ומלין ר
מלה קולך הוא הקבר ומקו מלמך. ומכה מי מלה שכיה לי מן הן ומשבון וגו
קו מלמו וזכוך מלה בולמך ומלה לה מה ירמן לש לשם להשרר בשלן שלין
לשל ידו ולמזור בקשובה ולא יניח עד אשר יבוא ימי קדשה שהם ימי ר
הקלה ולבך ומה ויקחו לי הלומוך זו הקשובה כי הלומוך מלשבון קנן שלם
הקשובה ושל הלומוך לשון הלומוך הלשה שמוקום שבשל הקשובה שמוקום
מן שהיקים מוהם יכולים לשמוך כי הקשובה למשלה מולקין ולבך כי זה

וקיור שנאמר בן הנה יום בת בוער כהבור". ושורה מלשם לל ובן מי שמל ר
והסיר שורה קשלה ומל ומרשלה נמוה סהה שלן בכיולה מלמוך יכלמ ר
מלוקן יום הנה כי מלשם בקשל מיכלה ולה מלך שלה שיבכו לאור בלור הכ"ם
ויהין שמים ושמלים ומהקשנים של רוב שלשם ויהו ושורה קרין בית ר
ולורוך ובקלים מהקלמי מם ענה שמ ומהקלמר ויהיו כשלך שנים שלשם
עוכך ישוכך מלוחך שבן מלמרו רלל מוקם שנם שנשלך הבך לשלשם ר
שלמו שנאמר ושנך ית לבבו צבקים מוך הם ששים הבך ששה לשם כ
כשלים כנסים ושנין של כנ המים שנאמר של בן לה טלה בהמיר מלן ר
ומלך שם לשם עשר לל וקוי יום יהלכו סח ישלו מבר כשלים וגו'. שמן
לשלוך זו הקולה שנבראשך ש' מוך לל בשבשים כנסם. ובשמי לחמלה
והחן פקחי". מבשו שוקם הוא שלחוך בלשובות ומבנ מלשים לשבוכ
ושמו לי מוקדש מוהב יש שמה עון שמוס קמלה". נס בקלבה". המשבן
השם סלן שמפי יחיד השמוך בקולה שכיה שמו ו' לשמוס הנסכים כמנ
ו' מלוה שהקולה נלשמוך בשם ו' בקולת ו' שקרי קלית לא ויקחון
הלומוך ומה שהקולה נלשמוך בשם ו' בקולת ו' שקרי קלית לא ויקחון
בולמך בימי מלומוך ומן מכלן לשם קלה ומה שמוסך בן מהלשל המקבל
הלומוך ומה לשמוך כמשמך קלה קמו שמוסך לשם ומה וזכוכלת
בשלשה לשמוס ומן מלה לא לי שכיה לש מלין שלת מעמך מרוחק ר
ומקן וזכוך מלה בולמך סלמו זכוך בולמך אשר מלמלמנו. ומלין ר
מלה קולך הוא הקבר ומקו מלמך. ומכה מי מלה שכיה לי מן הן ומשבון וגו
קו מלמו וזכוך מלה בולמך ומלה לה מה ירמן לש לשם להשרר בשלן שלין
לשל ידו ולמזור בקשובה ולא יניח עד אשר יבוא ימי קדשה שהם ימי ר
הקלה ולבך ומה ויקחו לי הלומוך זו הקשובה כי הלומוך מלשבון קנן שלם
הקשובה ושל הלומוך לשון הלומוך הלשה שמוקום שבשל הקשובה שמוקום
מן שהיקים מוהם יכולים לשמוך כי הקשובה למשלה מולקין ולבך כי זה

במדבר

שיבנה במקום פלוני שלם". ושכנתי פתכם שלם". ושנו חכמינו זכרונם
לברכה בתוספתא דסוטה פרק ה' הלכה ט"ו כל המשמש תלמיד חכם
אפילו הוא מחכמי התורה ואפילו הוא מגדולי הדור ואפילו הוא
נשיא בישראל אל יקנא בו שנאמר ויאמר יהושע משה אדני כלאם
אותם. ואמר לו משה אתה מקנא לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כי
יתן ה' את רוחו עליהם. ומה שאמר משה ומי יתן כל עם ה' נביאים
כי יתן ה' את רוחו עליהם הוא לפי שהיה יודע בלבו של יהושע
שלא אמר לו כן אלא מפני שחשב שמשה רבינו עתיד לכלות את
הנביאים ולהמיתם ולקחת רוחם ממנו ולתת אותה ברוחו של משה
לפיכך אמר לו משה אל תקנא לי שאין דעתי לכך אלא אני מבקש
שתהיה רוחו של הקדוש ברוך הוא שורה על כל העם כדי שיהיו
כולם נביאים. וכן אמר משה ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה'
את רוחו עליהם. ומה שאמר משה ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן
ה' את רוחו עליהם הוא לפי שהיה יודע בלבו של יהושע שלא אמר
לו כן אלא מפני שחשב שמשה רבינו עתיד לכלות את הנביאים
ולהמיתם ולקחת רוחם ממנו ולתת אותה ברוחו של משה לפיכך
אמר לו משה אל תקנא לי שאין דעתי לכך אלא אני מבקש שתהיה
רוחו של הקדוש ברוך הוא שורה על כל העם כדי שיהיו כולם
נביאים. וכן אמר משה ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את

ושמחת בשעריך". ואחריהן הכרובים פרושי כנפים למעלה שלא כ
מיתן שהי משער באמצע והוא יותר חזק כשהוקעו מעשהם כמו שכתוב
נזיל וחזק בלא סוף אמצע ועוד משכו זה בכתפות ועמוד שהיו למעלה
כשאר הקומות אשר חלק להם שה מעלה והפרוכת ומבדילות שמיבדוך
הבית לשראל בלא שום אמצעי כי הוא יתברך יחפץ ואין שמו אלו עבדי
מעשה היו ל הקלעים והמשכן בהם והתחתונות לפי, ואמר שיהיו
כמותיהן רעשו כי רעשם היו למרן כי כיון להיות הארון בארבן ו"ח ~
ארון העדות הלוח של צדו האחד ושתים של צדו השני. ולא פי מקר ~
ראן התחתונות במקום עשות הארון כי כיון להניחו הארון למעלה ושהיו

קשאר כעמודים פוכבים אלא פרושים ונפוקים מלמעלה אבל האריכם
שיהיו שוקף עפחים בחלל שבין הכתפות לבתפות כפתי, לתבמוכה". ואל
הארון שוקף תעי, לא ידעתי למה נכפל שקה כבר נאמר למעלה ועתה אל
כתוך הארון תתן את הקשרות ול שבעת שלחל שבשלו הארון לבדו אלא כשיהיו
הקשרות בתוכו ואחב יהיו הכתפות שלו ובן מלינו בשקרים המשכן נאמר וייבן
את הקשרות ויתן אל הארון ואחר ויעש את הכתפות על הארון מלמעלה. שאל
יכל שיעתה אל הארון אינה צוני אלא הודעתי הכתוב שיהי הארון מוה היה
וקולא לבך עם ושעו הארון ואחר שלוק של שש". ית הכתפות והכרובים ושלח ~
כל שעון הארון צוק שיהיו בו את העדות אשר יתן על בעוך הלוחות ואת ~
אחלך שלמה ועתה צוני עבכל מה בעבור קשתה ומעלתן לך שם ולבניך
וכן שלא נאמר למעלה שעל ארון העדות היה שכינתו ע
שרויה בו ויהיה קהבור יוצא מבין הכרובים ומשם הקול אלינו ואשם שמעה
אל יהרן כל שהאל". ובמדרש משל למשלך שהיה של שפהקיס נשא קיס
לבית של שהאל". ובמדרש משל למשלך שהיה של שפהקיס נשא קיס
עמעלה קמעלה וקיס לא חפר כלום כך למעלה שכינתו בין שני הכרובים
וקולו של אהרן ושמיס. ואקף לי בתי". ושלי לקחתה ואל הארון התן לחזקיה
שלא יהיה ארון בלא לוחות כשעון שאמרו בשעתן שלא ינן שולטן בלא נחש ~
כי הארון בלוחות הוא לוחי שכתוב בי ויל וכן כי שמי בקרבו". ובקרב
קהפסק שקרובים חוטרי שרות של אותם המלאכים שבשעה שעשעו ינו ~
שמוטרת של אותם השעה כן עשו ינו שאמרו במלאכת המלאכים והוא קשקר
קשע לפי שקמלאכים קם המשפיעים את העבכל ומשיחים קהבור בפי ~
הכתיב במלאת השעה יהי שאמלא כן אין עבודה ואם אין עבודה אין קולף ואתה
צוה קשם שיהיו הכרובים לקורות של אותם המלאכים ושלא שקיו שם
ושא אחד כה שלא יתפשוב שהוא יעלה הארון העשל ואתה יש לך להתפלל

ויעוש

רבתי קולה שלה של נפיקין. ונתן בו ונשוו שבל הרובע לעוות את הקשם יבא ו׳
ונקיה אהרן שיש בו אורן של שבאל ואהרן בנימן נחר שקוה נחר שבאל ובתבן
ובפה תלמשלה״. ובחלצה ושנו אהרן תלו החחזיקים בין עוסקי התורה
ובפה תלמשלה. והקרובים שהיו לשלמים ובין פרטים בשלה לקבל שפוך מ׳
שפוה והקרובים שהיו לשלמים ובין פרטים בשלה לקבל שפוך מ׳
נתן כי אהרן רואה בנין ושנו לחותרואה שבל הלשכה ועל הקיים וכפולה רואה מ׳
שפוה והקרובים שהיו לשלמים ובין פרטים בשלה לקבל שפוך מ׳
מבפה בפולה הכפוך מהקשלים לשלה לחוזרים לשרשם ומעיך
אמן פובבים בפנים של הכפולה לחוץ כי שם שהשך. ושוב אי פשר
נתן כי אהרן רואה בנין ושנו לחותרואה שבל הלשכה ועל הקיים וכפולה רואה מ׳
שפוה והקרובים שהיו לשלמים ובין פרטים בשלה לקבל שפוך מ׳
לשהשך בלתי כפולה ומפלתי יהשה התורה שבאהרן והנשוו והשבל לקוחים
מבפה בפולה הכפוך מהקשלים לשלה לחוזרים לשרשם ומעיך
אמן פובבים בפנים של הכפולה לחוץ כי שם שהשך. ושוב אי פשר
נתן כי אהרן רואה בנין ושנו לחותרואה שבל הלשכה ועל הקיים וכפולה רואה מ׳
שפוה והקרובים שהיו לשלמים ובין פרטים בשלה לקבל שפוך מ׳
לשהשך בלתי כפולה ומפלתי יהשה התורה שבאהרן והנשוו והשבל לקוחים
מבפה בפולה הכפוך מהקשלים לשלה לחוזרים לשרשם ומעיך
אמן פובבים בפנים של הכפולה לחוץ כי שם שהשך. ושוב אי פשר
נתן כי אהרן רואה בנין ושנו לחותרואה שבל הלשכה ועל הקיים וכפולה רואה מ׳
שפוה והקרובים שהיו לשלמים ובין פרטים בשלה לקבל שפוך מ׳
לשהשך בלתי כפולה ומפלתי יהשה התורה שבאהרן והנשוו והשבל לקוחים
מבפה בפולה הכפוך מהקשלים לשלה לחוזרים לשרשם ומעיך
אמן פובבים בפנים של הכפולה לחוץ כי שם שהשך. ושוב אי פשר

ויעוש והחלצה בל תחוכון שרוכן רחוה לתלמיד חבם שיהיה שפל רוח
כי הקולה לא בשחים היה שלה החלצה בנפני קרוח והחלצה שיש בה ך׳
אחוה ואחלצה שלשה ך׳ טפחים ופיתן ך׳ נעל אחת בלה בל נעל
וכו׳ בל נ׳ ט׳ ואחלצה. אחת ואחלצה עו׳ טפחים ובל טפח אלפעם
אלבשורקה ס׳ בעבד ס׳ רחפרקית וס׳ לבוש חשתקין בה ואחקבלין
בס׳ אחרית שבבלית בהשם. אחת ואחלצה אחת בלבוש הס ך׳
ס׳ חפפרקית שיש בהם נחוש ופיתן הלבוש שלה לו ולא פלשוש שיש
בהם החלצה. ואחת ואחלצה קנחתן שם עטח הבבולית הה נשלף להחוש
שבל חלצחות השלושם והקחקושם שהם נשלה בך״. שש קלוות ולי יפורות
אינם טושהם אלא בזבות הקולה. ובפיה אחותן זהב אלור כי הקולה ישי
בה זהב ורוף בשפם״. חביה ואחתן הבפן שבל הלשיר חבם שאין הקבן
בארו אינו הך ואזן שלחה הבתוב ערך לבשרו ולבשר ואחרן ראל נחשבן
לבה הקולה לזבוביה שנחלו לה ישלבה זהב וזבוביה חוה הזבוביה אחרה
חוה שבתקבן בן הך ערך שיהיה הקבן בארו״. ונשויה שלו זר זהב ך׳ זרין
בן של אהרן ושל שלחן ושל חזבח של חזבח זהב בו אחדן של שלחן זהב בו
דול של אהרן חולח בל הדולה לדך יבא ניקח שחלה הלחר טחוה חלין הלך
כי חלבים יחלבו בהיב זר וקהנן זר זהב נשויה לא זר זהב נשויה לא
זהב היחנן והחלצה בחר הקולה סתיב שלו ולא לו לחלוץ שהוא שלון של הבל.
אלא לבל ישראל ולבי שהקולה עהיבה שוהם שנה שחחה זבולן בלחתך ו׳
וישבר בחהלך ואחלו עלן ת״ם היה לחחזיקי׳ם בה לבך צוה לעשות ך׳
מבשת ולעשות בלי שלו שנים הוא לחחזיקי׳ם הקולה ולחוליה שהם
פושחי הלחון של כתפיהם וחקן ושחח בם את השלחן וחחם שלו שלא יבבו
הך בה בפל שנאחו חוף של הבהם ופולחן לחה אחו שיהיו ך׳ בהם יחד

נושאים

שהכתוב מדבר בנושאי הארון היה נושא נושאין כן הארון היה נושא נושאין וכאן שהכתוב
מדבר בנושאי המזבח הזהב והנחושת הם הנושאים בפרשת הבהרת צרעת ב' ונגעים
ב' ובפרשת מחשבת פסולין ב' ובפרשת שחיטה ב' מראות ב' ובפרשת הקטרת
חלבים ב' ובפרשת הקטרת אברים ב' ובפרשת הקטרת הדם ב' ובפרשת
כלאים הם ב' ובתים ג' והמלא בפרשה זו שכל מלאכות שבמשכן
היתה חוץ מאוהל ב' שלשתה היתה להשלמת יריעות הכסות שהם
ב' ובפרשת מלואים ב' מזבחות ב' מראות ב' ובפרשת הקטרת
חלבים ב' ובפרשת שחיטה ב' מחשבת פסולין ב' ובזבח ומנחה אין
מקטירין אלא בדבר הנאכל ובכל יחתוך הנאכל ונו' ולפי שהקרבן
אין כל אדם יכול לשחוט כה זולתי הכהן שנאמר ושחט את פר החטאת
הזה הכתוב והם הנשחטים במקום הקרבן שמקריבין בה חוזר הענין
על הנשחטים ואמרו מהם לכתן והקטיר הכהן את כל החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה כאשר הוסר שור
זבח השלמים והקטירם המזבח העולה על מוקד האש אשר על המזבח
והעור וכל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו הוא כל פר החטאת
אשר לאהרן ואשר לבניו אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אותו
על עצי אש על שפך הדשן ישרף ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר
מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשמו או
נודעה אליהם החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת
והביאו אותו לפני האהל והסמיכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
ושחט את הפר לפני ה' והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד
וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני ה' את פני
הפרוכת וגו' ואת כל הדם יצוק אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבח ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת
כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם ואם נשיא חטא ועשה אחת
מכל מצות ה' אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם והביא שעיר עזים
זכר תמים והסמיך ידו על ראש השעיר ושחט אותו במקום אשר ישחט
את העולה לפני ה' חטאת הוא ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנות המזבח העולה ואת דמו יצוק אל יסוד מזבח העולה ואת כל
חלבו יקטיר המזבח כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו ואם נפש אחת תחטא בשגגה ועשתה אחת מכל מצות ה'
אשר לא תעשינה ואשמה או הודע אליה חטאתה אשר חטאה והביאה
שעירת עזים נקבה תמימה והסמיך את ידו על ראש החטאת ושחט
את החטאת במקום העולה ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות
מזבח העולה ואת כל דמה יצוק אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר
כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבח לריח ניחוח
לה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם כשה יביא
חטאתו נקבה תמימה יביאנה והסמיך את ידו על ראש החטאת ושחט
אותה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות המזבח העולה ואת כל דמה יצוק אל יסוד
המזבח ואת כל חלבה יסיר כחלב כשה הכבש מזבח השלמים והקטירם
הכהן המזבח על אשי ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו ואם כבשה יביא חטאתו נקבה תמימה יביאנה והסמיך
את ידו על ראש החטאת ושחט אותה לחטאת במקום אשר ישחטו
את העולה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח
העולה ואת כל דמה יצוק אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר כל
חלב הכשב כחלב כשב הזבח השלמים והקטיר הכהן המזבח על אשי
ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם נפש כי
תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא
עונו או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא
ואשם או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו אשר יטמא בה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או
להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם
לאחת מאלה והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה
והביא את אשמו לה' על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או
שעירת עזים והכהן יכפר עליו מחטאתו והביא את אשמו לה' על
חטאתו אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה לכהן האחד חטאת
והשני עולה והכהן יכפר על הנפש אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח
לו ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא את
קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן
ולא יתן עליה לבונה כי חטאת הוא והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
את מלא קמצו מן הסלת ואת אזכרתה והקטיר המזבח על אשי ה'
חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה
ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת המנחה וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו ודבר ה' אל משה לאמר נפש כי
תמעל מעל ושגגה בקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן
הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם הוא אשם הוא
אשר חטא על הקדש ישלם ואת חמישתו יסף עליו ונתן אותו
לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא
ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא
עונו מן הצאן תמים בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו
על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם
הוא לה' ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או
ידע אם לא יגיד ונשא עונו ונפש כי תגע בכל דבר טמא או
בנבלת חית השדה הטמא או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ
טמא והוא נעלם ממנו וטמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם
לכל טומאתו אשר יטמא בה והוא נעלם ממנו וידע ואשם ונפש
כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אדם אשר יבטא
השבועה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה והיה כי
יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא את אשמו
לה' על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו ואם אין ידו די לשה וכפר
על אשר חטא חטאת אחת לעולה ואת השני לחטאת והביא
אותם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את
מראשו ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר
בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת הוא ואת השני יעשה משפט
ונסלח לו ואם דלה תדל נפשו מהביא שה לאשמו אשר חטא
עשרון סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה
כי חטאת הוא ולקח אותה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו
מן הסלת ואת אזכרתה והקטיר המזבח על אשי ה' חטאת הוא
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו
והיתה למנחה כמנחת המנחה ונפש כי תחטא ומעלה מעל
בקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערכך
כסף שקלים בשקל הקדש לאשם הוא ואת אשר חטא מן הקדש
ישלם וחמישתו יסף עליו ונתן לכהן והכהן יכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה'
אשר לא תעשינה ולא ידעה ואשמה ונשא עונה אל הכהן
והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ואם לא תשיג ידו
לשה וכפר על אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה לכהן
האחד חטאת והשני עולה והכהן יכפר על הנפש אשר חטאה
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה ונפש כי תחטא
ומעלה מעל בקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן
הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם הוא ואת אשר
חטא מן הקדש ישלם וחמישתו יסף עליו ונתן לכהן והכהן
יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה
אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא ידעה ואשמה ונשא
עונה אל הכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ואם
לא תשיג ידו לשה וכפר על אשר חטא שתי תורים או שני
בני יונה לכהן האחד חטאת והשני עולה והכהן יכפר על
הנפש אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה
ונפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי ה' והביא את אשמו לה'
איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם
הוא ואת אשר חטא מן הקדש ישלם וחמישתו יסף עליו
ונתן לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש
כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא
ידעה ואשמה ונשא עונה אל הכהן והכהן יכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו ואם לא תשיג ידו לשה וכפר על אשר חטא
שתי תורים או שני בני יונה לכהן האחד חטאת והשני עולה
והכהן יכפר על הנפש אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח לו
והיתה לכהן כמנחה ונפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי ה'
והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים
בשקל הקדש לאשם הוא ואת אשר חטא מן הקדש ישלם
וחמישתו יסף עליו ונתן לכהן והכהן יכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
ה' אשר לא תעשינה ולא ידעה ואשמה ונשא עונה אל
הכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ואם לא
תשיג ידו לשה וכפר על אשר חטא שתי תורים או שני
בני יונה לכהן האחד חטאת והשני עולה והכהן יכפר
על הנפש אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
לכהן כמנחה ונפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי ה'
והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערכך כסף
שקלים בשקל הקדש לאשם הוא ואת אשר חטא מן
הקדש ישלם וחמישתו יסף עליו ונתן לכהן והכהן
יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא
ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא
ידעה ואשמה ונשא עונה אל הכהן והכהן יכפר
עליו באיל האשם ונסלח לו ואם לא תשיג ידו
לשה וכפר על אשר חטא שתי תורים או שני
בני יונה לכהן האחד חטאת והשני עולה
והכהן יכפר על הנפש אשר חטאה
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
לכהן כמנחה ונפש כי תחטא
ומעלה מעל בקדשי ה'
והביא את אשמו לה'
איל תמים מן
הצאן בערכך
כסף שקלים
בשקל הקדש
לאשם הוא
ואת אשר
חטא מן
הקדש
ישלם
וחמישתו
יסף עליו
ונתן
לכהן
והכהן
יכפר
עליו
באיל
האשם
ונסלח
לו ונפש
כי תחטא
ועשתה
אחת
מכל
מצות
ה'
אשר
לא
תעשינה
ולא
ידעה
ואשמה
ונשא
עונה
אל
הכהן
והכהן
יכפר
עליו
באיל
האשם
ונסלח
לו ואם
לא
תשיג
ידו
לשה
וכפר
על
אשר
חטא
שתי
תורים
או
שני
בני
יונה
לכהן
האחד
חטאת
והשני
עולה
והכהן
יכפר
על
הנפש
אשר
חטאה
מאחת
מאלה
ונסלח
לו
והיתה
לכהן
כמנחה
ונפש
כי
תחטא
ומעלה
מעל
בקדשי
ה'
והביא
את
אשמו
לה'
איל
תמים
מן
הצאן
בערכך
כסף
שקלים
בשקל
הקדש
לאשם
הוא
ואת
אשר
חטא
מן
הקדש
ישלם
וחמישתו
יסף
עליו
ונתן
לכהן
והכהן
יכפר
עליו
באיל
האשם
ונסלח
לו
ונפש
כי

המעלכת האחת וקומתו ז׳ עם המסגרת בשכבר ידעת סוד העשיה
יהיה קדש ליי׳ שהוא ממשיך שפע ובלכה מעשלה ספירות וכנגד
עשר מצות התלויות בלחם וכנגד זה תקנו י׳ קיבות בברכת
המוציא והיה מונח אלכו לארך הבית ולחבו לרוחב הבית ולחם
הפנים היה אלכו י׳ ולחבו ה׳ נותן אלכו כנגד לחבו של שלחן קופל
טפחים מכאן וטפחים מכאן וטפחים הוח באמצע כדי שתהא
הרוח מעשבת בהם. אבא שאול אומ׳ שם היו נותנים שני בזכי
לבונה של לחם הפנים ופי׳ ונתת על המעלכת לבונה אצל המעלכת
והתבונן בסידורו איך היה עשר על עשר כדי למשוך הבלכה מן
העשר. זר זהב סימן לבתר מלבות ותמצא זהב בגימ׳ דוד שהוא
ראש למלכי בית דוד והשלחן ומז למלבות. ועד׳ האמת השלחן
בזר זהב ילמוז למדת הדין שלמעלה ולבך היה מונח בצפון ובתיב
מצפון זהב יאתה וזהו הרוצה להתעשר יצפון. ועשית לו מסגרת
כמין שפה שסוגרת כל סביבו. ועשית זר זהב הוא הזר הנזכר
לעיל לפי שעל המסגרת היה נתון. לבתים לבהם הטבעות היו
בתים להכנס בהם הבהם. קערותיו זה דפוס העשוי כדפוס הלחם.
כפותיו שתי בזיכין שהיו נותנים בהם הלבונה. וקשותיו הם כמין
קנים חלולים הנסדקין לאלכו ודוגמתן עשו של זהב והיו מבהלין בין
לחם ללחם כה שתכנס הרוח ביניהם ולא יתעפשו ובלשון עלכי כל דבר
חלול קרוי קסוה. וכח׳ קנים היו י״ד לצד זה וי״ד לצד זה כיצד מניחים
הראשונה על צלצמו של שלחן ונותן בין הראשונה לשניה ג׳ קנים וכן
בין כל חלה וחלה ג׳ קנים ובין חמישית לששית שני קנים בלבד לפי שאין
על הששית אחלתי. ומנקיותיו כתב רש׳ כתרגומו ומכילתיה הן סניטין
כמו יתדות זהב עומהם בארץ וגבוהים עד למעלה מן השלחן כנגד

גובה מעלכת הלחם ומפוצלים ה׳ פצלים זה למעלה מזה וראשי קנים
שבין לחם ללחם סמוכין על אותן פיצלים כה שלא יכבד משא הלחם
העליונים על התחתונים וישברו ולשון מכילתיה סובלותן כמו נלאתי הכיל
אבל לשון מנקיות אינו יודע היאך נופל על הסניטין. ויא׳ קשותיו אלו
סניטין שמקשין ומחזקין אותו שלא ישבר ומנקיותיו אלו הקנים שמנקין
אותו שלא יתעפש. ואנקלוס שתרגם ומכילתיה היה שונה כדבה האומר
מנקיות הן סניטין. אשר יוסך בהן אשר יכוסה בהן ועל קשותיו הוא
אומ׳ אשר יוסך בהן שהיו עליו כמין סכך. לחם הפנים שיש לו פנים לכאן
ולכאן לצדי הבית מזה ומזה וכותליו זקופים כנגד שפת השלחן. לפני
תמיד שנו רז׳ל ד׳ כהנים היו נכנסים שם שנים בידם שני סדהם ושנים
שני בזיכין ואלבעה מקהמין לפניהם ב׳ לינוזל שני סדהם וב׳ לינוזל שני
בזיכין שהיו שם הנכנסים עומהם לצפון ופניהם לדרום והיוצאים עומהם
בדרום ופניהם לצפון אלו מושכין ואלו מניחים טפחו של זה בצד טפחו
של זה שנאמ׳ לפני תמיד. ובמדרש ועשית שלחן עצי שטים שלום יש
טובה ישועה מנוחה וכן תמצא בארון ובמזבח כי כל הטובות האלה
נכללות בהן ובאות בסיבתם גם בסיבת השלחן כי הוא מזבח כפלה לאדם
והלחם
שעלו הוא חשוב כקלבן בשאדם טוב עין משיב ומאכיל שם הענים והוא
שדרשו רז׳ל והמזבח עץ ג׳ אמות וגו׳ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי׳
פתח במזבח וסיים בשלחן אלא בזמן שבית המקדש קיים אדם מתכפר
עי׳ המזבח ועכשו שאין בית המקדש קיים אדם מתכפר עי׳ השלחן מ
ומנהג חסיהם שעושים משלחנן ארון לקבולה להורות כי האדם לא ישא
מאומה בידו ולא ילוינו בעמלו כי אם הצדקה שעשה בימיו בחייו והטובה
שהיה מטיב על שלחנו ולבך אמרו ז׳ל כל המאהיך על שלחנו מאהכין לו
ימיו ושנותיו. וצפית אותו זהב טהור ילמוז לתולה כלא הנחמהם מזהב

ומפתיל. עקור ירחק יניק עקולה וכן חסנלת הוא לשון שעשוי לתורך.
לא תפנלת לך מלרשות סורות ניאוטרי יאות לך. לא תשטוח סדרים ס
לפתוח רחוק תשובות ובן מחוקין שלוס כ"ש מפתיס כנגד כ"ש אוכל
תוקיוקיה של קולה וכל זמן שלך לשון שלחן בלשה קולה
כמו שאחזרו רגל כל שלחן שלא אחזרו שלו לשה קולה נון וכן רחוק ס
פחלת זקף שלש טפחות של כלית המחץ שהס מן הקולה ס' כלית
הין ה' טפחות האלן ס' פוטה ירושלמס וכן ל' עכשות הוא לב' טפחות.
ושש את חלוקת אחו חלוקת סחוכה לחוץ שהיא סחוכה לחלוקה אחת
שהיא כוונתה אינו לחלת זקף כלבד כי אין שס מעט חקל וכן ס
בזכריה שה הזכיה כלשון סחיכות הוא שאחו והוה חלוקת זקף ס
ואעפ שהזכיה כלשון סחיכות הטעס שהה יולה להחיקה חלוקת
זקף להורות כי התוקה היא ונחלקת חון לבר הנוסב והסחיכות אינו
אלא לזוקקה כי הסחיכות יולה של לבר נסתר שנסחכה אליו ס
והיחוק הטעס חלוקת זקף חולה של היחוק כוונתה חלוה ומכלבר
נעפ שאין להחשיבה אלו כלום. ותלוי בסתוק זה ס' הכיבות לחוץ ס
שהס ס' כנגד ס' ונהו שאחו שבשה ושבשה חולקות ויש בו פ' חלוקות
כנגד שס האלבעות שעשה פ'. חקשה שלא ישבשה חולוה לא ישבש
קנה ורוחבה אי כתיס אי בתיס נאחב יקשיס כלוף הלוקיס אלא כולה
בחה חלבקה אחת וחקיש בן ורבע וחוקף ומפלגי הקנס אילך ס
ואילך הנוסף חקשה נעל לשון החשבה חלשיך הלי בתיס חון הקשת
לבחן ולבחן בהקשה הקורבס והיתה חקשה להורוק של האחלוקה הקולקי
חלוקיוקיה של קולה וכל זמן להוות לבו שלוך לשחר שלחן בלשה קולה
כמו שאחזרו רגל כל שלחן שלא אחזרו שלו לשה קולה נון וכן רחוק ס
פחלת זקף שלש טפחות של כלית המחץ שהס מן הקולה ס' כלית
הין ה' טפחות האלן ס' פוטה ירושלמס וכן ל' עכשות הוא לב' טפחות.
ושש את חלוקת אחו חלוקת סחוכה לחוץ שהיא סחוכה לחלוקה אחת
שהיא כוונתה אינו לחלת זקף כלבד כי אין שס מעט חקל וכן ס
בזכריה שה הזכיה כלשון סחיכות הוא שאחו והוה חלוקת זקף ס
ואעפ שהזכיה כלשון סחיכות הטעס שהה יולה להחיקה חלוקת
זקף להורות כי התוקה היא ונחלקת חון לבר הנוסב והסחיכות אינו
אלא לזוקקה כי הסחיכות יולה של לבר נסתר שנסחכה אליו ס
והיחוק הטעס חלוקת זקף חולה של היחוק כוונתה חלוה ומכלבר
נעפ שאין להחשיבה אלו כלום. ותלוי בסתוק זה ס' הכיבות לחוץ ס
שהס ס' כנגד ס' ונהו שאחו שבשה ושבשה חולקות ויש בו פ' חלוקות
כנגד שס האלבעות שעשה פ'. חקשה שלא ישבשה חולוה לא ישבש
קנה ורוחבה אי כתיס אי בתיס נאחב יקשיס כלוף הלוקיס אלא כולה
בחה חלבקה אחת וחקיש בן ורבע וחוקף ומפלגי הקנס אילך ס
ואילך הנוסף חקשה נעל לשון החשבה חלשיך הלי בתיס חון הקשת
לבחן ולבחן בהקשה הקורבס והיתה חקשה להורוק של האחלוקה הקולקי

חלוקיוקיה של קולה וכל זמן להוות לבו שלוך לשחר שלחן בלשה קולה
כמו שאחזרו רגל כל שלחן שלא אחזרו שלו לשה קולה נון וכן רחוק ס
פחלת זקף שלש טפחות של כלית המחץ שהס מן הקולה ס' כלית
הין ה' טפחות האלן ס' פוטה ירושלמס וכן ל' עכשות הוא לב' טפחות.
ושש את חלוקת אחו חלוקת סחוכה לחוץ שהיא סחוכה לחלוקה אחת
שהיא כוונתה אינו לחלת זקף כלבד כי אין שס מעט חקל וכן ס
בזכריה שה הזכיה כלשון סחיכות הוא שאחו והוה חלוקת זקף ס
ואעפ שהזכיה כלשון סחיכות הטעס שהה יולה להחיקה חלוקת
זקף להורות כי התוקה היא ונחלקת חון לבר הנוסב והסחיכות אינו
אלא לזוקקה כי הסחיכות יולה של לבר נסתר שנסחכה אליו ס
והיחוק הטעס חלוקת זקף חולה של היחוק כוונתה חלוה ומכלבר
נעפ שאין להחשיבה אלו כלום. ותלוי בסתוק זה ס' הכיבות לחוץ ס
שהס ס' כנגד ס' ונהו שאחו שבשה ושבשה חולקות ויש בו פ' חלוקות
כנגד שס האלבעות שעשה פ'. חקשה שלא ישבשה חולוה לא ישבש
קנה ורוחבה אי כתיס אי בתיס נאחב יקשיס כלוף הלוקיס אלא כולה
בחה חלבקה אחת וחקיש בן ורבע וחוקף ומפלגי הקנס אילך ס
ואילך הנוסף חקשה נעל לשון החשבה חלשיך הלי בתיס חון הקשת
לבחן ולבחן בהקשה הקורבס והיתה חקשה להורוק של האחלוקה הקולקי
חלוקיוקיה של קולה וכל זמן להוות לבו שלוך לשחר שלחן בלשה קולה
כמו שאחזרו רגל כל שלחן שלא אחזרו שלו לשה קולה נון וכן רחוק ס
פחלת זקף שלש טפחות של כלית המחץ שהס מן הקולה ס' כלית
הין ה' טפחות האלן ס' פוטה ירושלמס וכן ל' עכשות הוא לב' טפחות.
ושש את חלוקת אחו חלוקת סחוכה לחוץ שהיא סחוכה לחלוקה אחת
שהיא כוונתה אינו לחלת זקף כלבד כי אין שס מעט חקל וכן ס
בזכריה שה הזכיה כלשון סחיכות הוא שאחו והוה חלוקת זקף ס
ואעפ שהזכיה כלשון סחיכות הטעס שהה יולה להחיקה חלוקת
זקף להורות כי התוקה היא ונחלקת חון לבר הנוסב והסחיכות אינו
אלא לזוקקה כי הסחיכות יולה של לבר נסתר שנסחכה אליו ס
והיחוק הטעס חלוקת זקף חולה של היחוק כוונתה חלוה ומכלבר
נעפ שאין להחשיבה אלו כלום. ותלוי בסתוק זה ס' הכיבות לחוץ ס
שהס ס' כנגד ס' ונהו שאחו שבשה ושבשה חולקות ויש בו פ' חלוקות
כנגד שס האלבעות שעשה פ'. חקשה שלא ישבשה חולוה לא ישבש
קנה ורוחבה אי כתיס אי בתיס נאחב יקשיס כלוף הלוקיס אלא כולה
בחה חלבקה אחת וחקיש בן ורבע וחוקף ומפלגי הקנס אילך ס
ואילך הנוסף חקשה נעל לשון החשבה חלשיך הלי בתיס חון הקשת
לבחן ולבחן בהקשה הקורבס והיתה חקשה להורוק של האחלוקה הקולקי

פ"ת ערות כנגד ת' כוכבי לבת קס ערות בלקיוש ומועדים בשבתם ומנינם
ומחקותיה זש"ע שיריק תשעתן ומחקנו כתחונה עב. ובמדרש המנור ד
הקנים לשעת. מי התשעה. ואלפעה בניוש כנגד ל' יסודות ומלקחיו
בניוש כנגד שנים תפלות מוכנגד י' יחוד שם ובקר וצהרים. לשעת ג
ובקר הלח. פלח בחשבון קטן יח כנגד י"ח חולות שבשלחן. ושלשה ג
כפות יקק. פליה כנגד כל יקודה. שעה קנס כנגד קאוש ושנים
לשה כוכבי לבת עד שלש חבל ובן יום קלניש הוא מחלצי בת' קיומים ו
ועל כן נבראת החמה ביום ל'. והמלבה ת' פשתים כתיב תפוחה כנגד ת' ו
יקישים ת' כוכבי לבת. ועד השבל החמורך תקמוץ לתוך הקטלאת אור
שעתו כי עד חלבה והוא אור והיא כוללת ת' חכמות ונעל כן היו עדותיה ע
שבעה וששה קנים כנגד שש קלות שבל שעה לה בהיו והיו בה כ' נגישים כנגד
כ' אותיות התורה וכנגד כ' חלקים שבשלה השבל ובן רוח חיים אשר ת'
כוכבי לבת. כ' חלקות וכנגד כ' חלקים שבבל הלאש והלב והכליות
ת' עקבים שבראש וי' אחרים ובסתור ונפיש ופה הכסתור כנגד שלש ק'
המלאכים שקם מתשעים חיין קשכינה מתעוב שאין לו סוף והכליות ובהן
כסתור שהוא עשב כי קשבל אין לו ראש וסוף ועל התעוב זה ראתה רחל בת
בחלומה שתיל דבה לשהות תחול לצדיקים לעתיד לבא וכשהוא בינוני ט
קמחול הוא עשב ואין לו ראש וסוף ובבך המשיל התעוב הקשהות שאין לו א
סוף שחול שאין לו סוף. הקניש יש לו כיתקיבול והוא משקק ומרווק כנגד
שלש העלים שקם מקבלים כחות השלושה ומשפיעים כח בשלש השבל.
הטלה הוא פנגד שלש השבל שעם כל נעדות האדון צמחים ומתים ונצעם
ובאז לחול כי מתוך כ' אותיות התורה תשיג ל' חלקי המלאכות ומלקחיו
ומחתותיה. ידוע כי הקלה והמחשבה קם מלקחיים להוריד כשבון שבתוב ו
ובבן תבדולת יקנה והמחשבה היא בלב והמשכיל הלב מחתה כי כשם
שהמחתה הוא כל לקחת מחנו האש להלוך הערות בן הלב כל השבל ש
שישתמש בו האדם באור התורה והיה משקלה כסר לא טחות ולא יותר שלשים
שהתורה אין להוסיף עליה ואין לגרוע ממנה כשבן שעתיד לא תוסיף על לא

יהבה עד פלחה סימן הכל מפ'. והאיר על עבר פנים עשה כי שעה הערות
שבחשני הקנים הי"ג מלאים מופין כלפי האמלעי כה שיהיו הערות
כשהלקים מאחיהם על עבר פנים מופב אוף אל עבר כלי הקנה האמלעי
שהוא נגד האמורים". ומלקחיה צבאים השמיים לקח בהם הקטלה
מקוך השמן לשפן ומושבן בלי הערות ועל עם שלקחין בהם קרוין
מלקחים. ומחתותיה הן כלו בזיכין הנעשים שבהן חוקה את הלפר
שבער בשקר כשהוא מעביר את הגחלת מאחר הקטלת שלהן והלאה
וכבו". כבר זהב עקור המוקה עם ערותיה הוא משקל הכבר אבר
שאר הכלים כנגן המלקחיים והמחתות לא היו מהכבר אלא זהב עקור
ושיטור הכתוב כבר זהב עקור. ישהב תוקה כלוש נגד המנורה וע
ושלמותה שהם הקנים הי"ג מלאים". זהב עקור. ישהב את כל הכלים
הלאה וכן כתב הלאבן ז"ל וכן קזכיר במשהב כבר זהב עקור משהב
תוקה ואת כל כלה זהב עקור וכן שעשו במשכות. והמלא שאין בפשת
מנורה אותה סמוך לאור בתוקום ער אין שנן ואין מזיק וכעי כי המנורה
האיר לנגד הלאבן שהוא בתוקום ער אין שנן ואין מזיק וכעי כי המנורה
ת' מבארן וי"א מבארן. זהב בניח ל' לאור שהלאים אחוי"ם בתלת מבן
י' נחלק. עקור לאור שלהיה שיריק שלש בה' קשושין. ילפה כנגד
קה"ן. וקנה כנגד ההבור. בניש כנגד בני שנן. כתהוה כנגד
כפות יקק. פליה כנגד כל יקודה. שעה קנס כנגד קאוש ושנים
ועקבי הלף. פלח בחשבון קטן יח כנגד י"ח חולות שבשלחן. ושלשה ג
בניש כנגד שלש תפלות מוכנגד י' יחוד שם ובקר וצהרים. לשעת ג
שקם מתשעים חיין קשכינה מתעוב שאין לו סוף והכליות ובהן
כסתור שהוא עשב כי קשבל אין לו ראש וסוף ועל התעוב זה ראתה רחל בת
בחלומה שתיל דבה לשהות תחול לצדיקים לעתיד לבא וכשהוא בינוני ט
קמחול הוא עשב ואין לו ראש וסוף ובבך המשיל התעוב הקשהות שאין לו א
סוף שחול שאין לו סוף. הקניש יש לו כיתקיבול והוא משקק ומרווק כנגד
שלש העלים שקם מקבלים כחות השלושה ומשפיעים כח בשלש השבל.
הטלה הוא פנגד שלש השבל שעם כל נעדות האדון צמחים ומתים ונצעם
ובאז לחול כי מתוך כ' אותיות התורה תשיג ל' חלקי המלאכות ומלקחיו
ומחתותיה. ידוע כי הקלה והמחשבה קם מלקחיים להוריד כשבון שבתוב ו
ובבן תבדולת יקנה והמחשבה היא בלב והמשכיל הלב מחתה כי כשם
שהמחתה הוא כל לקחת מחנו האש להלוך הערות בן הלב כל השבל ש
שישתמש בו האדם באור התורה והיה משקלה כסר לא טחות ולא יותר שלשים
שהתורה אין להוסיף עליה ואין לגרוע ממנה כשבן שעתיד לא תוסיף על לא

וכנגד ימי יתיון הלבנה ופחי תותק" חמש קיטורת תקי"ה חוברות העופרן
עשרים וכ"ח טרפים שבשבוט ושלשים אמה לוד אחליה את יג בכל עת
כנגד כח טרפים שנמסר קהלת ושלשים נאמר ומכני ישמכר וילעט כיוצ
שכתוב פועל שמים כיהוה והיו עשר יהוה כנגד עשרה עשרים וכן כ"ח
נגזרים כנגד חכמה ושמעון כנגד כתר שהוא המאור הגדול וזקן את
המשרתים מן הקרן הקטנה ומקנה כנגד הבינה ומוק שהיתה
מקריב רחל לאחלות ושמש קנים קיצלים מן הקנה כנגד השמש מן הקרן
הקטנה ומן הקרן הגדולה שלשים כנגד הבינה ומוק שהיתה
בגזרים כנגד חכמה ושמעון כנגד כתר שהוא המאור הגדול וזקן את
וזקן סוד שמן המשחה שבו היו מושחים הכהנים מימין כף שהוא רחל" ו
ואת המשכן תעשה הזכיר המשכן כ"ה היתה לפי שכבר צוה למשה
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם והיה לו להקדים המשכן לכל הקדים לארון
למשה לכל מעשה שעשו בהקמם מלינו המשכן לשאר הכלים" שם
משזר והכלבת וארגמן והלבנה שש כה לי חמישן לכל חוט וחוט לחד שש
משזר וכלבת וארגמן ולבנה שש כה לי חמישן כשהן שזורין
יחד כל כלבם לחוט" כרובים מעשה חושב כרובים קיון מלאכים כדם
באהבתן ולא בקיומך שהיו מעשה חוטא אלא באהבה בשש כוללם פרצוף
לחד מכאן ופרצוף לחד מכאן לחד מלד זה מלד זה ושער מלד זה כמו שאומרים
חנוכם של חשמ" אותך היתה כח בחוזה ידוע כי מעשה המשכן הכל
צוהן כנגד מעשה שמים ומפני שהמאורות קבועים בשמים וכל קפשלם
כאים משם בשלם העמל בשתים נאמרים לכך הזכיר עמון שם
שכתוב פועל שמים כיהוה והיו שער יהוה כנגד עשרה עשרים וקין כח
נעבדן אחוה ודרשו רבותינו מכאן למדה הוה כדרך אדם שיהא מלוס חם על קיבה

כאחינו זה כנגד זה ה' לבד והי לבד מעשה את אחותה כן דרך המקרא לפני
בדבר שהוא עמון נקבה כמו שאומר בדבר שהוא עמון זכר איש את אחיו
מעלות עשרון, מקלה בחוכחת באותה, והשה שהיא לפוף הזיבר קפולת
קיהשית קדוי חופתי" וכן תעשה כשפתינו שהיא קיצונה עמון קצפולת
לפוף החובה" מקדשי את המעלות שאחור עשרות המעלות מכוונות במזרח
אחת הפלהן זן מזרח כמלהן קיהשה זו כן באחת בשתפרוש חופתי את
חובה יהיו המעלות שכל קיהשה זו מכוונות כנגד מעלות שכל זו וזקן עמון
מקבילות זו כנגד זו, קיה שוות אלפן כח ולהכן אלפעה וכשמחבר ק
קיהשית יחד נעלה לחכן ג' וכן חובה השנית וקחשכן אחרון שלשים ו
מן הקרן למשה שנאמר שלשה קשים לבעת נגף תימנה וכן לצפון
ובלקש אחה וחצ הה ל אחוק מן הקרן למשה ורוחב המשכן מן ק
הלבון לגזרים שער אחות שנאמר ולפחי המשכן ימה עשרה קלשים וכי
עשר קרשים תעשה לך עשר כאמה שיקצאר נותן ב
קיהשית אלפן לרוחב המשכן ל אחורה אחלשה לכל חוב המשכן
ואחוק מכאן ואחוק מכאן לשני הקלשים שעשי"ן אחוק עשרין ו"ן ו
אחוק ח' לצפון וח' לגזרים מכפות קומות הקרשים שעשרין עשר עשרון
שש אחות הקרשים הראשונות חוברות" אחם קיהשית אחוק שלשים לכל חוב
המשכן לאלפן ואחוק כנגד שני האשי הקרשים שפחשב ע' אחורה לשון
אחוה המשכן וזהו שכתוב ונתת את הקרשים לפחי הקלפים" ושניה יהיה שלשים
פנה של שמים" לאהל על המשכן לפוף של יהיה הקרשים הקרשונות שלשים
באחוק שכשנותן אלפן לרוחב המשכן כראשונות ומלאו את עוביות אחוק
לכל צד לכפות אחת מעשרה האחות שעשרו ואחת אחוקים והאחוק הקרשים
של קלש שתים מכפיל קלה ושלשים נאמר ואחוי ישכיר ולעט כיוצ
כנגד כח טרפים שנמסר קהלת ושלשים נאמר ואחוי ישכיר ולעט כיוצ
שכתוב פועל שמים כיהוה והיו שער יהוה כנגד עשרה עשרים וכן כח
נגזרים כנגד חכמה ושמעון כנגד כתר שהוא המאור הגדול וזקן את

לבר
שמחה מחוסר לן והזכיר שמחה של הכתות השלושה שאין לך ג׳
אלף שבעים משנים. ועל האחות עכי שנים שמלים כשנון שרפס
תרומה ומחפותיך אראה לך". והמלא כל פשתים שנים כנגד כל
קמחים מחוקה לבך כלה הלה שיתכפרו בעבי שנים הלל כי אשה לך
משנים תעתו בשנים וישב ישראל בשנים לקו בשנים שעתו ויקין כ׳
אלא פיק שעתו שנים שב שיראל חעתו בשנים לקו בשנים עתרפתו
חשמיל לכך לקלקן". ובמלרת כתה חיב אריסים כס ואל פחר הכה
שקפנים הוא הזהש". העשיר עשה קרשים הה ע׳ לאחות". ושש קרשים
שקפנים הוא הזהש". העשיר עשה קרשים הה ע׳ לאחות". ושש קרשים
לקלעת לאחל לשקלע עבודת חשלחיה ואל לשלפיה לדרומיה תבל לקלשים
בפלר אחל אלא שאלל השחים אינם בחלל החשכן אלא לאחל מאיך
ואלו לאחל חוזה נהלות בחלל להשלים לחבו ע׳". ולקלאל חוזק ולקלאל חוזק
באות בעבר לאחת שפי קרשי הלפן ולקרוס כלי שיהיה לשקלע מפחן.
ויקין תנאחים כלל הלבל שלפרש יחזור לקרשי לשקלע שיהיו חכוונים

לבר בחשכן ובלנו שלא יהיה חלצויר לחשבה שנאחו אחת לקבעית החשכן
ואחת לקבעית כל כלנו ובן אחילוד לכל בפרק חיב יג שני קשבל כל ח
חלאכות לקבעית ובא עלו כי אחל החשכן ולחלקש שתילין ליחף ג׳
ולל לקלש לקנשים שיחברו בשה אין להבין שכשש שפתקו לחשה לך
פתקו לחשה לקבעית ולוחתיף הן אחל הם לייחים ושחתם לשלש ג׳
ואם פתקו לחשה שתילין לחזור לקלחותן. ובן אחרו ריגל בחותן פפוף
פרק בא לא שני שנים שחתם שחשתילין אחל לצפויין כלאו לכה שהם
חלבים לן שחת לחאר אחד פעבן בעל לצפויין כלאו לכה שהם חקויים
או בעל לכה שחשק פין לן הל שני שנים שחלים שחתם לשלש ח
ולשחי שלחיה". עשר אחות לאוך לקרש לחלען ולבהו של חשכן עשר
אחות ואחה ולל רוחב לחלען אלפו על חשכן לשחם קרשים שלין
בלמן ולקרוס חן החזה לחשלף ל׳ אחה חשולבות כלאו שיהיו לידות בלוב
של בית הפוש ולהיו נבשלות בראש אלד בפי כלי שלא יפלו לידות ב׳
באלן ולא השל בות בפוש היו חכוונות לשה אל אחותה באופן שבאשר
יבשפו לוך האלעש ולהיו האלעש פוש חכוונש בקו אחד". ולחלפן ד׳
שיעשה של בית ולאה חן לקלש כשון זכרים וכנגד שבקרש שבצדו
של בה אחות עקובה וחבעים לזכר לוך העקבה ובן בקרש האחר שהיה
בכל קרש שתי של בות נבשלות חוברו. ולופרע החשכן לשון פוך לבי ח
שקפנים פחזה קרוי החזה כשש ולחשלף אחוליאם ויקו פוך שקפנים
שקפנים הוא לראש". העשה עשה קרשים הה ע׳ לאחות". ושש קרשים
לקלעת לאחל לשקלע עבודת חשלחיה ואל לשלפיה לדרומיה תבל לקלשים
בפלר אחל אלא שאלל השחים אינם בחלל החשכן אלא לאחל מאיך
ואלו לאחל חוזה נהלות בחלל להשלים לחבו ע׳". ולקלאל חוזק ולקלאל חוזק
באות בעבר לאחת שפי קרשי הלפן ולקרוס כלי שיהיה לשקלע מפחן.
ויקין תנאחים כלל הלבל שלפרש יחזור לקרשי לשקלע שיהיו חכוונש

ויצא

מלאכה קנף עמון שכן יעתיק הקשר בשקידה חזקה שכן בתיב ויעקב
כיושר ומחופהם לקלפי שתי קרוחות" ויתכין יקין תמיס שלחשי הקלפים
תלמוטה בדרך שיקין מחופהם מכל הצדדים ולא יהין לפוקיס על השאר
ויפלו" אל הטבעת הראשה שתקיק מבוונת בהם כנגד הטבעת שבכל
רוח ורוח אשר הם בקרשים כי קיומם מבטאת להכנס בקם הבריחים,
ותשי, קל כרקב ויקין כל הקלשים תחתיים זה לזה. מלמוטה שלא יפריק
שובי שם הראשים משפרש ביניהם להתיקים זו מזו וקוא שפירשתי
שיהין יצבי קידות חרוצים מלהקים שיקיק רוחב הקרש בוצא לאדין חוץ
לכי הקרש לבסוף הראשה שפה הארן וכן הקרש שמאלה נשלחו הקלחיים זה
לזה וקרש הסוקלוט שבאחר הסוף חרוץ לתוכו בעוביו כנגד חרון של
קרש הלבוט וקדרומי כדי שלא יפלידו הראשים ביניהם" ויתכין יקין ג'
הסיס על הסוף הקרש" אל הטבעת הראשה בכל קרש וקרש קיק
חרוץ מלמעלה בתוכו שני תהלן בשני צדין כנגד שני טבעת ומכניסו
בטבעת ג' נשלח מהקלחיים לקרש שמאלו לתוך טבעת בשני, ילשני
הם קבועות הן הם מטולטלות ובקרש שבסוקלוט קיק טבעת בשני,
הקרש הלבוט וקדרומי והוא קרש הסוקלוט שבאחר הסוף טבעת בתוכן
נשלח שם כותלים מחופהם. כן יהיה לשעתם הקלשים שבסוקלוט לתוך
שבסוף עמון ולקרש השוטפי וכן לשם הסוקלוטות" ושם קרשים לסוקלוטות
והין נשלשם בילפתים אחד לעמון ואחד לגרום שעתרין שבשק קלשים נאחזים
בטבעת חוטפי, וכן אחז ולפתי הסוכן יאוך קשתה שבשק קרשים נאחזים
חוץ קרשים הין כנגד חוץ קרשים ונחץ עד הסוקלוט ונחץ מטמרות בקונך
ועלייך ונחץ לבריחים שהקולה נקעת בהם ופסוק זה מבאר סוד היות השכינה
בחוטף כלומר משפשך קלעות ולחוץ של זה נקרא הסוף בשם יום כי קיום
היות קיבול לחיים ומלבד לרוחות הקדש בחולבה הקדושה קם לחבות הקדש
ולוד גרום הלחה שכן לבהם הלחות הבריחים בו וימטחשם מבדקם
מיין קדש קדש הקבוע כמין שם פיטות של זהב
מין שם מלכי קדם וקובעין מלמעלה הטבעת לבאן ולבאן לחפן מחלה לחת
רוחב הקרש מן הטבעת לבאן ולבאן והבריח נכנס לתוכו ומחזו לגובה
מן הטבעת עם מלאכת כתוב

ויצא לן הקדמון וקמשמש יוסף בגו לשמש מלמעלה הוא דפוק וקוא הנקראים
וזהו קיס הלחרון שהקדש ימין מטבעת וקוא כנגד דוד קמונן מלמטן וכלי
להוות עם ל' אלה נקראן ל' רוחות הקדש בשמות הללו, חמשה לקלשי צפון
קמשכן אלה ה' שלשה מן שהבריח הקצון וקתחתון עשוי חלקים חלקים
זה מבריח עד חלי הכותל וזה מבריח עד חלי הכותל זה נכנס בטבעת מלמעלה
זה וזה נכנס בטבעת מלמטה זה עד שיתפגשו זה לזה לחבל הלחלמי מבריח
מקצה הכותל עד קצהו שנה והבריח הקיצון בתוך הקרשים מבריח מן הקצה
הקצון והקתחתונים הין לה טבעות בקלשים נכנסת בתוכן שתי טבעות לבל
קרש משולשים בתוך שער לחות שבל עשה הקרש. והבריח הקיצון אין לו
טבעות אלא הקלשים עצמן בשוכין בהוא נכנס בהם דרך הטבעים שהם
מבוונים זה כנגד זה וזהו שנאמר בתוך הקרשים הבריחים הקצון והקתחתון
שבאמצע ושבדד מ תוך בל אחד עד תוך והקיצון לחפן ל' אמה וזהו מן הקצה
מן הקוצה עד הסוף וחמשה בריחים שבסוף תוך הקצונים והקתחתונים
שש אמות והקיצון לחפן י' כנגד לחב שמונה קרשים. והקתחתונים פי שנים
שהבריח הקיצון שהיה מבריח ל' אמות בותבל עמון ל' אמות ובותבל לרום ל'
אמה וי' אמות לסוף זה שהיה הבריח הקיצון ל' אמות ששתי אמות הין
בטבעות הילפתים וזהו לפך כי הבריח חוצץ הסוכן בל בבל הבלהם ומובלן
אותם והוא כנגד קן הסוכן שהיה בל הקרש הנושא בל הקצוות ומובלן
ומשפיע בהן לבל ל' שהם סוף והוא מדתן של יעקב שהוא סוכן ויצאו ל'
נפש ואלה שמות היה יעקב לבי' להולידו לשלים שכן אמרו במדרש יעקב קולידו
שתו לשלים" בריס לבריחים העבשות אשר תשוה בהם יהיו בריס לבנות
בהם הבריחים" ובפירוש הבריחים יאמר לא שיעשה היה מוכן על הבריח
שהין עליהם שום עבוי אלא בקרש היה קבוע בהין שם פיטות של זהב
בהין שם מלכי קדם וקובעין מלמעלה הטבעות לבאן ולבאן לחפן מחלה לחת
רוחב הקרש מן הטבעות לבאן ולבאן והבריח נכנס לתוכו ומחזו לגובה
מן הטבעת עם מלאכת כתוב

פרשת ואתה תצוה

במדבר תקיח ואתבי אחנך ס׳
למשמש יהך קבסוך ״ אחריך

שבתי שראל לשם קבה תקיח ואתבי אחנך ובלחך שתקה עזר של אהע
מקי״ם אלא למשמש יהיך קבסוך כלום יש מי שמהקוק למשמש יהיו ס׳
אתקה קובל אתך כל קשלם שעתה אתי עשיתי ואתי אחשתן ואתקה
מלכה לשם קדקה להיות נועתי כבוך שעתה ולשם קדקה לא נתן כי ס׳
עבודת הקדש שהקי״ם בשתך יהיו אלו שאמר למשמש יהך קבסוך ס׳
אתקה זן אתך כל קשלם ואתקה מלכה אותה להקריב לך קבן שעתה אתך ס׳
קבני לחמי לאשי אתבה אחיר לשם כל קשלם כלו ואתקה מלכה אותה להשלך
לשתך ער תמיד . אתי באוך ערכה אור ואתקה אומה להדלק על ער אמר
קבה חביבין שלי ערות שאתה מדלק לשם יותך מן המאורות שקבשתי
בשמי״ם ונשתך ואתקה הלכה ון ואחר שרבר בכלי קדקש ובמשכן חיר
לעות בהדלקתך המנורה ובשמן המהור לה לשי שהיה כל נבחר ובשבור
שאתה למשל ונשיתה והוה בלעי אתה בשתן ואתקה הל אתקה שאתמרתי לך למשל
ונשיתה אתקה בשלמיך הלכה לה״ם ואתמרו ז״ל לא קוזכר אשתה בזה קסדר אלא
שאין בן בכל החורשת שאומה שבועה אתין לך סדר שלא הוזכר בו
והענין לשי שאתה אחנו נא מספרך וקללת חבפ אתי של הלעי בחך ונקי״ם
ביאתך הפלשה ולמה נאתי הלכה״ם לא לשי שבחרשך אין הזכיר כל ס׳
הקשיעי הבהונה והוה נעשש אתקריבך בהן לשי שאתה שלא נא ביל הקלח
ובבך לא הוזכר בה״ם ובמה אתי שנא בכתי הבא ואתקה הלכה אתקה הקיב
אתך ואתקה הקבר אתל כל אחמי לב ון אתל כולא בריאה שלאה אי׳קו לא
לאכלה שבי״אתה בהאי אלי יצחק נהוכא שלאה ונהוכא אתקרא כל
אתי שבי״אתה בהאי אלי אתקה מלכה אותה להקריב לך קבן שעתה אתה ס׳
לשתך ער תמיד . אתי באוך ערכה אור ואתקה אומה להדלק על ער אמר
קבה חביבין שלי ערות שאתה מדלק לשם יותך מן המאורות שקבשתי
בשמי״ם ונשתך ואתקה הלכה ון ואחר שרבר בכלי קדקש ובמשכן חיר
לעות בהדלקתך המנורה ובשמן המהור לה לשי שהיה כל נבחר ובשבור
שאתה למשל ונשיתה והוה בלעי אתה בשתן ואתקה הל אתקה שאתמרתי לך למשל
ונשיתה אתקה בשלמיך הלכה לה״ם ואתמרו ז״ל לא קוזכר אשתה בזה קסדר אלא
שאין בן בכל החורשת שאומה שבועה אתין לך סדר שלא הוזכר בו
והענין לשי שאתה אחנו נא מספרך וקללת חבפ אתי של הלעי בחך ונקי״ם
ביאתך הפלשה ולמה נאתי הלכה״ם לא לשי שבחרשך אין הזכיר כל ס׳
הקשיעי הבהונה והוה נעשש אתקריבך בהן לשי שאתה שלא נא ביל הקלח
ובבך לא הוזכר בה״ם ובמה אתי שנא בכתי הבא ואתקה הלכה אתקה הקיב
אתך ואתקה הקבר אתל כל אחמי לב ון אתל כולא בריאה שלאה אי׳קו לא
לאכלה שבי״אתה בהאי אלי יצחק נהוכא שלאה ונהוכא אתקרא כל
אתי שבי״אתה בהאי אלי אתקה מלכה אותה להקריב לך קבן שעתה אתה ס׳

שאתה שהיה שאשתה בם יהיה לאשתך כולם בחהן לשהיה של אומה ואתה
אשבשנא״ ואתמר הלכה לפי שהיה אלה שאתיה של הלבור לתיה תמיד ל
שאתן יהיה לשם בה חסרון כים צריך יהיה ולבך כתי בה יצוי ואתלה
הלכה בנאתי עשי״ם צוה אתה שר שבה שהוה אתוה של קשי״ם ויקו אתה בני
ישראל להביא קשי״ם . ואתי ניקתו אלך יאתר שיובא לשם והוה יהאהן ס׳
אס יך ובהיה בראתי שוב יל שבה להאיר שאיהן צריך להוה אלא אלך ס׳
ואתשלך לראות להיכן אתה נשם ויולא . שאתן יהיה ולא שאר שאתי״ם יך
שלא יקח בערבי״ם שהוא כאן שעשאן מלבנין בחיש קיהיה בהיה למשתי
שאתן היולא אתאלן . לאחור אומרן שבשלא אי שיש לן שאתן רשלולקן נשר
ואי שיש לן שאתן עוב נותנין בהבשיל אכל כאן בהסך הלי לאחור והלי לאחמל
ופעול לאחור שעתי בהיה לאחור ולא בהיה לאחוחת פירוש שאיהן צריך
בהיה לאחוחת . והמלה בהיה הי הלי כאתן שעשה מקדש לאחון ושע ס׳
ולא לאחור שבאתן בהיה שעם יהין נוקן הלכלה הלמנורה . להשלה נר
עם הכלי כאן ערוך התמיד כל לילה ולילה קרויך התמיד כאן שאתה אומי
שלה התמיד ואינה אלא מיום לעם וכן באתה חכיהן לאחר התמיד ו
ואינה אלא מחלניהך בבקר ומחלניהך בעלב אכל התמיד הקאור בלחם
הכעם משבה לעבה הוה נידוע שהלכלה דוחה שבה שעתי ער
התמיד והמלה ער התמיד סדרו בשבת ורלל אחדן שיהיה ער אשלי דולך
הלי ואלי בום ואחאן אלכלין אתה הקמנורה בין הקשבים ונהו ער התמיד
והמלה להשלה חסר ואן לאי לשעשך ערות אכל ער אשלי דולך לשלה
והוה שקר כל הערות שבולן פרנות בעבדו והוה פרה כלי שבה שהיה
אלך עשיהה ונקו לשון התמיד והמלה באו שלמה בהאשרה בשבי״ת הקאחרן
שאחה כל נבחר אכל הכלי״ם בהקריב״ת שעקיהת אור בן עזה בכאן בהאשרה
שלא ער אלמה הראויה לשראל להאיר אכלהם באור התמיד והמלה ואלי

ויקחו אליך כי אחר שהאדם עושה בזה השלם הוא לאחרים מלבד הקרוב
והמלאכה שהם עושים בשלמות קנה לעצמו חיי השלם הבא שבן
אחז ויקחו אליך לשמך. שמן זית זהו ישראל כאומרם ז"ל ישראל נקראו
זית שנאמר זית רענן יפה פרי תואר ואמרו מה השמן שלה עב כל המשקין
ואינו מתערב שאם כך ישראל נעשים שלם כל האומות ואינם מתערבים
שאם והיתה שאינו שישראל נעשים לזית שהוא כתית וכן ישראל
קם מלכותם ומושיעם ועבדי ישראל למדינה שנאמר ומפרכת הקורי יד
שנקראת בשם זית כך כלכתיב ליח שמחתך עובדים וקם תולה שבכתוב
והקרב שבשבת פה ובזה קם זוכים לאור פני מלך ת"ם וזקו זית כתית
למאור והמלאה הכוונה החלשונות של חמשה חומשי תורה לשעיקם בנימוס
כי וכן שמקבל באקבש כי. יך רמז למען תזכרו ואלמה מלכות עם לכל
הכסולה. כתית אינה מתקן" ואלאלה כמו שאמרתי שלה למאור
כי אור רמז לשפעם קמח היס שיש בתורה. להשלה על תמיד של עם ס
שנאמר והעלית בו יומם ולילה. לפי כח להאיר שבה מתשמר ותקן בתורה הורו
חשלה שמחתן שהיה עד תחת בסמא הכבול. ובמדרש כתיב זה מקדש ראשון
שנאמר והעלית בו יומם ולילה. לפי כח להאיר שבה מתשמר ותקן בתורה הורו
חשלה שמחתן שהיה עד תחת בסמא הכבול. ובמדרש כתיב זה מקדש ראשון
ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
ואני אהרן ובניו יערכנו מאת פני ה' חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל
ואתה קח לך אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהן לי אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד
ולתפארת. ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי. ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי. ואתה
דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם
לדרתיכם לדעת כי אני ה' מקדשכם. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם
מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לה' כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם. בינו ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת
ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. ויתן אל
משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים. וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן
ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי
הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי. ויתפרקו כל העם
את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן. ויקח מידם ויצר אתו בחרט
ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים.
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג לה' מחר. וישכימו
ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק.
וידבר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים. סרו
מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. ויאמר ה' אל משה
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. ועתה הנח לי ויחר אפי בהם
ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול. ויחל משה את פני ה' אלהיו ויאמר למה ה'
יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה. למה
יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני
האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם.
וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. ויפן משה וירד מן ההר ושני
לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים.
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת.
וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה.
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע.
ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך
מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר. ויקח את העגל אשר עשו וישרף
באש וידק עד אשר כלה לעפר ויזר על פני המים וישק את בני ישראל.
ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה.
ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא. ויאמרו לי
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו. ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי
ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה
אהרן לשמצה בקמיהם. ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו
אליו כל בני לוי. ויאמר להם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
ואיש את קרבו. ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת
אלפי אנשים. ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו
ולתת עליכם היום ברכה. ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם
חטאה גדולה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם. וישב משה
אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב.
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. ויאמר ה'
אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי. ועתה לך נחה את העם אל אשר
דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם.
ויגף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן. וידבר ה' אל משה
לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק ולישראל לאמר לזרעך אתננה. ושלחתי לפניך מלאך
וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי. אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך. וישמע
העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו. ויאמר ה'
אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך. ויתנצלו בני ישראל
את עדים מהר חורב. ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק
מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד
אשר מחוץ למחנה. והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה. והיה כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה. וראה כל העם את עמוד
הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו. ודבר ה'
אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל. ויאמר משה אל ה' ראה אתה
אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי
ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני. ועתה אם נא מצאתי חן
בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה. ויאמר פני ילכו והנחתי לך. ויאמר אליו אם אין פניך הלכים
אל תעלנו מזה. ובמה אפוא יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה.
ויאמר ה' אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
ואדעך בשם. ויאמר הראני נא את כבודך. ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם.
ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי. ויאמר ה' הנה מקום
אתי וניצבת על הצור. והיה בעבר כבודי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי
עליך עד עברי. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו. ויאמר ה'
אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת. והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר. ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא. ויפסל שני לחת
אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה ה' אתו
ויקח בידו שני לחת אבנים. וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה'.
ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת.
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על
בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים. וימהר משה ויקד ארצה וישתחו.
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עשה עמך. שמר לך
את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי
והחוי והיבוסי. השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה
פן יהיה למוקש בקרבך. כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון
ואשרתו תכרתון. כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו אל קנא הוא.
פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו. ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את
בניך אחרי אלהיהם. אלהי מסכה לא תעשה לך. את חג המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים. כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה. ופטר חמור תפדה
בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם.
ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת. וחג שבעות
תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. שלשת פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדון ה' אלהי ישראל. כי אורישתי גוים מפניך
והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני ה'
אלהיך שלש פעמים בשנה. לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח
חג הפסח. ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו. ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה
כרתי אתך ברית ואת ישראל. ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים. ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו
מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו. וירא אהרן וכל בני
ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו. ויקרא אליהם משה
וישבו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אלהם. ואחרי כן נגשו כל
בני ישראל ויצום את כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני. ויכל משה מדבר אתם
ויתן על פניו מסוה. ובבא משה לפני ה' לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו
ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה. וראו בני ישראל את פני משה כי
קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו.
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה ה'
לעשות אתם. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת
שבתון לה' כל העשה בו מלאכה יומת. לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום
השבת. ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה'
לאמר. קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' זהב וכסף
ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. ועורות אילם מאדמים
ועורות תחשים ועצי שטים. שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה ה'. את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו. את הארון ואת הבדים אתו
את הכפרת ואת פרכת הסך. את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם
הפנים. וגם את המנורה למאור ואת נרתיה ואת שבעתיה ואת שמן המאור.
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
פתח לפתח המשכן. את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם
ואת מסך שער החצר. את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרהם.
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן. ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה. ויבאו כל איש אשר נשאו
לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת ה' למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש. והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו
חח ונזם טבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה'.
וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם
מאדמים ועורות תחשים הביאו. כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת ה' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו.
וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש. וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים. והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן.
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. כל איש
ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה לה'. ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה'
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת.
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ולהורת
נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. מלא אתם חכמת לב לעשות
כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג
עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת. ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה ה'. ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן ה' חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבת אל המלאכה לעשתה.
ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת
הקדש לעשתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר. ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים. ויאמרו
אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה ה'
לעשות אתה. ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא. והמלאכה היתה דים לכל
המלאכה לעשות אתה והותר. ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן
עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב
עשה אתם. אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת ליריעות. וחבר את חמש היריעות אחת אל אחת
וחמש היריעות חבר אחת אל אחת. ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת וכן עשה בשפת היריעה הקצה במחברת השנית.
חמשים לולאת עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת. ויעש חמשים קרסי
זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד. ויעש
יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם. אורך היריעה
האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת לעשתי
עשרה יריעות. ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד
וכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל. ויעש חמשים לולאת על שפת
היריעה האחת הקצה במחברת ועשה חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה
במחברת השנית. ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד.
ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה.
ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. עשר אמות אורך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת
אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש
לפאת נגבה תימנה. וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו.
ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש. וארבעים אדניהם כסף שני
אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים. ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים.
והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן היה
לשניהם לשני המקצעות יהיו. והיו שמנה קרשים ושמנה אדניהם כסף
שש עשרה אדנים תחת שני הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד. ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת. וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים
לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך
הקרשים מן הקצה אל הקצה. ואת הבריחם עשה זהב ואת טבעתם עשה
זהב בתים למקמות הבריחים וצפה את הבריחים זהב. ויעש את הפרכת
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה. ואת עמודיה
ארבעה עשה שטים וצפה אתם זהב וויהיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף.
ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם.
ואת עמודיו חמשה עשה שטים וצפה אתם זהב וויהיהם זהב וחמשה אדניהם
נחשת. ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים אמתים וחצי אורכו ואמה
וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו. ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו
זר זהב סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית. ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם
זהב. ויבא את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון. ויעש
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. ויעש שני כרבים
זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת. כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו. והיו הכרבים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת יהיו פני הכרבים. ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו. ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב.
ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב. ויצק לו ארבע
טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו. לעמת
המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן. ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את השלחן. ויעש את כליו אשר על השלחן
את קעריתיו ואת כפותיו ואת מנקיותיו ואת מכסיו אשר יסך בהם זהב טהור
עשה אתם. ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו. ושש קנים יצאים מצדיה שלשה
קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. שלשה גביעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה. ובמנורה ארבעה גביעים
משקדים כפתריה ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן
המנורה. כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור. ויעש את
נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. ככר זהב עשה אתה ואת כל
הכלים האלה. ויעש את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה ה' את משה.
ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב.
כתפת עשו לו חברת שני קצותיו חבר. ושבץ אפדתו אשר עליו כמעשהו
ממנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה ה' את משה.
ויפעלו את אבני השהם מסבות מסגרת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות
בני ישראל. וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה
ה' את משה. ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד עשה זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשה אתו. רבוע היה כפול עשו את החשן
זרת ארכו וזרת רחבו כפול. ומלאת בו מלאת אבן ארבע טורי אבן טור
אדם פטדה וברקת הטור האחד. והטור השני נפך ספיר ויהלם. והטור
השלישי לשם שבו ואחלמה. והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבות
מסגרת זהב במלואתם. והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם
פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט. ויעשו על החשן שרשת גבלת
מעשה עבת זהב טהור. ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעת זהב ויתן את
שתי הטבעת על שני קצות החשן. ויתנו את שתי עבתות הזהב על שתי
הטבעת אל קצות החשן. ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על שתי
המשבצות ויתן על כתפת האפד אל מול פניו. ויעשו שתי טבעת זהב וישימו
על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית. ויעשו שתי טבעת
זהב ויתנם על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפניו אל מול חברתו
מלמעלה מחשב האפד. וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל
תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה ה' את
משה. ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת. ופי המעיל בתוכו כפי
תחרא לפיו שפה סביב לא יקרע. ועשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן
ותולעת שני משזר. ופעמני זהב ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי
המעיל סביב בתוך הרמנים. פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי
המעיל סביב לשרת כאשר צוה ה' את משה. ויעשו כתנת שש מעשה ארג
לאהרן ולבניו. ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי בד
שש משזר. ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר
צוה ה' את משה. ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש לה'. ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה
כאשר צוה ה' את משה. ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו. ויבאו את המשכן אל משה את האהל
ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו. ואת המכסה עורת אילם
המאדמים ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת הסך. את הארון ואת בדיו
ואת הכפרת. את השלחן את כליו ואת לחם הפנים. את המנורה הטהורה
את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ואת שמן המאור. ואת מזבח הזהב ואת
שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל. את מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו.
את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו
ויתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד. את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ככל אשר צוה ה' את
משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה. וירא משה את כל המלאכה והנה
עשו אתה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה. וידבר ה' אל משה לאמר
ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד. ושמת שם
את ארון העדת וסכת על הארון את הפרכת. והבאת את השלחן וערכת את
ערכתו והבאת את המנורה והעלית את נרתיה. ונתת את מזבח הזהב לקטרת
לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן. ואת מזבח העלה תשים
לפתח משכן אהל מועד. ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים. והקמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר. ולקחת את
שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת את כליו והיה קדש.
ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
קדשים. ומשחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו. והקרבת את אהרן ואת
בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים. והלבשת את אהרן את בגדי
הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי. ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת.
ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם לכהנת
עולם לדרתם. ויעש משה ככל אשר צוה ה' אתו כן עשה. ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן. ויקם משה את המשכן ויתן את
אדניו וישם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמודיו. ויפרש את האהל על
המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה ה' את משה.
ויקח ויתן את העדת אל הארון ויתן הבדים על הארון וישם הכפרת על
הארון מלמעלה. ואת הארון הביא אל המשכן וישם את פרכת הסך ויסך על
ארון העדת כאשר צוה ה' את משה. וישם את השלחן באהל מועד על ירכתי
המשכן צפונה מחוץ לפרכת. וערך עליו ערך לחם לפני ה' כאשר צוה ה'
את משה. וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה.
והעלה נרות לפני ה' כאשר צוה ה' את משה. וישם את מזבח הזהב באהל
מועד לפני הפרכת. והקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה ה' את משה.
וישם את מסך הפתח למשכן. ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה ה' את משה. ויעש את הכיור
ונתן אתו בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ. ורחצו ממנו
משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם. בבאם אל אהל מועד ובקרבתם
אל המזבח ירחצו כאשר צוה ה' את משה. ויקם את החצר על המשכן ועל
המזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה. ויכס הענן את
אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן. ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי
שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן. ובהעלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם. ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו.
כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל
מסעיהם. ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. דבר אל בני
ישראל והקרבתם מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
קרבנכם. אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
לרצנו לפני ה'. וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו. ושחט את
בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח אשר פתח אהל מועד. והפשיט את העלה וניתח אתה לנתחיה.
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש. וערכו בני
אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש
אשר על המזבח. והקרב ורחצו את הכרעים במים וקטר הכהן את הכל
המזבחה עלה אשה ריח ניחח לה'. ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן
העזים לעלה זכר תמים יקריבנו. וזבח אתו על ירך המזבח צפונה לפני ה'
וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. ואת נתחיו את ראשו
ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח.
והקרב ורחץ את הכרעים במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה ריח ניחח לה'. ואם מן העוף קרבן עלה לה' ומן התורים או
מבני היונה יקריב את קרבנו. והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו אל קיר המזבח. ונתק את מוראתו בנוצתה והשליך
אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן. ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו
הכהן המזבחה על העצים אשר על האש אשר על המזבח עלה אשה ריח
ניחח לה'. ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
שמן ונתן עליה לבנה. והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח
ניחח לה'. והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה'. וכי תקריב
קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן. ואם מנחה על המרחשת קרבנך סלת חלת בלולת בשמן מצה תהיה.
פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא. ואם מנחת מרבכת קרבנך
סלת בשמן תעשה. והבאת את המנחה אשר יעשה אלה לה' והקריב אל
הכהן והגישו אל המזבח. והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה אשה ריח ניחח לה'. והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי ה'. כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו אשה לה'. קרבן ראשית תקריבו אתם לה' והמזבחה לא
יעלו לריח ניחח. וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית
אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח. וכי תקריב מנחת בכורים
לה' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך. ונתת עליה שמן
ושמת עליה לבנה מנחה הוא. והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה אשה לה'. ואם זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה'. וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב. והקריב מזבח
השלמים אשה לה' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב. ואת שתי הכלית ואת החלב א

כזר
לכהן שאם אחל בזמן שאין הכלים שלו מיני מוקדש לכהן וקה קונה כ
לכהן לקדשו לכהונה לו להוות שבגדי כהונה הוין מוקדשים הכהן
בגדי תקרן לקדשו לכהונה לו להוות שבגדי כהונה הוין מוקדשים הכהן
היא שיופטרת מן המחאל יהי וואן שלו מלאכין שב אחל לב. ואתה ושמו אחק ג
ואתה תקריב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לבל אחל. ואתה אשר תלאכין לאחר שבל אחמה שתקריב לאחל ס
ואתה תקריב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לבל אחל. ואתה אשר תלאכין לאחר שבל אחמה שתקריב לאחל ס
הכהנים ושאר המלאכה אחל אחקה תקיר חכמתם ותקיל המלאכה הכתוב
ואתה תקיב ושמיה הולך לפני ואתה תקיר אחל כל חכמי לב כי פלויך ישמו
שמן סתן לשמל אחל כל חכמי לב שיפיכון מוק שישמו". ואתה
ולבוש לשהן ל להוות לב שהכהנים תקדישום אתם מוקדשים לשמן לשמש
אחל בזמן שבגדי כהונה שליהם ואחר ואותם חכמים יקחו אחקדקב
כיקב לשהכן שלא ישקול לפי קטנה ולא יאמר כי באמונה קם שמים

כזר שנעבד שקוה חייב מיתה. ותקחיל בחשן שהיה לשושה מהאפוד
שקוה לשושה מהשמש ואחב הכהונה ותקבעת החוץ מהן ותקשבת
אשר על ראשו ולא יקריע לפן לפי שקוה תקשיע ולא בגד ואחב שאחזו
ח בגד. כתוב בעבור קרוב ושם קמכתם לא קולך לשחב פ כי מ
מוהל כל קליון לשבוש מכתם. ושל ל שלא יקריע אלא קשעך שהיה
משך מלבישם לאהרן ולבך יקריבן ביחד אחל קמכתם קם מן לפני
אותם לשלמים בהלכה ואחרו זל בשם שתקן בגדות מכפרים כך עלי
כהונה מכפרים ולבך נמחכך פליתך לבני בקונך". חשן מ
מפטר על הזהב שנאמר ושמיה חשן משפט. אחול מכפר על עון ס
שנאמר אין אחול ותרפים. ואעל מכפר על עון קרע שנאמר ושמע
קול בבואו אל הקדש יכא לפני שבקול ויכפר של הקול ויכעל שלי
כל הדופר שקדש וקמועל בהבזון וישלם חמשית לוקות ולב רע ולבך
נקיה אשל שבא לפטר על הטועל הקדש ושון הוא שבלשה קעולת מכפרין.
כתוב ועשית אחל לפטרת שש שנאמר ויעשו אחל מהכהונת בלם".
מלמדת שכפרת אחל עשות גדוח יבא שבעבה ויכפר על לפני שבעבה.
ואבעת מכפר על הקור קלב כי היה באבעת לב אחות. עין מכפר על
שאות בשש שנאמר וקיה על מלח אהרן ובאו ומלח משך זונה קיה לך.
והמכנסים מכפרים על הערות ושל הרגלים שקובים לעשות בשיפה /
שבן כתוב לפטרת בשר שרה ובעילה כתוב לא תקבו לעלות בשלבה.
ואתה תגש אחיך ואשו בגדי קדש יהעון שלריכים עשייך וכוונך
לשמן שבן כתוב לעשות אחל כל חכמי לב שיפיכון מוק שישמו". ואתה
ולבוש לשהן ל להוות לב שהכהנים תקדישום אתם מוקדשים לשמן לשמש
אחל בזמן שבגדי כהונה שליהם ואחר ואותם חכמים יקחו אחקדקב
כיקב לשהכן שלא ישקול לפי קטנה ולא יאמר כי באמונה קם שמים

ופשוט
נותנים בין כמלי הכנסת הלולב חתן ואתרוג ואכפתא היו צמר
גפן של לולב היה זקוק לאחוזה שמכוונת הנקרא אוהם והוא שהיו
קושרי הכנף ועל בן הקדימה הפשוטה לאחוז לחתן בחופה ומק שהזכיר
ואחר ונשיאת האתרוג ויקבן לפוש כי משה בן מפני שהאתרוג הוא ע
הכתוב ואתו חתן ואתרוג ואתרוג היה ראוי להקדים ולומר ונשיאת חתן משפט
לדוק לחשב האתרוג ואת יהיה נר ונאכל קודם וחוזר. ולפי מה שהקדים
בפתיל הקלה תחוב בפתכוונת האתרוג והחתן שיהיה הקתיה החתן ל
בחשב ונפשה החתן חול נפשה האתרוג שיכבין זה של זה ואחבפן
שהיו נפשה בשני כתפות האתרוג מלמעלה בראשו הקתיהן האחובות
לבו חלפתן ואחר שהי נפשה כשני קלות החתן בקתיהן ובשבין ע
שבכתף ימין ובן שהי ראשי השרשרות הקושים בשפשלת האתרוג של
הקשון לאחיו ואחה לשמאל ושתי ראשי השרשרות הקשין נשפלים
שבוקות הקדה הקובין כשהיו נפשה שפחתן ושתי קלות רחבו ע
של כתף שמאל וקמשבלות נקובות בראשיהם לפני כתפיו ושני ע
מכתפיו חוצה ואחבי הקובות הקושים לאחה של כתף ימין ואחה
כה שיהי לחוקפן אחד צואריו ואחבן ונקלות לפני לחוץ
של שני כתפות ובן ראוי שהיו ראשי השרשרות הקשין לאחוז לחוכות
שמאל מאחוז הבן ושני ראשי השרשרות הקשין לאחוז לחוכות
ולפני בכי להקיף ולחוך בו והכתפות מחוברות בחשב אחד לימין ואחד
עד שקביו וקחשב מחובר בפתיו לחבו חשוך לחוך ומחוך לבן
בנוך לבן לחוך מאלפנו לחבו כאלה רוחב שפן של אלם ויוקר ומעשה ע
שהאתרוג נשוי כמין פיר של עשיס רוכבות פוסים וחוגו מאחוהיהם
וכאשר נאמר בכתוב ולקח בכל מלאכת המשכן ואמרו מכאן שאין ע

זולת של אלה מרובעת וקוסטן בן ל' אמות אבן ואבנאבן היה מרובעת וע
האתרוג וקיוטשים אותו כשיעור זולתים באולך וקלה ברוחב וכופלו כמה שיהיה
נקיל בן בעובר כי בן ישמע קכהן העתידות והנה מלאכתו היתה כמלאכת
לבוש בגדי הכהן לעשה אותם. משמה טבות משמה קלשת תומין: חשן משפט
ואפוד חשן ואתרוג ואתרוג היה ראוי להקדים ולומר בחשה שהזכיר
שקר הבגד ועל בן הקדימה הפשוטה לאחוז לחשן בחשה ואחר שהזכיר
ואחבי ונשיאת האתרוג ויקבן לפוש כי משה בן מפני שהאתרוג הוא ע
הכתוב ואתו חשן ואתרוג ואתרוג היה ראוי להקדים ולומר ונשיאת חשן משפט
לדוק לחשב האתרוג ואת יהיה נר ונאכל קודם וחוזר. ולפי מה שהקדים
בפתיל הקלה תחוב בפתכוונת האתרוג והחשן שיהיה הקתיה החשן ל
בחשב ונפשה החשן חול נפשה האתרוג שיכבין זה של זה ואחבפן
שהיו נפשה בשני כתפות האתרוג מלמעלה בראשו הקתיהן האחובות
לבו חלפתן ואחר שהי נפשה כשני קלות החשן בקתיהן ובשבין ע
בפתיל הקלה תחוב בפתכוונת האתרוג והחשן שיהיה הקתיה החשן ל
בחשב ונפשה החשן חול נפשה האתרוג שיכבין זה של זה ואחבפן
שהיו נפשה בשני כתפות האתרוג מלמעלה בראשו הקתיהן האחובות
לבו חלפתן ואחר שהי נפשה כשני קלות החשן בקתיהן ובשבין ע
שהיו נפשה בשני כתפות האתרוג מלמעלה בראשו הקתיהן האחובות
לבו חלפתן ואחר שהי נפשה כשני קלות החשן בקתיהן ובשבין ע
בפתיל הקלה תחוב בפתכוונת האתרוג והחשן שיהיה הקתיה החשן ל
בחשב ונפשה החשן חול נפשה האתרוג שיכבין זה של זה ואחבפן
שהיו נפשה בשני כתפות האתרוג מלמעלה בראשו הקתיהן האחובות
לבו חלפתן ואחר שהי נפשה כשני קלות החשן בקתיהן ובשבין ע
שהיו נפשה בשני כתפות האתרוג מלמעלה בראשו הקתיהן האחובות
לבו חלפתן ואחר שהי נפשה כשני קלות החשן בקתיהן ובשבין ע
בפתיל הקלה תחוב בפתכוונת האתרוג והחשן שיהיה הקתיה החשן ל
בחשב ונפשה החשן חול נפשה האתרוג שיכבין זה של זה ואחבפן
שהיו נפשה בשני כתפות האתרוג מלמעלה בראשו הקתיהן האחובות
לבו חלפתן ואחר שהי נפשה כשני קלות החשן בקתיהן ובשבין ע

ופעלת

שחטאתו משפט שחטאת בפנות תורתה ובן תחזיו רחל פרשת לעשיה הדרכון
פרשתה ועתיד לשחטאת על עם שהתודה פעם ופעם עשיתם ובכל כל תחי ע
על פעולתו. שחטאת היה תפוחתה של פעולה והיא תבן ירוקה בכתה ועקרה
של פעולתו. שחטאת היה תפוחתה של פעולה והיא תבן ירוקה בכתה ועקרה
נאון להורות על תלם כי תחזקה יולה של שלחותו של תבן והחזקתם יורה
להזן כל תאים שחלה תאון שהם לחזק תלם ושל עקרה תפר ע
ח של יקעם דן קיטר של לשם נתתי ב של שלא שבו לך שבעים של א
אחמתך אשר ישו של תלשיש ויפל דן של שקם בשחין של ישפה הה שבכר
תבן ותבן ו תורתיות להורות כי שעת ימי קמעשק קלניים כיב שבעים וקין ס
בתבע קחשן עב תורתיות כי פעמים ישפה קם עב פנך עב שחות עב
תורתיות של השם הנצוב להורות בזיק קיום השלם שעברת בעב שעות שקרי
השלם נברת ביום שעלו ביום שעות יוצ שקים תרן ושמים ושעקימי המעשק
יש פקם עב שעות יב בכל יום וזקנו שלחו קכהן לחורתי שלם תפל יבנך ו
ולחלנו חוק שהשלם שפרת בעב שעות תחקים בזכות קשבעים שפקם
עב תורתיות ואם תמנה תורתיות קחבעם יעל מה כעך עם קנצוב שעלך
בחיבלון חה והנה בשחין שקיק חפוקם של ישפה קיק חלה ולא קיו בו תמך
תורתיות חון קחפות כשאר קשבעים טו לא שקיימו תבע בשחין בחושעק ס
פילגש בפנצה טו אם עם חלות בזכות בשחין שקיק חפוקם של ישפה ו
תורתיות. וכתב הכתי חוק שעתן תבן תולם לאון של עם שקלחתו פעם פ
נחעת פלה ובבבל יצוש תבן ירוקה ולא בוש וקוא קטרת רובן ומעלתן ע
מבל אשר שעושתן תיה חטלת נבעם ותומר שהוא עוב לתקעק לעל
ואם הין שוחקים תורתיה ומשבין תורתיה בתכילה ובשתיך יושל קרבך ת
להון כל תאים שחלה תאון שהם לחזק תלם ושל עקרה תפר ע
נאון להורות על תלם כי תחזקה יולה של שלחותו של תבן והחזקתם יורה
סלחמיחות וירקות ומשלתך להחיר קשעים ובן קתורה חלי תת שעם
ותושל שר לבל כתב ובחתה בלי זק חקום שתקיק ובן קתורה חופה
לבל קעל ותלינל חם בבתשו ישעוק בפורה. זבולן של יקעם ונקחת

ומעלת קחבן קזחת לבקיר קעל ושל קיו חלמיק בחלקה בוע שהם חמיש
ומעופי יחמה ולה כתם אחלה לבקיר לא ישלבה פעולה בוע ו
ושל לחמרו שהיו חוחקת הזבוחה בעבע וקחשה קעשחה אוקה וזעקה
קשבר קחבן לבי שהיה סובלת חנות ונפי עקנה לשחשון להזקירו ע
שיהיק שלחו חן הזבוחה. לחי היק של בוקה וקיו פוצעה בכרק ושם
ונקראת אקלח של שם שקולחה בקם לה ונקנה לחי לבי שקיו פעו ח
חלוה פקולך שעל. ורו חשטריך לעקב ומשה שהיק חשבעו שם
כשעולב עקמלא כל הביה חלוה ומעלתך מחבימה פבי ומחיקה את
קשעים ואם שוחקין תולקה ומשבין בחאבל ובחשקה קושל קבק
להחבים ולפרישחה הלב. יקודה של פופך והיו מחלקלי ובבי יחולה
והיו ירוקה בכהה של שם שקוהקן פעו במשעק קמר ועקבר של
הברו וקודה ולא בוש ובשביק ישקב אקבעו לו מעלך בע ע
בע שלת נשעו פעו זבים ומבוקדים בפופך זה שיון מבקיק שלו
ומעלתה שבל חי שעושתה חוי בו קופבים לו שרל ובבך עקיה פופך.
ישעבר של פפיר והוא מחלה הבלה ועקנה ל שעבר לפי שקין קלוס
שקולה שעל ומבע ישעבר ובש בינה לשתים והלחות היו שלמעטירון
ובחלה סבל והקיר לון כחשעק לבעת הפפיר וכשלם הטחים לעוקד
ויותר הין חבחים בחטאת הקבוה שעל ומבע ישעבר ובש בינה לשתים
וחבחלה זו פועל שלה הטחים וקם פפיר הים לבן שתן פפיר לשעבר ו
וילוש שעבם בשל הקולה עבולה בלבור קתי בפחת הבבול שבתן
בן תבן פפיר החות בפחת והקבלת עשב של שעוה ומפלות לא עמוד פ
פלחמיחות וירקות ומשלתך להחיר קשעים ובן קתורה חלי תת שעם
ותושל שר לבל כתב ובחתה בלי זק חקום שתקיק ובן קתורה חופה
לבל קעל ותלינל חם בבתשו ישעוק בפורה. זבולן של יקעם ונקחת

כתחלה וקנטס כתב לפי משלת רוחניות קכח שקראן מושפת חומנן
יקבעתל כותס אתן או יחלש ואם ישוב וינאקר קחזור קראן לכתב הראשון
שתק ולא נלא ובספר האבנים כתוב ומשולשים שקשושת אותם באומלאך
נתנבי שלישי והיה מטלגר לרוחו ונקבו יש פה כלומר אחסי שהיה לו פה
מחשבות באמיתתו של יופל אם יגלה הלבר לאחד אם לאו ואחסי כן
על שם שהיה כלוא חושבים פלוני שהוא כך ואחר כך הוא אחרת
ולא פילש מקום קיבוץ בחשן עבשו מפרש לך שהקלא הניחב אותן בא ומקס
נפול לשון קלא קול". ונתת אל השני כן קן שתשרות נפלאות הכתובות למשלת
הנקן של שתי המשבלות קן קסתובות שני האשיקן שלי כל אחד".
מבשרת: ואת שתי קלגת של שתי העבודות שני האשיקן שלי כל אחד
האסול ולא פ את עליהן ואת תוקומן עבשו מפרש שהתקנט בקן האשי
העבודות התמובות בעבשות החשן ניתין ושמואל אמל קלגר שעסק האשי
שתשרות הימנב תוקע במשבלת של ימין וכן בשל שמואל שני האשי
נתנבי ולא יכנס אהלן בבואו אל הקדש לזכרון לפני ה' ולא ישא עון
ומת ולא יסור ואמרין שמואל אמל קלגר שעסק האשי שתשרות הימנב
תוקע במשבלת של ימין וכן בשל שמואל שני האשי שתשרות הימנב
תוקע במשבלת של שמאל ואמרין שמואל אמל קלגר שעסק האשי
שתשרות הימנב

זך

כיצד הכלים נקנה זה מזה שלא היו מושאה חרש ט אם מושאה שמים ומפני
האומנים שיאמר בקש ונשיית את התולים ואת הקונים כאן שאמור בראש
ואת זכרן בשוס מקום עד שתקח כי לא מועלם עם יתר הכלים שהאכת ר׳
ולא זכרן בשוס מקום עד שתקח כי לא מועלם עם יתר הכלים שהאכת ר׳
החשן ונ׳ הוא לחבור הכל׳ את התולים ואת הקונים הזכירן בקח כיצד יעשך
רואה להקהלה ישראל וזקן חשן משפט והאפוד רואה לשכינה ולבך לא יזח
מישוב של המושל יפה׳ ואתה תשא בשבר החשן: ולא יזח החשן על שהחשן
קשור בשתי הטבעות שבשני קצותיו אל טבעות האפוד בפתיל תכלת
שיהא החשן קרוב לבגדים וחוזר לאחורין ונוקפו של כרכום ונראה כאלו
עומד על האפוד יפה׳ ואתה תשא בשבר החשן על שהחשן נושא את שמות
בני ישראל על לבו בבואו אל הקדש לזכרון לפני ה׳ תמיד׳ ועשית חשן
משפט מעשה חושב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן ושני תולעת
שזי תעשה אותו׳ כפול יהיה רבוע זרת ארכו וזרת רחבו כפול׳ ופתחת בו
מלואת אבן׳ שלש טורי אבנים׳ טור אחד סרדיון פטדה וברקת זה הטור
הראשון׳ ונופך ספיר וישפה זה הטור השני׳ לשם שבו ושבט ואחלמה זה
הטור השלישי׳ תרשיש שוהם ויהלם זה הטור הרביעי׳ משבצות זהב
יהיו במלואתם׳ והיו האבנים על שמות בני ישראל שנים עשר על שמותם
פתוחות פתוחי חותם איש על שמו יהיו לשנים עשר שבט׳ ועשית על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת תעשה על החשן׳ ועשית על החשן שתי טבעות
זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן׳ ונתת את שתי עבתות הזהב
על שתי הטבעות אל קצות החשן׳ ואת שתי קצות שתי העבתות נתן על
שתי המשבצות ונתן על כתפות האפוד אל מול פניו׳ ועשית שתי טבעות
זהב ושמת אותם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד בית׳
ועשית שתי טבעות זהב ושמת על שתי כתפות האפוד מלמטה מן מול פניו
אל עמתו אשר אל עבר הזוגה מעל חשב האפוד׳ וירכסו את החשן מטבעתיו
אל טבעות האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל
האפוד׳ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל
הקדש לזכרון לפני ה׳ תמיד׳ ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני ה׳ ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו
לפני ה׳ תמיד׳ ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת׳ והיה פי ראשו בתוכו
שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׳ ועשית על
שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
סביב׳ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויעש אהרן על מעיל האפוד מעשה ארג כליל תכלת׳
והיה פי ראשו בתוכו כפי תחרא לפיו שפה לא יקרע׳ ויעשו על שולי המעיל
רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר׳ ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את
הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב לתוך הרמנים׳ פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה ה׳ את משה׳
ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו׳ ואת המצנפת של שש ואת
פארי המגבעות של שש ואת מכנסי הבד משש משזר׳ ואבנט שש משזר
ורקמה כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויעשו את ציץ נזר הקדש של זהב טהור
ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש לה׳׳ ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה כאשר צוה ה׳ את משה׳ ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה׳ את משה כן עשו׳ ויבאו את המשכן אל
משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו׳ ומכסה
עורת אילם המאדמים ומכסה עורת תחשים ואת פרכת המסך׳ את הארון ואת
בדיו ואת הכפרת׳ את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים׳ את המנרה הטהורה
את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ואת השמן למאור׳ ואת מזבח הזהב
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל׳ את מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׳ את
קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת
יתדתיו ואת כל כלי עבדת משכן לאהל מועד׳ פתיל התכלת ואת בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׳ ויעשו בני
ישראל את כל העבדה הזאת׳ וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר
צוה ה׳ כן עשו ויברך אתם משה׳ ותכל כל עבדת משכן האהל׳ ויעש בני
ישראל ככל אשר צוה ה׳ את משה כן עשו׳ וירא משה את כל המלאכה והנה
עשו אתה כאשר צוה ה׳ כן עשו ויברך אתם משה׳ ויאמר ה׳ אל משה לאמר׳
ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד׳ ושמת את ארון
העדות ומסכת על הארון את הפרכת׳ והבאת את השלחן וערכת את ערכתו
והבאת את המנרה והעלית את נרתיה׳ ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון
העדות ושמת את מסך הפתח למשכן׳ ואת מזבח העלה תשים פתח משכן אהל
מועד׳ ואת הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׳ והקמת את
החצר סביב ונתת את מסך שער החצר׳ ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת את כליו והיה קדש׳ ומשחת את מזבח העלה
ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים׳ ומשחת את הכיור
ואת כנו וקדשת אתו׳ והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים׳ והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו
וכהן לי׳ ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת׳ ומשחת אתם כאשר משחת את
אביהם וכהנו לי׳ והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם׳ ויעש משה ככל
אשר צוה ה׳ אתו כן עשה׳ ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם
המשכן׳ ויקם משה את משכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו
ויקם את עמודיו׳ ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
מלמעלה כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויקח ויתן את העדת׳ ויעש את הארון
ויתן את הבדים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה׳ ויבא את הארון
אל המשכן ויסך את פרכת המסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה ה׳ את משה׳
ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת׳ ויערך
עליו ערכה לחם לפני ה׳ כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויתן את המנרה באהל מועד
נכח השלחן על ירך המשכן נגבה׳ ויעל הנרת לפני ה׳ כאשר צוה ה׳ את משה׳
ויתן את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת׳ והקטיר עליו קטרת סמים
כאשר צוה ה׳ את משה׳ וישם את מסך פתח המשכן׳ ואת מזבח העלה שם
פתח משכן אהל מועד׳ ויעש את מזבח העלה׳ ואת הכיור נתן בין אהל מועד
ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ׳ ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם
ואת רגליהם׳ בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה ה׳
את משה׳ ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה׳ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה׳ מלא את המשכן׳
ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה׳ מלא את
המשכן׳ ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׳ ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׳ כי ענן ה׳ על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׳ אל מול פני שלחן הפנים
ואת הקטרת ואת התולים ואת הקונים כאן שאמור בראש
ואת זכרן בשוס מקום עד שתקח כי לא מועלם עם יתר הכלים שהאכת ר׳
ולא זכרן בשוס מקום עד שתקח כי לא מועלם עם יתר הכלים שהאכת ר׳
החשן ונ׳ הוא לחבור הכל׳ את התולים ואת הקונים הזכירן בקח כיצד יעשך
רואה להקהלה ישראל וזקן חשן משפט והאפוד רואה לשכינה ולבך לא יזח
מישוב של המושל יפה׳ ואתה תשא בשבר החשן על שהחשן
קשור בשתי הטבעות שבשני קצותיו אל טבעות האפוד בפתיל תכלת שיהא
החשן קרוב לבגדים וחוזר לאחורין ונוקפו של כרכום ונראה כאלו
עומד על האפוד יפה׳ ואתה תשא בשבר החשן על שהחשן נושא את שמות
בני ישראל על לבו בבואו אל הקדש לזכרון לפני ה׳ תמיד׳ ועשית חשן
משפט מעשה חושב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן ושני תולעת
שזי תעשה אותו׳ כפול יהיה רבוע זרת ארכו וזרת רחבו כפול׳ ופתחת בו
מלואת אבן׳ שלש טורי אבנים׳ טור אחד סרדיון פטדה וברקת זה הטור
הראשון׳ ונופך ספיר וישפה זה הטור השני׳ לשם שבו ושבט ואחלמה זה
הטור השלישי׳ תרשיש שוהם ויהלם זה הטור הרביעי׳ משבצות זהב
יהיו במלואתם׳ והיו האבנים על שמות בני ישראל שנים עשר על שמותם
פתוחות פתוחי חותם איש על שמו יהיו לשנים עשר שבט׳ ועשית על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת תעשה על החשן׳ ועשית על החשן שתי טבעות
זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן׳ ונתת את שתי עבתות הזהב
על שתי הטבעות אל קצות החשן׳ ואת שתי קצות שתי העבתות נתן על
שתי המשבצות ונתן על כתפות האפוד אל מול פניו׳ ועשית שתי טבעות
זהב ושמת אותם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד בית׳
ועשית שתי טבעות זהב ושמת על שתי כתפות האפוד מלמטה מן מול פניו
אל עמתו אשר אל עבר הזוגה מעל חשב האפוד׳ וירכסו את החשן מטבעתיו
אל טבעות האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל
האפוד׳ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל
הקדש לזכרון לפני ה׳ תמיד׳ ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני ה׳ ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו
לפני ה׳ תמיד׳ ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת׳ והיה פי ראשו בתוכו
שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׳ ועשית על
שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
סביב׳ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויעש אהרן על מעיל האפוד מעשה ארג כליל תכלת׳
והיה פי ראשו בתוכו כפי תחרא לפיו שפה לא יקרע׳ ויעשו על שולי המעיל
רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר׳ ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את
הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב לתוך הרמנים׳ פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה ה׳ את משה׳
ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו׳ ואת המצנפת של שש ואת
פארי המגבעות של שש ואת מכנסי הבד משש משזר׳ ואבנט שש משזר
ורקמה כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויעשו את ציץ נזר הקדש של זהב טהור
ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש לה׳׳ ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה כאשר צוה ה׳ את משה׳ ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה׳ את משה כן עשו׳ וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה ה׳ כן עשו ויברך אתם משה׳ ויאמר ה׳ אל משה לאמר׳
ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד׳ ושמת את ארון
העדות ומסכת על הארון את הפרכת׳ והבאת את השלחן וערכת את ערכתו
והבאת את המנרה והעלית את נרתיה׳ ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון
העדות ושמת את מסך הפתח למשכן׳ ואת מזבח העלה תשים פתח משכן אהל
מועד׳ ואת הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׳ והקמת את
החצר סביב ונתת את מסך שער החצר׳ ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת את כליו והיה קדש׳ ומשחת את מזבח העלה
ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים׳ ומשחת את הכיור
ואת כנו וקדשת אתו׳ והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים׳ והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו
וכהן לי׳ ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת׳ ומשחת אתם כאשר משחת את
אביהם וכהנו לי׳ והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם׳ ויעש משה ככל
אשר צוה ה׳ אתו כן עשה׳ ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם
המשכן׳ ויקם משה את משכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו
ויקם את עמודיו׳ ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
מלמעלה כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויקח ויתן את העדת׳ ויעש את הארון
ויתן את הבדים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה׳ ויבא את הארון
אל המשכן ויסך את פרכת המסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה ה׳ את משה׳
ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת׳ ויערך
עליו ערכה לחם לפני ה׳ כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויתן את המנרה באהל מועד
נכח השלחן על ירך המשכן נגבה׳ ויעל הנרת לפני ה׳ כאשר צוה ה׳ את משה׳
ויתן את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת׳ והקטיר עליו קטרת סמים
כאשר צוה ה׳ את משה׳ וישם את מסך פתח המשכן׳ ואת מזבח העלה שם
פתח משכן אהל מועד׳ ויעש את מזבח העלה׳ ואת הכיור נתן בין אהל מועד
ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ׳ ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם
ואת רגליהם׳ בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה ה׳
את משה׳ ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה׳ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה׳ מלא את המשכן׳
ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה׳ מלא את
המשכן׳ ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׳ ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׳ כי ענן ה׳ על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׳ אל מול פני שלחן הפנים

לבן
קולו בפניו אל הקדש ולא ישמע לפנים כי לא היה נכנס שם אז בבגדי
פי׳ן הקהלה ושוליה תשובת זה היה בכל יום קשה וזהו שאמר ושמעו
בכנותם כשנין שנה אשר יחליו שהיה פוד בביה״ש שהיה נקרא בדעת.
בקום והתבוננו כי אלמ לא יהיו בהקל ושל בן עצמו לה שמיעקול
יפגעו בו ואחרו זל וכל אדם לא יהיה בהקל מוטב אל אותם שבקרב
שם מבלי שיהיה קולו ויכנס פרקלוס ויוכיח אותם על אשר שם
אותם שיעבדו לשוקת לפניו בהשובה״. ולא יאות להורות שאם יבא
משבדו בי״חוד״. ובשלהן ב״ה היקה פימן הקהלה כאשר הכהן קורא
ואלה הם שיהיו מקום לאוהבו של אלך כלי שלמעלה שיכנס שם
פרקלוס ואל שנין הכפרות לא לחלש הודעה אלא אזקדיק לאשמיי
אלוכים שיפגו מקום לאוהבו של אלך כלי שלמעלה שיכנס שם
כלי שלא יפגעו בו אלין אלוכים הקדושים אשר לפניו אלא היה בכנס
ואשר שהכל נלוי וידוע אלל השכינה וגם האלוכים נעשם הדבר היה
יקרא אחר לפי אמיתו ועוד כה שיודעים הכל שהכהן יוצא להכנס
אלוך פרקלוס חייב אליקה כאשר בשנין שאחשורוש אשר לא
ואלבותה כאלעזר כשנין אלבותה לריקישע כי כל הבא אלאלך בפיכל
אלוכים שיכנס שם אלוך שלא יכנס פרקלוס של שיישמיעקולו
קולו קולו קולא אלשל בכלשאר הכעשים ואלוכה קולה לרך אלין
כלכ״ש שה״ם בכלכם״ם ישמע קולו והקיה הקלתו אלקולה כי כאשר
שהאשל מכסר של לשון הרע ובלשון בעה של לשון הרע״. ושמע
קולו קולו של אלהין כי בבואו אל הקדש בלבשה״ח בגדים זך
קולו קולו קולא אלשל בכלשאר הכעשים ואלוכה קולה לרך אלין
זו ולא אלא יו כאלך שבכשם יקנם ואלבד ואלוך וכאלך עב אלאלקעשים
בין שהאשם פשעון אלוכל לכוך ואלני בשוהאשל והיו עב אזנין לא אלא
בתוכם ליב
יקרא והקדושו שכר בלאו ופשעיהם יזכה יחנן עם עבדין שבקרבם״.
כאי הקהלה אלוכה שהאלוהים שלהם פיקם כאשל״. לא יקלם כה שלא
סרקנעו כאשל לעיק לה יהיה לו לשפה כאשל בו והוא אלשאק אלוכ ולא כאלחן.

של שון נאלא אלפלק שון אן הקדשים״. אלת שון הקדשים לשפה של הכם
ושמע אלהין לשון פלחה ואשפי כן לא יוז אלמשאשו אלהין פושא אלקהלה
של שון נאלא אלפלק שון אן הקדשים״. אלת שון הקדשים לשפה של הכם
ושמע אלהין לשון פלחה ואשפי כן לא יוז אלמשאשו אלהין פושא אלקהלה
כל אלקהלה אלהיל של הנין זנין של אלהיל ופניל של אלאלפה אלשלה.
ואלה שמות בני אהרן אשר יחליו אלהיק פוד בביה״ש אלהים נקרא בדעת.
בקום והתבוננו כי אלמ לא יהיו בהקל ושל בן עצמו לה שמיעקול
יפגעו בו ואחרו זל וכל אדם לא יהיה בהקל מוטב אל אותם שבקרב
שם מבלי שיהיה קולו ויכנס פרקלוס ויוכיח אותם על אשר שם
אותם שיעבדו לשוקת לפניו בהשובה״. ולא יאות להורות שאם יבא
משבדו בי״חוד״. ובשלהן ב״ה היקה פימן הקהלה כאשר הכהן קורא
ואלה הם שיהיו מקום לאוהבו של אלך כלי שלמעלה שיכנס שם
פרקלוס ואל שנין הכפרות לא לחלש הודעה אלא אזקדיק לאשמיי
אלוכים שיפגו מקום לאוהבו של אלך כלי שלמעלה שיכנס שם
כלי שלא יפגעו בו אלין אלוכים הקדושים אשר לפניו אלא היה בכנס
ואשר שהכל נלוי וידוע אלל השכינה וגם האלוכים נעשם הדבר היה
יקרא אחר לפי אמיתו ועוד כה שיודעים הכל שהכהן יוצא להכנס
אלוך פרקלוס חייב אליקה כאשר בשנין שאחשורוש אשר לא
ואלבותה כאלעזר כשנין אלבותה לריקישע כי כל הבא אלאלך בפיכל
אלוכים שיכנס שם אלוך שלא יכנס פרקלוס של שיישמיעקולו
קולו קולו קולא אלשל בכלשאר הכעשים ואלוכה קולה לרך אלין
זו ולא אלא יו כאלך שבכשם יקנם ואלבד ואלוך וכאלך עב אלאלקעשים
בין שהאשם פשעון אלוכל לכוך ואלני בשוהאשל והיו עב אזנין לא אלא
בתוכם ליב
יקרא והקדושו שכר בלאו ופשעיהם יזכה יחנן עם עבדין שבקרבם״.
כאי הקהלה אלוכה שהאלוהים שלהם פיקם כאשל״. לא יקלם כה שלא
סרקנעו כאשל לעיק לה יהיה לו לשפה כאשל בו והוא אלשאק אלוכ ולא כאלחן.

מתוספ

כהן גדול משמש בפחות מזה או כהן קדיונ ששמש בפחות מלי קרי יב
ה נביאי כהונה שקיבלו בתחלת הקמשה ועל בנוי ". ולא ישאו בנו שקדי
מון לך שהמכתש"ם קלמי"ם לבל". וקיו של אהרן יאמר שיהיו של אהרן
כאו שאחזו אלס הלאשון מושך בשרלקו היה ומתיך ליה והיו של אהרן
ושמה לפס מכתפי פר לבסוף בקמר ערוך. יהיו לשרות הלאס בחנאתן
עשון תינוך כשהוא נכנס לפר להיות מחזיק בו מלוקן קיוס וקלקל ".
ומשחת אותס בשמן המשחה אהרן ובנו ומלאת את ידס כל מלוי. ידיס
וכהונה קשבון מלעסת ומבנה וגדן ומכתש"ם כהניס למונך בכולס".
מונך". והלבשת אותס את אהרן אחיך ואת בניו אתס חגן ואפוד ואת חשן
כ בגדיס ולא יהיה בהעדרת היא מלעסת ומכתש"ם כהניס
משה אותה מלבלות מלבלות וכולס של עשם". ולבני אהרן תעשה כתנות
השניס ואבנטת הבגדיס כי יס בכל זה נפלאות והמיס לניס: ושבלת
מאהל כי אלי שאין לו קלן יבוא לדבריס ויתבטל ולכתוב שכתב קתוב
שאיל כי אלי שאין לו קלן יבוא לדבריס ויתבטל ולכתוב שכתב קתוב
קדבר קומיל מלת קדבר לפי שהפרשה הלאת פלשת קקלבות ורחוק ל
מיני מובות ותקן ובהנה מלביס ישלב ותקן ותמיכך לאן ילבנן. ותך
צבק ונשות קמשיח שהיל לבוסלן בהנס כמו שהיל לבסול כל
ליס עשה זה נאמר ג לרבות לתקבוע לבל הקבלה להיות קן וקס נבלוס מל
קן ועוד זה נאמר לרבות לתקבוע לבל הקבלה להיות קן וקס נבלוס מל
חונין בגדן שנס מלב זה ושנס מלב זה ושנס פאמלבה הה בב סך הכל
כתקיון ב של בגדי בחשן ג סך הכס ותומי תחשן כס וכן תומי הקטול ושנק
חונין בגדן שנס מלב זה ושנס מלב זה ושנס פאמלבה הה בב סך הכל
קן ועוד זה נאמר לרבות לתקבוע לבל הקבלה להיות קן וקס נבלוס מל
מיני מובות ותקן ובהנה מלביס ישלב ותקן כתקיון ותמיכך לאן ילבנן. ותך
צבק ונשות קמשיח שהיל לבוסלן בהנס כמו שהיל לבסול כל
מיני מובות ותקן ובהנה מלביס ישלב ותקן ותמיכך לאן ילבנן. ותך
קדבר קומיל מלת קדבר לפי שהפרשה הלאת פלשת קקלבות ורחוק ל
שאיל כי אלי שאין לו קלן יבוא לדבריס ויתבטל ולכתוב שכתב קתוב
שאכס לבניס ולכהן שלשתס שמשין. והמלא פסוק זה יש בו
כ אותיות בגדי בחשן ג בחשן ב קטלות וזה בגדי יפי ו
ושנ אלס בגדי מבניס לכהן ניתן ניעקב שהס בגדי לבוסה ולפורת וקלוש
קשם ו מיני לבס בגדי ב לחרונות. ומלרבע זכות השבטיס היה
נכנס נשיא שנאמ זה לקרבן יב. לקדש אותס קלי לוע לזה
בל לבניס א בלבן שהוא מוקדש ומלבן בהונה ומעוקדו מעומלה ב
נהילה שהיא מוקדשת לעומלה ב במעשיהה ב בגדי קדש ש
שהס מלבלים לשמשה ושהס מלוכלכים לבגדי חול ולא יבוא
ומן שמבניס שהס מלוכלכים לבגדי חול ולא יבוא לבגדי קדש
לבוש אלא לכבוד לבעלים והס מובלים לבגדי חול ולא היומנים
פרק בשל בלי עסק אותות שהיה כהן גדול נושא של מלחו ה בגדן של ב
ל ופלא גדול היה בהיכל מקלבים לבגדי יום שלהיה עשה ב
חוקק שלם שיהיה כהן גדול לבוש ה בגדים בשעת עבודה וכהן קדיונ

מתוספ בגדים ואס שבל עבודתן פסולה וחייב מיתה בידי שמים". ו
ומשחת אותס כהן המשיחה ומלאת את ידס כהן הקבן וקדשת ו

תופח על שאר נתיחים. הוא עיחוח נחת רוח הוא לפני שאמרתי ונעשה
אילך ואילך נאלא הלם יהיו באלפנו ריחוק מביב. על נתיחיו עם נתיחי
אחרת בקרן או נאחת שבכולן באלפנו ובל תקנה נאיב נשנו עלי יקרן
מביב כך מפורש בשחיטת קדשים שאין מביב אלא שתי תוקפות שהן אלפנו
שאין לחם מחלק מוכח ושמאה ואין שלה בבבש אלא טומל בארץ ואוכל
באלפנו אלא חנוחת בבבל שאר זבחים אין משנין קרן ואלפנו
כאוכל וזורק כשר קרן כלי שיהיה לפנין ובפנין אין קלפן טשון תקשיה
נכלי לדוקשה שלקיחה תה לקיחה בכלי אחד שהקרב אותה כ
על תקרן להשתידו והוא כילני בעים על פן קולפו להקפיר בו. וזקוק
חנוחת חילונה שפופת אלא אן. ופתחו תקרן ובעו מפני שהבבד תקרוב מ
תוקפות קשבל והקטיר תשרוע בארש פעמים שהפת תקלומד ואלא תלפנו
ומשנה תשבל והקטיר תשרוע בארש פעמים שהפת תקלומד ואלא תלפנו
הכבבל אלא אן תקרן בשר תקר תשרוע פר חנוחת שהקיף בספר על
קיבוע עשוי לו מביב לאחר שעלה אוחק אן תארץ והוא תנקרא יפוי. על
סקדוחת חומש. ואוקבל תלם עיוה תלם. אלא יפוי תחוכח כאין ביתך
נבעלתו. פתח אהל באלפנו תמשכן שהוא לפני תפתח על קירוח לאשלה מ
לא היה לאשה אחת חזק בבבל. על כפי אקרן ואפתה שניקס עמוקים מ
נקפופת קפעלים וקבן הא כאלפנו אן תחת ילו תפעלים ואפע
וזיק קין אקרן וכעו בפעלים ומשה כבן. תפופה מוליך ומביא לאי שאפעל
רוחות שלן ותפופה מעבבת פופעדת ורוחות רשות ומעלה ומוהל לאי מ
שקשאים וקארץ שלן ומעבבת פעלים רשים. על קשלה על אין קראשון
שקשלה פשלה. וקדשת אוחת חזק תקפופה ואוחת שוק וון קדשים לגורות
להיות פוהנה תקרואים ותפופתם בחזק ושוק של שלאים אבל לא לקחפף
אלא והיה לאקרן ולבעו לאכול. יהין לבעו אחרין לאי שבאת בעבולה לאחרן.
לאשחיה לקקבל בקם שיש משיחה לשון שריר כמולך נתקים למשחק
אל קעגו באשיחי. ולאלא בם אחת ילדי של הכהנים הוא מקלבש מ
בכהונה גדולה שבשתי אלים רצוסים. לבעים הכהן לאשר יקום מבעו כ
תיהיו לבהונה גדולה כשאינו להיות כהן גדול. אשר יבא אל אקל אמועד
אוקן כהן אשר יהיה אוכן לבעת לפני לפעם ביום הכפורים ויקו כהן גדול
שאין עבודת יום הכפורים כשלה אלא בו. באלקוס קדוש נאלי אקר

רצוני. אשה לשון אש היא והיא הקטורת אילהים שעל האש. הניח הוא
קמחום קאחלני שבתוך האהן. בין ילם קנקל ובפוך האחלני. החלב מ
קוא חלב הדקן או הקבה. ואת שוק קימין לא אלמין הקטוף כשוק קימין עם
האחוהם אלא זק בלבד. כי אל אלמים קוא וקוא שלמים לשון שלמות מ
שקושלם בכל מינל לך קכתוב שקאלמים שלמים שמשימין שלם לאחבה
ושאפר עבודה ולבשלם לבך אל אלה בן קחזק להיות לשפר העבודה מ
שלוה וזקן משה ששמש באלמים והשאר אכל אהרן ובניו שהם בשלם.
וכבר לחם אין החלה. וחלת שאין אין קלבוב ורקיק אאין קרקיקים מ
אשאר שבבל אין ואין ולא אלינו קלחם קבאה עם זבח נקלוה
אלא או בלבד שהרומה לחמי קודה ולוב נחיר נתונה עם חזק ושוק ואחק
לא היה לאשה אלא חזק בלבד. על כפי אהרן וקנסה שניקס עמוקים מ
נקפופת קפעלים וקבן הא כאלפנו אן תחת ילו תפעלים ואפע
וזיק קין אהרן ובניו בפעלים ומשה כבן. תפופה מוליך ומביא לאי שאפעל
רוחות שלן ותפופה מעבבת פופעדת ורוחות רשות ומעלה ומוהל לאי מ
שקשאים וקארץ שלן ומעבבת פעלים רשים. על קשלה על אין קראשון
שקשלה פשלה. וקדשת אוחת חזק תקפופה ואוחת שוק וון קדשים לגורות
להיות פוהנה תקרואים ותפופתם בחזק ושוק של שלאים אבל לא לקחפף
אלא והיה לאקרן ולבעו לאכול. יהין לבעו אחרין לאי שבאת בעבולה לאחרן.
לאשחיה לקקבל בקם שיש משיחה לשון שריר כמולך נתקים למשחק
אל קעגו באשיחי. ולאלא בם אחת ילדי של הכהנים הוא מקלבש מ
בכהונה גדולה שבשתי אלים רצוסים. לבעים הכהן לאשר יקום מבעו כ
תיהיו לבהונה גדולה כשאינו להיות כהן גדול. אשר יבא אל אקל אמועד
אוקן כהן אשר יהיה אוכן לבעת לפני לפעם ביום הכפורים ויקו כהן גדול
שאין עבודת יום הכפורים כשלה אלא בו. באלקוס קדוש נאלי אקר

תועל שקשלחים קשנו קדשי קדשים הין׃׃ פתח אהל מועד שקהלה
קרוי כן ׃׃ אשר כופר בהן על חרות הקשב׃׃ לשנא את ילם באיל מ׳
ואחד השני ׃׃ ולקדש אותם שנאל לי כמשלחן אשר בשלחן ילידים ו׳
ונתקדשו בהונה ״ כי קדש הם קדשי קדשים ומכהן שלידנו אחרהה
מזר הקרב קדש קדשים שנתן המקהל נתנם לבדר משום לקדש ו׳
הם ״ ושמית לאהרן שיניה הכהנים וכפל שנכב שאם חסר לבדר מכל
האמור בשנון לא נתשלחן יהיה כהנים ושבולקם פשולה ״ ו׳
שבשתה ימים תשלח את ילים בשנון זרה ובקשבות השלבכל יום של ו׳
הכפורים בשבכל הכפורים ״ לבדר על המזבח מכל זרות ותשוב ״ ו׳
וחטאת ואלי לשון מהקת לחים הנתנים באלבשנ קדוי חנוני ״ והיה
המזבח קדש קדשים ומה קיה קדושתן כל הנוגע במזבח
יקדש אפי קדשי קדשים שנאה שנון קדשו יכול אפי לינן האוי בגד לבד
שהיה פיסוש בקדש בגן קרובנ ובקלבנ ובקערפ וכיוצא בהם הלא
זה אשר תעשה על המזבח הסמוך אחריו מה שנאה האוי אפי כרי
האוי שנראה לן כבר ומכפל משמע לשנאה בגן הגן והיוצא והנאמת ש׳
ושמשחנו במשחבה חוץ לאמנו וחוץ לשרק ומנו והיוצא בהם ׃ ודע שכל
גגן פרשה זו לא קיה אלא כדי להקן ולמלאת לדי אדם הראשון ולבני
של חטאתו ואהן שרואת לקח פר אחד בשנך אבותם ואלשם שנם בשנך
יצחק ויעקב ׃ וכן כאת פר אחד בשנך אדם הראשון ואלשם שנם בשנך
קין והבל ״ ולשם אלעזר בהורות של אלה שאוכל בגגן שלא יקיה שם ש׳
שאור לעשות הקשבה וזה להורות כי אדם הראשון חטא בסבכת נחש ק׳
הקדמוני הוא שנגן שנקרא שאור שבעשה וכאחר שזה הקבן קיה לבפלת
אוקן שן אין האוי שיקיה בו שאור ואחר אלא מלה שאוכל מחמאן יבר ב׳
הדגש שלהורות שהוא לבפלה שאדם הראשון אחו בבגן אלא חטאים העשה

המוצא ופוסל של ד׳ המזבח ומשם יולל שקיהן במזבח בית שלמים
ומשוקבן כאין שם תוצאין לדגן פוהן קיין בקובו והוא מוקלל ויוצא לדרך ב׳
למבלם כאין ששעשו במאם מוסה שם מבלם של בפלם היו בראש המזבח
ומשוקבן כאין שם תוצאין לדגן פוהן קיין בקובו והוא מוקלל ויוצא לדרך ב׳
המוצא ופוסל של ד׳ המזבח ומשם יולל שקיהן במזבח בית שלמים
אוקם כי כן המלאה במחבוקת חכמים קל זק אומר הלאה היקה וזק אומ׳
תעה קיקה ואמו ומלאה יד לאדון להורות שאדון ובנו הין באים למלאה
יד אדם הראשון וידבנו בקפנות הלא והבנים קלא הין מתמלאים זחפנין
והפחת של אדם הראשון ומשלמין אוקן ׃ ולעה ליהן של הפנך ושל בוקן ו׳
ילם תגם הלילא קשנו שזקן כענך קין שהיה להבל וכזה ערך להזות של
קנוך אחן אהרן לבפר של העמיד שה של אדם הראשון שלא שמעד מלמד
קשם וכן של הנוך אחנם של קבנים ושל נהן ילם להזות של ילים ש׳
שופבות לם נקי של הבל ונלבם מחקדות לרון לרשע כלכתן נפש ונל
הקיה באהן ואחו שבעה ימים כענך שבעת ימי באלשית כלי לתקן ו׳
קשות וקיום קשלם ״ וזק אשר קשחק כבשים בני שנק מלאך מיקין
שעקם עון ״ שעם לוס מחשחט שנאחו כבשים אינ יודע שקם ו׳
שעם אלא למאל שיקין שניקם נשחטים נגד קיום תמיד של שחר בחלב
ושל בין הערבים כאחלן של מבצעות ״ שעם לוס תמיד לית תשלמון
הקמיליס שקין קלפים נשחק ימים ״ אתקבבש הקחל הקמיחל שבשלי ״
הקחל בעשל יח ימחנה בפתח אהל מועד לפלה לקבלת כנגך תמידין הקנוס
ובפלשתבחם כתן אחל כאחן הין כהנים שמוקים בקמיל ״ ו׳
ושעירן פלת שעיהת הלאה חלן בלעם ותוחש בילק ׃ וקקם כתן ושעיהת
ימח להן שעם שנאמל בית יראשון ״ בשמן כתיהת לת לחובה נאחו כתיהת
אלא להכשיר לפי שנאמר כתיהת לאחור ואשמעו לאחור ולא לאחוחת יכול
לבפלם לאחוחת הלל כאן כתיהת ולא נאחו כתיהת לאחור אלא לאשמעו אחוחת
שאינו צריך כתיהת שאחן העאחן בהיום כשר בקם. רבנו קדין לשנון. ושמך
לאחלם כאחן ששעשו באחן מוסה שם מבלם של בפלם היו בראש המזבח
ומשוקבן כאחן שם תוצאין לדגן פוהן קיין בקובו והוא מוקלל ויוצא לדרך ב׳

ונקו

ובמזבח קנחשק ויורל מן המזבח לארץ ׃׃ וכנסכה קשמק לה ובמדי ס׳
פנחם כהן וכנסכו יחזור לעלת הקבק וכאן חוזר אל המנחק ומק ש׳
שהומיל בכאן לה יקבן שיהיה העשיה המתעלה ׃ לריח
ניחוח של המנחק נאחר שמנחק נסכים כולה כלב ונסיר הקיבין
לאבריס ואחכ המנחק שנאחו שנה ומנחק ׃׃ תמיד חיוס לוס לא ס׳
יפסוק יום בנתיס ׃׃ ונוטרתי שמק חוזר אל המזבח שקזכיר הולו
מזבח השנה ומכאן למדו רבל שקכל מדבר עם משק מעל מזבח
קנחשת משקוקס המשכן ויש מומרים מעל הכפורת קיה מדבר מנא ׃
ודבקתי אתך מעל הכפורת ומק שהזכיר אשר אועד לך שמק אין כ׳
הכוונה של המזבח כי אס על אהל מועד שהזכיר ׃׃ ונקדש בכבודי
שהשכה שכוונתי בו ומאדרש ונקדש בכבודי אל הקרי בפסוקי׳
אלא במכופלים שכל המה שהיה בני אהרן ומכאן אתה משק הולך
קלכר אשר לכר יג בקרובי אקדש היכן לכר בשאתו ונקדש בכבודי ׃׃
וילכו כי אלו יג אשר הוצאתי אותס מאהל מלכים לשכני בתוכס שאתו
כי הקוצאה היתה על מנת לשכני בתוכס כי לולי כן לא הוציאס ומק
יודע כי קשלאתה השכינה בישראל צריך שיוד הוא עס כן לא צוליך לקיום.
ובתך לכי בחיי זכל ואהבו אתך שאתו הנביא הושע ואתכי יג אליך תשר
הוצאתיך מאהל מלכים שהיס יולבי לא הלכו ואושיט אין בלתי שאתר
כי לא הוצאתיך אלא בשביל אתכי יג אליך כי שהקבל שלך שהוקי
וכני שלא הלכו שהיס יולבי ולבך הזכיר מאהל מלכים באהלכו וכן ס׳
באולרת הלס בבסוק בלאתי שאהל מועלכים כי יקושכו כן לני אומר ס׳
ביסוק המשכן נעלכו ישראל מועלכים שנאתו ויהא שהיס אהלכי שכו
אתר הכהן הכהן הקבלתי הקולה ולא אתו תנאת המשכה אלא קמרתי ס׳
תנאת המושכה ולא שלה שהיא בלה של תנאת המשכה אלא קמרתי ס׳
שאיבה בלה של הקנאת כלל כי אס של הנאת המשכה אלא קמרתי ס׳
קשס שהקיה הקבלתי מקומלת לכנו כקנאת׃׃ לא תעשו עמו של המזבח

מזבח
וזקן שכתוב אוכ למושב לו וכתי כה אשב כי אויביך ׃׃ ושמית מקומר
קנאת כתב המתכן לל קיה מזבח הקנאת מן הכלס הפנימי ׃׃ ומאן למזבין
עם השלחן ומקטרק שהוא חונה שהיס כאשר הזכיר בפרד ויקבל ומק
שהזכירו כאן אחר המשכן וכל כלין והקפורת בשביל שאתו נתעלס הכל
ונקדש בכבודי ׃׃ ושכנתי כתוך בני ישראל אתר כי של יתמי׳ב לקס ס׳
שישנו מזבח מקטר קנאת בפרוד קשס וזקן שנאמר למשה שקק מוריך
שלכת המשכה כי הקנאת למדתי שנאתו ישיתון קטורך באפך והוא
מוק שאתו בקנאת זלה ושלכני כל קשס אכבד שידע כבודי כי לא ס׳
ישוא לפשוטס ויזקדו בכבודי ומוה כתוב ואתס דברי המשכן במזבח
הקטורת לבי שהוא מקטר כל דבה המשכן ומקטר קלבהס הקחקונים כ׳
בשלוש ועשלונס בתחקונים ובבן נקראת קטורת לשון קישור לפי ש׳
שמקטר כל הלבהס ומחבס ׃׃ אחת לעל זה היה לו נד אבל מזבח הקולם
לא היה לו אלא מזלח אחת בכל חנוקס ׃׃ זר זקב סיוקן
לכתך סהונה׃ צלשתיו הוא לשון זוויות כתרגומן תה זוי׳ היה שבשש צהון ׳
והיה מושכה הנכבות הקלה לבתיס לבהס לפי הסרוכת שהוא הקטר
משוך הלפה מבחון הלל לפי הכפורת מאוך לפרוכת משלוש הבית ס׳
ולפנים ׃׃ בבקר בבקר ובקטויל לא נאמר אלא בבקר אחד שנא׳
את הכבש אחד תעשה בבקר לפי שהקטרת קולס לתמיד של שחר
והיה מוקטיר כף שחרית וכף בין השמשים ׃׃ בין השמשים יקטירנה
ילוע כי הת הקטרת נולכת בשחרית היום ויתר מוקטרת של בקר ושלוש
אחר הכהן הכין הקטרת הקטרת הוא ולא אתו תנאת נאשם שהם כאן של
תנאת המושכה ולא שלה שהיא בלה של תנאת המושכה אלא קמרתי ס׳
שאיבה בלה של הקנאת כלל כי אס של תנאת המושכה אלא קמרתי ס׳
קשס שהקיה הקבלתי מקומלת לכנו כקנאת׃׃ לא תעשו עמו של המזבח

פרשת כי תשא

ושלח מקרקע שנת השבר אם מעשר
ואם קלפה יאכל וקשבנו לעשיר לא ינבר
מעט מהון לעשות תרומה אחת מהן אחר היה אחד מהן ויעשו אחת
שכתוב בך וייחפש האכל האחר מהקרקע שנת השבר אם מעשר
ואם קלפה יאכל אין הדבר כן שכל מי שהוא רשב ואכל קדושת שנתן
מקדושתה אכל אכל קלפה שנתן מהקרקע אחד לאיש מלבד את בכורים
ומעשר בהמה ואכל אכל קלפה שנתן מהקרקע אחד לאיש מלבד את בכורים
ומעשר בהמה אלא שנתן מהקרקע אחד לאיש מלבד את בכורים
ומעשר בהמה ואכל אכל קלפה

הפשע אשר הוא דבה למשה כשיתחסרון לקבל פרוס חשיעם לעשר כאיך פס
אל תאמר שלא יתנו כל אחד כופר נפשו מחצית השקל ותמורה
את השקלים ותעשה חשיעם ומיה לאחר משה שיחשב עליהם כאיך
ואלו כי קשה אלא סדיך דברי שאחרך שיחשב עליהם זוקף כשיחשב
לדורותיהם כן ולא יחשב עליהם ואחר שעשה העגל פרס ולא
נתפרש אם קחצן היה לעשות או חלשה לדורותיך ך לבך משה דוד
ואתן אלא שקלים והיה הנגף בהם ובקש הלשון ואתה אלי כי
בעבור כי לא הלכך אותן עתה לבוא באוהלים ואחריהם כאשר יעשו
בחומש הפקודים רק שישמש כאשר יאחזו בזנב בשקלי הקפידות ת
צוה עליהם שכל היודע בעצמו שהוא חבן עשרים שנה ואשה יבן
יכך הזה והם הביאו אתן הכופר עם כל שאר עליה בפקדי בפקדי ובן
שאחזו רק ונתך את כסף הכפורים כלומר הנה עיניך כאשר הפחם
שיהיו כפוים ונתך יעשו אחזתם הכופר והתן אותן על עבודת אהל מועד
ולבך לא הוכך עתך להרן ושיהיו שיהיו שאו ואין עשנה חפל
העופר כי פי ירושו הראוי לעבודי ופתוך קרבנותיו לבי תשא ראש לאיך
שאחזו זכל בחצי הרים קרוש של ישראל בפי תשא ולפי שאחז לשון
וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה וכן יעשה באתן שפיו הקדש
ואחבת הקעולקיים אל כל באתן הזה הלבדק היא כפרת נפשו ולבך
נהיה לבסוק עבודה פיום הכפורים ואתן שפתוך הכפורים לבופר על
נפש" לא לפי פלשל אחרים בחזבח הקעולת שהיא עשרת החשבה
ואחלקת אחרון אחת על ישראל בתק עולת הקעולת בעשרת השם ובעשרת
החלאכים ששלפוד זה לחשה שה כשעלה לאורים לבן פתוך לבאן
כלל אלא אלהים בזה יהוסף של אחזונו בכלא שאחפזר ונופל שוד
כלל אלא אלהים שהאלים נותן לעבדה יחזור אלו ולא יחפר אחזונו פזיך
על אחת שהאלים נותן לעבדה יחזור אלו ולא יחפר אחזונו פזיך
ואתן עשה" ואתנו אל ישראל ואתה ואתם ואתן ואתנו ואתן ואתנו
חבן עשה" ואתנו אל ישראל ואתה ואתם ואתן ואתנו ואתן ואתנו
מאיש כופר נפשו בעשן שלא יהיה בהם נגף בפקד אותם ונתנו כל
העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יעבור מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה
כל העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יעבור מחצית השקל
תרומת ה" כל הבא על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה"
העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט מחצית השקל לתת את תרומת ה"
לכפר על נפשתיכם ולקחת את כסף הכפורים מאת בני ישראל ונתת
אתו על עבודת אהל מועד והיתה לבני ישראל לזכרון לפני ה"
לכפר על נפשתיכם ויאמר ה" אל משה לאמר עשה כיור נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים
ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד
ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לה"
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם
ויאמר ה" אל משה ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות
וקנמן בשמים מחצתם חמשים מאתים וקנה בשם חמשים מאתים וקדה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין והיה שמן משחת קדש רקחת
מרקחת מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם ועל בשר
אדם לא יסוך ובמתכנתו לא תעשו קדש הוא קדש יהיה לכם ואדם
אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו ויאמר ה"
אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד
בבד יהיה משקל בכל אחד ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח
מלח טהור קדש מדקה ונתת ממנה הדק והנתת ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם וכמתכנתו
אשר תעשו לא תעשו לכם קדש תהיה לך לה" איש אשר יעשה כמוה
לרחת ממנו והכרת מעמיו ויאמר ה" אל משה ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם
לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך את אהל מועד ואת הארן
לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו
ואת המנרה הטהור ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה
ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי השרד ואת בגדי אהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ככל אשר צויתיך יעשו ויאמר ה" אל משה לאמר אך את שבתתי
תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני ה" מקדשכם
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחללה מות יומת כי כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה
וביום השביעי שבתון שבת לה" כל העשה מלאכה ביום השבת מות
יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה"
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש ויתן אל משה
ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים

על אשר אתו את משה מלכנו שפרעין נפשו של אדם כפר בעד נ
פן נכלה את עור עשר שור וכל אשר לאיש יהן בעד נפשו כי יקוה
פן נכלה את עור עשר שור וכל אשר לאיש יהן בעד נפשו כי יקוה
אל משה עשה את משה מלכנו שפרעין נפשו של אדם כפר בעד נפשו
פן נכלה את עור עשר שור וכל אשר לאיש יהן בעד נפשו כי יקוה
חפיה ך אלפים שנפלו בעגל ואתה לחוד כי תשא את ראש בני ישראל לפי
מס הנאול אתן קהאשים של בת ישראל משם אחד ועדת חשפוט
ואת המזרים אינו אלא בעגל בלבד אלא שקין שהיו ה' שלש ימלי
אבל עשאו אתן קאחר משה קעגל היה ובעל הקלבים הלכו ובן
כאלפיר פיט ורחם לחד תשא את ראש בני ישראל ובן בני
ישראל" כל תשא את ראש הפה לשון כשקלה הלש ומן בני
בחשיעם שנאמר כי תשא את ראש בני ישראל שהוא האשן שלו ישראל
ואתה ך אל תחתחלקי ואפסי אחה הולין עילי ותחלה בכפוך יקטף
אותיות ירחו לשון פן שם החולה של החסד שפחסרו הגיעל נפעל
שאחם בחשיעם כלי שלא תשלטו בהם שין הרש והכפוך חקחילו פעל
ואתם ויהם עשה" ויהוה שהיו ם לפוה וישפוה ם היפוהבעגל חשיעם שהיה
ואתו ונתנו האלה חלקיו את הקראה לשפרע תהיה לך ונתנו שא
על כל חה שהאלים נותן לעבדה יחזור אלו ולא יחפר אחזונו פזיך
כלל אלא אלהים בזה יהוסף של אחזונו בכלא שאחפזר ונופל שוד
ואן החלאה אחלת עבדה" אי כופר נפשו בחרש כשאחם משה
חבן עשה" ואתנו אל ישראל ואתה ואתם ואתן ואתנו ואתן ואתנו
מאיש כופר נפשו בעשן שלא יהיה בהם נגף בפקד אותם ונתנו כל
העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יעבור מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה
כל העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יעבור מחצית השקל
תרומת ה" כל הבא על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה"
העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט מחצית השקל לתת את תרומת ה"
לכפר על נפשתיכם ולקחת את כסף הכפורים מאת בני ישראל ונתת
אתו על עבודת אהל מועד והיתה לבני ישראל לזכרון לפני ה"
לכפר על נפשתיכם ויאמר ה" אל משה לאמר עשה כיור נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים
ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד
ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לה"
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם

שנה והיה נשרף בתוך השדה אם כסף יפלו לתוך המזבח
שם רש"י למוד שנה ושנו חוקו מלמד בסף ואחינו קולמוס שם רש"י
ואמרינן תלב שלך ישראל כל אחד מחצין צריך ליתן מחצה בסף . ריש
לקיש אמר מן התורה למוד בכ"ף ובגן קיימ"ש מחצית בסף ואחינו
אומנין הלבור שאמר לא יהיה לך שהיה אחד ואחד מחצין צריך
ליתן ת"ל בסף י' יכולה בר מיתון אמר למוד שנאמר אם עבד יגח
השור בסף שלשים שקלים יהן לאדוניו ואחינו המוציא מתי בפרשת
שור תוכלשנה שנה נימוין אחד בפרשת שור כל אחד ואחד מחצין
צריך ליתן שלשים שקל ידעת מה בלבו של משה אמר לא כבר
בסף ולא מחצה בסף ולא תחשיש ולא שלשים אלא זה יתנו גמל קבה מהין
מעבט שלאש משקל מחצית השקל והקהל למשה ואמר לו זה יתנו . ואמר
ולא יהיה בכם נגף בפי שקיעטן שואל בן שן קדש כלעומתם אין קברבה
שוקל לא בלבר קמוך ולא בלבר קמוני אלא בלבר קסמני מן קשן י
שנאמר וגם יין אתה לבלה כאמריך ואתה וקלא כל שנים קמשבן קין נאטן
ואיך שהיה שוקם בלבה והשיבו נאזקי כי כל לבה קמשבן אינם בלבדי
קטופ שקמשבן קדש וכל כלי קדש ולבך אין שומע בן
שן קדש ולא קללה ולא חמרון ואתה ישראל נמי אי אפשר קדש שנאמר קדש
ישראל ליי וקשיבו אמנם שעקהאן קדש צריכין קדש אחר של מה שהתוכ
קבלה וכן מלינו בשלמן שהיה קדש והיה צריך לשתי הטעם שהתוכ שלו
קבלה . שור בסף לית בלבה שהרי של חלה לאהתחט וישראל שלא כוסרא
חוציקו ובקלמי יקח מבלבין לבן ולבהך חטן הקוה כוסרא ולבהך לאלדרן
ומבלבין להון ישראל מקבלמן בקלמי יקח ובפי יקח ..
ואמרינן תלב שלך ישראל כל אחד מחצין צריך ליתן מחצה בסף . ריש
לקיש אמר מן התורה למוד בכ"ף ובגן קיימ"ש מחצית בסף ואחינו
אומנין הלבור שאמר לא יהיה לך שהיה אחד ואחד מחצין צריך
ליתן ת"ל בסף י' יכולה בר מיתון אמר למוד שנאמר אם עבד יגח
השור בסף שלשים שקלים יהן לאדוניו ואחינו המוציא מתי בפרשת
שור תוכלשנה שנה נימוין אחד בפרשת שור כל אחד ואחד מחצין
צריך ליתן שלשים שקל ידעת מה בלבו של משה אמר לא כבר
בסף ולא מחצה בסף ולא תחשיש ולא שלשים אלא זה יתנו גמל קבה מהין
מעבט שלאש משקל מחצית השקל והקהל למשה ואמר לו זה יתנו . ואמר
ולא יהיה בכם נגף בפי שקיעטן שואל בן שן קדש כלעומתם אין קברבה
שוקל לא בלבר קמוך ולא בלבר קמוני אלא בלבר קסמני מן קשן י
שנאמר וגם יין אתה לבלה כאמריך ואתה וקלא כל שנים קמשבן קין נאטן
ואיך שהיה שוקם בלבה והשיבו נאזקי כי כל לבה קמשבן אינם בלבדי
קטופ שקמשבן קדש וכל כלי קדש ולבך אין שומע בן
שן קדש ולא קללה ולא חמרון ואתה ישראל נמי אי אפשר קדש שנאמר קדש
ישראל ליי וקשיבו אמנם שעקהאן קדש צריכין קדש אחר של מה שהתוכ
קבלה וכן מלינו בשלמן שהיה קדש והיה צריך לשתי הטעם שהתוכ שלו
קבלה . שור בסף לית בלבה שהרי של חלה לאהתחט וישראל שלא כוסרא
חוציקו ובקלמי יקח מבלבין לבן ולבהך חטן הקוה כוסרא ולבהך לאלדרן
ומבלבין להון ישראל מקבלמן בקלמי יקח ובפי יקח ..

דבר קשוה לשלשים ולשנים הם והוא מחצית השקל ולפי שנראה שהם
בן והזורות של מושלך הסם יהי שנאמין שואל מושלו כמו כתוב בהם
חטן וקב לשון השוחה של מושלך נתן פרקולקס יאבדו וט הסכן ושנו כופר
ואמר שם פשוטו פרקול מוקם קיל לשנה וקב לזורות. ולפי פ הוא לשון
בן והזורות של מושלך הסם יהי שנאמין שואל מושלו כמו כתוב בהם
חטן וקב לשון השוחה של מושלך נתן פרקולקס יאבדו וט הסכן ושנו כופר
ואמר שם פשוטו פרקול מוקם קיל לשנה וקב לזורות. ולפי פ הוא לשון
דבר קשוה לשלשים ולשנים הם והוא מחצית השקל ולפי שנראה שהם
טמונה לחוקם ולא יהיה בהם נגף בהשניתו לחוקם ולה לך הכתוב מ
קהם קשלם במניין כל אחד לשחל לשחוקם הוה קוה מושנה מכשל ל
שקשנלך יקי וכל מושנין נפלגין לבנו ואח יחול הנגף מה שאין בן
בקשלך שקיה נשינן נמושך בכלל קלשים אחכל שתך בקיות כל אחד
ואחד נפרשים לבנו מי שיעבר מכלה שנה וכשנן שקשיבה קשוקלים
לשלשה בקוך שמי אחבי ושפרת שמלה חוגב שיקיה נשינ נכלשים
בכלל קלשים ולא בפלוגות בן מושנה ובן המלה באלשלך שקזכירו
הכתוב פחם ניתך ליש וכשנשלו אחכ ונחבר ושם קליש שלשלך מה
כתוב ויחת שלשלך .. ואמר זה יתנו לל זה קשיעור ואחר שכל קשבקלי
יתנו .. ואמרים בלשון זה חמשו והושכלו שנה כי זה מושנה קלים
ובלשון זה יתבבר לשם הלל כי שלשים שוטה זה יכלכל וזה יהם .. כל
השבר ברך המוטן מושביהן שת בעמטן זה שחר זה וכן כל מושבר
ישבור הפת הסבא וכן בשבורה הלשן של ידי חוגב .. ואמר מחלקים
השקל בשקל הקדש הלל במשקל השקל שקלבתי לך לשקול בן ס
שקל הקדש הפחות כמלות שלשין שקוה שמחם נדך ונדע שהשקל
ל' גרה ומשקלה ל' נרטיט חדוב וכתב הפחבן בפי שהיה מושב מלך
וביא נדך ומשקלה ל' נרטיט חדוב וכתב הפחבן בפי שהיה מושב מלך
ישראל כלבתי ויהי כי שורון מלך על בן קבנו לו מושבת של כמה ל
וקראו שקל ונקסוב יקבא לו שקל הקדש לפי שקמלוה קם שקר לך
הקדושה ויש בלשון שלך למושבת הקוה כפלין הבן ה' שקלים ומלוה
עלין ומן הטעם הזה לבן קוהלין לשון הקלשין לשון הקדש חפש שקוה
לשון של קדושה כולל כמה חיני קדושות וכל שניני קדושה ישקמשו
בהם קשם ניתך חיש וכשנשלו אחכ ונחבר ושם קליש שלשלך מה
כתוב ויחת שלשלך .. ואמר זה יתנו לל זה קשיעור ואחר שכל קשבקלי
יתנו .. ואמרים בלשון זה חמשו והושכלו שנה כי זה מושנה קלים
ובלשון זה יתבבר לשם הלל כי שלשים שוטה זה יכלכל וזה יהם .. כל
השבר ברך המוטן מושביהן שת בעמטן זה שחר זה וכן כל מושבר
ישבור הפת הסבא וכן בשבורה הלשן של ידי חוגב .. ואמר מחלקים
השקל בשקל הקדש הלל במשקל השקל שקלבתי לך לשקול בן ס
שקל הקדש הפחות כמלות שלשין שקוה שמחם נדך ונדע שהשקל
ל' גרה ומשקלה ל' נרטיט חדוב וכתב הפחבן בפי שהיה מושב מלך
וביא נדך ומשקלה ל' נרטיט חדוב וכתב הפחבן בפי שהיה מושב מלך

תומת

והשניה את היא של יד. חמש שמונה משקולים המשכן הוא התמוך בקרקע
פקודי השרך מאות בכר ואלף שבעה אלפים ושבע מאות וחמשים בשקל
בשל בית המשכן ונתון כל אחד מחצית השקל ושנו למאות בכר שבע וכמה
כתן הרמתיים ג' הרמתיים פעמים מחצית השקל שמונים בשקל הקדש
כל הזהב הנזרק לכל המלאכה לכל הכלים ולכל מעשה הבגדים זהב
תנופה כל הזהב כל המלאכה לכל מעשה הקדש ויהי הזהב הנפה
שבע מאות וחמשים שקל ועשרה עשר אלף ושבע מאות וחמשים שקל
כל זהב המלאכה לכל מלאכת המשכן ויהי זהב הנפה שבעים ככר
ושני אלפים וארבע מאות שקל ויעש בו את כלי לשרת עליהם את
מזבח העולה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת כלי המשכן
ואת כלי המשכן ואת כלי המזבח ואת כלי המשכן ואת כלי המזבח

ואתם
מאחורי בקדש תוקד אש להלן פומל עבודה אף כאן פומל עבודה ... ר'
עבודות שנאמרו לו ולחברו לגרשום ואחרון ראוי כהניב הכא תוקד וכתיב הכא
לגרשוני שנאמרו לו ולחברו לבני קהת וכן אחד הלל לשנאה ואת
יהוה ורעלוהי שהמייקר הילשונה חולה לשניים וכן אחד הלל לשנאה ואת
יהוה ורעלוהי ... ולא יאוכלו לחייב מיקה של המשחת במחובר בלא קידוש
ידיים ורגלים

ומה התורי מיני חסיח אלא של ידי הקורי כך אהלים לא נודעת מעשיו
עד שהושלך לתוך כפתן הלחש ומה התורי כל מי שעוקמן ידיו מי
מתקלקלות כך אהלים מורי עלמו ופגל עלמו בייפורין: וקנמן משם
אשר שהקטורת קלפתא עלן הוא ישר מחזיק טוב ויש בו ה' ומעשה
ויש מחזיק שאינו אלא כעלן אבל הוצרך לומר קנמן משם הן העוב"
מחלקין הן תמשיש ומחזיקים מחלקין הקלח חמשים ומחזיקים ג'
נמלא כלו הכל כשיעור מר דרור אף לחה מחזיר בו אלמין נמיכיך
קפרסוב הוא לזכיאו לאלמין להפוך בו שתי הכרשת שאין שוקלין
שן כשן וכך שמויך בפהתות" וקנה משם אבי שישקשם שאינם
של בושם אבל הוצרך לומר וקנה בשם חמשים ומחזקים אף משקלנות"
וקידה שם שורש שמשב ופלשון ריגל קלטה ואם תקבלון בחשבון יהיה
הכלא שבלו שלה ב"ח ויפגלו ב שבישות וכבר ידעת סולי בפי
השבישות: והן שחין שלה עב כילים" רוקח מלקחת רקח הקשלי
של ידי לומדות וקשרופות שכל דבר הישוף בחבירו של שחק ך
קופח חזק אל היה אל מעשה קדרי מלקחת: חשטה רוקח שם הלומן בלפי
ואלו ב' פשרים שחין חשחה קלט והלוש שזה הקחין שמעט ונעשך
הן הקחין העוב היורך הן הקלט הקלין ואבך בחשיחה כל הקול מעי
מהקלשים ולאה בתחלה אלו לשון שמ"ה ובזה אלו יהיה לשון הנ"ה
ולמה לחשוה האהל תחלה שהוא כולל החשבון כלי שיהיה מוכן לשאר
הכלים והזכיר העבד בשם תחלה" כל הפונה שם יקדש כל הלחוי
לבל שלא חשבשם לתוכו קדוש קדושת הגבל ופעל בילוש ולגרש
ובעל יום ואין נוטלה לעשות לחולין אבל דבר שאינו ראוי להם אין מי
מקדשין" ואלו שבבשר אל בני ישראל ואל קדושת זה הקחין ל
לעשות ולדורות ותזהיר שלא" שלך שום אדם ואלו ועל בחוקבונית
הבשמים

חשעי הקטרת קרוי נעוץ" שחלה שרש בושם חלק ומלה כלמרון ו
ולדורותיכם ומקריא זך סמים ב' שעוך הוא עה ועל שאינו אלא שרף ו
כלשון ויאמר" קח לך סמים אחרון רגל" סימנים שאחרון למשוך בסיני
ובעל יום ואינו נוטלה לעשות לחולין אבל דבר שאינו ראוי להם אין מי
מקדשין" ואלו שבבשר אל בני ישראל ואל קדושת זה הקחין ל
לעשות ולדורותיכם ומקריא זך סמים ב' שעוך הוא עה ועל שאינו אלא שרף ו
כלשון ויאמר" קח לך סמים אחרון רגל" סימנים שאחרון למשוך בסיני
ובעל יום ואינו נוטלה לעשות לחולין אבל דבר שאינו ראוי להם אין מי
מקדשין" ואלו שבבשר אל בני ישראל ואל קדושת זה הקחין ל
לעשות ולדורותיכם ומקריא זך סמים ב' שעוך הוא עה ועל שאינו אלא שרף ו
כלשון ויאמר" קח לך סמים אחרון רגל" סימנים שאחרון למשוך בסיני
ובעל יום ואינו נוטלה לעשות לחולין אבל דבר שאינו ראוי להם אין מי
מקדשין" ואלו שבבשר אל בני ישראל ואל קדושת זה הקחין ל
לעשות ולדורותיכם ומקריא זך סמים ב' שעוך הוא עה ועל שאינו אלא שרף ו
כלשון ויאמר" קח לך סמים אחרון רגל" סימנים שאחרון למשוך בסיני
ובעל יום ואינו נוטלה לעשות לחולין אבל דבר שאינו ראוי להם אין מי
מקדשין" ואלו שבבשר אל בני ישראל ואל קדושת זה הקחין ל

ולבצלאל
האזן למשה באומרו ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח
וידבר וגו׳. ראה קראתי בשם בצלאל למעשה המלאכה: והנה כבר הנחם ר׳
להודיע כח אהבת משה לאותם המלאכות משלוכלי לעבוד.. ו׳
מאיכותם כאשר פירשתי.. קדש יהיה לך ל״ב שלא תעשנה אלא לשמו..
והקטורת כאשר פירשתי.. קדש יהיה לך ל״ג שלא תעשנה אלא לשמו..
לבנין המשכן ולכליו. ולבוש הקדש לאהרן ולבניו לכהן בהם.. ראה
שכבר נתן הקב״ה לבצלאל ולאהליאב חכמה ותבונה והשכל בכל מלאכת
עבודת הקדש ואמר להם משה כל אשר צוה ה׳ אתכם תעשו. ואמר
לבצלאל ואהליאב ולכל איש חכם לב אשר נתן ה׳ חכמה בלבו כל אשר
ידבנו לבו לקרבה אל המלאכה לעשותה. ואמר לבצלאל ואהליאב
ולכל איש חכם לב אשר נתן ה׳ חכמה בלבו כל אשר ידבנו לבו
לקרבה אל המלאכה לעשותה. ואמר לבצלאל ואהליאב ולכל איש חכם
לב אשר נתן ה׳ חכמה בלבו כל אשר ידבנו לבו לקרבה אל המלאכה
לעשותה. ואמר לבצלאל ואהליאב ולכל איש חכם לב אשר נתן ה׳
חכמה בלבו כל אשר ידבנו לבו לקרבה אל המלאכה לעשותה. ואמר
לבצלאל ואהליאב ולכל איש חכם לב אשר נתן ה׳ חכמה בלבו כל אשר
ידבנו לבו לקרבה אל המלאכה לעשותה. ואמר לבצלאל ואהליאב ולכל
איש חכם לב אשר נתן ה׳ חכמה בלבו כל אשר ידבנו לבו לקרבה אל
המלאכה לעשותה. ואמר לבצלאל ואהליאב ולכל איש חכם לב אשר נתן
ה׳

ומעש

החכל אולי יהיה לברוסים שהיו של הכסות וכקבס בלוי כלי שלא
להם ולא הקלים משייה החכל למשייה החרון. ומעש את כל כלי
הקוה" חת"ל הנה זכר משייה המשכן ובנו משכנו בהדרך הראוי
כמו שמים וחרן הכה וחמלה תוקן ונ"ל וכקי קקס יש בחכמה יפה לחרן
כי בלא זה לא יחפשר לעשות חלס לניר בשכל אלו הלבוש כמו לעשות ונ"
והמלאכה בחקפה זה חוב תוקיוב בנגב שם בן חוב שבו נפרחו שמים וחרן "
לחשוב מחשבות לבני שיש חכמים שיודעים לחשב אלו מיני יודעים לעשות
ויש שיודעים לעשות אלו לא לחשוב אלו זה היה בכי" בכל. ואתה רואה ש"
כאל שהיה יודע לחשוב כל צורך ולצור לאלו קוה רואה וחוב שעשקו בבונה
יון" ובחרושב באבן לשון תומונות בחמו חמש חפס" ואת קנה עקים תקנו "
אחת להלאוב בן אחיפמך. אלו חעשה אין לך צורך משבע יקודה ואין לך ל
קנון משבע בן שהיה אין הלאיפות אלו כפה יפה להזדווג על שלא הקה רוחו
נבוך שנצוך וקנון שנים לבני כפה ואעפו בן היה לומוך לו כי כאן ש"
שיקודק עקרא לך אחיה בן לן שעלה לן לך אחיה ובן קוה אומר לן יהן
טאן כאחד שבעי ישראל וקוה יקודה קמיוחד שבשבעים ואל בפה בשני
שבעים אלו עשוך שלאוך משבע יקודה וחיים משבעה לן מלך אחון שבן
כפו בלבה היחוים בן חשך אלמנה מבשוה לן" ובלב כל חכם לב ושל
שאר חכמי לב יש בכם וכל אשר עקתי בו חכמה ישעו כבל אשר ש"
צויתיך ורגל אחרון מבאן שאין לבה בוהן חכמה אלא לאי שיש בו חכמה
ובן קוה אומו יהב חכמהקה לחכימין וקפוונה בזה שקשמע לאלהי ל
השופט לאלם מהשם לא יעש לו אלא אם כאן שאמו לשבול השמע ש"
קקוה" אחלאהל הנה זכר משייה המשכן ובנו משכנו בהדרך הראוי"ך
לפס ולאך הקלים משייה האחל למשייה החרון. ומעש אחכל כלי ל
קנון משבע בן אחיפמך. אלו חעשה אין לך צורך משבע יקודה ואין לך ל
נבוך שנצוך וקנון שנים לבני כפה ואעפו בן היה לומוך לו כי כאן ש"
שיקודק עקרא לך אחיה בן לן שעלה לן לך צורך מלך אחון שבן יהן
טאן כאחד שבעי ישראל וקוה יקודה קמיוחד שבשבעים ואל בפה בשני
שבעים אלו עשוך שלאוך משבע יקודה וחיים משבעה לן מלך אחון שבן
כפו בלבה היחוים בן חשך אלמנה מבשוה לן" ובלב כל חכם לב ושל
שאר חכמי לב יש בכם וכל אשר עקתי בו חכמה ישעו כבל אשר ש"
צויתיך ורגל אחרון מבאן שאין לבה בוהן חכמה אלא לאי שיש בו חכמה
ובן קוה אומו יהב חכמהקה לחכימין וקפוונה בזה שקשמע לאלהי ל
השופט לאלם מהשם לא יעש לו אלא אם כאן שאמו לשבול השמע ש"
קקוה" אחלאהל הנה זכר משייה המשכן ובנו משכנו בהדרך הראוי"ך
לפס ולאך הקלים משייה האחל למשייה החרון. ומעש אחכל כלי ל

יעשו בלס - בנגי השוף לא השרות בקר נשאו וקס קבנים אשר היו מכמים
בלס כל כלי המשכן בנושאם אותן והיה שם בנך הבלת שקיון מכמים
בו לחרון ובנגי מרנמן בסוף בו המיחם ובנגי שם שהיו מכמים בו ל
קשלחן ואת שלא צוך בהחלה בשש" כן כאשר עשך במשכן ובכלך לחרן
כתב הלפה כבר עליהן ואחה קצוך בלאומרו ושמית בנגי קשע לחרן
אחיך ואחה שלא אחו ושמו אחת בנגי לחרן בלשון יהיה כלומר בקנאכם ושלא
קבנים בלשון יהיה נב וחזר ואמר ושמו בנגי קדש לחרן ובנין א
ולא אחו אחת בנגי קקדש כאלו שאחו אחת בנגי לחרן ומפרן עלאך שהזכיר
בכרן של בנגי קדש אחלים קם בנגי קשוף שישמוש עם אותם של אחרן
ובנין שפלם עקלים בנגי קדש ולבך חזר פעם אחלה ושמו בנגי קדש ל
והוא החלב צואך אחלה בלאו שהזכיר בבנגי לחרן בחחלה צואה ושמו בנגי
קדש וקלאם בנגי קדש חפט שקם משוקה בלי הקדש ומחוכטן שלהם ומ
ומפט זה קלאם שהך בלשון יהיה. ובאמרם ואת בנגי השרד אלאלה קם לא
שאקיר משוטי קם שלישראל שהה ופניט ובן כאשר רגל בפ לא מאשה
כיאלי לפסבנירום מקדון שנקשאך שאשן קלהיך כבן ובול בבנגי סבונה
ויצא לקלאהן ובין שלאהן קמלך אלי מעל מלפבהן והעקחוק לא ל
אחלו לא עבכין מלך כאלוך יישקחוק לקודי זה אחל לפס כאלוה ל
ליוקנו שלזה מעצה לבני בביה אלאחלה והוא קמלך שהיה בבן
מלקאלה לא" ושה קלאחה כי הלא שבאלה שרד קאלוה לפא אחרונה
ובלין קוה שיאלאינה קבקוב בבנגי שרד לפי שקם בפוי כל הקדש ל
וכל הקדש מכפים ושלמים בחוכם ושל ילם מקלעים ובן הלא אחרונה
שבאם בפא לשם העשה של יהיה" ואחה הקבר אחה שהקדיך
לצוקם של מלאכה קמשכן אל יקל בעיניכם לחוה את השביה לפני
אוקה מלאכה ועשקם מעשה קשביה צוהן שלא יאמר זה של ידי קורעמן
או אחלשני אלא הוא בעלמו" לך אחר שבקוקו שלך קבקוב שאין ל

מלאכת המשכן לומר לך את שהקדשתי השמורו ר'
יאמר לעשות שתהא שומר יום המלאכה המשכן את לא תלמד השבת מפני
וכן לדרשו ר"ל יכול יהא כאן ביה"מ לומר עשה את ר'
שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו ובאלה שזה נאמר שיאמרו על
לדורות הבאים לאיזו כאן ביה"מ לומר שבת ולעט זה תהיה מלת
אך כאן יאמר הנה צויתי לבצלאל המשכן אמנם את שבתותי
תשמורו ולא תבטל את השבת מפני מלאכת המשכן" וכתיב הבא מפני
שלמון אך מישנה וכאן שבתון ולקין מישנין נראה שבת מי
לעשות אך מישנה וכאן שבתון ר"ל אכין ולקין מישנין נראה שבת מי
הוא בא מישנה ובא לבישנה לעשות כמלא לשאינם שבים כן כאן אך לעשות
שמיהא בהפגות ולעשות ר"ל שבת לעשות שמיהא שבת בפקוח נפש" ואת
שבתותי בלשון רבים עד שלא הפלה שבתות יש בשבת ויכלול מ
עם ימים טובים שהם בלתי שבתות" אות היא לנצח היא ב
כישנו שבחתי בכם בקטיל לכם את השבת שהיא ונם מנוחתי לשבת
לאומות ט אע"ג מלקדשכם" ועל האחת את שבתותי תשמרו זכור מ
ושמור ואין לנו לך זכיר בשעתם אותה היא ולא אחר אותה בם ובאחר כאן
כי השבת שהיא בשבת שהיא אות היא על השבת לנצח ולכך אחר כי ב
השבת היא אות ביט ובינכם לדעת כי אע"ג מלקדשכם וזה כאנשם ניתן
ישראל את היד הנצחה שהיא בשבת שהיא והיא האותה ואחר ויינפש בנשם
אחר היד הנצחה שהיא בשבת שהיא והיא האותה ואחר ויינפש בנשם
אות נשלח ותמלא בסוף זה יש בו כח הנבואה כאשר עשה מלכיך וברמוז
שהיה כל כוונתם לחבר וליחד השתי שבתות כאשלם הקשורים הנבואים מ
לעשות אותן ויאור הסהדב שיהיה אדם זקיר בכבוד שבת להשמר מפל מ
מלאכה ולהשתדל שיכין לצורך שבת כדי שיהיה לו מנה יפה לשבת וכאן מ
שאחרו מחר שכך לשבתך וזהו שאחר העבירו וקראתה לשבת שעשע מלשון ק
קריאה כלומר שתהיה מוקן ותקשיב בו כאדם הממיחין את לאוצרותיו" ובתב
הלמד עד הפשע לעשות את השבת כל המשמר את השבת מלחללה כאלו
שמרו כל התורה כלה ומי שחלל את השבת כל המחלל את השבת כאלו
מלחללה ומחיה הזכיר לעשותה היה לאוי לומר לשמור את יום השבת אלא
כאן להודיעך לשבת שמלה שהזכיר כה הלשון הזה כאלו לעשות את
קשבת" ביט ובין בט ישראל אות היא לשלם יהבן לפרש כי מלת לשלם
היא כיאור כי השבת אות היא לדורות של שלם ולכך הוסיף לפרש כי
כיצד היא אות לדורות של שלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ ובשבת ביט ובין בט ישראל אות היא לשלם כי ששת ימים עשה יי
וביום השביעי שבת וינפש" קדש לי"ג שמיהת קדושתה לשמו ובמלתי"
ומנוחתי תירגום ולא מנוחתי בשבתי" קדש לי"ג שמיהת קדושתה לשמו ובמלתי"
ועתה ושמרו בט ישראל יהיו שלך לשומרו ולא להתעסק בו בדברים ר'
קטנים שיהיו לרלי מלאכה ויבטל שר שלך ע"י שלכו וימהינו לביאתן ויקבלוהו
כשמחה ולא יקלקלו בו" לעשות את השבת לתקן לשלי שבת מלשון ויחר מ
לעשות אותן ויאור הסהדב שיהיה אדם זקיר בכבוד שבת להשמר מפל מ
מלאכה ולהשתדל שיכין לצורך שבת כדי שיהיה לו מנה יפה לשבת וכאן מ
שאחרו מחר שכך לשבתך וזהו שאחר העבירו וקראתה לשבת שעשע מלשון ק
קריאה כלומר שתהיה מוקן ותקשיב בו כאדם הממיחין את לאוצרותיו" ובתב
הלמד עד הפשע לעשות את השבת כל המשמר את השבת מלחללה כאלו
שמרו כל התורה כלה ומי שחלל את השבת כאלו מלחללה כאלו

מחר השבת ושמיהת קודש השבת כלומר שיום מחול על הקדש וכן כאן
מועד לה שבת ושמיהת קודש השבת כלומר שיום מחול על הקדש וכן כאן

והכתיב
מלמד שהיה משה שומע מפי הקדוש ברוך הוא ושונה את הלכה בסדר
כאחרונה וכן צוה שלמה ונתלה בשרה לך אחר ובניה בייתך. לכבודתן
שמשמשין את הגדולים ובן חוטרן שלמשה הניחנו לזה שמשמשים הלכה
שלמשה סוף האלילות ובן חוטרן שלמשה שהיה משמש את הלכה
שהשמת סוף שהיה מי המשיח והלכה משה את הלכה כי בן השמת
שנתאת הלכה ומלמן שהיה שמת כל פלגים ונקלחה הלכה כי למי שנ
מחתים ופיתון עם עם לך ובשתקים ירון מתחים והיה יצה כמוך ידון נ
מחלת הלחוה בין אוך ורוחב ושבי המלא כי היה בכל לוח ולוח קיח מ
בהיות הלחוה שבשבי הלבורה בלוח אחד וק בלוח אחד ואם השכל שלך כי
ובכר נתבאר לך כי עם החשבון הזה הין החמותה בחוקתו שלמלך כי
ב' והכר נתבאר לך כי עם החשבון הזה הין החמותה בחוקתו שלמלך כי
ביוחב ובן ויהיו ריגל בבבא בתרא פ' השוכר את הפועלים אלפן ב' ואלפן ב' ושבים
פעיות שבתורה ולעני הלחוה הין מרובות שעשה מתחים באוך ושעשה מתחי
ישראל". לא בזכות היה המקדש שעה קטנה יסד בעון אחן עם ועשו אחן
שעשין בתקילה". לא שעתון בזכות שעשה אחן שעה אחת עשה רושם אחן
חטעה לחת בסה". לא זה גדול מזה ולא זה גדול מזה ולאה שלו אחן שרוסם שלו
שמים ואלן וכעוך חיון ולבה וכעוך שם שושביתן וכעוך שם שלחים אלה מ
השמים וכשעון שבתורה ואשלה כם אתה השמים ואתה האלן". ובמדרש כעוך
שם שעין שבוה אלה בשעם ושלו לחוה השבוה האלן אלן האלן והכתיב אלן
לפי שעין שבוה אלה בשעם ושלו לחוה השבוה האלן אלן האלן והכתיב אלן
שוה בתוכם כאן שמשה בידן חותמו שלאלך ואם שלא קיון שלו לוח לחל מ
שם אחל נתשמו בן כוכבים". לחוה השבוה שבוה הין לשבאל שקשיה
החמים והמלא בלוח אחד קשם הקמיחל בכל לבור ולא המלאתן בלי בלוח
נזול בתורה ובן ראוי כי בן חלית הלין מקבלת שמע והמשבה חמלית
שם לחוה שהין שהיה שוים ואשה שהין שוים בשלש ונפש היה לחל ב
לחוה שהיה שוים ואשה שוים בשלש ונפש היה לחל ב

ולבן

ולא חשדם שישכחו שלא מושיפ אשר עשה אתם אחת הפעמים הקלות
ולא היו מרגישים אלא חושדים שילך למשכה כי ידעם בלא חושדין אין לקיום
ולא היה מרגישים לבהמתם ולא חדל לקולם חשב שבוודאי היתה לשמיעה
ואחרין בסתם הסטים לבהמתם ולא חדל לקולם חשב שבוודאי היתה לשמיעה
בהאש הקדר או שנעבד הענן אשר כסקו לשמיעם וישלכהן בשחר הקשיות וג׳
לבוקר וזכותה לא ישוב שוב לסגולו או שישוב בשאתן אל האש הקבאה להם כ׳
וכאן כתבו בשם המקובלים״. לא ידעתו מה היה לו אם עקב רוחט ויך ומלב
הכוקו וזכותה לא ישוב שוב לסגולו או שישוב בשאתן אל האש הקבאה להם כ׳
ובאן כתבו בשם המקובלים״. לא ידעתו מה היה לו אם עקב רוחט ויך ומלב
והיה מוקף לבן הקדרך אשר נעלה הם שקר צהבין לשקוראת אשר ולבן לבשבו ר׳
והיה מוקף לבן הקדרך אשר נעלה הם שקר צהבין לשקוראת אשר ולבן לבשבו ר׳
הנעול שבישראל והשאו סמו הלא מיש אחקה ומי כמוך בישראל״. אשר השאו
הנעול שבישראל והשאו סמו הלא מיש אחקה ומי כמוך בישראל״. אשר השאו
לחוקה משקה להלקה להם קשמן שבושלים תוהן בתויר רקיע קשמים״. הלקים כלמ״ו
לחוקה משקה להלקה להם קשמן שבושלים תוהן בתויר רקיע קשמים״. הלקים כלמ״ו
שנעל כבוד חכמים יחלן וכן הנעלם קשבלה שחשק בכבוד הכבוד וכן הלק בכבוד
שנעל כבוד חכמים יחלן וכן הנעלם קשבלה שחשק בכבוד הכבוד וכן הלק בכבוד

ולבן

בשן שנתמשך בו בחלקים והיה בידו עת שכתב בו חשב שם הקדש
שבה הי ונשתהוה בכשוף ויש אומרים מיכה היה שם שיצא מהקיר המוסם
והוא לשבב הלבר״. שנל מסכת טון שהשלשו לאור בבור בתו מכשוף ר׳
נחמיה בחלקת המשבון שזה שלמו צורף נקיר אחזון בחופן אחרון אחרון לחות
שהקן וקבל לבהקים כחי שלא קבין הענן ולבוונה זו שאל זקב ופאף ולא
כסף ונחשה כלי שיתעבבו בהבאתן״. פלוני שאלם אלו אחרין הטשים ר׳
חנים של הקבשי מקום שהיו יתעבב הלבר ואחלך כך יבא אחשה וקם לא ר׳
המהנמו ופלוני אחטל שלחם״. פלוני לשון צווי אחלהת פלוני כאן בלשון אחנהת
בית״. ויתפלוני לשון פלוני אחשה כשנשלם אחנשקם שלשלו קם אחפלוני
אחנאחיקם״. אלה נזכרי כאן אחאחי ובן בלאהי אלה השער אין קשיר ואולי ר׳
רחיו באחמרו נאחי הזקב לאחבי ולא יהיה לך שאחטו באחנקם אחבל ש׳
שאר הלבורות כאן שאחמרו אחבי ולא יהיה לך אחו קנבוה שאחטו״. ויאחמר
הטשים שקן נאחדות לשקן קולהלהתקרות אחשר שקם יאטו בלבר יק
ויפלוני אחאזנקם אשר שאחטו וקבלו אחבי פיני אחבל אלהם שאלהם בשלש
שבל ובידה אין הטאטש קוא לבם לשטות בשן שבן יק שבן אלהם בשלאכם
שאחטם באאזנקם באחמרו לבם אחבי יק שלהיך אשר הוצאלהיך ולא עש׳
אחלבשו והם לא הכניטו לבבהן״. ואחר שהיתפלוני נאחי הזקב אשר ר׳
באאזנקם והמלא נאחי בשלו אחבי יק״. ואלו ניקח חוצים אחר שאחמר
ניבאו אלל אהרן להוציא שאחר שהבטאחקו אלון אלו להם שיקנו לו כלאחל
כסתו וזקבו שהבית כי בן יעלה לשאת הלבר לטוב וזקו ניקח חוצים לשבב
הלבר ולבן אלו ניקח אחקן בחופן ט אחשם שלא קיה צורף ולא ציר כי לא
נאחנה בחלאכת המשכן שזה שלמו צורף נקיר אחקן בחופן אחוץ לשוש לשוש
והוא לשבב הלבר״. שנל מסכת טון שהשלשו לאור בבור בתו מכשוף ר׳
שהך הי ונשתהוה בכשוף ויש אומרים מיכה היה שם שיצא מהקיר המוסם
בשן שנתמשך בו בחלקים והיה בידו עת שכתב בו חשב שם הקדש

משא

הלבר רק ששמו הלוה לבון בשבועתה את ששיה ובן פקב הלפה כי אין
לו ענין באישון הלוה ואפלה וכל זה כדי להחזיק עד לאחר באופן שאקדון לא
יוכל באישון הלוה ואפלה עד לאחר ויאמר חג"ל מאחר כי אין לאדם לעשות לבר זה הלוה שעאלו שפר
קיום". ויאמר חג"ל מאחר כי אין לאדם לעשות לבר זה הלוה שעאלו שפר
ויבן מאחר כי אחר שלא היה לאדם שישאו שבועה בלי מאחר באופן שיעבור
שמן ולא היה לפה להחזיק לעדי ומיד היו רוצים להשתתף ולא בוח ולבן
רב ולא ידעו מזה לעשות כי ידעו שבוועתם היתה רשה ואחר שהלויחן משאל
פרנים שבועתה לפי תום ונ". ויליא אחרן אחר הלבר קדש שיצא מאחר שפ
כפפל בשבעה ידעתם כי הקדש לאחר הלבר ומיאחרו כשואלו לא ונרשו זקב
שור ומעתה אין לך לשאול לזה בזה באופן מאומה קצקב ולא באר
על הקדש הפבוה שהאל בעל הקדש שלמו וזקן וימיהן לאר בפנים בהבטה
ויעבאו כי בוועת אחרן שהיתה בעל הקדש ושלא להוציא מלשונו
שבקב ויפעתלאך האלהים אבל החטא היה באיש שפרקב וישתחוו לו
לא היתה בזה עה כי האמת שהלוה הלבן פייעב אותם אחרים כשון
ויש לך לדעת כי מה שאמרו אלה שאין אחד מהם כן של הבוועה קטובה
לא היתה בזה עה כי האמת שהלוה הלבן פייעב אותם אחרים כשון
שבקב ויפעתלאך האלהים אבל החטא היה באיש שפרקב וישתחוו לו
לו ויעבאו כי בוועת אחרן שהיתה בעל הקדש ושלא להוציא מלשונו
של הקדש הפבוה שהאל בעל הקדש שלמו וזקן וימיהן לאר בפנים בהבטה
שור ומעתה אין לך לשאול לזה בזה באופן מאומה קצקב ולא באר
בכפל בשבעה ידעתם כי הקדש לאחר הלבר ומיאחרו כשואלו לא ונרשו זקב
פרנים שבועתה לפי תום ונ". ויליא אחרן אחר הלבר קדש שיצא מאחר שפ
רב ולא ידעו מזה לעשות כי ידעו שבוועתם היתה רשה ואחר שהלויחן משאל
שמן ולא היה לפה להחזיק לעדי ומיד היו רוצים להשתתף ולא בוח ולבן
ויבן מאחר כי אחר שלא היה לאדם שישאו שבועה בלי מאחר באופן שיעבור
קיום". ויאמר חג"ל מאחר כי אין לאדם לעשות לבר זה הלוה שעאלו שפר
נגוב באישון לזה ואפלה וכל זה כדי להחזיק עד לאחר באופן שאקדון לא
חטא בזה שבל בוועתן היתה לעדים". וחג"ל אמרו כאה האיות הלבה לאה

משא

משא קשב כמשא הלוה לבל רוחות כובב לו מאל להמעיבו כי
הכוונה היה שהשבועה שבל יהיה מקרב הלוה ומהלוה לבל יהיה
עשה שור שלה שור להשבועה שבל יהיה מקרב הלוה ומהלוה לבל יהיה
עמה וישאר שור לו כשב לו טא והכוונה היה להקדן מפני שקין שהלל
הלבר חולב ושמחק והחלבן והשמחק לשלם יבואו מן הלטן שנאחר
הלבן הקרקע הרשה של בל יושבי הארץ שאין הכוונה שהלך בבל הלבר
כאשר יראה בשלה הלבן הכתוב אחבל כי מן השמחל הקבא הלה הקדן לשלם
להשיב של בל יושבי הארץ בר שקש והנה במשא הקלבה ופני שור הלה
מהשמחל ובכך חשב הקדן כי הקחיב יוה של החלבן כי עם כחו נדול
ובהיותם שבהם עם האל ישלה רוח הלוה כאשר הלה של משא וחזקו
שהלו חג"ל שיהיו השבועה וחזחים לעם הלוה לחטיק הלבן הלוה
אל בעל הלבה כי בהיותה לבוקש יבואו אל שניהם ויגל הלדו הלוה הלבן
הטען הזה והם שלא פועו הלוה הלה הלוה שהלו עמי הלוה לו הבה
משא הלוה הלוה ראוי הלוה והלוה שהיו הלוה הלוה בהם
לביו והלבלם הלבה והלוה הלוה הלוה היה הלבה שהלו ויבא
הלבן על היה להם הלבה שבא הבא שהיו הלוה ושהלו הלוה
הלבן על הלבה והלבלם הלבה והלוה הלוה הלוה הלוה הלוה
בן הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה
הלוה כי שהיו הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה
הלבר רק ששמו הלבה לבון בשבועתה את ששיה ובן פקב הלפה כי אין

כלך חור בן לחוקן שקיקחיל להוכיחס וקרעוהו ויקו ויבן מזבח ויבן מ
לחבוח לשבע זק חור ושל לאך ואמו מוטב שיקלה קמלחון כי ולא בקש ו
ושל לאך ואמו אם קס בועס מזבח זק מלביח צרור וזק מכוח אבן
ושלקאך מולאכיקן עשוייח בבית לחקך ומיקוך שאט בועך חוקן אל
מקעלב בלבר ובין כך וכך משך בח ושל לאך שאין העשייך בכלל
יקרב ואל יעבור אלא בלאו לא קעשק לך בפל ולבך לא מפר שלמו
עליך". ואמו ויעב הטם לאכול ושקך ליין והיירוש יקח לב ואת ויקומו
לעאך עם שני רועיהס כלה בח אל לעאך כי ויש של בח שמוע עיך
שט פורח בחמיס כלה יקומו קעדה ס ויעאקו לשניהן לאל כאן נקרב
חור ולבי שעל שבעו לא קיה חמאח כל כך שלא קיקך כוועקס אלא
לאוקיל ושבעו שעשו פעולה בעוד הבוקות שקאקחון לא ויז בחו לו
אח אמו קעס למשך לך רך קוס שיקבשע הלבר יוקך ואעלמי שמאחשב ס
עליך קיקה לבעו כבר אין לשאול ולשמר לאוק לא אמר למשך לך מיל כ
קוס שקשקחוו לו וזכחו כי קעס עקן הכאיוק כיל קאדס ואין קקוריך
ואין קעבואיס ומן הכאקוכיס כדרך שאדס רועה לעלך מועדין פך ועבי ס
עקחלת הטועל לא קיקך כוועקס אלא לאוקיל אבל כשראלך שקסבי מוך
דעקס לעבייך וקטל שלעת וקשקחוו אל אמר העס למשך לך רך כי שחה
שרך שעס שפ ך ורך במוקה כלי שלא ישחיקן שוו". פרו מוקר עמס מוקר
לפי ששפחו הטלאות שרחו כעס עקס במועדו קקדוש ועבדו לא בעל שקשנע
בקר פיש וכשון שפקיפ על שקיעלך במקס סו נרלי עקן החו כלאו קפלוש החו
במשה קטל". וקמלא בפסוק זה כפ הקבוה בעיב כפ תוקיות הקולה ויש ס
בו פו תוקיות כאשן כעס העס שפטרו בו ופלקו אלהוקן מועלקס ועקבא שלקים
כעס יג כי עס הקניק שלא כו פת ואו ופבעו פו וזקן שאמו ויחל משך לאכול
כל ולפיך דרכי נועס וכל עקיבוקיך שלעס ופלי שלא יקיך הפרוד מ
מוסדר בפרשעות הולך ונפל וכרעו שהיך קשען אלא הולך ומקמעט.
לכרו אל בני ישראל כעס מועמאי פיסך ולא קניס מעמוקין פיך".

יכול שאפי מוצא אתה המוחלט שקלט אתה בעשו קלך כל ימי קוחיל ועקילה
שנאמר מעמוק בקשתיך". ועמוק עד העפ מלמד שאין מעמיקין בקשס יכול
אפי שהיה פני מכניסין לתוכה ולא לחוכל בביית יכבם בקביו אין לו אלא אוכל
שוכב אחן קלך והשוכב אין לו אלא אוכל ושוכב לא אוכל ולא שוכב אחן
קלך יכבם לפה אלא שאי אוכל ושוכב ליקן שיעור לשוכב כדי אכילת
פרס". ואפי פני יפה אלא שאמר שאפי הגענ שנאמר בשניו בראשון ובשני פ
שחולין וקולקה ועוף ובהן לו שבוע ולעוף השבוע קשלישי שקוא יום יג ס
שהיה יום שביעי שלה לאחן ולבאן ובן יום יג שלה לבאן ולבאן אפי חזר
הגענ ונקן ואפי לא חזר עשן צפורים שאין בגענ ס יוקך חלך יסתניוך
ולשון קמוקח על אופנין לפי שאין זה". ונא קכהן והאה ולא פעה מ
כשנ פיאות אחר שחלק וקלקל ועוף בוקן לו שבוע אחר". ונעיקר קכהן ס
אחה קביית בלבדס יכול אפי חזר הגענ לא נרפא הגענ לא מהרית
אלא קדמו שלא חזר אבל אפי חזר יוקן ופי כי כאו אפי ועמיו של לבר
אין עקילה אלא בגענ קחוזר אחר חלקה וקלקי ועוף". וכפר של קביית
קהאהן לל בעבור שאין שוטש הגענ העלאה בביית שלא לאדס כשוטש העלאה
בגענ לא קלביה והסרוב לאשפ ואעלאה כי לי בספלה שיביית המלבוב מ
לאחרקן שאפי קלבוהס ועוף ארץ". זאת התורה לבל מגפ הלשרעת ועקיך מ
ועזאחה ולפטחיה שהיה חוטן אחה אומ אחן שבין כאנשים אבל לא בעקי
בעקבים אבל לא בקלהות בקלהות אבל לא בלאדס נאדס אבל לא בפנקס
אבל לא בעקבים לא יראה את הגענ שא שיהיה שני שפי ובשמוניה
לל יאחה התורה ונל וקבלו לל שבעולה אולקיו בביית לאבל הקלבים רין מ
לאדס לפי שהיה לאבר בו או לאוכלין ולפי שחיו לל סרקב לפי שהתורה
כלל לליה דרכי נועס וכל עקיבוקיך שלעס ובלי שלא יהיה הפרוד מ
מוסדר בפרשעות הולך ונפל וכרעו שהיה קשען אלא הולך ומקמעט.
לכרו אל בני ישראל כעס מועמאי פיסך ולא קניס מעמוקין פיך".

והלואה והמשכון שיהיה משלהן מעמעמת מדם לעמעמת בנקיות.
והלואה בשעת הדחק אפילו בשבת ויו"ט ושביעית ומותר לעשות
אותם מבעל החמור בעזרת הקונה וקונה חמור כמשכון והלואה. וקבועה
בו עמלה ואין עושין כבוסם בנקיות וקונה חמור כמשכון והלואה שיהיה קבוע
לעמלה בכל אשר יהיה החמור שלו ובמה שלו החלוב שיהיה קבוע
הקונה בכל אשר יהיה החמור שלו ובמה שלו החלוב ומשכון.
שהיין לאחרון עמלה משום מלוה והלואה עמלה עמלה מלוה ומשכון.
במעלה. וכל החמרים אעפ"י שהם שלו כבר הלכות של מי רגלי
הקונה ומי ירוק ומעמד בו אין עושין שקרוב מעמלה
חשוב חלוב ואין משכון". ומי ירוק ומעמד בו אין עושין שקרוב מעמלה
והיושב של הכלי אפ"י לא נגע ואפ"י הם עשוקי זה כנגד זה כולם מעמלין
שאין חלב משכון אלא של הקונה ואין מעמלה אלא לחולבן ומשקין.
שחור חומעד עושק עשוק זה הקונה לעמלה אלא לחולבן ומעמד
נעשין כיוצא בהם וכולם שלהם בכל מיומות". וכפר שלו הסכן חזובו
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו
בעזרו חיים כשהיו עמהם". ורחץ בעזרו חיים הזב עשין חיים
כשהם בגדיו לחיצה עמהם חזה הילדה עמהם בשהיות אחר כשהם בגדיו
הלל לעזרה שהקונה מקדיש אחת". ובשם בגדיו ורחץ בעזרו הקישה
חזובו אחר הלבלה זובו שבשת חיים יכול בין המוכים עין המוזרים
הלל לעזרה שהקונה מעמלה אחת". ובשם בגדיו ורחץ בעזרו הקישה
כבשם בגדיו לחיצה עמהם חזה הילדה עמהם בשהיות אחר כשהם בגדיו
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו
בעזרו חיים כשהיו עמהם". ורחץ בעזרו חיים הזב עשין חיים
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו
עשין חיים ולכם שלהם בכל מיומות". וכפר שלו הסכן חזובו
שקולה זבים מעבירים ומקלה זבים אין מעבירים הם כיצד יאכל שלא
כיצד עשה לא יצא. והלה כו הסכן קרבן הקונה לבעזרו של חזובו
מלה יבוש לא תעד חלב והשלה להקדה להסך שהפה לובן". ואיש
שלא יבוש לא תעד חלב והשלה להקדה להסך שהפה לובן". ואיש
שקולה בקש וכאן קן חלב של חלב כרוש בי חמור שלה בי
בעזרו שלה בקש וכאן קן חלב של חלב כרוש בי חמור שלה בי
חלב שיעור המקוה בי פחת". בגד ושער ואינן להפוך שאר כלים
הלל כל בגד וכל שער". שכפה זרע חוץ שכפה זרע הלחור לחוץ
כפה. הקה אל בגד כפה. הקה פלה לשכפה זרע שהלחה מכאן לחזרו
הסולת שכפה זרע כיוס הקטוקה". ולחשך פלה לקטנה". והלה

וילין לא שעלך בשל שלא עבל חעמלחקן ואפ' בסך חלובו וספר ב'
שבשה וחחוסר עביה חעמלה בכל עמלחקין ואוה שקולין קבקוב
עבילה נקבו של זב בשון שעופה. הם שלחך שאין בית הקיטר יס מ'
עשין לה בית הלחים אלא אחד קטן ובית העבילה בשון שעופה בפי מ'
שהעבילה עליה שלא יקח פה דבר חוכן אלא שישעוך נקבו בידים מ'
בחים בשון חורך ושעוך בחים". וכל חלב יפול עגב בו חלחרין הלל
אשר יגע בו ולהלן הוא חולן אשר בקושל בו אוה הלחור להלן חלחירו
אחר כאן חלחירו וחלחר שלחרין אלין חעמלחקין חוהן אלא חלחירו אוה
הלל אשר יגע בו חגע שהוא כבולו הוי חולן זב קטנו". וכי יעבר ב'
כיפחוק ב' חים עהוים חעמלחה זיבה שלא יחלק זוב ובולן לעפין.
חלובו אל חקלה זובו שבשת חים יכול בין חמוכים עין חמוזרים ח
הלל לעזרה שהקונה מעמלה אחת". ובשם בגדיו ורחץ בעזרו הקישה ח
כבשם בגדיו לחיצה עמהם חזה הילדה עמהם בשהיות אחר כשהם בגדיו ב
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו ח
עשין חיים ולכם שלהם בכל מיומות". וכפר שלו הסכן חזובו
שקולה זבים מעבירים ומקלה זבים אין מעבירים הם כיצד יאכל שלא
כיצד עשה לא יצא. והלה כו הסכן קרבן הקונה לבעזרו של חזובו ח
הלל לעזרה שהקונה מעמלה אחת". ובשם בגדיו ורחץ בעזרו הקישה ח
כבשם בגדיו לחיצה עמהם חזה הילדה עמהם בשהיות אחר כשהם בגדיו ב
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו ח
עשין חיים ולכם שלהם בכל מיומות". וכפר שלו הסכן חזובו
שקולה זבים מעבירים ומקלה זבים אין מעבירים הם כיצד יאכל שלא
כיצד עשה לא יצא. והלה כו הסכן קרבן הקונה לבעזרו של חזובו ח
הלל לעזרה שהקונה מעמלה אחת". ובשם בגדיו ורחץ בעזרו הקישה ח
כבשם בגדיו לחיצה עמהם חזה הילדה עמהם בשהיות אחר כשהם בגדיו ב
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו ח
עשין חיים ולכם שלהם בכל מיומות". וכפר שלו הסכן חזובו
שקולה זבים מעבירים ומקלה זבים אין מעבירים הם כיצד יאכל שלא
כיצד עשה לא יצא. והלה כו הסכן קרבן הקונה לבעזרו של חזובו ח
הלל לעזרה שהקונה מעמלה אחת". ובשם בגדיו ורחץ בעזרו הקישה ח
כבשם בגדיו לחיצה עמהם חזה הילדה עמהם בשהיות אחר כשהם בגדיו ב
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו ח
עשין חיים ולכם שלהם בכל מיומות". וכפר שלו הסכן חזובו
שקולה זבים מעבירים ומקלה זבים אין מעבירים הם כיצד יאכל שלא
כיצד עשה לא יצא. והלה כו הסכן קרבן הקונה לבעזרו של חזובו ח
הלל לעזרה שהקונה מעמלה אחת". ובשם בגדיו ורחץ בעזרו הקישה ח
כבשם בגדיו לחיצה עמהם חזה הילדה עמהם בשהיות אחר כשהם בגדיו ב
חיים ולא הקונה. כיוצא בהן עושים חיים חיים לבעזרו בעזרו ח
עשין חיים ולכם שלהם בכל מיומות". וכפר שלו הסכן חזובו

אתה

ותקי צדקך עליו. יסוד. עשה לרשעו שחס כא עליך בה׳ לעזרך לא. ועתה
תעמוד מעמוד אלם לעמוד מעמוד בעים אחר מעמוד מעמוד אלם לעמוד בעם.
מענין מעמוד אלם לעמוד בעים אחר מעמוד מעמוד אלם לעמוד בעם.
ותקי צדקך עליו. יסוד. עשה לרשעו שחס כא עליך בה׳ לעזרך לא. ועתה

כמו מקוה ואינה עולה מים חיים׃׃ וקדושים תהיו כבי שהאל מכאן ו׳
לחקדיק לבני שהאל שיתרצו משתוקקים ממוך נעסקין וכמה שנה׃
ל׳ והיו יום אחד׃׃ ואחרון זכל כל מי שחיבו פרוש מחשתקין ממוך נעסקין
אפי קויין לן בעוס בכבי לחקדין מקיים שנאי וקדושים תהיו שהאל ו׳
וכתי וקדוק בעדתך וממיך לך לחקה מוכ שנו כבי מקדין כעולם לחפי׳ ו׳
קיו לן קולם לבן בעוס חעובים בכבי לחקדין קם מקיים בשון לחביקם ׃׃
ובקריית סהעוס וקולקים לחה בכבי שהאל קה זן לחזקדק ׃׃ ונעת יחוקין ו׳
בעוחאתם זק שנעת׃׃ כעוחאתם לחקחשבני לחשר סקוכם לחעמי שקם
מחאתים שביניה כיניקם ׃׃ זחה קולה קזה כעל לחיק לחקה ולחקו ו׳
קריקין לחשר קצלו חוחנו שכבית ארע קה קוה כבעל קה נחנה עוחאתה
שפה׃׃ וקזה לחקה זוכו בעל שיקי לחיוק ובעלן שקרוקין חפרושק ו׳
לחשלה׃ וקחלנה סדור קפרשיוק שלו חשלה הוה בן קחלה קוה חדשי ו׳
בפרשק קזה ולחקה כי שכבה לחיש לחוקה כי קסדוב שלו חשלה
בבעל קרי חדבר קוה ועל בן קזכיר בסלן זלחקה קזה ולחשר קצלו
חוחנו שכבית ארע שעוחאתה סה ולחקה קזכיר ולחשה כי קקיה זכה ו׳
ועלוק קזכיר סלן וקדוק בעדתך ולחקה בסוף קפרשק לחוה ולם שכוב ׳
שכבה לחיש לחוקה וקלי עדתך עלון ולחקה קזכיר פרשה לחשה כי יזוב
זוב דחוק ועלוקם לחוה סלן וקזה לחה זובו לזכר ועקבה ועלחיש לחשר ׳
ועלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה ועבי סדר קפרשיות קיה לחוי שיקדים ויחמר ׳
שכבה עם עוחאתה ועבי סדר קפרשיות קיה לחוי שיקדים ויחמר ׳
ועלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה ועקפרשיות קפרשה לזכר ועקבה ועל
ועלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה ועקפרשיות קפרשה לזכר ועקבה ועל
שיאתו כך וקדוק בעדתך וקלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה לזכר ו׳
ועקבה כי בן סדור קפרשיות לחכל שיהי קעולן פקף לפי פחוי׳ זכל ׳
חפני שיקיק סיום קפרשה בחשלה עוחאתה פלי לפסוק לחיקין
שלא ישיחל
שיקיק יודע חק יקיק בסוף קשנה חשלישי קמשפה חם קוה נוטה לצדוס
שיקיק יודע ששפעת ול לחשני קלרוס ועם לחשפ שכעת ול לחשני׳
ועלה זן ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
קיק יודע חק יקיק בסוף קשנה חשלישי קמשפה חם קוה נוטה לצדוס
קיק יודע ששפעת ול לחשני קלרוס ועם לחשפ שכעת ול לחשני׳
ועלה זן ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שיאתו כך וקדוק בעדתך וקלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה לזכר ו׳
ועקבה כי בן סדור קפרשיות לחכל שיהי קעולן פקף לפי פחוי׳ זכל ׳
חפני שיקיק סיום קפרשה בחשלה עוחאתה פלי לפסוק לחיקין
שלא ישיחל
שיקיק יודע חק יקיק בסוף קשנה חשלישי קמשפה חם קוה נוטה לצדוס
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שיאתו כך וקדוק בעדתך וקלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה לזכר ו׳
ועקבה כי בן סדור קפרשיות לחכל שיהי קעולן פקף לפי פחוי׳ זכל ׳
חפני שיקיק סיום קפרשה בחשלה עוחאתה פלי לפסוק לחיקין
שלא ישיחל
שיקיק יודע חק יקיק בסוף קשנה חשלישי קמשפה חם קוה נוטה לצדוס
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו

שרוצה לחתר וחין מעשנשוס פרס ושקיק ולחשר חלנס שס קוה נחקוס
שבכל השלם פלו יקיק שבכל ולחתר כל קשפח קזק לחקר וחין ישעוכס
קחטבה וכן לחזה וכן לעבון ולחס קיק שלה פלני קרקינ קיק ונדע׳
קיק יודע ששפעת ול לחשני קלרוס ולחס לחטבה שבכל ול לחשני׳
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שיאתו כך וקדוק בעדתך וקלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה לזכר ו׳
ועקבה כי בן סדור קפרשיות לחכל שיהי קעולן פקף לפי פחוי׳ זכל ׳
חפני שיקיק סיום קפרשה בחשלה עוחאתה פלי לפסוק לחיקין
שלא ישיחל
שיקיק יודע חק יקיק בסוף קשנה חשלישי קמשפה חם קוה נוטה לצדוס
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שיאתו כך וקדוק בעדתך וקלחיש לחשר שכבה עם עוחאתה לזכר ו׳
ועקבה כי בן סדור קפרשיות לחכל שיהי קעולן פקף לפי פחוי׳ זכל ׳
חפני שיקיק סיום קפרשה בחשלה עוחאתה פלי לפסוק לחיקין
שלא ישיחל
שיקיק יודע חק יקיק בסוף קשנה חשלישי קמשפה חם קוה נוטה לצדוס
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו

פרשת אחרי מות

במדבר אם של פיך ו׳
יקביה שער וכי יריס

קון מלמ׳ שכון ויקלנן של שן מלמ׳ ומלדיק חמ קבה לחיוב אם של
מ׳ימי סמוך קייקי מעשיק שביעקי של נבי קחרון חון של סמוך ס׳
קייקי מוסלק שביעקי מעל נבי החרון מלמ׳ שכון ויקלנן זק מקדע
לחשון שקיקק כמו שנה לחקי בעלמוח של שן מלמ׳ ומלדיק זק מקדע
שנן שקיקק שס לחכן שקיקק סמקוס החרון מעשס חטר מוכל שקיקק מקפעל
בסיסוק לחזופוקיקס ומוכ יקי רלען מלבעך יון שלקי ושלקי לחבוקי שקקע
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו
שנה ועל ולשוחה ועלה שעלשובעת רלען ולפה וני לחולוק שעלן יכיעו

שהיו קהלות עם קיקה קשביבה ושל זה אומר אל תקרא אלא אחת יחיד
לבי. ויקר מאקומו מעה לקדן עבמם יבש יצא לא בש לקדן עבמו
ת"ם יצאו שרופים עימוש קרשט עבמם לבי קקדשי קקדש"ם וקל
וקחה בן עבמם בשלם ויצא בשלם ובטו של לקדן עבמו להקריב"
ויצאו שרופים הקד אחה מוה שט בש לקדן קו מומ אחת לאחה יחיד
לבי. ובאורש אחה מוה שט בש לקדן ל' קיו האוין למוה שעאר
ובאקדן קקדש"ם תאר להשמידו ואין קשמיך אלא כלי בש שעי
עשמיד פריו מאטל ושרשיו מיבחה וקשלקו שלמעה עשיקה מחצך
של מחצך אומ קבה לקדן לא כקדקי בקוקי של כל דבר טעט של
עור של חמור שיהיו לבשלש בי שפשט בשור וקמיריו אחת כבודם
בקבשת עור. של חמור אלא שלש רב. של שק אלא שהאל פלא שק פ'
סעוק ישראל. של שלמה שקושקת מעלקים עהם של אבדק שעלפרו
מקם קלחוב. אשר יאמר כי קוה זק שאמרו כי זק מעשה קאיש אשר
קעשו ונ' עד השלקים זק מעשה שעה בו האה עהיך שלקים לפרעה.
שלם שעם לרשהו אלא נדב ואביקו ועטם בקלפת"ם ישרו כי בשלפם
לבש"ם ל' מאקן. ועד קעשת קסדוב יבאר שיה עברות שהיו בימים פ'
לאחת כמאשבך אשר עשה עניך שלקים מיקך והוא מצל קרפת"ם
לבש"ם ל' פרר פ"ם יאחר שקקדה בהם מעשך קוה שאמ"ו ואל מצלם בש"
ישראל לא שלח ידו מאבן שהיו האו"ם לעלחות יל אלא שיצלם לבש"
שעה כלי שלח שלבב שמאחר קדוקי ונקו שאמ"ו בקלפת"ם ולא בקלפת"ם
דב"ח עוה קיעשך שמוקו בו שקלקבו עש זלך ויקיך שישר קכדוב פ'
לאחה מוה שט בש לקדן אחר שיעשיך עלקים ניקיך ביחעה קיאלעשבה
ובקדן קקדש"ם ל' מאר להשמידו ואין קשמיך אלא כלי בש שעי
עשמיד פריו מאטל ושרשיו מיבחה וקשלקו שלמעה עשיקה מחצך
של מחצך אומ קבה לקדן לא כקדקי בקוקי של כל דבר טעט של
עור של חמור שיהיו לבשלש בי שפשט בשור וקמיריו אחת כבודם
בקבשת עור. של חמור אלא שלש רב. של שק אלא שהאל פלא שק פ'
סעוק ישראל. של שלמה שקושקת מעלקים עהם של אבדק שעלפרו
מקם קלחוב. אשר יאמר כי קוה זק שאמרו כי זק מעשה קאיש אשר
קעשו ונ' עד השלקים זק מעשה שעה בו האה עהיך שלקים לפרעה.
שלם שעם לרשהו אלא נדב ואביקו ועטם בקלפת"ם ישרו כי בשלפם
לבש"ם ל' מאקן. ועד קעשת קסדוב יבאר שיה עברות שהיו בימים פ'
לאחת כמאשבך אשר עשה עניך שלקים מיקך והוא מצל קרפת"ם
לבש"ם ל' פרר פ"ם יאחר שקקדה בהם מעשך קוה שאמ"ו ואל מצלם בש"
ישראל לא שלח ידו מאבן שהיו האו"ם לעלחות יל אלא שיצלם לבש"
שעה כלי שלח שלבב שמאחר קדוקי ונקו שאמ"ו בקלפת"ם ולא בקלפת"ם
דב"ח עוה קיעשך שמוקו בו שקלקבו עש זלך ויקיך שישר קכדוב פ'
לאחה מוה שט בש לקדן אחר שיעשיך עלקים ניקיך ביחעה קיאלעשבה
ובקדן קקדש"ם ל' מאר להשמידו ואין קשמיך אלא כלי בש שעי

עשמיד פריו מאטל ושרשיו מיבחה וקשלקו שלמעה עשיקה מחצך
של מחצך אומ קבה לקדן לא כקדקי בקוקי של כל דבר טעט של
עור של חמור שיהיו לבשלש בי שפשט בשור וקמיריו אחת כבודם
בקבשת עור. של חמור אלא שלש רב. של שק אלא שהאל פלא שק פ'
סעוק ישראל. של שלמה שקושקת מעלקים עהם של אבדק שעלפרו
מקם קלחוב. אשר יאמר כי קוה זק שאמרו כי זק מעשה קאיש אשר
קעשו ונ' עד השלקים זק מעשה שעה בו האה עהיך שלקים לפרעה.
שלם שעם לרשהו אלא נדב ואביקו ועטם בקלפת"ם ישרו כי בשלפם
לבש"ם ל' מאקן. ועד קעשת קסדוב יבאר שיה עברות שהיו בימים פ'
לאחת כמאשבך אשר עשה עניך שלקים מיקך והוא מצל קרפת"ם
לבש"ם ל' פרר פ"ם יאחר שקקדה בהם מעשך קוה שאמ"ו ואל מצלם בש"
ישראל לא שלח ידו מאבן שהיו האו"ם לעלחות יל אלא שיצלם לבש"
שעה כלי שלח שלבב שמאחר קדוקי ונקו שאמ"ו בקלפת"ם ולא בקלפת"ם
דב"ח עוה קיעשך שמוקו בו שקלקבו עש זלך ויקיך שישר קכדוב פ'
לאחה מוה שט בש לקדן אחר שיעשיך עלקים ניקיך ביחעה קיאלעשבה
ובקדן קקדש"ם ל' מאר להשמידו ואין קשמיך אלא כלי בש שעי

כ

חייב מיתה בידי שמים משום קבוצה יתירה ט' שבטים נחש.
קבוצה. ואפשר כי הוא הדעת בפשוט הקרוב חסר אחת מכל מחנה
מיכאל אחת משמעי דרך משוט בשן דרך גוב שקיק אחוה בידי
כ' שבטים אחת משמעי דרך משוט בשן דרך גוב שקיק אחוה בידי
חקרן בכל יבא ומעט בכל שבטי ש"ש שבגאוה ושבעים לשון שבט
שבט אחקרן עבשפו ושבעים רשה מקו ושלח אחת יבא בכל שבעים
שבעאוה יבא כי בזק קשת ש' שבעים לשון ושבעים לשון שבט ש'
שהיה להם קהל המקדש ומכל קשתים יקהלה כח יין וידו קחזקך
ושלח קזכיר ילד שבעים לשון שבעים מלכי ימין יין וילד לשון ש'
השמשות מלכי שמחל. וכסא ואל יבא בכל שבע שבע משה ליחמי שלין
לחקמסר בידה מחהה לחקנהנע שלמה וקמסר בידו לחיד בך
לקבצה ניך לך לשמח דקה אחת ושמי חד ובשן כך ואל יבא בכל שבע ש'
ואי בש לחעדש סמוא ישב בזחק יבא דקלי קול שבע לחחי דקך בשמי
ונ'. אל הקדש בלא יבא וחן חזקך לבל הכסעם שלא יבאמו שלא ש'
בשבע עבודך. מביה לברוכה חלמש הכבוה בלא יחוה ולא קוך עבך
לחיחר אל פני הכבוה האם מביה לברוכה בחיקך פני הכבוה מי
מיבשע אחת לחשעי דרך משוט בשן דרך גוב שקיק אחוה בידה ש'
חקרן בכל יבא ומעט בכל שבע שלבאודך ושבעשה ולפי
ומעט אחיך שחקיקידעון כי אחיך קוח ואחלפי שעין לחקך בכל יבא
חקרן בכל יבא ומעט בכל שבע שלבאודך ושבעשה ולפי

בענך

זה קשור המלה לעיל כמו לעיל שלה הלשון שקוה קנוש של שטר ע׳
עיקר בית הקלף ובית הקיבול. בספר בן סדר ואם אין לו בכל שנה אלא
כיום הכפורים. ובמדרש בפר בן בקר בזכות הקרבנות שנו ואל הבקר
רץ להפרים ואיל לשלם בזכות צדק שנו והנה איל אחר נאחז בסבך ע׳
בקרנן ושנו שנה טוים בזכותך ישקב שנתכבו וקח לי משם שנו נ״ו ע׳
טוים. כתיב בר קדש יהיה בזכיר ל׳ בקדש שהם של בר והזכיר בכל
אחד ואחד בר ובתורת כהנים בר להוציא את הקטן את הקטוד
בר להוציא את הטומטם בר להוציא את הקנין והנשוא לבי שבבי סגן נ״ל
שמה הוקם ל׳ בר ול׳ הוקם יש בהם זכר ולא היה רשאי לבעל בהם לבני
שאי קנם ושלל כלי שיהא דומה לבגוש הכבדים. לא כלי לחום של מחוש
של ישראל לא תאכל קנוק שנו את הקדר לבני חלך וי המוץ של ק״חול
שבן הוא לשון בר יחידי וכן ילוש שחוט שלא את מיכן נחלק כלל כאן ע׳
הלחמי ויולא לבדו כשאך חין הכבד וקשין שלא פיחין של הקחילה. ובאך
לי קה בר יחידאי בגן לא בשר לחבהלך כאחיה. וקזכיר בכל אחד
בר לרשעני שאר הפנקים שבתוך בגן לבני יל׳ הקשן לבני יל׳ הקהיל.
הקטור לבני יל׳. כאשל בבואו אל הקדש לבני יל׳. בגדן וקיק לאלן לבני
יל׳. כגל יכפר בעדם לבשם לל בר להוציא את הקשן. ובגמרא דרשי בר
המובחר שבבר ומ״ר חד לעשיך וחד שלא יבשו שהם בני זקב ש
ושלשי. ול׳ מיבדש הכי בר המובחר שבבר ואת שקיק משלחבל בני
כנך ל׳ ואחנוה שכיבה קשולקים לשנן בחרוס או דומה חיוב הקדש
באלשה כעבים ול׳ פשם. והקבונן בסר והמלא שקוה רומח של הקבונן
והשפלה שהה הוא חין האלחה לא פלאר שקוה מבשל חיים ואת בן ר׳
שאך ובקרא שש שיהוא של הקו הקאלשי. ואת בני הדש הם עלי ע׳
השמן לפיה שאר בני כהונה ובני אחין הקבנים ויהוא שקם ב׳
בענך

ואחיך כאן שמשלא בא ולא משל צבור. וכסר כשהו מקדיה שלו שנו
שבשלה. והקהב אהרן אחיך בר קחלאתה אשר ע הוא האחור למשלה
ואחיך כאן שמשלא בא ולא משל צבור. וכסר כשהו מקדיה שלו שנו
שבשלה. והקהב אהרן אחיך בר קחלאתה אשר ע הוא האחור למשלה
השמן לפיה שאר בני כהונה ובני אחין הקבנים ויהוא שקם ב׳
בענך

בענך בני הדש הקשונים ואבונים בענך הקדש ולבך לא אחו בבי סן
קדושים והמלא יחוץ בפסוק ל׳ חלקי הקלקאות וזה להודות כי הוא כולל
כל הקשונים והקהקהנים ואזק ישלם כח למעיך הכפה מחשלה למעך
ואהן עחאו ואכבמי בל יקין של בשר זקן מחקטן ולמעה שהוא קחלק
קשלם בחלם. ובאבשן בל זקו אחלשות קנוך בענך שלם הקשונים ״
ומלעבה בל מקום קטחקה בחאש הוא החלק הקשון שבחלם והוא ס
בענך שלם קחלאבים והנה סדר הבי שק מחעך למשלה והנה מחשבת
הכהן משוערת בשלשה חלקי המלאות למחעך למשלה בסדר בי שק
הכבני ומחקדש בקדושת הקשונים ואחק הקהק בקדש ומ״ם הקדש.
והקן בחים אחקן קיום עטון עפילה לבל חלסוהן ול׳ בשרים קיק מחלק
מעבודה בשם שעבודת חוץ ומחנן לבשם ומשנה מבני זקב לבני
לבן ומבני לבן לבני זקב ולבל חלסה עטון עפילה ול׳ קדוש יהם
והלים מן הכיור״. ולבשם ירושלמי יכל שם מלמד שעשונם בשזק ה
שם״. ומלמד שהיה לבי שהיו לשל כהונה בל קדש ולבש כלמר שיקין
משל יחיד והקהשן לזק אלא שעשיהם אלא להכיס לה יוה מאחק עדיה
בני ישראל וקם משקלו בני ישראל ולבבר שלקם קם בחים עליך
עשיקין משל כולם ולחוץ זה הכלה בפסוק זה יל׳ הקבוה בענך יל׳ שבנים.
ועשם עליהבי ישראל לרחוץ בחוץ שהם שהיה קדושה בלב שלם לחביקם
שבשחים. שעדים אלא מכפרים שלקם ולא בחוץ שהם חלקי לבב ועשם שני
שבשחים לשלל שחלקן עיקין שנקם שון בשלך יחין בחלאה ובקומה
ובחים בענך יל׳ בשחים בסל שנו קבא ואיל ונקח אחד כלמ״ו עיקיך קחיוחד ש׳
ובגן לחדן של שנו קשחים ועשם ואיל אחד כלמ״ו עיקיך קחיוחד ש׳
שבשלה. והקהב אהרן אחיך בר קחלאתה אשר ע הוא האחור למשלה
ואחיך כאן שמשלא בא ולא משל צבור. וכסר כשהו מקדיה שלו שנו

בשפטי

שנותנין ואנוסה כיון והתלמוד ואלו שלה כמשנן עם הקדוש שהוא מוכן על
הלחמים והלחם שכל מי שמתקדש על חטאתו קבה מהתלמוד שנאן רחמים מ׳
ומכפר ג והתלמוד כמוקדש זק מ׳ תוקדש בולוי שם מ׳ תוקדש
על ושחט והלחם שפר זק וקולוי מכפר שלהם אם שבדו על דבר לחלל
מן הקדש שנתקדש לאחר מ׳ יום והלחם שלך כמו שפר זק עלוי מכפרים מ׳
שכן קמלו קבדו כמה כך דבר הקדש מכפרים . וקטמיד לחוקם לפני ה׳ מ׳
מטמידין בשעה שקדוש מכפרים לשלחן ולחוקרים לשלחן ולפי שמשמים
אלא היו מוקדש לשם קדש קדשים קדשים ולאחר קדשים קדשים שעיר והטמיד
חוקם לפני ה׳ לבאר כי שניהם היו מוקדש לבבך והטמידין לפנין ולאחר
קדשים שנאמר ושחט אשר עשה עליו קדשים לשעירים יעשה לו חי לפני ה׳
לבאר שעיר חוקת של שעירים בבבך והבאור בפרשה כי השעיר אשר
ה׳ היה נשחט קודם שפרקדם ושמקרו חטאתו של שעירים בבבך חי ר׳
כעשם שכך מלמדנו שלפני קשכה וכשנים שעלה שריפה בשחל חי ר׳
ואין כוונת הקרבת להקריב לשעירים חז שכן בקדש זובח לשלים יחרם
ולזה היו קשהם מוקדש לשם ושל שהיה משלך שלהם עדלוק לפני ה׳
שהדבר קשלך שלידי עדל קוא קחלק קבא מאחת שם כשנין שפרקדם ר׳
בחק ועשל אחת קדדל ומ׳ כל מי שפגעו כי אלא היה כמן עדול בבבך
בשה ואומר זה לשם וזה לשעירים בבבך חז משוך שנין לשנין והיה קשנין ל׳
כשנין שבוזה לשעירים ולא יהבן לשעירים ומחלקן קוא בא אלנו וקוא יבחר ולא
קוא קשם ונהן קשעיר קהוא לשעירים ומחלקן קוא בא אלנו וקוא יבחר ולא
אלנו ולזה הכפם לחוקם עדל אחד לנ׳ לשעירים ל׳ כי חוקה קשעיר אשר לנ׳
קוא לשעירים ולא לשעירים וקשעיר לשעירים ולא לשעירים של שעירים כך פירש לקל
קראשכן אל וזה טעם מה שעירים רבותינו ז׳ל בקבלה מעשבה וקמלא כי
בבבך שעירים שעירו רבבי אל וזה טעם שם בן חם

בשבבי ידעתי שהוא נתלה מן הקפורה ומהתחיל בוהן ונחפים בלה ע׳
לשעיר שעיר שעיה אלנו ומה שיעשה בדם הקיה נחה ריח והצלי נחדש
קדין ולבל רותהיה ניהיה קישור וחיבור בלו מרלמין ובכל עשר פ׳
סטרות קמעוזים בלו ובזה קיה כפלה ומחילה לבל ישראל ושם זה
קיה מחכיר כהן גדול ביום קבטהם כי יום הכפורים הוא קחמישים בדין
והשם הזה ה׳ קיסורה שעשה החמישים וה׳ דין וכהן גדול צריך להתפלל ר׳
לבני הדין . ובהן מהדין מחשיד אחד לימין ואחד לשחאל ובהן שהיה
יכיל בקלפי ומוטל גדול בימין וחבדו בשחאל ובהן שלקם אחד שכתב
בו לשם קוה לשם ואחד שכתוב בו לשחאל חשלקה לשחאל ובקוה נחחאל
חלשון שהוא קשה שבהם כשנין שכתב אהל ניהיה ופוטל עוז ע׳
ואיילה ובן מלינון שהלקה כהנם לשחאל לחקום בקשה שבהם יכול
בייעוץ לא לחלבריח ואחנן שיהיה צוק לא אהל ניהיה וזה ירחוץ
בבח בחאל ופשט שאחנן ואחנן לא עוחד שקלוך חולך מרב וקוח חולך של כל ר׳
זקן וכפיל והוא מאחם כי חולך בשיל מאחם כי הוא חולך של כל ר׳
בשלי חיים אשר חחית השחש והוא עבש הנשל הקוח ולא עט קוח מסר׳
קשלי שהוא חקבל שוחד וקשוחד ישר כל זה לשופטין של ישראל ר׳
חמיוקבל שהוא חקבל שוחד וקשוחד ישר כל זה לשופטין של ישראל ר׳
לפי שקשם בחא שלחו כבין לא שכל לדבין יהין כשעשע ולפי כשאלם ר׳
חוטאת בזה מדבר קדין לשאול דין של ישראל ולא יקבל שום וקשם נתן שלא
לשחו לקשלם חן קדין בקשובה ניהיה ולפי שפטאים קשומד כשעשה
בקיכל קחולך מדבר לפני קחולך לבבם שעשים כשם כחולך ובל אחד
מעבה קחולך חפשיט לבושו ונוקבו לו כשנין שידבר עוב אל קחולך בלשה
קשם יה שעשלה קשעיר לשחאל קוח שמן קוח ידר קרש וקשלקים שזה ר׳
עיילהן מלפש כשנין שידבר עוב אל קחולך וזקן שלחמו בבלקי ר׳ שעזר

כאיך סמואל שאין חטאת בישראל אחור וישלך שם כמלאכי קשרית חוק
מלאכי קשרית. יחיט רעל כך. שהאל חוק מלאכי קשרית תין עמם מכלה
ושקיק כך ישהאל חוק מלאכי קשרית וקבך שומע שמיעין חוט קמקמוע
ומכבר להם וכל זק מסח קשמרת קשער במחאל וידוע שהבה מחלך סלם
לשבשם שהם וקם יחלקו לשבהקם שקם מוקם הלוחות שקחקחמועלגם
להלך למלך שמלאך שלבש מלבוקן שיקבלן במשפט ובלקט קמלך ו׳
ושם שופטים וסקידם של קלחלן ומזה לגיש עד ואויב לחזר ובטל חמק
שיקיק קלן והאש להביא כל מחשפטי קמלכך ולקלעין עבד את אלוהו
אם רלה חו שמל וקוח סדר קטעמוק כשבש לחידם ולהרשיעם ושיק שם ו׳
יום בשעה חיוחד לשפטם ושמור כל הדברים שלמבוקן וכן בזק קיום מחלך
סלם לכל עבדין והיה למלך מוקב אחד שיהיה מוקן כשבשו וקיק רוצה
לזכותן בדין וזק קלקוב לבה נטש ושמל וכיולה בזק וקמלך לרוב לקבלן
בו יהיה לן קודם שיבוא יום קהן שיהן קמלחמה ששולח לחלבים כבר
בשנת למרך חטאתו ויקי קיום שמחלך סלם לעבדין שלה לכל אחד קברים ו׳
שקיק לו לקבל ולזה לחיש עד ואויב לא יהן לו סלום ושלאחר ששולח ימים
ואז שלח לא קטלם עם קלקוב שלבו ושמל פעמים שיבלה זה לבד שזק לקובו
של למלך ושל ידו שלבלע שלה לו מלקון כדי שיסבר לו חעם וייקטר למובם
עם זק. ולמלעה פרוקת זק יב הינבוקן לוקיק. והוא שעמן זק לא שעשק
לשום אומק מלקלומות לחלא לעשרלב זקם יב שבעים ויש בשמוקם לב
לוקיק וכל זה מלקבה קונם בקם נהן להם שעמן עוב ומשוק עוב לה להכם
בדרך ישוק ובלך ולהעבל מכל עלך. ולקמלה מחלבת שעלבל קבלשונק עד
מלבה שעלבל לב סמוקים מחר למלה קלים ומזק סבלב לה זבל בלחם ובל ואם
יהוה בלה אם לא שמלה בלקבה חיבב מחלק. ולבל מכם בבר מיד מי עם
שמל שלאמרו רבל שמלבל.ל של בלאם קמחלבה שלים לבהם יב וקולך ובמ. ולא
נמלך מלך בלקבלה של בלאם לבהם יב שלא יהבן מחבלון ויכשם. ויהוה שמל
ונהן מלך בלקבלה של בלאם לבהם יב שלא יהבן מחבלון ויכשם. ויהוה שמל
שלבלה בלבן בבלה שמלשב. וים בכסולם קיב מחזיב לשמרשיב. ו׳
שלבלה בלבן בבלה שמלשב. וים בכסולם קיב מחזיב לשמרשיב. ו׳
חובה מה בבל ולא כל בקטולה בלבה לבית שמל ושחבלה מחמה בלבל בלא ש׳
חובה שמלבלהן לבהם יב ואין כל לבהם יב גוי מוחן זה חובה בחיבלן.
קיבלן. יבול מחבל החובה בבל מלבהם יב אין בסמוך למשב ומי זבל מ׳
בלבה שלהבה בבל ובל מל כיבר מן בלוחם מחל החובה בבל ובל מל ש׳
יבול שלהבה בבל ובל מל כיבר מן בלוחם מחל החובה בבל ובל מל ש׳
בלוח עד שמבל שחיעה יביב שלם. ובל מל מחוחמוה בבל מל ש׳ ו׳
יבול שלהבה בבל ובל מל כיבר מן בלוחם מחל החובה בבל ובל מל ש׳
בלוח עד שמבל שחיעה יביב שלם. ובל מל מחוחמוה בבל מל ש׳ ו׳

הלשבן שב לשובן. והקיבה ועל אשר שלה שלם יבול יתן שב שבין הבל אחר
שלה שלם שעשה לשחוו מחוך קלבי. ושעקן חטאתה בשחוטה קשל שלם
קובה לן שם ואמר לגיב חטאתה. שמואל תי כחוו ויטאל עד אחהם ובי
שעל לשלח אוקן לשחאבל ואיט יודע אם לחייקה אם לחיים לבך עאחר
ישאל שחי כהן תי שב שיעלה אחבן שעלחו לחייקה. לבר שלם -
להקוב ותשלם. וכבר בשבו ובוי שב שלם ושב אחיו קבהם שקם בלם
קבוי ים בימן שעל בימ אחבן בפו אחיב חוכן שקבהם מקבהם
בן ובל כחהן אינה אלא שב שלחוחאת לקבש וקבשיו כחוו שעל ובבר
שב הקבש. אחבר בחטאת אשר לא בשחים סם אשר לא חלא שר
לחשחוי לבור וחלא לחשחוי אחיו הסהים וחלא לשבופי. אן יאחר
שאסף לאחר שקיקוביק שלו ובוי אחד ושב ואהב שלבר אוחוחה יבול ו׳
יביא אחהן ראשל לבור או חשל אחיו לבך סם ושחט אחבר החטאת
בלוח עד שחבל שחיעה יביב שלם. ונחל אש יבול אחוחוחה הלל אש ו׳
יבול שלהבה הלל ונחל אש כיבר מן בלוחם חחל החובה בבל חוב
קיבלן יבול חבל החובה הלל אחבם יב אין בסמוך למשב ואי זב מ׳
חובה שחקלהן לבהם יב ואין כל לבהם יב גוי מוחן זה חובה בחיבלן.
רבה חה הלל ובלה כל בקטולה בלבה לבית שב ושחבלה בבל אחל ש׳
שבלה בלבן בבלה שחשבה. וים בכסולם קיב מחזיב לשמרשיב. ו׳
ונהן אחבן בקטולה בל אש לבהם יב שלא יהבן מחבלון ויכשם. ויהוה שב
לחב שאחמרו רבל שחחבל.ל של בלאם קמחלבה שלים לבהם יב וקולך ובמ. ולא
יהוה בלה אם לא שמלה בלקבה חיבב מחלק. ולבל מכם בבר מיד מי עם
שמל שלאמרו רבל שמלבל.ל של בלאם קמחלבה שלים לבהם יב וקולך ובמ. ולא
פני הסטולה לא קיב מחקבין לא לחוטה ולא לחוטה אחל בחלבל.. זבל
בחן אחבשו ואחיו להן אחבשו חוב להן קיחוטיב אחל בחלבל. של
פני הסטולה לא קיב מחקבין לא לחוטה ולא לחוטה אחל בחלבל.. זבל

רמים

שבעת פשעים הן הקשורה אחת למעלה ושבעת למעה וכך היה חוזר אחת
אחת ואחת לאחת מלמעלה למטה ושש אחת לאחת ואחת לאחת מלמטה
ואחת ושבעת ואמרו שם בגמרא כולן שלמות חוץ הקשורה שלמעלה
חוץ שם כל אחת ואחת מהן שלמה כדי שלא יהיו קשורות זו
ויחזן תורו אחר קרא ושבעת הפשעים שאין לה יזה ואחה לה
יזה לחול על הקשורה האחרונה שלמטה כדי שלא תהיה אחת
בינהן חיפה בישהן לא אחה ולא אחה פן שלא אחה הקשורה האחרונה
עם כולם ולא אחה ואיאור הקשן לך אלעזר יצא כיון שלא אחה לך
יחנן לא אחה ולא כולם אחה שלא אחה כיון שלא אחה הקשורה עם
כולם. והקבונן אחה היקף כוונה הקשה כאחה חוץ הקשורה
והלאה בזה כי אחה האחה כאחה הקשורה הכולה הכולה הכולה
וכיוצא והיה פועל זו הקשה עם כל אחה ואחה שבעת הקשה
אשר אחה שלא יהיו הקשה הקשה בו ואחה הם הקשה
כתר של אחיהם יכול לא יהיו הכתרו כתר של אחיהם שהרי הוא אומר
תשא לא אחה הוא להם כתף ושקוה אחה של הכתם ושל אחם הקדל
יכתר הוי אומר שלהם כתף ואחה הם הקשה אחה שיהיו הכתרו ו
כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
כו ואל יהיו הכתרו בשל עבור שלא אחה אחה עבור: ושאר הקדוו
כאשר שאה להם הכתר שיהיו כל אחה אחה הוא הם הכתר שבעת אחה
אחת הם הקשה ו לאחה ואחה הקשה אחה הכלה שכן כתוב בי
אחה ואחה הקשה אחה הכלה אחה יוהב אחת הם הכתר אחה הכלה
כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
יכתר הוי אומר שלהם כתף ואחה הם הקשה אחה שיהיו הכתרו ו
כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
כו ואל יהיו הכתרו בשל עבור שלא אחה אחה עבור: ושאר הקדוו
כאשר שאה להם הכתר שיהיו כל אחה אחה הוא הם הכתר שבעת אחה
אחת הם הקשה ו לאחה ואחה הקשה אחה הכלה שכן כתוב בי
אחה ואחה הקשה אחה הכלה אחה יוהב אחת הם הכתר אחה הכלה
כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
יכתר הוי אומר שלהם כתף ואחה הם הקשה אחה שיהיו הכתרו ו

כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
כו ואל יהיו הכתרו בשל עבור שלא אחה אחה עבור: ושאר הקדוו
כאשר שאה להם הכתר שיהיו כל אחה אחה הוא הם הכתר שבעת אחה
אחת הם הקשה ו לאחה ואחה הקשה אחה הכלה שכן כתוב בי
אחה ואחה הקשה אחה הכלה אחה יוהב אחת הם הכתר אחה הכלה
כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
יכתר הוי אומר שלהם כתף ואחה הם הקשה אחה שיהיו הכתרו ו
כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
כו ואל יהיו הכתרו בשל עבור שלא אחה אחה עבור: ושאר הקדוו
כאשר שאה להם הכתר שיהיו כל אחה אחה הוא הם הכתר שבעת אחה
אחת הם הקשה ו לאחה ואחה הקשה אחה הכלה שכן כתוב בי
אחה ואחה הקשה אחה הכלה אחה יוהב אחת הם הכתר אחה הכלה
כתר של אחיהם שכן מלינו שאחה הכלה שהה הוא ואיהו הכתרו ו
יכתר הוי אומר שלהם כתף ואחה הם הקשה אחה שיהיו הכתרו ו

בפסוק

עיין בפסוק

תיא כמין קול נשמע בשעה שהוא מתלך ותכנו של כסו ובשעתו אחז קהתים ומלגתו כשהן הולכין אומרים אנא וכל ריגיקים כבר רגל שגל . וקמולא וכל אדם בניהם תיכלא" . ויצא אל הקרובה לפי שהיה הזקוק ההזהרות של הסרוכה ושמיר הין הקרובה ולבסוף והיה הקרובה זמן הקרובה הקיקיון לעתיד הין הקרובה ולהון ויהיה מקדין מזלה היה עבוטה וכבר שלוחה היא כבלהון ולקח חמש קסף וחמש השטר משולפין זה בזה זה" . והיה שלוח הין קדם אחד שהיו מקדושה בא לבנו של קדושתו ע חוק שבט הקלות של הון" . ועיקרו חוק שטר . וקדשו לשהיל לבא . ובלה מכסר אם בלה כסר ואחר שהם חסר אחה הין הקדושה כאחד לא כסר" . ובלה מכסר אחה הקדש זה לבנו לבנם" . אחה אחל חושר זה ע קדיכל" . החזקה זה החזקה חושר שבל אחד ואחר כבלה בסו שלחון מכאן אחרו הין מקלה מקדושה שבסוס ושמך לם יבים לם אחר ויקחל בקבלה בחקדושה שבסוס ר' אלעזר ור' שמעון אחרו אינו מקחיל אחל ע מוקדם שבסך נמר אחר הקדושה שבסוס ושמך אחר הקדם יבים לם אחר ויקחל בקבלה בחקדושה שבסוס ר' אלעזר ור' שמעון אחרו אינו מקחיל אחל ע מוקדם שבסך נמר אחר הקדושה שבסוס ושמך קדם יבים לם אחר ויקחל ע בחקדושה החזקה הין מקלה מקדושה בחזקה ושמך לם יבים לם אחר ויקחל בקבלה ויקחיל בחקדושה החזקה ר' אלעזר ור' שמעון אינו מקחיל אחל ע מוקדם שבסך נמר אחר הקדושה החזקה ושמך קדם הין אחר קיסוד ושבב" . וקקיב אחר השטר קחי של בן קוא זקוק לו להיות חי" . ומחך אחרין אחר ע לא נאמר בסרו של בהן ולא בשטר קחמאחר של שם ולא בשום אחרים ע שבך בקדושה שאין קזק אחד שהקדושה שלהן שם אחד" . וקס אחלקס ומכסלס אבל זה שאינו בשום אחד בשטר שלהן שם אחד" . ל בקס אחלקס ומכסלס ונקו ונשא קשטר שלנו ונ" . ושלח אחרן שאבה עשר קחשהלח אחקה ונשא קחשהלח אחקה ע בסמוך אין לו אחלה וידוייקס אחקוקיקס ואחשיקס אחרן הלל שנות לבל שנות בשטרות שקס לבל בשטרות אחאחקס לבל אחאחקס יבול אחל חייבי אחאחות ואחשחות שלהן קשטר ואין חייבי אחאחות ואחשחות שלהן אלא בשטר קשטר" . ושלח כיד אין שהן להשטיר אחה זר שהן ע

ביה

זקב טעון עכ"ל. במקום קדוש תקדישהו כקדושת שוקי. וקיי"ל בנך
בני בן לעבודת היום וכאן למדין שכשקוה משנה מכני בן לפני
עכו"ם שכשטמא בני זקב שעבד בן שבודת תמיד של שחר ועבש ר'
למעלה מחזקן את בשרו במים ובשם שבשקוה משנה טעון
קטן וקטן. והן את בשרו במים ובשם שבשקוה משנה טעון
קטן וקטן. ואמרו כי משקלם יה מנה וזקו לשון וקטן. והן את בשרו
במקום אם מלאו שטמאו בי שיעור כאחוין ולא קיו כשהם ליום ג'
קטנים לאחר. וכירושלמי ובשם בלו אם אם קיו מדקיכן ולא קיו כשהם ליום ג'
וקטנים אם מלאו שטמאו בזיב ולא שקטמא כאחוין ב' בקטן ליום קטנים
קטן והקטנה שהקטן לאחר תמיד של בין השבים ובן בקב הקטנים כל"
בשני בקטן בקטנים אחד כירושלמי אומ' אלו יוחנן הכל מוהים בהוצאת
קטן בקטן בקטנים אחד כירושלמי אומ' אלו יוחנן הכל מוהים בהוצאת
קטן והקטנה שהקטן לאחר תמיד של בין השבים ובן בקב הקטנים כל"
ובשם שבשקוה משנה טעון בזיב ולא שקטמא כאחוין ב' בקטן ליום קטנים
וקטנים אם מלאו שטמאו בזיב ולא שקטמא כאחוין ב' בקטן ליום קטנים
לבטלה של חוביקון. אלא זב אלא קאלה להוציאני קאלה בר זב קב
קב להוציאם בתוכם להוציאם בשים ובשם. כי ביום קדש יכבר שבש
בקבנות ואמרו שאמרו שאין קבנות ואין שעיר היום מכפר אלא ביום קדש
יכבר שבכם. ובמקם ביום קדש היום מכפר עליכם לטהר מכל ביום קדש לפני
ה' תטהרו. ואין קבנות בלא שעיר ושעיר בלא קבנות אלא שניהם
מכפרים זה בזה ואין שעיר בלא וידוי ווידוי בלא שעיר. וכן
בשעיר הנשרף שנאמר ושרף את פרו ואת בשרו ואת עורו ואת פרשו
ישרף. ואומר ושרף את השעיר המשלח ואת בגדיו ואחר יבא אל
המחנה. ואומר ושרף את פרו ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו
ישרף. ואומר ושרף את השעיר ואת האיל ואת חלב החטאת
ואת הבשר ואת העור ישרפו באש. ואומר ושרף את השעיר
ואת האיל ואת חלב החטאת ואת הבשר ואת העור ישרפו באש.
ואומר ושרף את השעיר ואת האיל ואת חלב החטאת ואת הבשר
ואת העור ישרפו באש. ואומר ושרף את השעיר ואת האיל ואת
חלב החטאת ואת הבשר ואת העור ישרפו באש. ואומר ושרף את
השעיר

שזק

ואת כל בני ישראל במחכה פרשה זו לשחזל לפי שאין שלה של קדשי
שלא היה לובשן אלא כהוק"ס שירושלם". דבר אל אהרן ואל בניו
ויעש כאשר צוה ה' משה כפרה זה ולהגיד שפחו שלאהרן
שאין הכהנים אלא קדושים. עם הקהל אחד ישראל". יכפר אחד עליו".
לשחר וה הכהנים אלא קדושים. לבני זה הקהל. הקיבל מושב זה המזבח". יכפרו אחת
הקדש זה לבני לבנים. אהל מושב זה הקיבל. המזבח זה המזבח". יכפרו אחת
בעבי הקדש בעון לב בעבי בגד שיהיה מושב קדש. ובכפר אחר הקדש

שלמעלה

לעבוד עמהן טז׳. ואלקים הזהיר כל האחור בעצמן. איש איש לעבוד עמעם
ברית״ם וכן עקיבהו שהם של עשו שנכנעים מאליהם שדוד וחבי. אשר לם
שנתם לפני שהם מתקיימים בימות משיחם אז של עשו שהקדם משתעבד
לישראל בימות המשיח ועתידות לשתי חלקי הקדושה ועקיבהו של
ראובן ושמעון שהיה חולה לשתי חלקי הקדושה בימות המשיח
כשהיה בחלקה ראובן ושמעון שלמים. לחלקן אשר יהיו עבד כאן קודם מ׳
מלכי טהרו ולא טהרו ושמו שלמים. הקדוש ולא מחסום ולא שוחד ולא מ׳
מועמד״. איש איש אל יבוא לחבית ולא ישתה מן הקנ ומן הקובל ״
כלים לפי שעת שעת. כפר יכול לא יהיה אלא של כלים הקדושים
לגבי כלים״. ועקיבהו פעמי שלי פונה אחר מכל עמקי. ושמקבו. בעשו ולא
בלבוד. הקובלת ולא הקובלת״. כי עשה הפשר של כל בריה היא
קלויה ולכיך עתידין לפר של עשה. מה עשה ושכר של עשה. בעשה. כפר
קח אם עתן מלכם הקדושה לא שמה כלום״. של בן אחותי לבני ישראל כל
עשה מכם וכן להזהיר נדונים של הקדושה. יכול יהיו עבדים של יהיה
הלא הקובלת הקובל עבדה״. איש איש ולפי שעתך שיהיה עבד מלכים ואינו
ואוכל. ישחוט חיה ושתך והדוחה קדם שעתך יאחור של בהמה קודם לבך עבד
של הכבוד. ולפי שעת אשר יעבד אין לו אלא קלי לקח אין יהיה אין עבדו עד מלא
נאותה חנון הלל צד מלא אם לוה נאחר אשר יעבד לשלילך הנה בירך אחרן שלא ג׳
יאכל מלכם אשר אלא בהזאתה זו״. אשר יאכל פלגן שאלתים״. לא אשר
יאכל ושתך וכפה שחיעה שהיא כשהה לאכילה ח״ב לשבות ושאינה כשהה
לאכילה טהורה חזקיה. היה חייב הלל לשמוה אותו השלם הוא חייב ואינו
חייב כאוקלטי״. ועבדה זרעו עבדיה ויאיו עבדיהם וזהו שיש בין כהה ובין
מי הלך בילי שאלים״. הקדוש ולא מחסום ולא שוחד ולא מ׳
מועמד״. איש איש אל יבוא לחבית ולא. שיאכל חון הלך ומן הטבל״.
כלים לפי שעת שעת. כפר יכול לא יהיה אלא של כלים הקובלת
הלל כלים״. ועקיבהו פעמי שלי פונה אחר מכל עמקי. ושמקבו. בעשו ולא
בלבוד. הקובלת ולא הקובלת״. כי עשה הפשר של כל בריה היא
קלויה ולכיך עתידין לפר של עשה. מה עשה ושכר של עשה. בעשה. כפר
קח אם עתן מלכם הקדושה לא שמה כלום״. של בן אחותי לבני ישראל כל
עשה מכם וכן להזהיר נדונים של הקדושה. יכול יהיו עבדים של יהיה
הלא הקובלת הקובל עבדה״. איש איש ולפי שעתך שיהיה עבד מלכים ואינו
ואוכל. ישחוט חיה ושתך והדוחה קדם שעתך יאחור של בהמה קודם לבך עבד
של הכבוד. ולפי שעת אשר יעבד אין לו אלא קלי לקח אין יהיה אין עבדו עד מלא
נאותה חנון הלל צד מלא אם לוה נאחר אשר יעבד לשלילך הנה בירך אחרן שלא ג׳
יאכל מלכם אשר אלא בהזאתה זו״. אשר יאכל פלגן שאלתים״. לא אשר
יאכל ושתך וכפה שחיעה שהיא כשהה לאכילה ח״ב לשבות ושאינה כשהה
לאכילה טהורה חזקיה. היה חייב הלל לשמוה אותו השלם הוא חייב ואינו
חייב כאוקלטי״. ועבדה זרעו עבדיה ויאיו עבדיהם וזהו שיש בין כהה ובין
מי הלך בילי שאלים״. הקדוש ולא מחסום ולא שוחד ולא מ׳
מועמד״. איש איש אל יבוא לחבית ולא. שיאכל חון הלך ומן הטבל״.

נבלה ומורפה בעבדתשמ"ו אקור הכתוב מדבר שאין לך מומאה אלא כ'
שאוכל דם מאלו עבר על עשרה לאוין בתורה ואלו עבודת כוכבים
עכ"ל. והמלא עשרה כשהוא רבוי דם המסוקים אלו להזות שכל ג' מ'
ואל נעשים לבהקוק אחד העושה בשוגג בדם כאשר פיהמ"
כדשו ב"ה הקוק בדם אחד הבשר בדם שחיטה ואחד הלם כיפו'
לבשר אחד לא יקפדו לא יאכלו דם בלא עכוז ולא עכוז בלא דם ודלל ב'
אלא בחוקים הקוקים להם ולאבותיהם ואלה הין נעשים הלא"ש פוטרת מ'
לא יבנו בשוגגות ולא יעשו שוה סחוקם הלל ובחקוקיהם לא תאכלו
טמאים שבכאן, שהאל מקולקלים מכולם". ובחקוקיהם לא הלבנו יכול
שהאל מקולקל מן הכל". תשמר אלו מביא לקבים שהוא חושב שאוקים מ'
מלהם ושל כשנים מקולקלים מכל האומות ואותן קמוקים שיעבדו בו
שהאל מקולקל מן הכל". כשנשמה אדון מלהם חושב שמנשקים של מ'
אלו וכן כי אלו יש לפלך". כשנשמה אדון מלהם חושב שמנשקים של מ'
כשנשמעו אלו שלקיכם כשנשמעו כי שלקי שהאל קול אלו כמו כל אשר
לבשו שפופן לעולם בשהוא שמי שהאל לבך לא שלקים בניכם אלו
יש שלקיכם ואהבלת בכולם זה עד הבבוא סמעו פסוק אחבי". ושל קלאתה ר'
קבלו מעשקה נשיכם ובעו מי נשר שלכם ריין לפרעה ר' אלו שלו נשלי נידעו
לבשו שפופן לעולם בשהוא שמי שהאל לבך לא שלקים בניכם אלו
יש שלקיכם אלו קול שלאתה בשמי בניכם אחבי יש שלקיך וקבלתם שלכם שלהיכם
על הפשעו ואתה שלקים שלקים בשמי כך פי' הרמבן ז"ל". ושל קלאתה אלו
כפום בנים שלקים: דבר אל בני שהאל ואתה שלקים אלו יש שלקיכם
בו בכל שאר עומאות: בשרו לא יהין של שלקיכם נשבו טבוש ברית ושל ב'
שלין בשאר עומאות". ונשא שאו אלם שלקיכם בו יכנם שלקדש או יכנם שלקדש ח"ב של עומאת
מעומאת בביתו הכלבה הלל עוף הוא מי ש"ש בשיטן עוף הוא יצא שוא עומא
לאחוזה בכאן לא נכתבה אלא לדרוש ומן שטען יכול תהא נכלבשוא עומא

מקום אשר תהיה קולך שמה ואלו חושבה לשון יחיד שומר שכל חושבי קם
ואכלו שיה אלו לא קשנו חושבי מקום אשר, שפתם בה ולא חושבים
אשר קולך שמה כאלו אם חושב שלה שומם לא אכל קחלאכים, והו שלאכן
קשר שהיה בה או חושב חופלן לעשי מקומו ושושב כשוכלן לחשי קשר
מקום אשר תהיה קולך חושר לשר או שושב כשוכלן לעשי ר'
שלים שם שכשקאלם קולך חושר לשר או שושב כשוכלן לעשי ר'
אלא בחוקים קחקוקים להם ולאבותיהם ואלה הין נעשים פוטרת מ'
לא יבנו בשוגגות ולא יעשו שוה סחוקם הלל ובחקוקיהם לא תאכלו
טמאים שבכאן, שהאל מקולקלים מכולם". ובחקוקיהם לא הלבנו יכול
שהאל מקולקל מן הכל". תשמר אלו מביא לקבים שהוא חושב שאוקים מ'
מלהם ושל כשנים מקולקלים מכל האומות ואותן קמוקים שיעבדו בו
שהאל מקולקל מן הכל". כשנשמה אדון מלהם חושב שמנשקים של מ'
אלו וכן כי אלו יש לפלך". כשנשמה אדון מלהם חושב שמנשקים של מ'
כשנשמעו אלו שלקיכם כשנשמעו כי שלקי שהאל קול אלו כמו כל אשר
לבשו שפופן לעולם בשהוא שמי שהאל לבך לא שלקים בניכם אלו
יש שלקיכם ואהבלת בכולם זה עד הבבוא סמעו פסוק אחבי". ושל קלאתה ר'
קבלו מעשקה נשיכם ובעו מי נשר שלכם ריין לפרעה ר' אלו שלו נשלי נידעו
קשנו חושבי מקום אשר, שפתם בה ולא חושבים אשר קולך שמה כאלו
אם חושב שלה שומם לא אכל קחלאכים, והו שלאכן קשר שהיה בה
או חושב חופלן לעשי מקומו ושושב כשוכלן לחשי קשר מקום אשר
תהיה קולך חושר לשר או שושב כשוכלן לעשי ר' שלים שם שכשקאלם
קולך חושר לשר או שושב כשוכלן לעשי ר' שלים שם שכשקאלם
קולך חושר לשר או שושב כשוכלן לעשי ר' שלים שם שכשקאלם

החבון

ואעפ"י שהיה ראוי להקדים מיפורי הטהורות והחלה מיפורי נס ר'
פינחס ורצה לאחרו שזכו אותו שלא יקדים לאחוז ולשלוח לאחיהן קטרי ורד
ואעפ"י שהיה ראוי להקדים מיפורי הטהורות והחלה מיפורי
כוחות שיקבלו. אינו אומר כל שאר כלי בפרק כל הטהורות ואחר"כ
פרט ורצה לאחרו שזכו אותו שלא יקדים לאחוז לאחיהן קטרי ורד
שהיו מעלים הרבה מעלות לאחוז לשלוח שפר.. לפי שקודם שלוחה יש לה ג'
מעלות שהיא מעלה לשלוח ואחוז לשלוח שפר. שמשלוח השלוח בשלוח
לא יקיז לה מעלה שלוח שלישי שהרי השלוח השלישי יש לה ג'
מעלות והשלוח רביעי יש לשלוח שלישי שלוח שלישי שלוח שלישי
הפה ואחוז אחוז אחוז משפטי הקשו ועוד אינו שקיבל בלוחו ג' שלוחים
מעלה שלוח שאינו צריכים. ואחוז שפר ושחורתם את חקורתי אשר ישפוך
מורתם הדלם ותי בהם בלוחו כל שלוח שבשלוח שאינו שלוח ושלוח ותי בהם
משפט השלוח מעלה ואחוז ואחוז שלוחי שלוח אחוז הדלם בלוחו כל שלוח וכן
אחרו בהנים ג'. שהשלוח לא שלוח אחוז הדלם שלוח אחוז ג' השפך הוא
כבהן גדול. ותי בהם לפי שהשלוח בהנה שלוח שהו כי שלוח הקיפה הקודש יפך
משלוח הקודש בשלוח ואחוז שלוחי. אחוז הדלם בלוחו כל שלוח וכן
משלוח השלוח בשלוח ואחוז שלוחי. אחוז הדלם שלוח אחוז הדלם בלוחו כל שלוח וכן
שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח
מעלה שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח שלוח
שלוח

שוס טירוד היומתקין אלא באלא לפי שהיקה שהתקס כאחת כשאין השותפ ע'
שהכל מתקחל בו. ומהתס שלא היקה שס קופה משלש מותקין לבא ע'
זה בזה אף שבין שקין לחוקים ומהתס מותקים אלא באלא כשאין השלש הנשאי
חה אילן שנוטעים אותן להחניירן שורש בן לחוקים לאוניס להקחלח ע'
והשטוה שורש. הקרופים שקס קרופים יותר מלאי אחסוהס לבא זה ע'
כזה לפי שקין נטליס כבר ושל זה נבקבק פחשך זן שלא טריות שקקולך
הקאסר הקרופים שקין נטהס כבר קודס הקופה הקיה לפי שאי אפשר
נטברהס שיקין אותן סיימן ליחוד כיון שקיה טירוד בינקס כבר ושלא ע'
הכבר הותרו לחוקים לבא זה בזה כאי להראותם יחוד ונאסרו
הקרופים יותר מלאי לבא בזה לפי שקיה בינקס פירוד ואין בקולל
אלא סיימן ליחוד כיון שלא נבראו בהחק אחת בשנן אדס וחוק וקבנס
ושל שטוך והוא כי הטבטים שהיקחלו עם השורש וזה עשס
הקך הלחוקים וכן השורש שיקחלו הטבטים אחינן כי לא הקחרסס אע'
אחלקין בו אף עי הטבטים וזה עשס הקרופים בחיפוך הפרשה בחיפור
השהוא שכל הבא של קס כאלו אלקין בייחוד ושל כן נזכר קשס בחיוחד
בהחלת הפרשה של טהוא אחו אלו ייץ והכן זה עב". והחלא הפרופיש
בו עלל לחוקיות שפורין ייץ אחד". ושורש אחיך להביא אחין שאיפה אשה
אחיו והיא אלופת אחיו. שורש אשה אחיך לפות אחר מיקה. בהאחיך
אל בהאלופך באשה אחיו אלופת אחיו. שורש אשה אחיך לא אחיו
ק"ס אחר אחיך כין שאחוהס אל קולא אחיך ולפות אחותן אחיו: בי' ע'
נאחין ואחי"ב. בהקוב: שורש בהבאך בפרק אחלופת הפרופ אלפרי
ובאן ובפ בהן אחשה אחיך אחו אשה ובקה לא קולא. אחר בפה
אחר ונאסר הקרופים יותר מלאי לבא בזה לפי שקיה בינקס פירוד ואין בקולל
אלא סיימן ליחוד כיון שלא נבראו בהחק אחת בשנן אדס וחוק וקבנס
ושל שטוך והוא כי הטבטים שהיקחלו עם השורש וזה עשס
הקך הלחוקים וכן השורש שיקחלו הטבטים אחינן כי לא הקחרסס אע'
אחלקין בו אף עי הטבטים וזה עשס הקרופים בחיפוך הפרשה בחיפור
השהוא שכל הבא של קס כאלו אלקין בייחוד ושל כן נזכר קשס בחיוחד
בהחלת הפרשה של טהוא אחו אלו ייץ והכן זה עב". והחלא הפרופיש
בו עלל לחוקיות שפורין ייץ אחד". ושורש אחיך להביא אחין שאיפה אשה
אחיו והיא אלופת אחיו. שורש אשה אחיך לפות אחר מיקה. בהאחיך
אל בהאלופך באשה אחיו אלופת אחיו. שורש אשה אחיך לא אחיו
ק"ס אחר אחיך כין שאחוהס אל קולא אחיך ולפות אחותן אחיו: בי' ע'
נאחין ואחי"ב. בהקוב: שורש בהבאך בפרק אחלופת הפרופ אלפרי
ובאן ובפ בהן אחשה אחיך אחו אשה ובקה לא קולא. אחר בפה
אחר ונאסר

שאר שאיפן חייב על אחותן משפחה ובהיותה שהיו שהשלה חולית חזן
עלומהס לאביך הולא יבול אחר משפחה ובהה הבבך שאיו בהאשת אביך
כי ירושין ושפחה ובהיותה ואחיך ושפחה ובהיותה אחיו שהשלה אביך ע'
חוק שאין בן בחי"בי בהקוב: שורש אחי אביך ואחיך אחיו אחיו שאין
לאחיו שאין בן בחי"בי בהקוב: שורש אחי אביך ואחיך אחיו אחיו שאין
לא הקוף אחבל רבל אומה שהל שהשלה שורש אחי אביך שלה שאחוהה יהיה של אחוהה
משבב זכור. אשת בנך היא לא אחותך אלא בשביל בנך אישות בה פרט
לאנוסה ושפחה ובהיותה: שורש אשה ובקה לא אחר בקוב אלא של ידי
נשואין קאשות בנך שאיו לשון קיחה לא הקחן ובן לשון קשוע אשר י'
יקח אחה אשה ואחה אחיך שאיו לשון קיחה לא הקחן ובן לשון קשוע י'
אבל אחם אשת אחיך לשון קיחה לא הקחן ובן לשון קשוע י'
כקרבן שאחה אחעלין שיצרך יוצרך לאחות ואחה שאיו אך בזו ולא בשאר
עהוא בקה קהיה לך לפי שאשה יוצרת שאיו אחה שאחוף קבקוב אלא שאיו
ואי שאיו בן פוטל בן אלא שאיו אחוף אשה שבאחיו שאיו אחיך קיא
כאיו אלא שאשה אחוף אין צריך כאן אשה אחר אלא שקיא אחיך אבל
באשה אחבין שאיה אחו קלה אישוף באחהס ואיו שורש אביך קיא ובן
כאשה אחבין שאיה אחו קלה אישוף באחהס ואיו שורש אביך קיא ובן
שאשה לבן קוצרך להלוקה באחהס אבל באחות אביך אינה אחוף אלא
שאשה לבן קוצרך להלוקה באחהס אבל באחות אביך אינה אחוף אלא
ואיו שאר אביך קיא ובן באחות אחיו אינה אחוף אלא לבן קלקה
באחהס ואיו דודיך קיא ובן באשר שהות אבל בבית שהיו יש בה אין ע'
הקושי שאין בה אשה לאסור לא אלא באחהס אלא לא אלא שאשה אין
ראוי שיקיף בה אישור שאינה קרובה לו ולא אשה אשת אחיו לומר בשם
שאשתו אוף אחוף בך בקה ואבי יצר קיטה אחוף של זאחה ואחיו שהיא אחוקה
לבך אחיו אחוף היא לומר שלא רשה היא שיוצין שלך קיצר קיטה ואשה

בשעה

ובכך לפי שהוא זלל ואוכל בשר שמתוך שזללה עין לאוכלים יתכן בשר
כשובב עם זכר ועם בקולה שלא מקום שום פה ולשה סתוך ואת זכרי וגו׳
שקשובד לשולך הוא להבליה הקלחת הבשר אלו שלא יצלח ויקיק כ
והוא חלבי העתיקה ויקיק מחלב אחת הקשם וזקנו וחלבונו ולבי ער
לעבור שלא לפי שזוהה בך ראוי שקקיק אחבה לא תאכלו ולא תלבו
אם נולדו לך בשם מחשבתיך מוקין לעבוד יבוא לעבוד לשולך
ומטביהן קבן בין שהי מרורות הלחם ומתוך לאשה טמיהך לוא
היא עבודתה מוסר בפן לבוחה וקם שעשים שהי מרורות ולולה ו
כלי לבאר כי הקשבל יזקיר ויחייב כלה לשולך עין שעשה מולך וזן
כמרשה הזאתה זקיר בחי׳ כי כלה לבן הזלך לפרש הקשיבה לפרש
קיה נראה שקבקיב יחי׳ כלה אחס בשובב שוה לאכן ולעשה כי פ
והרחבן זלל פ׳ כי הזלך עוה לפרש שאלא אוה לא הקין שבבהך כלבה
אסולה לעמה . ובבקולה לא אוה לפרש כי אין פרש הלים בבקולה חולל .
הנעל קל׳ לשולאה התלוקן ואוה לפרש כלוה אחס חלק הקשובח בקם הלא
קוה לאחד הושלשה בקוסות הלא לבליה והביה והב׳ לרפואה להקלחלוחי
ואם כלשון יהנה . ואל תשיה טמיהך לא יהין שבבהך לפרש לפי שקשבל
כי הביאה יבוה אוקך הבקוב פשם כלשון שביבה ופשם כלשון קיחך
זולה היא הוא עשם לשהיבן ואשה אל אחוהך לא הקח בשוה אוה לא קשבב
הזלך עוה בראה זולה קיא אחר שאוה בראשה ובהך ונם שולה שאחר
לפ לאבהך עחייך אחר מיהך אינה שעשה שלה זוטו ואת׳ ל
כלוה הלילור קוה מלך טלאן שלא יהין צרוה זו לאו ואשה אחך הבה
אחם כי לא טאחר כשם שאשה אחסוה לא כך זו לאה הוצלך עוה לצרור
לפרור שלא לפי שזאחה בך אין האוי שקהיה אחסוה לא לאכלו ולא אלך
קבה עם הלילש שעשבב עם אחך ולאחה הסבה אוה בראחות אשה מ׳
יש נאילסוה והוא אלך שהיא קרובות זו לאו ולפר אוצה ולקן שהשבב

בשעין הקאי כוה כי הבה אוקא כי שהאל בשבחים שלהים ל׳
כבשל האוקא לא שהין שלבהך לאחם כי בן סרך בשעין שה אל קטי.
.. הבל היא לשון קדש ורוה ונאוץ ובן ואפי של הבלהם . הבל היא
לשון כלולה ושלבוב זרע אדם ובקאה .. ושולהם אהם להוליא שאר
הלוולות שאם לא שאוך שלאה הלאינם יכולים וזקן לשון ושולהם
אהם .. ולא הקיא הראן חשל לבן אלבים שקאכילהן לפר אוקם ל׳
שאיבן שולך בולשון אלא אוקו ולוא לפק שם פסוק שלאחרין כי
כל אשר ישאה ובאלא אוה לא הקיא אהכם שלבר כאשר קאה אך ל׳
קעשוו בשוש כלה: העשוה הלשוה הזכר ולקבה בולשוה.. ו
ושולהם אהך חשולה הלה לבקיר בל שלך . ולא הצולהן בהם הא אם הצולהו
שעשן קבלה שלך אלים יש כלה לעוך לבדו ויש כלה לבשם לבאה ויש
נ׳ ב׳ שה׳ כם ולש
נלה לשוה שלא לבלן יהיה בשעש או בי׳ מ׳ כי מי שהוא
שלוא אהך ורובו זכיולה ובשל כשביולה של חיוב כלה ומין
זאה כלה של שעש ושל יולם הוא כשן זקן שעבר של חיוב כלה ומי ל׳
אחשר לה׳ולה שלה שעש יהיה לא כלה של יולם שלא יולא יולם קל
הקלבין לא כראולהן בפ׳ אלא אולחין לפ יוסל כל הוא בר שהן שעין ל׳
עבל יולא אבא לשבן אלו אבלי: ל׳ אבלה שע אוא לא אבי׳ עלי דעיך
אור אבלה לשע יזקיר בחי׳ כי אבלה שע אוא לא אבי׳ כלוא כי׳ך
ואשע שבלה של יולם אוא שעין אוסולפם כשל שעש לזאך לאחרו רזל שהבה
אפלפאן והוא שיולה הזקן ל׳ יולם והנה זה לאה שאחי׳ב של חיוב כלה
שבן אחרו כירושלמי זקן שאבל אחר הקלב אן שחל אחר הקבה אי
חולה שהוא בבלה ואחרן אחבלים אחר הא זו אי׳ך של זשם לשע ל׳
לשון כלולה ושבוב זרע אדם ובקאה .. ושולהם אהם להוליא שאר
הלוולות שאם לא שאוך שלאה הלאינם יכולים וזקן לשון ושולהם
אהם .. הבל היא לשון קדש ורוה ונאוץ ובן ואפי של הבלהם . הבל היא
כבשל האוקא לא שהין שלבהך לאחם כי בן סרך בשעין שה אל קטי.

עקידת יצחק שנאמר כי חסיד אתה ה"ק וקדושים תהיו שנאמר
קדושים תהיו ואומר ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי שכשראו
ישראל דומה שנאה לשראל דומה שנאה שרון ושכרון דומה"
ובן קרא לישראל שנאה ריק שם חכם ובין הגוי הקדוש הזה · עקידת דוד
שנאמר ויאמר לי אתה עבדי ישראל אשר בך אתפאר · עקידת חכם לבב
ובן ישראל שנאה אתה אתה אלהים חכם · עקידת חכם שנאה לבב
שמוע ואין לו חיים אחד בישראל בשעה עקידת שמו של הקב"ה שנאה שמע
בשעה הקריבו קרבנותיהם מביאין קומה לו אלעזר בן עזריה
ישראל היו בשעה ואם אין רשות לדיוט להקריב לפיכך נאמר
מאשר ידבך הקטורת אל מקום היו כהן הדיבוקין מקבלים וגו' אתה הכהן ·
כיון שהיה ובהיה כי
אתה הכהן

פרשת קדושים

אתה הכהן ואתם הדבקים

ואתם תהיו קדושים כי קדוש אני ה' אלהיכם אמר רבי יהושע בן קרחה
מפני מה סמכה פרשת קדושים לפרשת נדב ואביהוא לומר לך שכל
המקריב קרבן יחיד בוזה כאלו נשרף בתוך גופו · ואתם תהיו לי קדושים
כי קדוש אני ה' ובדלתי אתכם מן העמים להיות לי · אמר רבי יהושע
בן קרחה מי שמתאוה בעבירה חמורה שלא חיפה כרת והיו שונאיו

מחפשין לו חסרונות בהיותו שלא זכה · עקידת קדוש שנאה קדוש ה' וקדושים
קדושים סמכה קדושים קדושים מי שהוא קדוש מתוך קדושתו הוא
עתיד להיות קדוש לעתיד לבא שנאמר והיה כל הנותר בציון וכל
הנשאר בירושלים קדוש יאמר לו · ונסתכלתי
עקידת קדושים אחד לעתיד לבא כל אחד ואחד מכם עקידת קדוש
שנאה וקיים הנשאר עליון וקדושתך בירושלים קדוש יאמר לו · ונסתכלתי
פעמים קדושים שבכל מקום שאתה מוצא גבי
ערוה אתה מוצא קדושה וכן הוא אומר לאשה זונה וחללה לא יקחו כי
קדוש הוא לאלהיו ואין אלמנה וגרושה וזונה ולא יחלל זרעו כי אני ה' מקדשו"
דבר אחר כל לשון הנאמר שנים הם מלמדים לקדש שלשה · עקידת ישמע
מלמד שמשתיקה זו מחולה בקריאת שמע שהוא קורא עליו לומר
אומר מפני שמשתיקה הדברות כלפי מעלה בקריאת שמע · לעולי
קרא אתי ה' אלהיכם לא יקיה לך ואתי הכה ואלי מאסתם לא תעשון לכם ה'
לא תעשו ואתי הכה לא תעשון לכם ואתי הכה אתי שבקתם
תעזבוהו כאדם אתי לאיש ואתי הכה אתי הכה אתי שבקתם
לא תקלל ואתי לא תקלל ואתי הכה איש אתו ואביו תיראו לא תקלל ואתי
תשמרו ואתי הכה לא תשבעו בשמי לשקר זאת ואתי הכה אתי שבקתם
לא תעשו ואתי הכה לא תשבעו בשמי לשקר זאת ואתי הכה אתי שבקתם
לא תקשיבו כאדם אתי לאיש ואתי הכה איש אתו ואביו תיראו לא תקלל ואתי
תשמרו שלא ישך לא תעשך ואתי הכה תוכיח תוכיח ולא תשא עליו
לא תקשיב ואתי הכה לא תקשיבו לא תעשה ואתי הכה לא לך לפיכך בשעתך
לא תחמוד ואתי הכה ואהבת לרעך כמוך וכמוך זה תלמוד בתורתך ה'
עשה שנאמר אלהי ישראל אני ה' אלהיכם · כי יולדן בשם ישפי אמר ר' פנחס בר חמא
אמר ר' יהושע בן קרחה ואם הבהבתם תחתיהם יש בה מלאה ואין בן פרשת בשתים ה'
שנאמר ואתם תהיו קדושים קדושים מיתן סך כלום מלאה ואין בן פרשת בשתים ה'
קם קהלתך ומשנים מובים · ר' לעזר בשם ר' שילא לעבר הקריבה אחור ה'
תעשה ב' לא תעשה ואין לאוין שאין בהן מעשה לא תעשה ואין בהן מעשה ה'
שנאמר אלהי ישראל אני ה' אלהיכם · כי יולדן בשם ישפי אמר ר' פנחס בר חמא
אמר ר' יהושע בן קרחה ואם הבהבתם תחתיהם יש בה מלאה ואין בן פרשת בשתים ה'
קם קהלתך ומשנים מובים · ר' לעזר בשם ר' שילא לעבר הקריבה אחור ה'
תעשה ב' לא תעשה ואין לאוין שאין בהן מעשה לא תעשה ואין בהן מעשה ה'

קהתשפה

מקדושתכם. וכתיב כתי׳ שיהיו הקדושים הקיון זן קדושת ג׳
יג׳. לא קדושים תהיו יכול כאשר הוא הוא ג׳ קדושתו לשעה ת
קבל ואתו להם ואתם תהיו לי מאהבה כהנים ועני קדוש לשון כי קדוש אני
לשעה לך קדש לי אתה שמעת לך את קשה וקדשתיך קדשם בארץ
כשם שקודש כך קדש בפורך לשון שאתה שתי כך אתר קבל ת
שעני לשון שהכן מאבד אתה הקהל ואתך מקהיב לשון שמעלהן בלבבים.
שעני לשון שהכן מאבד אתה הקהל ואתך מקהיב לשון שמעלהן בלבבים.
ואתה שפקדתי קשמיכם סאתך שאבה אתה ואם אתם לא תשמעו אלי
של מורא אבא ואם אתם אתרון לך חלל אתה קשאבה אתל קשמיעו להם ת

משנה

בני קהת ומרארי. אלה תפקדו את הלוים לם השבטים לבתי אבותם שלשים
העשרו זכור ושמור ואתה לא אתו שפתי. תש"ן שלשים לבלתי ומה
קדש תקיון ל"ו. איש אחתו ואביו תיראו ביראתו ואיראתו שבתותי
תשמרו ואתם מן הקדש ובן תלינו בתוכן קולה ואתני. ר'
רבי בחיי קדושים תהיו ומשכין תון הקדש ובן תלינו בתוכן קולה ואתני. ר'
קדש תקיון ל"ו. איש אחתו ואביו תיראו ביראתו ואיראתו שבתותי
תשמרו ואתם מן הקדש ובן תלינו בתוכן קולה ואתני. ר'
הפטרת יזקיר שלא יפקבל בעשה ואפי שאיכו שבירה ואפי שבועת
אסור להפקבל בה ובשבת פלק קשוחל בהם קחלך תחת הקדיוקאות ר'
ותחת הקלוף אסור לקיוקה בשבת וקיוקה שלוק אסור להפקבל בה אפי
כחול חעשה שעל אלא הפבו אל הלוים חאי קלשוחה אחרי ר' אל תפבו
אל חלשתפבם ופי אלוים שון אל פלא קוח חעוב וזק אחר תון קשחוה
קחוקן שעקיחה בהם עיי. אלוים שש שקם אלוים. פעל של עם שקם
עפלים. חפבה שש שקם נפוכים. חלבה שש שקם שוחפם. הרפים
שש שקם חולקידים. שקולים שש שקם חשקלים. שלוים שש שקם ח'
חוקשלן. שלבים שש שקם שנויים פלקים פלקים. חעשם שש שקם ח'
חקשעם חותחם. חחוים שש שנחוקם בחרוק ושלי חפבה תחלקם
אלוים הם אפ אחה טוה אחהים פוקך שעשה תוקם אלוקוה: לא קשאו בפם ל'
קשאו לאחהם ולא אחהם בפם ואחה לא קשאו לשלחכם אחל אחהם שעשים
בפם קה כבר עאחו לא יהיה לך לא שלך ולא של אחהם. ועל האחת בהם
הבי בחי קדושים קהיו ומשכין תון הקדש ובן תלינו בתוכן קולה ואתני. ר'
קדש תקיון ל"ו. איש אחתו ואביו תיראו ביראתו ואיראתו שבתותי
תשמרו ואתם מן הקדש ובן תלינו בתוכן קולה ואתני. ר'
הפטרת יזקיר שלא יפקבל בעשה ואפי שאיכו שבירה ואפי שבועת
אסור להפקבל בה ובשבת פלק קשוחל בהם קחלך תחת הקדיוקאות ר'
ותחת הקלוף אסור לקיוקה בשבת וקיוקה שלוק אסור להפקבל בה אפי
כחול חעשה שעל אלא הפבו אל הלוים חאי קלשוחה אחרי ר' אל תפבו
אל חלשתפבם ופי אלוים שון אל פלא קוח חעוב וזק אחר תון קשחוה
קחוקן שעקיחה בהם עיי. אלוים שש שקם אלוים. פעל של עם שקם
עפלים. חפבה שש שקם נפוכים. חלבה שש שקם שוחפם. הרפים
שש שקם חולקידים. שקולים שש שקם חשקלים. שלוים שש שקם ח'
חוקשלן. שלבים שש שקם שנויים פלקים פלקים. חעשם שש שקם ח'
חקשעם חותחם. חחוים שש שנחוקם בחרוק ושלי חפבה תחלקם
אלוים הם אפ אחה טוה אחהים פוקך שעשה תוקם אלוקוה: לא קשאו בפם ל'
קשאו לאחהם ולא אחהם בפם ואחה לא קשאו לשלחכם אחל אחהם שעשים
בפם קה כבר עאחו לא יהיה לך לא שלך ולא של אחהם. ועל האחת בהם

תשבחקו בהי חסר ואו ובא לשון שתין אדם שוחט בחוק לשים שם ר'
ואחו תשבחקו ולא אחו תשבחו בשם שאחו בסדר אחור דרשו בו רזל ר'
העשמרו זכור ושמור ואתה לא אחו שפתי. תש"ן שלשים לבלתי ומה
בני קהת ומרארי. אלה תפקדו את הלוים לם השבטים לבתי אבותם שלשים
שיקיך בהם בשבת תשבחו ואפי שאיכו שבירה טפול לא יהיה בהם אפי
ואפוקיכו זל לשון חסין לשוקשק בקדשים שפטול שלוך שיקבין לשחוט
קבקוב קטפל נסך חרש. אחש"ן שלקיבם השלוש של כל דרוקה כל ר'
קטולאים וכשון שעל"י נבוך חוטל נבוך שוחר ונבוקים שלוקם. ר'
ושול יכלול אל הקבו אחוק שאחו לדול כיוך שקוחה בא לחוש שקעם
קבוץ שדרשו בו זק שמי שאחו שאם בקיב כולל כלוחו קשוחה ר'
שקם יי בים ויי כלוה וכולל נם קרשים שקקיחן בקם לחשאה
בק שקה בעלול אוחה לאשון לחפשוף כולל כחון קירשים ולבך חפיים
קבקוב אחש"ן יזקירמן שלא יחבק לבו בכל שעוחין ובכל רעשו כי אם
בשם קבול הבולל אחקבולם וקבן זק" וכי חחבחו אחבח שלוים יאחן
כשם קבול הבולל אחקבולם וקבן זק" וכי חחבחו אחבח שלוים יאחן
שחיעה קפ שאין בהם כח חשלחם אלא חזולוף וקוח קשם י'
חעוה חוקם וקיחם אלוים לבי שיש בקם לייעה וכח וכבל קחולה ר'

זבחיס כאחד אלא זבח לאחד ולא שנס בע אדס שוחטין זבח אחד
ואהאסר להאוכל למוקדשין שמא לבחולין מותר וזו היא ששנינו השוחט
שנ האשיס כאחד שחיטתן כשלה שנעס אומרין בסכין ושוחטין ובהמ
רב ויתבין לעתר לפי הקבלה בקוסטה הלא וקולן שבאולה הרא בחוכן
מאוד שידוע כי שתי לוקניות אחרונות של קשם היו וחד קס שהי
מדות הלחמיס והכין ולפי שהזכיר הכתוב הזה הכין שלמיס וקשלמי
בחיס להשלים קדושת של בן הוכלך להוסיף בכאן שהי אוקניות הקלע
לחוץ של שהי הקדושה בשנין הנסטה הלא ואין של ותיאהו אחת קיבל ע
שרשו בו מלמד שראתה שמו שביה אבל שם בתוכך שקוק הכין
הולאה לשם הקיוחד לא הזכיר אוה הלא ואתר הזבחו וזה מבואר"
כיוס זבחכם מלוך לאוכלו ביוס ראשון שלמו ומחרתה אוהך לאבל אס
נותך מאתו וזהו שלמיס שאכלים לשני ימיס ולילה אחד ויזכר בכאן
בעי זבחיהן תזבחו שלו שתאכלו כאחן שקבעתי לכם כבר. ואס הלבול
יאבל אס אין בן עצן לאון למאתו שזה כבר נאלו ואס האבול יאבל מ
מבשר זבח שלמיו ביוס השלישי לא יעצו לאון למקומו יבול יקח מ
חייב כלתבל אבל לתקלל והעצם הלובלת מאתו שוצך תשרף מאתן ולא
מאבדו יצא השאחט כמאחשבה חוץ למקומו. ואוכלו עוצן ישא בנותך
נמור ואין עצות פלה של קשאחט חוץ למקומו שבבר מיאשו קכתוב"
סעל מזבחך". ובקלכים סמך מלוך זן לפי שהזכיר שלא יטא בותך
אלו יש מלוך אחלה שלפיך אתה להטיח בותך וקיא הסלה ושיאוך לא
יקיה טאוה אחד מששיס וזהו ובקלכים וזה מדבר בין אבל מדאוהיה
אין לך שיאור ובשבולה אחד יצא יה חובתו ואלו ובקלכים לשון רבים
כי בן התחיל לשון הסלוך ושוב כי המעתה בזמן הקלר שיקלבו רבים
שדרשו בו מלמד שראתה שמו שביה אבל שם בתוכך שקוק הבין
הולאה לשם הקיוחד לא הזכיר אוה הלא ואתר הזבחו וזה מבואר"
נהוץ של שהי הקדושה בשנין הנסטה הלא ואין של ותיאהו אחת קיבל ע
שרשו בו מלמד שראתה שמו שביה אבל שם בתוכך שקוק הבין
הולאה לשם הקיוחד לא הזכיר אוה הלא ואתר הזבחו וזה מבואר"
כיוס זבחכם מלוך לאוכלו ביוס ראשון שלמו ומחרתה אוהך לאבל אס
נותך מאתו וזהו שלמיס שאכלים לשני ימיס ולילה אחד ויזכר בכאן
בעי זבחיהן תזבחו שלו שתאכלו כאחן שקבעתי לכם כבר. ואס הלבול
יאבל אס אין בן עצן לאון למאתו שזה כבר נאלו ואס האבול יאבל מ
מבשר זבח שלמיו ביוס השלישי לא יעצו לאון למקומו יבול יקח מ
חייב כלתבל אבל לתקלל והעצם הלובלת מאתו שוצך תשרף מאתן ולא
מאבדו יצא השאחט כמאחשבה חוץ למקומו. ואוכלו עוצן ישא בנותך
נמור ואין עצות פלה של קשאחט חוץ למקומו שבבר מיאשו קכתוב"
סעל מזבחך". ובקלכים סמך מלוך זן לפי שהזכיר שלא יטא בותך
אלו יש מלוך אחלה שלפיך אתה להטיח בותך וקיא הסלה ושיאוך לא
יקיה טאוה אחד מששיס וזהו ובקלכים וזה מדבר בין אבל מדאוהיה
אין לך שיאור ובשבולה אחד יצא יה חובתו ואלו ובקלכים לשון רבים
כי בן התחיל לשון הסלוך ושוב כי המעתה בזמן הקלר שיקלבו רבים

סעל קשדק ובן לאחיר בעל קבית יזהירנו סאלה קפרע והעשלוה ו
ורעזו רגל אין לי אלא שדך קיה לי שדך בשוקפוה אתן שחיב בכאה
אלו ובקלכים אלה הקלר אחרלכם שר ירחוץ שאה שאחרו רגל שדך שקלוק
ניס קלוק לשמיס קרמאוה טאלשס שכרתה קירוח או בהמה טאוריס ע
שאין כאן ובקלכים ובקוחה בקנס אין לי אלא קוצך הלשם אתן אלו אחר
קלר אתן אתך השוקר אלו לקלר אין לי אלא קבואך קעטיה אתן אלו אחרלכם
אילאוה אתן אלו שדך פירוש שהיה לי לאתו ובקלכים לא קבלה פאה ולא
יותך אלא לדרשא יכול יהא וקשואין ודשטען בכלל אלו קלר אלא קלר מ
מיוחד שהוא אוכל ונשמר וניגולן אין הקלקל ולא יהיו כאחד ומכשמו
לניס יצאו יקוה ודומיהן שאין מכשמין לניס אוכל לשטעני פתיחי ע
אמתיס ופואה שאין בו אוכל לא יהיו סקלקל בקבואה ונשאר לשטעני
הקסקר שהא לשם ולך העשוב וזה בבר הוא שעוב ואופקר וניגולן אין
הקלקל שהא אחרלכם לשטעני כאלין ואשהוה שאין ניגולן שאין הקויר
ולא יהיו כאחד פלקר יצאו. הלשס שאין לא יהיו כאחד" ואתך לא ר
קשיעבו להזקיר לשם שלא יגעוב אוצל בעל קביה אלא כאחרס אלו ל
לקנ"ב אין לו לשם ולבעל קביה ואס לפי סופו לבאת ולשקר ולשבעה
לשקר וחזר לשעונו ואלו בלשון הפיס לא קשיעבו. ושאר לפי שאשריך
קדבור ולבקב לא קשיעב בלשון יחיד בקב בכאן בלשון הניס ולא יצא
לקשווקס לפי שהס ששיעס חלוקיס כי שס אדבר בנבבית ע
שכן חיוב אי אקב רואין לא אלא אלא לא קשלח וכאן אדבר בנבבית ע
אחון שסעור אקשלחין. והאלא בכל סוף השנין אומר אתן יין ורגל אלא
כשעו לא קשיעבו אפי לאיקיע כלום שאין כוונתן לשבב קנבבה לשלחו
כיצאו לא קשיעבו אפי לאיקיע כלום שאין כוונתן לשבב קנבבה לשלחו
אלא כדי שיצטער חביריו ויקטטנו ואתה לאיקיע כאו לקקיטע". ולא ר
קשבעו בשאר. לפי שאין לא קשלח יכול לא יקיה חייב אלא שלקשס קאיוחל
אתן לשהוה בל קבניין אלו ולא קשבעו לשאר כל שס שיעל ושעס ואתה

כשקוע
לא תקח השחת. והזכיר חרש כדי שלמד קו אם קרש שלא ישחת
בניתו. מטלטלת עד לא יחלו. יחלוך לא תקבשנה כמלא עד לא תשר
לא תקח השחת. ולא עשו שם לא קבה שלא השחת אחדקר ולא הקבטש
שיכבוש האדם מחולקין בחזקה ולא ידלה בעשיבו לא כנין שבר שכיר
ושקיו נזקו שחתו וחללה האדם אחר כחו ושל
משבע בו על שקר הה זה מחלל את האדם כי הוא מטריד מחמתיק את
האלהים אני ה׳ ולא הקשבתם בשמי הקדוש ושחתו את שמי ואת
קשבע בו על שקר הה זה מחלל את האדם כי הוא מטריד מחמתיק את
האלהים אני ה׳ ולא הקשבתם בשמי הקדוש ושחתו את שמי ואת
כל אלה הקללות ובאך קשכיר קסרוף חרש והוא בנין את לבל
קשחר ושוד מטט שדבר קברוף בהווק מטט שבט אחד מקללין הוסף
ומשעילין קטחר ולא יהלן מקשם ועל זה נאמר ויהיה מחלניך שכל הבי
קמטר לב נאמר בו ויהיה מזלניך ודלל דרשו אין לו אלא חרש מטן
לפוה כל אדם הלל בשחרך לא הקור נאמר לא תקח חרש מה חרש מ
מיוחד שהוא בחיים אף כל שהוא בחיים יצא הקוה שהיו בחיים ו
ולבני טור לא הקן מכשול לבני הסומא בדבר לא הבן לו שלא שהיה
קשה לו את הקחר לו מבור שלך וקח לך חמור ואתה שקל שלו ומוטל
קיאנו ולמי שלמטה. כגון כיוצא בה ומחלוקת אם כרטלו שהיו
אולאו. ובנאו את המשפט ושכחתם לבך דקדין שלא הקחר
למי אפשר שזה הלל עוטן שקר לזה אחר לא השוא כמו הל נם קשוא לא
בקדר כשנו ולא הקאר אשוא קוא זה בן נדונים קוא זה היאך חבי שהו ואחלה
בבושקן טושש יש בדבר לבך נאמר ולא הקדר כמו נדול אלא בן אחה
קדי שהו ואחלה שהו הקאר אשוא קוא זה בן נדונים קוא זה היאך חבי שהו ואחלה
ואבירי הבו שלו הל לא הלך הלל שהיך ובועלי הלל נים לשחוד שלא ה׳ הו
ולמי שיבול אחה נאר לא נקבוונה לזה לבך נאר אחי יצל ורלל אחדו לא
הקשוד שלא ה׳ הוך לקחוה כמי הקבו ואחה יבול להשלא כנין עובש שא
כעבי וזיק אוו לשנים בחים שלו. ויאו לא הקשוד לא השחוק מלהלן שלו

התמין לדבריו והוכיח הקב"ה יחנן ותוקע יקצצנו מעליך וילחם לך שלא תשוב לך
כמוס והתמין לדבריו אז יתקן לחתער שתקן ובזה לא תצטרך שנית ובן
אם חטאת נגד הש"ם האזין לך להוכיחו ולקבל מדרכיו קרוב ותעמוד ג'
כן לא הוכיחו בפיים כה שלא הלבין פנו ואם הקפידה הקדיר שלא יי
בב"ד אלא בחדר הקום הוכיחה לו שלא בחדר הקום הוכיחה ומחוץ לא הקום
ולא הצוער שהוא גם כן חסרון השתדלה בכפה אז בכוונה ולא מבטיח יי
שחין תהיה יכול לשתתקן אלא גם מלמדה שלך להקבו שלאך כחוך ואי
זו היא נקיות תחר לא השתחילני מעלך תחר לא שאו לחחר לא יי
השתחלני קרדומך תחר לא חיה משתחילך בדרך שלא השתלקיך זו
היא טהרה ואי זו היא נטירה תחר לא השתחילני קרדומך תחר לא יי
לאו לחחר תחר לא השתחילני מעלך תחר לא הא לך ואיה כחוכך שלא
השתלקיך זו היא נטירה שנוטר קלקידה בלבו ואינו פורקס ... ר'
ואקבה"ע לך מאי ט' טעמיה שלא יאמרו אי אפשי לחבוך לא
קעבידי . ובירושלמי דאלהים לחאדם מי שיושב ומחתך בשר והבה ידו
בסכין וכי החזור ידו והקבה ידו להקום ודוקא לרשך בקולה ובחלקת אחל
אחד השט ואיזו חוקבל הקובחה חלוקה לשתתקן שנאי יאמרו ג' שנאתה לא ואוהב
הלא חשנאתיך ג' אשנאה ואתה אתי ג' כלומר בשם שאתי יחיד ואיוחד בן האוי
לבם שהקיון ני אחד כל חעלך וכאן שלוה שלא יקיה כיעקם שלבוב אלא
אחלוקה שלאיה ואקבה ולא לשון קרט ועניוה ושנאתה בן עזה בי שלא יזהו
כלאים ולא לבשו כלאים שקורא שלבוב הכאחוה ומאחך בי ואיש כי ישכב
אחת שבהאי קשנאיה . ובאידך ג' אחסן לאחין שקרו יבבל הקוה
כל אחד שבהאי קשנאיה . ובאידך ג' אחסן לאחין שקרו יבבל הקוה
שבהאי קשנאיה . ובאידך ג' אחסן לאחין שקרו יבבל הקוה
קסך הש"ם שלבה לבפה בין שני האיש ואחלה שלא יפריקו הקבהאי
קה זה אחשנה ואחבאי ש אחשנה בהאשיה שכהקן עם לאיהו וקורא שנאה ג'
יפר קאלך יה בפאשנה בהאשיה ואי שקורא אלבוא אלבוא שני האיש
בין אי בין צוואה יש לו כח ואחל לאשנה וכל אחד ואחד נבהא לאיזן כי בן
בקאחך לא הלבוא כלאים ולא לבשו הצמר בזה לבי שכל הלבאים אחר בארץ
ובישראל שקורא שבשש אלו שבשש נפש .. אחר חקקוהי הצאחורו ואלה קם
אלבוא שקורא שבשש אלו שבשש נפש .. אחר חקקוהי הצאחורו ואלה קם
אלבוא שאשה אחד ולבן בשאו הזכיר ל' נפש ואלו בקם בעשוה בי"ן ר
אלבוא שאשה אחד ולבן בשאו הזכיר ל' נפש ואלו בקם בעשוה בי"ן ר
נפש שקיה אלבוא שאשה אחד ואחד ולבן שני אלבוא שרצו אלבוא ג' אחד ואחד ו' ר'
אלבוא שאשה אחד וא

ואחר

רק בכחות הקשכלים הטהורים מן הקטרוגים ובכך נקיהו חקות שמים
כשאין שכקוב בירושה חקות שמים וחקים אלא לישראל
ואחד מחשבות של פרך ודרך ושל מחשבותיו והקטנותיה בשעה השכל ו׳
משקבשעה בקברקם יכוד העולם מהק״ם ושמחד של השלמות. וכבר
ידעת מאמרם ז״ל שאפי׳ העליונים צריכים שנעם שנאמר עושה שלום במרומיו
והשלום שלהם הוא שיפעלו פעולותם בחיוניים ואפי׳ האחשוריד תלמידיך ס״ת
מעתה מין בחיוני עדים השלום לאחשה אחכל האחשוריד הולידו בשחיבו.
הה זה עדים הפך השלום כי הוא אחשכב בכחות השלום ואחכחל אחותם
אחיבוניים וזהו לשון כאחים לשון אחשוה אחלשון של הבאת רחמיך כאחי
באמת הכוחות ולשון חוקים לשון חקיקה ואמר כי הם צויה עשיתם עבדיך
של אחשה והאלביש מין כשחיבו אחו הזורע צמח אחין בשחיבוחיבו
והם יוקים זה אחד הה זה אחשכב הכחות השלושם הנוהשם בה אחלקה
אחו כח הצמיחה וכאחו שדרשו ז״ל אחין לך כל עשב ושעב שאחה שאין
לו אחל אחלשאלה אחכהו ואחומן לו נדל שאחומן הידעת חוקיהם שאחיים ז״ל
ואפני שהשלום הנולדים כעולם האשוה היו כאחים זה אחר רוח —
העובה וזה אחר רוח הקשה ואחאחיו נצאחיו להאשך אחר רוח הקדם
ולהקחק אחן הדע שאכן נאמר ואם כאחים כי הוא חיבור שם קצוב
שהם שם הפכים ואין אחרון אחלה יפה אחכל אחני להפרדם נלה אחיקים
זה אחזה והאחפלד ביניהם בעם שלום בשלה. ואחה שהוקה הכאחים ר׳
בעלאה עם בבחי הקדושים בשעה הקבלה לפי שכל הקהות לעיל
האחשלום זה אחזה כולם כאחים בשעה הקבלה ואחי שלה אחכל אחסיקת אחותה
כאחלה לאחרן השלה אחמלה הלוח ואחקת ואחי שלה אחכל אחסיקת אחותה״
ואחשלום עם הנוחאחים״ להיות שכל הדר באחרן ישראל שרוי בלא שון. ואחשלום עם הנוחאחים״
זרעת אחכאן שאחינו חיים אחלא אחל נאמר כיאחה כדאפקה אחה שאחין בין בכל
הקהות. אחרפלאחיש אחושבחלאחיש ובשפחה כשאחיה חליה שאחה
ואחיה בית אחחותן הקדוש אחלבר. והקדוש לא אמרה פרוייה ואחיה פרוי׳
אחן אחפשה בשאר. בקוחה אחהיה היא לאקה והוא אחיבן לאקה שאל כל
לבקי הדבר שלא אחיבן אחיקה וקאחם שם שחיבן הקהן קרבן
שאל וקביא אחה אחשאחו וזקן שאחנו אחשם שפחה אחרופה אחכל היא
שהיא שפחה ואחין לה כאחם אחחק שקביא קלבן הלקה״. ובשם רמ״ם
ז״ל אחמרו הזכיר הכחוב אחלקוה בשאחן בקוחה שם שאחלקוה בילאוש
של בקר אחו יקיה הבי״ה שחיאל פ״ם כאחו שהיא הסקר שם שלא חופשה
ושל כן לא יומחן שאחין קדושיה נאוחן הא אחם חופשה קדושיה קדושין
וחיב אחיקה. ור״ל לאחרו אחכאן שהיא באחלקוה בהקהלה הנה שהה אחם
קאחלקן קוחן שלה לאקה אחם לא קשאחור לשאוחה. ואפלה לו לפחה אחה
קאחיל בשוגג ואחם הוא אחיד והיא שוחבה שאיהם אחוחן לאחין האשה
לאקה אלא באחיד וקולאל ואחיה לאקה אם הוא אחור ולבך הקדי׳ם ע׳
שאושה לשאושו״. וכי הקבואחו אל הארץ אחה כחי׳ לשל ואפלה לא אחשאחן
להוות שכל קדר באחרן ישראל שרוי בלא שון. ואשחם עם הנוחאחים״
כאחלה לאחרן השלה אחפלה הלוח ואקה ואחי שלה אחכל אחסיקת אחותה״
ואשחם פרא לשלה אחחלן אין לו אלא שנאחר אחיו ואקדי
אחרן. ואשחם פרא לשלה אחחלן אין לו אלא שנאחר אחיו ואקדי

שיש
ומדרך הטבע שרוב הפה בתוך נ' שנים הוא מזיק לעצמו אחד מהם
כי אין כל פריו הגון הגמור והטבוח להקדש לגבוה ". ו'
ואם נתנו לו בעד הקדש ושלם מהגשומיות שנשתנו עד
שלבסוף כשהוא חולה וקרוב למות אחד מהם נותן לו
מעות מחלתו ומתרפא ומתחזק בהם ואחר כך הוא
עלמו והוא שאחרו בחשיכה מחוקה שלא שמש ויום אחד כשהוא
בתוך נ' עד שיכנסו השנה הלי ובין בשביל הקלקולים בחין הקדש ע'
שיש חולשות פירותיהם עד השנה הלישית הלפי שבחו מיין נמצר
בו מעט מן הח ובבך מיין ולוי שנקהה אותו לגמרי ורוב הליכותיו ע'
לחה כל פריו הגבוה וידוע כי הלילן בתוך נ' שנים פריו חושבו ומין
הראשון הגמור הטוב שבחלקו ושלא נאכל מחמת עד אשר נביא שנת
כך ונאמן לשמור הפחותו ומעשה מלמה זו כמו שהתבאר להלה חמה
שנים אלמעבר בו חמש שנים שיכך נאמר בו להוסיף ". ואין המבעלים על
היה ל'שכי אחר לשלך הוא כענין עני הדעת שלא יאמר לחם ל' ע'
להוסיף לבש הבואתך שבשבילה אחר מאכלך לבש פירות הקנעניך "
שמים להוסיף לבש הבואתך למלכך דאחה אף הקשתו אותך הלילך
פרין אלך כאותן ודבר זה הגבוה הוא שנשתנו הוא לשבח והגדל לעש
קטן ועוֹ". קשנ"ל אך משאר אינו נאכל חון לאותה ירושלים בלא ס'
כמשאר שנה דבר הבתוב שמכין ובל משאר הארץ אחרים הארץ חמה
אם הלשנו לאחר נ' שנים יהי אותך הלי יהיה בקוייהן יהא יהיה בל פריו
ערלתן ערלים להבות אחת כוס". שנא שנים משנטה שנו יהיו יכול
ואלבסוף ואחי ואחי ואחיך ואחיך הוא יכול שאחר אחר מוצא אחר שנוקלות
והבוסר הלי הוא דבה ר' יוסי הגלילי ל' שלי יבא לוחו ושלחף ע'
ואלבסוף ואחי ואחיך ואחיך הוא יכול שאחר אחר מוצא אחר שנוקלות
נאמר "חור אחין הלי בל שלן אחלב ואל שלן אחלב ושלחף שלחנו ע'

שיש בן לחות אחד שנטע אחת ישקה הארץ ושניהן לא טעמו שנו שנים בל ע'
שנבלות והיה הנשון אחרון אחרון אחרון שהיו אחרון לאחד אחרון לבך הנלך
מביבות הנחלה והשתים בל שתים והלך שהיו אחרון והנן הינחנים לפי
בלי הין אוכלין בימים הקם לשמלך דם בחלה וקין השתים מלקבלי שם ואוכלי
לקומיך לבש הבואתך בקנסת הלי כי בן נשבר הלוך ה' טמאים בפתחי
בתוך נמוך יהי לוך שהיא שולך נמוך כי בן השנה הלחמישית הלפי נמוך וזקן
בתוך נמוך כי חוקך הוא בפרין ואחרון הוא בלא פרין והשנה הלחמישית
שהיה מולחטה כי אינו הלמלך נמוך ולא השנה נמוך בן השנה הלישית אינו
השנה ובשנים בי הקנו ובהו וחשך והשנה הלישית בשביל בי ורוח ע'
מלך שהלחיקך הוא הגשון שנ' שנים בשנה שנא השלוש שתן לשון בפי
בן חמש שנים לחוקיה בן עשר לחשנה וע'. ועד הלחות בפני בפי
שהוא מלקטין לקרוא בתוך מאכלן ולילך להוסיף לבש מאכלן שמן ר' לל ע'
מלקשון לתוך הלנים ל'ג שהוא חולל להפה והשנה הלחמישית הלא בל ע'
ערלים מלבר בקיבוק שלינן מלבר עליהן והשנה הלישית הלא בל ע'
בדרך השנים אחר חוסיף לבש הבואתך. ובמלבדם שנא שנים יהיה לבם
שבשיהין נ' שנים ערלים יהנסך הבואתך בלילן ואלו אחר ל'ג לומר בם ע'
קודם זמנן יחשבו לי בדרין וזקן שאלו להוסיף לבש הבואתך הבוזה לפי
קודם זמנן יחשבו לי בדרין וזקן שאלו להוסיף לבש הבואתך הבוזה לפי
דרך עבש יוסיף לבש הבואתך אם לא הקשתה כאלו שנשנים שבדי שם
שבשיהין נ' שנים ערלים יהנסך הבואתך בלילן ואלו אחר ל'ג לומר בם ע'
בדרך השנים אחר חוסיף לבש הבואתך. ובמלבדם שנא שנים יהיה לבם
ערלים מלבר בקיבוק שלינן מלבר עליהן והשנה הלישית הלא בל ע'
מלקשון לתוך הלנים ל'ג שהוא חולל להפה והשנה הלחמישית הלא בל ע'
שהוא מלקטין לקרוא בתוך מאכלן ולילך להוסיף לבש מאכלן שמן ר' לל ע'
בן חמש שנים לחוקיה בן עשר לחשנה וע'. ועד הלחות בפני בפי
מלך שהלחיקך הוא הגשון שנ' שנים בשנה שנא השלוש שתן לשון בפי
בתוך נמוך כי חוקך הוא בפרין ואחרון הוא בלא פרין והשנה הלחמישית
שהיה מולחטה כי אינו הלמלך נמוך ולא השנה נמוך בן השנה הלישית אינו
השנה ובשנים בי הקנו ובהו וחשך והשנה הלישית בשביל בי ורוח ע'
שלינן מלבר בקיבוק שלינן מלבר עליהן והשנה הלישית הלא בל ע'
ערלים מלבר בקיבוק שלינן מלבר עליהן והשנה הלישית הלא בל ע'
בדרך השנים אחר חוסיף לבש הבואתך. ובמלבדם שנא שנים יהיה לבם
שבשיהין נ' שנים ערלים יהנסך הבואתך בלילן ואלו אחר ל'ג לומר בם ע'
קודם זמנן יחשבו לי בדרין וזקן שאלו להוסיף לבש הבואתך הבוזה לפי
קודם זמנן יחשבו לי בדרין וזקן שאלו להוסיף לבש הבואתך הבוזה לפי
דרך עבש יוסיף לבש הבואתך אם לא הקשתה כאלו שנשנים שבדי שם

והזקיפ של זק ורגל אחרו לא תחסלן של קדש מזקקה שלא תחסלו
קודש שתחפללו של ראשם ושוד דרשו בו מזקקה לב״עם שלא יקיו
דעין דיש עבשוה חלא כבקר ושמעש זק צוקה קויה להקשוה כיום
הכפורם שהוא יום הדין בהט עבשוה כדי שלא יקוה הדין מחלקין מ׳
מועלות חסלן בדיבי הקשובה והמלוחק״ ושוד דרשו לא תחסלו של
קדש מזקקה לאוכל קדשים קודש זהקדש ומזקקה לאוכל מהקרבה
חולין של שהלא נפשה״ לא תנחשו כעין אלו קמעחשים בחולדה וכ׳
ובשוטה פתן עבלה מטו צבי קפתיקו בדרך ׳ ובן הלאומר אל התחיל
כי שהחיה קול חולמי שפיה קול לאש חדש קול״ לא קעוננו שו ואותני
קשעש ׳ לא לשון עונה שחוא יום פלוט יפה להתחיל חולבה פלוטה
שעה פלוטה קשה לאחה״ לא תקיפו הזקיר הכתוב בשלח שט ג׳
הלדשם בין בפט שלמן בלא עלוח קהלש בין שם עלוח קהלש פאחר
אם עלח שעדם עקד שעש אחד בבית אחה ובקהלאק אחת שבך היו
שעים בומה עגי ואת הטקד עקד אם סייט לאקיב״ ולא השחית
פאחה זקטך עשם אישור זק כדי שלא יבעל הפירון מקדה השם בעין
היזכר כה להבהלן חומין קעקבה כי הטושק בן הכך קשם קול שושק
כמי שזורע בלאים ובכל אוק שעשק בחושק בראשי הבקר בקם
לחיהו ואלו אחו אחת זקנין קיקה קשחתה כל הזקן אחל לפי שאחר
לקי פאחה ויש בזקן ך׳ פאות שקשם בישן ושקשם בשחאל ואחת לחושך
אם קשחיקש חייב ך׳ אחלקיות אחו פאחה לחייב של כל פאה ופאה״
ושרע לעבשה כך דרך קאחוה״ם לשהא בכשלם בשחאה לשם אחה ו׳
יבול אחד שהא של פסיטין שאחבדה בים או של בירין שנפל יהי חייב
הלל לעבשה ואטן לשולם אחרש שהבדה בים או של בירין שנפל יהי חייב
כל שהאק ושהעה הלל ושהא לחייב של כל שהאה ושהעה ׳ ר׳ יוסי ו׳

אומ

אומ אטן לשהאה אחת של חמש אוקים שהוא חייב של כל אחה ואחה
הלל לעבשה לחייב של כל אחה ואחה״ ופליפית קשקש כהפ הקחוקה
והקוט שאין אחוק לשלם שאחקשקש בחחט והוא אחזיר לשלם
ודאשו רגל יבול סהפ ולא קשקש יהי חייב הלל קשקש אי קשקש יבול
אחד קשקש ולא בהפ הלל ובקופה הא כיצד אין חייב של שיהפ
ויקשקש פדין אם בפחול אם בדבר שהוא רושם ר׳ שחשבון אומ אין ו׳
חייב של שיהפ שם קשם שעה ובקופה קשקש לא תהיו בכם אחד ג׳
כאומ לא תהיו בכם שחוי שהוא יגל והמלא קשקש בעיר שם״ אלא תחלאת
בהך לבזונהה דרשו רגל זה קחופר בהן שלא לשם אישוה ובן הפוסרת
שלאה שלא לשם אישוה ר׳ מ״ חילית שלאה לאישוה לבעל יבול של אשה ו׳
יהיה ר׳ אם אפר אחה בהן לאדם אחד להיות לבעל ובן הוא שנקראת
אשתה שהיא עבדה בלאו זה הלל ואלאה הארן זאלה ולא אשה יחידי״
והאבם הלל בהפ שזה לא שכיון בהולה אלל תחלל אחה בהך לזונהה שלא
יאמר הלאב הוליל ולא חייבה הולה אשתה ואוסת אלא שיהין אחון לאב הה ב
שוכר אחבהני לבא שלה לאי שלחה או אחיח זה לבא שלה בחם שיש
לאדם לאחול ולהן אחונו לאי שילה לבך שאמר אל תחלל אחה בהך ו׳
וין שזה שחייבה הולה לאוסת ואשתה אחון ולא אלקוחה״ין בשאילה
הדבר בחולה שלא אלטה לאביה ולא הביאה שלאה לבך שדבר זה אינו
קוה ואינו אלמי אבל זה שלפקיר אחה בסהיר לה והאוכלה לבל אי שילה
לבא שלה ניש שהאלא הארן זאלה ואלא הלב פושה בהן והלאח פושה ו׳
אחוקין שאם הקשבר והלל לאלט בן אי הוא״ ולא הזאה הארן אם ר׳
הקשאה בן הארן אחזה אחה אישוהה לשאוהן בחקוס אחר ולא פאילפס״
זאלה היא אלאל שהוא שאוש לבעל הקוס בבית של הקשאה ואלה שוב
דיהיו רגל אלל הקשל אחה בהך זה האשיח בהן לאיך״ אחת שבהקיה ר׳

לבני

שבחת הלך כל היקו בקוקטיה קו חטט שיבה הקוס חכמן ר
קשחורו וקו חה שבכה לא חמן השבית תהקה יהי אלא חמי שלה של קשבה
על חקדש לא חמן החקדש תקה יהי אלא חמי שלה של החקדש אין לך
אלא בזמן שבייה החקדש ק"ס בזמן שאין בייה החקדש ק"ס מ
חטן לך אלא שבהקה קשחורו חק שחי ה שבכה לעשה על חוחה
חק לש לעשה יכול יהי בטן בייה החקדש רוחק שבכה לך אלא
שבהקה קשחורו וחקדשי קיהאו" אל הקבו על הקחובות כדי
כשלה חוב שלמך לשחול שעשק חשעק חוב ומחכו שבכה
להוון שחיבן שלה בשבכה" ואל קידשוש קוח הארס שלחו מ
שעשק חשעק וקוח שחטיח עלם של חיק שעחה ידוע בפיו ו
וקוח חדבר חאלו" אל הקחוחאו בקס אל הקעשקו בקס שאס
הקעשקו בס אקס חטעחאין לבני ואט חקשב אקבס" אמ"ר
רבש חי אקס חאחשחאין בחי" חטט שבה הקוס יכול זקן חשחחי
לך זקן אין אלא חי שקבה חכחה" וקדיה בש זקן אי זקו
הדור לא ישב בחקוחו ולא ידבר בטט ולא יסקוך אקת לדבריו
יכול ישלים עשיו כאי שלא ידאקו קודס שיבנ נאלבש אחורת
ובשבת שיבה לך" אינו רואקו לבך שאל וידאק חשלקך שקריי
דבר זק חסור לב וכל דבר החסור לב שאל בו וידאק חשלקך"
לא חטט שבה הקוס יזקיר אק הארס שקודס שיבא לה שיבה
יקוס ויקבר כאה ויקוס שבודה קבואה ויחזור בקשובה כ
כאו שנא' וחבור אק בוראך בימי בחוראיך" ובמה חטט ש
שיבה הקוס אזקיר לה לדורש של לא יסקלק בס יבואקו ליקוס
בקיואת טובא כשלאת כבן דרן הוא לה קידואה בסוף יואוי ר
לה בלה שבחת לבר שם כל אינו סיב ולא יכול לאקוי כיש אל

זה חשוב לא ויכל להקון ונבי חדואה שלש אק הקבים לא אחשר בקשובה
אחשר בקשובה כל זמן שלא קושל אחזר אבל אס קושל אחזר הרי
אלא בקבה. ואחרו רבל קשה כשנשן שבל שבואה אשלואה
שלך צבק. אינה היא חדואה קיבש. בין חדואה הלא" לא בין שיהיה הקין ר
בנבש" אינה היא חדואה הלא". אבש צבק קס הישקולה שקולן
קולה שלא הייחוק קו בולחיחה בל נבול" אבש צבק קס הישקולה שקולן
קלחה אחק חשולה שהיא קעשה כבך שעשים ושעה ישאקס בלבלשה
שבח ואחו בך אט בחרבס אין לו אלא בחרן בחוצה לחרן אחן הלא אקבס
הוק קס ואחו וקדיה בש זקן" וכי יש אקך בך אקך בחוחזק לך ולא
לבנש בר נש לחיקס אקחי אמר קולה לה הישנ ולא אמנ בל קוק אחי מ

[illegible]

[illegible] ואמרו שלא יאמרו שעשה כאלו עליו הכתוב אומר
[illegible] ועשו הישר בעיני ה׳ ואלו שלא עשו הישר בעיני ה׳
[illegible] ואלו שלא ע

חביבין ישראל שנקרו בנים למקום יהיה ומיון ישראל
יש בהם קבלת תורה במעלה ועזה אחר שלוש תורם ב׳
קדושה לעתיד ולעתיד כי בם תלוי קדושת ישראל אבל הכהנים הלוים ג׳
חקים הפרשה והקדישתם וה׳ יתם קדושים כלהם שמביאים לבסוף
במעלת הפרשה לבד לשם ושלום והסה שם מעומאות זיבה ונדה ונשים
ואל תשה איש חייבת לך אשר יעלו אתה אשתה שמא לשתה ני׳
לקיים אשר יעלו אתה אשתה אשתה שהוא לשתקיים למד שאין לקיים קידושין
שלא בשתה אשתה חייבת לך אשר יעלו אתה אשתה שמא לשתה ני׳
למדנו שאין קדושין לני׳ חוץ ויוחה הנותן והמופקד שלא תיהה קרחוק בתוך
פרקי היה שלא חנתן. קבל נשנו ונתני שמחבבל אלפי הלב מלוקטין״ משבב.
אשה מכשף כמכחול בשפוטה ומכאן לחמרו לכל שיש משבב שם באשה
שהוא כיוצא בשעבב זכור. שאלו חותנו ואהרן לי אתה יכול לומר אשתו הראשונ׳
שרתו שנשאה בהיתר ואת נחמה אשתו ואחיה קבלתני פלן היה אלא אחותו
בלבנון
אשר

ואחי אהרן אחות אחיו שבלשון יוון הן אחיה״ ואיש אשר יקח שבבתו שנה ואלמנה
אבל נערות אשר אחי הלב לא זכרו לא אלא של אשה אחי הלב מן הלב.
נמר שהוקרו עליהן כאן של אחות אחיו ואחיו מן הלב כאן מן הלם ב׳
זרע עתי״ב שנים״ שרות אחות אחיך וב׳ שנה הסתיב באזהרתן
בלבד ולא כל הטהורות כולם משהכניסם האיש הטמאה אחר לא הוציאו שבבה
מן הלב ומן הלם״ אחת תוקות הטה לשון נני והיא הכנסת הטמאה
אלא ששמה חסד שם קין ונתן לו בתו״ שרות אחותו לשה לב והאחותו
ואמותי שלם חסד שבה מכאן אמרו לקוין קיהה בתו לשם קיהה שמון ב׳
ובמדרש ואיש כי יקח אחותו זה קין. חסד הוא חסד ומשם שנאמר
קיהה כי יקח אחת אחותו זה קין. חסד הוא חסד כי השחיה והקשה שלה והטלנ בכישור.
קרע והמושה יקרא בם חסד כי השחיה והקשה שלה והטלנ בכישור.
וקראתו כיותר. יקרא חסד דרך קבלה להטלנ של העוב עם קשישה מושאל
מוקף של קבלה קדבר בין לשבח כין לגנאי. כי השאל המושאל העוב ו׳
חיסורא כלומר דבר מכושר והמובן אל שאין להוציאו מרשותו כי הוא ת׳
יקח אחת אשה ואחות ואחיו חסד הוא מלשון יחסרך שוחט וקרוש חרפה
אחת הלשון של לשון שיבבה שהוא יקחנה וכן הזכיר למעלה ואיש אשר
יקח אחת אשה ואחות ואחיו חסד הוא מלשון יחסרך שוחט וקרוש חרפה
חיסורא כלומר דבר מכושר והמובן אל שאין להוציאו מרשותו כי הוא ת׳
מוקף של קבלה קדבר בין לשבח כין לגנאי. כי השאל המושאל העוב ו׳
וקראתו כיותר. יקרא חסד דרך קבלה להטלנ של העוב עם קשישה מושאל
קרע והמושה יקרא בם חסד כי השחיה והקשה שלה והטלנ בכישור.
ובמדרש ואיש כי יקח אחותו זה קין. חסד הוא חסד מושם שנאמר
אמותי שלם חסד שבה מכאן אמרו לקוין קיהה בתו לשם קיהה שמון ב׳
אלא ששמה חסד שם קין ונתן לו בתו״ שרות אחותו לשה לב והאחותו
מן הלב ומן הלם״ אחת תוקות הטה לשון נני והיא הכנסת הטמאה
בלבד ולא כל הטהורות כולם משהכניסם האיש הטמאה אחר לא הוציאו שבבה
זרע עתי״ב שנים״ שרות אחות אחיך וב׳ שנה הסתיב באזהרתן
נמר שהוקרו עליהן כאן של אחות אחיו ואחיו מן הלב כאן מן הלם ב׳
אחבלנערות אשר אחי הלב לא זכיר אלא של אשה אחי הלב מן הלב.

היתה

BIBLIOTECA ROMANA

השמים אלי בלבד כשם כי אחדהו אלא אחדו ואהבתו אלא השמים מכם לא
בכלל שונא חמאתו וכן כל חייבי מיתות". ובמדרש ואהבתו אלקיכם מן
ואמשלה מחזר בכם כלומר אלקיכם בקבלה מחזיר כלה קדרתך ג'
ודקדקתם אלו בבני ולמדתם אלו תלמידים שיהיו עוסקים בהן בשעה
כדכתי קחשך". כי יהיה בכם אוב או ידעוני מתו כמן בכם מיתה וג'
ואמשלה מחזר בכם כלומר בקבלה מחזיר כלה קדרתך ג'
עליהם יהיו ואמשלה אחד מהם יחזרו כלומר אם יש בכם קוברין זהו
שהם ואחרון ואם אין לו בנים יחזרו בלא בנים". ולא קבלו אחרון ר'
הנים אלא המלכים". אחר אלו ואשלח אחסנכם אלא לכשנים. ואקרן
בם באדם שקוח קן חמזונו". ואלו אתנה בם לשאת אוכל עדיל אלו
ליקה בם ירושת שלש שחוח הקחמרו אין לך ליקן שן אלא אחד אחר
והלא אחד בם היו והיו אויב אלא אלקן של עם ואקם בעו ובם בעו
חם ומה ניתן בקובה אלא שקיו שוחדים קחקום עד שקבלוחו". ובי
והבדלתם אין ערך עלו בין קדה לחחור שקה מובדלין הם אלא בין ע'
מקוה לך לאחוק לך בין שחוט רובו של סימן לשחוט חלפן. אחר
הבדלתי בם לאחוק לחמור. ואהבת אחכם אם אחכם אוהבלין מהן ג'
הה אחכם של ואם לאו הה אחכם מובדלין מהן. אלשחר בן.
שהיה אומו חומן שלא יאמר אדם נפשי קלה בבשר חזיר אי אפשי
לאכול כלאים אבל אפשי ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי קל
ואהבת אחכם חן קשמים להיות לי שיהא הבדלתכם אהם לשמי מ
ומה שהזכיר בהן לשון קשמים באלו אלו חשבים הקנים כהך שמיא
כי הלוחות כהו שניהם מהלוחות אחר הקולה לבי שהין להם הולה והובש
כדכתי קחשך". כי יקיה בהם אוב או ידעוני מתו כמן בהם מיתה וג'
ואמשלה מחזר בהם כלומר בהקבלה בסקילה מחזיר כלה קדרתך ג'
עליהם יהיו ואמשלה אחד מהם יחזרו כלומר אם יש בה

תפט׳

וכ׳ שלא במדרש מוקדם לשאלה ואיש אחד כי יהיה בהם חולה אחד ידשש
ואחר׳ אחור את הכהנים ושאר כ יחזרו אליכם לרשו את הקהלות
ואת הידשונים המלכתים והקהלים הלא עם אל אחיו ידרוש בעד
החיים את המתים אלו הבא לישראל אם יאמרו אליכם חולה הענף
השחו הקללים שבשמים וידרשו את החולה ואמרו להם הלא עם א׳
שהנשח אלהיו ידרוש את המתים כאלו שאלו את אלהיו המתלי אין אלי׳
בישראל בשביל לדרוש בעבור אחיו להשיח חי השלמים
שעה ניכ אלי׳ הוא אלי׳ חיים ומלך שולם ודרוש את המתים שיעי
להם ולא יהיו אחשם להם ולא ישמעו אחר כאן ואחר הראשי
ניכ לאלי׳כם חיים כלכם קיום לפי כך נדרוש באלי׳ חיים אלכ׳
אחורה הקשלם סמוקים יהיו שעירים הם כהיב לאחיהו להלך ולתשלה
אם לא יאמרו כלבר דבר אשר אין לו שחר כאלו אינו מזרי׳ח ר׳
להם הקשחר . לא של עלמן אינו חושלה קשחר שהם נתונים באומל
כמ של אחיהם ואם הקאמרו חושי נדרוש הה הוא אחור ובאחר אל ר׳
הכהנים ואל הקשופטי . לא חוה כהן לשאל ואיש אחר אשר כי יהיה ר׳
בהם חולה אחר ידשונ אינ זה שאול אשר אין בשלה חולה ומחיך לא
אחור את הכהנים חוה שאין זה לזה אלא שאלו וידרוש לאמר הכה ש׳
שיחלך שאול של ישראל ויקרוא הכהנים ודורש באוב וידשונ שאל
ויאמר שאול בקשו לא אשר הלא הלשלה ואדרשה בה אלהים לזה
לזה שאול דומה לאלך שנהנם לאחיה ונחר לשחוט הקרבנות אינ
בה בלשה בקשו לאחיה אלו אלי׳ם יש כאן הרבנות שיקרא בלשה
אחרו לא אלו אלי׳ם אלא אלי׳ם חיים לפי כך נדרוש באלי׳ חיים אלכ׳
אחורה הקשלם סמוקים יהיו שעירים הם כהיב לאחיהו להלך ולתשלה
אם לא יאמרו כלבר דבר אשר אין לו שחר כאלו אינו מזרי׳ח ר׳
להם הקשחר . לא של עלמן אינו חושלה קשחר שהם נתונים באומל
כמ של אחיהם ואם הקאמרו חושי נדרוש הה הוא אחור ובאחר אל ר׳
הכהנים ואל הקשופטי . לא חוה כהן לשאל ואיש אחר כי יהיה כי ר׳
בהם חולה אחר ידשונ אינ זה שאול אשר אין בשלה חולה ומחיך לא
אחור את הכהנים חוה שאין זה לזה אלא שאלו וידרוש לאמר הכה ש׳
שיחלך שאול של ישראל ויקרוא הכהנים ודורש באוב וידשונ שאל
ויאמר שאול בקשו לא אשר הלא הלשלה ואדרשה בה אלהים לזה
לזה שאול דומה לאלך שנהנם לאחיה ונחר לשחוט הקרבנות אינ
בה בלשה בקשו לאחיה אלו אלי׳ם יש כאן הרבנות שיקרא בלשה

חפט׳

כוחו ואלו הלך שבראחיו בשלחי בעוקב שבשלם אלם הולך לבית
רבהין אחו השלי באוקה שעה קרא הלה לשלחי השלך אחר להם ר׳
דרך אחן שלא לא אחר אלא שלים בשעה שעה שאול בקשם להשלי
שאו בשבו שלא חשה ויאחר שאול לאה קרניתי אכאן שהלבקים
יהיו חיום הדין ויאחר שאול לך לא אחר ופלשתים נלחמים ואלים
סר אחשל ולא שמע שם בחלחולה בש בעביאים ואת אלים והרוחים
לא אחו ללב ויבקשו אחלה בשבו אחו לן ויאמר אליכם בשר לבר לאה ויקרש
האחלבה אידך ויקנה לרעך לבול אחו לן כך קיים הבן אחרה לן ר׳
ונקנה לרעך לשוב ובלו אחרה לי לרעך לבול אחו לן כך קיים האן
קיים כשלחא לשקלא וקיים אחלה לשקר בפי אחר בשלחא ר׳
לקשוע ולא הקחש אחר אלא אחלן לקשוע ולא של אחם ששה לך בלה
לאה אלא של אשר לא אחשה בקול ניכ ואחר אחה ובעך שאי אחילכי
אחלו לן אכבר ואחשה אחר אחו לך לפי שאיים שואשים לבריו ואל
אחלו לן אכבר ואחשה אחר אחו לך לפי שאיים שואשים לבריו ואל
בשלא לאוב אינ שואשה אלא רואה לבר אכל השואל שואשים שיכ
רואה אחו להם אחו לן לאחר אחה נאיכ לקבא ובאה ובעך אחקשון ר׳
רבהין אחו השלי באוקה שעה קרא הלה לשלחי השלך אחר להם ר׳
כוחו ואלו הלך שבראחיו בשלחי בעוקב שבשלם אלם הולך לבית

וקדושו

והחיים אחר מותו שהרי הנשמה לא תמות אחר שתפשר להתקשר בו אם הוא
שהיא והחיים שחייב להנשמה לא תמות אחר שתפשר להתקשר בו אם הוא
זקוק לחדוש וחזר לחיים והיא שקלקל קודם לן כגון לדרוש אין שיך לומר אחרו
ואחר חפשי מה לא עשה בן בכגון נזיר הכתוב לא חשש לזה כי כבר שולל תורתו
ולפי שהמשנה בכל זה קשה עד מאד לבך צוה להזקיק אחריה בשאר דברי
והחכמים אחריה אחר אחריה והוא שהמשנה בכל זה אין אחת כדי לעכל
ולרווח מוקף משאחר הנשם מלך שקם פרע השם ומשלחן בני תקדן נביאו ע"
ולדושו

ע"י מעשה שראל וזקן ואחרית אלקים ורחוץ שכל אחד ואחד מקום חשוב שנין ע"
כלים וזקן עבש לא ינוחו שנין". ובפה אחור אל הכתוב בלחישו כאיש
רבל שובה הזן רפקט בלחישו כך אחיה בלחישו יחוק ותהן יחתון לאחיך
על קדושתיקו בנין לא יפתחון רעפא בלא רוח מפה שליך רוח חפתחא ע"
דהיאוסתא דרוחי חפתחי לעפי נפיקין דישראל אי הן בנין להתחתק מהנון ע"
רוח קדושת ונחוץ לקודשת אחריה". ותחלא כפוך זה חתחיל
בולן וחפייס בולן לחוץ שנשחרו חכל שבעני ישראל בני אחרן אל בשם
חולין לחשחט בני אחרן ולא בנות אחרן לבי שקשיס נשוו חיקה לשלם".
ובפה בני אחרן וכו לא ילשא לכני אחרן שנזן אלא פט אחרן ולא פט אלי
עי לאחרן קוא שיורשה רבל פחני לחיקש קפה חכולה ואוחני פלקי ע"
לפלי רבל יחולי קוא חשחקל לאפלחא שלחת פשלחת ובנין כך פלקי לך ל
קפה להלי". כי אם שנחרו אין שחרו אלא אשחרי הקיוב ולא אוסה אלון ע"
ולא קנוחה ואלפי שהכתן נקדא קדוש והכתוב חזקיהו לעולל חשלחן אלא
יעלת לחיה הנה חלקה שיעלת לאשחן שלחה ואם לא רלה כוחן אוחן כחשחק
ליוסף הכתן שחוקה לאשחן בשלב השבח ועלחלוקן בשל כלחו לפי שאין כתן ע"
הקיוב רבל כשם כלכך כאן נזיר ועלחלוק זן קיא שיעלד בביה חקה
אחל אחד וקפה לאביו ולאחו אבל אין להעלת ולהכנס בביה הקברות וכן ע"
אחריו לל מי שאך כתן בבית הקברות והעלת לשאחו הקיף בשל לאשחן ע"
וקקהס אחו לאביו ולא לשאר כן בכתן נזיר בכתן אפשר שהוא פה לחוץ קטבה
אבל הטבה שהיא לאשחן ואבנט כתף בא לשלמו שהזכר חי יוקר חן הטבה
ואלפי חפני חיה לא לשאך בן בכתן נזיר הכתוב לא חשש לזה כי כבר שולל תורתו
זקקחדוש וחזר לבי לשלמו שהלכה קודם חן ל כי לדרוש אין שיך לומר אחו
שהיא והחיים שחייב להנשמה לא תמות אחר שתפשר להתקשר בו אם הוא

תוס׳

או

לא תחלל את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל הַמְקַדִּשְׁכֶם
קדושים יהיו ויקיר שיהיו פרושים מכל מיני הלכלוך המותרים לישראל כגון
כשנותרה המחבת ושנתערב יוצא וחלב. לא כן יהיה נאמר שאתה אומר לא
יקדח קדחת וזכיר ה' סביבות הבית שמי שהוא חהוב לאלך מכל רחוי
שיהיה בו שיעור וקדחת בפי שאתרו הרופאים שאדם אחר שהוא לן וקדח לן
ויהי קלון לאלך ואין הרופאים יהיו לאלה כלומר פרופאים ואהובים לן
ויהי מעשה קטן. הפירוש ה"ב כלי שלא יחשבו הרופאים שעשאה בן לפי שכן
שנעשה לן שלן ובזה אחלב אהי דעתי ואלך אחרו המחקך שאך של הילה של
אחר הוא בוכה ואלך אלו ולא יחלל את שם אלקיכם. הלי שנאלה אחעטין
שהאחה הולך לאפול ואלך אחלל את כעס אלקיכם לפי לא תתקבולו
ולא העשיאו קלחה וני כי הכן הולך אצל אביו ואי שעשאך כן הה הוא אחלל
את הבעס. הלי שהשואל של שלחן המלך ואשאשם ראוי שיקיק נאה ואהוה
ואלך אלו כי אחה אשי יי לפי שאלקיכם הם מקדיבים. הלי שאלו לעולם שלא
יקחלל אחן הקחלים ואבן הקשהים אינם אקחפללים אחיקהי ל
קרובים ואלך אחור ואין קדש כלומר עבודה שאלו ל כשאני
אלהיכם כענף י אחקדושה שהזכיר בפסוק שלפנינו או יאחור לפסוק של
אחריו שבכל מקום שאחקה אומלת עבד שרוף יש שם קדושה ואלך אחור
קדושים יקיו כענף אשה זונה. ולא יחלל כענף וחללה שאפי שהוא אינו
אחקחלל הה הוא אחלל שם אלקיו בחוק שעבר של עוון. כי אחה אשי
יי לפי שאלקיכם כענף ואשה עבודה אחיעה שבועלי לא ניהלק אלא אל
מצא בה חוסם ועורות לבר ואלו הוא"ל והם אחלקיבים לפי שאלקיכם שקם
אחיאחים בלא שום חוסם אין ראוי להם לקזוות ולקח אשה שנאלה בה
שיקיק משלם. ובה בכן כי אחחל לאחות כשאחקחלל של ילי זעזוק שאיקיב
בה יקיק כשל ויהיה אין האחרופין לאלן הנשואין אחה אחביק היא אחלל
אומהם אחרור שזה ילך אחרור שזה נצל ואקחויר שלך קבאוב שהקלח מ
מיהקהך בשופה ושוב לפי שכל אחשאך קסאנם עם הקדש ואחוק בפרש
קשרוך ולא אלו אקשוק כאש שאלו זל שאין קשופה אלא בשופאבים אחקרן
ואלא שקזכיר ה' קדושים כענף ה' ימים שסבן נשפש אחביקן אל יהוה
של פני קדושאך. וזה קסדר לבאן קלישע אחל קבאן קנזול עליך שיהוב
כשלאו קדושך יהלך של כל אחיין. ובשלישע קנזול אחאחיין שיקא נזול
אשל אחיין בחשאשך לבאם פני בבח בחבאה בשעשר בכבוד וזרזן
קנזול ה' נזול אחאחיין ואם אין לן אחאון אחיין הבקנס אשעשם אחוקן קלד
קנזול אחאחיין נלקו אשל אחיין". אשר יולק של האשו עד קסעשע ואחר
שקבאן הנזול קוא אשר אושאחין אחוקן בשאן קאשאחה באו שעא וקבאן
שאחלו קה אחה אחנשאה אחאט ואי אחה אחוחלאל אל כל אלם וזקו הח קנעש
שפופל בבקוה". וקדשאקן של כאן שאם לא ילא לעלם לפעיקן כלומר
קלקון ובירושלמי אחל הקה וקדשאקן אחל וקשקן". קדוש יקיק לך נהוני
בו קדושה לפרוח עלן האשון ולבך האשון ולעולם אוחה יפה האשון. ואקאלא ל
באפולה וקדשאקן אחד בחוק ואחד בבקוה ואחד אחם האש פסוק ואחד
אחם סוף פסוק כלומר שקדושה הבאן לפרוח האשון וקדושאה בשל קורי
עיקיק אשלש". ובה בכן כי אחחל לאחות כשאחקחלל של ילי זעזוק שאיקיב
בה יקיק כשל ויהיה אין האחרופין לאלן הנשואין אחה אחביק היא אחלל
אומהם אחרור שזה ילך אחרור שזה נצל ואקחויר שלך קבאוב שהקלח מ
מיהקהך בשופה ושוב לפי שכל אחשאך קסאנם עם הקדש ואחוק בפרש
קשרוך ולא אלו אקשוק כאש שאלו זל שאין קשופה אלא בשופאבים אחקרן
ואלא שקזכיר ה' קדושים כענף ה' ימים שסבן נשפש אחביקן אל יהוה
של פני קדושאך. וזה קסדר לבאן קלישע אחל קבאן קנזול עליך שיהוב
כשלאו קדושך יהלך של כל אחיין. ובשלישע קנזול אחאחיין שיקא נזול
אשל אחיין בחשאשך לבאם פני בבח בחבאה בשעשר בכבוד וזרזן
קנזול ה' נזול אחאחיין ואם אין לן אחאון אחיין הבקנס אשעשם אחוקן קלד
קנזול אחאחיין נלקו אשל אחיין". אשר יולק של האשו עד קסעשע ואחר
שקבאן הנזול קוא אשר אושאחין אחוקן בשאן קאשאחה באו שעא וקבאן
שאחלו קה אחה אחנשאה אחאט ואי אחה אחוחלאל אל כל אלם וזקו הח קנעש
שפופל בבקוה". וקדשאקן של כאן שאם לא ילא לעלם לפעיקן כלומר
קלקון ובירושלמי אחל הקה וקדשאקן אחל וקשקן". קדוש יקיק לך נהוני
בו קדושה לפרוח עלן האשון ולבך האשון ולעולם אוחה יפה האשון. ואקאלא ל
באפולה וקדשאקן אחד בחוק ואחד בבקוה ואחד אחם האש פסוק ואחד
אחם סוף פסוק כלומר שקדושה הבאן לפרוח האשון וקדושאה בשל קורי
עיקיק אשלש". ובה בכן כי אחחל לאחות כשאחקחלל של ילי זעזוק שאיקיב

הסמוך

כן תמיכנו לעשתך ואם ישתתפו כהן גדול ואשת כהן הרי הוא כיוצא בהן הרי ז׳
שנאמר כן הכהן הגדול שבאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה וגו׳ אינו ז׳
מיבעי׳ך מה שלא נאמר בכהן הדיוט ואל בנו נאמר כאן נאמר כאן בשאר
המשיחות הרי הוא בכלל ק״ו ומה משיחת מלחמה שאינה נוהגת בכל
אחד ואחד מישראל כהן הדיוט ואל בנו נאמר אינו דין משיחת שמן ז׳
לדורותיכם ולא יהיה להזקיר הכהן עצמו בהלכות הקמוצין כי הכהן הגדול
יקריב כולה יכה ומוסיף הכהן על זרעו ויזקיר לדורותיהם וקשה
הלכה הקמוץ בחבתים כשר ובמחבת ואחב בקערה הרי הן חרוסי
ובגלגל כאן הערוב שאחד מהביאין נדבה מביאו שיהו לחה נדבה
ואחת הקטנה או שזקן ואחרין שהרין העלמורת אחד מהם מפי בכישר
הקודש כאן הקבין שנפיט שיהו שניהן שוין אחד כשר ואחד פסול
לוק כמו הקומץ כלוק שמיס או הקמוץ לדבר המפסל את השיר ואחד
כשהיו שניהן טהורין ולא יהיה חוטי שחין ואחב קומיץ בעל
קרוח אשר בגין נסתחים ואחד אשר בו חוסם ואחד חוסם בו נאמר ז׳
בין שנולד שהיו בין שנולד בו החוסם אחר שנולד הרי הוא כפסול שנולד
ומעתה לא יהיו להקריב ומעתה חוסם בו כשהיה מומו
בו פסול הרי הוא כשר מומו כשר. אחב אחד מהם אלהיו כשאר אחרי
שאינו יכול להקריב אינו ראוי להקריב ומעתה חוסם בהם בין קדשים
קלים ובין קדשי קדשים ואם שחטו קדשי קדשים לשם שלמים קדשים
קלים אם לא שחטו הרי הוא חומר בקדשי קדשים שאוכל בשר שחלבים שקונקן
לשם שאוכל משקה בשר קשתחים אבל בחוק ושוק של קדשים קלים לא
יאכל שהרי מלינו זר חולק בהם לבך שחטו קדשים קלים״ אך אל ז׳
קטרוב לקחות שבשר הזרוע שהוא הפרוכת. ואל החזבח קחיבן ז׳
ושהם הוקבו לכתף לאם שחטו פרוכת הרי הוא כלוק פרוכת
שביע

שהיה בהם אבל מחבח שאינו בהם לא יהיה פסול לבך סתם מחבח
ואלו בתוך מחבח הייתי אומר לוקה מחבח שהוא בשר לעבודה יהיה פסול
אבל הקטרוב שהיה פסולה לעבודה לא יהיה פסול לבך סתם הקטרוב ואמר
לך אל הקטרוב אהרן ובניו מישמעים שפשמים יבא שכך אמרו ז״ל אם אין
בהם עבמים ל״ם ואם אין עקרים עבמים עמדים ואם אין עמדים
עבמים בעל מומין. ולא יחלק אהרן מהקדשי שהם עבד עבודתן מה
מחולקת בפסל. וילבר משה הילוך הזאתה אל אהרן וגו׳. ואל בני
ישראל להזקיר כל של בהמתם. ומתוך בשר אל אהרן ויהרן
וגו׳ כי אתה יאמרו בהמתם אחר שהם בלא מום יוכל להקריב בכל שעה
לפי אתה אינו בן כי אם הם מרוחים היום יבואם להקריב וחזן ויהרן
יפרעו מן הקדשים בימי טומאתם. ולא יחלק אלא מהקריבו ולהקרן
ויהרן מהקדשי בני ישראל אשר הם מהקדשים ל״ו. ובאר שהם עבד ז׳
חלק ות״ב מיהיה בימי שהיו שבן פרעב אחר זה ומהרבו כי יחלוקו שהם
נהי״ב מיהיה מפני שאכל הקדשים בטומאה בש שיהי״ב מיתה
על האיכל אשר מפני קיומה עובד בטומאה כי הבעולה חמוה מן האכילה
שבן מלינו שבעל חוסם אוכל ואינו שובל ומקודשים בני ישראל על
קדשי בני ישראל תי״בים משום פיגול ונותר וטמא ולא על קדשי קדשים
אשר הם מהקדשים להוציא בקדשי קדשים ומלמד שבשוק יהי עליו
אוהיוכלמוז שבל מחקירין אותם על זה. אמור אהרן אל בניו הנזירים
שם״ לדורותיכם שיהיה לבל דור ודור. כל איש אשר מזרע אהרן הוא אבל
זרעבם ומתן להפות בל איש אשר יקרב אין קריבה זו אלא
אבילה ובן מלינו שהאוכל מהקדשים בטומאה בשוגג בעשה״
בבל קדש לא תגע מהקדש לאוכל ולהלוך ליכל מהביאים שוק ואי אפשר ז׳
שמר שחי״ב על הבעשה שהיה עתיד לבא אלא כלומר אל תגע מהקדש

נאמרה

אלא היורק חוץ לאכול בתרומה וקול מפורש ר' עבלה ועופה לא יאכל ר'
בחוץ לא באוכן שלא יקיז חמר בפלה שאם קיז קטנן כן לא קיז צדק להתעשן
כשאר קדשים ומכאן משמע שאין הכוונה נאמרו ונקר שיעקר כל
שקק לו וקיוד לא ולחוץ זק הלכה בכסוק זק קיז לוקיוה להוות של כהקיז מעכ
קיוים וזקן קוד מלבש אחר ר' כל עמא נפש בחי ר'
חמור בעומאתן ונפלה נפ מאכל ישראל ואכל זקוק מוקף מאכל ישראל
ואכל עמא נפש שקוק מוקף באכלה לי ר' כל עמא נפש בחי ר'
שנאמר באכל. כל אשר אשר יגמא לא בשיעור קאמר לעמא כבשלמא אוכל עמא
באשר יגמא לא בשיעור ומקו כזיתי לכל עמאתן לבהוה ר'
כוונה כיצד וכבה עבה ויולבית. נפש אשר תקנה בה אחר מן הטמאים הללו. ואחר
יאכל מן הקדשים נאמרה בי בירושלמי בתרומה שמוקלמה בקשה שמעי
מן הקדשים ולא כל הקדשים כי לאחר הוא הנה טהן שנפ כזיתן מוקף לאכול
הקדש הקבע שיעלה שאשו ואעפ שקוק שהיין מאכלי כפלה לפי שזק הקדש
הוא לאחר אשר הוא אוכל מוקף הקדיש לא לא הכחיריה קדיה בה כשאר ר'
כשאר קדשים ומכאן משמע שאין הכוונה נאמרו ונקר שיעקר כמ
אחר כלה מושלה באופן שיעלה כפ מאה בשבר ידעה שעשר מפרוה כל ר'
שקק לו וקיוד לא ולחוץ זק הלכה בכסוק זק קוקיוה להוות של כהקיז מעכ
קיוים וזקן קוד מלבש אחר ר' כל עמא נפש בחי ר'
חמור בעומאתן ונפלה נפ מאכל ישראל ואכל זקוק מוקף באכלה לי ר'

וזה ושאחר ובתרבה כי תהיה לאיש זר לבני ולו ישראל בתרומה הקדש
הקדשים לא תאכל והוא חזה ושוק ותבאר בך שהוא אם ורק בתרומה
מאכל שופחת לאחר כפסוק זה ושוד כי כפר שפה קנין לבני שאינן לאכל
בתרומה והנה עבדך בזה בך העבודה לפסול לה כי הוא היה לאיש
זר והיא אם ורק לאכול בתרומה ואמה לשונם כי לא תהיה לאכול בתרומה
כי אם השאמה והבישה שלא הוכיח בתרומה לאיש ההוא לאפוקי (ובתרומה)
כי תהיה לשאמה ובישה וחרש אין לה לא לאפוקי שנתקדשה לאחר
שהשאמה לו ובתרומה שהכל נאמן שאין לה חזקת שאמה והחזרה לאכול
ולזה יהיה הבאור שלא היתה תורה עבודה לרוסק לשאמה חוזרת
לחזקה ושוק שהוא חמור והר תרומה ומאחר זה לעמוד שאחר ובאר
כאן לישראל אין זיונן שלא יפה קוברה לוקוטיה ואין לה ובתם
וכל זר לא יאכל בזאחר שאם יהיה לה שהאכל שאת האכול בעה שאיך
תורה יהיה מעיקה ובאלמנה האכולה לוהו ורזל לאחרו ובת להתיר האונן בתרו
בתרומה זכות לאחריה לך ולא לאחרונה ואחר שאם שבר זה הזר
ואכל שנשבו להוסיף חומש וזה ושנה לאכל אם תוך שמאוד בתוכה
ונתן לכהן לאת הקדש דבר הראוי להיות קדש שאינו פורש על תרומה
אלא טיורה של חולין והם נעשים הרומה ואחר לכהן ירחוק לא להכהן
שהיתה על התרומה שאכל והנה ההבאר חזק שהקרן יחוייב שוויב
לא הכהן הזה כי הוא הקדש שאכל ואחרים החומש יהיה לבעלים
שורפה ולא יחלל להאכילם למה ושבורה בהם להיות הסך והשוה
קדשי פנים של קדשי פנים ישראל חוובים חומש ואין חוובים
על קדשי הנים חומש אחר ואמה לה הנה ההבאר חזק שאעפי
שהאלמנה חוזרת לאכול בתרומה אין לה לא חזקה שנתקדשה לאחר
והאלמנה חוזרת לאכול בתרומה אין לה חזקת אחרונה הוא אחרונה לאכול
ולזה יהיה ההבאר שלא היתה אחרונה שנתקדשה לרוסק לשאינה חוזרת
לחזקה ושוק שהוא חמור והר תרומה ומאחר זה לעמוד שאחר ובאר
כאן לישראל אין זיונן שלא יפה קוברה לוקוטיה ואין לה ובתם
וכל זר לא יאכל בזאחר שאם שהיה לה שהאכל שאת האכול בעה שאיך
תורה יהיה מעיקה ובאלמנה האכולה לוהו ורזל לאחרו ובת להתיר האונן בתרו
בתרומה זכות לאחריה לך ולא לאחרונה ואחר שאם שבר זה הזר
ואכל שנשבו להוסיף חומש וזה ושנה לאכל אם תוך שמאוד בתוכה
ונתן לכהן לאת הקדש דבר הראוי להיות קדש שאינו פורש על תרומה
אלא טיורה של חולין והם נעשים הרומה ואחר לכהן ירחוק לא להכהן
שהיתה על התרומה שאכל והנה ההבאר חזק שהקרן יחוייב שוויב
לא הכהן הזה כי הוא הקדש שאכל ואחרים החומש יהיה לבעלים
שורפה ולא יחלל להאכילם למה ושבורה בהם להיות הסך והשוה
קדשי פנים של קדשי פנים ישראל חוובים חומש ואין חוובים
על קדשי הנים חומש אחר ואמה לה הנה ההבאר חזק שאעפי

שהאלמנה חוזרת לאכול בתרומה אין לה לא חזקה שנתקדשה לאחר
והאלמנה חוזרת לאכול בתרומה אין לה חזקת אחרונה הוא אחרונה לאכול
ולזה יהיה ההבאר שלא היתה אחרונה שנתקדשה לרוסק לשאינה חוזרת
לחזקה ושוק שהוא חמור והר תרומה ומאחר זה לעמוד שאחר ובאר
כאן לישראל אין זיונן שלא יפה קוברה לוקוטיה ואין לה ובתם
וכל זר לא יאכל בזאחר שאם שהיה לה שהאכל שאת האכול בעה שאיך
תורה יהיה מעיקה ובאלמנה האכולה לוהו ורזל לאחרו ובת להתיר האונן בתרו
בתרומה זכות לאחריה לך ולא לאחרונה ואחר שאם שבר זה הזר
ואכל שנשבו להוסיף חומש וזה ושנה לאכל אם תוך שמאוד בתוכה
ונתן לכהן לאת הקדש דבר הראוי להיות קדש שאינו פורש על תרומה
אלא טיורה של חולין והם נעשים הרומה ואחר לכהן ירחוק לא להכהן
שהיתה על התרומה שאכל והנה ההבאר חזק שהקרן יחוייב שוויב
לא הכהן הזה כי הוא הקדש שאכל ואחרים החומש יהיה לבעלים
שורפה ולא יחלל להאכילם למה ושבורה בהם להיות הסך והשוה
קדשי פנים של קדשי פנים ישראל חוובים חומש ואין חוובים
על קדשי הנים חומש אחר ואמה לה הנה ההבאר חזק שאעפי

נזקין

אחת הקולר הלך בבקר חצי נזק חצי הועבדה ואחת בעידית הלך בפלגא חצי
נזק חצי הועבדה ואחת המשכר בשוה שוה בבקר
חצי נזק חצי הועבדה ואחת הקטורית הלך בבקר או בערב ר' מ
שלשתם לדבר שלם חוסר שרון כשהן בקבר שלא יקיק בו חוסר שלם שלשתם
או שבור לא יקיק. חכון חוטרת בחלן כשורה בשרק שהו או שאם חשלמין
ולגל אחד הם שהן שנשברק או שנשבש וכן שפתן שנשרק או נסדק
ופסל שאי אפשי חומרי קיקי כגון שרוט וקלוט ושרוט אבר גדול מחכירו.
וקלוט פלגותיו קלוטות. נדבה קשאך אוהן בבדק הבית. ואפי לא ירצה
לחזק לא ירצה. אי זהו הקדש בא לעלות הוי אומר זה הקדש מחזק.
לחזק לא ירצה. אי זהו הקדש בא לעלות הוי אומר זה הקדש מחזק.
ומשך ובקות בבי"ס קבקוב מלבר. ומשך ביני ומשכין ביד. בקות
בקוס"ם ויקב מחשך עקוב קלשין ביד עד שעשקו חומין שקלו" ס"ר
בקס אבל עקוס קס בקך קכים וקכים לא עקלע" ובדוק בר והין בבל
ושלן בכים שלא יהיו כחופה אבר. וקבוס שלחשך ולחלפי. ואחר
ובאלבסם לא קשעו לפי שהיה יד. ומשך וקוא כחסום לבן חתך ובאלבסם
לא קשעו לפי שהיה שוס בשלחי אפי טומא ופי ובאלבסם לא חשש שבאלבסם
שהחלקה ופקבע אפי בחוצה לאלן לפי שחובת הגוף קיא" ומילבן עבר
אי שהביא קלבן לבקן להקיפו לשחיס לא הקיפו בשל חוס ואפי שלא
נאמרו בשל חומין להקיפן בב טי אלא אם חופה אבר אחת ופקבע ר'
בחוק שבשדות ולעד שאין מקבלן אין קני אלא שלא כי אינו בחלקה
ש"הקיפ שלחיס ש"אבל קוא והשס יה בשל שלחן אחד ואין לחוי בי ש"הקיפ
קלבות בחיס שלא כי אינו חוחין להקיפן בב טי אלא אם חופה אבר אחת ופקבע ר'
קשחק שהיא הקלוטה שלא כלי בשל בחיס בקומקין נבראו ר'
ובלבישן נבראו להורות שבשעה שהה הקבקומקבים בהלקה שלחוקס שחוס
ואין קונין שלחותה אחר שהיה ולבן בשעה שהיה נקראו שור וכשבר
ושה קשחותה שהיא שלשה חוס בשקס בקוס שור אם בשבר אחד שה וני
ורחוי לבן שקשה כשר להס שון הקשל אחר שהזכירו בשמו כאן
שהזכיר. לחלס הקאשון בקחלת הקלבות אחת אחלס כי יקיה וני
וכן בשל שהיה בהקביה שור אוכל בשבר והזכירו קשה בפו וכן אחרון

כמדרש

עמים עובדים לך עובדים לבניך עושה ידם וגו׳ שוב פ׳
בראשית

במדרש מוב שקיק הוא שיקיק ואשר לקיוק בבר קיק וקצקים יסקש ר׳
אקנרלך אם יאמר לך אדם שאתם לא חטאת אלהי ישראל קה קוא אלהי וקיים
אמור לו קה אלהיו שלא חטאת ואל ידי יחזקאל׳׳ וקצקים יבק שאקב עלהך
צהק רודך צהק תשוב רודך השוב וקצקים יבקש אקב עלהך נרדך ואקילו צדיק
רודך ושוב ר׳ יקודק בר סימון אמר אם כשם ר׳ יוסי בר נקוהאי שאלו קבוד ר׳
קובנב אמון של עולמין מן קדודפין קנישב לך שבן הוא קבל עלהך אפשר קין
ובאר קבה בקבל שעה וישמעאל אל קבל ואל אשתאקון וגו׳ עה עלהך אפשר
דורו ולא באר קבה אלא בעה שעה כי אוקך האיהי צהק לשבי בדור קזק׳׳
אבלהם נרדך אפשר שורה ובאר בו הבה שעה אקהי הוא יין קצקים אשר
בחלה באבלה׳ יצחק אפשר לאשתים ובאר בו הבה שעה אקהי האיהן כי יין
קיק יין שאך׳ ישקב נרדך אפשר שאו ובאר בו הבה שעה כי ישקב ״
באר לו קיק׳ יוסף נרדך אפשר אחיו ובאר בו הבה שעה אל ישקב אה בי יוסף
שאו׳ משק נרדך אפשר פלשה ובאר בו הבה שעה אל משק באירון׳ דוד
נרדך אפשר שאול ובאר בו הבה בדוד שעה ויבאר בדוד שבאו׳ שאול ב׳
נרדך אפשר פלשתים ובאר בו הבה הראיהם אשר באר בו יין׳׳ ישראל
מלכים אפשר הלומוקן באר בהם הבה שעה ובך באר יין לקיוקיהו אשם
מלכה׳ אך בקלבוקת שור נרדך אפשר אלה׳ כשבי אפשר עיר אפשר
שאו׳׳ אלה בקלבוקת שור נרדך אפשר אלה׳ אלהי ישראל שבו
ישראל בשבי לבבל בקלבוקת שור נרדך אפשר אלה׳ כי אחר ״
אלהי ישראל לבבל בקלבוקת שור בראש בקלבוקת שור בראש עלן
קדר לבבוקת כמוהם כי הקעלת קיקבו לבדו וקנך אדם קראשון הקעלת ״
באשר אבדה ובאשר באשר אלהי ישראל בקלבוקת שור בראש עלן
עלן קדר ובאשר לאבוקת עשו בעם ובעם שבקלבוקת שור בראש עלן ב׳
לבבל השבי בן בקלבוקת אדם שור לבבל הקעלת הוא שדרשו רבל שור ש׳
שבקלבוקת אדם אראלים קבין לאחר קיקה באלהי ואזק אלי הנביא בלשון
ישראל אלך כי כשם שאתן אלכים לשון עלן קדר שבו קיק קאלת
כך אתן אלכים אוקן בקלבן שור שבו קיק קאלת וקאכיר לשלה אשבוק
זק וקמלה באדם שבדו בהה באר בפירוש כי הקעלת של ישראל שבו ״
ישראל להבה הוא קיק קאלת של אדם קראשון׳ שבאדם שור באכוקת ג׳
אלהים שעה ואל בדבר בן אלהים כשבי לצחק שעה וקנך אלי
שבאו ישראל בשבי לבבל בקלבוקת שור בראש בקלבוקת שור בראש עלן
קדר לבבוקת כמוהם כי הקעלת קיקבו לבדו וקנך אדם קראשון הקעלת ״
באשר אבדה ובאשר באשר אלהי ישראל בקלבוקת שור בראש עלן
עלן קדר ובאשר לאבוקת עשו בעם ובעם שבקלבוקת שור בראש עלן ב׳
לבבל השבי בן בקלבוקת אדם שור לבבל הקעלת הוא שדרשו רבל שור ש׳
שבקלבוקת אדם אראלים קבין לאחר קיקה באלהי ואזק אלי הנביא בלשון
ישראל אלך כי כשם שאתן אלכים לשון עלן קדר שבו קיק קאלת
כך אתן אלכים אוקן בקלבן שור שבו קיק קאלת וקאכיר לשלה אשבוק
זק וקמלה באדם שבדו בהה באר בפירוש כי הקעלת של ישראל שבו ״

והיו הראשונה לחשבה הקרקע וגו׳ ואתו ושור חוקו ואת בנו לו
תעבדי שיקיון כל הקרבנות אין לקנס יכולים לשחוט חוקו ואת בנו ביום
אחד כאחוו ואת בנו עוקבין בחוק דעתין ואתו חוקו לחולו שחושעין לחיות
לאחר להלך באחד ובמנין אחסור והיקו שאין עוקבין אחד שחט בקנס ושקיל
ובמנין קפרוך לחדין חשחוט ולאו דוקא דהכי בהדן ובנו וחוקו ולבי שנלין
אחו כאחו שאחו קודם זה ואחר זה לשחטן שזאחת הראשונה עוקבת בחולין
ובחוקדשים ולבי שאחו בכלן שה ולא אחו פשוט כאחו שאחו שור ואחו כשב
לאחינו שהוא עוקב בכלאים כלאחו שה הבא מהשב ושה ואיבו עוקב ו׳
אלא בבהמה עוהוא שנה ושור אחו שה ואלעזן לא קשחטו לאחינו שו
שלא יעברו על אזהרת הלאוהוא אלא אחד קשחטו שניהם לא אם אחה אחד
אחם נאחר אחו שניהם ביום אחד כיום אחד האחור באחשה בהאשה
לבי שחט בלילה אסור כל היום חוקה בלילה ואם אחאו אין שוחטין
אשה ולא האב אין יקח״ם כל בבהמה הקבלי ובאחה ודע שזה הפסח
בזאחו הקבה שנה לא הקח האם של הבנים ואחן ואת בשרן לא קשחטו
ביום אחד והאחי רשאים אבל זה האין שנה להשאיל לחרוש ולאכל וכן
אחה הב אם של בנים רועשה. והקבון האיקרא זה המלא ש״ש שו ה׳
הי׳ פוה ואחה אל בואן ואחם״ם פל׳ שאלים שזרק. ולבי שאחר לא
קשחטו ביום אחד אחו שהוא שבלילה הבא ביום וקיל זאחה שבאשר
הקשחטו זבח קולה לא הקבחוקו אלא עד לאוכלו עד ביום או יאחר ג׳
אשר שיקיון כל הקרבנות שיהי אחר וקולא זה באשר הקשחטו זבח
קולה לבלעבם הקבחוקו והקולא בפסוק זה לשלמים ואל שבח להיות
הלחם להלך באחד ובמנין אחסור ואיקו שאיבו עוקה אלא שחט בקנס ושקיל
מחם כאחו והאין בחוק דעתין ואתו חוקו להיות שחושעין לחיות
לאחר כאחו ואת בנו עוקבין בחולין ואתו חוקו ואת בנו ביום
אחד כאחו שאחו קודם זה ואחר זה לשחטן שזאחת הראשונה עוקבת בחולין
ובחוקדשים ולבי שאחו בכלן שה ולא אחו פשוט כאחו שאחו שור ואחו כשב
לאחינו שהוא עוקב בכלאים כלאחו שה הבא מהשב ושה ואיבו עוקב ו׳
אלא בבהמה עוהוא שנה ושור אחו שה ואלעזן לא קשחטו לאחינו שו
שלא יעברו על אזהרת הלאוהוא אלא אחד קשחטו שניהם לא אם אחה אחד
אחם נאחר אחו שניהם ביום אחד כיום אחד האחור באחשה בהאשה
לבי שחט בלילה אסור כל היום חוקה בלילה ואם אחאו אין שוחטין
אשה ולא האב אין יקח״ם כל בבהמה הקבלי ובאחה ודע שזה הפסח
בזאחו הקבה שנה לא הקח האם של הבנים ואחן ואת בשרן לא קשחטו
ביום אחד והאחי רשאים אבל זה האין שנה להשאיל לחרוש ולאכל וכן
אחה הב אם של בנים רועשה. והקבון האיקרא זה המלא ש״ש שו ה׳
הי׳ פוה ואחה אל בואן ואחם״ם פל׳ שאלים שזרק. ולבי שאחר לא
קשחטו ביום אחד אחו שהוא שבלילה הבא ביום וקיל זאחה שבאשר
הקשחטו זבח קולה לא הקבחוקו אלא עד לאוכלו עד ביום או יאחר ג׳
אשר שיקיון כל הקרבנות שיהי אחר וקולא זה באשר הקשחטו זבח
קולה לבלעבם הקבחוקו והקולא בפסוק זה לשלמים ואל שבח להיות
הלחם להלך באחד ובמנין אחסור והיקו שאיבו עוקה אלא שחט בקנס ושקיל
מחם כאחו והאין בחוק דעתין ואתו חוקו להיות שחושעין לחיות
לאחר כאחו ואת בנו עוקבין בחולין ואתו חוקו ואת בנו ביום
אחד כאחו שאחו קודם זה ואחר זה לשחטן שזאחת הראשונה עוקבת בחולין
ובחוקדשים ולבי שאחו בכלן שה ולא אחו פשוט כאחו שאחו שור ואחו כשב
לאחינו שהוא עוקב בכלאים כלאחו שה הבא מהשב ושה ואיבו עוקב ו׳
אלא בבהמה עוהוא שנה ושור אחו שה ואלעזן לא קשחטו לאחינו שו
שלא יעברו על אזהרת הלאוהוא אלא אחד קשחטו שניהם לא אם אחה אחד
אחם נאחר אחו שניהם ביום אחד כיום אחד האחור באחשה בהאשה
לבי שחט בלילה אסור כל היום חוקה בלילה ואם אחאו אין שוחטין
אשה ולא האב אין יקח״ם כל בבהמה הקבלי ובאחה ודע שזה הפסח
בזאחו הקבה שנה לא הקח האם של הבנים ואחן ואת בשרן לא קשחטו
ביום אחד והאחי רשאים אבל זה האין שנה להשאיל לחרוש ולאכל וכן
אחה הב אם של בנים רועשה. והקבון האיקרא זה המלא ש״ש שו ה׳
הי׳ פוה ואחה אל בואן ואחם״ם פל׳ שאלים שזרק. ולבי שאחר לא

שלא אלמה אחו ואוק קנאה יש בקס אלא אחו אל יקין קנס בשנה ויקפיק
לך שאיהי קמלוק שקשאור מלאחי ובקי״ם אחה ואוק שנאחי שלך ״
לעשות ובזה יעשה לך שכר נדול אחשבי שאין לאקה חשיב בקס אלא ט
עשי״ק אחי״ן נאחן לשלם לך שכר נדול על זה קוחיל ואחקה אק״ם
כעבוה ובעבור אלאוה שניהי שלך לעשות ועשי״ה. ורזל
אחרו ושאולבס זו האשנה ועשי״ם זו קאשנה ואלאה בחוקרת זה
עשה קיבות כנגד עשה קדה חשנה ויש בו כ״ח אותיות כנגד כ״ח אותיות
האוה״ה. ולא הפלה אחה עם קדשי יאחר אם אחה אוכל בקס ואחלחל
בקס אלו קשמע לרבה קמפיחך לעבור עליהם ליהאקס אחאן קדי
אחה אחלל עם קדשי קמלאה לעשות ולא עשי״ה. ונקדשתי קדוש זה
קול שיהיר עלאו שיהיה לראהן אוטבור על דבה השם יהי׳ כאו שעקבלם
אשען חעשה אי שאל ושאיה אלא שזאחה קמלאה לא יקח״ם בו בה אם לא
קין עם אחשבי האומה אי שיראה אחה שזאחה הקדש ושה בקוך שנה בשרן
ואיה לא יקח״ם להחיר עלאו שיהיה אם לא יקין עם שזה אי שראל וכאו
שלאו ריל אחיה חוך קוך עליה שוה נאחו אין קוך ונאחר להלן לשבור
בחוך קבאים אוה להלן שזה כאן שזה וכשהוא אוסר עלאו יאסור
עלאו שו לאוה שכל קאוסר עלאו שו עשים לו נם אין עושים לו
עם שכן אלינן בחעשה אי שאל ושאיה שלא יאסרו עלאן שו קום שנה
יהי להו לך אולבא לאלהך ליהיחטא פחין ולשלם לקבן ה קקיח״
לאשנוך אלא אל אלא כשהקיה כוונה ל
קאשה אי שאל ודע שאין בין זה אלא כשהקיה כוונה ל
שפיבות לרים ודע שחלל קשם קוא שן חאור אחר ואלינו שויהי

הבה על עז ולא ויתר על חלול השם הוא שאמ׳ הנביא ואתם בית ישראל
איש אתגלולו לבו עבדו ואת שם קדשי לא תחללו עוד ואמרו רז״ל על
עון זה שאין כח ביום הכפורים לכפר ולא בתשובה לתלות ולא בייסורין
למרק אלא כולם תולין ומיתה ממלקת ואמנם מצינו תקנה לעון חלול
השם כשיקדש השם כנגד מה שחלל ולבך סמך לו ונקדשתי וכן
אמ׳ הכתוב בחסד ואמת יכופר עון כלומ׳ עון הלשע והשקר שהם
הפך חסד ואמת כענין החולי שאינו מתרפא אלא בהפכו ומפורש א׳
אמרו רז״ל חטא אדם הראשון בלשון הלע יעסוק בתולה חטא בעינו
יזילם דמעות וכן אמ׳ דוד פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תולתך
לא שמרתי לא נאמ׳ אלא לא שמרו ועוד אמרו רז״ל אם עשית חבילות
חבילות של עבירות עשה כנגדן חבילות חבילות של מצות רגלים
ממהרות לרוץ לרעה יהיו רצין לדבר מצוה יהם שופכות דם נקי י׳
יקשור תפלין על ידו ויהן צדקה לעניים. אני יי׳ מקדשכם ולכן
ראוי לכם לקדש שמי כאשר קדשתי אתכם וקלבתי אתכם מכל
האומות בהוציאי אתכם מארץ מצרים ועמ׳ כן הוצאתי אתכם להיות
לכם לאלהים ולאדון ולכן ראוי שתקבלו מצותי אשר צויתי אתכם לעשות
וכ״ש שאני נאמן לשלם לכם שכר על זה לעתיד לבא ולכן ראוי לכם
מכל צד שתשמרו מצותי וחיו ותמצא במקרא זה מ׳ אותיות ומתחיל
בה״א ומסיים בה״א לומוז לעשר מכות שהביא עליהם כשהוציאם וכל
מכה היתה של אלבע מכות הה הם מ׳ כנגד המלקות וסמך המועה
המז למה שאמרו רז״ל באלבעה פלקים בשנה צהך להוהעו אמה
מכרתי לשחוט בתה מכלתי לשחוט ועוד לפי שהיה מלבר בעין
הקלבנות ובהכשלהם ורוב הקלבנות במועהם. דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם עד הפשט לשון דבור מולה על הכללות נא
והאמיה

והאמילה מולה על הפלטות לפלש ההבור ולכן בכל מקום מלת לאמר
אחר וידבר. ואולי ילמוז עוד שיבר להם עכשו ויחזור ויאמר להם
הלבות כל מועד ומועד בזמנו וזהו שאמרו רז״ל שואלין ודורשין הלבו׳
בסח וגו׳. ועשם מועדי יי׳ אשר תקראו אותם כלומ׳ אעפי שהם מועדי
יי׳ מ׳ אם תקראו אותם אתם הם מועדי ואם לאו אינם מועדי. וג׳
ותמצא מועדי מלא ילמוז לשבה חדשים שהשלחים יוצאים להודיעם
מתי נקבע החדש. ולפי שהשבת הוא מכלל המועדים לכן צוה על
השבת. ובתולת כהנים מה ענין שבת אצל מועדים ללמדך שכל ג׳
המחלל את המועדות מעלה עליו הכתוב כאלו חלל את השבתות ו׳
וכל המקיים את המועדות כאלו קיים את השבת וכתב מורי לזה ג׳
המועדים נקראים מקראי קדש שפירושו שכל המועדים הם קרואים
מן השבת שנקרא קדש ולכן השבת הוא ראש המועדים כולם וכולם
נקראו בשמו שבת שבתון ולכן אמ׳ וביום השביעי שבת שבתון מ׳
מקרא קדש שזה למז על המועדים שנקראו שבת שבתון מקרא קדש
כי כן כתב בכולם וחזר לומ׳ שבת היא ליי׳ בכל מושבותיכם כנגד
השבת. ולמז באמרו שבת שבתון שמוסיפין מחול על הקדש פי׳
ביציאתו ואמ׳ בכל מושבותיכם ולא אמ׳ חוקת עולם לדורותיכם בכל
מושבותיכם שאלו אמ׳ כן היה במשמעו שיהוא אסור המלאכה
בכל מושבותיכם לדורות ואפי׳ בבית המקדש אבל עתה כשהזכיר בכל
מושבותיכם בא הכתוב לאסור המלאכה בכל מושבותינו בלבד לא בבית
המקדש ולפי שהשבת קראו מכלל מועדי יי׳ אמ׳ אלה אשר תקראו אותם
אבל השבת מזומן ועומד מששת ימי בראשית וכתב רבי׳ בחיי בהם
לשון אלה מולה קיום ובא לומוז שאין המועדים בטלים לעולם אבל הם
מוהנים כל זמן שהעולם הזה הנופני נוהג׳ ובמדרש גוי אחד שאל לר׳

כחדש

להשון

שקורא שמ"ם ויהיה ומשכים שהוקם קוי חומת מקדש שלהים שלון לא לעיור עלי.
שקורא שמ"ם ויהיה ומשכים שהוקם קוי חומת מקדש שלהים שלון לא לעיור עלי.
שמה כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב שקורא שמה כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
קויהיה של ה כוהפיין היו ושתיק ומין יהיב או ולשתיק זכוהו ולשלוה חופה
חוקי שנה לחגי ומועדי ושבתותיו ומקדשיו ומקדשי שמחים לחגי שנה לחגי
מולשוה וקדשיו ומקדשי ומקדשי של ולשלוה שמחים לחגי שנה לחגי
מיום קבה יושב בהוקן יום לרון שלשו שנה שלה שלים בקדושה יקבלוה
חומה לחגי הבנו של שלם בעיר נחרו שיקח האש קשנה ביום פלוני
הבה חושיב מעלדרין ואומר להם לבו ונמרו חוק שהתחקונים נחרין
ויחזקו כשעה שקמעלדין ושבין לעשותה האש קשנה ביום פלוני
שישראל עושים ושלקים שחור דור לקדוש שלהים שלון לאל נעיור של
לעבר חוק השנה הבה חוקים של ידיקם וקוות חושלם ונעור כל חוק
שחוטבת של חלהיך כחומה זו כילד בשנה שהזקנים ושבים מ
וכחודש הלם כיון שלהיכן בכל קהלנן חלון חלי לושעיה מין לך חומה מ
שוללים לחפ חוטעים וכן קבקוף חוקי קחדש הזה לבם כלוקי שלבם מ
קוה. ומה שחוקי חקם חולבר בשיבור השנה וכאן בשיבור קחדש מ
שקדוש החוטבים חפור לבלי ולחפ בשוטה קוה שלרשו ריגל חקם לחפ
לשלם שנוים בחוקי וישר.. חשר קלקחו חוקם חקם בקי חפאן
קויהיה של ה כוהפיין היו ושתיק ומין יהיב או ולשתיק זכוהו ולשלוה חופה
חוקי שנה לחגי ומועדי ושבתותיו ומקדשיו ומקדשי שמחים לחגי שנה לחגי
מולשוה וקדשיו ומקדשי ומקדשי של ולשלוה שמחים לחגי שנה לחגי
מיום קבה יושב בהוקן יום לרון שלשו שנה שלה שלים בקדושה יקבלוה
חומה לחגי הבנו של שלם בעיר נחרו שיקח האש קשנה ביום פלוני
הבה חושיב מעלדרין ואומר להם לבו ונמרו חוק שהתחקונים נחרין
ויחזקו כשעה שקמעלדין ושבין לעשותה האש קשנה ביום פלוני
שישראל עושים ושלקים שחור דור לקדוש שלהים שלון לאל נעיור של
לעבר חוק השנה הבה חוקים של ידיקם וקוות חושלם ונעור כל חוק
שחוטבת של חלהיך כחומה זו כילד בשנה שהזקנים ושבים מ
וכחודש הלם כיון שלהיכן בכל קהלנן חלון חלי לושעיה מין לך חומה מ
שוללים לחפ חוטעים וכן קבקוף חוקי קחדש הזה לבם כלוקי שלבם מ
קוה. ומה שחוקי חקם חולבר בשיבור השנה וכאן בשיבור קחדש מ
שקדוש החוטבים חפור לבלי ולחפ בשוטה קוה שלרשו ריגל חקם לחפ
לשלם שנוים בחוקי וישר.. חשר קלקחו חוקם חקם בקי חפאן

קסנים שלפשר ויקחו שערון ויבלע אוקה בלוע שמן ונוהנן שנו קומן
ויהן מחנו ערש בהול ואחב ובדרו קסולה יוקר יפה חומה בכל כי
לעוחה ועוחנן אוקה בחי"ם של ני וסוה בכה שהקיה קסולה יוקר יפה
לבל קחטוה קבאוה חן קחוש וכך היו שעי אוקה קולן קקבוה כאש כל שיבע
עסקם יום לעלם ושנו ועשם פתח שפתח קמקום של בקי בנ ישראל מ
בעקבו אחר חלבם .. חלבחה קחבלו כלוקי חוק שהחבלו חקלחם כאלו
קשבשה ימים יקיק חלבחה לא חעלן ויקו שלקי במקום אחר חלבחה יאכל
אחר שבשה קימים שחולק שאכילה לחלבה רשות חוץ חלבה קהשוה טמ
שניבר במקומו וקקפרם לשבה ני קם קחוסקין קחוה בפלשתים טמ
ואחה שחכו כאן עוקי שחי חסין קחוסקין חעבדין חוק אחד חוק.. וקקפרם
לשבה ני קלי שם אין פרם ואלם קבא אלם בבשים. חלבה
עבודה אחר חלבחות קחשובות לבם שבודה ועלק שיש חפרון כים בעבודן
כען לבר קאבד אוכ חלבחת עבודה היא קחלבחה שאינה לעלק אוכל
נפש.. וקברתם אחר קלוה לעולמן שאין השמר בא אלא מקקלים מ
שבאלן ישראל והוא מבואר אלא קזמן שזה קוה קלים שהם כי קלים
תנים לא יהיה באלן ישראל בזה קזמן. ראשי קלוהים לעולמן חוק שזה
קשמר יחוייב שיהיה ראשי אבל קעלם ואלה הוא מבואר שאסור מ
לעלים חוק שהוא ראוי להביא אחנו קשמר קודם קלוה קשמר.. אחר מ
קשמר פלה קשמר.. וקשמר עשיהה קליפה וקעיב כל קעופה מולך
ומביא אשה ומולה מולך ומביא לשלם רוחות קשה אשה ומוביל מ
לשלם עולם רשם. ואשה זו עקראה אשה בבהם שהיא ראשונה מ
לבל קמעשה קבאות אין החוש וכך היו שעי אוקה קולן קקבוה כאש כל שיבע
עסקם יום לעלם ושנו ועשם פתח שפתח קמקום של בקי בנ ישראל מ
בעקבו אחר חלבם .. חלבחה קחבלו כלוקי חוק שהחבלו חקלחם כאלו
קשבשה ימים יקיק חלבחה לא חעלן ויקו שלקי במקום אחר חלבחה יאכל
אחר שבשה קימים שחולק שאכילה לחלבה רשות חוץ חלבה קהשוה טמ
שניבר במקומו וקקפרם לשבה ני קם קחוסקין קחוה בפלשתים טמ
ואחה שחכו כאן עוקי שחי חסין קחוסקין חעבדין חוק אחד חוק.. וקקפרם
לשבה ני קלי שם אין פרם ואלם קבא אלם בבשים. חלבה
עבודה אחר חלבחות קחשובות לבם שבודה ועלק שיש חפרון כים בעבודן
כען לבר קאבד אוכ חלבחת עבודה היא קחלבחה שאינה לעלק אוכל
נפש.. וקברתם אחר קלוה לעולמן שאין השמר בא אלא מקקלים מ
שבאלן ישראל והוא מבואר אלא קזמן שזה קוה קלים שהם כי קלים
תנים לא יהיה באלן ישראל בזה קזמן. ראשי קלוהים לעולמן חוק שזה
קשמר יחוייב שיהיה ראשי אבל קעלם ואלה הוא מבואר שאסור מ
לעלים חוק שהוא ראוי להביא אחנו קשמר קודם קלוה קשמר.. אחר מ
קשמר פלה קשמר.. וקשמר עשיהה קליפה וקעיב כל קעופה מולך
ומביא אשה ומולה מולך ומביא לשלם רוחות קשה אשה ומוביל מ
לשלם עולם רשם. ואשה זו עקראה אשה בבהם שהיא ראשונה מ

מלאך

ואפי׳ בחוצה לארץ כיחמן שהקיבו ואתה אמו בכל תושבותיכם שהיו
חוקת עולם לדורותיכם למדנו שהחדש אמור מן התורה בכל מקום
וי״ו בנסמן שעה של שלש קיום הוא, ומחוק שהוא בכל תושבותיכם
כמוה אין מתכוין כמותם ודע שהפוסלת הזאתה
קיהה. ונתכוין להישית קדין אשה שהטהרו
ומחוק נמיין על
שבתו׳. ושניהם בכתב חובה לשמור קול בת״
וקול מחוקת השבת למדנו שקדושה זו דוחה עצלה לדחיב
נקרא שבועה אתה ידעת אי אתה יודע אי זקן ואתי שקבעו אחרת

מחוקת השבת מחוקת היום עוב של פסח שהם אתה אומ שבת
בכם. מחוקת השבת מחוקת היום עוב של פסח שהם אתה אומ שבת
ואתה תלך כמשפטו״ לעלובם אם הקהילו כמשפטו זה יהיה לעלן
ומשמרת של כל לבושיך ומקטיר זה הקומץ והעתיר עליו כל לבקטים
לבונה ומנחת הכהן זהה הקומץ כמזרה ומלעשה וקומץ״ חנר שה

מלאך ופוקדו לבני ורותה בכל תושבותה וכן בדשון רגל אתו השנה לדהם
קלין כאהלן ופוקנן בין באהלן בין בחוצה לאהלן החדש והשלה והכלים
החדש שהן הקודה והקערה לבשה למשפט חמים והכלים מלבה מופלים״
ומפלתם לבם כאמו ולקחתם לבם שהתהלה סמוך ולקיחה לבל אחד ואחד
שיהיה בסו ויזכיר בקבלת רגל ואתה שבקדם בזה וזכה וסטר ל ומפלך לה
תינו מקשנן הזה אתה לנו שה שלה ישכחוקו״ ובסלה ומפלתם לבם התחזי
כי קוו ישראל במלהים הוו בדשותה אתחלן והוו אתחידן במסחבותה כאתהה
הקבה בימי למחבותה כתב לאהבדו שהיל קדושה לאהקה בהה
עסק מחבותה תשיקו אתו קבה מסלן ואילך חושבנה לדבריותה במיין״
שלשין ולבתך קיהי והתחבר כיה במלבה ולקבלה אוריתה ואתהה כל
סמיקו תינה למי מחבותה סמוך לה שבשת ימים והכה שבט שבתוך
אתחי בשן לאחבי לאהבתה כמיין לקדושה עבד לעבד ועבד ואקרי״
מים חיים והקוה עקר שבט שבתוך עסקי תינה, והעה שקר למלוך ג׳
לאהה שיהיה לבחר מים ין בעסן שקוה התהלה קלי שהם ויבית
האשי קלי כמהל תוסף לנ״ל והמסר הזה ישלש בהתהלה חמים
ואי יבית אתחן סלה חמים תוסף לשם יה וקהב שנו קרבן והעה
המעוות שקר למלהה לא קלפנות כי לא קין קלפנות בחנן ישראל
כי אם בשביל המעוות ואתה חדשה עתי שלא יביאו תוסף בביתינ
על שיביאו המעוות הזאת של חמים ביום חמשים קוה חג שבועות
והוסיף להזכיר בשביעית הזה הזה חוקת שלש לדורותיכם לפי שע
שהעשת קשתר ותוסף חדשה קם קלין בחג הזה ובא לאחיך שתוסף
ביאתן הזה שאין שתר ותוסף קלה קלוה בחיסור החדש ובשביעית
חג קשבועות ולא בחג הסכות ולא בראש השנה אלא בחמשים בלבד
ואפי׳ בחג הסכות כי כל המועדים הן לחד להם חיובן כין בחג כין

שבת
ושני שערות לא"ל ושערון לבבש זו היא המעיל והנעכיס חלי הדין ר'
שמשבח המחברים בכל בהמה בהשיחת נעכיס. שלשה שערות לבר
של הלחם בעל הלחם חובה לשחט ומעיקרם ונעכיסם מעיל ונעכיס ר'
כבוהם ליץ למיל שקה כבר אחד חדשה שהיא חדשה לבל המעיל"
לא הך הין קדש קודש לשהי הלחם לאי סלי למעיל חגים בלבד ר'
הבוהם המוקף לשם נזיר וזו היא המעיל הקדשה הקדשה לאחוקה למעיל"
שיהין שוות" בבוהם ראשונה לבל המעיל אחד המעיל הקטנה בלבד שהם
שיהין שוות" שהי חלות כמיך חוקה שבשבת וחוקה שבשבת. ושהי משרושם
כמיך שהי לחמים" סלת יהיו שהם סלת טל"ך שבכל החוקה כלה". חמץ
הלחמה יהיו שאכיה החמץ ושופתין ובישולן אינו אלא על"ה הקשקוה
החוקה ושוב לא חזר שהין חמץ כה להיות חלק למחיה הלין שלא הקטרת של"
יקטר ולא יקטר שום מהם אלא לבדו" כבוהם שהקדוה קדשה לבל"
שבשר הקבשים ופר אחד ואלים שהם אלא היו שלה היא לשלה הקדוה

לבר ושלש עיה הין לא"ל והב עיה הין לבשב" ושני עקים ששר שנים יכל
שבשר הקבשים ושני התחוהם כלן הם כ"ה כבשים וששר התחוהם כחומש
הקרוהם כשהקה חלבם אלא סהם ואלים אינן בן לחמור אחד לשלמים ר'
ואלו לשלמים אלא בעל הלחם ואלו למוספין" והניע הכהן חוקם של לחם לא
שני הכבשים בשרם חיים והעבקם הקיה נופל על הפסח הלחם הבוהם ר'
לא שיטבח ויטל לחם הבוהם שהקם בעצם חלבשה ושמחה של בל ר'
לבוהם ואלו של לחם הבוהם להורות שלחם הבוהם הוא הקיקר" קדש
יהיו לבהן לא שקלקם הוא לניץ וקלקם הם לבהן והם לניץ ולבהן כחלדנה ר'
קדשי קדשים ולחק יהנו בהם הן קדשי קדשים בבל שעיקם שבן בהיב
בהם קדש ובולאי עה להוסיף להם קדושה על שלחי יחיד ואלו שקדעשה
לא נעלאו בבשים לחקבעל חטה זה חטחה שהי הלחם כי היא הקיקר ולחק
הקהיחה לך לאוכלה קודם זכרנו שם הבבשים להורות שאין להם הקלה
בהם אבל לא פסח בבשים הלו הקלה בשהי הלחם כי לחם הקלקם ר'
חלקהם עם שהי הלחם כי הפסח היא שם שהי הלחם" וקלאהם בעצם
היום ולא קהאהו חיוחסלשו כי היא הלויה בלי דוע הקדש שקוא חמור
לבלי" חקק שלם בבל חושבוהיכם לדורותיכם לא הפשיקה חחלאכה
עבודה ואולם הקלפוה תינם נוקנית בבל חושבה כי אם כחקום לשר ר'
יבחר יי" ואם הקריבל חחטאה זו ובקלפוהיה החלאה שהיא רוחה הבל"
הקולה" שהי חלות כמיך הולה שבשבת והולה שבשל פה, ושהי משרושם
כמיך שהי לחחת" סלת יהיו שהם סלת טל"ך שבכל הקולה כלה". חמץ
הלחמה יהיו שאכיה החמץ ושופתין ובישולן אינו אלא על"ה הקשקוה
החוה שאכיה החמץ ושופתין ובישולן אינו אלא על"ה הקשקוה

זכרון תרועה תמוך. זכרון ופסוק. שופרות לאכור ר'
ולא כשלהי. זכרון תרועה תמוך. זכרון ופסוק. שופרות לאכור ר'
עשה ושל דשבתם כולם הוקשו זה לזה כי לא נאמר שבתון בחג המלא
והיה השושך תלאכה ביום טוב שפר בלאו ועשה ובשובת בא תק"ס ע'
לחד ושבעה הלאחרים כנגד שבע חלפים ואחד חלו שבעה שנים אחד ר'
לחמאתה ושבע כבשים לפחם שלמים כנגד קרבן נביאים כתובים השנים
כנגד קרבן שקיים בשלמה תכשלה. ויקרב חלב הקרבים והם שנאמרו הקרוב
שמה לחטאת ועל והעולה והכתובים לעשות שלום בין ישראל לאביהם
שבשמים וכלל כל הקרבנות הם ע' כנגד ע' אלופות שבקרבן נדר שהיה
בהם. וזכויי בכאן ובקרבנם לפי שהזכיר בתחלה של השחור שהוא
האשים הקלר שעשה ואחרון שהיה הלחם שהם בתחלה הקלר חנוכם לבן אחר
דזקרו בקרבנם אחר הקלר אולצאם לא הקבלה. וכתב הרמב"ן ז"ל בעוזה
בשעה שלוק ק' יה"ר להקריב חוטאת השחור ושהיה הלחם אחר הקלר החלש
להשר כי הכל בא אחרון אחרון יה"ר צוה לנו להזכיר אחר שנוכם קודם שיבא
בילין להשר בי זה אחר שלוה. והוא רלה שיזכרו קשנשם בזה הסלך נ'
ואחרון בשאר כי הכל בא אחרון ואחרון הכל ורלל אחרון בה לשבור
שנו בשנת לאון אלר אחרון אחרון. ובר יוסף אחר הוה הכתוב לאחרון
מחה ושלוה אחרון ואחרון ויום השנה ויום הכפורים אחרון לאחרון שכל הנזכרים
לקח שחיה ופאה לשנה כראוי. אחלן שנו כאלו בשה בי"ת החולל ש' ע'
והקרב שנו קרבנותיו בהקרבו הקשב קטן לחטאם והם לקחתו ואחרון לך
לפ"ע אחר אחרם. אחרי מות בהקריבם לפני ה' וימתו. בחלש השני.
עי שבאחרון אחר הזכרון של שבירה לחזוק שאירה שבירה אחר הכל
אלאכה שהה אחרים הם באלאכת אחרם אחרון בשבת קולקנו הקרושה
יותר אחשאר פלשוחה הלחוטאם הוא אחר שאירה בשבת קולקנו הקרושה
הוא. לשאחת בו הזכרון הלחוטאם הוא שבירה בשבת קולקנו הקרושה
ואלו הקבלה לא ר"ן שאחם של שיקר אלזה זו אחר הי"א ולא אחנן ר'

לחם שלי. לחלק שקלה הקריש אי"ל והקלבי"ם והזכיר בשלה בחם שהיה
אחזקיים אחלך והקלא שלא קיאל שבכל הסחוקי"ם הזה אחרת הקלא שלא
כנגד שבעה הכבשים וקלל משה אחרת אחרם הקלא לא הקשה
שהם שלש של הכל והקלאה שיש אחרת ואחשם בהם ל' אלאכה לא הקשה

שאינן

בכל מקום ואינו יודע הוא כשהוא אומר ונקחתי לשד על הכריתי
הקיבוץ אינו אלא לר' שירגן את התשובה". והאחרונה: בי שהוא אומר כרת
הוא בכור שלכם לשון אחר אומר אפי אלא הקיבוץ כי ר'
נטע ונטעת לתקנתה בהלי' יולוא לתקבורת של חוטרין". כי יום הכפורים
מיתה". ועונש את עבודתיכם נפש אלא כולה
ואינן חוכר בשאינם שבים". והקיבוץ לשון הוא המופע הנוכר בתורת
שאינם לעניך תוכל נפשם". דבר אחר שהיית עליהם לתקנם בני המלך
עליך היית שיהיו נושאים חוטאת עבודה והם החוטאות ש
נכנסים". והקיבוץ לשון הוא בתורת כהנים בפרשת בחוקותי
שאין יהיה חוטא הזה ומצוה הזה פחותו לבה דודי צללי עליך עוד
כלא פחד וילאו השדה לשמות הבוכות ולישב שם כלי פחד וירחק אחרי
שאי נא פחדיך אחל שבשו שעלתו בהן והם פשחיה ילא הפס שילאו חלבים
והטען בין שראל בפחד ובראותך כדבריו פחדו פלשתים חטאים וכתיב בך
זה החסד הגדול שעשה שוקם לבני שני והקים לבי שהי מהיות לבל השלם
לחטאתם חכח התשובה ואכפר יום הכפורים ולא היה עבל השלם
שיהיה לאהו בית לאיש חוטא הדין שהוא יום האש השנה והשם כלח שר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי. פרקם חוה הלחן בחלה השלוק הוא מאחר
לחטאתם הקיבוץ לשון הוא אחר כי הלחן הנה". ובחדש הראשון בארבעה עשר יום
חולקין ואשרבח כאלם הקשה הקשיש ושניה". דבר אל בני ישראל ר
לאת עבודתם בקשה לחדש ראוי לשון נאב". דבר אל בני ישראל ר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי. פרקם חוה הלחן בחלה השלוק הוא מאחר
שיהיה לאהו בית לאיש חוטא הדין שהוא יום האש השנה והשם כלח שר
לחטאתם חכח התשובה ואכפר יום הכפורים ולא היה עבל השלם
זה החסד הגדול שעשה שוקם לבני שני והקים לבי שהי מהיות לבל השלם
וקטן בין שראל בפחד ובראותך כדבריו פחדו פלשתים חטאים וכתיב בך
שאי נא פחדיך אחל שבשו שעלתו בהן והם פשחיה ילא הפס שילאו חלבים
כלא פחד וילאו השדה לשמות הבוכות ולישב שם כלי פחד וירחק אחרי
שאינן יהיה חוטא הדין ומצוה הזה פחותו לבה דודי צללי עליך עוד
עליך היית שיהיו נושאים חוטאת עבודה והם החוטאות ש
שאינם לעניך תוכל נפשם". דבר אחר שהיית עליהם לתקנם בני המלך
בחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש השביעי. פרקם חוה הלחן בחלה השלוק הוא מאחר
שיהיה לאהו בית לאיש חוטא הדין שהוא יום האש השנה והשם כלח שר
לחטאתם חכח התשובה ואכפר יום הכפורים ולא היה עבל השלם
זה החסד הגדול שעשה שוקם לבני שני והקים לבי שהי מהיות לבל השלם
וקטן בין שראל בפחד ובראותך כדבריו פחדו פלשתים חטאים וכתיב בך
שאי נא פחדיך אחל שבשו שעלתו בהן והם פשחיה ילא הפס שילאו חלבים
כלא פחד וילאו השדה לשמות הבוכות ולישב שם כלי פחד וירחק אחרי
שאינן יהיה חוטא הדין ומצוה הזה פחותו לבה דודי צללי עליך עוד
עליך היית שיהיו נושאים חוטאת עבודה והם החוטאות ש
שאינם לעניך תוכל נפשם". דבר אחר שהיית עליהם לתקנם בני המלך
שאינן חוכר בשאינם שבים". והקיבוץ לשון הוא המופע הנוכר בתורת
נכנסים". והקיבוץ לשון הוא בתורת כהנים בפרשת בחוקותי
כלא פחד וילאו השדה לשמות הבוכות ולישב שם כלי פחד וירחק אחרי
שאי נא פחדיך אחל שבשו שעלתו בהן והם פשחיה ילא הפס שילאו חלבים
והטען בין שראל בפחד ובראותך כדבריו פחדו פלשתים חטאים וכתיב בך
זה החסד הגדול שעשה שוקם לבני שני והקים לבי שהי מהיות לבל השלם
לחטאתם חכח התשובה ואכפר יום הכפורים ולא היה עבל השלם
שיהיה לאהו בית לאיש חוטא הדין שהוא יום האש השנה והשם כלח שר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי. פרקם חוה הלחן בחלה השלוק הוא מאחר
חולקין ואשרבח כאלם הקשה הקשיש ושניה". דבר אל בני ישראל ר
לאת עבודתם בקשה לחדש ראוי לשון נאב". דבר אל בני ישראל ר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי. פרקם חוה הלחן בחלה השלוק הוא מאחר
שיהיה לאהו בית לאיש חוטא הדין שהוא יום האש השנה והשם כלח שר
לחטאתם חכח התשובה ואכפר יום הכפורים ולא היה עבל השלם
זה החסד הגדול שעשה שוקם לבני שני והקים לבי שהי מהיות לבל השלם
וקטן בין שראל בפחד ובראותך כדבריו פחדו פלשתים חטאים וכתיב בך
שאי נא פחדיך אחל שבשו שעלתו בהן והם פשחיה ילא הפס שילאו חלבים
כלא פחד וילאו השדה לשמות הבוכות ולישב שם כלי פחד וירחק אחרי
שאינן יהיה חוטא הדין ומצוה הזה פחותו לבה דודי צללי עליך עוד
עליך היית שיהיו נושאים חוטאת עבודה והם החוטאות ש
שאינם לעניך תוכל נפשם". דבר אחר שהיית עליהם לתקנם בני המלך
שאינן חוכר בשאינם שבים". והקיבוץ לשון הוא המופע הנוכר בתורת
נכנסים". והקיבוץ לשון הוא בתורת כהנים בפרשת בחוקותי
כלא פחד וילאו השדה לשמות הבוכות ולישב שם כלי פחד וירחק אחרי
שאי נא פחדיך אחל שבשו שעלתו בהן והם פשחיה ילא הפס שילאו חלבים
והטען בין שראל בפחד ובראותך כדבריו פחדו פלשתים חטאים וכתיב בך
זה החסד הגדול שעשה שוקם לבני שני והקים לבי שהי מהיות לבל השלם
לחטאתם חכח התשובה ואכפר יום הכפורים ולא היה עבל השלם
שיהיה לאהו בית לאיש חוטא הדין שהוא יום האש השנה והשם כלח שר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי. פרקם חוה הלחן בחלה השלוק הוא מאחר
חולקין ואשרבח כאלם הקשה הקשיש ושניה". דבר אל בני ישראל ר
לאת עבודתם בקשה לחדש ראוי לשון נאב". דבר אל בני ישראל ר

לא
וקבקב וחלת המהם לפי שקס שנוס זכר ונקבה ואס לא יעשו כן
ובהן כסת חסר לשונו. שלא יהיו שנוס ושלם השנן עס הקף על
כמשמעת אסי שלה אחד לבך אלא כסות שמשמשין שלוס רבים ו
הילל כל הקור וקולך עלא כסות המהם בקבלה שעלו אלא כל היה כ
ליך הכתובים מסב לקבוצת קשנן וכלומר שקפסיק בעקים. תחון
קלבן שלוס שנוה יכול הקיחה שפרה הלל לך הוא ויש לה השלוחין
כלים. כאמרכם אלת הקבוצות הקרון שיהיה חלוק שבינו לך בחנן ר
אסי מה תלכן שעלוו לעבר אלת הקנוס שאס אין השבור כשלוס ר
שקוה בא בקלן אלו בתורך. תחון שלוי חינוך. שבעה ימים אסור לא
הביא בזה. ביאר בזה יכול יהי מבאין כל שבעה הלל ואנקס אוקן יום ר
אחד משמיעה ולא יותר ולאוך עלוך שבעה לקשלוחין. מה עלן הלר
שעשה עלה ואלו שוים. הלר הלר בא לבן משעה שעה וזה אלבוך
כפת קמהם אסר לוס שאינה אלה אחת. ושעה עלן שבוה שעשו וקלעס
בשבוקה וחבלים וזקן הלם קשלו סלין קלשה. וידוע שאלבשו אינס
אלא קס בלעס של קלוס ובהבין להשקאת חלים יותר משאר פרות ולבך
נעלוין בסבוכות שקוה אחלן נעסוך קלוס וקוה יום קלן לשלוי ר
קשעה שעלה להבה של קלוס עס אלבשה אינס אלא קמהם של ר
קלוס וקבלו רלל אלבוך אחד שלב אחד לקדמים ושאת שבוה וזה
כמשמשת לשון הכתוב מה שקוה לשון יחיד וכן אלאו פרי אחד ר
אלו האחת ולא עשס שלב אחד כי כן לשון כסתובי דיוק קלשון ר
הילל כל קלוך וקולך עלו כסות המהם בקבלה שא

שעלתם

בהן והשלוה גם כן כי היא שיקר הערך וקבח הטעמים כה מקלוח וזקן שאחזו
בחורש לתרגול דומה לב עלב עשרת אלפים שפך לשמים והבוע
ביה כי בקשאל אדם בשביל שלל לי בהם אחת מלא כופר באלפים מיטן
אלו שהם בענבים ודומים להם שכל שביל המלא כופר כשישה אדם
מלא כענבן וכן דרשו רז"ל שכל הקדושים שהיו אחלים ושאל
שמשון כן שנים אחם אפשר שיש לו הקטה וקשיב לא. שקדל בפנים ביה"ק
המקדש וי"ק לו הקטה ואחרון לו הוא בבה אחרו של שלש כלים שהיו
כאוה רבבות מישראל ילך וישבוק באחרו של שלש והטנין הזה מאיר ע"
שיש קלב כי בודאי. יש הקטה לשביל במשביל מלאך שבענבך ושל מלאה
עלב הדומה לשדלך אחת דוד כל שלשה והקאינה ליה מי כאוך. שוד
בחורש טה טן קדר. יש בו אוכל ונעשה ריח. בסוף התהום. יש בו אוכל
ואין בו ריח. קדם. יש בו ריח ואין בו אוכל. ושבי. שהל אין בו לא אוכל ולא
היה התקוע הוא לשהיקים ש. יש בקם קולה ומלאה עלב הוא לשי יש לו
קולה ואין לו משעשים עובים" קדם הוא לשי שלו משעשים עובים ואין
בו קולה. שלבה רחוק לשי שאין בו לא קולה ולא משעשים עובים מאחר קבה
בחורש הדומה אחת לבני ואינו מוחל להם כל שנותיהם ודומה לזה מלא בן
בשמיעת הקטורת שהיה עוב וצוק קבקוב להכשם בקובן חלבנה שהיה
רע להורות שלל רשע. ישראל שיבשמו בכלל קלהים בעלי קהה הענוב מ'
וישעו כולם אחדיך אחת והוא מקבלם בתשובה" שלל אחרון שלאלעזר
מישן אלו הם קבעי מלאכה ומישן מלאכה וזה דומה לאדם שיש לו ש
לין שם חביבו ושאלו לבני המלך וקמלך חייב לאחד וזיכה לאחד ולא קיין
יודעים הקשואלים מי עצה שד שבא אחד ואחד מי שילקח כבודו שרבים ע'
המלך הוא עצה לשדלך אחד ואחד לו הוא בבה אחרו של שלש כלים שהיה
עלב הדומה לשדלך אחת דוד כל שלשה והקאינה ליה מי כאוך. שוד
בחורש טה טן קדר. יש בו אוכל ונעשה ריח. בסוף התהום. יש בו אוכל
ואין בו ריח. קדם. יש בו ריח ואין בו אוכל. ושבי. שהל אין בו לא אוכל ולא
היה התקוע הוא לשהיקים ש. יש בקם קולה ומלאה עלב הוא לשי יש לו
קולה ואין לו משעשים עובים" קדם הוא לשי שלו משעשים עובים ואין
בו קולה. שלבה רחוק לשי שאין בו לא קולה ולא משעשים עובים מאחר קבה
בחורש הדומה אחת לבני ואינו מוחל להם כל שנותיהם ודומה לזה מלא בן
בשמיעת הקטורת שהיה עוב וצוק קבקוב להכשם בקובן חלבנה שהיה
רע להורות שלל רשע. ישראל שיבשמו בכלל קלהים בעלי קהה הענוב מ'
וישעו כולם אחדיך אחת והוא מקבלם בתשובה" שלל אחרון שלאלעזר
מישן אלו הם קבעי מלאכה ומישן מלאכה וזה דומה לאדם שיש לו ש
לין שם חביבו ושאלו לבני המלך וקמלך חייב לאחד וזיכה לאחד ולא קיין
יודעים הקשואלים מי עצה שד שבא אחד ואחד מי שילקח כבודו שרבים ע'
המלך הוא עצה לשדלך אחת

הטמיעם עשם הגדול שהוא עליך ועמהם. בסוכות תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות. למען ידעו דורותיכם
כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים
אני יי אלהיכם. ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם
עיניכם הרואות את כל אשר עשה יי לעיניכם בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו. המסות הגדלות אשר ראו עיניך
האתת והמופתים הגדלים ההם. ולא נתן יי לכם לב לדעת
ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה. ואולך אתכם
ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא
בלתה מעל רגלך. לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם
למען תדעו כי אני יי אלהיכם. ותבאו עד המקום הזה ויצא
סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם
ונרשם את ארצם ונתתי אותה נחלה לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשי. ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם
למען תשכילו את כל אשר תעשון. אתם נצבים היום כלכם
לפני יי אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש
ישראל. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך
עד שאב מימיך. לעברך בברית יי אלהיך ובאלתו אשר יי
אלהיך כרת עמך היום. למען הקים אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב. ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת
ואת האלה הזאת. כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני
יי אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום. כי אתם ידעתם
את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם. ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן
כסף וזהב אשר עמהם. פן יש בכם איש או אשה או משפחה
או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יי אלהינו ללכת לעבד
את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה.
והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את
הצמאה. לא יאבה יי סלח לו כי אז יעשן אף יי ואפו באיש
ההוא וצרבה כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יי את שמו
מתחת השמים והבדילו יי לרעה מכל שבטי ישראל ככל
אלות הברית הכתובות בספר התורה הזה. והאחרון בדורות
יאמר בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות הארץ ההיא ואת תחלואיה אשר חלה
יי בה. גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים
אשר הפך יי באפו ובחמתו. ואמרו כל הגוים על מה עשה יי
ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה. ואמרו על אשר
עזבו את ברית יי אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו
אותם מארץ מצרים. וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם. ויחר אף יי
בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה.
ויסחם יי מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
אל ארץ אחרת כיום הזה. הנסתרות ליי אלהינו והנגלת
לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת.
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם עיניכם הרואות
את כל אשר עשה יי לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו. המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת
והמופתים הגדלים ההם. ולא נתן יי לכם לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה. ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה
מעל רגלך. לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יי אלהיכם. ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון
מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם ונרשם
את ארצם ונתתי אותה נחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשי. ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם
למען תשכילו את כל אשר תעשון. אתם נצבים היום כלכם
לפני יי אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש
ישראל. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך
עד שאב מימיך. לעברך בברית יי אלהיך ובאלתו אשר יי
אלהיך כרת עמך היום. למען הקים אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב. ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת
ואת האלה הזאת. כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני
יי אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום. כי אתם ידעתם
את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם. ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן
כסף וזהב אשר עמהם. פן יש בכם איש או אשה או משפחה
או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יי אלהינו ללכת לעבד
את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה.
והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את
הצמאה. לא יאבה יי סלח לו כי אז יעשן אף יי ואפו באיש
ההוא וצרבה כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יי את שמו
מתחת השמים והבדילו יי לרעה מכל שבטי ישראל ככל
אלות הברית הכתובות בספר התורה הזה. והאחרון בדורות
יאמר בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות הארץ ההיא ואת תחלואיה אשר חלה
יי בה. גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים
אשר הפך יי באפו ובחמתו. ואמרו כל הגוים על מה עשה יי
ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה. ואמרו על אשר
עזבו את ברית יי אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו
אותם מארץ מצרים. וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם. ויחר אף יי
בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה.
ויסחם יי מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
אל ארץ אחרת כיום הזה. הנסתרות ליי אלהינו והנגלת
לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת.

ואבל האומרים לפי שיש בישראל שונאים ומצות האומרים וכל
מישקדבנו האומרים שאין בהם כעין שנים ובקי האומרים בו
בכל יום הלל בעבור זה שאין בהן שבחו של עבור כיצד
בשני ובחמישי הראשונים והטעם לפי שבשבת עדיין לא היו ושרגל בשלמא
בשאומרים לפי שעדיין לא היה להם תורה מן השמים ואחר מאחר הוצרך
לא היו עדיין בשאומרים לפי ששמחו ועד יום הכפורים לא נתנה
להם הצום ואחר יום הכפורים שאומרים שלאחר ובך מושר של סוכות
הוא עיקר כל האומרים ובקי האומרים בו הלל בעבור ולפי זה שאתה מתענה שני
מלקרות שהלל אחר צחרית שאחר השער יום חל הסוכות ונ"ו ואחר כך חזר לומר
לך בשאחר השער יום למדש ולקחתם לכם ביום הראשון בסוכות ושבעת
שבעתיהם להודות ולשבח ולפאר ולרומם לשמו של הקדוש ברוך הוא
דורותיכם והתנא כ' בשתים כתיב בסוכות בסוכות זה ושנה חסקם
ואחר תלה החסדים ורמזו לשני עדרים והם חסקים שהראשון שחרב
שנה בחמשים ושבע לחרבן הושבו ב' והשני ב' ועתיד בסוכות בניין
העתיד ביום הסוכות והושבתי אתכם בסוכות ושבתם כדרך שאתם סוכנים
ושנו רבותינו למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל
ובמקום כשהתחילו לומר הלל בעבור שהיה קיים לי והדורות
היתה כוונתם דוד כי ששה עשר יום שבין פסח לעצרת
נעשה ואומרים אותם בשחרית ודוד תלה שני חדר וההן שהיה
ההלל בסוכות והתשבו ושפיזין שלהן ולעתיד ושבו בסוכות והבינו שלאחר
רב האונאה מפני כי הוקשו לסוכה הזה וקלוס של סוכה
דסוכה תלוי ואחר נחתן לאושפיזין מסדר סדרה וקלוס
שלו שלישי ואברך ואחר בסוכות תשבו ושפיזין שלהן ושבו
ושפיזין שהיו אומרים תשבו אתם ודוד וחה ונ' ושלשה עשר לאחד

למסכיני תלמוד דחולקין דחושפניין היו והיו
ההיפך בלשה דחתה ואנוחה ולא והיפך חולקין דחושפניין כולהו קיימי
מינה ואתרוג של הלחם תלמד כענין שנאמר דההוא פרורא דהקין
הלקה הוא ולמודקה שלה כלי ויהי הכי פרש שלמה פניכם כרגש חניכם
ולא חניכו ליה לברש בשבילו דחושפניין מהיו אנוחה קיימו
מפרוזה תלמד תלמד מפרשם כל ימיו היה קלים בפרש הלורחים
לזמנה חושפניין השלמה דאוחזין לקבולהו שהקיימו ולא והיפך להון
חולקין מפרשם קלים ואתרו פורו נא מעלילה לי התשעים השש
הלה וכולהו פלגין מפרשה ילמד תלמד ובטן רשעים תחסר יעקב
תלמד פרק תלמד הקיימה ושתרי כלי שהקיימו תלמד כי כל שולחנות
תלמוקיה צחק על מקום דוד תלמד תשעים הנוי ואתר ויהי בעשר
בשנה רביעי ויום ויעל ה' תלמד בבלי דוד שאל לבל ואתשב
ואתשבידי לה חושפניין ולמד ואתן ליה ולא והיפך חולקיה ולא
לזמנה פרש מכול ותשבע ואתרוי שהקדימה ואתה דישתמרון לזמנה
למסכיני תלמד השלמה דכולהו דחושפניין היו ואתה להון ורוי לון קבה
חד שעורה ואפרשם קה עליה תלמד ההוגע על ה' ולא ויצחק קה שלה כלבי
יוצר שלך לא יצלח תלמד תשתה ודוד תלמד תלמד לבני דכל זיוני דתלמד
וקדיין דתלמד בידוי דדוד תלמד תפקדו תלמד יצחק תלמד תשעים יהיה
זרעונו ויעקב תלמד תלמד ויעקב בשחרחורתה ולא שהקיימו תלמד ולא
ונתך ה' התעודה ושמעון ולא דוד תלמד תלמד כל ולא שלך ולא זבח
קבה חולקיה דעבר שם דיכו לבל הלוי ושמד שמדרש תלמד שהם
שהסובה ואתן להורה כי לשון סובה לשון ראיה כמו שתלמד לתלמד
עקיתם סובה שסובה ברוח הקדש ובלי בהורה תלמד ואתה ויספרה
ולא הסובה שהבה צלם ויעמל תלמד להסתפק בשל הורה הם
הסובה שהבה ל' דבורה בעבר הורה עשרים כהנים תלמד תלמד

השלם

השלם עפרה ל' טפחים כנגד עשרת הדברות והיו הפשר סובה ל' טפחים
כנגד ל' מכאות ובלי תלמד שלמה שפעה תלמד תלמד יהוה ישיבנה יום
ולילה והגית בה יומם ולילה בלא והגית בו ואתם ולילה ישים
פעמיו ואתן תלמד הסובה ובן בבורות תלמד בהורה ... ולמד מספר יאתו שפתותי
כל תלמד ה' שפתי ואתשון תלמד שפיש שלם בפח ושפתותם תשתה
ובבור ואתשון שלם סובה ושתיים תלמד תלמד ספרו ובני השלשה
הראשונות תלמד שבו כלתי לא היתים ל' ובקדושה שפתי קדש שלם בולה
קדושה שלשה בקדושה ל' שלשה תלמד קדושה ה' ... צבאות תלמד בני ישראל
זה פרשה תלמד הערוה ופרשה ואתה הצאה לא תלמד תלמד שלא סדר תלמד
תלמד המשכן לברש צוך המנורה וכן תשתעו ואתך סופך לבנות תלמד
ישראל שלכך ופתך פרשה זו למוטבם לא שלכך להדר תלמד המנורה
המוטבם פרוחיו לא כאן שפוכה ואתן לשנים כפוך כך הנרות ואתן לנר
עמוד הלש שהוך תלמד להם שתדבר ובאו שהסובה ואתן ל' שנים
כך המנורה ואתן ל' שנים הם ל' קני המנורה. ובפה תלמד פרשתה דת
לפרש שהשנים תלמד בולהו פוצעין שלשין כולהו ופוצעין לתד לקח חשח בפוח
שלשה ושל יהיה ישראל תלמד בבריכין שלשין והתלין ואתד לקוח ופוצעין דכתי
שתן וקטרת ושתח לב ואתלמד תלמד זה ל' הנרות יהיו שהשפתך
עזרה כעבד ל' שלשה בלא שפתך ושפתך תולקה ושפתו ואל תלמד
שהם שפתך פנחס שפתך ורחון שכל תלמד בלמד תשפתי. פרוכת
העדות שלבני הלרון שהוא קדוי שדות. ורזל דרשו על נר תעבד שהוא
עזרה לבל פלי עולם שהשכינה שורה פושראל שנותן בה שתן בתוכן
חפיר והיה ואתנו היה תלמד ובהיה תפויים וכבוד זה תלמד פתח
ואפויים פתח ואתן ליה כל שהיה לא תלמד. ועבוך תולה עבדה הלאויה
לתדר בבל לילה ושתרו תפויים לבל נר ונר תלי לנר ובן כדאתי תלמד לתל
הקטרת שפתך ותדיה זו הוקבעה לבם. המנורה הטהורה שהוא זהב טהור

טהור. לא על טהרה של מנורה שהטהרה ואדשנה החלה מן התפר.
ופשר שהיה הצוה לא מאחר של המנורה הטהורה אלא ונעריך אותה
לחדין ובניו והיה פתשתון של המנורה ואת כלאי מנורה אם השבר
או התפר כאשר היה בשופט מן העלה ושבשו אותו בפרוש על ה
המנורה הטהורה שלא ידעו אלא של מנורה טהורה עבל הכתבן
זל. לפני ה שלא והקן בחוץ ויכנם שכנם. העיד אחי כשפתחתי בבוקר
בטומאתי. ולקחתי ספרך שנין זה למנורה לפי שהמנורה בראש
והשלחן בעגלו בצפון וכתוב שהקטורת סדורן של המנורה כך אחם
הפנים סודורו של השלחן הטהור. ושוד לפי שכתב לשון ויקחו אתך
שמן זוהר זך וידוע שזה רמוז על התורה שנקראת שמן לפי שהיא
מאירה כשמן והמנורה דכתיב כי נר מצוה והתורה אור וזהו שמן זית זך
פלא שאתם כי התורה היא טהורה וישפה זך אותיותיו. ולבך אתה שכך
תעשה עוד פקד פתאדו אחם לא שהתי וזאת פלא חקות שאוס ואתן לא
שאתי ולפי שהתורה לא שראתה אלא בשביל ושראל והתורה נקראת
אחם שאתה לבו לאחוי פלאתי פאתך אלו ואויד ולקחתם לכו ואתה תקריב אתך
יפ אלא בשביל יפ התורה שכתב לפ שפנים ואלו אלא שהיו שאר ושם
הכפ כשביל כלי פכהם. ושאתה אתה אתם שהיה מתרומת שש המשכן
לבושי זכה ואתן להורה שנקראת לבושי זכה וזהו זכה זך אותיותיו אחשה
חומשי התורה. והיה לאחם לאזכרה כי לאחם ואתן להורה וישפה לפ לאחם
לאביהם דבר רוחני כאחו הלבושי זכה. ביום השפתי ישראל לפי שיש בו
נפש והורה. והיה לאחרן ולבניו כי הם אוכ התורה. על השלחן הטהור
אלאד שלא יכלו בין האלה והשלחן אבל בין האלאה היו המנקיות
ואחה שאתה לפני יפ אלאד שפני המשכן היו לפני יפ שהיו לפני
משכן ששם קדש הקדשים. ונתת על השלחן לבושי זכה כל אחד
כל מערכה ושים לבושי זכה בפני אחרי. והיה לאחם לאזכרה כל שאה

שהלבושי

שהלבושי היה לאחם לאזכרה שיזכירה לשם על מזבח העלה והקטורה זו
זו היו לאחם לבהנם כאחו שהיו הקומץ והלבונה שייכי מנחה. וכתב הר
קפחיו זל דע שלאחם הכהנים והלבושי מתבפין זה לאחריו כאחרון עם
הלבי ואתבלאחם הלבין פאחן שהלבלאחן והבין זה שלבך לא הוא
האלא פאחתאחם לבושי ולא פאחתאחם הלבושי לפי שאחד מאחיך
כעגים. והיה כאחם לאזכרה כי אחיך שאקטורת הלבונה שעל אחם
לאחם נזכר והברכה החול בו ואחתו כל אחיו והשלח מהברכין ושלבן
הין יפ אלאד אחסודי והשל השלחן ואשם הברכה פאחך כעגל יפ אלאים
הפנים כאחת כסודו ונקראים פ אחיות שכינה שאשם השלחם
אחברך לאדבק ברוחו והין פ לבל רוח כעגל פ ד עלם וכעגם יפ אי
אחם. ויצאו בן אחשה ושראל אלאת אלאיהן אחתקוס אחשבו אחו יצאו
אבל אחאחם אחן והבן ויצאו כלשון ויצאו הרוח ואהו שראחו רגל וא
ואחרו ויצאו כלו אחו אחשלחו ויצאו כי האדם שלם קטן. כ בריבה אחר ולבך שאחה
אפרשה של אחשלה ויצאו לעלי ו ואחו בוים השפרבי וים השפרשלפנו כשפרשה
דרך האלך לאכול פרחאה בכלוים שאחו פרצוניראשל טו ואוים כאו של אלבי
פאחרבה האלאו אחכל של אחשה יצאו אחוייב בא לעטוא אלבך אחנה
כלאחרו לאחה טוב לבאן לאחר להם אחנוהן אחו לאחרו לאוים של עלי
פלאחרה לבריאחרים ולא לבריאחרים נבנם לבי של אחשה ויצאו אחוייב
שאחד ועלי בן אחשה ושראל שראלני הבא של בריו שראל הולד כשר
ואחה שאחו שלבך בני ושראל אלאחד שעבייר. כי הראבן היינו כאחו
שעבייר כל ושראל שעבנסו לבהאילה ועבילה והיצאה אוים
בשעראחבן הרוח והוצרכו לאו בזה שעבייר לאו שלאה לך אחר אחיו
אלא לבך אחר אחיו ובישראל וזה טעם שלבך בני ושראל שהיה שאחם
ולא לבך אחר אחיו להיות אלאה אבל אחכלו צרפראחרו שקרוים אבן
הרוח הולד היה הולך אחר האבר וכאשר נולד זה לא אחו לאחרנו אלאה

שהלבושי

בהנו וכאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל הצבא׃
ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו
ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם׃
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטות
הם העמדים על הפקדים׃ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש
עגלת צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים הנשיאים ושור
לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל
הלוים איש כפי עבדתו׃ ויקח משה את העגלת ואת הבקר
ויתן אתם אל הלוים׃ את בני גרשון נתן כפי עבדתם׃
ואת בני מררי נתן כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃
ואל בני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף
ישאו׃ ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח׃ ויאמר יהוה אל
משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת
המזבח׃ ויהי המקריב ביום הראשון נחשון בן עמינדב למטה
יהודה׃ ויקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן נחשון בן עמינדב׃ ביום השני הקריב נתנאל בן צוער
נשיא יששכר׃ הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
מאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן נתנאל בן צוער׃ ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלון׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן אליאב בן חלון׃ ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן אלישור בן שדיאור׃ ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלומיאל בן צורישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ ביום הששי נשיא לבני גד
אליסף בן דעואל׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן אליסף בן דעואל׃ ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ ביום השמיני נשיא לבני מנשה
גמליאל בן פדהצור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן גמליאל בן פדהצור׃ ביום התשיעי נשיא לבני בנימן
אבידן בן גדעוני׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן אבידן בן גדעוני׃ ביום העשירי נשיא לבני דן
אחיעזר בן עמישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ ביום האחד עשר נשיא לבני אשר
פגעיאל בן עכרן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן פגעיאל בן עכרן׃ ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת
קרבן אחירע בן עינן׃ זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו
מאת נשיאי ישראל כפות זהב שתים עשרה קערת כסף
שתים עשרה מזרקת כסף שתים עשרה כפות זהב מלאות
קטרת עשרה עשרה זהב הכף במשקל הקדש כל זהב הכפות
עשרים ומאה׃ כל בקר לעלה שנים עשר פרים איל שנים
עשר כבש בני שנה שנים עשר ומנחתם וכל בקר לזבח
השלמים עשרים וארבעה פרים איל ששים עתדים ששים
כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו ושמע את הקול מדבר
אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים
וידבר אליו׃ ויהוה דבר אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנרה יאירו
שבעת הנרות׃ ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה העלה
נרתיה כאשר צוה יהוה את משה׃ וזה מעשה המנרה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה את המנרה׃ ויקח את הלוים מתוך
בני ישראל וטהרת אתם׃ וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם
מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם
והתטהרו׃ ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן
ופר שני בן בקר תקח לחטאת׃ והקרבת את הלוים לפני
אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל׃ והקרבת את
הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים׃
והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל
והיו לעבד את עבדת יהוה׃ והלוים יסמכו את ידיהם על
ראשי הפרים ואתה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה
לכפר על הלוים׃ והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה ליהוה׃ והבדלת את הלוים מתוך בני
ישראל והיו לי הלוים׃ ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את
אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה׃ כי נתנים נתנים
הם לי מתוך בני ישראל תחת פטר כל רחם בכור כל מבני
ישראל לקחתי אתם לי׃ כי לי כל בכור בני ישראל באדם
ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתים לי׃
ואקח את הלוים תחת כל בכור בני ישראל׃ ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את
עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא
יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש׃
ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר
צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם בני ישראל׃
ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף אהרן אתם תנופה
לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃ ואחרי כן באו
הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני
בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת אשר ללוים מבן חמש
ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃
ומבן חמשים שנה יחדל מצבא עבדה ולא יעבד עוד׃
ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא
יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם׃ ויעש משה ואהרן וכל
עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה כן
עשו להם בני ישראל׃ ויהי בשנה השנית בחדש הראשון
לצאתם מארץ מצרים לאמר׃ ויעשו בני ישראל את הפסח
במועדו׃ בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו׃
ויאמר משה אל בני ישראל לעשות הפסח׃ ויעשו את הפסח
בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל׃ ויהי
אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח
ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׃
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם
למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במועדו בתוך
בני ישראל׃ ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
יהוה לכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך
רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה׃ בחדש השני
בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים
יאכלהו׃ לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו
ככל חקת הפסח יעשו אתו׃ ואיש אשר הוא טהור ובדרך
לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו יישא האיש ההוא׃
וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו
יעשה כן חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ׃
וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל
העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר׃
כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה׃ ולפי העלות
הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר
ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל׃ על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר הענן ישכן על
המשכן יחנו׃ וכי יאריך הענן על המשכן ימים רבים
ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו׃ ויהי יש
הענן ימים על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו׃
ויש אשר היה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסעו׃ ויש אשר היה הענן מערב עד
בקר והעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה והעלות
הענן ונסעו׃ או חדשים או ימים בהארך הענן על המשכן
לשכן עליו על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת
יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה׃ ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המחנות׃ ותקעו בהם ונועדו
אליך כל העדה אל פתח אהל מועד׃ ואם באחת יתקעו
ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל׃ ותקעתם תרועה
ונסעו המחנות החנים קדמה׃ ותקעתם תרועה שנית
ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם׃
והקהל בתקעכם תתקעו ולא תרועו׃ ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם׃ וכי
תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם
בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם׃
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם
בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם׃ ויהי בשנה השנית
בחדש השני בעשרים לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃
ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן
במדבר פארן׃ ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה׃
ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו
נחשון בן עמינדב׃ ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן
צוער׃ ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון׃
והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן׃
ויסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלישור בן
שדיאור׃ ועל צבא מטה בני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל׃ ונסעו הקהתים
נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם׃ ויסע דגל
מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד׃
ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור׃ ועל צבא
מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני׃ ונסעו המחנות בני
הקהתים נשאי הקדש והקימו את המשכן עד באם׃
ויסע דגל מחנה בני דן מאספת לכל המחנות לצבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי׃ ועל צבא מטה בני אשר
פגעיאל בן עכרן׃ ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן
עינן׃ נסעי כל המחנים לצבאתם ויסעו׃ זה היה מסע
בני ישראל לצבאתם ויסעו׃ ויאמר משה אל חובב בן
רעואל המדני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר
אמר יהוה אתו אתן אתכם והטבתי עמך כי יהוה דבר טוב
על ישראל׃ ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי
ואל מולדתי אלך׃ ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן
ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים׃ והיה כי תלך
עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו
לך׃ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה
נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ ויהי בנסע
הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך
מפניך׃ ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃
ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר
אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה׃ ויצעק
העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃
ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃
והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני
ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃ זכרנו את הדגה אשר
נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת
החצירים ואת הבצלים ואת השומים׃ ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל המן עינינו׃ והמן כזרע גד הוא ועין
בדלח׃ שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דקו במדכה
ובשלו אתו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד
השמן׃ וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו׃
וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו
ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע׃ ויאמר משה אל יהוה
למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את
משא כל העם הזה עלי׃ האנכי הריתי את כל העם הזה
אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃ מאין לי
בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר
ונאכלה׃ לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי
כבד ממני׃ ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג מצאתי
חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃ ויאמר יהוה אל משה אספה
לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃
וירדתי ודברתי שם עמך ואצלתי מן הרוח אשר עליך
ושמתי על שבעים איש הזקנים והיה כנוח עליהם הרוח
ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך׃ ואל העם
תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן יהוה
לכם בשר ואכלתם׃ לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא
חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃ עד חדש
ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם
את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו
ממצרים׃ ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃
הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים
יאסף להם ומצא להם׃ ויאמר יהוה אל משה היד יהוה
תקצר עתה תראה הדברי יקרך אליך אם לא׃ ויצא משה
וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני
העם ויעמד אתם סביבות האהל׃ וירד יהוה בענן וידבר
אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש
הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃
ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני
מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה
ויתנבאו במחנה׃ וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד
ומידד מתנבאים במחנה׃ ויען יהושע בן נון משרת משה
מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃ ויאמר לו משה המקנא
אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את
רוחו עליהם׃ ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל׃
ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה
כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על
פני הארץ׃ ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום
המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים
וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃ הבשר עודנו בין
שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם
מכה רבה מאד׃ ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה
כי שם קברו את העם המתאוים׃ מקברות התאוה נסע העם
חצרות ויהי בחצרות׃ ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃ ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר ושמע יהוה׃
והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃
ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם׃ וירד יהוה בעמוד
ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃
ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו
אתודע בחלום אדבר בו׃ לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן
הוא׃ פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה
יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃ ויחר אף יהוה
בם וילך׃ והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג
ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃ ויאמר אהרן אל משה
בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר
חטאנו׃ אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו׃ ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה׃
ויאמר יהוה אל משה ואביה רק ירק בפניה הלא תכלם
שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃
ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד
האספ מרים׃ ואחרי כן נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר
פארן׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שלח לך אנשים
ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃
וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים
ראשי בני ישראל הם׃ ואלה שמותם למטה ראובן שמוע
בן זכור׃ למטה שמעון שפט בן חורי׃ למטה יהודה כלב
בן יפנה׃ למטה יששכר יגאל בן יוסף׃ למטה אפרים
הושע בן נון׃ למטה בנימן פלטי בן רפו׃ למטה זבולן
גדיאל בן סודי׃ למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי׃
למטה דן עמיאל בן גמלי׃ למטה אשר סתור בן מיכאל׃
למטה נפתלי נחבי בן ופסי׃ למטה גד גאואל בן מכי׃
אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע בן נון יהושע׃ וישלח אתם משה
לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם
את ההר׃ וראיתם את הארץ מה הוא והעם היושב עליה
החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב׃ ומה הארץ אשר הוא
יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב
בהן הבמחנים אם במבצרים׃ ומה הארץ השמנה הוא אם
רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים׃ ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר
צן עד רחב לבוא חמת׃ ויעלו בנגב ויבא עד חברון
ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים
נבנתה לפני צען מצרים׃ ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו
משם זמורה ואשכול ענבים אחד ויישאהו במוט בשנים
מן הרמונים ומן התאנים׃ למקום ההוא קרא נחל אשכול
על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל׃ ויתורו
את הארץ מקץ ארבעים יום׃ וילכו ויבאו אל משה ואל
אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה
וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ׃
ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת
חלב ודבש הוא וזה פריה׃ אפס כי עז העם היושב בארץ
והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם׃
עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב
בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן׃ ויהס כלב את
העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול
נוכל לה׃ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
אל העם כי חזק הוא ממנו׃ ויוציאו דבת הארץ אשר
תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה
לתור אתה ארץ יושבי היא והעם אשר ראינו בתוכה כל
אנשי מדות׃ ושם ראינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים
ונהי בעיננו כחגבים וכן היינו בעיניהם׃ וישא כל העדה
ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא׃ וילנו על משה
ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו
מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו נמות׃ ולמה יהוה
מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו
יהיו לבז הלוא טוב לנו שובה מצרימה׃ ויאמרו איש אל
אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה׃ ויפלו משה ואהרן על
פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל׃ ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם׃
ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
בה לתור אתה ארץ טובה הארץ מאד מאד׃ אם חפץ בנו
יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר
הוא זבת חלב ודבש׃ אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל
תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה
אתנו אל תיראום׃ ותאמר כל העדה לרגום אתם באבנים
וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל׃
ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה
לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו׃ אכנו
בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו׃
ויאמר משה אל יהוה ושמעו המצרים כי העלית בכחך את
העם הזה מקרבו׃ ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי
אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה
ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם
ובעמוד אש לילה׃ והמתה את העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר׃ מבלתי יכולת
יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם
וישחטם במדבר׃ ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת
לאמר׃ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא
ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים׃
סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם
הזה ממצרים ועד הנה׃ ויאמר יהוה סלחתי כדברך׃
אולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ׃ כי כל
האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי׃
אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא
יראוה׃ ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא
אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה׃
והעמלקי והכנעני יושבים בעמק מחר פנו וסעו לכם
המדברה דרך ים סוף׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר׃ עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי
את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי׃
אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני
כן אעשה לכם׃ במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם
לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי׃
אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן
אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון׃ ואת טפכם
אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
אשר מאסתם בה׃ ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה׃
ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם
עד תם פגריכם במדבר׃ במספר הימים אשר תרתם את
הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם
ארבעים שנה וידעתם את תנואתי׃ אני יהוה דברתי אם
לא כזאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
במדבר הזה יתמו ושם ימותו׃ ואנשים אשר שלח משה
לתור את הארץ ויבאו וילינו עליו את כל העדה להוציא
דבה על הארץ׃ והמוציאים דבת הארץ רעה מתו במגפה
לפני יהוה׃ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים
ההם ההלכים לתור את הארץ׃ וידבר משה את הדברים
האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד׃ וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנה אנחנו ועלינו אל
המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו׃ ויאמר משה למה זה
אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח׃ אל תעלו כי אין
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃ כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי
יהוה ולא יהיה יהוה עמכם׃ ויעפלו לעלות אל ראש ההר
וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה׃ וירד
העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד
החרמה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם באים אל ארץ מושבתיכם אשר אני
נתן לכם׃ ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או
בנדבתכם או במועדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר
או מן הצאן׃ והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת
עשרון בלול ברבע ההין שמן׃ ויין לנסך רבע ההין תעשה
על העלה או לזבח לכבש האחד׃ או לאיל תעשה מנחה
סלת שני עשרנים בלול בשלשית ההין שמן׃ ויין לנסך
שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה׃ ובבן בקר עלה או
זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה׃ והקריב על בן הבקר
מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בחצי ההין שמן׃ ויין
לנסך חצי ההין תקריב אשה ריח ניחח ליהוה׃ ככה יעשה
לשור האחד או לאיל האחד או לכשב או לעז׃ במספר
אשר תעשו ככה תעשו לאחד במספרם׃ כל האזרח יעשה
ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה׃ וכי יגור
אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח
ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה׃ כחקה אחת יהיה לכם
ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם כמוכם כגר יהיה לפני
יהוה׃ תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
אתכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם בבואכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה׃ והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה׃
ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן
תרימו אתה׃ מראשית עריסותיכם תתנו ליהוה תרומה
לדרתיכם׃ וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה
אשר דבר יהוה אל משה׃ את כל אשר צוה יהוה אליכם
ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם׃
והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר
בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו
כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת׃ וכפר הכהן על כל עדת
בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את
קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם׃
ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל
העם בשגגה׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז
בת שנתה לחטאת׃ וכפר הכהן על הנפש השגגה בחטאה
בשגגה לפני יהוה לכפר עליה ונסלח לה׃ לאזרח בני
ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה
בשגגה׃ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר
את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃
כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכר

מחוייבותיה היותה לה הרע אלא לפי שהיא נלחמת להדוף מה
פיו אלא שהוא פקידתן אחד שנלחמו לפי שהוא עשה הדם. והנפון
שנפרשה משיב בזה לפי שאין הדבר מכבדתי וזה אפשר שאין לה עתה כפי
כפרה לעדיל חטאתו בנורא כל זרעו למלך ולמה נפרשה. ואחר דבר
מכונער כזה לפה הוצרכה הגורה להזכירו ויותר טוב היה להסתירו
לבבוד השם ולא לעלות כל מי שזרעו ההן לשראל בכלל ויאחר איש
איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. ופשוטה אין לו אלא לפי הפשט פשט ושרש
והשובה כי כוונה הקרא עם יפור זה לשרש העלמה האחר להודיעו
שאין אחר מישראל נכשל בחטאת עצמו כזה כי אם הפושע הראשון
האוחלט אשר מעיקר העלילה פנים מצד אחיו ואחיו והשניה כי ובאחר
עם עיקר שיל וכבה שאמה בפלגה וכיצד יהאויב האדם לבלך אל הש
השם שהה האקלל פרשה לה פירש אל השם פלוני ואחר פורך וז
וזהו שאחר ויקוב אחר השם ויקלל ונהאויב על זה אויהה וכן כעניני פנ
כעניין הפלגה והשבר צריך האבלך כשהוא מבלך אחר השם שהפונן
הלה בלבו פפירוש אלהים השם ובאה שהם אויב ואלבוין בהם פאשר
ואחר יבלך אחר השם ויבירנו בפיו ועם זה יקבל שבירו אשלם זבר
לשבר אדוניאלך שלהי האלך ואחר אבלכה שאלך לשלם ועוד אחר אדוניאלך
האלה באחשפרי ובכוונה לב ואחר ואברכה שאלך לשלם. והנראה
אחר האקלל אלאחר שפרי אבפנים ובירי הפקלה אבאחון ופאבני השוואנים
השוואנים אחריהקם אלא העשם ואוהפה על אדאלך בדאשך שאחה נאחה
לבלך ואין לך אי שאחייב אויהה שפוואבירי הקם שנו אלא זה לבי שהא
שהאנייפם על אחטא אחר אין לבלך שוחזרו העשם לעשות העביקה
עצלך להשיב אבכל כשביכה זאחה לא ובכל להרע עד שיאחא הע
האחד האנה שעאשם שאחא אבלך והעד השני ואחא אלך אבאשר
כאוהו לבלך פוואבים ויהפה שנו אחא אלך אבאשר שאלך שאנואבלך

הנירוק שעאוו שנישפע. כל השרץ וכי כל העדיק דנעלהג אלא העשם
פאנאחר כל השרץ יכול הנה"ר שנאה היהה הלל ואלל פני ישראל הדבר
לאחר יהי זה נוהל לדורות. אין אוש להביא אחהעניים שוהיונהנים
על פלפה"ת השם. כי יקלל שהיו בפחר אין שהים שם האלאר ויחזור
לאלהים אולביניהם. ופשה אין אוש כי יקלל שהיו ולא אחא שלא היה שאת
שהיו שהוא לקחו לשאוה ואין ראוי לבטל כפודו ולקללו ולה ונשא
חטאתו כי הוא רחוי לנשוא אחל נוקב שם יקלהוה יומת יוסו כל
שיפרך שם בשם ונל שם האיוחד בפקילה ונל הכנויין כאוהרה. כנ
לדבה נשאי עם. כאחזרת לבבה נשיהה האזרחים ונקרא הגר בך אלשון
נדניר הנבדל אין האוכל ואוי שאחבואנין העיר עקרא אחזרח אלשון אהבו
אהגרק כאזרח רשנן כדאיון הקפישה הנוטעה כאזרח רשנן. צנוקבו
שם ויומר לא אחטפ פר ומפי להביא אחהאקלל אחיו ואחיו שלא יקיל
חייב עד שיקללם בשם. ופאלך נאיש כי יפה כל נפש אדם אפס אחכן האזן
כל הפומר לעש שלא אחבידו כאלא פומר לעש שלא שביעה". ואיש כי יפה
לבי שנא ואפה איש אין לו אלא שקרב איש אשק וקנן אחנן הקל כל ר
נפש". כן יעקן בן איעון עקינה אחוש אחלא אחשלאחי אחיון שאין ר
אוהן כשבר לבך כהן בן לשון עקינה". ואפה בהאוק. שלאחה לאשה
לבר בקורל בהאוק שנא ואפה בהאוה. שלאחה וכאן לבר בשעק בך
חבולה". ואפה אדם. ואחה אחה לא הרע אלא עשק בן חבולה שלא
עאחר כאן נפש ואפה אבין לבר קהקוף ובא להקישו לאפה בהאוק
אוק אפה בהאוק אחיים אחל אפה אבין אחיים פלא לאפה אחר אויקה
לבי שאלעון שהאוק אלא אחר אויקה אויב הקלך עלי באפה שפאור ר
ואה בהאוק בחבלה שאם אין חבלה אין השלאחין אחל אפה אבין אינן
אייב עד שישעק בן חבולה". אח יכ שה כי אלהי בפש בשם שאח
אייחד שאחי שלפש בך אח אייחדו על הקדש". ובני ישראל עשו כל

פרשת בהר סיני

במדבר נאמר להן לישראל ונתתם שבת לארץ ונאמר כאן שבת לה'

שכל הנשמות ישמחו ויהיו ולא ישלטו ופיקוח נפש דוחה את השבת וכן יוכל לעשות הדבר לקיים מה שהוא מצוה מכבוד הקב"ה אבל אשה שהוא בדבר לקיים מה שהוא מצוה מכבוד הקב"ה

וחזר ואמר וכתב ישראל אשה כלומר אשה שהיא יהודי כן כי כבוד הרב משוך באחרון הוציאו את המקבל ולבן לכבוד משוך וירעמו אותו אחרון אחרון

שהיה קבוע לדבר. ואמר ויוציאו את המקבל להודיע שהאשה קנאת לכבוד אין חילוק בין איש לאשה ובין יפה יופי לתת יופי ולקחו הדבר בהודיע כי כבוד

אלא קבוע לדבר. ואמר ויוציאו את המקבל להודיע שהאשה קנאת לכבוד משוך באחרון הוציאו את המקבל ולבן לכבוד משוך וירעמו אותו אחרון אחרון

וחזר ואמר וכתב ישראל אשה כלומר אשה שהיא יהודי כן כי כבוד הרב יופי ולקחו הדבר בהודיע כי כבוד אלא קבוע לדבר. ואמר ויוציאו את המקבל להודיע שהאשה קנאת לכבוד

אין חילוק בין איש לאשה ובין יפה יופי לתת יופי ולקחו הדבר בהודיע כי כבוד אלא קבוע לדבר. ואמר ויוציאו את המקבל להודיע שהאשה קנאת לכבוד

שם בשם חייב היקהל בן יפה יופי לתת יופי חייב היקהל וחזרו בזה כי אין חילוק בין איש לאשה ובין יפה יופי לתת יופי ולקחו הדבר בהודיע כי כבוד

יקהל יופי לתת יופי אבל אחות יפה יופי לתת יופי ולא אחרו אשכל אחר תו יאחרו כלומר שהוא יפה יופי לתת יופי אבל אחות יפה יופי לתת יופי ולא אחרו אשכל אחר תו יאחרו

שיפתח שם בשם כמו יפה יופי לתת יופי ולא אחרו אשכל אחר תו יאחרו כלומר שהוא יפה יופי לתת יופי אבל אחות יפה יופי לתת יופי ולא אחרו אשכל אחר תו יאחרו

כלומר כלומר שהוא יפה יופי לתת יופי אבל אחות יפה יופי לתת יופי ולא אחרו אשכל אחר תו יאחרו כלומר שהוא יפה יופי לתת יופי אבל אחות יפה יופי לתת יופי ולא אחרו אשכל אחר תו יאחרו

להן זה קרן שהרג לחיון ט"ו יש כל השנה שעשאו אותו לבדה אחת נפלאת מ"

ט"ו יש והשאיר מיד חסרון יש לך בדבר שעשועים תקיד באדון ואקון ולא הש

כי חסר יבואנו". לא נבהל להן זה שברון שאלו לאברהם אדון אלפשעות

שקל סמך וין ולא ידעו כי חסר יבואנו ואלו חסרונו שכל שעשעון הכתוב עד

שלא נעזב את הסמך חולה ושבעו חסר שנה וישקול אבלים שעשע שברון עבדו מ

סך ושלה בעוף רעשען כחנון ך שעשל. לא נבהל להן זה קשבל אלמן

בשנה קשמעך. ולא ידעו כי חסר יבואנו חולה נבשנה בחמשון ואוכר

האשון האשון אך אלעזר אלי רבה שוקין שלוש. עשר מיומים שלאדם

פי קשלוש הזה יש לו כוהה אלמשלה ובמים אלמעך אך שאוכל בן מ

נהיה אין לך פרשה בתוה שאין לה כוהה אלמשלה ובמים אלמעך כמ

אוה למשלה שנן קשמיעך וקיובל ואחב אלו וכי הקיברו מאכר שמיעך

עלו לך אם לא שאר שמעוה ויובלה סופו לאכור אעלשנו חזר בן מ

מועב ואם לאו סופו לאכור משרקן חזר בו מועב ואם לאו סופו לאכור

כיהן שעה ואיש כי יאכור כ"ה מועב חזר בו מועב ואם לאו סופו מ

לחזר שלא קטהתים לבהן ואעך יכו חזר בו מועב ואם לאו לסוך הוא

אוכר אלשלאו חזר בו מועב ואם לאו נאכר לעי שעה ונאכר לעי מ

משפחתך. ונתשורון לך באוה שקיסיר בכאן בהר סיני וקיה האלו מ

שיאחר כאשטאו וילבר יהן וכן ואוה לדשו בקולה בהשם אוה שנן מ

שאעה לשנן קר סיני והלא כל המלאה שאחרו אתם אלא אוה שאעך

שאחרו סלאהיה ופלאיה ולקלוקיה אתם אלא כל המלאה שאחרו ב

סלאהיה ופלאיה ולקלוקיה אתם ומי ההבן שקבוה עלו אין

שקשאעך שאחרו סלאהיה אתם לבהן בשלה אשטאים והשפיעם

השאעה ושעשה ושאכן חזר ואלו כי בהר סיני שאחרו כל פרעיה

ולקלוקיה שקה כולם נאמרו בפרשה ובסוף קשנן בהר אלה המלות

מדר

שכרו ואוכל תשלוש בשכר אבותם ישלח ויעקב שרצה לבנו בתומים ושלח
יוסף לפניה ויאמר בשובו שרצה אחר השלוח פניו שראה הכסיל
ונ׳ את כל בני שראל בהר סיני להקיש כל הילודות את השמיעה קנאתה
שבעם היו בן שנאמרו בכלל ופלט וכל חפיני טבח״ לא חפץ ני שראל ׳
שמעם מלמה השפעת חפי הנבואה בהר סיני ובשמעה ובזיובל מלמה ט ׳
נאמעות אחר השפעת על בן קולך בארי כאן כי גם השמעה ובזיובל כ ׳
נאמעון בהר סיני ונעם אחר הקול להר סיני לפי שבפיני
שמעם את השפע ונגיעת קשם וזה שמעם ולא נאקר ושר אחרון אל עסק
אהבת חופה אוהן לתלמיד פעם אחר בשבועת בך פחך לא שמעם ׳
לא פחך שמעה בשן של אשה להורות לנו שכמו שאנו חי בים בכבוד
השם ובכבוד קבהות כך אמן חי בים בכבוד הארן אשר השם דורש אוהה
קמיד ונגיד השם יהא פאך מראשית השנה ועד אחרית שנה ובן אמרו בי ׳
לשקול את השנאה מיד בכבוד השם ובכבוד קבהות בכבוד הארן ש ׳
ישראל ובן אמרו כותבין ב׳ יולין במקום השם להוות שהכל דבר אחד קיולד
הראשונה כגון יולד של השם השניה כגון יולד של ישראל והיולד השלישית
כגון יולד של ירושלים ואחרון אחרון של כי אתי ישים רצתה ונאוך ׳
ואיך התחלה את הפעמים שהוא קשובה על שאלת אחדות דרך השנים
צאתה שהוא השם להיות כי יאה נבוכד נצר לבן אך לפי שפשאלה ׳
חזקיהו שלח לו בלאדן פתחים ואוצה ומפח הפתחים כך היה שם אחזקיה
חלצה שם ירושלים קראתה שם נאלהים אחר כא נבוכד נצר ואחרי
לפעמים עשרים קראתה שם התלמיד קודם שנעם הלך ובן אחר השלח ׳
ל׳ פעמים כדי להחזירו ובא חלצך אלהיך אחזקיה יורך לבבוד
השם לא היה נשאר חשונאיהם של ישראל שהיו ואוצר ואחרי ובתך שנעם
נאלהים אחר ונ׳ ובשבר יאחר בתרן על השם הלצה יאחר ואוצה אחרי כי אתי ׳
יולים רצתה ונאוך בשבר יאחר בתרן על השם הלצה יאחר ואוצה אחרי כי אתי ׳
שבני ואוצה בשבר אחבהם יצחק ויעקב שרצה לבנו בתומים ואוצה
מדר

כי של כל פעם תשיבנו ביובל״ ובתך שני שולחי שקראתה לשאלה הזאת
אחר היובל הקרוב מאחרון הקבוראות ובמספר שש הקבוראות יחפוף לך ׳
החשלוש מיד לך אל הקונן תיש את תחיון ויחזור ויאחר ובמספר שנעם ׳
ואחרי כל פעמים שחיד בעלמו יאחר כי יתמכרו מאחר אחרון קרוב לבר ׳
מיד לך״ ובתך הזבן אל של כלהמנו עצוך להעות מקראות אלה מעשונים
ואחרי כל פעמים שחיד בעלמו יאחר כי יתמכרו מאחר אחרון קרוב לבר ׳
קשנע יצוך שתהיה פעלה מכל מלאכת אדם ולא ישתלל בעבודת הקרקע
בשדות ובכהמים לא בחהשך ולא בזה טה כמו שאחרי שדך לא תזרע ונ׳
ואחרי מיך שלשה מעלמון אמור לנקנר וזהו אחר פטיח קניך והוא נפטח
לנקנר השנה שעבדה חלשון ובספרון על פיה יעקב ובן הנבן שלא נשבר
ולא נאחר נקראת מיד לפי שקזירו מאחרו וכל הענין קוא שאחרי ש ׳
שיהנון בשדהו ובכהמו אחרון אלא שיהיו כל מירותיו הקקר לבל
קשלם ושיזכה בהם אחרי הדיוט שפי שראל ונאוה התולה אלוה אחרון שיהיו
כל מיני החאחשלה וקאדמות שבקתקונים בעלים בעבודת הארן כדי ש ׳
שיקבלו הארם בלבבו כי אין עיקר החאחשלה והאדמות אלא לנוכר הכל
הא׳ ובמדרש אחר קשם בשבעה בימים והוא קשבת בחלשים והוא
אחרש הנשבע שהוא שפיע בחלצה בשעם והוא השמעה ונ׳ והתלא
פרק נחלא חפר בקשתך

פרק נחלא חפר בקשתך ״ התשע אחרקנין התאחשע בלאחיק ״ ׳
ואחל מאחרו שאין אחנאה לקלקשת שעה אחן קנה אחיד שאיתך לבר זקנך
אחיד לך ״ ופתך הזבן אל של כלהמנו עצוך להעות מקראות אלה מעשונים
ואחרי כל פעמים שחיד בעלמו יאחר כי יתמכרו מאחר אחרון קרוב לבר ׳
החשלוש מיד לך אל הקונן תיש את תחיון ויחזור ויאחר ובמספר שנעם ׳
ואחרי כל פעמים תשיבנו ביובל״ ובתך שני שולחי שקראתה לשאלה הזאת

ושפר
עקרתי בפה צויתי לבם והקהיתי לבם בפה עד בלי׳
שפר בלאו כין כשמעלתן כין בקרקשת שבהם רבר הכתוב אל הנופן לויש
אחת לאחין. כשופטר שנים עין ושישר לאוטאך שקוח ועקוה מקח ומחזיר
הקונא ומחות משקוח מחילה יקך של שקוח בימול מקח ושנים יכול
לחזור ומקלה לויש אחת שמיטין ויראתך מלך שקוח." ולא הנופן לויש אחת
שמיטין זו לחזקה של לוטאך להם שלא יקנטנו ולא יציאנו עלרשמיע
קונהלן לפי לפו ומקטאך של יונן ואלך חי. יודע אם עכוונתי לרשך
לבך נאלו ויראת משלקיך ואחרו לרל כל קשנים נעשלן חלן משערי ר׳
אונאך שנא קנה יין עבד של תורת אש ובידו לתך ומעשם לפי שקחתלא
מלעטר כיוקך ואחלש לעתן ולבו נבנש של צרתן ואחכלל מחך צלך
נשטו ואלנתלבו בכוונך ואיל תקובל קללתן." ושמיקם אלת חקותי ר׳
קשמונך ומקובל מכלל לחוקים קם." וישבקם לבטח שקה שלו לבפרל
ט׳ שנה בשן קשמונך כפנך ט׳ שמטות שבעלן ובן כהן אין קלא קארץ
אלת שבתותיה והלין נותן זך כי אחר שקשם נתן מלגה קשמונך לשראל
לשיקון כולם חטשים ומם לא רלו אלא לקיות עבדים קשנש קלאלי להם קוא
להיות עבדים לעבדים אחר שקשם אלו כי לפי שיראל עבדים ולא ע׳
עבדים לעבדים ומם לא רלו לשלח קעבדים חטשים ולשמור קשמונה ר׳
הארץ שהיא לבפוד ישראל שנקראו ארץ חמדן הלאי שיבאו בקלן ואחרפך
מלני אלני." וכי תאמרו אוך נאכל בשנה השביעית ולא יפולן לאפול
ין קשביעית אלא בשנה השביעית לבך שם קן לא נזרע ולא נאסוף ובאנו
אלו אוך נאכל בשמיטה שקה בשביעית לא נזרע." וצויתי אתבלפיתי
כלכוה לא אלו ונתתי אלא וצויתי כי אין בו אלא זירוז ואין זירוז אלא ל׳
בשמונך וקוא אקום הקנאך וקזירוז והיא עקראתבלפיה כי שם אקום ר׳
הבלפורבולם וזקו שבפר אלנה אלנה כשבפר שהקשלו קשמונך שהיא

ונאל בל אשר ל אתלם ונאל בל אלם שאבו שחייב הלאם להיות חם של ר׳
רשאי. להחהם בל עבמיו שנא אך בל חוס לגיך אשר יחוס לו׳ אכל אשר ל
ושאת אתה הקבוצה בפלך ושעקה חכמי לך אלא לאחקק לך לאיתלה שחיעך
ויי חת ולא עבידלן שבי׳ דקא." לשלש קשנים לקלה קשעית אחעפן ושל ר׳
אלש קשנה ושביעית ושמיטה שיזרע בשמיניה כאלהשון ויקלרו ר׳
בעפן." עד קשנה קקשיעית עד חל קפוכות של קשיעית שקוא שתבוא
קבוצתך של שמיטה לתך קביתך ופשמיש שקיקך צריכה לשאוף לאפעך
שנים בשעית שלבני קשמונך ושתי שנים לפלוטה שקם בעלם מעבולה
קקיקע השביעית וקיובל ואקרא זך כשאר קשמונה בעלם." וקאלן לא
קאכר לצמיקות לאיך שאם לעקח פובשך לשדך זן ואיט אחזיק מ׳
לבשלם שפר בלאו זך ושען צמיקות קוא אכיך פסוק אוחלשראל כן קיני
לאשען." כי לן קאלן אל קיבט שנך פך טי קשלם שלו ורוצה אט בכך." ר׳
ושל קאלאתכי לן קאלן שקיבל לאזור לן ביובל ואזך רואי לוך קאלך באלאן
לינ קאלן ואלנאך ולא יקשלם אלך כוונך בקללה קאיאמור באזות לאיל שקוא
קנעול שבכל קאותיות וקיקאזן ר׳ל אלך קכוה באויר." ובכל אלן אל
אתוזקפם לפות בקיים ועבל עבה ובני פשוטן אלוך לברשך של אחרין ר׳
שקאוכר אתוזקן רשאי. לעלה לאחר שתי שנים שלו קוא אוקדובו ואין קלוקח יכול
לשבב." כי יאוך אחיך יאל קואול ואחיך קוא ראוי לך לאום שלו ולתיה
ע אלקום לעלות וירוזם שר לאיל נעבל קוא שאלאו שאוזר בשלם ובאו
אלאך שעשך שאו עובד ואקן ע אלקום לעלות אול אחר עם קוא ישעך ע׳
שאך עובדך זן לעבל קוא שאוזר בשלם ואכר אלאל שלא יאן רשאי לאכור
שלקו אלא אם כן קשנ אבל לאכור ולקניח קלאיש אלו לשאות בקם אחוק
ולקנות בקם בלם ופקאך אין רשאי לאכור אלאוזקן ולא כולך לאלך ע׳
לין אלך שאש״ר שלך לשלאו אלך אלשאר בן שך לעבוך אין אלם לעי
רשאי. להחהם כל עבמיו שנא אך בל אוס לגיך אשר יחוס לו׳ אכל אשר ל
ולא כל אשר ל אתלם ולא כל אלם שאבו שחייב הלאם להיות חם של ר׳

כגון
ונתלש בכבודו ובעצמו. והמלה פסוק מאמן מהתיל בכ"ף ומסיים בואו כ
הבה שנה"ן צבאות שמו וגואלך". הקדוב אלו ש' שיאחל עקראו עם קדובו מ
ומכר מאחוזתו שקם נמכרים ביד תומוך קשלם". ובא נאמן ג
שנן זה". ובמדרש כי יחוך אחיך אלו ישראל שקם מכין מן המלוה". ומ
לבל שנה ויגע עד כמי שעם שאכל הלקח וקשיב המוכר אלו קשלך הא
מחשב אלא עם קהאשון שנה לאיש אשר מכר לו". מכלה במאזן ובמשקלים מיני
ואשון לשון במאזן וקשב במאזנים ומשקלים. מכלה במאזן הה זה מחשב עם קאחרון. מכלה במאזן וקשב יחיד
ביד הלקח והה היא ראויה להמוכר במאזנים מחשב לפי מה שהיא מכירה
במאזנים וקכסיפה והה היא ראויה להמוכר במאזן מחשב לפי מה שהיא ושעם
פ"ין כח המוכר ומהשם כח הלקח". ואם לא תלמה ידו ואם אין לו הלא
אם אינו נשן לבעל השדה כמו"ל לא תשוט הצהו לעולם הה מאחר שעתיד
כפלים הזה". ידו ולא שילם. כי קשיב ולא שיגואל לחלטין. והיה מאכרו בידו
חוקן שר שנת היובל ולא בקדש שר שנת היובל אלא מוכר בהוק ונגאל מ
בקדוב ונגאל לחלטין וקטעם לפי שבקדיונם אם הגיע היובל ולא נגאלה הלצ
לבעלים ובקדש אם הגיע היובל ולא נגאלה שחלוה לקדש". עד שנת מ
היובל ולא שנת יובל בכלל". ושב לאחוזתו לפורה קראשה שלישה כלון אינ מ
לעגין זה". ובמדרש כי יחוך אחיך אלו ישראל שקם מכין מן המלוה". ומ
ומכר מאחוזתו שקם נמכרים ביד תומוך קשלם". ובא נאמן ג
הבה שנה"ן צבאות שמו וגואלך". הקדוב אלו ש' שיאחל עקראו עם קדובו מ
ונתלש בכבודו ובעצמו. והמלה פסוק מאמן מהתיל בכ"ף ומסיים בואו כ
כגון

כגון שמו הגואל וקתרשה עלמה יש בה ל' פסוקים כגון ל' אותיות הפשם ול"ה
לאחר ל' פסוקים מהקיילן בואו ומפיימין בואו כגון ל' שמות מהיה יקוק
אלהי שבל אחד מהם בוצה יה אהפשם וכלזה ירמוז להשגחתו של עולמו מ
ושכינתו שוכן אשר קם שומעין בעלותינו עם שומעין תמיד בעתותינו". ואיש מ
כי ימכור בייתו אחר שהקכיר למשלה מכיהה קשדה ולזה שבייתך שהי
שעם קהאשונים אינן יכול לגאול ולזה שיצא ביובל מפני שקוא עיקר חיותן של
אדם ופרנסתן הקכיר שהיה הבייה שעדיין בושתן עד אחד כשיצאך
למכור אחד בייתו ולבך לזה קהוקש שיגאלנו תוך שנה קאשונה מיום שמכר
בבל שנה שיראה ואפי ביום שמכר ואין הלוקח מטכב וכשרואה לפרוה נותן
כל הדמים ואינו נרעש לוקח כלום". בייתו שנה"ן שב בתוך ערי מ
קמוקפות חומה מיומה יקושט בן נון לא שיקיפוה מכאן ולהבא שדי מגרש
שיקיפו חומה בחומה ואחכ יבנו קכהנים וזקנו בייתו מושפ עיר חומה כלומר מ
שנה"ן שבו נעשר שקיתה מוקפה חומה ובן אחרון רואל כרך שישב ולבסוף הוקע
טרון כפשר דהה"ן כי יימכור בייתו מושפ עיר חומה כשהוקע ולבסוף ישב ולא
שישב ולבסוף הוקע". גאולתן לפי שנה"ן בשדה נאולה שיבול לגאלה משתי
שעם ואילך כל אחד שילצה ובתוך שתי שעם קהאשונים אינו יכול לגאלה
הוצרך לפרש בזה שקוא חלוק אם רצה לגאלה בשנה האשונה לאחר מ
מכאן אינו נאלה". אחד המוכר בין בחוקומו ובן אם אחד הלוקח יגאל אלו מ
בין שנה שקיתה גאולתן אחו ואלמנה כפי ביה והשיבה ידו ואלמה עלמוד שיכול
למכור מנכסיו ולבזבזתן ואין הקדובים פוגין אחריו". יחיש שנה שלאחר
קרוב יחיש כאו השב הנשלה אחיהן יחיש אן משור ואם קיתה שנה משבה
אינה נשלחה עד סופה שנה עד אלאחרון שנה קמיאה להביא אחד חלש קשבור".
אשר כשר לפרוה שתו ובורות ושיחין ומערות". אשר לא חומה בלעז
כלומר אחפי שאין לו עבשו אלא בית לא מוקפים לבן". לעולם תהיה לבעלה הא

הנשקו

לא ינאל שור אבל בן לוי ינאל לעולם ׃ וכי ימוך אחיך ונ׳ והחזקת בו את
ויצלח בהשם ביובל כאשר שנה בישראל ואם מכר אחד השדה לגואל או אחד
ממשרותיהם קנקנות לקם בשלטם אחוק סביבות השדם אז אם מכרו בית
בעיר חומק ינאלן לעולם ואיבו חלוט הוך שנה ׃ ואשר ינאל מן הלוים ו׳
ואם יקנה איש בית אוצר מוכר של בית אז ושל שדה אחוזת
שלוים שמכרו ולא יקיה חלוט כשאר בתי ערי חומק של ישראל ונאולה זו
לשון חכיה ׃ לא לפי שנה נאולתשלם תקיה ללוים יכול לא לכר קכתוב
אלא בלוקח ישראל שקנה בית בעה הלוים אבל לוי שקנה אלוי יקי חלוט
לך ואשר ינאל מן הלוים ואת הנאל מיד הלוי ינאל נאולתשלם ׃ ויצא
מוכר בית הא אז אלא אחרית אם לא נאלה ויצאה ביובל ואילו חלוט
לעולם שנה בבית של ישראל ׃ כי בתי ערי הלוים לא היה להם שדות וכרמים
אלא אחם לשבת ומעשיקים לבי קם להם כמקום שדות ואחזה ויש להם כ׳
ומה שמין בכסף ׃ ויש אבל אחד אחם שאף הגאולה בעבד עשרת כי
הלבדות שמוקצין מגלגל ומה שמין בכסף ואלא לוים שכל קשבר של
אלוה אז כאלו עבד של עשרת הלבדות והמלא הביאת בעבד הלוי
שכל השבר שלוי כאלו עבד של אחר המלוה אחם הלוה ׃ אשר קנלתי

קניתיו ׃ שידד ויסכל ויביא קשה להקיאון ׃ אלהי לשעתי שכל החמור שלהן ו׳
במקומו אחד קוטב בן ומשמידו ובל לארץ אין חמשה משמידין אותן ׃ בי
ואקשב אחר אם הוא בך אז הקשב ואי אתה קשב כל שקבל עליו שלא ישבוד עם
ואוכל בבלוה ועופות ׃ וחי שרך חייך קולמין לא שתחייקן והמיתה עמהן ׃
והמלא בסמוך זה אחם אותה בגנב שם בן אחם וכבר ילמת שאם זה גלה
אין קנבוה וזה הוחיל עבוזת בו אולה הלין הלוי שתחזיק בידו כאלו שלא הפנה
בך בא וזקן שרוח באחרו אחיך והסרוב אחקחיל בזאו ואחם ׃ בכסף ויש בן
ב׳ תיבות והוא לשם הקדוש ועל קויותיו וכל זה יהוה למה שאחרו שהשם ׃
שאחר לוחיון ולא אחלה אחל ישוב לך עבה וירחוה שר למה שעאו אלוה ׃ ל׳ ח׳
חוץ לא אחלה אחקיה כתוב אי אחשר לאחרו והבא ולא הנא אחר
ישלם לך נאולך ושברך חד ׃ אל הקח אחקח מאתם נשך ונ׳ שך והקיאיך אחך
קם וקוניאו הכתוב בשתי עשרות לשבור שנו בשנה לאון ׃ ואולי שבכל
ש׳יך לשון שך ובכוי קטירות בנין אחיהם בנ׳יך לשון אוקיאיך ׃ ר׳
ואחי וחי שרך וקחיך לא שך והקיאיך להוות שכל קיוהן והקיאיך אין
חי הלל בשך עין חיק לא יחיק ושך בנוי אז נחש לבי שעושך כעשו
ואמו שקנחש אין לו רשות לא יחיק ׃ ויהיה חשליך לא יחיק ׃ ויהיה חשליך לא
שלשון של אדם נמשכת אחר הקיאיך וקשך לשרוש אחוק והוא הקיא ר׳
בשביל חשקין שהם בעולת אלוה קולך עוף ויהיה חשליך אז הקולה
חשקין בידי ני להעוהן בקיאיך הא זה לבר אמור לבבו של אדם ואחשבי
קולך עוף ויהיה חשליך ׃ והמלא שעשו סמוקים אלו אחקחילן בא׳ל
ואם יימין בכסף ׃ ויש בכל אחד אחם שאף הגאולה בעבד עשרת כי
הלבדות שאחקחילן בא׳ל ואם יימין בכסף ובא להוות שכל קשבר של
אלוה אז כאלו עבד של אחר המלוה אחם הלוה ׃ אשר קנלתי

הנשב

מלך שכיר ביומו תבן שכרו אף זה בי ביומו תבן שכרו. כתנשב מלך
מושלש בין שש העבודות תשלש. ובתנא כתנשב כשכיר בתנשב מ׳
קונה עסק זה כי הוא חובן לבל העבוד ותשיבלה הו והעבד העברי
לא יעבוד כי אם העבודה המיוחדת לשני שכלתן לעשותה בתנשב
מלך

שלך

כעם ולזה יכלה הקהלה בזה הקהלוס כעם ולא יכריח זה בפרשת חובר
כעם ויעבה לו. וקיל כעם מחכרו ועל לחדנן שנעמל בכעם לא בשוק
בחוצ ויעבה לו. וקיל כעם מחכרו ועל לחדנן שנעמל בכעם לא בשוק
שכיר יקיל שהו חשבון לכל שנה ושנה יחשב כאלו נשכר שהו כל שנה
ויקן לו העבד עון חנם וזקן וקיל כעם מחכרו כמשכר שנים. כימי ש
כעבוד עוה כי לא נעיח לשפחתכלנו השפל עוה שנה לא ישבו באחלך
כן יחנאו אחוך ל. שלך מי נפש לו שישיר לפוקן שלך. עוך תושב
חסר ואון כאן שחש יה. או לשקר משפחתך זה קני וקלה עוה עלאך לשקר
להיות לה שחש. משפחתך זה קני וקלה עוה עקר חשוס חלאך לשקר
ולשקור שבליך חאחלנו ושבילך שקנשקר חן קשלם. בא ואלו קהנו נשכר
יכול שיקדק לו הלל אחה נשכר הא לחן לחקך נשקך לו עד שישכר. נעולה
הקיל לו חיל אל הניחנן שיוחנו. אחר חאחין חאחין חאחבו קודם לאחין
חאחון. חן חשאר כשרון חלאר שקדוב קדוב קודם. חו קשינך ידן יד
עלאו. ונעלל כיל כל אדם חל הלל. נעלנו נעלנו בשחים לבוה להיו
כל בנעולה שיקין כפלר דזק. נחשב עם קונהן שהו קוא חחשב ואין
חחשב עם קיוחשים לפי שקנה עלאו כחוקין אלונן. חשנה קחלכרו
לו עד שנקריכל אינן יולא כשש. וקרביר הכהוב שלא נבוא שלו כשקיטין
חפני חלל הלשם חפי בני שקחת ליך אלא כשאל נעלל ילקלק כחשבון
לפי קחונע בכל שנה ושנה יעבה לו קני חן לחון אם קיו עשהים שנה אל
חשלכר עד קיובל וקנלו בעשהים חנה נחלה שקנה קני עבולה שנה
כחנה ואם שקנה זה אלנו חמש שנים ובא לנעלל יעבה לו חמשה חנים כ
ויקן לו העבד עוה חנם וזקן וקיל כעם מחכרו כמשכר שנים. כימי ש
שכיר יקיל שהו חשבון לכל שנה ושנה יחשב כאלו נשכר שהו כל שנה
כחנה ויעבה לו. וקיל כעם מחכרו ועל לחדנן שנעמל בכעם לא בשוק
כעם ולזה יכלה הקהלה בזה הקהלוס כעם ולא יכריח זה בפרשת חובר

שלך חחוזק. והעשם כקב הרלבב לפי שהקיל הקהלה בשנין הנעולה חאחב
שיעלל קרובין או לנה לנעול אין יעול עלאו אם תשיל ילו הנה יקריך
בזה חן השלאם יובל לתה לאלונן שוה כעם. אם שור הות כבר עי
עקרש ושור בא לשור שאם עבר לו בחוצ והשביח וקרי הוא יפה מ
חאחים חעין שאינו חחשב אלא חנה חעין שאינו חחשב אלא בחוצ הלל מ
לו בחאחים ואינו יפה אלא חנה חעין שאינו חחשב אלא בחוצ הלל מ
כפי שעון ישיב נעולתן לשלנו לעבר לעני כשקוח נעלל ילו עד קעלוה מ
הלל עבר שביר עניהלה עוה חלך עביר קאחור לעני כשקוח נעלל ילו עד ל
קעלוה אל עביר קאחור לישראל כשקוח עבר ילו עד קעלוה. כשביר
שנה חלאר שאין הלו חושבל בו באופן קחחשלה שיש לאדון עד העבד
קעבר לו עלאלית. לא ילדנן בפרך יבול יכנס לביתן לילנ חלך קוח
עושה לו הלל לשוחך אין אתה חלוה אלא לשוחך. קוח ובעו שהו חלאר
חלאר שח"ב בחיוחיה אשתן ובעו. כי לי בני ישראל עבדים עבדי
קודם. אלו יש לזה כפ כל המשעבדין לאדם חשעבדין לאלה.
ופאלר ש וכי קשינ ילך והקשב לך זה נבוכל עני והקשב זו חלבוה מ
חלי ועבר לך הקשב שוך זו חלבוה יון או לשקר חשפחתך זו חלבוה
רואי הולנא לנו קאלר ש חין קפרוש הזה רואי עלי חלביוה. ובתב הקפ
ולפי לשון שעשו זה בפוחה נאוה לפי שנין הפלשה כי יש בפלשה הקנולות
והוא והבעחה לישראל בנעולה שעבוד לי חלביות בה עוד רואי
כי הנעולה הלניה בקשובה אל אם לא ישעו הקשובה אלי אפשר להיתלחר מ
חאחין הזה לשלוח עבדות ובהגיע קור הזה לשלוח עוה עבדות
אלל בלתי עבודתה שהיתה ויש בה עוד הוא שעתיד הבה להביא האחות לחשבון לפי
שעבדו בישראל וזה חאחין קשעבוד עד שנת הנעולה שקראה הכתוב
יובל והנה כל הפרשה חניה לך עלזה ואפני זה לקחו הקבוחים חוא ופיתן

ואחז קונאתי אותם מאחרן מלכים להשוות נעולה זו לנעולת מלכים
הקלב אינם מתנבאים אם שנה אחת ונא יהיו שפהם כי אם למלכי.
ואחז כי ש בני ישראל עבדים יהוה כי בהנעת עור הנעולה
שתקם. ואחז כי ש בני ישראל עבדים והם הטלתים והטלתם
הוא ופשו שתו רחת לשת הקפולים הטלתים והם הטלתים והטלתם
שתקם. ואחז כי ש בני ישראל עבדים יהוה כי בהנעת עור הנעולה
קיובל כלאחז שלא התחחר בנעולה חן הקן הקלב ואילך וזקו דשת
כי יקושט שאחז פין ששין התשובה בין חין ששין התשובה תיד נעלין
שנה אחת ינ בשנה אחת ישנה זבו אחת ישנה לא זבו בשנה". ואחז
הוא ופשו שתו רחת לשת הקפולים הטלתים והם הטלתים והטלתם
שתקם. ואחז כי ש בני ישראל עבדים יהוה כי בהנעת עור הנעולה
ואחז כי ש בני ישראל עבדים והם הטלתים והטלתם שתקם. ואחז
קיובל כלאחז שלא התחחר בנעולה חן הקן הקלב ואילך וזקו דשת
כי יקושט שאחז פין ששין התשובה בין חין ששין התשובה תיד נעלין
שנה אחת ינ בשנה אחת ישנה זבו אחת ישנה לא זבו בשנה". ואחז

כי כיון שהנעת הקן חיד יצאו". אחת ינ אלא כם החבעית אחת בזה
שתיהל שב". לא תעשו לכם אלילם כעגל זה שעשה עגל יאחז
הוא ילול והי תעלה עהו ואת אחת אחת עהו ואת הוא ילול והי שמח ינ
ואחלל שפחתך אחת אחת לבך עאחרו אחרונה הלל". ואחן אשפיה
לא תתנו אחי לשחים אחרנ שמי היה שאלי יהן אחן בניו
עאה ונותנן האחן לבני הכלם ואשתחוים שלה לבהו וזה כשנן האלפה
שאמרה הורה אחי לשחים וכן נאוה אילן אחל האחנה כי כל זה מ
עהן שופני עמ. ודרשו רחל בם אחרה באולכם להשתחוות שלה אל
באולכם אי אחם אשתחוים אחל אחם אשתחוים של האבנים
שבניה האקדש". אחת שבתותי תשמורו ולשו אל הזה יר הכהן שלא
וכתב הלוחן אל כי אי האורש שבא הכתוב להזהיר הענשר ל
הטוכר של עמ ושפת ונם חובת האקדש שיפא שם שלים ויירא מ
מחנן והה לכל האלה אחל הזכיר אלה שהם אחות השאר של הכל
ויש נוקפים הזכיר כאן ואם הנפלא כך רחתו שכל האלה בכלל א
שפת והאקדש והאשכיל ינין". וכתוב בחי. אל כי העשת והאקדש
זכור ושמור וידוע כי כל האלה שהם אלאת עשה ואלאת לא תעשה
בכללם וזה אחבואר". אחת ינ הנותן שכר בקיומן או האטנת שן ל
העובר שלהם וכל אחקום שעא אחת ינ לאחור האלוה ועולל העשר
או לעולל הטוענש ולבך פיירוה פרשה אחת ינ שהרי האשך שלאך מ
שהוא אלאה לעשרו ואחור לו בעיניך עשה כך וכך ואחה אחת ינ
של אותה אלאה ואוהו אחת הזה האשך האלאך היה הפור הזה לחזק
אלאהיו בא וכל הכוענש בה אחתי יב בעבעו והאקדיוה ישל שכר
נדול וכן אחרו באורש עא ואשך אחן שכרן של אלאה כשאחר
פרשה לוסף אחת פרשה כאה נשל ונתן לו שכר שעא ויסר האשך

פרשת אם בחקותי

במדבר ששבתי לדבי וגו׳
ואשיבה רגלי אל עדותיך׳

מלו לוד פ׳ שנה חשבתי מתן שכרן של מלאכת והפסדן של עבירות. ר׳
ואשיבה רגלי אל עדותיך חשבתי מה שכתוב בתוקף אם בחקותי תלכו ו׳
ונתתי גשמיכם וגו׳ וכתיב ואם לא תשמעו לי מה כתיב תמן ויספתי לשלוח עליכם
ואשיבה רגלי אל עדותיך׳ לא חשבתי כלפות וחשבתי קלות מלמ
ועד קיו וקלות תמן ואין עד כאן אלא שנים שהרי אנכי בלעם ועד
עתה לא שקן הטובות שלו שהם זכיתם הוא קופץ קלות לכפות לי׳ מתי
כשקשמרו הקולי הקל אם בחקותי תלכו. ובתוכחה כתיב אם בחקותי תמאסו
שקהיו שתים בתוכה ואת מצותי תשמרו הרי שתים בתוכה עוד לשחור
ולקי״ם כאן שנה ולתרתים תוכתים לשמרתים. ואומר הוא לרחוץ של
מלכת נשיא ושל מלכות תשיא שהם עיקר התורה ובנגד מלכות תשיא
אתה ואת מצותי תשמרו שקשמור שלמך מעשותן ובנגד מלכות נשיא אי
ואת מצותי תשמרו שקשמור שלמך מעשותן ובנגד מלכות נשיא אי
ואשיבה תוכתים. עוד יכול שהוא בכאן חלקי המלכות שקכוונה בעוד ג׳
התורה כלי לקי״ם מלכותיה והם חוקים ומשפטים והמשפטים אין אי
מעשים בעלה ומכוער בבלאים ובשר בחלב ודומיהן שאין אלא נגזרת
מלך למסך בהם. הטעות הם המלכות הקלוקלות שאין אדם מוציאם בשכל
על הקבלה בעין מוכה ולבלב וצליית והפלעין ופיוצא בהן ועליהן עדות לפי ש
שהן עדות של האלהות ועל חדוש העולם כמלכות שבית ופיוצא בה״. רש״י
הטעות הם המלכות הקלוקלות שאין אדם מוציאם בשכל
מלך למסך בהם״. הטעות הם המלכות הקלוקלות שאין אדם מוציאם בשכל
על הקבלה כעין מוכה ולבלב וצליית והפלעין ופיוצא בהן ועליהן עדות לפי ש
שהן עדות של האלהות ועל חדוש העולם כמלכות שבית ופיוצא בה״. רש״י

ואשיבה רגלי אל עדותיך׳ לא חשבתי מה שכתוב בתוקף אם בחקותי תלכו ו׳
ונתתי גשמיכם וגו׳ וכתיב ואם לא תשמעו לי מה כתיב תמן ויספתי לשלוח עליכם
ואשיבה רגלי אל עדותיך׳ לא חשבתי כלפות וחשבתי קלות מלמ
ועד קיו וקלות תמן ואין עד כאן אלא שנים שהרי אנכי בלעם ועד
עתה לא שקן הטובות שלו שהם זכיתם הוא קופץ קלות לכפות לי׳ מתי
כשקשמרו הקולי הקל אם בחקותי תלכו. ובתוכחה כתיב אם בחקותי תמאסו
שקהיו שתים בתוכה ואת מצותי תשמרו הרי שתים בתוכה עוד לשחור
ולקי״ם כאן שנה ולתרתים תוכתים לשמרתים. ואומר הוא לרחוץ של
מלכת נשיא ושל מלכות תשיא שהם עיקר התורה ובנגד מלכות נשיא אי
ואת מצותי תשמרו שקשמור שלמך מעשותן ובנגד מלכות נשיא אי
ואשיבה תוכתים. עוד יכול שהוא בכאן חלקי המלכות שקכוונה בעוד ג׳
התורה כלי לקי״ם מלכותיה והם חוקים ומשפטים והמשפטים אין אי
מעשים בעלה ומכוער בבלאים ובשר בחלב ודומיהן שאין אלא נגזרת
מלך למסך בהם״. הטעות הם המלכות הקלוקלות שאין אדם מוציאם בשכל
על הקבלה כעין מוכה ולבלב וצליית והפלעין ופיוצא בהן ועליהן עדות לפי ש
שהן עדות של האלהות ועל חדוש העולם כמלכות שבית ופיוצא בה״. רש״י

יכול כאלו עביד ליה לשלוח אותו קבל כאלו שלחתו ! ועל ושעיתם אותם
ואתו הוחיל ואתעבד עליהו כאלו לא בדלא לאשתבחא שלוח קדישא
כדקא יאות ומתמך אם בחקותי ואת מצותי לשמר לעשותם שבת בכרל
המלאכה אז נאמר להוות שבכל שבתות ק״יבן בשתים וקדלים לבד קנשמי כי
בכולם בשתים כאשר יאות שיהיה הקורבן יקר ונאה וקמטיבות והקטרות עובדים
ויקיה זה סיבה בהאות לעתים וקטירות בולם יהבו ויקבלהו בקם כאשר ונתנה
קהלן יבולה ועל קשדה יהן פרין . והוא ונתתי להוות שזה קמשתחה לא נאמרו
קבה לשום אדם אלא הוא קמורן כאשר ק״ משתחוה לא נאמרו כיל שלח ת״
אלא כידו וקם שלחתיה שנה וישמע אלוק שלוק ויפתח את החוה ושל תאור
שנה יפתח ״ך לך את אוכלו דמוב . ושל פרשה שנה פותח את ידיך וך ושל
תחייה קחותם שנה כי אנו ״ך בפתחי את קברותיכם ופיוה מפתח ״ וכ
ובפה ונתתי אנו ואת טי שלח נשחכם ולא נשחי שאר אלקות שנאמר
קמורן תאור של פני אהל ושולח חוים של פני תוצות לא אתו נשחכם להוות
שקנשמים כאלו הם שלכם שאינם שלהם ואינם אלא בשבופם ואלו בהת
כיותה בינכם שקם באים בזכותכם שבן תלינו שבכל עלוק ועליה בעת
שנשמהם ישהאל להקטיל בלב שלם ובנפש חפלה מיד קם תוהים קנשמים
ואותות קשלם וכדעין זה ובאים לתלות מבי שהאל להקטיל שלקם וקמעם ״
כזה לבי שאין קבלנו קקונה שנקראה חוים לבהו קוי כל שעות לבו לחוים אחל
אותות קשלם שלא לקבל קקונה אין כאלו שיקיה להם חוים . שלא נשחכם
לא נשם ישועה כבול מעוחה ויהוות שאלו קנשמים קם נשמי בלבה ובאים חו
מכתב שעון קיהוות בקולו של יול שקוא ישועה לבל המלות דרך קחכמה
שקיא בפול עתה ובל אותותיו של שלוה ובן דרך קמעוחה וקעלה שקיא ״
קבינה להאוזה בחם סתומה וזקן סול נשם נלבותיהם שלחים וזקן נשחכם
לא נאמר עתה ובל אותותיו של שלוה ובן דרך קמעוחה וקעלה שקיא ״
קבינה להאוזה בחם סתומה וזקן סול נשם נלבותיהם שלחים וזקן נשחכם
יגל

ישיב את חרע שקוא ישקב״ ונתתי שלם בארץ אחר שהזכיר שפע קבלה
קאחרונה וקבטיח שיתקבלה עם הבליר שקוא קיפול קשלים וקבליר ״
בלה בלא שלם כך שאל בית האשון , ואפשר שאלתי ליש להוות אל תאלה
קבינה להאוזה בחם סתומה וזקן סול נשם נלבותיהם שלחים וזקן נשחכם
לא נאמר עתה ובל אותותיו של שלוה שלוק שלוק ויפתח את החוה ושל תאור
שנה יפתח ״ך לך את אוכלו דמוב . ושל פרשה שנה פותח את ידיך וך ושל
תחייה קחותם שנה כי אנו ״ך בפתחי את קברותיכם ופיוה מפתח ״ וכ
ובפה ונתתי אנו ואת טי שלח נשחכם ולא נשחי שאר אלקות שנאמר
קמורן תאור של פני אהל ושולח חוים של פני תוצות לא אתו נשחכם להוות
שקנשמים כאלו הם שלכם שאינם שלהם ואינם אלא בשבופם ואלו בהת
כיותה בינכם שקם באים בזכותכם שבן תלינו שבכל עלוק ועליה בעת
שנשמהם ישהאל להקטיל בלב שלם ובנפש חפלה מיד קם תוהים קנשמים
ואותות קשלם וכדעין זה ובאים לתלות מבי שהאל להקטיל שלקם וקמעם ״
כזה לבי שאין קבלנו קקונה שנקראה חוים לבהו קוי כל שעות לבו לחוים אחל
אותות קשלם שלא לקבל קקונה אין כאלו שיקיה להם חוים . שלא נשחכם
לא נשם ישועה כבול מעוחה ויהוות שאלו קנשמים קם נשמי בלבה ובאים חו
מכתב שעון קיהוות בקולו של יול שקוא ישועה לבל המלות דרך קחכמה
שקיא בפול

ואת
המלך לחרופין הטעשים אותה וקלי קלרו כתף מראשונה עליך שיקיו
מלאך מכם שנו אלפים וידרסו אתה מיגן דומה מטמין הטעשים את ה
מלאך ומלאך רבבה וכי כך קול קחשמון והלא לא קיה עליך עולה אלא מ
קלב ובן קול מולו מטעה שלום ובומא אחת הכלי ועכר קלחמה יבמירך
הסרון שיקין יקוד שלם מחובר מאלן שבבראשיה כי שם יהי יקבירך
השלם וקול כמטן וגם אחת השלם מבן בלבם כי קלב קול קאלן ונפי ש
שקי שפטר בא אל היסוד מקטלח ונקוד שקם למולי יג על בן למחרן
זל קלחילי חכמים מוכיח שלום בשלם הקל וכל כעך למולי יג ורב
שלום כעך .. וקשבתי חיק רשה כי יקולה מולו משפיקה מן השלם
כי שמטן מולו משפיקה שלא קחיק אלי שמטן ליחתי שבחו של פ
קבה כשלמין מחיקין אן כשיש מחיקין ומן מחיקין קוי מולו כשיש מ
מחיקין ומן מחיקין ובן קול מולו מחמור שיר לוס קשבת למשפיה
מחיקין מן קשלם שלא יחיקו ובן קול מולו ונך יחב עם כבש ושור
עם גדי יפלן ונעל וכפיר ומריה יחדיו ונער קטן נוהגם ופרה
ודוב קרעה יחדיו יפלו ילקין יהיה כבקר יאכל קבן ושישעיונק
על חור פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו קלך שיקיה קקיבוק קיה
מושיע אלבשו לתוך שינו של צפעוני ומוצא מרק מקוך פיו .. וחרב
לא קעבור מין קיך עולה שלא יבואו למלחמה אלא אחת לעבור דרך מ
אלבם מחהיה למהיה .. וילסקם אחת מויביכם ואחת בחוק יקרוף מ
אלא ונעל למשכם לחוק כלולו אישי בחוק ישקון כאחוק חופם קבית מ
בלבם וגן או שישראל יקרוף בחופם כאחו שעשוק לול .. וילסקו מכם
מין קחלשים שבכם ולא קנבוהים שבכם כאחו ואם מיך קוק .. מחשוק
מלאך ומאחת רבבה וכי כך קוק קחשמון והלא לא קיה קיך עולה אלא מ
מלאך מכם שנו אלפים וידרסו אלא מיגן דומה מטמין הטעשים את ה
קמלך למריבין הטעשים מוחת וקלי קלרו כתף מראשונה עליך שיקין

אלא כמוחת אלא ויעשה הבה עם שיעלחן ישראל ואחר שיעלחן ועלחמים
עד שיהיה קשבת עליהם מלך אחד שהוא קשבת עליהם מלך אחד ולא
יחלקו עוד לשני ממלכות ולא יחנשאו עוד לשני גלוליהם בשקוציהם
ובכל פשעיהם והושעתים מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתים
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה
אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקי ישמרו ועשו אותם ושבו על
הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה
המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ועבדי דוד נשיא להם לעולם
ברית שלום יכרות אתם ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתים
ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם ומשכני יהיה עליהם והייתי להם
לאלהים והמה יהיו לי לעם והגוים ידעו כי אני יהוה מקדש את
ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם .. ויבא אלי אל החצר הפנימית
והנה לשכות קודש בתוך החצר ויאמר אלי בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע בכל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית יהוה וכל
תורותיו ושמת לבך לבוא הבית בכל מוצאי הקדש וכל מבואי כל
מקדש בן אדם ראה בעיניך ושמע באזניך ושים לבך לכל אשר אני
מדבר אתך לכל חקות בית יהוה וכל תורותיו ושמת לבך לבוא הבית
בכל מוצאי הקדש וכל מבואי כל מקדש ואמרת אל המרים אל בית
ישראל רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל בהביאכם בני נכר ערלי
לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי
חלב ודם והפרו את בריתי על כל תועבותיכם ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימו לכם משמרת במקדשי כה אמר אדני יהוה כל בן נכר
ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי כל הבן אשר בתוך בני ישראל
ואת הלוים אשר רחקו ממני בתעות ישראל אשר תעו מאחרי גלוליהם
ונשאו את עונם והיו משרתים במקדשי פקדים על שערי הבית ומשרתים
בבית שחטו את העולה ואת הזבח לעם והם עמדו לפניהם לשרתם
על כן דברתי אליהם נאם אדני יהוה ונשאו את עונם הם יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה הם יבאו
אל מקדשי והם יקרבו אל שלחני לשרת לי ושמרו את משמרתי
והיה בהתנחלכם את הארץ והנפלתם גורל אתם ובניכם אתכם בתוך
שבטי ישראל בנחלה ונחלתי היתה להם בתוך אחוזתם תהיה לי
ובניכם אשר הולידו בתוכם והיו לכם כאזרח בבני ישראל עמהם
יפלו גורל בשבטי ישראל בשבט אשר גר שם שם תתנו נחלתו נאם
אדני יהוה והיה נחלת לשבטי ישראל לדורותם ולנחלה יהיה להם
ומנחה וחטאת ואשם הם יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה

כי לא קבה לאברהם ישראל כדרך שקראב קולך עם בנו כאי עמוק
כתוב ואקרון אותו לא לך לביה קחלאל ואתן לך מן הכתונים ואת
הקלעים וכשיגדל אותו לא שיך לשאול ואתן לך זקוב אחד ג׳
אחב אותו לא לך לשאול ואתן לך מלבוש אחד וכשיגדל אותו לא לך ה׳
לשאול כדי שהיתה חיי השעה קבה אחב אותה לא לקחת לך לשאול
בשביל שהוא בא לשמוח וכן הבה אחו לא בקחלה אם בחקותי תלכו וגו׳ ותקיו
שלא לשמוח בא לשמוח וכן הבה אחו בקחלה אם בחקותי תלכו וגו׳ ותקיו
לשמחכם בשקם ואחב אחו ותקיו שלום בארץ ואחב אחו ודפקם אחי
אויביכם ונפלו אחו לפם קחרב ותקיו חשבו בקוכבם והקקלבתי
בקוכבם אתגיל שחכם בן עדן ואחו שוד קחרב וקייתי לבם לשקיס
בשביל חשלח ושלחותי ואחקם קקיונ לשם שחבלי החלך האוי״ם ג׳
לשוב בשבילותן בשביל חשלח קחלך שלחו וזה הדרך שלחו קלך ד׳
בסדר וקיה שקב קשמטן. ואחב אחו שם וידעתם שם לבבך כי כאשר
יסר איש את בנו. וכתי עוד בסדר אלה הכלות לבי שיש״ כתוב שלש בני׳
אלם בחלמות. יש שבבי אלחק ויש שלש חלחמות רבים ופרשים ויש
שלש קוק חסידם וקלושים ויש אחשי שאיש לא זק ולאזק אלא שהיים
שלים ושקטים קאוכלים לחשבעם ושלש חלאכה. לבית קראשוק שקם
שובה אלחק אחו ותקיו לשמחכם בשקם וגו׳ לשאיהם וקחונים שלש ג׳
חלאכה ותקיו שלום באדן ושבבקם ואין מחריד. לשלש חלחמה וכי
ולדפקם את אויביכם ונפלו לפיכם לחרב. לשלש קוק אחו ותקיו חשבו
בקוכבם ותקקלבתי בקוכבם״. ואחה כתב שבראת קפסחה כלי בכאן
כל חיני טובות וקללה אחכל חיני קרשת לפי שקרשת הם כלשם פ
סלהפחיני שפאים קרשם שקיבי יחזקאל אדן ט תחנת וגו׳ וקם כ׳

כשאחכיר נפשי קבוכה על קביכה שקיא נפש קחלות שאחה קיקה ל׳
קבוכה על השביבה חק אנשם שיאחר שלא קעשל אותנו כי כין שקיא
בקוכנו אין צריך לזה שלא קלקיק אותנו אלא ולא קעשל נפשי על נפש׳
קחלות שקקבל אותנו כי קשמחות חשם שותם ושאה ושמה תשוננה
ובבך באר אחר שקקבל אותם שלא קבלינם וקיא קבוחה שלא עצוך
לשלש״. וקקלבתי בקוכבם אתגיל שחכם בנן עדן כאחד מכם ולא
קיין חיזלעגשם חחנן יבול לא קיולו חחנן לל וקייתי לבם לשקיס
אתם יגן שקיכם כלאי אתם שקחחיגן כי שאת יבול לשאות כל אלה ג׳
שקה קוצאתי לקבם חאדן חלבם ושביתי לבם נפיס לנוסם. חוגות
כאין יקיר בשם ראשי קעול קחובדיס קחוסלה שלא קלא חרחש ג׳
קשור ויקיר קר שרי. קוחחיותלעגי פלשקיו שם קבטחותיה קנבלאום
לא נתק״ חיה לשלש בשם קחקדשיס אך קתק״ס לשריל וחפסוק
זה קוכיחו לגל שקיקוחות. יחזרו לחחקיס אחיה שנאלו ואולך אחכם
קוחחיותיה שקי קוחות שבל אלם קיחשון לבה כי חאיר ה׳ יקוק אחיר ו
חיה אחיה כקוחות קקיכל שנא׳ חחוטבות קבניה קיכל ואה שאחר
שם שתיל קבה להביא לבנים עובות ואריגות וחוקק בהם שער בוס
שאהם וחטחי. לן בשנה ירושלם שנא׳ ושערך לאבני חקלה שערות
חיה שיקין קוחות שאהם אחה לא יובך שאין זה נאחר בשטרי. ואל
קבקיס כי חאין יכנסו אוקן קקוחות אלא בשנה קחלישות. ובחלישו
קוחחיותה קוחי חיותה כאו שעשה להם בצאקם אלפים שבעה כאו על ב׳
עולם ובן עשיד והנוף יגן בעוים רוחו וגו׳. ובכל קלי קאדון נראה חזיחה
קפלשה שעשר החלה קוח בשלש זיה וחינו כן שקשלש זיה קבל ו׳
וישה קרוח ואין לאוי שקחלה קוח בשלש עלות ובלרות
בשחיס יקיה שבם בשלש זיה ובל חלה בקר וקבשובה
כי

ואע"ג דאיכא מאן דאמר דאפילו בשאר מקומות אין מברכין אלא בפני עשרה מ"מ
כיון דאיכא מאן דאמר הכי ואנן נמי קיימא לן כוותיה דאמרינן בכל דוכתא
הלכה כבתרא ואפילו בפני עשרה מברכין ברכת חתנים ואפילו בפני שנים
אומרים שבע ברכות ואפילו בפני אחד מומחה מברכין ברכת חתנים ואין
צריך לומר בפני עשרה ומיהו בפני עשרה מצוה מן המובחר ואפילו בפני
שנים אומרים שבע ברכות ואפילו בפני אחד מומחה מברכין ברכת חתנים
ואין צריך לומר בפני עשרה ומיהו בפני עשרה מצוה מן המובחר ואפילו
בפני שנים אומרים שבע ברכות ואפילו בפני אחד מומחה מברכין ברכת
חתנים ואין צריך לומר בפני עשרה ומיהו בפני עשרה מצוה מן המובחר
ואפילו בפני שנים אומרים שבע ברכות ואפילו בפני אחד מומחה מברכין
ברכת חתנים ואין צריך לומר בפני עשרה ומיהו בפני עשרה מצוה מן
המובחר ואפילו בפני שנים אומרים שבע ברכות ואפילו בפני אחד מומחה
מברכין ברכת חתנים ואין צריך לומר בפני עשרה ומיהו בפני עשרה מצוה
מן המובחר ואפילו בפני שנים אומרים שבע ברכות ואפילו בפני אחד
מומחה מברכין ברכת חתנים ואין צריך לומר בפני עשרה ומיהו בפני
עשרה מצוה מן המובחר ואפילו בפני שנים אומרים שבע ברכות ואפילו
בפני אחד מומחה מברכין ברכת חתנים ואין צריך לומר בפני עשרה ומיהו
בפני עשרה מצוה מן המובחר ואפילו בפני שנים אומרים שבע ברכות
ואפילו בפני אחד מומחה מברכין ברכת חתנים ואין צריך לומר בפני
עשרה ומיהו בפני עשרה מצוה מן המובחר ואפילו בפני שנים אומרים
שבע ברכות ואפילו בפני אחד מומחה מברכין ברכת חתנים ואין צריך
לומר בפני עשרה ומיהו בפני עשרה מצוה מן המובחר

ביה

שלחה ושקו ובשעבס שולחה אחסס ... ושפרתי את נעון שוחבס זך
והיה האוהלה ויפלתי והכתי נקראה לב שבע ובה שבע והיה היקה חס
שלחה ושקו ובשעבס שולחה טוב יהוה את המלך הטלחה זאתה ו
שבע טבירוה האחורה לשעלה טוב יהוה את המלך הטלחה זאתה
כל השלשות עשוה להס זק ... שבע של השלחיבס שבע פורעות של
ועף הסבוק יש בו כח היבוה ויהוה עשס אהיה ויהוה שעל יהה ובהסעלה
אתו את מיסר והעלה בסבוק זק כח חוהשת כאשון עס הקויה ועס הלילוף
נעשה הסלהינן ובשעו כשעוהינן שהבו אעו צועקים ולעוחים ואון הסלהינן
משעשת ובסך שהבל מחולבן שקיון כל קניים פה אחד שהקבס אוקבו ו
ואוהס שיהלה הקשחים היה בידינן וזקו שאהו ונקהי אהב שמיבס וק
ובזק והס לזק כחבס שקוה פח הסס והיל חלוה שאהן חזבים הס כאהל
מחילה חספקה בישן ובן חעבן ... אס הלבו שחי קרי בעוה שקהחיו
אהל דרך חקיק ואיש הקעול שוחקיבס כי כאשר יצליחן שניהו שהל
אדס צלך שיקבונן בלבו כי הוה חמר הסס יה לא חסבי זכוהן ושעשין

כי הקשקלש ובן הוה עוה הנעי שחבל אהה שקלשי נאון שוחבס · לא יהוה
את הקוהה שעשקבחה שחבו בעלהינן והשלה נאון בנעה ם יהוה ם
מספקוה ושול יהוה להוה שבחרב בלא יין טוה לעהו יהן ואה שחבס
ואלבס כעוה לוקה השחים אשר של האשבס כחו שאה חרשה ובין ש
שחיך אשר של לאשך בחבל שחי שאר הלהלהלא וזק קשה חשלחשה שעס
בוא אוקו והין שחיך
אשר של לאשך בחשה שיקין קשחים חיישן כלך שהטחשה חיישבו
ובאהן כל היה חיישה בלך שאין הברזל חיישב והיה חשחה טרוהיה
אבל כאן השחים לא יקין חיישן כלך שאין הברזל חיישב והאהן הקהאי
חיישה כלך שהנחשה חיישב והיה חלבלה טרוהיה והס לריה ב
כחבס קה אלס שלא חרש ולא זרע ולא קלר ובשעה הקליר בא שלמן
והלקו לין בכך כעס אבל אלס שעשל וחרש וזרע ועבש וכפה ובא
שלמן והלקו אוהן הרי שיעו שלזה קקוה ... ולא יקן האהן יבולה ועל
אל חוק שאהקה חובלה בשעה החרש ועל האהן אס יקן האהן יקי לקוי
שלא יחעע פירוהין בשעה החעשק לא יקן חשחש לחעה ולחעה העץ
והפרי לא יקן פרין כשקוה חפלה חשייר טרוהין קה שהי קלעי ... וש
כאן פורעות · לא ושברתי אהנעון שוחבס יהוה להורידה קעשחים
פי נאוננו ושוחיבן והפלהינן בידי שובאין קיוה לבו כח להוריד קעשחים
בעה הסלהינן ובשבו כשעוהינן שהבו אעו צועקים ולעוחים ואון הסלהינן
משעשת ובסך שהבל מחולבן שקיון כל קניים פה אחד שהקבס אוקבו ו
ואוהס שיהלה הקשחים היה בידינן וזקו שאהו ונקהי אהב שמיבס וק
ובזק והס לזק כחבס שקוה פח הסס והיל חלוה שאהן חזבים הס כאהל
אדס צלך שיקבונן בלבו כי הוה חמר הסס יה לא חסבי זכוהן ושעשין

כשנן

ח"ב חוב"ה כסדר שיקיון שנים ח' אחת ל"ב וקטבו לד שקוא חן להבוי
המוכים כשנן שבקו לא בלדקקך וביושר לבבך וכאשר יבואו שנו"
צרות ומקהם צלך שיולך על משעון לין ויחשוב שזה מלל חעלו ולא מ"
שיקלה לוקם כחקה כי אם יתלהן בחקה קנה הכך יוסיף על מאותן מ"
חקה" שבעב כחעלתיכם שבעב פורעשות לאחים כספר שבעב ת"
חעלתיכם .. ושבלה לתכסם אין ל אלא חיה חשבלה שלרפך בכך
בקמוך חטן ל"ל ושן בהחוה"ל שלה בם וחטן שתקלא חחיקך מעשיבתך
ל"ל שם חחלה זוחל עבר חה אלא נושכין וחחיקין לתל אלו נושכים ואת"
וחחיקים ובבר קיו שעם בא" חמור נושך וחחיקה לרוך נושך וחחיקה"
ושבלה לתכסם אלו הקיטעם והכהיבה לתך בהחוקכם חפחוץ קה"ם פושעוב
שן בקמוך שן חיה חחלה זוחל עבר ושבלה והכהיבה וקחשעה ושעחו"
לא הוסרו ל לשוב אלי" עכם בהבה ויש עכם שלחינו בבהבה כלרך שלר
עקלות וזקו פחוי שן של צלרקיקו . לא עכם בהבה עקלות בהבה לשר ע"
שבהכם כל הבלה חלב שבחוקרא קיא חלחלחת"ילה חלויבים . ונלפרכם
על הלך הקלם חפבע קחלבר" .. ושלחה לבר בהוכבם וש הלבר ועכם
בידלויב לפי שלין חלבעם קחהבידושלבם ובשכם חולבלים לפי הלחרך
לקבלו טיקשן בידלויב .. חעבה לחם לשון חשבון כחו חעבה שוש כלחר
חשפוך לבם כל חפבעל חוכל וכם חלי רעב" .. ולפו שלר עשים לחכפ ע"
בקפוך לחל חחופר עלים ולאו דוקא שלר כי חשבון זה נאחר על הבוי
בהבה חקוחוה וכן זה שלר פעלים הבלחוב ועל עם שקוא פוע כל"
קשבון וכבל עבלל בו על כן נקח זה החשבון לקורוה על הבוי וכן ע"
מלינו חשבון שקוא עלוה בל על הבוי כי שבעב יפוד צלרק וכם וכתיב
וי שבקמו אלבה שבעב פעלים וכן על שקה ילדה שבעב כלוה הבוי בעם
יקרוס בחוקיכם וגו" .. ועתה פלבכם על פנים הל שלבל עא
כי קלויב
פני עם שלכם יכלו שחה ובריעב באוזן שיכלו יחד כם ושלכים וזה יוה
שלין כה בלבים הכם להושיען ואחרון רבל שלחלהו זבור לעוב קיה מחזר

כשנן שבקו וילון לרוב ועל כן נקח הקשבון הבוי בחשבון השוק.
ויל אלו שלר חעב שלא קיימו החעשרות אלו שלא קיימו שלר חלבוי"
הכלעם בפה הקודם שיבא לבל לעם .. והשיבו לחכם בחשבל שהקח
הקבואה ל רקבה ועשרתם עמולה ומשקברות בקפור וקן יושבות מ"
ושוקלה אחר הלשבים לחלם .. ואכלתם ולא קשבעו זקן מלוה בחוך
קחעם בלעם הה"ם פורעשות חוב חלבר שבירן חעך לעם חופר שלם
פה עבולה חלוה בחעם ועקם אינה קן קחען היא הקוב"ושם אחר כל
אלה עב"ין לחם חומה"ם שהכלבא שלבל ולא חלבר נלוך נחוך
והלבהי שלכם בחחה"קי כלוי שלא אעיח לחקכם לעוקיך לפי שלבל
שהעוקיך לפעלים יקיה עוב ולפעלים רעלא לאך שלכם בחחה"ם
קה קיעב שבקה ולא העוב .. ויסלהי לחקכם לפי אעב ילחה"ה מלך עוסה
ל שלאל שלא ישלה העם קישלה קאלה כלי להעם מקם הו כיאין מקקעלים
אלא נפור בנפור וגו" לחבל הוא להכליה עוב כאשר יסר איש לחבנו וזקן ו
ויסרתי לחקכם לפי אעב כי אעם שקוא מפיא שלינו חה"קי לינן אלא
ל יסר אוחקן לפעלים לחלבר בדיך עוסים ובן לחר שלא לליון להוסר הע
מקה"כוח הלאשוה ושוב שוא שקוא בקי האי לבבול קשעב ולהביא
שלקם שעב קשק שלי לפעיר ל יחסו לפי הלבי וקקיאלון וקוא שלחוזק
קישב אוכלים בשר בעקם ובעוקיקם כמו שלירעלקם כחורבן בית ל
הלשון ושע ולא ישחיל קשיה קבאוה וקכהה החעשם וקם קעם שעשון לשחוות
לעשש ולבבא קשמים ויקיה זה מלך עבם כיל אויב וקוא יקרום כל מ"
בעיעקם וזה מבע שלא לבור מעם בלעם יסור ומחוק בעל כלם
כי קלויב
יקרום בחוקיקם וגו" .. ועתה פלבכם על פנים הל שלבל עא
פני, עם שלכם יכלו שחה ובריעב באוזן שיכלו יחד כם ושלכים וזה יוה
שלין כה בלבים הכם להושיען ואחרון רבל שלחלהו זבור לעוב קיה מחזר

כשעולין
ומקטרין ושראל עומדין בסדר הראוי שעומדים בעזרה. וקדקודו
של בנים זו תורה קשה שבשעה שבני ישראל רואים זה את זה
יתלהבו רחמיהם עליהם שיהיו עתידין לעמוד על הר סיני
מקדשו סלה ". והשיחותיו את את הארץ זו תורה עופר לישראל שלא
בקדושתן שנאמר ועל ארץ ועל שיח ועל כל הוא אומר ויעבור
כאן את אומר שיחה שהיה מדבר עמהם ויש שיחה שלא היה
בשם ויש ואת אומר שיחה שהיה מדבר עמהם ויש שיחה שלא
ומעמדה ומשקיה שר שבהם ובכל הוא ויהיתן לארץ לבך את
ועתה את כליכם של מי נשלכם. ושלה עמדי את כסא יקר
שביה ". ועתה את תשליכם חבל יבול את ארם בשקוה אומר וקשיחותיו
את את הארץ קה ארם אחור קה את חבל משבר ושב ". ו
וקשיחותיו את את הקדש שכם יבול את הקלפות בשקוה אומר ואת אריח
בלח עיחוכם קה קלפות אחורם קה את חבל את חבל. וקשיחותיו את ו
קנדורות של ישראל הנותנים לבני שם קה " טורשעה את כיבת בשרשם
ובפות השחורה בחוות קה שהיו מתחתונים את את טורעות את לא
של ידי השחורה הברזות ישלו אחרונים שבחלש הענה ויברכו " ועתה
כליכם קה שלש. פילק שביה חבל שהם שחורון מקדש ואת אריח
קה שבת. ושחורש וקשיחותיו את את הקדש שכם את בשעה שהם שחורון
בקדוש קם טורקן ובן אחרו בשחורש הלים את פרה בין שחב ביה ו
הקדש בין שלא חב את בין קשביה שלה " בשחרים בשחון
בה יכל קדשו אשבו שבשחו בשחרים קשביה בביה הקדש וקה יכל ב
בקדושתן טורשל שעה ובין שיש ונבי שם כל קיחים ובן הוא אומר ויעבר
מקדשו סלה ". וקשיחותיו את את הארץ זו תורה עופר לישראל שלא
בקדושתן טורשל שעה ובין שיש ונבי שם כל קיחים ובן הוא אומר ויעבר
כאן את אומר שיחה שהיה מדבר עמהם ויש שיחה שלא בשם ויש
ובכולם קשיחיר חבם את את הארץ לשון לאו תורה דבר אחד ואחיות את את
כן את אומר אחור שיחה שהיה מדבר עמהם ויש שיחה שלא בשם ויש
משפחה אחת את את משפחה פלניה ובכולם קיחים את את בני ו
על כל הקוחי הלוצב ואלה את הקרח אומר בדעב את את בני אהלי זרם

כשעולין
ומקטרין זה את זה בך לקה את חוקם כולם מרגלים שעה הקלים את
עשרה בשבט. ישראל נאנין את חוק את אנין את הבה כולם מרגלין ומ
אלעזר בעבד שבוה חמה ואת את חמה ישראל. ובשחרים את אנין את ירדתי
אלעזר בשבט שבוה את הרוח בארצם שהיה שומרת את אנין את ירדתי
ישראל בארצם שבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
ישראל בארצם שבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם
בחוות כל ישראל בשבט קשביה. ואם התבונן בשלשה שקיה רוחות
שבכל השלוה הכלה את הקדש ויש ישבו ורחה שבשעתיקים ובכשלקיקים ולשם

מלינו

ע"י. ואלה שבטיהם יעקב ואלה שמותם ראובן לוי שבעים. ובמצרים
ואין לחשן אלא לחשובות שעל שמלה קבעו את שבטיהם ואת שלה את שמלה
נאמר אל תקל שחמתו שלהה אין לו אלא לחשובות חשן הלל את שהיה
כאבלים ובלחך את בני שיצאו ממלו ושמו ובישקב לא ס
כילחך שהפרו עבור ואומה של בני החזבח. ובמדבר נאמר ס
לבין הקנים שעשה כמעשיקים את אין אין חניחס אלא את חעמידי ס
את בעלמי אבותם ואן חלק מובה לישראל שלא יאמרו קוראין ונעש
אתם יאקן כשאחוחזין חעשה אבותיהם כי הם. ובבאתי אותם ס
את בעלה אתכסם אלא קחתים בעלה. ואת בשעות אבותם
יחנאל ועל כל קשרק יקלעל. ואבדתם בנים כשהיו פאומים תהיו

מלינו בה חקומות בשהיה יעקב חלא ובה חקומות נכתב אלינו ס
חסר ואחרון זל יעקב מעל הוא חעשם אלינו שלפון שר שיבאו ומצ
אהבתנו. ובזכיר האלן שהיה אחו הש לך יש חשל לאלך שהין לן
ך בבות ונפתחה אחת חוצלהן כל אחת שנפתחה בשלש קבעות שוא
בשלש הקולמה. ובכה חוה כבר ידשה שך בתים קם כנגד אבותם
יעקב ויעקב וקביה הך שאנו מלמים שאי נן עתיד לחלב כנגד יעקב
שקראו בית והעלות הזה שאנו עתידים לעלות אחתו הזה בזכות יעקב
ובן הקלה בכאן יעקב חלא בוא להודות של הגאולה העתידה שהיא
באחך קשעי. ובבר עתה הזה שאנו עתידים לבנות יעקב אלינו
שעים ושש ובן אחו אחאבי חוקם הבתים זכרו הלה חשה שבאי
לפי שבזכות הקולה הקיף זאת הגאולה וקנה יעקב בשל הקדוש כאחד
ויעקב אי ס יום ושבב אוקלם ואלל ראוי היתה הקולה שהנתן של ידי
יעקב אלא שלא הקדים זמן כאוכן שבזכותו אנו נגאלין ואחר שהות ך
הגאל האחרון ראוי לבבר ראשון אלא בוא שהוא אוקל הקלאה שבא
הקלבות ולמה אחרון זאחרו בוא של אלינו לקיה שלפון ועוד ידוע
שיעקב היה אי שיש אכאובות ובשל עבות כאחוף לא שלחה: וע"י והוא ך
פירון לבנו שזה הגלות שנפלנו כאה עניים כאה שאלות ני פרוס
עד שאריב הגאלה והלבות נאחו של זה הגלות אי יקוס יעקב טקין
הוא אוכיל כל הקנאר שנו ואחר שזה בן יהיו שיזכור השם אשן ך
הלבות שנעברו של ישראל ויזכור זכותן של יעקב והלבות שנעברו ך
שנו אוה שלא נעברו של שאר האבות. והגלה בפרוק זה ל זכות ך
ול בהקבל ל תיבות קודם יעקב ובן לעלה ובן לאבלים להנן אן השנן
ל בפות ונפתחה אחת אולהן כל אחת שנפתחה בשלש קבעות שוא
בשלש הקולמה. ובכה חוה כבר ידשה שך בתים קם כנגד אבותם
יעקב ויעקב וקביה הך שאנו מלמים שאי נן עתיד לחלב כנגד יעקב
שקראו בית והעלות הזה שאנו עתידים לבנות יעקב אלינו
שעים ושש ובן אחו אחאבי חוקם הבתים זכרו הלה חשה שבאי
לפי שבזכות הקולה הקיף זאת הגאולה וקנה יעקב בשל הקדוש כאחד
ויעקב אי ס יום ושבב אוקלם ואלל ראוי היתה הקולה שהנתן של ידי
יעקב אלא שלא הקדים זמן כאוכן שבזכותו אנו נגאלין ואחר שהות ך
הגאל האחרון ראוי לבבר ראשון אלא בוא שהוא אוקל הקלאה שבא
הקלבות ולמה אחרון זאחרו בוא של אלינו לקיה שלפון ועוד ידוע
שיעקב היה אי שיש אכאובות ובשל עבות כאחוף לא שלחה: וע"י והוא ך
פירון לבנו שזה הגלות שנפלנו כאה עניים כאה שאלות ני פרוס
עד שאריב הגאלה והלבות נאחו של זה הגלות אי יקוס יעקב טקין
הוא אוכיל כל הקנאר שנו ואחר שזה בן יהיו שיזכור השם אשן ך
הלבות שנעברו של ישראל ויזכור זכותן של יעקב והלבות שנעברו ך
שנו אוה שלא נעברו של שאר האבות. והגלה בפרוק זה ל זכות ך
ול בהקבל ל תיבות קודם יעקב ובן לעלה ובן לאבלים להנן אן השנן

ול בהקבל ל תיבות קודם יעקב ובן לעלה ובן לאבלים להנן אן השנן

ואמנם
רפז שנא לנוך שהבטיח כי השלם שפי קוראים בפיך כתיך ובפנייך וש
שלו ובן אחרו באולבך באולבא כיתה לך עקיבא שאל כל לשם קבה ואחר
קכל אמנם שבמה הכבוד בלואה אותה כל יקוק בלבי חשבה אחרת ל שב
תעריך לשם שלמן". ועל האמת כהה"ר פח"י ל יתבן לאו כאנש קומפה
עתנם כי שריך אחתאול הוכתך ואתריך לשמם שלמן לשתיל לבא שנא
כאלו ויקבתם עשותיכם לשם ובזכות השלכים את מלך לתקם אשלית
עפר. ובאורים אחו קבה אם אתם מביאים לשם שלכים אשלה את שלכם
יכול שאת אומנא אחר שקשחה תלויה בו לא עשות אלה בשלך בשלך כל
נאלה שהוא כל הכנוי ויקנע בשלך בשרך כל נעמו ואיזן נותן שלך אי הן
משלי כפל הכפון לא ידעתי לאחר. וזיא שהכל כנלך הפלן ואלפרי ל ל
שלי אבל אחו אמי פלוני ונתן לאיזן כפי אחר שקוא שוק בשוק". ובתוך רשי
על אבל אחו אמי פלוני ונתן לאיזן כפי אחר שקוא שוק בשוק". ובתוך רשי
הלילוע נותן כפי שלך שעו הקלוב שלו בשלשה לזן. ולוקח שאחר שלך פלוני
ושלך זה אינו לשון לאיש אלא בין שקוא יקר בין שקוא בזול נאבל אלן ל
שלך אחר שנאבדו הלויה בו לאבל שלך אחר שאין השאחה הלויה בו פעור ול
על לפני אלוק פאבי השוות". בשלכך עשות יהן שלך עשות כלאחר לי
בפני המשלות חכם קולם לאלך ובן הנער לשאלה מקשיבוה ולכך אלן
חכאחה כי הנער אושלך אין לחכאחה ולחכאחה לשאלה אין הנער ואמרו ל ל
אחרים שלדשו בבאוק לאלפ עצבים לקורות שקיימו אין אחרים אוקפ
". אינש כי יפלא יפלש בבין ואחק שלא אחו יקור אלא יפלא אלשון פלאות
חכאחה כי הנער אושלך אין לחכאחה ולחכאחה לשאלה אין הנער ואמרו ל ל
בפני המשלות חכם קולם לאלך ובן הנער לשאלה אקשיבוה ולכך אלן
של לפני אלוק פאבי השוות". בשלכך עשות יהן שלך עשות כלאחר לי
שלך לפני שנבשו אלויה בו לאבל שלך לפני שאין השאחה אלויה בו פעור ול
ושלך זה אינו לשון לאיש אלא בין שקוא יקר בין שקוא בזול נבפני אין ל
הלילוע נותן כפי שלך שעו הקלוב שלו בשלשה לזן. ולוקח שאחר שלך פלוני
על אבל אחו אמי פלוני ונתן לאיזן כפי אחר שקוא שוק בשוק". ובתוך רשי
משלי כפל הכפון לא ידעתי לאחר. זיא שהכל כנלך הפלן ואלפרי ל ל
נאלה שהוא כל הכנוי ויקנע בשלך בשרך כל נעמו ואיזן נותן שלך אי הן
יכול שאת אומנא אחר שקשחה תלויה בו לא עשות אלה בשלך בשלך כל
עפר. ובאורים אחו קבה אם אתם מביאים לשם שלכים אשלה את שלכם
כאלו ויקבתם עשותיכם לשם ובזכות השלכים את מלך לתקם אשלית
עתנם כי שריך אחתאול הוכתך ואתריך לשמם שלמן לשתיל לבא שנא
תעבי יל שלך. ויכלל שול בהשעונים זכות משה ואהרן ושאר צדיקים

ומפני זה נתייקרה הבהמה על אותה בפי ומשוק שקחיות שפניהם פני אדם
שבתורה כהנים ולא שבחשעה קולה שקם בן זכל קמל ונאה שמיך שכין
והתלה כך השקלים הנאבדים קמל וזה לשבר של חמשה ואלפים קלות
שלו ובן אחרו באולבך באולבא כיתה לך עקיבא שאל כל לשם קבה ואחר
קכל אמנם שבמה הכבוד בלואה אותה כל יקוק בלבי חשבה אחרת ל שב
תעריך לשם שלמן". ועל האמת כהה"ר פח"י ל יתבן לאו כאנש קומפה
עתנם כי שריך אחתאול הוכתך ואתריך לשמם שלמן לשתיל לבא שנא
כאלו ויקבתם עשותיכם לשם ובזכות השלכים את מלך לתקם אשלית
עפר. ובאורים אחו קבה אם אתם מביאים לשם שלכים אשלה את שלכם
יכול שאת אומנא אחר שקשחה תלויה בו לא עשות אלה בשלך בשלך כל
נאלה שהוא כל הכנוי ויקנע בשלך בשרך כל נעמו ואיזן נותן שלך אי הן
משלי כפל הכפון לא ידעתי לאחר. זיא שהכל כנלך הפלן ואלפרי ל ל
שלי אבל אחו אמי פלוני ונתן לאיזן כפי אחר שקוא שוק בשוק". ובתוך רשי
הלילוע נותן כפי שלך שעו הקלוב שלו בשלשה לזן. ולוקח שאחר שלך פלוני
ושלך זה אינו לשון לאיש אלא בין שקוא יקר בין שקוא בזול נאבל אלן ל
שלך אחר שנאבדו הלויה בו לאבל שלך אחר שאין השאחה הלויה בו פעור ול
על לפני אלוק פאבי השוות". בשלכך עשות יהן שלך עשות כלאחר לי
בפני המשלות חכם קולם לאלך ובן הנער לשאלה אקשיבוה ולכך אלן
חכאחה כי הנער אושלך אין לחכאחה ולחכאחה לשאלה אין הנער ואמרו ל ל
אחרים שלדשו בבאוק לאלפ עצבים לקורות שקיימו אין אחרים אוקפ
". אינש כי יפלא יפלש בבין ואחק שלא אחו יקור אלא יפלא אלשון פלאות
חכאחה כי הנער אושלך אין לחכאחה ולחכאחה לשאלה אין הנער ואמרו ל ל
בפני המשלות חכם קולם לאלך ובן הנער לשאלה אקשיבוה ולכך אלן
של לפני אלוק פאבי השוות". בשלכך עשות יהן שלך עשות כלאחר לי
שלך לפני שנבשו אלויה בו לאבל שלך לפני שאין השאחה אלויה בו פעור ול
ושלך זה אינו לשון לאיש אלא בין שקוא יקר בין שקוא בזול נבפני אין ל
הלילוע נותן כפי שלך שעו הקלוב שלו בשלשה לזן. ולוקח שאחר שלך פלוני
על אבל אחו אמי פלוני ונתן לאיזן כפי אחר שקוא שוק בשוק". ובתוך רשי
משלי כפל הכפון לא ידעתי לאחר. זיא שהכל כנלך הפלן ואלפרי ל ל
נאלה שהוא כל הכנוי ויקנע בשלך בשרך כל נעמו ואיזן נותן שלך אי הן
יכול שאת אומנא אחר שקשחה תלויה בו לא עשות אלה בשלך בשלך כל
עפר. ובאורים אחו קבה אם אתם מביאים לשם שלכים אשלה את שלכם
כאלו ויקבתם עשותיכם לשם ובזכות השלכים את מלך לתקם אשלית
עתנם כי שריך אחתאול הוכתך ואתריך לשמם שלמן לשתיל לבא שנא
תעבי יל שלך. ויכלל שול בהשעונים זכות משה ואהרן ושאר צדיקים

מקדש

קמשלך כהן ׃׃ ואם נאול יגאל בשעש החמיר הכתוב להוסיף חומש ובן
ונאיך צריכה הקטפה על יד ך ואחד מקס כהן כי התורה הקפידה שיקיר ך
שעבדה קדשים להאכילם לבביס ׃׃ לפי הכהן כלי שילדיך בהשפיה
מלמד שאם מלקה אין פוחן אותה כי אי אפשר להשתילד כי אין האוי ע׳
קדשים המיוחס יוצאין לחוץ אלא אם קומתו ׃׃ והשתיל את הבהמה מ׳
חון מלמדי אותן אחר ואחו מחמתו ולא מחמתו אוכל כא להניל לשו שאסס לא ק
הקדיש אין האחר אלא מקלקלתן יהיה כיצד כך אכל אחם הקדיש אחר שהשחק
הלויה בן פשנוק הקדושה בכל הבהמה ׃׃ לא יחלפנו ולא יחיר אותן הזקיר
שלו בשני לשונות אשור שלו בשני לאחן וזה הקדשי תיפח אכל בקל שי
בדק הבית אי שאיגן קדוש אלא לגיחו לא הקטידה תורה שלו עוב ברע או
רע בטוב תפני שי לזה תורה לאוסר שלא שקומבשת בו יצר הרע ו
ואוסר יחזור ויאסר שלא שקדקדיש ויראה להחליף הבהמה שהקדישו ב
בפחותה מאחה כי מאחר שהיא קדושה הקדושה הגוף ואינו יכול לעקור ׃׃
אותה יחליפנה ואם פחות הכהן שלא יחליף כלל טוב ברע או רע בטוב
והוא טוב בטוב ורע ברע ואם יתיר לו להחליף רע בטוב יבא להחליף הטוב
ברע ויאמר טוב הוא ׃׃ ואם תמר יחיר ואין קצתו הכהן ואמר והיה הוא ו
והתורתן יהיה קדש ואעפש זה אמר הכתוב בחי שהקדיש את בהמתו ויוצרך
לעקור אותן שיוסיף חומש אם יפדה אותן כלשהו ואם החקדישו יגאל וזה ו׳
ויסף חמישית השקך כן בכל התובן כלל ׃׃ ואם תמר יחיר בהמה בבהמה ׃׃
אין שלשה שאין לדין התורה בשפוה ופחותה ולא שאיבהם ולא בעובדם
שעה בקדוש בבהמה ׃׃ ואם כל בהמה מחמתו בפעל חוס הכתוב שלכר
שהוא טחמה לקבון וזה טעם אחר לא יקריבו מחמה ושלך הכתוב שאין
קדשים המיוחס יוצאין לחוץ אלא אם קומתו ׃׃ והטמיל את הבהמה מ׳
שנה הפדיון ׃׃ ואם לא יגאל את הקדשה המקדישו ומכר הנכבר את הבהמה
לאיש אחר לא יגאל שוב עוד שלו המקדישים ׃׃ והיה הקדשה בעיניך כיובל
מיד העומדת מן הנכבר כדרך שאר שדות שיוצאות מיד בעליהן ביובל
קדש לה׳ לא שישוב להקדישו בדך הבית אלא כשדה החרם הנתון לכהנים

מקדש בית אחו שדה ׃׃ ואיש כי יקדיש אחת בית מנאלו שאין מלם ׳
יכול להקדיש אלא חוך שקוה שמודיעה בית הלל שיהיה שלו ויהיה בחזקתו.
והשהיו הכהן בין טוב ובין רע ואין הלל אוסר שיפדה אם שוה שוה בן הקדש
להקדיש או קטן שפדה קיים ׃׃ והיה שלכך לה׳ ירשו לא כפי שוויה אלא
אחר שדה טובה או רעה פדיון הקדש עוד כתיב שהיה בחמשים שקל
כך נהיה הכתוב והוא שבא לגאלה בתחלת היובל ואם בא לגאלה באחרונה
נותן לה חשבון מעט ומוציאין לשנה לה שהיה הקדש לאחן שנות היובל
שאם נמלה הרי טוב ואם לא נגאלה הנכבר חובה בדמיה הכלו לאחר ושחר
כיד הלוקח עד היובל כשאר כל השדות הכאוחות והשדיה יוצאה מידו חוזרת
לבהנים שלאותן חשחר שקיובל פוקבו ומתחלקת בינהם וכן הכתובים ׃׃
שלמדנו כך אם חשנה היובל יקדיש אותן אם חזיבה שנת היובל ע׳
חיד הקדשה ואם לגאלה חיד ׃׃ כערכך יקום כשרך זה הלחור יהיה
חמשים כסף יהן ׃׃ ואם לאחר היובל יקדיש איש שלהן וכן אם הקדישך ע׳
חשנת היובל ושהתקה בית הנכבר ואת זה לגאלה לאחר היובל ׃׃ וחוזר ל
הכלם הכהן לאחר הכסכל שלם לפי חשבון כפי קלב הני קלב להיות שלו
מעת שנם חמשים קה שקל לכל שנה ושנה ושקל יהיה והוא חלח פחחות
קה סלע ופונדין לשנה אלא שחסר פונדין ואחרו רבי שאותן פונדין שקוה
חופיף לפלה השנים הקבוע לפלוגה ׃׃ וכבא לעולם שיהה סלע שלם חלקיהן
כפנגיונות לה׳ותן שאחר סה ומעות פרעונו והנחנה זה חופיף שלו ל
קבוע בפלה השנים שוויין של פונהיטן לשוויין של סלע לשנים
קנותיות של שנת היובל ונרצה חשלך חשן השנים שחשנת היובל של ס׳
שנת הפדיון ׃׃ ואם לא יגאל את השדה החקדישו ומכר הנכבר לאיש אחר לא יגאל
עוד ׃׃ והיה השדה בצאתו ביובל קדש לה׳ כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו ׃׃

יומת הוא הולך לשוב לבית אביו לא יפקח אין לו רשות ולא שלך " ובל תאחר
חרם אשר יחרם ואין היוצא לחרם ואחיו אחר שבאו שם לא יחיו כלום " שוחט
אחת טובתך . ואחרים כגון שהחרם אחת העבדים ושפחותיו הכנעניים כל
לבהן אחוז שעשאו בחזקת שלפני חרם עבד גוחן לחיותם ואם עבדה גוחן "
קדש תאחר שחלוי בהנים חלקם של קדשי הבדים ושל קדשים קלים גוחן "
שור כרשעו "
אחת האחרת
שאין נפדין
רשעי
שחרם לבדר תאחרך "
הוסיפו

L. ARADI KÖNYVTÁRA

האחרן באחשורוש שעם קבלתו תאבדר . תאחרו האחרן לנגן . ואפה הטלו קירוש
ולבדר . לגיל הוא קטן הקטן ואין שלאחן צוק לעשות ולאבלן בירושלם "
ואם נאול יגאל לבאות אחר הראשה וקיור ב" תאחשורו ולא תאחשורו "
חבירו שהפודה אחשורו חבירו אינו אופיע חומע ולאיך קיל עלולני
בני להקידו באבילה בכל מקום ומחושת ישלה ויאבל בכם בירושלם "
בחיר השבט בשבא לאשרן אולין בפתח זק אחר זק והקשיה אחד "
בשבא עבושה לפיקרא להיות עבר שקוא אחשר " יקיר קדש לקוף "
של בני . קאחבת דאוו ואחוהן והבשר נאבל לבעלים שקה לא טאוא עם
עפר אחקנוה בקונה ולא אלינו שיקיה לבהנים " לא יבקר בני שנאוא
ובל אחבאר עדיבם ופול יהי דורר ואולינא אחת הקיפוד
הלל לא יבקר בין עוב לרע בין הפ בין בעל
חוס קדושה חלה שלו ולא שיקדש בעל
חוס אלא יאבל בתורת אחשר
ואחבור לא נאוז ולא יעבד . אלא
האלמנה אחורו רחל אחס
שנשיקם בתקנין אי
הה הם אלמנה ואם
לאו אינו אלמנה
שור כרשעו "
אלה האלמנה
שאין נפדין
רשעי
שחרם לבדר אחשרך "
הוסיפו

533

10

532

!! + Kőtárítabla

1

שמיעון שמים מלתי אזנו אמרת׳

מכל מלמדי׳ תלמד זה שאמר הכתוב מכל מלמדי

לכבוד החכם השלם בתורה ובמדות היקר
והנעלה מה"ר רפא נתן נטע ראבינוויטץ יצ"ו:

קבלתי אגרתו החמודה ומתנת ידו ושמתי עליהן כמוצא
שלל רב. וספר ד"ק ח"א הרצתי לכ"ר קאסטיליוני
ודברתי על לבו לקנות כל מלאכת אדוני הנכבדת
לבית עקד הספרים של ת"ת כי באמת כאויה והגונה
היא לכבוד גדול, והשיב לי שיכתוב הוא בעצמו לאדוני
על הענין:

קבלתי ג"כ רשימת ספרי מה"ר קושטא, וברשות
אדוני אעכבנה אצלי לאיזה זמן עד שאראה מה
ישיב על אגרתי שכתבתי לו אתמול, ואני חפץ צדקו,
גם כי מפרסמין את החנפים מפני תקון העולם, שלא
לתת מקום למפקירים לרדות, וה' אוהב משפט יריב ריבי:
ואדוני שלום וכל אשר לו שלום, ומעתה יחשבני תמיד
מוכן למלאת רצונו בכל מכל כל:

מוקירו בכל לב
משה יצחק אשכנזי ס"ט
טריאסטי ג' לח' מנחם ש' וזכרתי את בריתי:

Moses Tedeschi
Börsenplatz, 5.

5360

5360

533

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

532

!! + Kötéstábla

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810
IT-8 Target
Image Access
IT8.7/2-1993
2013:08

Papír: cenTI 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft.4033 Debrecen, Veres Péter u. 31

A 19/6